LIKKUTEI TORAH · THE CHASSIDISHE PARSHA

פרשת במדבר

Parshas Bamidbar

The 22 maamarim of Likkutei Torah on the parsha.

The Hebrew and the translation

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok

LikuteiTorah.com
THE CHASSIDISHE PARSHA
likuteitorah.com/likkutei-torah/bamidbar/

Contents

PARSHAS BAMIDBAR

Maamar 1 — וידבר ה׳ אל משה במדבר סיני באוהל מועד וגו׳ — 4
"Havayah spoke to Moshe in the Wilderness of Sinai"

Maamar 2 — ביאור הדברים הנה אית רצון ואית רצון כו׳ — 19
Explanation of the matters: "There is will and there is will"

Maamar 3 — מבן עשרים — 24
From Twenty Years Old

Maamar 4 — וידבר ה׳ אל משה במדבר סיני באוהל מועד... — 27
"And Havayah spoke to Moshe in the wilderness of Sinai"

Maamar 5 — להבין ביאור הדברים הנ״ל בענין במדבר סיני באהל מועד כו׳ — 52
To understand the explanation of the matters above concerning "in the Wilderness of Sinai"

Maamar 6 — והיה מספר בנ״י כחול הים אשר לא ימד... — 87
"And the number of the children of Israel shall be as the sand of the sea..."

Maamar 7 — ביאור הדברים ע״פ והיה מספר בני ישראל כו׳ — 118
Explanation of the words on "And the number of the children of Israel shall be"

Maamar 8 — ביאור מעט ע״פ כי גדול יום יזרעאל — 140
A brief explanation on "For great is the day of Yizre'el"

Maamar 9 — וארשתיך לי לעולם — 147
And I Will Betroth You to Me Forever

Maamar 10 — ביאור מעט ע״פ וארשתיך לי — 163
A brief explanation of "And I will betroth you to Me"

Maamar 11 — וספרתם לכם ממחרת השבת וגו׳ תספרו חמשים יום — 181
"And you shall count for yourselves from the morrow of the Shabbos"

Maamar 12 — בישעיה סי׳ י״א ז׳ — 200
"And the lion, like the ox, shall eat straw" (Isaiah 11:7)

Maamar 13 — ביאור על הדרוש וספרתם לכם דחג השבועות — 205
An explanation of the discourse “And you shall count for yourselves” of the Festival of Shavuos

Maamar 14 — מעט תוס' ביאור על ענין וספרתם לכם כו' חמשים יום — 219
A little additional explanation on the matter of “And you shall count for yourselves… fifty days”

Maamar 15 — בשעה שהקדימו ישראל נעשה לנשמע יצתה בת קול… — 231
When Israel put “we will do” before “we will hear”

Maamar 16 — ביאור על בשעה שהקדימו — 265
An explanation of “At the time when they put ‘we will do’ first”

Maamar 17 — ענין שניתנה התורה על הר סיני דוקא ולא… — 286
The Torah Was Given on Mount Sinai

Maamar 18 — וידבר אלקים את כל הדברים האלה לאמר אנכי כו' — 290
And G-d Spoke All These Words

Maamar 19 — ביאור על הדברים הנ"ל — 314
An explanation of the matters above, on “And G-d spoke all these words”

Maamar 20 — דרוש לשבועות — 329
A discourse for Shavuos: “And I was with Him a nurturer”

Maamar 21 — ביאור ע"פ ואהיה אצלו אמון — 354
An explanation of “And I was with Him as a nursling (amon)”

Maamar 22 — וענין ממושבותיכם תביאו לחם תנופה שתים — 371
The meaning of “From your dwellings you shall bring bread of waving, two [loaves]”

LIKKUTEI TORAH • PARSHAS BAMIDBAR • MAAMAR 1

וידבר ה' אל משה במדבר סיני באוהל מועד וגו'

"Havayah spoke to Moshe in the Wilderness of Sinai"

1 וידבר ה' אל משה במדבר סיני באוהל מועד וגו'. שאו את ראש וגו' לגלגלותם וגו'. להבין ענין נשיאת ראש ומה ענין פרשה זו אל אוהל מועד.

"Havayah spoke to Moshe in the Wilderness of Sinai, in the Tent of Meeting," etc. "Lift up the head," etc., "to their skulls (legulgelosam)," etc. To understand the matter of "lifting the head," and what this portion has to do with the Tent of Meeting.

כי הנה כתיב נעשה אדם בצלמנו שכמו שיש ראש וגולגולת בגשמיות הגוף שהראש עיקרו המוח ועצם הגולגולת מקיפו, כן יש ברוחניות הנפש תלת מוחין שהם חב"ד [חכמה בינה ודעת] והרצון הנמשך מהם לקיום המדות וחיותן דאית רצון ואית רצון.

For it is written, "Let us make man in our image": just as in the physicality of the body there is a head and a skull — the head, whose main part is the brain, and the bone of the skull, which encompasses it — so in the spirituality of the soul there are three mochin (intellectual faculties), namely Chochmah (wisdom), Binah (understanding) and Daas (knowledge), and the will that is drawn from them to sustain the emotive attributes (middos) and their life-force (chayus). For there is will and there is will:

אית רצון לתתא ואית רצון לעילא שהוא נקרא רצון העליון שהוא בבחינת מקיף על המוח.

there is a will below and there is a will above, which is called the Supernal Will, and which is at the level of a makif (that which encompasses) over the mind.

וביאור ענין זה הנה כתיב נודע בשערים בעלה ופי' בזהר (פי' וירא דק"ג) לכל חד לפום שיעורא דילי' [דיליה] כמו דמשער בלבו,

The explanation of this: it is written, "Her husband is known in the gates," and the Zohar explains (Parshas Vayera, p. 103): "to each one according to his own measure, as he measures in his heart" —

דהיינו ע"י שיעמיק ויתבונן בחב"ד [בחכמה בינה ודעת] שלו בגדולת אי"ס ב"ה כפי עומק מחשבתו וכאשר יוכל שאת בלבו ע"י כן הוא מכיר את בוראו הכרה בלב לדבקה בו יתּ.

that is, through his deepening and contemplating, with his Chochmah, Binah and Daas, the greatness of the Infinite One (Ein Sof), blessed be He, according to the depth of his thought and as much as he is able to bear in his heart; through this he recognizes his Creator with a recognition in the heart, so as to cleave to Him, may He be blessed.

הגם דלית מחשבה תפיסא בי' [ביה] כלל היינו בי' [ביה] דוקא דהיינו בעצמותו ומהותו כביכול.

Although "no thought can grasp Him at all," that means "Him" specifically, that is, His essence and being, as it were.

אבל הנה זה כל האדם להתבונן במה שהוא מהוה עולמות עליונים ותחתונים עד אין מספר ומחיה את כולם ומוציאם מאין ליש ומחדשם בטובו בכל יום ובכל רגע.

But this is the whole of man: to contemplate how He brings into being upper and lower worlds without number, gives life to them all, brings them out from nothing into something, and in His goodness renews them every day and every moment.

2 וכל אחד לפי מה שהוא משער בלבו יכול הוא להרחיב דעתו ולהלהיב לבו ונפשו לקשר נפשו בה' ולדבקה בו

And each one, according to what he measures in his heart, can broaden his mind and set his heart and soul aflame, to bind his soul to G-d and to cleave to Him,

כפי ערך עומק שכלו ותבונתו וכפי ריבוי ההתמדה והתשוקה שמעורר בלבו כל אחד לפי מה שהוא להתלהב ולהתלהט לדבקה בו יתּ.

in the measure of the depth of his intellect and understanding, and according to the abundance of perseverance and yearning that he arouses in his heart — each one according to what he is — to become aflame and ablaze to cleave to Him, may He be blessed.

והנה נודע הוא לשון נפעל כי שבחא דקוב"ה [דקודשא בריך הוא] הוא בעלה דמטרוניתא (ע' [עיין] בזהר שלח קס"ג ב' ובפ' תזריע מ"ב ב' ובפ' אמור צ"ו ב' ועמ"ש לעיל פ' תשא ע"פ זה יתנו כו')

Now, nodda ("is known") is a passive form, for the praise of the Holy One, blessed be He, who is the Husband of the Matronita (see the Zohar, Shelach, 163b, Parshas Tazria, 42b, and Parshas Emor, 96b; and see what is written above, in Parshas Ki Sisa, on the verse "This they shall give," etc.),

שנודע בשערים שהוא יתי הוא המשפיל את עצמו בהשתלשלות והתפשטות גדולתו יתי

[is] that He is known in the gates: that He, may He be blessed, is the One who lowers Himself through the chain of descent (hishtalshelus) and the spreading forth of His greatness, may He be blessed,

להיות נודע. ע"י כן ונתפס בקרב איש ולב עמוק לפום מה דמשער בלבו דוקא כל חד וחד לפום ערך שיעורא דיליה להמשיך ולקשר אליו יתי לדבקה בו.

so as to be known thereby and grasped within the inwardness of a man and a deep heart, "according to what he measures in his heart" specifically, each and every one according to his own measure, to draw [Him] down and bind [himself] to Him, may He be blessed, to cleave to Him.

(כי נודע הוא לשון התקשרות כנודע) שבמקום שאתה מוצא גדולתו שם אתה מוצא ענותנותו כמ"ש במ"א.

(For nodda is an expression of connection, as is known.) [This is] that "in the place where you find His greatness, there you find His humility," as is explained elsewhere.

והנה הרצון הנמשך מזה לקיום המדות אהבה ויראה שאהבה הוא לדבר שהוא כרצונו וכן להיפוך השנאה הוא לדבר שנגד רצונו

Now, the will that is drawn from this to sustain the emotive attributes of love and awe — for love is for a thing that accords with one's will, and likewise, conversely, hatred is for a thing that goes against one's will —

והוא לפ"ע [לפי ערך] ההשגה וההשכלה בגדולתו יתי דממכ"ע [דממלא כל עלמין] וסוכ"ע כי ממנו נלקח רצון זה ולכן נק' רצון התחתון שהוא למטה מן הדעת

is in proportion to the comprehension and intellectual grasp of His greatness, may He be blessed, how He fills all worlds (memalei kol almin) and encompasses all worlds (sovev kol almin), for this will is taken from it. Therefore it is called the lower will, which is below Daas (knowledge).

אבל אית רצון לעילא שהוא למעלה מעלה מן הרצון הנולד מן הדעת והשכלה שנתפס ומשיג בשכלו ובינתו ענין התפשטות גדולתו של הקב"ה שהוא ממכ"ע [ממלא כל עלמין] וסוכ"ע

But there is a will above, which is far, far higher than the will born of Daas and intellect, in which one grasps and comprehends with his intellect and understanding the spreading forth of the greatness of the Holy One, blessed be He, how He fills all worlds and encompasses all worlds;

אלא נמשך מבחי' ביטול השגתו והשגת כל הנבראים לגבי מהותו ועצמותו יתי' מפני רוממותו עד אין קץ דלית מחשבה תפיסא בי' [ביה] כלל והוא למעלה מבחי' ההשגה וגדר השכלה ועי"ז תתעורר הנפש לצאת מנרתיקה

rather, it is drawn from the level of the nullification (bittul) of his comprehension, and of the comprehension of all created beings, before His being and essence, may He be blessed, because of His exaltedness without end, for "no thought can grasp Him at all"; and it is above the level of comprehension and the bounds of intellect. Through this the soul will be aroused to go out of its sheath,

והוא בחי' תשוקה וכלות הנפש ממש להשתפך אל חיק אביה הוא מהותו ועצמותו יתי' דכולא קמי' [קמיה] כלא חשיבא ממש ולא שייך לומר ממכ"ע [ממלא כל עלמין] וסוכ"ע

and this is the level of yearning and the very expiring of the soul (klos hanefesh), to pour itself out into the bosom of its Father, which is His being and essence, may He be blessed, before whom "all is considered as truly nothing," and of whom it does not apply to say "fills all worlds" and "encompasses all worlds,"

אלא בזיו וההארה מאור א"ס ב"ה המאיר ומחיה כל עלמין והוא בחי' מלכות א"ס ב"ה כמ"ש מלך יחיד חי העולמים וכתיב מלכותך מלכות כל עולמים

except of the radiance and illumination from the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, which shines into and gives life to all worlds. This is the level of the Malchus (sovereignty) of the Infinite One (Ein Sof), blessed be He, as it is written, "King, Unique One, Life of the worlds," and it is written, "Your kingship is a kingship over all worlds."

אבל הוא לבדו הוא לא בגדר ממלא כל עלמין ולא בגדר סובב כל עלמין ולית מחשבה תפיסא בי' [ביה] כלל כי אתה הוא קודם שנברא העולם ואתה הוא כו' כנ"ל ואני הוי"ה לא שניתי כתיב

But He alone, He is not within the category of "filling all worlds," nor within the category of "encompassing all worlds," and "no thought can grasp Him at all." For "You are He before the world was created, and You are He…," etc., as mentioned above; and it is written, "I, Havayah, have not changed."

ותשוקה נפלאה זו ורצון זה נמשך לנשמות והאיר בהתגלות על נפשם בחג השבועות על ידי מתן תורה בעשרת הדברות כמארז"ל [כמאמר רבותינו זכרונם לברכה] שעל כל דבור ודבור פרחה נשמתן

This wondrous yearning and this will were drawn down to the souls and shone in revelation upon their soul on the festival of Shavuos, through the Giving of the Torah in the Ten Commandments, as our Sages, of blessed memory, said that at each and every utterance their souls flew out.

והיינו שהדבור היה ממשיך להם תשוקה זו שהדבור הוא המשכה ממהותו ועצמותו יתʼ לנשי״ [לנשמות ישראל] (ועמש״ל [ועיין מה שכתוב לעיל] פי׳ יתרו בד״ה מראיהם ומעשיהם ומ״ש ע״פ ואהי׳ [ואהיה] אצלו אמון)

That is, the utterance drew this yearning down to them, for the utterance is a drawing down from His being and essence, may He be blessed, to the souls of Israel (and see what is written above, in Parshas Yisro, in the discourse beginning "Their appearance and their workings," and what is written on the verse "And I was with Him as a nursling").

וזהו אנכי הʼ אלהיך דייקא המאיר ומתפשט בך ואנכי מי שאנכי פי׳ שאין מכיר ומשיג בחיʼ אנכי

And this is [the meaning of] "I am Havayah your G-d": "your G-d" specifically, who shines and spreads within you. And Anochi ("I") [is] "I am who I am" (Anochi mi she'Anochi): that is, none recognizes and comprehends the level of Anochi

אלא אנכי בעצמי והוא הוא הוי״ה אלקיך דהיינו ניצוץ אלהות השורה בך כי חלק הויʼ עמו כמ״ש ואתם הדבקים בהʼ אלהיכם חיים כולכם היום

except I Myself. And He is the very One who is "Havayah your G-d," that is, the spark of G-dliness that dwells within you, for "Havayah's portion is His people," as it is written, "And you who cleave to Havayah your G-d are all alive today."

כי הנה מהות הנשמות ועצמותן לא ירדה להתלבש בעוה״ז בגוף ונה״ב [ונפש הבהמית] אלא זיו והארה בעלמא ממנה בלבד הוא שמתפשט ונתפס בשכל ומדות כנ״ל שהן הן כחות הנפש

For the being and essence of the souls did not descend to be enclothed in this world, in the body and the animal soul; rather, only a mere radiance and illumination from it is what spreads forth and is grasped in the intellect and the emotive attributes, as mentioned above, which are the very powers of the soul.

אבל עיקר מהותה ועצמותה של הנשמה לפי מה שהיא במקור חוצבה מריש כל דרגין וכוʼ בראתיו יצרתיו אף עשיתיו הוא למעלה מעלה מגדר ההשגה הנתפס בשכל אנושי

But the main being and essence of the soul, as it is in the source from which it was hewn, "from the head of all levels," etc. — "I created him, I formed him, I also made him" — is far, far above the bounds of the comprehension that is grasped by human intellect;

אלא שהיא דבוקה בשורשה באלהים חיים בדביקות נצחי לעולמי עד ואין לה אלא רצון אחד לאביה שבשמי' [שבשמים] בלבד לעולי' [לעולם] בלי שינוי בבחי' ביטול אליו יתי'

rather, it cleaves in its root to the living G-d with an eternal cleaving, forever and ever, and it has only one will, for its Father in Heaven alone, forever, without change, in a state of nullification (bittul) toward Him, may He be blessed,

לפי שהיא חלק אלוה ממעל ממש (וכמבואר במ"ע [במצות עשה] ע"פ יונתי בחגוי כו') והשינויים הם למטה מצד שינוי ההשגות בכחות הנפש בלבד.

because it is truly "a part of G-d above" (as is explained [in the discourse] on "My dove, in the clefts," etc.); and the changes are below, due only to the changes in comprehension in the powers of the soul.

והיינו לפי שהנפש עצמה אינה מתלבשת בכחותי' [בכחותיה] אלא עומדת עליהם מלמעלה בבחי' מקיף בלבד.

That is, because the soul itself is not enclothed in its powers, but stands over them from above, at the level of a makif (that which encompasses) only.

ובשבועות על ידי מתן תורה נתגלה הרצון העליון שהוא למעלה מן הדעת והאיר אז שורש נשמות תוך כחות הנפש בגילוי רב ועצום (ועמ"ש במ"א ע"פ כי תצא בפי' בקשו פני את פניך ה' אבקש כו')

And on Shavuos, through the Giving of the Torah, the Supernal Will, which is above Daas, was revealed, and the root of the souls then shone within the powers of the soul with a great and mighty revelation (and see what is written elsewhere, on the verse "When you go out," in the explanation of "Seek My face; Your face, Havayah, I will seek," etc.).

ולכן על כל דבור פרחה נשמתן דהיינו שנסתלק למעלה מבחי' וגדר השכלה והשגה להכלל ולבטל במציאות, ממש אליו יתי' בכלות הנפש ממש.

Therefore, at each utterance their souls flew out: that is, [the soul] withdrew upward, beyond the level and bounds of intellect and comprehension, to be absorbed and nullified in its existence, utterly, into Him, may He be blessed, with a true expiring of the soul.

וזהו אשר הוצאתיך מארץ מצרים שכל העולמות ומדרגות שלמטה מבחי' זו נק' בשם מצרים לגבי בחינה זו

And this is [the meaning of] "who brought you out of the land of Egypt": for all the worlds and levels that are below this level are called by the name Mitzrayim (Egypt) relative to this level,

כי שאר כל עניני השגות ודביקות באלהים חיים הם עדיין בבחינה וגדר מצר וגבול הנ"ל וכמ"ש במ"א

for all the other kinds of comprehension and cleaving to the living G-d are still within the category and bounds of the constraint (meitzar) and limit mentioned above, as is explained elsewhere

(לקמן ע"פ וספרתם לכם ועמ"ש בביאור ע"פ אלה מסעי הענין שעד ירדן יריחו נק' יצ "מ).

(below, on the verse "And you shall count for yourselves"; and see what is written in the explanation on the verse "These are the journeys," on the concept that up to the Jordan at Jericho is called the Exodus from Egypt).

וזהו בטל רצונך מפני רצונו שענין עשה רצונו כרצונך הוא מצד רצון התחתון הנמשך מהשגת והשכלת לבותם כל אחד מכחות הנפש המתלבש בגוף

And this is [the meaning of] "Nullify your will before His will." For "Do His will as your will" stems from the lower will, which is drawn from the comprehension and understanding of their hearts, each one, from the powers of the soul that is enclothed in the body;

והרי עדיין יש לו רצון נפרד בפני עצמו אלא שאעפ"כ [שאף על פי כן] על ידי העמקת הדעת והתבוננות בגדולתו ית' יתפעל ויעשה בנפשו ולבו רצונו של מקום ב"ה

and so he still has a separate will of his own, except that nevertheless, through deepening his mind and contemplating His greatness, may He be blessed, he will be moved and will do, in his soul and heart, the will of the Omnipresent, blessed be He.

משא"כ ענין בטל רצונך כו' הוא בחי' ביטול והעברה לגמרי שלא יהיה לו רצון עצמו כלל כ"א רצון אחד לה' לבדו דהיינו שיהיה רצון עליון לבדו מאיר בו להשתפך נפשו אל חיק אביה ממש.

Whereas "Nullify your will," etc., is the level of nullification and complete removal, so that he has no will of his own at all, but only one will, for G-d alone; that is, that the Supernal Will alone shine in him, so that his soul pours itself out into the very bosom of its Father.

3 וזהו שאו את ראש וגו' לגולגלותם וגו' דהיינו לקשר רצון התחתון הנמשך מבחי' ראש ומוחין המלובשים בגוף ונפש

And this is [the meaning of] "Lift up the head," etc., "to their skulls," etc.: that is, to bind the lower will, which is drawn from the level of the head and the mochin (intellect) that are enclothed in the body and soul,

ולחברו ולהעלותו למעלה למקור חוצבה עיקרה ושרשה דיליה שהוא מהות הנשמה עצמה העומדת למעלה והיא בבחי' מקיף ואינה מאירה בתוך הגוף

and to join it and raise it far, far above, to the source from which it was hewn, its essential core and its own root, which is the being of the soul itself that stands above; it is at the level of a makif (that which encompasses) and does not shine within the body.

כי עונותיכם מבדילים ביניכם לבין אלהיכם ונכרתה הנפש ההיא מלפני אני ה' וכמ"ש במ"א, והוא כמשל האדם שנכרת גופו מראשו.

For "your iniquities separate between you and your G-d," and "that soul shall be cut off from before Me: I am Havayah," as is explained elsewhere. It is like the analogy of a person whose body is cut off from his head.

4 והעצה היעוצה לזה הוא כמו דרך משל אם היה נמצא ברפואות לחבר גופו אל ראשו, כך הוא הענין נשיאת ראש שהוא רצון התחתון הנולד משכל ומדות כחות הנפש להעלות למעלה לבחי' גולגלותם דווקא

The counsel prescribed for this is, by way of analogy, as if a remedy were to be found to join his body to his head. So is the matter of "lifting the head": that the lower will, which is born of the intellect and the emotive attributes (middos), the powers of the soul, is to be raised up to the level of "their skulls" specifically,

דהיינו גולגולת שלהם עצמם שהוא שרש נשמתם למעלה כי שם מאיר רצה"ע [רצון העליון] כנ"ל (ועמ"ש פ' כי תשא סד"ה שמאלו תחת לראשי וע"פ ויקהל משה)

that is, their own skull, which is the root of their soul above, for there the Supernal Will shines, as mentioned above (and see what is written in Parshas Ki Sisa, at the end of the discourse beginning "His left hand is under my head," and on the verse "And Moshe assembled").

וזהו ענין ספירת העומר היום יום כו'

And this is the matter of the Counting of the Omer: "Today is [such-and-such a] day," etc.

פי' כי ימים הם בחי' המשכות והיינו המשכת רצון העליון (עמ"ש בד"ה וספרתם הנ"ל בפי' וענין תספרו חמשים יום וע' ג"כ מ"ש בפ' אמור בפי' וספרתם לכם ממחרת השבת כו') מלמעלה למטה

The explanation: days are the level of drawings-down, namely the drawing down of the Supernal Will (see what is written in the discourse beginning "And you shall count," mentioned above, in the explanation of the matter of "You shall count fifty days"; and see also what is written in Parshas Emor, in the explanation of "And you shall count for yourselves from the morrow of the Shabbos," etc.) from above to below.

והיינו ע"י בחי' אהל מועד כי מועד על שם ונועדתי שמה לבני ישראל.

And this is through the level of the Tent of Meeting (Ohel Moed), for moed is named for "And I will meet there with the Children of Israel."

והנה ונועדתי ונודעתי הוא ענין אחד אותיות דדין כאותיות דדין ושניהם לשון התקשרות ודביקות הקב"ה בנש"י [בנשמות ישראל], אלא שנודעתי הוא ע"י הדעת וההשגה בגדולתו ית' כמ"ש נודע בשערים בעלה,

Now, venoadti ("I will meet") and venodati ("I will be known") are one matter — the letters of the one are like the letters of the other — and both are expressions of the connection and cleaving of the Holy One, blessed be He, with the souls of Israel. But nodati is through Daas (knowledge) and comprehension of His greatness, may He be blessed, as it is written, "Her husband is known in the gates,"

אבל ונועדתי הוא בחי' יחוד וקשר עליון מבחי' אנכי מי שאנכי לקשר נפשם להשתפך אל חיק אביה

whereas venoadti is the level of a supernal union and bond from the level of "I am who I am," binding their soul to pour itself out into the bosom of its Father

(ועמ"ש ע"פ להקריב לי במועדו וע' בזהר פ' ויגש דר"ו ע"ב ובהרמ"ז [ובהרב משה זכות] שם ובזהר משפטים דצ"ז ע"א).

(and see what is written on the verse "to offer to Me in its appointed time"; and see the Zohar, Parshas Vayigash, p. 206b, and the Ramaz there; and the Zohar, Mishpatim, p. 97a).

אך אי אפשר להמשיך ולהאיר על נפשם בהתגלות ממש אור בחינה זו כי"א ע"י בחי' אהל ומשכן

However, it is impossible to draw down and shine the light of this level upon their soul in actual revelation except through the level of a Tent and a Mishkan.

שהוא מה שכתוב אחזתיו ולא ארפנו עד שהבאתיו אל בית אמי ואל חדר הורתי בית אמי זו תורה שבכתב וחדר הורתי זו תושבע"פ [תורה שבעל פה]

This is what is written, "I held him and would not let him go, until I brought him into my mother's house and into the chamber of her who conceived me." "My mother's house" is the Written Torah, and "the chamber of her who conceived me" is the Oral Torah.

כמו שהולד ניתן בבטן אמו כך הוא ענין רצה"ע [רצון העליון] המלובש בדיני התורה שבע"פ [שבעל פה] איסור והיתר חייב וזכאי כו',

Just as the unborn child is set in its mother's womb, so the Supernal Will is enclothed in the laws of the Oral Torah — forbidden and permitted, guilty and innocent, etc.

והגם שירדה תורה ונתלבשה בדברים גשמיים עכ"ז [עם כל זה] הרי מלובש בה רצה"ע [רצון העליון] ממש ועי"ז גם האדם העוסק בה ממשיך ומאיר על נפשו אור הרצה"ע [הרצון העליון] ממש אשר לית מחת"ב [מחשבה תפיסא ביה] כלל כמ"ש במ"א (וע' בזח"ב [בזהר חלק ב'] צ"ו א').

And although the Torah descended and was enclothed in physical things, nevertheless the Supernal Will itself is enclothed in it; and through this, the person who occupies himself with it also draws down and shines upon his soul the light of the Supernal Will itself, which "no thought can grasp at all," as is explained elsewhere (and see Zohar, Part II, 96a).

אך שצריך האדם לתת עצות בנפשו שלא ישאר למטה וצריך לזה ב' בחי' בחינת כהנים ובחי' לוים.

But a person must set counsels in his soul so as not to remain below, and for this two levels are needed: the level of Kohanim and the level of Levites.

בחינת כהנים הוא מלמעלה למטה בחי' מים שיורדים ממקום גבוה למקום נמוך ובחי' לוים הוא בחי' שלהבת אש העולה ממטה למעלה.

The level of Kohanim is from above to below, the level of water, which descends from a high place to a low place; and the level of Levites is the level of a flame of fire, which rises from below to above.

5 וביאור ענין זה הנה כתיב ובחנות המשכן יקימו אותו הלוים פי' ובחנות המשכן כשירד בחי' המשכן ממדרגתו תהיה הקמה ע"י הלוים דהיינו בנשמת האדם למטה שירדה הארתה ונתלבשה בגוף ונה"ב [ונפש הבהמית] בעוה"ז.

The explanation of this: it is written, "And when the Mishkan comes to rest, the Levites shall set it up." The meaning: "when the Mishkan comes to rest" — when the level of the Mishkan descends from its rank, the setting up will be through the Levites. That is, in the soul of man below, whose radiance descended and was enclothed in the body and the animal soul in this world:

הנה זאת העצה לעורר על נפשו בחי' גבורות קדושות והם מתחלקים לשלש בחי' גרשון קהת ומררי גרשון הוא ענין מ"ש גרש את האמה הזאת ואת בנה שהוא מבחי' גבורות (שלכן קוראין פרשה זו בר"ה [בראש השנה])

here is the counsel: to arouse upon his soul the level of holy gevuros (powers of restraint). These divide into three levels: Gershon, Kehas and Merari. Gershon is the matter of what is written, "Drive out (garesh) this handmaid and her son," which is from the level of gevuros (which is why this portion is read on Rosh HaShanah),

כי שמאל דוחה ומגרש את הרע מקרבו ואיזהו גבור הכובש את יצרו והוא בחי' היותר מעולה ממ"ש ביצ"מ [ביציאת מצרים] כי ברח העם לפי שהיה עדיין הרע בתוקפו כמ"ש במ"א,

for "the left pushes away" and drives the evil out from within him, and "Who is mighty? One who conquers his inclination." This is a higher level than what is written of the Exodus from Egypt, "for the people had fled," because the evil was still in its strength, as is explained elsewhere.

אבל העיקר הוא לגרש את הרע מקרבו שיהיה הרע בורח ממנו וכמ"ש ורדפו מכם חמשה מאה

But the main thing is to drive the evil out from within him, so that the evil flees from him, as it is written, "Five of you shall pursue a hundred."

ולכן (לע"ל [לעתיד לבוא]) כתיב כי לא בחפזון תצאו וגו' דאתכפי' סט"א [סטרא אחרא] וזהו ותאמר שרה שהיא בחי' ומדת מלכותו ית' לאברהם שהוא בחי' חסד עליון גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא יירש וגו',

Therefore (of the Time to Come) it is written, "For you shall not go out in haste," etc., for the sitra achra (the other side) has been subdued. And this is [the meaning of] "And Sarah said" — she being the level and attribute of His Malchus (sovereignty), may He be blessed — "to Avraham" — he being the level of supernal Chesed (kindness) — "Drive out this handmaid and her son, for [he] shall not inherit," etc.

ישמעאל הוא בחי׳ תאוות רעות ושרשם, וכענין לא כאברהם שיצא ממנו ישמעאל וכמ״ש במ״א.

Yishmael is the level of evil desires and their root, as in the matter of "not like Avraham, from whom Yishmael issued," as is explained elsewhere.

6 ומררי הוא ענין המרירות בהיות ממארי דחושבנא על ימי חלדו אשר רובם ככולם בחשך ילך בכריתות הגוף מן הראש הוא בחי' לגולגלותם של נפשו שאינה מאירה בנפשו כי"א לעתים רחוקים מפני עוונותיו המבדילים. או משום שעדיין לא אתכפייא סט"א [סטרא אחרא] וכו'. או משום שהלביש נפשו בלבושים צואים מהבל ורעות רוח מדברים בטלים ומחשבות אדם ותחבולותיו בעניני עוה"ז וכסופין בטלין דילי' [דיליה]. ובחינה זו היא ג"כ מבחי' לוים שרש הגבורות שהמרירות הוא מיסוד אש ושעי"ז הוא מתעורר כח החמימות וכמ"ש במ"א, ועי"ז הוא בא לבחי' ומעלת קהת מלשון ולו יקהת עמים (אלא שהיו"ד נוספת להורות על הפעולה לעתיד) שהוא לשון אסיפה וקיבוץ כתרגומו ולו יתכנשון עממיא דהיינו שמתאסף ומתקבץ אליו לבו ורוחו ונשמתו אליו יאסוף במקור חוצבה ברשפי אש שלהבת העולה למעלה. ומה שלא נאמר בפירוש לשון אסיפה כדכתיב בהתאסף ראשי עם וגו' כי שם נאמר יחד שבטי ישראל שקבוצם נקרא אסיפה אבל בהקבץ בחי' שאר עמים להתאסף למקורם נאמר יקהת מלשון קיוהא הוא ענין חריפות וחמיצות כמו דרך משל העושה מטעמים מדברים חריפים וחמוצים וכו', כך הוא בענין זה דאתהפכו מרירא למיתקא ו לכן נק' בחי' זו קהת והיא ג"כ עבודת הלוים מבחי' גבורות שמרירו הוא דאתהפכא למיתקא וחשוכא לנהורא (ועמ"ש ע"פ נשא את ראש בני גרשון כו' מענין ג' בחי' הלוים). והנה כל זה הוא עבודת הלוים להעלות נפשו לה' ממטה למעלה להיות דבוקה בשורשה באלהים חיים, אבל בחי' הכהנים הוא מלמעלה למטה, כי הנה כתיב ובא אהרן ובניו וגו' וכסו וגו' שהם הם המכסים ומלבישים את כלי הקדש בלבושים רבים שש וארגמן כו' שית גוונין הם שית סדרי משנה שבהם מלובש רצה"ע [רצון העליון] יתי' משא"כ בבני קהת כתיב ולא יבאו לראות כבלע את הקדש.

And Merari is the matter of bitterness (merirus): when one is among the "masters of reckoning" over the days of his life, most of which, as good as all, "went in darkness," with the body cut off from the head — which is the level of "their skulls" of his soul, which does not shine in his soul except at rare times, because of his iniquities that separate. Or because the sitra achra (the other side) has not yet been subdued, etc. Or because he has clothed his soul in filthy garments of vanity and striving after wind: idle words, and the thoughts of man and his schemes in matters of this world, and his own idle longings. This level, too, is from the level of the Levites, the root of the gevuros (powers of restraint); for bitterness is from the element of fire, and through it the power of warmth is aroused, as is explained elsewhere. And through this he comes to the level and distinction of Kehas, from the expression "and to him shall be the gathering (yikhas) of the peoples" (except that the yud is added to indicate the action in the future), which is an expression of gathering and assembling, as the Targum renders it, "and to him shall the peoples gather." That is, his heart, his spirit and his soul gather and assemble to Him — "He will gather [them] to Himself" — into the

source from which it was hewn, with flashes of fire, a flame rising upward. And the reason it does not say the expression of gathering (asifah) explicitly, as it is written, "When the heads of the people gathered," etc., is that there it says, "together, the tribes of Israel," whose assembling is called asifah; but for the assembling of the level of the other peoples, to gather to their source, it says yikhas, from the expression kiyuha, which is the matter of sharpness and sourness, as, by way of analogy, one who makes delicacies from sharp and sour things, etc. So it is in this matter: the bitter is turned into sweet. And therefore this level is called Kehas. It, too, is the service of the Levites, from the level of gevuros, whose bitterness is turned into sweetness and darkness into light (and see what is written on the verse "Lift up the head of the sons of Gershon," etc., on the matter of the three levels of the Levites). Now, all this is the service of the Levites: to raise one's soul to G-d from below to above, so that it cleave in its root to the living G-d. But the level of the Kohanim is from above to below. For it is written, "Aharon and his sons shall come," etc., "and they shall cover," etc.: they are the ones who cover and clothe the holy vessels in many garments, fine linen and purple, etc. The six colors are the six orders of the Mishnah, in which the Supernal Will, may He be blessed, is enclothed. Whereas of the sons of Kehas it is written, "But they shall not come in to see when the holy is covered."

7 והענין כי אמרו רז"ל [רבותינו זכרונם לברכה] כל האומר אין לי אלא תורה אפי' [אפילו] תורה אין לו שעיקר תשוקתו וחפצו יהיה לה' לבדו ולדבקה בו ית' ולא להתורה בלבד וכמ"ש אחזתיו ולא ארפנו

The explanation is this: our Sages, of blessed memory, said, "Whoever says, 'I have nothing but Torah,' does not even have Torah." For his main yearning and desire must be for G-d alone, and to cleave to Him, may He be blessed, and not to the Torah alone; as it is written, "I held him and would not let him go."

אחזתיו דוקא אלא שהבאתיו אל בית אמי וגו' והוא ע"י בחי' אהרן הכהן העליון המביא רצה"ע [רצון העליון] אל בית אמי כנ"ל

"I held him" specifically, except that "I brought him into my mother's house," etc. And this is through the level of Aharon, the supernal Kohen, who brings the Supernal Will into "my mother's house," as mentioned above

(וע' בזהר פ' קרח דקע"ז ב' ובהרמ"ז [ובהרב משה זכות] שם וע' בזהר ויחי דרל"ב ב' פי' פסוק ולא יבואו כו' בע"א [באופן אחר])

(and see the Zohar, Parshas Korach, p. 177b, and the Ramaz there; and see the Zohar, Vayechi, p. 232b, which explains the verse "And they shall not come," etc., in another way),

וכמ"ש בתורה כמה פעמים וידבר ה' אל משה ואל אהרן שדבר ה' נמשך לישראל ע"י בחי' משה ובחי' אהרן וזהו ענין עוטה אור כשלמה וכמ"ש במ"א.

and as is written in the Torah many times, "Havayah spoke to Moshe and to Aharon": the word of G-d is drawn down to Israel through the level of Moshe and the level of Aharon. And this is the matter of "Who wraps [Himself] in light as with a garment," as is explained elsewhere.

(וע' מענין שאו את ראש ברבות מצורע ס"פ י"ח. במדבר פרשה א' שזהו ענין וירם קרן שם ר"פ ד'. פרשה ז' דרכ"ג ב'.

(And on the matter of "Lift up the head," see the Midrash Rabbah: Metzora, at the end of section 18; Bamidbar, section 1, that this is the matter of "And He raised up a horn"; there, at the beginning of section 4; section 7, p. 223b;

פרשה ט' דר"ל ב' פרשה י' דרל"ו ג'. פנחס פכ"א דרפ"א ב'. שה"ש [שיר השירים] רבה בפסוק שררך אגן זח"ג [זהר חלק ג] פנחס רנ"ג ב'):

section 9, p. 230b; section 10, p. 236c; Pinchas, section 21, p. 281b; Shir HaShirim Rabbah, on the verse "Your navel is a round goblet"; Zohar, Part III, Pinchas, 253b.)

LIKKUTEI TORAH • PARSHAS BAMIDBAR • MAAMAR 2

ביאור הדברים הנה אית רצון ואית רצון כו׳

Explanation of the matters: “There is will and there is will”

1 ביאור הדברים הנה אית רצון ואית רצון כו׳. רצון הנולד מן הדעת וההשכלה לפי העמקת שכלו שתופס ומשיג עד״מ איכות ההטבה שיהיה לו מן הדבר ככה תתגדל התשוקה כו׳.

Explanation of the matters: Now, there is will and there is will, etc. A will born of Daas (knowledge) and intellectual understanding: according to the depth of his intellect as it grasps and comprehends, for example, the quality of the benefit he will have from the thing, so will the longing grow, etc.

והנה לית מחשבה תפיסא בי׳ [ביה] אלא בהתפשטות גדולתו מהוה מאין ליש ומחיה עליונים כו׳. ודבר זה כאשר נתפס בשכלו ובהעמקת הדבר נולד מזה התשוקה בלב בחיצוניותו

Now, “no thought can grasp Him,” except in the spreading forth of His greatness, [as He] brings into being from nothing to something and gives life to the higher [worlds], etc. And when this thing is grasped in his intellect, and through delving deeply into the matter, there is born from this the longing in the heart, in its outer dimension (chitzoniyus),

כי הלב יכול להיות כלי לקבל אור זה המתפשט בשכלו כי המוח שליט על הלב

for the heart can be a vessel to receive this light that spreads forth in his intellect, since the mind rules over the heart.

(וזהו נודע בשערים בעלה שבעלה דמטרוניתא הוי׳ נודע בשערים כו׳) ואהבה זו בא מלמעלה בבחי׳ השתלשלות רבות בהתפשטות גדולתו ושם אתה מוצא ענותנותו כו׳.

(And this is [the meaning of] “Her husband is known in the gates”: that the Husband of the Matronita, Havayah, is known in the gates, etc.) And this love comes from above, at the level of many [stages of] the chain of descent (hishtalshelus), in the spreading forth of His greatness; and there you find His humility, etc.

וזהו נודע בשערים בעלה לכל חד וחד לפום מה דמשער בלבא ושבחא דקב"ה [דקודשא בריך הוא] איהו בעלה דמטרוניתא שהוא נודע כו'.

And this is [the meaning of] "Her husband is known in the gates": to each and every one according to what he measures in his heart; and the praise of the Holy One, blessed be He — He is the Husband of the Matronita — is that He is known, etc.

2 והנה בתשוקת אהבה זו יש בה בחי' קטנות וגדלות לפי גדלות וקטנות השכל כי הקטן אוהב כו'.

Now, in the longing of this love there is the aspect of smallness and of greatness, according to the greatness and smallness of the intellect; for a child loves, etc.

ולכן נק' רצון תחתון שהוא המתפשט מכחות הנפש שכל ומדות. אבל אית רצון לעילא בשרש הנשמה במקור חוצבה בכל העולמות אבי"ע [אצילות בריאה יצירה עשיה].

Therefore it is called "the lower will," for it is what spreads forth from the powers of the soul: intellect and emotive attributes (middos). But there is a will above, in the root of the soul, in the source from which it was hewn, in all the worlds of Atzilus, Beriah, Yetzirah and Asiyah.

ובהארתה למטה בבחי' יחידה שבנפש הפרטי בביטול מערך השגתו והשכלתו מפני עוצם רוממותו ית' דלית מחשבה תפיסא בי' [ביה] וביטול כל הנבראים לגבי עצמותו ומהותו ית' דכולא קמי' [קמיה] כלא ממש חשיבי

And in its shining below, at the level of Yechidah within the individual soul, [it is] in the nullification (bittul) of the measure of his comprehension and understanding, because of the immensity of His exaltedness, may He be blessed, for "no thought can grasp Him"; and [in] the nullification of all created beings in relation to His essence and being, may He be blessed, for "all before Him are considered as truly nothing."

(הגם דלית מחשבה תפיסא במהותו ית' מ"מ היינו במהות עצמו אבל בגדולת מהותו לגבי נבראים שאין ערוך אליו ית' כל הנשמה תהלל ולגדולתו אין חקר) ועי"ז תתעורר הנפש לצאת מנרתיקה זה הגוף.

(Although "no thought can grasp" His being, may He be blessed, nevertheless that refers to His very being itself; but as to the greatness of His being in relation to created beings, that there is no comparison to Him, may He be blessed: "Every soul shall praise," and "His greatness is unsearchable.") And through this the soul will be aroused to go out of its sheath, this body.

והנה לזה אין חיצוניות הלב כלי להיות האהבה ויראה מורגשת בו כי גבהו ממנו אלא תתבטל הנפש מכחותי' [מכחותיה] והיה כלא היה

Now, for this the outer dimension (chitzoniyus) of the heart is not a vessel, for the love and awe to be felt in it, since they are higher than it; rather, the soul will become nullified from its powers, and it will be as though it had not been.

וזהו ובכל מאדך והוא מאיר בהשוואה גמורה לכל נפש מישראל אלא שהמונע הוא שאין התלבשותה בגוף אלא עומדת בבחי' מקיף.

And this is [the meaning of] "and with all your might." And it shines in complete equality to every soul of Israel; only, what prevents [it] is that it is not enclothed in the body, but stands at the level of the encompassing (makif).

3 וזהו שאו את ראש שהוא הרצון התחתון הנולד מהתפשטות החיות בנבראים לגבי רצון העליון שהוא לגולגולת בחי' שרש הנפש ובחי' יחידה הנולד מהתבוננות ביטול ערך הנבראים לגבי עצמותו ומהותו לכן מ"ש בענין כריתות כו'. כי הרשעים מלאים חרטות מבחינת יחידה

And this is [the meaning of] "Lift up the head," which is the lower will, born of the spreading forth of the life-force in created beings, toward the Supernal Will, which is "to the skull": the level of the root of the soul and the level of Yechidah, born of contemplating the nullification of the worth of created beings in relation to His essence and being. Therefore, what is written on the matter of being cut off, etc.; for the wicked are full of regrets, from the level of Yechidah.

והמחבר בחי' מקיף הזה להתפשט בכחות הנפש המתלבשים בגוף הוא מ"ת [מתן תורה] בשבועות שעל כל דבור פרחה נשמתן שהדיבור המשיך מעצמותו ית' אנכי מי שאנכי

And what joins this level of the encompassing (makif) so that it spreads forth into the powers of the soul that are enclothed in the body is the Giving of the Torah on Shavuos, when at each utterance their souls flew out; for the utterance drew down from His essence, may He be blessed: "I" (Anochi), "I am who I am."

וכן כלל התורה הוא וחכמתו א' וטעמי תורה לא נתגלו דאנת הוא חכים ולא בחכמה ידיעא כו'.

And so too the Torah as a whole: He and His wisdom are one, and the reasons of the Torah were not revealed; for "You are wise, but not with a known wisdom," etc.

4 ומ"מ שכל אדם תפיסא בה בחיצוניותו כי נתלבשה בדברים גשמיים זרעים מועד כו'. וכאשר האדם מדבק בה שכלו ומחשבתו הרי המאור שבה שהוא הוא עצמותו ומהותו ית' המלובש בה מחזירו למוטב.

Nevertheless, human intellect grasps it in its outer dimension (chitzoniyus), for it became enclothed in physical matters: [the orders of] Zeraim, Moed, etc. And when a person attaches his intellect and thought to it, then the light within it, which is His very essence and being, may He be blessed, enclothed in it, brings him back to the better (mutav).

פי' כי טוב הוא זיו ואור הגנוז לצדיקים שנהנין כו' ומוטב הוא מקור הטוב הגבה למעלה בשרשו.

That is: "good" (tov) is the radiance and the light stored away for the righteous, who take delight, etc.; and "better" (mutav) is the source of the good, high above in its root.

אך הנה ובחנות המשכן כו' שהוא סוכת דוד הנופלת כו' רגליה יורדת כו' יקימו אותו הלוים ג' בחי' גרשון קהת ומררי.

But now, "and when the Mishkan comes to rest," etc., which is "the fallen sukkah of David," etc., "her feet descend," etc., "the Levites shall set it up": three levels, Gershon, Kehas and Merari.

בחי' גרשון לאכפייא לסט"א [לסטרא אחרא] ולבער הרע כו' ותשליך במצולות ים כו' מררי להתמרמר על ירידה זו ועל ידי כן אתהפכא חשוכא לנהורא.

The level of Gershon: to subdue the sitra achra (the other side) and to eradicate the evil, etc.: "And You will cast into the depths of the sea," etc. Merari: to feel bitterness over this descent; and through this, darkness is transformed into light.

בחי' קהת ולו יקהת עמים ולילה כיום יאיר כחשכה כאורה זדונות נעשה כזכיות וזהו עבודת הלוים להקימה מנפילתה.

The level of Kehas: "And to him shall be the gathering (yikhas) of the peoples"; "and the night shall shine as the day; the darkness is as the light"; deliberate sins become as merits. And this is the service of the Levites: to raise it up from its fall.

5 ועבודת הכהנים ובא אהרן ובניו כו' כי האומר אין לי אלא תורה כו' אלא כמ"ש אחזתיו ולא ארפנו עד שהבאתיו כו'

And the service of the Kohanim: "Aharon and his sons shall come," etc. For one who says, "I have nothing but Torah," etc.; rather, as it is written, "I held him and would not let him go until I had brought him," etc.

אחזתיו דייקא אלא דלית מחשבה תפיסא בי' [ביה] וא"א להתגלות ולהתפשט בכחות הנפש עד שהבאתיו כו' ודי"ל [ודי למבין]:

"I held him," precisely; only, "no thought can grasp Him," and it is impossible for it to be revealed and to spread forth in the powers of the soul "until I had brought him," etc. And this suffices for one who understands.

LIKKUTEI TORAH • PARSHAS BAMIDBAR • MAAMAR 3

מבן עשרים

From Twenty Years Old

◇

1 מבן עשרים. בע"ח [בעץ חיים] שכ"ד פי' מארז"ל [מאמר רבותינו זכרונם לברכה] פ"ט דב"ב [דבבא בתרא] ולמכור בנכסי אביו עד שיהי' [שיהיה] בן עשרים שנה,

"From twenty years old." Etz Chaim, Sha'ar 24, explains the saying of our Sages, of blessed memory, in chapter 9 of [Tractate] Bava Basra, "and to sell of his father's estate, [not] until he is twenty years old":

כי אזי נכנסים בו מקיפי אבא (ע' [עיין] מענין מקיפי אבא סד"ה ושאבתם מים בסידור)

for then the encompassing lights (makifim) of Abba enter into him (see on the subject of the makifim of Abba at the end of the discourse beginning "And you shall draw water," in the Siddur).

וע' ד"ה כי תצא שיש בנקודת הלב שלמעלה מהבינה והדעת ב' בחינות הא' הארת נקודת הלב הב' עצמיות נקודת הלב.

And see the discourse beginning "When you go out," [which explains] that in the point of the heart, which is above Binah (understanding) and Daas (knowledge), there are two levels: the first, the radiance of the point of the heart; the second, the essence of the point of the heart.

וי"ל [ויש לומר] ע"ד מ"ש בד"ה תקעו בחודש שהרצון עליון שלמעלה מהשכל יש בו שני בחינות הא' המלובש בחכמה והב' גלגלתא דחפיא על מוחא.

It may be explained along the lines of what is written in the discourse beginning "Blow the shofar on the New Moon": that the Supernal Will, which is above intellect, has two levels within it: the first, [the will] that is enclothed in Chochmah (wisdom); and the second, the Gulgalta (the skull) that covers over the brain.

2 וזה ג"כ כענין מצות וחוקים בד"ה אם בחקותי. וזהו ג' המדרגות הא' עשה רצונו כרצונך מבינה נעשה כתר לז"א והוא הרצון שלמטה מהשכל.

This too is like the subject of mitzvos and chukim (statutes) in the discourse beginning "If in My statutes." And these are the three levels. The first: "Do His will as your will": from Binah is made a Keser (the Crown) for Z'eir Anpin (the emotive attributes), and this is the will that is below intellect.

הב' כדי שיעשה רצונך כרצונו רצון העליון המלובש בחכמה שבהשכל יש מלמעלה מהשכל וזהו נשמת כתר דז"א מת"ת [מתפארת] דאבא. וב' בחי' אלו זהו בכל לבבך ובכל נפשך. הג' בטל רצונך גלגלתא. בכל מאדך.

The second: "so that He will do your will as His will": the Supernal Will that is enclothed in Chochmah, for within intellect there is [something] from above intellect; and this is the soul of the Keser of Z'eir Anpin, from the Tiferes (beauty) of Abba. And these two levels are "with all your heart and with all your soul." The third: "Nullify your will": the Gulgalta; "with all your might."

3 והנה יו"ד במילואו עשרים וענין ו"ד שהם מילוי היו"ד היינו המדות ששרשן מאבא שי"ב [ששת ימי בראשית] והדבור ששרשו מאבא יסד ברתא.

Now, the yud spelled out in full is twenty. And the matter of the vav and dalet, which are the filling of the yud, is the emotive attributes (middos), whose root is from Abba, [they being] the six days of Creation; and speech, whose root is from "Abba founded the daughter" (Abba yasad barta).

ועמ"ש ע"פ כי מראש צורים אראנו. א"נ [אי נמי] ו"ד קול ודבור. ועיין מכ"ז [מכל זה] בענין מחצית השקל.

And see what is written on the verse "For from the top of the rocks I see him." Alternatively, the vav and dalet are voice and speech. And see on all this in the subject of the half-shekel.

4 וגם י"ל [יש לומר] תשב"כ [תורה שבכתב] ותשבע"פ [ותורה שבעל פה]. ולכן בן עשרים מאיר בו יו"ד עם המלוי מוחין דאבא שלמעלה מבחי' ה"א נש"ב [נ שערי בינה] שהם שערים הנמשכים מהבינה שכל המושג למדות

It may also be said [that they are] the Written Torah and the Oral Torah. Therefore, at twenty, [when] there shines in him the yud with the filling, the intellect (mochin) of Abba, which is above the level of the hei, the fifty gates of Binah, which are gates drawn from Binah, comprehended intellect [that extends] to the emotive attributes,

אזי ההעלאה לגלגלתם רצון העליון מה שאינו מושג כלל בחכמה ע"ד ומשה נגש אל הערפל כי ב' מקיפים חיה יחידה חיה מוחין דאבא והחכמה תחיה. אח"כ יחידה לגלגלתם.

then [comes] the elevation "to their Gulgalta" (legulgelosam), the Supernal Will, that which is not grasped at all in Chochmah, along the lines of "And Moshe approached the thick darkness." For [there are] two encompassing lights (makifim), Chayah and Yechidah. Chayah is the mochin of Abba: "and Chochmah gives life (techayeh)." Afterwards, Yechidah: "to their Gulgalta."

5 ועמ"ש ע"פ ומשה נגש כו'. וכענין פתחי לי ואזי אפתח כפתחו של אולם שהוא למעלה מבחי' עשרים כו'.

And see what is written on the verse "And Moshe approached," etc. And [it is] like the matter of "Open for Me," and then "I will open like the opening of the Ulam (the Hall)," which is above the level of twenty, etc.

ועיין בענין חיי שרה עשרים שנה או"א [אבא ואימא] כתר מאה כו'. וע"כ מבן עשרים שנה ומעלה דוקא יכולים לישא בחי' מוחי' [מוחיה] שלו לבחי' הכתר

And see on the subject of "the life of Sarah": "twenty years" is Abba and Imma (Chochmah and Binah); Keser is "a hundred," etc. Therefore it is specifically from twenty years old and upward that one can lift up the level of his intellect (mochin) to the level of Keser,

כי אור החכמה קרוב יותר לכתר ועולה ראשונה וגם עמו עולה כל המסתעפים ממנו כו' וכמ"ש והחכמה מאין תמצא כו'

for the light of Chochmah is closer to Keser and rises first, and with it there also rise all that branch out from it, etc.; and as it is written, "And Chochmah is found from ayin (nothing)," etc.;

משא"כ פחות מבן עשרים שאין לו מבחי' מוחי' [מוחיה] דאבא עדיין רק בחי' מוחי' [מוחיה] דאמא עדיין רחוק הוא מבחי' אור הכתר ולא יכלו להעלותו לגלגלתם כו':

whereas one less than twenty, who does not yet have [anything] of the level of the mochin of Abba, only the level of the mochin of Imma, is still far from the level of the light of Keser, and they could not raise him "to their Gulgalta," etc.

LIKKUTEI TORAH · PARSHAS BAMIDBAR · MAAMAR 4

וידבר ה' אל משה במדבר סיני באוהל מועד...

"And Havayah spoke to Moshe in the wilderness of Sinai"

1 וידבר ה' אל משה במדבר סיני באוהל מועד וגו' שאו את ראש כל עדת בנ"י [בני ישראל] למשפחותם וגו' תפקדו אותם לצבאותם אתה ואהרן.

"And Havayah spoke to Moshe in the wilderness of Sinai, in the Tent of Meeting," etc.; "Lift up the head of all the congregation of the children of Israel, by their families," etc.; "you shall number them by their hosts, you and Aharon."

הנה למשפחותם פי' לבחי' ע' [שבעים] משפחות שיצאו מע' נפש יוצאי ירך יעקב וכדי להרים ולישא ראש ומוחין של נש"י [נשמות ישראל] המושרשים במקור חוצבם בחי' כנ"י [כנסת ישראל] להעלותם לבחי' ע' [שבעים] נפש הנ"ל תפקדו אתה ואהרן

Now, "by their families" means: to the level of the seventy families that came forth from the seventy souls "who came out of Yaakov's loins." And in order to raise and to lift up the head and the intellect (mochin) of the souls of Israel, which are rooted in the source from which they were hewn, the level of the Community of Israel (Knesses Yisrael), to raise them up to the level of the seventy souls mentioned above, "you shall number [them], you and Aharon."

שבחי' משה ואהרן הם המעלים ומנשאים בחי' כנ"י [כנסת ישראל] וכמ"ש נחית כצאן עמך ביד משה ואהרן כי משה הוא שושבינא דמלכא ואהרן שושבינא דמטרוניתא.

For the levels of Moshe and Aharon are the ones who raise up and lift up the level of the Community of Israel, as it is written, "You led Your people like a flock by the hand of Moshe and Aharon." For Moshe is the groomsman of the King (shushvina demalka), and Aharon the groomsman of the Queen (shushvina dematronisa).

2 וביאור הדבר הנה נודע שירידת נשמותיהם של ישראל להתלבש בגוף ונפש הבהמית בעוה"ז היא ירידה גדולה להן ממעלתן וממדרגתן שהיו מקודם לכן

The explanation of the matter: It is known that the descent of the souls of Israel to be enclothed in a body and an animal soul in this world is a great descent for them from the rank and the level in which they were before this;

שבעודן קשורות במקורן היו נהנין מזיו השכינה בג"ע [בגן עדן] עליון ותחתון אך הירידה צורך עלייה היא.

for while they were still bound to their source they delighted in the radiance of the Shechinah (Divine Presence) in the higher and the lower Gan Eden. But the descent is for the sake of an ascent.

והנה ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] דע מאין באת ולאן אתה הולך פי' שמקור הנשמה היא מאין בחי' ג"ע [גן עדן] העליון (וע' בליקוטי הש"ס [הששה סדרים] מהאריז"ל [מהאר"י זכרונו לברכה] ע"ז המאמר) והולכת לקבל שכרה לבחי' אן שהיא ג"ע [גן עדן] התחתון

Now, our Sages, of blessed memory, said, "Know from where (me'ayin) you came and to where (le'an) you are going." That is: the source of the soul is from ayin, the level of the higher Gan Eden (and see in Likkutei HaShas by the Arizal, of blessed memory, on this saying), and it goes to receive its reward at the level of an, which is the lower Gan Eden.

כי אן הוא מלשון אנה שהוא נופל על דבר שיש בו מקום וגבול כמו אנה פניך מועדות (ביחזקאל סי' כ"א)

For an is related to the word anah ("whither"), which applies to something that has place and limit, as in "Whither (anah) is your face set" (in Yechezkel, chapter 21),

דהיינו בחי' ג"ע [גן עדן] התחתון שהוא בבחי' מקום וגבול כמארז"ל [כמאמר רבותינו זכרונם לברכה] בפ"ט דפסחים העולם א' ששים בגן כו' וא"כ מהו היתרון והמעלה.

that is, the level of the lower Gan Eden, which is in a state of place and limit, as our Sages, of blessed memory, said in the ninth chapter of Pesachim, "The world is one-sixtieth of the Garden," etc. If so, what is the advantage and the superiority [of the descent]?

אלא הענין שתכלית ירידת הנשמות לא היתה בשביל קיבול שכרן בעוה"ב [בעולם הבא] בלבד אלא הירידה היא צורך עליה גם בעודן בעוה"ז מלובשות בגוף הגשמי והוא ענין מארז"ל [מאמר רבותינו זכרונם לברכה] יפה שעה אחת בתשובה ומע"ט [ומעשים טובים] בעוה"ז מכל חיי העוה"ב [העולם הבא]

But the point is that the purpose of the souls' descent was not only for the sake of receiving their reward in the World to Come; rather, the descent is for the sake of an ascent even while they are still in this world, enclothed in the physical body. This is the meaning of the saying of our Sages, of blessed memory, "Better is one hour of teshuvah and good deeds in this world than all the life of the World to Come."

כי כל חיי העוה"ב [העולם הבא] הוא שנהנין מזיו השכינה ואין זה אלא זיו כו' משא"כ תשובה ומע"ט [ומעשים טובים] נק' בזוהר לאשתאבא בגופא דמלכא

For all the life of the World to Come is that they delight in the radiance of the Shechinah, and this is only a radiance, etc.; whereas teshuvah and good deeds are called in the Zohar "to be absorbed into the body of the King" (le'ishtaava begufa demalka).

(וע' בפ' יתרו ע"פ זכור את יום השבת ובשיר השירים ע"פ אני ישנה מענין פי' לאשתאבא בגופא דמלכא,

(And see in Parshas Yisro, on the verse "Remember the Shabbos day," and in Shir HaShirim, on the verse "I am asleep," on the meaning of "to be absorbed into the body of the King."

והנה עם היות כי עיקר גילוי בחי' זו יהי' [יהיה] לעתיד ועי"ז אמרו עתידים צדיקים שיאמרו לפניהם קדוש. מ"מ הארה מבחי' זו מאיר ג"כ בגי"ע [בגן עדן] וכמ"ש בסש"ב [בספר של בינונים] פ' ל"ט בשם הזוהר ונהנין מזיו השכינה כו' והוא זיו תורתן ועבודתן ממש כו',

Now, although the main revelation of this level will be in the Time to Come, and of this they said, "The righteous are destined to have 'Holy' said before them," nevertheless a glimmer of this level shines in Gan Eden too, as is written in Sefer Shel Beinonim, chapter 39, in the name of the Zohar, "And they delight in the radiance of the Shechinah," etc., and this is the radiance of their very own Torah and service, etc.

ולפ"ז [ולפי זה] יש לומר שזיו תורתן ועבודתן המאיר בגי"ע [בגן עדן] התחתון הוא הגבה מאוד נעלה מהבחי' שהשיגה הנשמה אפי' [אפילו] בגי"ע [בגן עדן] העליון קודם ירידתה בעוה"ז

Accordingly, it can be said that the radiance of their Torah and service that shines in the lower Gan Eden is exceedingly higher and loftier than the level that the soul attained even in the higher Gan Eden before its descent into this world.

והוא מובן ע"ד מ"ש בס' הגלגולים פ' עשרים הובא בתו"א [בתורה אור] פ' חיי שרה בד"ה עיין מ"ש בע"ח [בעץ חיים] וכן הוא בהרמ"ז [בהרב משה זכות] ר"פ משפטים, שבחי' אצילות ממש מתלבש בבי"ע בפנימיותם, ואצילות של פנימי' [פנימיות / פנימית] העשיי' [העשייה] הוא גדול לאין קץ יותר מהבחינה היותר גדולה של הבריאה שמבחי' עצמה.

This is understood along the lines of what is written in Sefer HaGilgulim, chapter twenty, quoted in Torah Ohr, Parshas Chayei Sarah, in the discourse beginning "See what is written in Etz Chaim," and so it is in the Ramaz at the beginning of Parshas Mishpatim: that the level of Atzilus (Emanation) itself is enclothed in Beriah, Yetzirah and Asiyah, in their inner dimension (pnimiyus); and the Atzilus of the inner dimension of Asiyah is infinitely greater than the greatest level of Beriah as it is of itself.

והנה ג"ע [גן עדן] העליון הוא מבריאה וע"י תורה ומצות ממשיכים מ"ד [מיין דוכרין] דאצילות כמ"ש בד"ה עיין מ"ש בע"ח [בעץ חיים] הנ"לובפ' ב ראשית בביאור ע"פ כי כאשר השמים החדשים כו' שהמשכת האצילות בבי"ע נעשה ע"י תורה ומצות דוקא ע"ש.

Now, the higher Gan Eden is of Beriah, and through Torah and mitzvos one draws down the mayin duchrin (masculine waters) of Atzilus, as is explained in the discourse beginning "See what is written in Etz Chaim" mentioned above, and in Parshas Bereishis, in the explanation on the verse "For as the new heavens," etc., that the drawing down of Atzilus into Beriah, Yetzirah and Asiyah comes about specifically through Torah and mitzvos; see there.

ונמצא הנשמה קודם שירדה בעולם הזה לקיים התורה ומצות כשהיתה בג"ע [בגן עדן] העליון שהוא בבריאה לא השיגה כלל בחי' אצילות שבבריאה, שהרי בחי' אצילות אינו נמשך רק ע"י תורה ומצות כנ"ל, ואף הנשמות היותר עליונות שבג"ע [שבגן עדן] העליון לא השיגו רק בחי' בריאה שבבריאה.

It follows that the soul, before it descended into this world to fulfill the Torah and mitzvos, when it was in the higher Gan Eden, which is in Beriah, did not attain at all the level of the Atzilus that is within Beriah; for the level of Atzilus is drawn down only through Torah and mitzvos, as mentioned above. And even the loftiest souls in the higher Gan Eden attained only the level of the Beriah within Beriah.

וזהו ישראל עלו במחשבה מחשבה היא בחי' בריאה. ועלה במחשבה היינו הבחי' יותר עליונה שבמחשבה, והיינו בחי' מחשבה שבמחשבה שהיא בריאה שבבריאה משא"כ בחי' אצילות לא השיגו כלל,

This is [the meaning of] "Israel arose in thought": thought is the level of Beriah, and "arose in thought" means the highest level within thought, namely the level of thought within thought, which is the Beriah within Beriah; whereas the level of Atzilus they did not attain at all.

ואע"פ [ואף על פי] [גן עדן] שבפי' עלו במחשבה באמת יש פירושים גבוהים יותר הרבה מבחי' ג"ע שבבריאה כמ"ש ע"פ יונתי בחגוי הסלע ובשאר דוכתי מ"מ אחר שירדה הנשמה בג"ע [בגן עדן] קודם ירידתה בגוף היא בבחי' בריאה, אבל ע"י ירידתן בעוה"ז בקיום התומ"צ [התורה ומצות] נמשך להם זיו תורתן ועבודתן שהוא הארת מ"ד [מיין דוכרין] דאצילות ממש

And although, in the meaning of "arose in thought," there are in truth interpretations far higher than the level of the Gan Eden that is in Beriah, as is explained on the verse "My dove, in the clefts of the rock," and in other places, nevertheless, once the soul has descended into Gan Eden, before its descent into the body, it is at the level of Beriah. But through their descent into this world, in fulfilling the Torah and mitzvos, there is drawn down to them the radiance of their Torah and service, which is a glimmer of the mayin duchrin of Atzilus itself.

לכך גם כשנמשך לה גילוי זה אפי' [אפילו] רק בג"ע [בגן עדן] התחתון שהוא בעשייה ה"ז [הרי זה] כענין האצילות שנמשך ומתלבש בפנימית העשייה שהוא גבוה יותר אין קץ מהבחינה היותר גדולה שבג"ע [שבגן עדן] העליון מצד עצמו שהוא כענין בחי' בריאה שבבריאה כנ"ל,

Therefore, even when this revelation is drawn down to it only in the lower Gan Eden, which is in Asiyah, this is like the Atzilus that is drawn down and enclothed in the inner dimension of Asiyah, which is infinitely higher than the greatest level in the higher Gan Eden as it is of itself, which is like the level of the Beriah within Beriah, as mentioned above.

ועמ"ש ע"פ מי מנה בענין אף עשיתיו אף מרבה בחי' רביעית והוא גילוי אור האצילות שאינו נמשך ומתגלה כ"א ע"י ירידי' [ירידת] הנשמה בעוה"ז דוקא ע"ש.

And see what is explained on the verse "Who has counted," on the subject of "I have even made him" (af asisiv): af ("even") includes a fourth level, and it is the revelation of the light of Atzilus, which is drawn down and revealed only through the descent of the soul into this world specifically; see there.

וענין התלבשות אצילות ממש בעשיי' [בעשייה] יש לצייר מנבואת מרע"ה [משה רבינו עליו השלום] שהי' [שהיה] מאיר בו אפי' [אפילו] בחי' אצילות העליון ממש עם היותו מלובש בגוף שמעשי' [שמעשיה] הגשמיו' [הגשמיות], ועמ"ש מזה בביאור ע"פ שוש אשיש כו'

The idea of Atzilus itself being enclothed in Asiyah can be pictured from the prophecy of Moshe our teacher, peace be upon him: there shone in him even the level of the supernal Atzilus itself, even though he was enclothed in a body of physical Asiyah. And see what is explained about this in the explanation on the verse "I will greatly rejoice," etc.,

וכמ"ש בשע"ק [בשערי קדושה] להרח"ו [להרבי חיים ויטאל] ח"ג [חלק ג'] ש"ו [שער ו'] שנבואת מרע"ה [משה רבינו עליו השלום] הי' [היה] מאצילות ממש דרך מעבר הבריאה. ועיין מ"ש עוד מענין התגלות זיו השכינה שבג"ע [שבגן עדן] התחתון ע"י מעשה המצות בפי' שלח ע"פ ועתה יגדל נא כו' ע"ש).

and as is written in Sha'arei Kedushah by Rabbi Chaim Vital, part 3, gate 6, that the prophecy of Moshe our teacher, peace be upon him, was from Atzilus itself, by way of passing through Beriah. And see what is further explained on the revelation of the radiance of the Shechinah in the lower Gan Eden through the performance of the mitzvos, in Parshas Shelach, on the verse "And now, I pray, let [the power] be great," etc.; see there.)

אך איך ובמה תתגדל מעלת התשובה ומע"ט [ומעשים טובים] כ"כ [כל כך]. הנה הוא ע"י ב' בחי' במדבר סיני ובאוהל מועד בחי' מדבר הוא מ"ש ומדברך נאוה מלשון דיבור

But how, and by what, is the virtue of teshuvah and good deeds made so great? It is through two levels: "in the wilderness of Sinai" and "in the Tent of Meeting." The level of midbar ("wilderness") is [the sense of] what is written, "and your speech (midbarech) is lovely," from the word dibbur ("speech").

כי הנה דבר ה' זו גילוי שכינה כו' וכשמתלבשת בבי"ע נק' מדבר בתוס' [בתוספת] אות מ פתוחה לפי שאז יש פתח ומבוא לחיצונים הם הקליפות וס"א [וסטרא אחרא] לינק ולקבל חיות ממנה בהתלבשותה בע"ש [בערב שבת] כו'

For "the word of Havayah": this is the revelation of the Shechinah, etc.; and when it is enclothed in Beriah, Yetzirah and Asiyah it is called midbar, with the addition of the letter mem, an open mem, because then there is an opening and an entrance for the external forces, namely the kelipos (husks) and the sitra achra (the other side), to nurse and receive life-force from it in its enclothement in Asiyah, etc.

(ועי' [ועיין] בזח"א [בזהר חלק א] ד"ו ע"ב משא"כ ם סתומה עלמא דחירות חירות ממה"מ [מלך מלכי המלכים] כו' וע' בזהר ר"פ שלח בענין לסרבה המשרה ובמק"מ [ובמקדש מלך] שם)

(And see the Zohar, Part I, page 6b: "whereas the closed mem is the world of freedom," freedom from the Angel of Death, etc. And see in the Zohar at the beginning of Parshas Shelach on the subject of "lemarbeh hamisrah" [written with a closed mem], and in the Mikdash Melech there.)

שבזמן שבהמ"ק [שבית המקדש] היה קיים נק' מדבר מלשון ידבר עמים כו' שכולם היו מוכנעים תחת הקדושה.

For at the time when the Holy Temple stood, it was called midbar in the sense of "He subdues (yadber) peoples," etc., for they were all subdued under holiness,

והנש"י [והנשמות ישראל] היו ממשלותיו (ועד"ז אמרו רז"ל [רבותינו זכרונם לברכה] פרק ג' דר"ה [דראש השנה] ד' כ"ג ע"פ אתן במדבר ארז כו' ואין מדבר אלא ירושלים).

and the souls of Israel were "His dominion." (Along these lines our Sages, of blessed memory, said in the third chapter of Rosh HaShanah, page 23, on the verse "I will set in the wilderness the cedar," etc., "and midbar means only Jerusalem.")

אבל בזמן הגלות הנה אמרו רז"ל [רבותינו זכרונם לברכה] גלו כו' שכינה עמהם ונקרא מדבר כארץ מדבר וציה כב"י [כביכול] והנה כשם שהוא בכללות העולם כך הוא בפרטיות בנפש האדם

But at the time of exile, our Sages, of blessed memory, said, "They were exiled, etc., [and] the Shechinah was with them"; and it is called midbar, like "a land of wilderness and drought," as it were. And just as it is in the world as a whole, so it is in particular in the soul of man:

שבזמן הגלות הנה גם ניצוץ אלקי שבנפש האדם הוא בגלות ומאסר הגוף הגשמי במחשבות אדם ותחבולותיו ויצרי מעללי איש בהבלי העולם וירידת ניצוץ אלקי בגלות הזה הוא צורך עליה

at the time of exile the G-dly spark in a person's soul, too, is in the exile and prison of the physical body, in "the thoughts of man and his schemes, and the impulses of the deeds of man," in the vanities of the world. And the descent of the G-dly spark into this exile is for the sake of an ascent,

דהיינו כדי לברר ולהפריד הרע שבנה"ב [שבנפש הבהמית] מלבושי נוגה כו' (כי הנשמה א"צ [אין צריך / אינו צריך] תיקון לעצמה כו' כמ"ש במקום אחר

namely, in order to refine and separate the evil in the animal soul, the garments of Nogah, etc. (for the soul itself needs no rectification, etc.), as is explained elsewhere.

וצ"ל עליה זו ג"כ בבחי' מדבר דהיינו ע"י דיבור התפלה ברשפי אש וצמאון כו' וצעקת הלב כמ"ש צעק לבם כו'

And this ascent too must be at the level of midbar, that is, through the speech of prayer, with flashes of fire and thirst, etc., and the outcry of the heart, as it is written, "Their heart cried out," etc.

כי כל זמן שאינו מעורר את האהבה בתפלה כרשפי אש עד שתחפץ להתפשט מלבושיה שבנוגה הנה האדם בטבעו מעורב טו"ר [טוב ורע]

For as long as one does not arouse the love in prayer like flashes of fire, until [the soul] desires to strip off its garments of Nogah, a person by his nature is a mixture of good and evil;

ואף שאינו עושה רע בפו"מ [בפועל ממש] הוא מחמת שהרע ישן אצלו

and though he does no evil in actual deed, this is because the evil is asleep in him.

אך אעפי"כ [אף על פי כן] בטבעו הוא בכחו כתולדתו עד שיפרידנו ברשפי אש (וכמ"ש במקום אחר ע"פ מצרף לכסף וכור לזהב ואיש לפי מהללו) האהבה והיינו שיהיה בבחי' צמאון כארץ מדבר וציה כו'

Nevertheless, in his nature it remains in its full strength, as at its birth, until he separates it with the flashes of fire (as is explained elsewhere on the verse "The refining pot is for silver and the furnace for gold, and a man according to his praise") of love; that is, that it be at the level of thirst, like "a land of wilderness and drought," etc.,

שהיא ארץ מלחה לא זרועה ולא יצמח בה כל עשב לפי שאין בה חיות של כח הצומח,

which is a salt land, unsown, in which no grass grows, because it has no life-force of the power of growth.

וכך ישים האדם אל לבו שאפי' [שאפילו] כל העולמות עליונים מריש כל דרגין כו' הם בחי' מדבר ושממון ובחי' דומם ממש שאין בהם חיות כלל לגבי הקב"ה

And so a person should take to heart that even all the higher worlds, "from the head of all levels," etc., are at the level of a wilderness and desolation, and the level of actual inanimate matter that has no life-force at all, in relation to the Holy One, blessed be He.

כי אתה עשית את השמים ושמי השמים כו' ואתה מחיה את כולם שהוא הוא יתי חיות כל העולמות ואין עוד מלבדו ואפס זולתו והיו כלא היו.

For "You have made the heavens and the heaven of heavens," etc., "and You give life to them all": that He, may He be blessed, is Himself the life-force of all the worlds, and there is nothing else besides Him, and there is naught apart from Him, and they are as if they were not.

3 ולזאת תכלה אליו נפש כל חי לדבקה בו יתי חיי החיים ב"ה וכמ"ש לאהבה את ה' אלהיך כי הוא חייך פי' שאין חייך אלא הוא

Therefore the soul of every living being will yearn for Him, to cleave to Him, may He be blessed, the Life of all life, blessed be He; as it is written, "To love Havayah your G-d ... for He is your life," meaning that your life is nothing but He.

וכדכתיב ראו עתה כי אני אני הוא ואין אלקים עמדי אלא שמקרא זה על לעתיד נאמר שאז יאמרו ראו עתה כי כו'

And as it is written, "See now that I, I am He, and there is no god with Me." But this verse was said about the Time to Come, when they will say, "See now that," etc.,

בבחי' ראי' [ראיה] חושיית ממש כדכתי' [כדכתיב] ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר כו' וכתיב כי עין בעין יראו וגו',

in the manner of actual sensory sight, as it is written, "And the glory of Havayah shall be revealed, and all flesh shall see," etc., and it is written, "For eye to eye they shall see," etc.

משא"כ עכשיו בזמן הגלות הוא בחי' הצמאון לבוא לבחי' ומדריגה זו שיהי' [שיהיה] בחי' ראי' [ראיה] חושיי' [חושיית] כמ"ש צמאה נפשי לאלקים לאל חי מתי אבוא ואראה וגו'

Whereas now, in the time of exile, it is the level of thirst to come to this level and rank, that there be sensory sight, as it is written, "My soul thirsts for G-d, for the living G-d; when shall I come and see," etc.

והנה כתיב רעבים גם צמאים נפשם בהם תתעטף ויצעקו אל ה' בצר להם כו' שמבחי' הצמאון עד שנפשו עליו תתעטף נולד בחי' הצעקה בלב על ההיפך

Now, it is written, "Hungry and thirsty too, their soul fainted within them; and they cried out to Havayah in their distress," etc. From the level of thirst, until his soul faints within him, there is born the level of the outcry in the heart over the opposite [state],

כי צר לו מאד הגלות ומאסר הגוף הגשמי והיינו כי בשומו ללבו שאין חיות אמיתי לכל הנבראים ואפי' [ואפילו] לעולמות עליונים אלא אתה הוא המחי' [המחיה] כו'

for the exile and the prison of the physical body are very distressing to him. That is: when he takes to heart that there is no true life-force (chayus) for all the created beings, even for the higher worlds, but only You are the One Who gives life, etc.,

ואי לזאת ישים אשם נפשו איך שהוא רחוק מה' בתכלית הריחוק וחייו אינן חיים אלא חיי ההבל.

then because of this he will lay guilt upon his soul for how he is utterly far from G-d, and his life is no life, only a life of vanity.

4 וזהו במדבר סיני שירדה שנאה על הרע שמחמת בחי' המדבר וצמאון גורם לעורר שנאה על הרע להיות צעקת הלב וכו' כנ"ל.

This is [the meaning of] "in the wilderness of Sinai," [Sinai,] on which hatred came down upon the evil: for the level of wilderness and thirst brings about the arousal of hatred for the evil, so that there is the outcry of the heart, and so on, as mentioned above.

ובזה יובן מה שתקנו התפלה בזמן חורבן בהמ"ק [בית המקדש] דוקא כי בזמן שהיה בהמ"ק [בית המקדש] קיים לא היתה שליטה וממשלה להרע שמקליפות וסט"א [וסטרא אחרא] לידבק באדם כ"כ [כל כך].

With this one will understand why they instituted prayer specifically at the time of the destruction of the Holy Temple: for at the time when the Holy Temple stood, the evil of the kelipos (husks) and the sitra achra (the other side) did not have so much rule and dominion to cling to a person.

5 ויתפרדו כל פועלי און כו' אבל בזמן חורבן בהמ"ק [בית המקדש] עת אשר שלט כו' תגבורת היצה"ר [היצר הרע] ונה"ב [ונפש הבהמית] צריך להפריד ע"י התפלה דוקא ברשפי אש וצמאון וצעקת הלב כו' כנ"ל

"All the workers of iniquity shall be scattered," etc. But at the time of the destruction of the Holy Temple, "a time when man rules," etc., the overpowering strength of the evil inclination and of the animal soul must be separated specifically through prayer, with flashes of fire and thirst and the outcry of the heart, etc., as mentioned above.

ותיקנו להתפלל בכל יום כי בכל יום יצרו של אדם מתגבר עליו וצריך להוסיף אומץ כו' ועל בחי' תפלה זו נאמר ומדברך נאוה דהיינו כשעולה בבחי' מדבר וצמאון כו'

And they instituted prayer every day, for every day a person's inclination overpowers him, and one must add strength, etc. And of this level of prayer it is said, "and your speech (midbarech) is lovely": that is, when it rises at the level of wilderness and thirst, etc.

(וזהו הא דאיתא בזח"ג [בזהר חלק ג] פ' אחרי דע"ב א' ע"פ הוציאוה ותשרף בשלהובי טיהרא בגלותא, דהיינו שמחמת הוציאוה בגלותא שהוא בחי' מדבר ארץ ציה ועיף בלי מים תגדל בחי' הצמאון והאהבה בחילא יתיר דבחי' תשובה

(This is what is found in the Zohar, Part III, Parshas Acharei, page 72a, on the verse "Bring her out, and let her be burned": "with the flames of the noonday heat, in exile." That is, because "they brought her out" into exile, which is the level of a wilderness, "a parched and weary land without water," the level of thirst and love grows great, "with greater strength," that of the level of teshuvah (return).

וזהו ותשרף היינו רשפי אש האהבה וכענין בחי' השרפים המבואר ע"פ ונקדשתי בתוך ועמ"ש ע"פ ואני אראה.

And this is "and let her be burned": the flashes of fire of love, like the level of the seraphim that is explained on the verse "And I shall be sanctified in the midst," and see what is explained on the verse "And I shall see."

וזהו ומדברך נאוה וכענין שחורה אני ועי"ז דייקא ונאוה כמ"ש במקום אחר וגם ומדברך נאוה היינו הדיבור של התפלה והתורה עיין בזח"א [בזהר חלק א] ויחי דרמ"ו ע"ב ובדף יו"ד סע"א [סוף עמוד א] בההוא מדבר דלחישו דשפוון איהי עולה כו').

And this is "and your speech is lovely," like "I am black, [but lovely]": through this specifically, "and lovely," as is explained elsewhere. Also, "and your speech is lovely" means the speech of prayer and of Torah; see the Zohar, Part I, Vayechi, page 246b, and page 10, end of side a: "through that midbar, the whispering of the lips, she ascends," etc.)

והנה עד"ז נתקנו כל פסוד"ז [פסוקי דזמרה] כדי לעורר ולהגדיל בחי' הצמאון בקרב איש ולב עמוק בשומו ללבו איך אפי' [אפילו] השמים ושמי השמים והמים אשר מעל השמים יהללו את שם כו' בחי' שמו בלב' [בלבד]

Now, along these lines all of Pesukei deZimra (the Verses of Praise) were instituted: to arouse and to increase the level of thirst "within man, and the heart is deep," as he takes to heart how even the heavens and the heaven of heavens and the waters that are above the heavens "shall praise the Name," etc., only the level of His Name;

וגם בחי' שמו הוא נשגב בבחי' לבדו דלית מחשבה תפיסא ביה כלל רק הודו וזיוו של שמו על ארץ ושמים כו' כמ"ש במ"א,

and even the level of His Name is "exalted," at the level of "alone," for no thought can grasp Him at all, but only the splendor and radiance of His Name are "upon earth and heaven," etc., as is explained elsewhere.

וכן עד"ז היא ברכת יוצר אור כו' איך שהמלאכים אומרים קדוש כו' שהוא קדוש ומובדל כו'

And likewise, along the same lines, is the blessing "Who forms light," etc.: how the angels say "Holy," etc., that He is holy and separate, etc.,

ואין ערוך אליו ית' יותר ממה שאין ערוך בחי' דומם לגבי בחי' אדם בעל שכל חי ומדבר כו' כמ"ש במ"א

and there is no comparison to Him, may He be blessed, even more than there is no comparison of the level of the inanimate to the level of man, who has intellect and is living and speaking, etc., as is explained elsewhere.

(ועמ"ש בפ' ויחי ע"פ אוסרי לגפן ובפ' בשלח ע"פ אשירה בפי' אדון הנפלאות ועושה פלא ובפ' משפטים סד"ה עיין בסש"ב [בספר של בינונים] פ' מ"ו.

(And see what is explained in Parshas Vayechi, on the verse "Binding his foal to the vine"; in Parshas Beshalach, on the verse "I will sing," in the explanation of "Master of wonders" and "Doing wonders"; and in Parshas Mishpatim, at the end of the discourse beginning "See in Sefer Shel Beinonim, chapter 46."

ומזה יובן דאפי' [דאפילו] בחי' מדבר העליון) (דלקמן) בחי' ולא ישב אדם שם שעליו נאמר במדבר הגדול והנורא, עכ"ז [עם כל זה] לגבי א"ס ב"ה כמדבר וכשממה ממש יחשב

From this it will be understood that even the level of the supernal midbar) (below), the level of "where no man dwelt," of which it is said, "in the great and awesome wilderness," is nevertheless, in relation to the Infinite One (Ein Sof), blessed be He, considered actually like a wilderness and a desolation;

וכמ"ש ג"כ ע"פ שחורה אני מענין כתר עליון אע"ג [אף על גב] דאיהו אור צח אור מצוחצח אוכמא הוא לגבי עילת העילות כו' ע"ש וכ"ז [וכל זה] הוא ענין הגדלת הצמאון ממטה למעלה והוא בחי' מדבר סיני כו' עד ברכת אהבת עולם אהבתנו

as is also explained on the verse "I am black," on the subject of Keser Elyon (the supreme Crown): "even though it is a clear light, a dazzling light, it is black in relation to the Cause of causes," etc.; see there. All this is the increasing of the thirst from below upward, and it is the level of "the wilderness of Sinai," etc., up to the blessing "With an everlasting love You have loved us."

שברכת אהבת עולם היא המשכה מלמעלה למטה לרוות הצמאון כו' (ועמ"ש ע"פ וארשתיך לי לעולם כו') ונק' בחי' אהל מועד:

For the blessing of Ahavas Olam is a drawing down from above to below, to quench the thirst, etc. (and see what is explained on the verse "And I will betroth you to Me forever," etc.), and it is called the level of "the Tent of Meeting."

6 ב וביאור הענין כי הנה מלת מועד מלשון ונועדתי לך שמה,

2. The explanation of the matter: The word mo'ed ("meeting") is from the expression "And I will meet (venoadti) with you there."

והנה ונועדתי אותיות ונודעתי (ועמ"ש לעיל בד"ה שאו את ראש כו' לגולגלותם ועמ"ש ר"פ וארא סד"ה וארא מענין נודעתי) שהוא לשון התקשרות והתחברות מלשון והאדם ידע כו',

Now, venoadti has the same letters as venodati, "and I will be known" (and see what is explained above in the discourse beginning "Lift up the head ... by their skulls," and see what is explained at the beginning of Parshas Va'eira, at the end of the discourse beginning "Va'eira," on the subject of nodati), which is an expression of bonding and joining, as in "And the man knew," etc.

דהיינו המשכת יחוד א"ס ב"ה למטה שיהא שורה ומתגלה בנפש האדם יחודו ית' האמיתי איך הוא ממכ"ע [ממלא כל עלמין] בשוה ואפי' [ואפילו] מלא כל הארץ הלזו הוא כבודו ית' כו'

That is, the drawing down of the unity of the Infinite One (Ein Sof), blessed be He, below, so that His true unity, may He be blessed, rests and is revealed in a person's soul: how He fills all worlds (memalei kol almin) equally, and even "the whole earth," this one, "is full of His glory," may He be blessed, etc.,

כי הוא חיי החיים ב"ה ואין עוד מלבדו כו', ולזאת תהי' [תהיה] שמחת הנפש גדולה לאלקים להתענג על ה' בבחי' אהבה בתענוגים מפני קרבת ה' ודבקותה באלקים חיים תחת אשר היתה צמאה מתי אבוא וארא כו'

for He is the Life of all life, blessed be He, and there is nothing else besides Him, etc. Therefore the soul's joy in G-d will be great, to delight in G-d with the level of "love in delights," because of the nearness of G-d and its cleaving to the living G-d, in place of its having thirsted, "When shall I come and see," etc.

והרווה את נפשה בגילוי יחוד זה והשביע נפש שוקקה כו' וכדכתיב עבדו את ה' בשמחה וכתיב תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה ובטוב לבב מרוב כל.

And He has quenched its thirst with the revelation of this unity, and "has satisfied the longing soul," etc. As it is written, "Serve Havayah with joy"; and it is written, "Because you did not serve Havayah your G-d with joy and with gladness of heart, more than the abundance of all."

7 ומרוב כל פי' יותר מכל התענוגים אפי' [אפילו] רוחניים בחי' ג"ע [גן עדן] העליון כו'. ועמ"ש ע"פ להקריב לי במועדו.

"More than the abundance of all" means: more than all the delights, even spiritual ones, the level of the higher Gan Eden, etc. And see what is explained on the verse "To offer to Me in its appointed time (bemo'ado)."

אך איך הוא דרך יחוד א"ס ב"ה למטה בנפש האדם מאחר דלית מחשבה תפיסא ביה כו',

But what is the way for the unity of the Infinite One (Ein Sof), blessed be He, [to come] below into a person's soul, since "no thought can grasp Him," etc.?

אך הנה הוא באמת ע"י בחי' אוהל וזהו אוהל מועד והענין כמ"ש ובצל ידי כסיתיך כו' (ועמ"ש מענין זה ע"פ ביום השמיני עצרת דרוש השני) בחי' צל ולא אורה נגלית

But in truth it is through the level of a tent, and this is "the Tent of Meeting." The matter is as it is written, "And in the shadow of My hand I have covered you," etc. (and see what is explained on this subject on the verse "On the eighth day, an assembly," the second discourse): the level of a shadow, and not of revealed light.

והיינו ע"י בחי' רמ"ח פיקודין שהן רמ"ח איברים דמלכא

That is, through the level of the 248 commandments (pikudin), which are "the 248 limbs of the King."

ונק' איברים עד"מ כמו איברי הגוף שהם בשר גידים ועצמות ובאין מליחה סרוחה ואעפ"כ [ואף על פי כן] שורה ומתלבש בהם חיות הנפש,

And they are called limbs by way of analogy, like the limbs of the body, which are flesh, sinews and bones, and without salting they rot, and nevertheless the life-force (chayus) of the soul rests and is enclothed in them.

כך הם עד"מ הרמ"ח מצות שאף שהם מלובשים בענינים גשמיים סדר זרעים ומועד כו' אעפ"כ [אף על פי כן] שורה ומלובש בהם אור א"ס ב"ה ממש לפי שהן הן חכמתו ורצונו ית' והוא ית' ורצונו וחכמתו הכל א' כו'

So too, by way of analogy, are the 248 mitzvos: although they are enclothed in physical matters, the Order of Zeraim (Seeds) and Moed (Festivals), etc., nevertheless the Infinite Light (Or Ein Sof) itself, blessed be He, rests and is enclothed in them, since they are His very wisdom and will, may He be blessed; and He, may He be blessed, and His will and His wisdom are all one, etc.

והנה כמו למשל א' האוהב את חבירו שמפני אהבתו הוא מחבקו בגופו או בידו

Now, by way of example: one who loves his friend, and because of his love embraces him, [taking hold of] his body or his hand;

הנה זה ודאי שלא מפני אהבת הגוף עצמו או היד עצמה ממש הוא מחבקו אלא מפני שאוהב פנימיותו וחיותו הוא מחבקו בגופו או בידו מפני שא"א לו לתפוס בפנימיותו וחיותו בלבד.

certainly he does not embrace him because of love for the body itself or for the hand itself, but because he loves his inner dimension (pnimiyus) and his life-force, he embraces him, [taking hold of] his body or his hand, since it is impossible for him to take hold of his inner dimension and life-force alone.

כך עד"מ הנה כתיב וימינו תחבקני שהיא התורה הנק' ימינו של הקב"ה וכן כשהאדם דבוק בתורה הרי זה קרבת ה' ממש ויחוד אא"ס [אור אין סוף] ב"ה בנפשו ממש.

So too, by way of analogy, it is written, "And His right hand embraces me," which is the Torah, called the right hand of the Holy One, blessed be He. So when a person cleaves to the Torah, this is actual nearness to G-d and the actual unity of the Infinite Light, blessed be He, in his soul.

והנה יחוד זה הוא יחוד נפלא ועצום שאין כמוהו בגשמיות, ולכן נק' לאשתאבא בגופא דמלכא ממש ועמ"ש בד"ה מה טובו אוהליך יעקב:

And this unity is a wondrous and mighty unity, the like of which does not exist in physical things; therefore it is called being truly "absorbed into the body of the King." And see what is explained in the discourse beginning "How goodly are your tents, Yaakov."

8 ג והנה ב' בחי' אלו שהם מדבר סיני ואוהל מועד הם נעשים ונמשכים ע"י בחי' משה ואהרן כי משה שושבינא דמלכא

3. Now, these two levels, the wilderness of Sinai and the Tent of Meeting, are brought about and drawn down through the levels of Moshe and Aharon. For Moshe is the groomsman of the King.

פי' כמו עד"מ שושבינו של החתן שמוליך את החתן למקום הכלה, כך מרע"ה [משה רבינו עליו השלום] הוא הממשיך בחי' יחוד אור א"ס ב"ה למטה שיהא שורה ומתגלה בנפש האדם שיהי' [שיהיה] בבחי' אוהל מועד כו'

That is: just as, by way of analogy, the groomsman of the groom leads the groom to the place of the bride, so Moshe our teacher, peace be upon him, is the one who draws down the level of the unity of the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, so that it rests and is revealed in a person's soul, that it be at the level of the Tent of Meeting, etc.

ואתפשטותא דמשה בכל דרא שהוא משבעה רועים כו' הוא בחי' משה דעת ה' דהיינו לידע את ה' שהוא חיי החיים ואין עוד מלבדו כו'

And "the extension of Moshe in every generation," for he is one of the seven shepherds, etc., is the level of Moshe, the knowledge of G-d: that is, to know G-d, that He is the Life of all life and there is nothing else besides Him, etc.,

וכמ"ש דע את אלקי אביך ועבדהו ובחי' דעת אינה הידיעה לבדה אלא דעת מלשון הרגשה שהיא ההרגשה בלב שיכיר וירגיש כאלו רואה לעיני בשר בראי' [בראיה] חושיי' [חושיית] ממש וכמ"ש ראו עתה כי אני אני הוא ואין אלקים עמדי

as it is written, "Know the G-d of your father, and serve Him." And the level of Daas (knowledge) is not knowing alone; rather, daas is an expression of feeling, namely the feeling in the heart, that he recognize and feel as though he sees with eyes of flesh, in actual sensory sight, as it is written, "See now that I, I am He, and there is no god with Me."

והגם שמקרא זה נאמר על לעתיד שאז יאמרו ראו עתה כי אני כו' כנ"ל

And although this verse was said about the Time to Come, when they will say, "See now that I," etc., as mentioned above

(ועיין בגמרא פ"ו דפסחים דס"ח סע"א [סוף עמוד א] סנהדרין דצ"א ע"ב זח"א [זהר חלק א] פ' לך לך דפ"ז ע"ב ח"ב [חלק ב'] משפטים ק"ח ב')

(and see in the Gemara, the sixth chapter of Pesachim, page 68, end of side a; Sanhedrin, page 91b; the Zohar, Part I, Parshas Lech Lecha, page 87b; Part II, Mishpatim, page 108b),

מ"מ כח זה יש בכל נפש ונשמה מישראל ביניקתה מנשמת מרע"ה [משה רבינו עליו השלום] לקשר מחשבתו בה' בקשר אמיץ וחזק כמו שהיא מקושרת בדבר גשמי שרואה בעיני בשר כו'

nevertheless this power exists in every nefesh and neshamah of Israel, through its drawing nurture from the soul of Moshe our teacher, peace be upon him: to bind one's thought to G-d with a firm and strong bond, as it is bound to a physical thing that one sees with eyes of flesh, etc.;

אלא שצריכה ליגיעה רבה כו' כמ"ש בסש"ב [בספר של בינונים] פמ"ב (ועמ"ש ע"פ ויקרא אל משה וידבר ה' אליו מאהל מועד לאמר).

only that it requires great toil, etc., as is written in Sefer Shel Beinonim, chapter 42 (and see what is explained on the verse "And He called to Moshe, and Havayah spoke to him from the Tent of Meeting, saying").

ואהרן שושבינא דמטרוניתא, פי' מטרוניתא היא בחי' כנ"י [כנסת ישראל] מקור נשמות ישראל ולהעלות נשמות ישראל ולקשרם בה' ולדבקה בו ית' חיי החיים ב"ה הוא ע"י אהרן שהוא ג"כ משבעה רועים כו'

And Aharon is the groomsman of the Queen (Matronisa). That is: the Matronisa is the level of the Community of Israel (Knesses Yisrael), the source of the souls of Israel; and raising the souls of Israel, binding them to G-d and cleaving to Him, may He be blessed, the Life of all life, blessed be He, is through Aharon, who is also one of the seven shepherds, etc.,

הממשיך לכללות נשמות ישראל להיות התפעלות הנפש בחי' מדבר וצמאון ורשפי אש כו'

who draws down to the souls of Israel as a whole (klalus) that there be an arousal of the soul, the level of wilderness and thirst and flashes of fire, etc.

כי עבודת אהרן הוא בהעלותך את הנרות. פי' הנרות הם הנשמות כי נר ה' נשמת אדם וע"י אהרן היתה הדלקתם והתלהבותם כרשפי שלהבת כו' כמ"ש במ"א.

For the service of Aharon is "When you raise up the lamps." That is: the lamps are the souls, for "The lamp of Havayah is the soul of man"; and through Aharon was their kindling and their bursting into flame, like flashes of a flame, etc., as is explained elsewhere.

אך עוד אחת היא כי הנה א"א לבוא לבחי' ומדרגות אלו שהם בחי' מדבר סיני ואוהל מועד כו' שהוא ענין צאת הנפש מנרתיקה מלבושי נוגה כו' ושמחת הנפש בה' עושה כו'

But there is one thing more: it is impossible to come to these levels and ranks, which are the levels of the wilderness of Sinai and the Tent of Meeting, etc., which is the matter of the soul's going out of its sheath, the garments of Nogah, etc., and the soul's rejoicing in G-d, its Maker, etc.,

עד שיפריד מנפשו קודם חלאת טומאת הרע גמור שמשלש קליפות הטמאות לגמרי דהיינו להיות סור מרע גמור בפו"מ [בפועל ממש] והוא ענין יציאת מצרים.

until he first separates from his soul the filth of the impurity of complete evil, which comes from the three utterly impure kelipos, that is, to "turn away from" complete "evil" in actual deed; and this is the matter of the going out from Egypt.

9 וזהו באחד לחדש השני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים כו' כי בחי' חודש ובחי' שנה הכל א' וצ"ל בבחי' שנית מיציאת מצרים

And this is [the meaning of] "on the first of the second month, in the second year after their going out of the land of Egypt," etc.: for the level of the month and the level of the year are all one, and it must be at the level of "second" from the going out of Egypt,

דהיינו אחר שיהיה סור מרע גמור בתכלית ואזי יכול לבוא לידי בחי' ומדרגת מדבר סיני ואוהל מועד כו' ע"י בחי' משה ואהרן כו' כנ"ל

that is, after there has been an utter turning away from complete evil; and then one can come to the level and rank of the wilderness of Sinai and the Tent of Meeting, etc., through the levels of Moshe and Aharon, etc., as mentioned above.

(ובמדרש במדבר רבה) (פ' ג' דף ר"י"ד ע"ד) איתא שלא יצאו ישראל ממצרים אלא בזכות אהל מועד.

(And in the Midrash Bamidbar Rabbah) (section 3, page 214, column d) it is stated that Israel went out of Egypt only in the merit of the Tent of Meeting.

היינו כי אלמלא עוזרו לא יכול לו וכמ"ש מזה ע"פ אני הוי' אלקיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים בפ' שלח ועזר זה הוא בזכות בחי' אהל מועד הנ"ל,

That is, "were it not for His help, he could not overcome it," as is explained about this on the verse "I am Havayah your G-d, Who brought you out of the land of Egypt," in Parshas Shelach; and this help is in the merit of the level of the Tent of Meeting mentioned above.

ועיין בזח"ג [בזהר חלק ג] פ' במדבר קי"ז ב' באחד לחדש השני בשנה השנית כולא חד והאי אקרי חדש זיו רמז להוא ירחא ושתא דנהיר לסיהרא,

And see the Zohar, Part III, Parshas Bamidbar, page 117b: "'On the first of the second month, in the second year': it is all one; and this is called 'the month of Ziv (radiance),' an allusion to that month and year that shines upon the moon."

והיינו שהבחי' ראשונה דיצי"מ [דיציאת מצרים] בחדש הראשון זהו בחי' סור מרע והוא בחי' ומדרגת אתכפיא סט"א [סטרא אחרא]

That is: the first level, of the going out of Egypt in the first month, is the level of turning away from evil, and it is the level and rank of subduing the sitra achra (iskafya),

וזהו יסוד היסודות ואח"כ החדש השני נק' חדש זיו דנהיר לבחי' ראשונה היינו לבוא לבחי' אתהפכא חשוכא לנהורא שזהו ענין מדבר סיני כו' רשפי אש וצמאון כו'

and this is the foundation of foundations. And afterwards the second month is called "the month of Ziv," which shines upon the first level: that is, to come to the level of transforming darkness into light (is'hapcha chashocha linehora), which is the matter of the wilderness of Sinai, etc., flashes of fire and thirst, etc.

והן הן ג"כ ב' בחי' חצר החיצונה וחצר הפנימית עמ"ש ע"פ ויושט המלך לאסתר, ועיין מענין זה עוד בזח"ג [בזהר חלק ג] בהעלותך קנ"ב ע"ב

And these are also the two levels of the outer court and the inner court; see what is explained on the verse "And the king extended to Esther." And see further on this subject in the Zohar, Part III, Beha'aloscha, page 152b.

ומש"ש [ומה שכתוב שם] דאי תימא כו' לאו הכי כו' ומאן דנטיל יסודא בקדמיתא כו' יובן למשכיל ממ"ש ע"פ קחו מאתכם תרומה. בפ' ויקהל. בענין בחי' אתכפיא שיש בה בחי' שהוא למעלה מבחי' אתהפכא,

And what is written there, "And if you say," etc., "it is not so," etc., "and whoever takes the foundation first," etc., will be understood by the discerning from what is explained on the verse "Take from among you an offering," in Parshas Vayakhel, on the subject of the level of iskafya, that it contains a level that is above the level of is'hapcha.

ועמ"ש בשיר השירים ע"פ קול דודי כו' בענין מקפץ על הגבעות:

And see what is explained in Shir HaShirim on the verse "The voice of my beloved," etc., on the subject of "skipping over the hills."

10 ד ועם כל הנ"ל יובן מ"ש שאו את ראש כו',

4. With all the above, one will understand what is written, "Lift up the head," etc.

כי הנה ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] אין קורין אבות אלא שלשה שהם אברהם יצחק ויעקב ומדתו של אברהם היא האהבה ושל יצחק היא היראה פחד יצחק ומדתו של יעקב היא הרחמנות שכלולה משתיהן כו'.

For our Sages, of blessed memory, said, "We do not call [anyone] 'fathers' except three," who are Avraham, Yitzchak and Yaakov. The attribute of Avraham is love; that of Yitzchak is awe, "the Fear of Yitzchak"; and the attribute of Yaakov is compassion, which is composed of both, etc.

11 והנה מדת הרחמנות היא נמשכה מבחי' הדעת כמו שאנו רואים בחוש שטבע התינוק להיות אכזרי לפי שאין בו דעת,

Now, the attribute of compassion is drawn from the level of Daas (knowledge), as we plainly see that it is the nature of a small child to be cruel, because he has no daas;

וכן הוא ענין מ"ש כרחם אב על בנים ולא כרחם אם כו' מפני שנשים דעתן קלה משא"כ האיש מפני שדעתו רחבה יותר הוא מרחם ביותר

and so too is the meaning of what is written, "As a father has compassion on his children," and not "as a mother has compassion," etc., because women's daas is light, whereas a man, because his daas is broader, has more compassion.

וכשם שהוא לענין המרחם כך הוא לענין מי שצריך לרחם עליו וכמארז"ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] כל מי שאין בו דעה אסור לרחם עליו לפי שאין הרחמנות נופל אלא על מי שיש בו דעת.

And just as it is with regard to the one who has compassion, so it is with regard to the one who needs compassion, as our Sages, of blessed memory, said, "Whoever has no daas, it is forbidden to have compassion on him," for compassion applies only to one who has daas.

12 והנה מדת הרחמנות של יעקב לעורר רחמים רבים אפי' [אפילו] על עולמות עליונים מחמת דעת ה' כו'

Now, Yaakov's attribute of compassion is to arouse great compassion even on the higher worlds, because of the knowledge of G-d, etc.,

כי הוא חיי החיים ואין עוד מלבדו כו' והרי הרחמנות שוה על עולמות עליונים מריש כל דרגין כמו על התחתונים ממש

for He is the Life of all life and there is nothing else besides Him, etc. Thus the compassion is the same for the higher worlds, "from the head of all levels," as for the very lowest,

מאחר שכולם בחי' מדבר ושממון כו' וכולא קמי' [קמיה] כלא חשיב שהוא מחיה את כולם בשוה ומעלה ומטה שוין אצלו כו'.

since they are all at the level of a wilderness and desolation, etc., and "all before Him is considered as nothing," for He gives life to them all equally, and above and below are equal before Him, etc.

אך בהשתלשלות והמשכת המדרגות נמשך מבחי' יעקב בחי' י"ב שבטים שבט לשון המשכה כמו כוכבא דשביט

But in the chain of descending levels (hishtalshelus) and the drawing down of the levels, there is drawn down from the level of Yaakov the level of the twelve tribes (shevatim): shevet is an expression of extending, as in kochva deshavit (a comet, a trailing star).

והוא כמו למשל ענפי האילן שנמשכו מן האילן שממדת רחמנותו של בחי' יעקב נמשך מדת רחמנות אחרת של בחי' י"ב שבטים.

And it is like, for example, the branches of a tree, which extend from the tree: so from the attribute of compassion of the level of Yaakov there extends another attribute of compassion, of the level of the twelve tribes.

13 והענין כי בחי' ומדרגות השבטים הוא מ"ש עומד על שנים עשר בקר והים עליהם מלמעלה שהשנים עשר בקר הם בחי' מרכבה לבחי' הים ושם עלו שבטים

The matter is that the level and rank of the tribes is what is written, "It stood upon twelve oxen ... and the sea was upon them, above": the twelve oxen are a chariot (merkavah) for the level of the sea. And "there the tribes went up,"

וכדכתיב ובשם אלקינו נדגול פי' שהדגלים הם בחי' מרכבה לבחי' שם ה' שהוא בחי' ים והוא בחי' מקור וראשית הגילוי בחי' עלמא דאתגליא להחיות ולהוות עלמין דאתגליין.

as it is written, "And in the Name of our G-d we will set up our banners": that is, the banners are a chariot for the level of the Name of G-d, which is the level of the sea; and it is the level of the source and beginning of revelation, the level of the revealed world (alma de'isgalya), to give life to and bring into being the revealed worlds (almin de'isgalyan).

14 והנה בחי' עלמין דאתגליין המקבלים חיותם מבחי' עלמא דאתגלייא הם הנק' מים תחתונים ונק' מי בוכים

Now, the level of the revealed worlds, which receive their life-force (chayus) from the level of the revealed world, are what are called "the lower waters," and they are called "weeping waters,"

כדאיתא בזהר שהמים התחתונים בוכים אנן בעינן למהוי קדם מלכא והיינו מפני הדעת וההשגה כי יש מים עליונים מהם בבחי' עלמין סתימין דלא אתגליין אך הם נקראים מים התחתונים

as is found in the Zohar, that the lower waters weep: "We want to be before the King." That is because of knowledge and apprehension: for there are waters higher than they, at the level of the hidden worlds (almin sesimin), which are not revealed, but they are called the lower waters.

ויבדל אלקים בין מים למים דעלמין סתימין מקבלים חיותם מכחות והמשכות נעלמות כו' כמ"ש בסש"ב [בספר של בינונים] ח"ב [חלק ב'] פי"א [פרק י"א]

[As in] "And G-d separated between waters and waters": for the hidden worlds receive their life-force from hidden powers and flows, etc., as is explained in Sefer Shel Beinonim, Part II, chapter 11.

ולכן בוכים על ירידתם מטה מטה וכל חפצם וישעם להיות קדם מלכא דוקא.

Therefore they weep over their descent far, far below, and all their desire and their salvation is to be "before the King" specifically.

וכך היא בחי' ומדת הרחמנות של י"ב שבטים בכל אדם לעורר ר"ר [רחמים רבים] על ניצוץ אלקות שירד ממקום כבודו ממקום גבוה למקום נמוך מאיגרא רמה כו' (ועמ"ש בפ' ויצא ע"פ וישכם לבן וע"פ כנשר יעיר ועפ"ז ויאכילך את המן כו')

And so is the level and attribute of compassion of the twelve tribes in every person: to arouse great compassion on the spark of G-dliness that came down from its place of glory, from a high place to a low place, "from a lofty roof," etc. (and see what is explained in Parshas Vayeitzei on the verse "And Lavan rose early," and on the verse "As an eagle stirs up," and on the verse "And He fed you the manna," etc.).

והנה בהשתלשלות המדרגות מדרגה אחר מדרגה יצאו מי"ב שבטים ע' [שבעים] נפש יוצאי ירך יעקב שהם ג"כ בחי' ומדרגת הרחמנות מדתו של יעקב

Now, in the chain of descending levels, level after level, there came forth from the twelve tribes the seventy souls "who came out of Yaakov's loins," who are also a level and rank of compassion, the attribute of Yaakov.

והוא ג"כ בכל אדם לעורר ר"ר [רחמים רבים] על נפשו ולא בשביל הירידה לבדה שירדה ממקום כבודה אלא אף גם זאת שנתלבשה בלבוש הגוף החומרי.

And this too is in every person: to arouse great compassion on his soul, not only because of the descent alone, that it came down from its place of glory, but even this, that it has been enclothed in the garment of the material body.

15 והנה כל בחי' ומדרגת המשכת והתעוררות הרחמים על נפשו ולהעלותה ולקשרה בה' הן הם המשכות עליונות הבאות מלמעלה וכמ"ש ונתן לך רחמים ורחמך כו'.

Now, every level and rank of the drawing down and arousal of compassion on one's soul, and of raising it and binding it to G-d, are supernal flows that come from above, as it is written, "And He will give you compassion, and have compassion on you," etc.

וכן אנו אומרים בברכת אהבת עולם אבינו אב הרחמן המרחם רחם נא עלינו ותן בלבנו בינה כו'

And so we say in the blessing Ahavas Olam: "Our Father, compassionate Father, Who has compassion, have compassion on us, and put understanding into our hearts," etc.

ואין זה מצד הנפש עצמה לפי השגתה שהרי זה מצד ביטול ההשגה והשגת הנבראים כו'

And this is not from the side of the soul itself, according to its own apprehension; for it comes from the nullity of apprehension, and of the apprehension of created beings, etc.;

והוא מבחי' דעת ה' מבחי' מרע"ה [משה רבינו עליו השלום] כו' (וכמ"ש בפ' פנחס ע"פ את הכבש אחד תעשה כו')

and it is from the level of the knowledge of G-d, from the level of Moshe our teacher, peace be upon him, etc. (as is explained in Parshas Pinchas on the verse "The one lamb you shall offer," etc.).

והנה ג' בחי' ומדרגות של ג' מיני רחמנות הנ"ל הם כסדרן מלמעלה למטה אך כדי להעלות נפש האדם שהוא למטה מטה מהם צריך להעלות כסדרן מלמטה למעלה

Now, the three levels and ranks of the three kinds of compassion mentioned above are in their order from above to below; but in order to raise up the soul of man, which is far, far below them, one must raise [it] in their order from below to above:

דהיינו תחלה למשפחותם בחי' ע' [שבעים] נפש ואח"כ לבית אבותם בחי' בני יעקב ואח"כ למדרגת יעקב כו'

that is, first "by their families," the level of the seventy souls; and afterwards "by their fathers' house," the level of the sons of Yaakov; and afterwards to the rank of Yaakov, etc.

(ואפשר לומר שכנגד זה מזכירים ומעוררים בשלשה מקומות בתפלה התעוררות רחמים היינו האחד בפסוד"ז [בפסוקי דזמרה] כמו שאומרים והוא רחום כו' זכור רחמיך כו' וכן בברוך שאמר ברוך מרחם כו' וכן באשרי חנון ורחום הוי'.

(And it can be said that corresponding to this, we mention and awaken an arousal of compassion in three places in the prayers: the first in Pesukei deZimra, as we say, "And He, being compassionate," etc., "Remember Your compassion," etc.; and likewise in Baruch She'amar, "Blessed is He Who has compassion," etc.; and likewise in Ashrei, "Gracious and compassionate is Havayah."

הב' בברכת יוצר אור ברחמיך הרבים רחם עלינו. הג' באהבת עולם אבינו אב הרחמן כו' שכ"ז [שכל זה] התעוררות ג' בחי' רחמים הנ"ל כסדרן מלמטה למעלה לפני ק"ש [קריאת שמע] שיוכל לבוא לומר ק"ש [קריאת שמע] בחי' אחד ואהבת כו')

The second, in the blessing Yotzer Or: "In Your great compassion, have compassion on us." The third, in Ahavas Olam: "Our Father, compassionate Father," etc. All this is the arousal of the three levels of compassion mentioned above, in their order from below to above, before the Shema, so that one can come to say the Shema, the level of "One" and "And you shall love," etc.)

והנה זהו ענין ספירת העומר להמשיך בשבעה שבועות בחי' הרחמנות מבחי' ע' [שבעים] נפש כו' עד יום חג השבועות שאז הוא זמן מתן תורה שעל כל דבור פרחה נשמתן כו'

Now, this is the matter of the counting of the Omer: to draw down, in seven weeks, the level of compassion, from the level of the seventy souls, etc., until the day of the festival of Shavuos, which is the time of the Giving of the Torah, when "at every utterance their souls flew out," etc.,

שהוא גילוי בחי' אהבה רבה שלמעלה מעלה מבחי' הדעת כו' והיא היא בחי' עבודת מתנה כו' ובחי' אש שלמעלה כו'

which is the revelation of the level of great love (ahavah rabbah), which is far, far above the level of Daas (knowledge), etc.; and this is the level of "a service of gift," etc., and the level of the fire from above, etc.

וזהו לגלגלותם שהוא ענין גלגולת שהיא החופפת על הראש ומוחין שאינה יכולה להתלבש בהם:

And this is "by their skulls" (legulgelosam): it is the matter of the skull (gulgoles), which hovers over the head and the intellect (mochin), which cannot be enclothed in them.

LIKKUTEI TORAH · PARSHAS BAMIDBAR · MAAMAR 5

להבין ביאור הדברים הנ"ל בענין במדבר סיני באהל מועד כו'

To understand the explanation of the matters above concerning "in the Wilderness of Sinai"

1 להבין ביאור הדברים הנ"ל בענין במדבר סיני באהל מועד כו'. הנה מדבר סיני ואהל מועד הוא הכל בחי' מלכות דאצילות

To understand the explanation of the matters mentioned above concerning "in the Wilderness of Sinai, in the Tent of Meeting," etc.: Now, the Wilderness of Sinai and the Tent of Meeting are both the level of Malchus (sovereignty) of the World of Atzilus (Emanation).

רק כי מדבר סיני הוא ענין העלאת מ"נ [מיין נוקבין] דמלי' שעולה ממטה למעלה בבחי' מ"נ [מיין נוקבין] ואהל מועד הוא ענין המשכת מ"ד [מיין דוכרין] שנמשך מז"א להמתיק המ"נ [המיין נוקבין] דגבורות דנוק' [דנוקבא] כו'.

Except that the Wilderness of Sinai is the matter of the raising of the mayin nukvin (feminine waters) of Malchus, which rises from below to above at the level of mayin nukvin; and the Tent of Meeting is the matter of the drawing down of the mayin duchrin (masculine waters), which is drawn from Z'eir Anpin (the emotive attributes) to sweeten the mayin nukvin of the Gevuros of Nukva (the feminine), etc.

2 וזהו ענין התפלה עד אהבת עולם שנק' מדבר סיני ומאהבת עולם ואילך הוא ההמשכה ונק' אהל מועד וכמש"ת אי"ה [וכמו שיתבאר] [אם ירצה השם].

And this is the matter of prayer: up to [the blessing] Ahavas Olam ("With an everlasting love") it is called the Wilderness of Sinai, and from Ahavas Olam onward it is the drawing down, and it is called the Tent of Meeting, as will be explained, G-d willing.

והענין דהנה ידוע דבלילה יורדת המל' בבי"ע ליתן טרף לביתה כו' דהיינו לברר בירורי נוגה דבי"ע שנפלו בהם מרפ"ח ניצוצים

The matter is this: it is known that at night Malchus descends into Beriah, Yetzirah and Asiyah "to give food (teref) to her household," etc., that is, to refine the refinements of nogah of Beriah, Yetzirah and Asiyah, into which [some] of the 288 sparks fell.

וכל תשעה ספירות שלה יורדים בבי"ע לברר בירורים רק הכתר שלה נשאר למעלה באצילות וכמ"ש לעולם ה' דברך נצב בשמים

And all nine of her Sefiros descend into Beriah, Yetzirah and Asiyah to refine refinements; only her Keser (Crown) remains above, in Atzilus, as it is written, "Forever, Havayah, Your word stands firm in the heavens."

(כ"כ [כל כך] בפע"ח [בפרי עץ חיים] שער י"ז פ"ב [פרק ב'] ד"ה והנה מצאתי כתוב אצלי כו' ובשערי ציון ובמ"ח. והרמ"ז [והרב משה זכות] פי' יתרו דס"ז תפסו בפשיטות כמש"ש [כמה שכתוב שם] תחלה בפע"ח [בפרי עץ חיים] ובשער א' פ"ז [פרק ז'] שהכתר שלה יורד להיכל ק"ק [קדש הקדשים] העליון דבריאה והט"ס [והטי ספירות] נכללים בלאה כו'.

(So it is written in Pri Etz Chaim, Shaar 17, chapter 2, in the passage beginning "Now, I found written in my keeping," etc., and in Shaarei Tziyon and in Mishnas Chassidim. And the Ramaz, on Parshas Yisro, folio 67, took as plain what is written there first in Pri Etz Chaim, and in Shaar 1, chapter 7: that her Keser descends to the chamber (heichal) of the Holy of Holies, the uppermost [chamber] of Beriah, and the nine Sefiros are included in Leah, etc.

אך ממ"ש במק"מ [במקדש מלך] פ' אמור דף צ' ע"א מלשון הרח"ו [הרבי חיים ויטאל] בפי' מש"ש [מה שכתוב שם] בזהר בשעתא דכנס"י [דכנסת ישראל] אתערת כי אז מתעלים ט' נקודות שבבריאה משמע כמש"כ [כמה שכתוב], וכ"כ [וכן כתב] עוד בפ' אמור דקי"ג ע"ב בשם הרח"ו [הרבי חיים ויטאל],

However, from what is written in the Mikdash Melech, Parshas Emor, folio 90a, in the wording of Rabbi Chaim Vital, explaining what is written there in the Zohar, "At the hour when the Congregation of Israel is aroused": that then the nine points that are in Beriah are elevated, the implication is as I have written. And so he wrote further, in Parshas Emor, folio 113b, in the name of Rabbi Chaim Vital;

וגם בלקוטי השי"ס [הששה סדרים] להאריזי"ל [להארי"י זכרונו לברכה] דט"ז ע"ד ד"ה דע משארז"ל [מה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה] לכי ומעטי א"ע [את עצמו]. כ' [כתב] אבל הכתר אינו זז ממקומו כו' ע"ש ונרשם שם מהרב ז"ל [זכרונו לברכה / זכרונם לברכה] כנראה שהוא מהאריזי"ל [מהארי"י זכרונו לברכה] עצמו.

and also in Likkutei HaShas of the Arizal, folio 16d, in the passage beginning "Know what our Sages, of blessed memory, said: 'Go and diminish yourself,'" he wrote, "But the Keser does not move from its place," etc.; see there. And it is marked there "from the Rav, of blessed memory," so that it appears to be from the Arizal himself.

ומה שיש להבין ד' הפע"ח [הפרי עץ חיים] הנ"ל איך יתיישב עם מ"ש בע"ח [בעץ חיים] שער מיעוט הירח פ"ב [פרק ב'] ושמ"ח פ"ג [פרק ג'] מענין התלבשות ט"ס [ט' ספירות] שלה כו' אין כאן מקומו.

As for what needs to be understood, how the words of the Pri Etz Chaim mentioned above are to be reconciled with what is written in Etz Chaim, Shaar Miut HaYareach (the Gate of the Diminution of the Moon), chapter 2, and Shaar 48, chapter 3, concerning the enclothing of her nine Sefiros, etc., this is not the place for it.

ועיין בהרמ"ז [בהרב משה זכות] ר"פ צו ומ"ש בענין לכי ומעטי כו'. והנה לפמ"ש [לפי מה שכתוב] בזהר הרקיע בפ' פקודי דף רל"ד ג"כ הכתר שלה אינו מכלל ט"ס [ט' ספירות] הנ"ל כי הוא הנקודה השרשית שלה).

And see the Ramaz at the beginning of Parshas Tzav, and what is written concerning "Go and diminish," etc. Now, according to what is written in Zohar HaRakia on Parshas Pekudei, folio 234, her Keser is likewise not among the nine Sefiros mentioned above, for it is her root point.)

וענין הבירורים הוא לברר את הניצוצי קדושה דהיינו להוציא האוכל מן הפסולת שהניצוצי קדושה נפלו בבי"ע בק"נ [בקליפת נוגה] ונתערבו בפסולת המרובה על האוכל שהוא בחי' התערובות הטוב עם הרע בתכלית כתערובות הכסף בסיגים.

And the matter of the refinements is to refine the sparks of holiness, that is, to extract the food from the waste. For the sparks of holiness fell into Beriah, Yetzirah and Asiyah, into kelipas nogah, and became mixed in waste that is greater than the food; this is the level of the mixture of the good with the evil to the utmost, like the mixture of silver with dross.

לכן הבירור הוא להפריד הטוב מן הרע לבלתי יהיו מעורבים ואז הרע מתפרד ונופל למטה.

Therefore the refinement is to separate the good from the evil, so that they are not mixed; and then the evil separates and falls below.

3 והנצוצי קדושה שהם הטוב שהוברר מתעלה למעלה בבחי' מ"נ [מיין נוקבין] להכלל באצי'. ונוכל להבין עד"מ ענין התערובות טו"ר [טוב ורע] וענין ההפרדה והבירור בעבודת ה' בנפש האדם. שמצד הנפש הבהמית הרי הוא מעורב טוב ורע יחדיו.

And the sparks of holiness, which are the good that has been refined, rise above at the level of mayin nukvin, to be included in Atzilus. And we can understand, by way of analogy, the matter of the mixture of good and evil, and the matter of the separation and the refinement, in the service of G-d in a person's soul. For from the side of the animal soul, he is mixed, good and evil together.

4 והגם שהוא עושה מצות ואינו עושה עבירות מ"מ בהעלם יש בו הרע שהרי יוכל להתאוות תאוה

And even though he does mitzvos and does not commit transgressions, nevertheless the evil is in him in concealment, for after all he is able to crave a craving;

ועוד זאת שיוכל למצוא בנפשו איך התורה ומצות שמקיים אינם זכים ומיוחדים בתכלית לקיים רצון הבורא יתי לבד בלי שום פניה אחרת כי מתערב בזה איזו פניה וכוונה אחרת בפנימיותו.

and moreover, he can find in his soul how the Torah and mitzvos that he fulfills are not utterly pure and dedicated to fulfilling the will of the Creator, blessed be He, alone, without any other motive; for some other motive and intention is mixed into it, in his inner self.

נמצא יש ת ערובות טו"ר [טוב ורע] אפילו בקיום התורה ומצות שהם בחי' לבושים דתורה ומצות שהוא מקיים.

It follows that there is a mixture of good and evil even in the fulfillment of Torah and mitzvos, which are the level of the garments of the Torah and mitzvos that he fulfills.

5 ואצ"ל [ואין צריך לומר] בפנימית המדות דנה"ב [דנפש הבהמית] שלא נתהפכו עדיין מטבעם ותולדתם והרי בטבעם הם מעורבים טו"ר [טוב ורע] לפי שנלקחה מקליפת נוגה המעורבת טו"ר [טוב ורע] כנודע.

And needless to say [this is so] in the inner dimension of the emotive attributes (middos) of the animal soul, which have not yet been transformed from their nature and their innate character; for by their nature they are a mixture of good and evil, since it [the animal soul] was taken from kelipas nogah, which is a mixture of good and evil, as is known.

וכשמתפלל בכוונה הנה ע"י שלהבת האהבה של הנפש אלקית הבאה מהתבוננות בגדולת ה' אזי מתברר הטוב מן הרע.

And when he prays with intent (kavanah), then through the flame of love of the G-dly soul, which comes from contemplating the greatness of G-d, the good is refined from the evil.

דהיינו שאז ימצא ויראה איך שהוא רחוק מה' כי מעשיו אינם זכים ומיוחדים להש"י [להשם יתברך] כדבעי.

That is, he will then find and see how far he is from G-d, for his deeds are not pure and dedicated to G-d, blessed be He, as they ought to be.

כי מחמת שיבין היטב ויתאמת אצלו בראי' [בראיה] חושיות ע"י ההתבוננות וההעמקה בגדולת ה' איך שאפס זולתו ממש אז יבוש ויכלם ממעשיו

For because he will understand well, and it will be verified for him with sensory sight, through contemplating and delving deeply into the greatness of G-d, how there is truly nothing besides Him, he will then be ashamed and abashed by his deeds,

שהוא מבחוץ עדיין בבחי' יש ודבר ולגרמייהו עבדין כו' וישית עצות בנפשו לדחות הרע כו'.

for outwardly he is still at the level of a something (yesh) and a thing, and "for themselves they act," etc.; and he will set counsels in his soul to push away the evil, etc.

נמצא ע"י התפלה נתגלה הרע מה שהיה תחלה מעורב בטוב ולא היה ידוע כלל שהוא רע שהיה נדמה לו שדרכו זכה וישרה עכשיו ע"י הבירור נתגלה הרע.

It follows that through prayer the evil is revealed, which at first was mixed with the good and was not known at all to be evil, for it seemed to him that his way was pure and upright; now, through the refinement, the evil is revealed.

6 ועי"ז יופרד מן הטוב וישאר הטוב לבדו בלי תערובות רע.

And through this it will be separated from the good, and the good will remain alone, without admixture of evil.

וכמו שהוא הבירור בנפשות האדם שהנפש אלקית מבררת את הנפש הבהמית בשעת התפלה. כך יובן עד"ז למעלה ענין ירידת המל' דאצי' לברר קליפת נוגה דבי"ע. דהנה הרפ"ח ניצוצי קדושה שנפלו בשבירת הכלים הם מעורבים בנוגה וכמשל תערובות הטו"ר [הטוב ורע] בנפש הבהמית שבאדם.

And just as the refinement in human souls is that the G-dly soul refines the animal soul at the time of prayer, so in the same way will be understood, above, the matter of the descent of Malchus of Atzilus to refine the kelipas nogah of Beriah, Yetzirah and Asiyah. For the 288 sparks of holiness that fell in the breaking of the vessels are mixed in nogah, like the analogy of the mixture of good and evil in the animal soul that is in man.

7 ולזאת ע"י ירידת המל' בבי"ע לברר מבררת ומפרדת הטוב מהרע ואז הרע נפרד ונופל למטה והרפ"ח ניצוצים מתעלים למעלה ליכלל באצי'

Therefore, through the descent of Malchus into Beriah, Yetzirah and Asiyah to refine, she refines and separates the good from the evil; and then the evil is separated and falls below, and the 288 sparks rise above to be included in Atzilus.

ולכן בירור זה הוא דוקא ע"י ירידתה בבי"ע כי באצילות לא יגורך רע כלל ואף הקליפות דאצי' הם עומדים ג"כ בבריאה וכמ"ש ברבות בא פט"ו [פרק ט"ו / פרשה ט"ו] דקל"ב ד' בכסאו של הקב"ה אין דבר רע נוגע שנאמר לא יגורך רע

And therefore this refinement is specifically through her descent into Beriah, Yetzirah and Asiyah, for in Atzilus "evil shall not dwell with You" at all; and even the kelipos of Atzilus also stand in Beriah. As it is written in [Midrash] Rabbah, [Parshas] Bo, section 15, folio 132d: "Nothing evil touches the throne of the Holy One, blessed be He, as it is said, 'Evil shall not dwell with You.'"

(וע' בזח"א [בזהר חלק א] בראשית דכ"ז רע"א ובמק"מ [ובמקדש מלך] שם. נ"ב א' נ"ו סע"ב [סוף עמוד ב] פ' נח דס"ב רע"א וישב קפ"ח א' ויחי דרי"ט ב'. ח"ב [חלק ב'] משפטים ק"ג א' קי"ז סע"ב [סוף עמוד ב] כי תשא קצ"ג סע"ב [סוף עמוד ב].

(And see the Zohar, Part I, Bereishis, folio 27a, at the top, and the Mikdash Melech there; 52a; 56b, at the bottom; Parshas Noach, folio 62a, at the top; Vayeshev 188a; Vayechi, folio 219b. Part II: Mishpatim 103a; 117b, at the bottom; Ki Sisa 193b, at the bottom.

ח"ג [חלק ג'] אמור ק"ה ב' ובגמרא פכ"ג דשבת קמ"ט ב' פ"ב [פרק ב'] דחגיגה די"ב סע"ב [סוף עמוד ב] ספ"ז דסוטה מ"ב א' סנהדרין דק"ג סע"א [סוף עמוד א] פ"ב [פרק ב'] דנדה י"ג ב' הכל מענין לא יגורך רע בתלים סי' ה').

Part III: Emor 105b. And in the Gemara: chapter 23 of Shabbos, 149b; chapter 2 of Chagigah, folio 12b, at the bottom; the end of chapter 7 of Sotah, 42a; Sanhedrin, folio 103a, at the bottom; chapter 2 of Niddah, 13b: all on the matter of "Evil shall not dwell with You," in Tehillim, Psalm 5.)

וגם בבי"ע הרע נמצא רק בהלבושים דבי"ע ששם יש רע שבבריאה מיעוטו רע וביצירה חציו רע ובעשי' [ובעשיה] רובו רע זהו הכל בלבושים דבי"ע ולכן יורדת שם לברר.

And in Beriah, Yetzirah and Asiyah too, the evil is found only in the garments of Beriah, Yetzirah and Asiyah, for there is evil there: in Beriah the lesser part is evil, in Yetzirah half is evil, and in Asiyah the greater part is evil; all of this is in the garments of Beriah, Yetzirah and Asiyah. And therefore she descends there to refine.

(ועפ"ז [ועל פי זה] יובן מה שאנו רואים שבשעת התפלה כשהאדם רוצה לדבק שכלו בגדולת הבורא ית' אזי נופלים לו מחשבות זרות המטרידים ומבלבלים אותו מה שלא היו נופלים לו כלל בכל היום כולו.

(And according to this will be understood what we see: at the time of prayer, when a person wants to cleave with his mind to the greatness of the Creator, blessed be He, alien thoughts (machshavos zaros) then fall into his mind that harass and confuse him, [thoughts] that did not occur to him at all the whole day long.

והענין דדוקא מצד שבשעת התפלה הוא שעת הבירור להפריד הרע מהטוב ולדחותו ולכן יתאמץ גם הוא להתדבק בתכלית בהטוב ואינו רוצה להפרד מן הטוב כי כלחיותו מהטוב ומצד עצמו אין לו חיות וקיום כנודע.

The explanation is that it is precisely because the time of prayer is the time of refinement, to separate the evil from the good and to push it away, that it too therefore exerts itself to cleave utterly to the good and does not want to be separated from the good; for all its life-force (chayus) is from the good, and of itself it has no life-force or existence, as is known.

משא"כ בכל היום כולו שלא בשעת הבירור שאזי הוא מעורב עם הטוב הנה הוא שוקט ונח על מקומו. וכך יובן למעלה דכשהמלי' [דכשהמלכות] יורדת לברר הרפ"ח אזי גם כללות קליפת נוגה רוצה לעלות כו'

Whereas the whole rest of the day, which is not the time of refinement, when it is mixed with the good, it is quiet and rests in its place. And so it will be understood above: when Malchus descends to refine the 288 [sparks], kelipas nogah as a whole also wants to rise, etc.,

וכנזכר בפע"ח [בפרי עץ חיים] (שער י"ח פ"ג [פרק ג']) בכוונת הרחיצה בחמין בע"ש [בערב שבת] שהוא בחי' שלהובא דאשא הנמשך מלמעלה לדחות הק"נ [הקליפת נוגה] שלא תעלה כו'

as is mentioned in Pri Etz Chaim) (Shaar 18, chapter 3), in the kavanah of washing in hot water on Erev Shabbos, which is the level of a "flame of fire" (shalhova de'esha) drawn down from above to push away kelipas nogah, so that it should not rise, etc.

וז"ש [וזהו שכתוב] אש לפניו תלך ותלהט סביב צריו. דהיינו שלא יתעלו רק הניצוצי קדושה לבדם שהובררו ולא הרע כו'.

And this is [the meaning of] what is written, "Fire goes before Him and sets ablaze His adversaries round about": that is, that only the sparks of holiness that have been refined should rise, by themselves, and not the evil, etc.

ולכן אין ראוי שיפול לב האדם בקרבו ממה שנופלים לו מחשבות זרות בתפלה לומר שתפלתו אינה כלום

Therefore a person ought not to lose heart within himself because alien thoughts fall into his mind during prayer, saying that his prayer is worth nothing;

דהא כך הוא המדה גם בענין הבירורים למעלה רק שיש לו לדחותם ולהסיח דעתו מהם וזהו כענין שלהובא דאשא הנ"ל:

for such is the pattern also in the matter of the refinements above. Only, he must push them away and turn his mind from them; and this is like the matter of the "flame of fire" mentioned above.

8 ב והנה בעליית המל' מבי"ע לאצילות ע"ז נאמר מי זאת עולה מן המדבר כתמרות עשן.

2. Now, concerning the ascent of Malchus from Beriah, Yetzirah and Asiyah to Atzilus, of this it is said, "Who is this that rises from the wilderness (midbar) like pillars of smoke?"

פי' כשיורדת [כשיורדת] בבי"ע לברר נקרא' מדבר בתוס' [נקראת] [בתוספת] מ' פתוחה והוא מפני שמצד התלבשות' בבי"ע לברר יכולים החיצונים לינק ממנה

That is: when she descends into Beriah, Yetzirah and Asiyah to refine, she is called midbar, with the addition of an open mem. And this is because, on account of her enclothing in Beriah, Yetzirah and Asiyah to refine, the external forces (chitzonim) are able to draw nourishment from her,

כיון שהיא מתלבשת שם בבחי' ההתלבשות ממש משא"כ בזמן שבהמ"ק [שבית המקדש] היה קיים אז היא בבחי' ידבר עמים כו' שהוא בחי' ממשלה.

since she is enclothed there in actual enclothement. Whereas at the time when the Holy Temple stood, she was then at the level of "He subdues (yadber) peoples," etc., which is the level of dominion.

9 והענין דאז לא היתה יורדת לבי"ע כלל אלא היתה תמיד באצי'. וזהו ענין דבימי שלמה קיימא סיהרא באשלמותא בבחי' יחוד פב"פ [פנים בפנים] עם ז"א באצילות.

The explanation is that then she did not descend into Beriah, Yetzirah and Asiyah at all, but was always in Atzilus. And this is the meaning of [the saying] that in the days of Shlomo "the moon stood in its fullness," at the level of a face-to-face union with Z'eir Anpin in Atzilus.

אך לפ"ז [לפי זה] צ"ל לכאורה דא"כ איך היו מתבררים הרפ"ח ניצוצין שנפלו מכבר בשבירה לבי"ע שהם מתבררים ע"י המל' וכמ"ש בפי' ותתן טרף.

But according to this, it would seemingly need to be asked: if so, how were the 288 sparks refined, which had fallen long before, in the breaking [of the vessels], into Beriah, Yetzirah and Asiyah, and which are refined through Malchus, as is written in the explanation of "And she gives food."

10 וא"כ כיון שאז לא היתה המל' יורדת כלל בבי"ע א"כ איך היו מתבררים. אך הענין דאע"פ [דאף על פי] שאז לא היתה יורדת כלל בבי"ע מ"מ היו מתבררים הניצוצים מחמת היחוד זו"נ [זעיר אנפין ונוקבא] שהי' [שהיה] באצילות פב"פ [פנים בפנים]

And if so, since Malchus did not then descend into Beriah, Yetzirah and Asiyah at all, how then were they refined? But the explanation is that even though she did not then descend into Beriah, Yetzirah and Asiyah at all, nevertheless the sparks were refined because of the union of Z'eir Anpin and Nukva, which was face to face in Atzilus.

ואז מחמת רוב גילוי האור באצילות ממילא היו מתבררים הניצוצים ונכללים בהמל' כנר בפני אבוקה מעוצם הגילוי כו'.

And then, because of the abundance of the revelation of light in Atzilus, the sparks were refined of themselves and included in Malchus, like a candle before a torch, from the intensity of the revelation, etc.

ודוקא עתה בזמן הירידה (שאין הגילוי כמו אז) היא נצרכת לירד בבי"ע לבררם. וזהו שורש ענין ההפרש בין ידבר למדבר שכשהיא מיוחדת במאצילה באצי' ובירור הניצוצות הוא ממילא.

And it is specifically now, in the time of descent (when the revelation is not as it was then), that she needs to descend into Beriah, Yetzirah and Asiyah to refine them. And this is the root of the difference between yadber and midbar: when she is united with her Emanator in Atzilus, the refinement of the sparks is of itself;

דהיינו שמתבטלים מעוצם הגילוי הם מתבטלים ממילא. משא"כ כשמוכרחת לירד בבי"ע לבררם נקראת מדבר בתוס' [בתוספת] מ' פתוחה.

that is, being nullified by the intensity of the revelation, they are nullified of themselves. Whereas when she is compelled to descend into Beriah, Yetzirah and Asiyah to refine them, she is called midbar, with the addition of an open mem.

וביאור הענין מבואר במ"א ע"פ מאמר הזח"א [הזהר חלק א] פ' ויצא (דקמ"ח ע"א) ע"פ קומה ה' למנוחתך דזהו ההפרש בין המשכן שהי' [שהיה] במדבר לבית עולמים שנקרא מנוחה.

And the explanation of the matter is set out elsewhere, on the statement of the Zohar, Part I, Parshas Vayetzei (folio 148a), on [the verse] "Arise, Havayah, to Your resting place": that this is the difference between the Mishkan, which was in the wilderness, and the Eternal House (Beis Olamim), which is called "resting place" (menuchah).

לפי שענין בירור הניצוצות ישנו בב' בחי' הא' כמ"ש ותתן טרף כו' שהיא לשון מלחמה

For the refinement of the sparks takes place in two modes. The first is as it is written, "And she gives teref," etc., which is a term of war.

עד"מ המלך יוצא לקראת שונאו באשר הוא שם ונלחם עמו עד שמכניעו וכך הוא ענין ירידת המל' בבי"ע לברר שהוא בחי' היציאה למקום השונא באשר הוא שם להכניעו.

As, by way of analogy, a king goes out to meet his enemy where he is, and fights with him until he subdues him. And such is the descent of Malchus into Beriah, Yetzirah and Asiyah to refine: it is the level of going out to the enemy's place, where he is, to subdue him.

ולכן היה המשכן במדבר שהיא מקום יניקת החיצונים ודוקא לשם נמשך הגילוי להכניעם ובחי' זו היא דרך המלחמה

And therefore the Mishkan was in the wilderness, which is the place where the external forces draw nourishment, and it was specifically there that the revelation was drawn down to subdue them; and this level is the way of war.

(והנה דרך המלחמה לפעמים מתכוין ליתן מקום לשונאו שיגביר באיזו מלחמה קטנה כדי לנצחו במלחמה הגדולה ממנה. כי לפעמים לא סגי בלאו הכי.

(Now, in the way of war, one sometimes intends to give his enemy room to prevail in some small battle, in order to defeat him in a greater battle; for sometimes it does not suffice without this.

וכך עד"מ בענין ירידת המל' דלכך נק' אז מדבר במ' פתוחה שנותן מקום ליניקת החיצונים כדי לנצחם במלחמה הגדולה להוציא בלעם מפיהם כמ"ש חיל בלע ויקאנו כו' וכענין עת אשר שלט האדם באדם לרע לו.

And so, by way of analogy, with the descent of Malchus: this is why she is then called midbar, with an open mem, for she gives room for the external forces to draw nourishment, in order to defeat them in the great battle, to bring out what they swallowed from their mouths, as it is written, "He swallowed wealth, and he shall vomit it up," etc., and like the matter of "a time when man ruled over man to his harm."

אך כ"ז [כל זה] הוא בבחי' הבירור שבדרך מלחמה אמנם הבחי' השנית בענין הבירורים הוא שלא בדרך מלחמה.

But all this is in the mode of the refinement that is by way of war. The second mode of the refinements, however, is not by way of war.

והיינו כמו עד"מ למטה במלכותא דארעא הנה מלך גדול ונורא שכבר נודע ידו כי חזקה היא וחכמתו רבה עד שאינו צריך ל צאת נגד שונאו להלחם בו ולהכניעו רק מחמת התפשטות גדולתו במקומו ממילא מוכנעים וכפופים וכמו שמצינו דבר זה בשלמה המלך ע"ה [עליו השלום] (כמבואר במלכים א' ה').

That is, as by way of analogy below, in the earthly kingdom: a great and awesome king, whose hand is already known to be strong and whose wisdom is great, so that he does not need to go out against his enemy to fight him and subdue him; rather, through the spreading of his greatness in his own place, they are subdued and bowed of themselves; as we find this with King Shlomo, peace be upon him) (as is explained in I Kings 5).

וכך יובן עד"מ למעלה שיש ג"כ בירור ניצוצות עד"ז שלא בדרך מלחמה אלא בהמשכת אור א"ס למטה כמו שהוא למעלה בעולם האצילות

And so it will be understood, by way of analogy, above: there is also a refinement of sparks in this manner, not by way of war, but through the drawing down of the Infinite Light (Or Ein Sof) below as it is above, in the World of Atzilus.

ממילא נעשה ביטול הסט"א [הסטרא אחרא] כביטול הנר בפני האבוקה

Of itself there comes about the nullification of the sitra achra (the other side), like the nullification of a candle before a torch.

שהאבוקה היא במקומה וכל הנרות הקטנים ממילא בטלים בהתקבץ כל אורות הנרות לאבוקה מחמת המשכתם אחריה ונדעכים ממקומם וא"צ [ואין צריך / ואינו צריך] לירד למקום הקליפות להכניעם כו'.

The torch stays in its place, and all the small candles are nullified of themselves, as all the lights of the candles gather to the torch, because they are drawn after it, and they are extinguished from their place; and there is no need to descend to the place of the kelipos to subdue them, etc.

11 והנה עד"ז היה הבירור בזמן הבית כו' דהגם שלא היתה יורדת המל' בבי"ע לברר בחי' מלחמה. מ"מ היה הבירור באופן נעלה יותר.

Now, in this manner was the refinement in the time of the Temple, etc.: even though Malchus did not descend into Beriah, Yetzirah and Asiyah to refine in the mode of war, nevertheless the refinement took place in a more elevated manner.

דהיינו לפי שאז היה זו"נ [זעיר אנפין ונוקבא] פב"פ [פנים בפנים] שעל כן היה גילוי גדול מאד מא"ס ב"ה ע"י יחוד זה דזו"נ [דזעיר אנפין ונוקבא] שבאצילות

That is, because Z'eir Anpin and Nukva were then face to face, there was therefore a very great revelation from the Infinite One (Ein Sof), blessed be He, through this union of Z'eir Anpin and Nukva in Atzilus;

אז ממלא היו מתבטלים הקליפות מעוצם הגילוי הזה שבאצי' והיו נכללי' [נכללים] הניצוצי' שבהם כנר באבוקה

then the kelipos were nullified of themselves by the intensity of this revelation in Atzilus, and the sparks in them were included, like a candle in a torch.

לכן נק' בחי' זו מנוחה שא"צ [שאין צריך / שאינו צריך] לבחי' מלחמה (ועיין בע"ח [בעץ חיים] שער מיעוט הירח ספ"ב [סוף פרק ב'] ואח"כ כאשר נבנה בית ראשון ע"י שלמה כו' בין בשבת בין בחול כו'.

Therefore this level is called "rest" (menuchah), for there is no need for the mode of war. (And see Etz Chaim, Shaar Miut HaYareach, at the end of chapter 2: "And afterwards, when the First Temple was built by Shlomo," etc., "both on Shabbos and on weekdays," etc.

וצ"ע [וצריך עיון] ממ"ש הרמ"ז [הרב משה זכות] ר"פ צו ורחל יורדת בבריאה כו' ובזמן בהמ"ק [בית המקדש] לתת טרף לביתה וכ"מ [וכן משמע] בזהר פ' ויחי דרכ"ט סע"ב [סוף עמוד ב] ודף ר"נ ע"א ובפ' יתרו דס"ז ע"ב,

But this needs examination in light of what the Ramaz wrote at the beginning of Parshas Tzav: "And Rachel descends into Beriah," etc., "and in the time of the Holy Temple, to give food to her household"; and so it is implied in the Zohar, Parshas Vayechi, folio 229b, at the bottom, and folio 250a, and in Parshas Yisro, folio 67b.

וי"ל [ויש לומר] דירידתה אז היה רק להיכל ק"ק [קדש הקדשים] דבריאה כמ"ש הרמ"ז [הרב משה זכות] פ' יתרו שם והוא מהפע"ח [מהפרי עץ חיים] ש"א [שער א'] פ"ז [פרק ז']. ובכח זה היו מתבררים הבירורים כו' וע' בסש"ב [בספר של בינונים] ח"א [חלק א'] פנ"ג [פרק נ"ג])

And it can be said that her descent then was only to the chamber of the Holy of Holies of Beriah, as the Ramaz wrote on Parshas Yisro there, and this is from Pri Etz Chaim, Shaar 1, chapter 7. And by this power the refinements were refined, etc. And see Sefer Shel Beinonim, Part I, chapter 53.)

משא"כ אחר החורבן שירדה המל' פלאים ונתמעט אורה בימי החול כמ"ש בע"ח [בעץ חיים] שם לכך א"א להיות בירור הניצוצות ע"ד הנ"ל לכך צ"ל הבירור ע"י התלבשותה בק"נ [בקליפת נוגה] לברר

Whereas after the destruction, when Malchus descended astonishingly and her light was diminished on the weekdays, as is written in Etz Chaim there, the refinement of the sparks therefore cannot take place in the manner described above; therefore the refinement must be through her enclothing in kelipas nogah to refine.

(ועמ"ש כעין זה בפ' בראשית סד"ה הן האדם היה כו'). וזהו שנקראת עתה מדבר במ"ם פתוחה מצד שמתלבשת בק"נ [בקליפת נוגה] לברר כו'.

(And see what is written along these lines in Parshas Bereishis, at the end of the discourse beginning "Behold, man has become," etc.) And this is why she is now called midbar, with an open mem: because she is enclothed in kelipas nogah to refine, etc.

אבל מ' סתומה הוא בחי' בינה עלמא דחירות לפי שאין שם יניקה כו' ונק' ג"כ יין המשומר משי"ב [מששת ימי בראשית].

But the closed mem is the level of Binah, "the world of freedom," because there is no drawing of nourishment there, etc.; and it is also called "the wine preserved from the six days of Creation."

וזהו מי זאת עולה מן המדבר כתמרות עשן כו' הוא הרפ"ח שנבררי' [שנבררים] שעולים בהעלאת מ"נ [מיין נוקבין] כדמיון העשן כמ"ש במ"א:

And this is [the meaning of] "Who is this that rises from the wilderness like pillars of smoke," etc.: it is the 288 that are refined, which rise in the raising of mayin nukvin, like smoke, as is explained elsewhere.

12 ג ועוד זאת הטעם שנק' מדבר. כי הנה הטעם שהמדבר אינו מגדל צמחים הוא מפני תוקף חום השמש שבו וענין משל זה דתוקף החום הוא מרמז לבחי' עליי' [עלייה] המל' מבי"ע לאצילות

3. And there is yet another reason why she is called midbar. For the reason the wilderness does not grow plants is the intensity of the sun's heat in it; and this analogy of the intensity of heat alludes to the level of the ascent of Malchus from Beriah, Yetzirah and Asiyah to Atzilus,

שהוא בבחי' גבורות וצמאון כמ"ש למען יזמרך כבוד כו' קארי תדיר ולא שכיך וע"ז נאמר אל תחרש ואל תשקוט אל.

which is at the level of Gevuros and thirst, as it is written, "So that glory may sing praise to You," etc.: "she calls constantly and does not rest." And of this it is said, "Do not be silent and do not be still, O G-d."

13 וזהו ענין תוקף החום תגבורת האהבה וכנזכר בפ' בלק דקצ"א ע"פ שחורה אני ונאוה. מגו דחיקו ורחימו אזעירת גרמה

And this is the meaning of the intensity of heat: the intensification of love, as is mentioned in Parshas Balak, folio 191, on [the verse] "I am black, yet comely": "Out of distress and love she made herself small,"

והיינו שמכל הפרצוף שלה שהיתה בבי"ע נעשית רק נקודה א' באצי'. והוא בחי' הביטול בתכלית כמבואר באריכות בביאור מאמר הנ"ל.

that is, from her whole configuration (partzuf), which was in Beriah, Yetzirah and Asiyah, she becomes only a single point in Atzilus. And this is the level of utter self-nullification (bittul), as is explained at length in the explanation of the statement mentioned above.

14 ונקודה זו הוא בחי' כתר דמל' שנשאר באצי' תמיד וגם הט"ס [הטי ספירות] שירדו בבי"ע עולים בגבורה וצמאון באצילות

And this point is the level of the Keser of Malchus, which always remains in Atzilus; and the nine Sefiros that descended into Beriah, Yetzirah and Asiyah also rise with Gevurah and thirst into Atzilus,

וזה נמשך להם מבחי' הכתר שבאצי' תמיד ואז נעשית נקודה תחת יסוד והוא בחי' נקודת הכתר כנ"ל וזהו ענין במדבר.

and this comes to them from the level of the Keser that is always in Atzilus. And then she becomes a point beneath Yesod, which is the level of the point of Keser mentioned above. And this is the meaning of "in the wilderness" (bamidbar).

כי בחי' זו דכתר הוא הרצון שלמעלה מהחכמה ליכלל במאצילה והוא כמשל המדבר שאין בו שום צמיחה רק בחי' דומם ממש בחי' העפר מחמת תוקף החום

For this level of Keser is the will that is above Chochmah, to be included in her Emanator; and it is like the analogy of the wilderness, in which there is no growth at all, only the level of the truly inanimate, the level of dust, because of the intensity of the heat.

כך הוא ענין תוקף ביטול זה ורצון זה עד שהיא בבחי' דומם לגבי מאצילה נקודה א' כו' אזעירת גרמה וזהו ומדברך נאוה.

So is the intensity of this self-nullification (bittul) and this will, until she is at the level of the inanimate in relation to her Emanator, a single point, etc.: "she made herself small." And this is [the meaning of] "and your speech (midbarech) is comely."

פי' זו העליה דמל' שעולה מבי"ע בבחי' גבורות שאז נק' מדבר לשון דיבור למען יזמרך כבוד כו' נאוה

That is: this ascent of Malchus, who rises from Beriah, Yetzirah and Asiyah with Gevuros, when she is called midbar, a term of speech (dibbur), "so that glory may sing praise to You," etc., is "comely."

שכך היה כוונת המאציל ית' בתחלה שתרד בי"ע בכדי שתתעלה אח"כ והירידה צורך עלייה וכנז"ל [וכנזכר לעיל].

For such was the intention of the Emanator, blessed be He, at the outset: that she descend into Beriah, Yetzirah and Asiyah in order to be elevated afterwards; and the descent is for the sake of ascent, as mentioned above.

וע"ז אמר דוד המלך ע"ה [עליו השלום] שהי' [שהיה] מרכבה למדת מל' ואמר כנגד מדתו צמאה לך נפשי היא המל' מתי אבוא וארא שתתעלה באצילות כו'.

And of this King David, peace be upon him, who was a chariot for the attribute of Malchus, said, speaking of his own attribute, "My soul thirsts for You," which is Malchus, "when shall I come and appear," that she be elevated into Atzilus, etc.

15 והנה כמו שיש בחי' זו למעלה במדת מלכות שיורדת בבי"ע והירידה צורך עליי' [עלייה] לברר ולהעלות כו'

Now, just as this level exists above, in the attribute of Malchus, which descends into Beriah, Yetzirah and Asiyah, and the descent is for the sake of ascent, to refine and to elevate, etc.,

כך הוא בנפש האדם שהוא ניצוץ פרטי הנמשך ממדת מל' שמתלבש בגוף ונפש הבהמית דוגמת ירידת השכינה בכדי לברר הנפש הבהמית.

so it is in the soul of man, which is a particular spark drawn from the attribute of Malchus, enclothed in the body and the animal soul, after the pattern of the descent of the Shechinah (Divine Presence), in order to refine the animal soul.

(וכמ"ש בפ' בראשית שם שזהו ענין וישלחהו מג"ע [מגן עדן] לעבוד את האדמה כו' ע"ש). ועיקר הבירור בשעת התפלה שאז עולה בבחי' מדבר וצמאון

(As is written in Parshas Bereishis there, that this is the meaning of "He sent him out of the Garden of Eden to work the ground," etc.; see there.) And the main refinement is at the time of prayer, when it rises at the level of midbar and thirst,

והוא הבחי' צעקה שנת"ל [שנתבאר לעיל] שזה היא בחי' מדבר כדכתיב תעו במדבר כו' צמאים כו' ויצעקו כו' ליכלל באורו ית'.

and this is the level of crying out that was explained above, which is the level of midbar, as it is written, "They wandered in the wilderness," etc., "thirsty," etc., "and they cried out," etc., to be included in His light, blessed be He.

וזהו מדבר סיני והוא ענין הבירורים שהרע נפרד מהטוב בין למעלה ע"י המל' שמבררת כנ"ל. ובין בנפש האדם ע"י התפלה

And this is the Wilderness of Sinai, which is the matter of the refinements, in which the evil is separated from the good: both above, through Malchus, who refines, as mentioned above, and in the soul of man, through prayer.

(ובזה יובן ענין תיקון חצות כי אז מתחיל עליית המל' בבחי' מדבר וצמאון למען יזמרך כו' ולכן צריך לבכות על ירידה זו של השכינה שהוצרך לירד ולהתלבש בק"נ [בקליפת נוגה] ועי"ז מוסיף כח למעלה להיות עליית המל'

(And through this will be understood the matter of Tikkun Chatzos (the midnight rectification): for then the ascent of Malchus begins, at the level of midbar and thirst, "so that glory may sing praise to You," etc. Therefore one must weep over this descent of the Shechinah, which had to descend and be enclothed in kelipas nogah; and through this he adds strength above for the ascent of Malchus to take place,

וגם ממשיך לה תענוג עליון ע"י עסק התורה שאחר חצות וכמבואר בפע"ח [בפרי עץ חיים] עד שבתפלת השחר אח"כ היא עולה באצי' ממש וכן בנפש האדם ג"כ שאז שעתהכושר להתבונן בגדולת ה' להמשיך גילוי יחוד א"ס ב"ה בנפשו):

and he also draws down to her supernal delight (taanug) through the study of Torah after midnight, as is explained in Pri Etz Chaim, until in the morning prayer afterwards she rises into Atzilus itself. And so too in the soul of man, for then is the propitious time to contemplate the greatness of G-d, to draw down into his soul a revelation of the unity of the Infinite One (Ein Sof), blessed be He.)

16 ד ובכל זה יש לפרש המדרש רבה פ' במדבר פ"א בענין וידבר ה' אל משה במדבר סיני וז"ל [וזה לשונו] ע"פ ישאו מדבר ועריו חצרים וגו' (בישעי' [בישעיה] סי' מ"ב י"א)

4. And with all this we can interpret the Midrash Rabbah, Parshas Bamidbar, chapter 1, on "Havayah spoke to Moshe in the Wilderness of Sinai." These are its words: On [the verse] "Let the wilderness and its cities raise [their voice], the villages," etc. (in Isaiah, chapter 42, [verse] 11):

לנשיא שנכנס למדינה וראו אותו בני המדינה וברחו. נכנס לשניה וברחו מלפניו.

[It may be compared] to a prince who entered a province, and the people of the province saw him and fled. He entered a second, and they fled from before him.

נכנס לעיר חריבה וקדמו אותו והיו מקלסין אותו אמר הנשיא זו העיר טובה היא מכל המדינות כאן אני בונה כס נאה כאן אני דר.

He entered a desolate city, and they came out to meet him and were praising him. The prince said: This city is better than all the provinces; here I will build a fine throne, here I will dwell.

כך כשבא הקב"ה לים ברח מלפניו שנאמר הים ראה וינוס וכן ההרים רקדו כאלים בא במדבר חריבה קדמה אותו וקילסה אותו שנאמר ישאו מדבר ועריו חצרים תשב קדר ירונו יושבי סלע

So too, when the Holy One, blessed be He, came to the sea, it fled from before Him, as it is said, "The sea saw and fled"; and so too, "the mountains skipped like rams." He came to the desolate wilderness; it came out to meet Him and praised Him, as it is said, "Let the wilderness and its cities raise [their voice], the villages that Kedar inhabits; let the dwellers of the rock sing."

אמר זו העיר טובה לי מכל המדינות. בו אני בונה כנסיה ודר בתוכו

He said: This city is better for Me than all the provinces; in it I will build a house of assembly (knesiah) and dwell within it.

התחילו שמחים שהקב"ה דר בתוכו שנאמר ישושום מדבר וציה עכ"ל [עד כאן לשונו].

They began to rejoice that the Holy One, blessed be He, dwells within it, as it is said, "The wilderness and the parched land shall rejoice over them." End of quote.

17 והענין כי עיקר עסק התורה הוא להיות בבחי' ביטול באור א"ס ב"ה לגמרי וכמ"ש ולא תחללו שלא להיות בחי' חלל כמאמר דוחק רגלי השכינה כביכול כו'

The explanation is that the essence of Torah study is to be at the level of complete self-nullification (bittul) to the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He; as it is written, "You shall not profane (techalelu)," meaning not to be at the level of a void (chalal), as in the saying, "he presses the feet of the Shechinah," as it were, etc.

ולכן כל האומר אין לי אלא תורה היינו שהוא בחי' לי יש ודבר אפילו תורה אין לו. וכמ"ש מזה בד"ה ועשית ציץ ובד"ה בחדש השלישי לצאת בנ"י [בני ישראל] מאמ"צ [מארץ מצרים].

And therefore, "Whoever says, 'I have only Torah'": that is, whoever is at the level of "I," a something (yesh) and a thing, "even Torah he does not have." As is written about this in the discourse beginning "And you shall make a tzitz," and in the discourse beginning "In the third month after the children of Israel went out of the land of Egypt."

18 והנה בחי' ים הוא מים תחתונים וכמ"ש יהי רקיע ויהי מבדיל כו' דהיינו המקור להתהוות יש ודבר נפרד משא"כ מים עליונים הם עלמין סתימין דלא אתגליין כו' שהם בבחי' ביטול.

Now, the level of "sea" is the lower waters, as it is written, "Let there be a firmament, and let it divide," etc.: that is, the source for the coming into being of a something and a separate thing. Whereas the upper waters are the hidden worlds (almin s'timin) that are not revealed, etc., which are at the level of self-nullification.

ובמא"א [ובמאורי אור] אות יו"ד סט"ז ים נק' היצירה ומלכו' [ומלכות] שבה נק' ים סוף סופא דדרגין עכ"ל [עד כאן לשונו] והוא ממ"ש בזח"ג [בזהר חלק ג] שלח קס"ג ב'.

And in Me'orei Or, the letter yud, section 16: "Yetzirah is called 'sea,' and the Malchus within it is called Yam Suf (the Sea of Reeds), the end (sofa) of the levels." End of quote. And this is from what is written in the Zohar, Part III, Shelach, 163b.

19 והיינו כי בריאה נק' עלמין סתימין ויצירה הוא עלמא דאתגלייא כמשל המחשבה והדבור כמ"ש בד"ה מי מנה עפר יעקב.

That is, Beriah is called the hidden worlds, and Yetzirah is the revealed world (alma de'isgalya), like the analogy of thought and speech, as is written in the discourse beginning "Who has counted the dust of Yaakov."

ולכן נקי יצירה מים תחתונים לגבי הבריאה. וכמו ההפרש שבין שרפים ובין חיות ואופנים שמתנשאים ברעש גדול כו'

And therefore Yetzirah is called the lower waters in relation to Beriah. And this is like the difference between the Seraphim and the Chayos and Ofanim, who "raise themselves with a great noise," etc.;

לפי שהשרפים בבריאה שם מאיר אור א"ס בגילוי והם משיגים ע"כ הם אומרים קדוש כו'. אבל החיות והאופנים שהם ביצירה ואין משיגים האור לכן מתנשאים ברעש כו'.

for the Seraphim are in Beriah, where the Infinite Light shines in revelation, and they comprehend; therefore they say "Holy," etc. But the Chayos and Ofanim, who are in Yetzirah and do not comprehend the light, therefore raise themselves with a noise, etc.

20 ולכן עיקר עה"ד [עץ הדעת] טו"ר [טוב ורע] מתחיל ביצירה. כמ"ש במא"א [במאורי אור] אות ע' סי"ז וז"ל [וזה לשונו] אך אמיתית עה"ד [עץ הדעת] טו"ר [טוב ורע] הוא ק"נ [קליפת נוגה] מעורבת עם מט"ט [מטטרון] כי ביצירה הטוב והרע שוים הם מעורבים עכ"ל [עד כאן לשונו]

Therefore the Tree of Knowledge of good and evil essentially begins in Yetzirah, as is written in Me'orei Or, the letter ayin, section 17. These are his words: "But the true Tree of Knowledge of good and evil is kelipas nogah mixed with Metatron, for in Yetzirah the good and the evil are equal; they are mixed." End of quote.

משא"כ בבריאה שרובו טוב ומיעוטו רע וגם אין מעורבים וכ"כ [וכן כתב] הרמ"ז [הרב משה זכות] ר"פ וישב, ולכן מי הים הם מלוחים ואין ראוים לשתיה.

Whereas in Beriah most is good and the lesser part evil, and they are also not mixed; and so wrote the Ramaz at the beginning of Parshas Vayeshev. And therefore the waters of the sea are salty and unfit to drink.

21 ובהיות כן זהו ענין הים ראה וינוס שברח מלפני הקב"ה, היינו כשראה גילוי אור א"ס ב"ה דקמיה כולא כלא חשיב ממש לא יוכל לעמוד ולקבל ביטול זה שא"כ היה כלא היה.

This being so, this is the meaning of "The sea saw and fled," that it fled from before the Holy One, blessed be He: that is, when it saw the revelation of the Infinite Light, blessed be He, before whom all is truly considered as nothing, it could not withstand and receive this nullification, for then it would be as if it had never been.

שהרי עיקר בחינתו הוא בהיות יש ודבר נפרד עד ששם בחי' עה"ד [עץ הדעת] טו"ר [טוב ורע] כנ"ל.

For its essential level is to be a something and a separate thing, to the point that the level of the Tree of Knowledge of good and evil is there, as mentioned above.

22 וכמ"ש כה"ג [כהאי גוונא] סד"ה וכל העם רואים את הקולות בפי' וירא העם וינועו ויעמדו מרחוק דקאי על הערב רב שלא היו רואים את הקולות

And as is written along these lines at the end of the discourse beginning "And all the people saw the sounds," on the explanation of "And the people saw, and they trembled and stood from afar": that it refers to the mixed multitude (erev rav), who did not see the sounds,

שהם ההמשכות מאור א"ס ב"ה מה שאור א"ס שורה במה שבטל אליו.

which are the drawings down from the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He: namely, that the Infinite Light rests upon what is nullified to it.

שלא רצו לקבל המשכה וביטול זה. כ"א ויעמדו מרחוק. לקבל מחיצוניות החיות שמאיר הקב"ה שע"י יוכלו להיות בבחינת יש שלהם אף שעכ"ז [שעם כל זה] מתפעלים מגדולת הקב"ה רק שהוא מרחוק כו' היינו שאעפ"כ [שאף על פי כן] נשאר בבחי' יש כו',

For they did not want to receive this drawing down and nullification, but rather "they stood from afar," to receive from the outer dimension (chitzoniyus) of the life-force that the Holy One, blessed be He, radiates, so that through this they could remain in their state of yesh. Although even so they are moved by the greatness of the Holy One, blessed be He, it is only from afar, etc.; that is, nevertheless it remains at the level of yesh, etc.

וע' כה"ג [כהאי גוונא] בזח"א [בזהר חלק א] ויצא דקס"ב ע"ב בפי' והיו העטופים ללבן כו' אתכסיין ומתעטפי מההוא זהרא ולא יכלי לקרבא לגביה כו' ע"ש ומבואר במ"א,

And see along these lines in the Zohar, Part I, Vayetzei, folio 162b, on the explanation of "And the feeble ones (ha'atufim) were Lavan's," etc.: "they are abashed, and wrap themselves away from that radiance, and cannot come near to it," etc.; see there, and it is explained elsewhere.

ועמ"ש מענין ים שהוא ביצירה ע"פ רפאני הוי' וארפא, ואמר עוד במדרש בפי' ההרים רקדו כאילים דהיינו ג"כ שברחו מלפניו.

And see what is written concerning "sea," that it is in Yetzirah, on [the verse] "Heal me, Havayah, and I shall be healed." And the Midrash further says, in explaining "the mountains skipped like rams," that this too means that they fled from before Him.

כי ענין הרים אלו הם מ"ש למה תרצדון הרים גבנונים וכדפירש"י [וכדפירש רש"י] (פסחים קי"ח ב') שהם בחי' הרי בתר טורי דפרודא,

For these mountains are what is written, "Why do you leap, you many-peaked mountains?", and as Rashi explained (Pesachim 118b), they are the level of "the mountains of Bater," the mountains of separation.

והיינו כי כמו הר הוא בליטה וגובה כך הוא ענין גסות הרוח שהוא בחי' יש ודבר כו'

That is: just as a mountain is a protrusion and a height, so is the matter of arrogance (gasus haruach), which is the level of a something and a thing, etc.

משא"כ הר סיני דת"י [דתרגם יונתן] (בשופטים סי' ה') דהוא חליש וזעיר מכל טוריא היינו בחי' ביטול ובחי' מעט הגובה שבו זהו ע"ד שת"ח [שתלמיד חכם / שתלמידי חכמים] צ"ל בו שמינית שבשמינית כו' כמ"ש הפי' בד"ה יביאו לבוש מלכות.

Whereas Mount Sinai, as Yonasan translated (in Judges, chapter 5), is the weakest and smallest of all the mountains: that is, the level of self-nullification (bittul). And the level of the little height that it has is like [the saying] that a Torah scholar must have in him an eighth of an eighth, etc., as the explanation is written in the discourse beginning "Let them bring royal apparel."

משא"כ הרים הנ"ל שהם בבחי' יש וגסות ועז"נ [ועל זה נאמר] וכל הר וגבעה ישפלו כו' וע"כ רקדו וברחו שלא יכלו לקבל המשכה וביטול זה.

Whereas the mountains mentioned above are at the level of yesh and coarseness, and of them it is said, "And every mountain and hill shall be made low," etc.; and therefore they skipped and fled, for they could not receive this drawing down and nullification.

בא במדבר חריבה קדמה אותו וקילסה אותו שנאמרישאו מדבר ועריו חצרים כו'. פי' לשון מדבר חריבה זהו ע"ד שארז"ל [שאמרו רבותינו זכרונם לברכה] על אלף השביעי וחד חרוב.

"He came to the desolate wilderness; it came out to meet Him and praised Him, as it is said, 'Let the wilderness and its cities raise [their voice], the villages,'" etc. The meaning of the expression "desolate wilderness" is along the lines of what our Sages, of blessed memory, said of the seventh millennium: "and one [thousand] desolate."

שהוא מחמת עוצם גילוי אור א"ס יום שכולו שבת יום שכולו ארוך. לא יוכל גשמיות העולם לקבל חיות משם להיות כמו שהוא עתה בבחי' יש ודבר נפרד כו'

This is because of the intensity of the revelation of the Infinite Light, "the day that is entirely Shabbos," "the day that is entirely long": the physicality of the world will not be able to receive life-force (chayus) from there so as to be as it is now, at the level of a something and a separate thing, etc.

ויהיו מים במים שבחי' מים תחתונים יהיו במדרגת מים עליונים עלמין סתימין כו' שמעל לרקיע ופרסא המבדיל כו'

And there will be "water in water": the level of the lower waters will be at the rank of the upper waters, the hidden worlds, etc., which are above the firmament and the dividing curtain (parsa), etc.

ונק' זה וחד חרוב. בבחינת ביטול ע"ד נקודה תחת היסוד כו'

And this is called "and one desolate": at the level of self-nullification, like the point beneath Yesod, etc.

ועי"ז יהי' [יהיה] אח"כ בנין חדש. ביתר שאת בבחי' השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני עושה שלא יהיו מעלימים ומסתירים כלל.

And through this there will afterwards be a new building, with greater excellence, at the level of "the new heavens and the new earth that I am making," which will not conceal and hide at all.

23 וכמ"ש בת"א [בתורה אור] פ' ויצא גבי עשר אעשרנו לך. ואתעדל"ת [ואתערותא דלתתא] זו הנשארת מן העילוי הראשון כו' יע"ש [יעויין שם].

As is written in Torah Ohr, Parshas Vayetzei, regarding "I will surely give a tenth to You": "And this arousal from below (isarusa dilesata) that remains from the first elevation," etc.; see there.

ועיין עוד מענין וחד חרוב שם בד"ה ובבואה לפני המלך.

And see further on the matter of "and one desolate" there, in the discourse beginning "And when she came before the king."

עוי"ל [עוד יש לומר] כי הנה פי' במדבר כו' לא ישב אדם שם. יש לפרש בב' אופנים הא' לגנאי. וכמ"ש בד"ה אני לדודי. דהיינו ארץ לא זרועה הם המעשים והדבורים והמחשבות אשר לא לה' המה כו'.

One may further say: now, the meaning of "in the wilderness," etc., "where no man dwelt" can be interpreted in two ways. The first is in a negative sense, as is written in the discourse beginning "I am my beloved's": namely, "a land not sown" is the deeds, words and thoughts that are not for G-d, etc.

וזהו אשר לא ישב אדם שם פי' אדם הוא כמ"ש ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם שם כו' ע"ש

And this is "where no man (adam) dwelt." The meaning of "man" is as it is written, "And upon the likeness of the throne was a likeness like the appearance of a man"; there, etc.; see there.

והיינו כמ"ש כתפארת אדם לשבת בית (ישעיה מ"ד י"ג). ופי' דקאי על התורה הנק' אדם.

And this is as it is written, "like the beauty (tiferes) of a man, to dwell in a house" (Isaiah 44:13), which was explained as referring to the Torah, which is called "man."

ובית הוא תשבע"פ [תורה שבעל פה] ע"ד א"ת [אל תקרי] בניך אלא בוניך כו'. (וע' זח"ב [זהר חלק ב'] קי"ז ב' ח"ג [חלק ג'] קמ"א סע"ב [סוף עמוד ב]).

And "house" is the Oral Torah, along the lines of "Do not read 'your children' (banayich) but 'your builders' (bonayich)," etc. (And see the Zohar, Part II, 117b; Part III, 141b, at the bottom.)

משא "כ בחי' מודומ"ע [מחשבה דבור ומעשה] של הבלי עולם נק' מדבר אשר לא ישב אדם הנ"ל שם.

Whereas the level of thought, speech and action of the vanities of the world is called a wilderness "where no man," the man mentioned above, "dwelt."

והוא ארץ חריבה לגנאי. ע"ד אמרם ז"ל [זכרונו לברכה / זכרונם לברכה] ע"פ אמלאה החרבה לא נתמלאה צור אלא מחורבנה של ירושלים. הוא יראה שלם.

And this is a desolate land in the negative sense, along the lines of what our Sages, of blessed memory, said on [the verse] "I shall be filled from her that is laid waste": Tyre was filled only from the destruction of Jerusalem; [Jerusalem] is yirah shalem (complete awe).

והב' הוא לשבח ע"ד ההפך מזה וכמ"ש סד"ה ענין ימי המילואים שנתמלא יראה שלם ממילא נחרב תאוות נה"ב [נפש הבהמית] כו' כי ולאום מלאום יאמץ כו'.

And the second is in a positive sense, the opposite of this, as is written at the end of the discourse beginning "The matter of the days of the inauguration (miluim)": that when [one] is filled with complete awe, the cravings of the animal soul are of themselves laid waste, etc., for "and one nation shall prevail over the other nation," etc.

ועד"ז ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] וחנינא בני די לו בקב חרובין כו' וכן רשב"י [רבי שמעון בר יוחאי] ור"א [ורבי אלעזר] בנו במערה איברי להו חרובא כו' (פ"ב [פרק ב'] דשבת דל"ג ע"ב).

And along these lines our Sages, of blessed memory, said: "And Chanina My son is satisfied with a kav of carobs (charuvin)," etc.; and likewise Rabbi Shimon bar Yochai and Rabbi Elazar his son in the cave: "a carob tree (charuva) was created for them," etc. (chapter 2 of Shabbos, 33b).

ופי' לא ישב אדם שם ע"ד מ"ש במ"א ע"פ והאיש משתאה לה מחריש כו' וע"ד לית דין בר נש כו'.

And the meaning of "no man dwelt there" is along the lines of what is written elsewhere on [the verse] "And the man was wondering at her, keeping silent," etc., and along the lines of "This is no mortal man (bar nash)," etc.

ולכן לתקן בחי' מדבר הנ"ל מה שנפל במודמ"ע [במחשבה דבור ומעשה] אשר לא לה' המה בבחי' לא ישב אדם שם. זהו ג"כ ע"י ומדברך נאוה.

And therefore, to rectify the level of midbar mentioned above, what has fallen into thought, speech and action that are not for G-d, at the level of "no man dwelt there": this too is through "and your speech (midbarech) is comely,"

בבחי' תשובה שהיא ג"כ בבחי' לא ישב אדם שם שבמקום שבעלי תשובה עומדים אין צדיקים גמורים הנק' אדם יכולים לעמוד כו'.

at the level of teshuvah (return), which is also at the level of "no man dwelt there": for in the place where penitents (baalei teshuvah) stand, the perfectly righteous, who are called "man," cannot stand, etc.

אך עיקר המכוון כאן בפי' במדבר סיני זהו מה שנסתר פרצופה שהיה בבי"ע בבחי' כתפארת אדם כו' אדם תתאה ועולה באצילות להיות נקודה תחת יסוד. ע"ד וחד חרוב כו' כנ"ל.

But the main intent here in the meaning of "in the Wilderness of Sinai" is that her configuration (partzuf), which was in Beriah, Yetzirah and Asiyah at the level of "like the beauty of a man," etc., the lower man (adam tata'ah), is dismantled, and she rises into Atzilus to be a point beneath Yesod, along the lines of "and one desolate," etc., as mentioned above.

ומזה יומשך אח"כ להיות בבחי' אהל מועד. להיות בנין מחדש ביתר שאת ועמ"ש ע"פ ויסב אלקים את העם דרך המדבר כו':

And from this it will afterwards be drawn to be at the level of the Tent of Meeting, to be built anew with greater excellence. And see what is written on [the verse] "And G-d led the people around by way of the wilderness," etc.

24 ה והנה אחר שביררה הניצוצי' בבי"ע והיא עולה בבחי' מ"נ [מיין נוקבין] ע"י גבורו' [גבורות] וצמאון שז"ש [שזהו שכתוב] מדבר כנ"ל אזי אח"כ המשכ' מ"ד [מיין דוכרין] להמתיק גבורות דמ"נ [דמיין נוקבין]

5. Now, after she has refined the sparks in Beriah, Yetzirah and Asiyah, and she rises at the level of mayin nukvin through Gevuros and thirst, which is what is meant by midbar, as mentioned above, then afterwards comes the drawing down of mayin duchrin to sweeten the Gevuros of the mayin nukvin.

והוא ענין יחוד זו"נ [זעיר אנפין ונוקבא] וכמ"ש כל צמא לכו למים שהוא בחי' מ"ד [מיין דוכרין] הממתיק הגבורות וצמאון דמל'.

And this is the matter of the union of Z'eir Anpin and Nukva, as it is written, "Everyone who thirsts, go to the water," which is the level of mayin duchrin that sweetens the Gevuros and thirst of Malchus.

וזהו בחי' אהל מועד שהוא בחי' היחוד זו"נ [זעיר אנפין ונוקבא] שהיא בהיכל אהבה.

And this is the level of the Tent of Meeting, which is the level of the union of Z'eir Anpin and Nukva, which is in the Chamber of Love (Heichal Ahavah).

וזהו שורש ענין הנז"ל [הנזכר לעיל] דברכת אהבת עולי' הוא בחי' אהל מועד כי ברכת אהבת עולם הוא היכל האהבה וזהו ענין וימינו תחבקני הנז' [הנזכר].

And this is the root of what was mentioned above, that the blessing of Ahavas Olam is the level of the Tent of Meeting: for the blessing of Ahavas Olam is the Chamber of Love, and this is the meaning of "and His right hand embraces me," mentioned [above].

ולמטה באדם הוא ענין קיום התורה ומצות כמבואר שם הטעם דהוא בחי' חיבוק (ועמ"ש ע"פ וארשתיך לי לעולם),

And below, in man, this is the fulfillment of Torah and mitzvos, as the reason is explained there why it is the level of an embrace (and see what is written on [the verse] "I will betroth you to Me forever");

וזהו ענין מ"ש וישק יעקב לרחל שבחי' יעקב נשפל ונמשך בהיכל ק"ק [קדש הקדשים] להשפיע המ"ד [המיין דוכרין] כו'.

and this is the meaning of what is written, "And Yaakov kissed Rachel": that the level of Yaakov lowers itself and is drawn into the Chamber of the Holy of Holies to bestow the mayin duchrin, etc.

וזהו ענין אהל מועד מלשון ונועדתי שהוא הצירוף של ונודעתי שהוא בחי' הדעת כדכתיב והאדם ידע שממנו נמשך ההשפעה ע"י בחי' היסוד

And this is the meaning of the Tent of Meeting (mo'ed), from the word venoadti ("I will meet"), which is a permutation of venodati ("I will be known"), which is the level of Daas (knowledge), as it is written, "And the man knew," from which the bestowal is drawn down through the level of Yesod

(וכנודע בכונת הלולב ונראה דאהל מועד בחי' אהל אח"כ נמשך בחי' המשכה פנימי' [פנימיות / פנימית] וזהו מועד ונודעתי והאדם ידע כו' והוא ענין שים שלום)

(as is known from the kavanah of the lulav. And it appears that in "Tent of Meeting," ["tent"] is the level of a tent, [and] afterwards the level of an inner drawing down is drawn; and this is "meeting" (mo'ed), venodati, "and the man knew," etc.; and this is the matter of [the blessing] Sim Shalom),

כי ביסוד ז"א מלובש יסוד דאבא שבו מוחין דאבא ודא"א וע"י [ועתיק יומין] שהוא בחי' התלבשות וגילוי התענוג העליון ולמטה בנפש הוא ענין שמחה של מצוה שהשמחה הוא בחי' גילוי בנפש מבחי' עונג ושמחת ה'

for within the Yesod of Z'eir Anpin is enclothed the Yesod of Abba, in which are the intellect (mochin) of Abba and of Arich Anpin and Atik Yomin, which is the level of the enclothement and revelation of the supernal delight (taanug). And below, in the soul, this is the joy of a mitzvah, for joy is the level of a revelation in the soul from the level of delight and the joy of G-d.

וזהו ענין לאשתאבא בגופא דמלכא שלמעלה מהג"ע [מהגן עדן] שהג"ע [שהגן עדן] רק זיו כו'.

And this is the matter of "being absorbed into the body of the King," which is above Gan Eden, for Gan Eden is only a radiance, etc.

אבל ע"י ירידת הנשמה הנה העלי' [העליה] היא כשהמל' עולה מבי"ע בבחי' מ"נ [מיין נוקבין] היא מעלית ג"כ נשמות הצדיקים ממש ונכללי' [ונכללים] בה בבחי' מ"נ [מיין נוקבין] ואח"כ נמשך בהם ממש ג"כ המ"ד [המיין דוכרין] מיסוד ז"א וזהו בחי' לאשתאבא בגופא כו'.

But through the descent of the soul, the ascent is that when Malchus rises from Beriah, Yetzirah and Asiyah at the level of mayin nukvin, she also raises the souls of the righteous themselves, and they are included in her at the level of mayin nukvin; and afterwards the mayin duchrin from the Yesod of Z'eir Anpin is also drawn into them themselves. And this is the level of "being absorbed into the body," etc.

25 והיינו דוקא ע"י התורה ומצות כי טפת מ"ד [מיין דוכרין] נמשך מה"ח [מה' חסדים] שמהם נמשך כל הרמ"ח מ"ע [מצות עשה] כנודע

And this is specifically through Torah and mitzvos, for the drop of mayin duchrin is drawn from the five Chasadim, from which all the 248 positive commandments are drawn, as is known;

וגם הטפת אבא נמשכת ע"י כל הרמ"ח אברים שמהם נמשכים הרמ"ח מ"ע [מצות עשה] וכמ"ש מזה במ"א ע"פ והיה לכם לציצית כו' ע"ש.

and also the drop of Abba is drawn through all the 248 limbs, from which the 248 positive commandments are drawn, as is written about this elsewhere on [the verse] "And it shall be for you as tzitzis," etc.; see there.

26 וזהו ג"כ שורש ענין הנזכר דבחי' זו דאהל מועד הוא ע"י משה והעלאה דבחי' מדבר סיני הוא ע"י אהרן.

And this too is the root of what was mentioned, that this level of the Tent of Meeting is through Moshe, and the elevation of the level of the Wilderness of Sinai is through Aharon.

שמשה הוא שושבינא דמלכא פי' שמשה הוא יסוד אבא לכך הוא השושבינא המוריד את החתן שהוא ז"א ו"ק [ו' קצוות] דאצי' שירד ויתלבש ברמ"ח מ"ע [מצות עשה] גשמיים שהוא בחי' ירידה גדולה.

For Moshe is "the King's groomsman" (shushvina demalka); that is, Moshe is the Yesod of Abba. Therefore he is the groomsman who brings down the groom, who is Z'eir Anpin, the six extremities (vav ketzavos) of Atzilus, that he descend and be enclothed in the 248 physical positive commandments, which is a great descent.

27 וכמו עד"מ ירידת והתלבשות כח השכל שהוא רוחני במוח הגשמי שבאדם שהוא ירידה גדולה לפי שהמוח גשמי אינו מערך ומהות שכל שהוא רוחני

As, by way of analogy, the descent and enclothing of the power of intellect, which is spiritual, in the physical brain in man, is a great descent, because the physical brain is not of the order and nature of intellect, which is spiritual.

וכמ"כ [וכמו כן] למעלה ממש שהרמ"ח מ"ע [מצות עשה] הם ענינים גשמיי' [גשמיים] שהם נתלבשו בעשי' [בעשיה] גשמיי' [גשמיים] והו"ק [והו' קצוות] שהם המדות דאצילות רמ"ח אברי' [אברים] דמלכא הם רוחניי' בחי' אצי'

So too, truly, above: the 248 positive commandments are physical matters, enclothed in physical Asiyah, while the six extremities, which are the emotive attributes (middos) of Atzilus, the 248 limbs of the King, are spiritual, the level of Atzilus,

שהרי אין ערוך כלל ביניהם ולזה הוא ירידה גדולה להיות התלבשות ו"ק [ו' קצוות] דאצי' ברמ"ח מ"ע [מצות עשה] גשמיים כמו פ' קדש שבתפלין שהוא בחי' ח"ע [חכמה עילאה] שנתלבש באותיות הכתב גשמיי ע"ג [על גבי] קלף גשמי.

for there is no comparison at all between them. And therefore it is a great descent for the six extremities of Atzilus to be enclothed in the 248 physical positive commandments; like the section "Sanctify" (Kadesh) in the tefillin, which is the level of the higher Chochmah (Chochmah Ila'ah), enclothed in the letters of physical writing upon physical parchment.

28 וכן בכל המ"ע [המצות עשה]. ובחי' ירידה זו נק' חתן חות דרגא ביום חתונתו זו מתן תורה.

And so with all the positive commandments. And this level of descent is called "a groom: go down a step"; "on the day of his wedding: this is the giving of the Torah."

לכן להיות ירידה זו הוא ע"י משה שהוא בחי' יסוד אבא והוא בחי' השושבינא דמלכא

Therefore this descent comes about through Moshe, who is the level of the Yesod of Abba; and he is the level of the King's groomsman.

ויובן זה ע"פ מ"ש בד"ה מצה זו בפי' וענין מוחין דאבא שהוא הבחי' שלמעלה מסדר ההשתלשלות דקמיה כחשכה כאורה ומשם דוקא נמשך הכח להתלבש במצות מעשיות בגשמיות ע"ש גבי בעבור זה עשה ה' לי כו'.

And this will be understood according to what is written in the discourse beginning "This matzah," in the explanation of the matter of the intellect (mochin) of Abba, which is the level above the order of the chain of descending worlds (hishtalshelus), before which "darkness is as light"; and from there specifically is drawn the power to be enclothed in practical mitzvos, in physicality; see there, regarding "Because of this Havayah did for me," etc.

29 ועמ"ש עוד מענין משה בד"ה ואלה המשפטים כו'. וזהו ויקם משה את המשכן שמשה שהוא יסוד אבא שושבינא דמלכא הוא הקים את המשכן

And see what is further written about Moshe in the discourse beginning "And these are the ordinances," etc. And this is [the meaning of] "And Moshe erected the Mishkan": that Moshe, who is the Yesod of Abba, the King's groomsman, is the one who erected the Mishkan,

שהוא מלכות דאצי' שהמשיך בה גילוי בחי' ז"א הנק' מלכא וע"ז נעשה קימה מעלייתא לבחי' המשכן

which is Malchus of Atzilus, for he drew into it the revelation of the level of Z'eir Anpin, which is called "the King"; and through this an excellent erecting (kimah me'alyasa) came about for the level of the Mishkan.

ועיין מזה ברבות פקודי פנ"ב כמה חכמים היו שם כו' ולא היו יכולין להקימו כו' עד ואת עלית על כלנה ע"ש

And see about this in [Midrash] Rabbah, Pekudei, chapter 52: "How many sages were there," etc., "and they could not erect it," etc., until "and you surpass them all"; see there.

ובפ' נשא פי"ב (דרמ"ט ב') ע"פ להקים את המשכן ומי עלה לשמים כו' מי הקים כו' ובזח"ב [ובזהר חלק ב'] פקודי רל"ח ב' ר"מ ע"ב. רמ"א ב'.

And in Parshas Naso, chapter 12 (folio 249b), on [the verse] "to erect the Mishkan": "Who has ascended to heaven," etc., "who has established," etc. And in the Zohar, Part II, Pekudei, 238b, 240b, 241b.

ואהרן הוא שושבינא דמטרוניתא שממשיך ה"ג [חמש גבורות] מבינה למל' כדי שתתעורר בהעלאת מ"נ [מיין נוקבין] להיות בחי' מדבר סיני כו' כי אהרן בחי' ורב חסד

And Aharon is "the Queen's groomsman" (shushvina dematronisa), who draws down the five Gevuros from Binah to Malchus, so that she be aroused in the raising of mayin nukvin, to be the level of the Wilderness of Sinai, etc.; for Aharon is the level of "and abundant in kindness."

והנה כמו שבדרום אין בו ישוב כ"כ [כל כך] כ"א בחי' מדבר מתוקף החום כך עד"מ מתוקף האהבה רבה דאהרן שהוא בחי' ימינו של הקב"ה נמשך להיות בבחי' במדבר סיני כו' כנ"ל.

Now, just as in the south there is not so much settlement, but rather the level of wilderness, because of the intensity of the heat, so, by way of analogy, from the intensity of the great love (ahavah rabbah) of Aharon, who is the level of the right hand of the Holy One, blessed be He, there comes about the level of "in the Wilderness of Sinai," etc., as mentioned above.

30 וזהו שאו את ראש בנ"י [בני ישראל] למשפחותם כו' והיינו ע"י משה ואהרן דייקא וההעלאה מתחלה שמעלים אותנו שאנו למטה בעשי' [בעשיה] היינו אל בחי' למשפחותם ע' [שבעים] נפש. שהם בבריאה.

And this is [the meaning of] "Lift up the head (se'u es rosh) of the children of Israel, by their families," etc.: that is, specifically through Moshe and Aharon. And the elevation at first, by which they raise us who are below in Asiyah, is to the level of "by their families": the seventy souls, which are in Beriah.

אח"כ י"ב שבטים שהם המחברים בריאה ואצילות אח"כ עוד העלאה לבית אבותם האבות הן מרכבתא עילאה חג"ת [חסד גבורה תפארת] דאצילות.

Afterwards, the twelve tribes, which are what join Beriah and Atzilus. Afterwards, a further elevation, "by their fathers' house": the Patriarchs are the supernal chariot (merkavta ila'ah), Chesed, Gevurah and Tiferes of Atzilus,

והן ג' בחי' רחמים (והנה רחמים נמשכים מתפארת כי ע"י ההתבוננות ביקר תפארת גדולת א"ס ב"ה יומשך הרחמים על הירידה כו'

and they are three levels of compassion (rachamim). (Now, compassion is drawn from Tiferes, for through contemplating "the glory of the splendor (tiferes)" of the greatness of the Infinite One (Ein Sof), blessed be He, compassion is drawn down over the descent, etc.;

ומבואר במ"א ענין ג' שלישים שבכלי מדת תפארת ע"כ אפ"ל [אפשר לומר] שזהו שורש לג' בחי' רחמים הנ"ל עמ"ש בפ' קדושים בד"ה ונטעתם כל עץ מאכל כו').

and the matter of the three thirds in the vessel of the attribute of Tiferes is explained elsewhere; therefore it may be said that this is the root of the three levels of compassion mentioned above. See what is written in Parshas Kedoshim, in the discourse beginning "And you shall plant every fruit tree," etc.)

ואח"כ לגולגלותם הוא בחי' כתר וגולגלתא דז"א ובעבודת ה' הוא בחי' אהבה רבה שלמעלה מן הדעת שאינה נתפסת בהשכל כלל וכמו הגלגלתא שמקיף על המוחין.

And afterwards, "by their skulls" (legulgelosam): this is the level of Keser and the Skull (Gulgalta) of Z'eir Anpin. And in the service of G-d it is the level of great love (ahavah rabbah), which is above daas (reason) and is not grasped by the intellect at all, just as the skull encompasses the brain (mochin).

וזהו בחי' שבועות שאז נמשך הכתר דז"א שבכל ימי הספירה ממשיכים הכל מבחי' המדות דאצילות שבוע ראשון חסד וכל א' כלול מז' והוא כענין ההעלאה למשפחותם לבית אבותם ובשבועות נמשך גילוי הכתר בחי' לגולגלותם.

And this is the level of Shavuos, when the Keser of Z'eir Anpin is drawn down. For throughout all the days of the Counting [of the Omer] one draws down everything from the level of the emotive attributes (middos) of Atzilus: the first week is Chesed, and each one is composed of seven; and this is like the matter of the elevation "by their families, by their fathers' house." And on Shavuos the revelation of Keser is drawn down: the level of "by their skulls."

(והנה מבואר במ"א דבחי' כתר זה שנמשך לז"א בחג השבועות הוא מא"א [מאריך אנפין] ממש. ועפ"ז [ועל פי זה] יובן עוד מה שנאמר וידבר כו' במדבר כו' שאו כו' לגולגלותם.

(Now, it is explained elsewhere that this level of Keser that is drawn down to Z'eir Anpin on the festival of Shavuos is from Arich Anpin itself. And according to this will be further understood what is said: "And He spoke," etc., "in the wilderness," etc., "Lift up," etc., "by their skulls."

כי הנה מבואר במ"א בביאור ע"פ צאינה וראינה ענין מ"ש במדבר כו' בארץ לא עבר בה איש ולא ישב אדם שם, דבחי' מצחא דז"א נק' אשר לא ישב אדם שם שהוא למעלה מבחי' אדם כדכתיב כי לא אדם הוא, וכמבואר באדרא) (דקל"ו ע"ב),

For it is explained elsewhere, in the explanation (Biur) on [the verse] "Go forth and see," the meaning of what is written, "in the wilderness," etc., "in a land through which no man passed and where no man dwelt": that the level of the Forehead (Mitzcha) of Z'eir Anpin is called "where no man dwelt," for it is above the level of man, as it is written, "for He is not a man," and as is explained in the Idra) (folio 136b).

ולכן נק' ג"כ מדבר כי הנה המדבר אין בו שום צמח האדמה כך מצחא אין בו צמיחת שערות

And therefore it is also called midbar: for just as the wilderness has no growth of the earth, so the Forehead has no growth of hair,

כי הוא למעלה מבחי' צמיחה שהוא בחי' שינויים מקטנות לגדלות שזהו בבחי' אדם משא"כ בבחי' כי לא אדם כתיב לא שניתי כו',

for it is above the level of growth, which is the level of changes from smallness to greatness, which belongs to the level of man; whereas of the level of "for He is not a man" it is written, "I have not changed," etc.

ועד"ז הוא ענין וחד חרוב שהוא בחי' מנוחה לחיי העולמים שהוא בחי' עלייה שאין למעלה הימנה עוד עלייה בשמטה זו כו' ע"כ היינו שאין בו זריעה וצמיחה כו',

And along these lines is the matter of "and one desolate," which is the level of "rest for eternal life," the level of an ascent above which there is no further ascent in this sabbatical cycle (shemitah), etc.; therefore, that is, it has no sowing and growing, etc.

ועד"ז י"ל [יש לומר] מ"ש בזהר פ' במדבר קי"ז ב' אי באהל מועד אמאי במדבר סיני אלא חד לאורייתא וחד למשכנא

And along these lines one can explain what is written in the Zohar, Parshas Bamidbar, 117b: "If in the Tent of Meeting, why in the Wilderness of Sinai? Rather, one for the Torah and one for the Mishkan."

ופי' במק"מ [במקדש מלך] דהיינו דמדבר הוא התורה שרומזת לז"א כו' וזהו הפך ממש"כ [ממה שכתוב] דמדבר סיני הוא העלאה ממטה למעלה והיינו עליי' [עלייה] המל' מבי"ע וכדכתיב מי זאת עולה מן המדבר.

And the Mikdash Melech explained that the wilderness is the Torah, which alludes to Z'eir Anpin, etc. And this is the opposite of what has been written [here], that the Wilderness of Sinai is an elevation from below to above, namely the ascent of Malchus from Beriah, Yetzirah and Asiyah, as it is written, "Who is this that rises from the wilderness."

אך לפמ"ש [לפי מה שכתוב] א"ש [אתי שפיר] כי יש ג"כ בחי' מדבר עליון בחי' אשר לא ישב אדם שם כנ"ל והוא מקור התורה שנאמר וממדבר מתנה

But according to what has been written [here], it is well resolved: for there is also the level of a supernal wilderness, the level of "where no man dwelt," as mentioned above, and it is the source of the Torah, as it is said, "And from the wilderness, Mattanah (a gift)."

וז"ש [וזהו שכתוב] במדבר סיני כו' שאו כו' לגלגלתם מדבר סיני הוא בחי' מדבר שממטה למעלה ומדברך נאוה כו' והיינו מה שנעשית בבחי' נקודה א' תחת היסוד שהוא בחי' הכתר שבה בכל מאדך כו' ונעוץ סופן כו'

And this is [the meaning of] what is written, "in the Wilderness of Sinai," etc., "Lift up," etc., "by their skulls": "the Wilderness of Sinai" is the level of the wilderness that is from below to above, "and your speech is comely," etc.: that is, her becoming a single point beneath Yesod, which is the level of the Keser within her, "with all your might" (me'odecha), etc., and "their end is wedged [in their beginning]," etc.

והיינו שאו כו' לגלגלותם הוא בחי' מדבר העליון כי מצחא הוא גילוייא דבחי' גלגלתא כמ"ש באדרא (קכ"ט א') ובאדר"ז [ובאדרא זוטא] (דף רפ"ט ב') היינו כתר עליון

And this is "Lift up," etc., "by their skulls": this is the level of the supernal wilderness, for the Forehead is the revelation of the level of the Skull, as is written in the Idra (129a) and in the Idra Zuta (folio 289b), that is, the supernal Keser.

והנה גם בחי' מדבר העליון שהוא בחי' מצחא ורצון העליון י"ל [יש לומר] שזהו חיצונית התורה אבל פנימיותה היא בחי' ואהי' [ואהיה] שעשועים שלמעלה מבחי' מדבר הנ"ל.

Now, even the level of the supernal wilderness, which is the level of the Forehead and the supernal will, it can be said that this is the outer dimension (chitzoniyus) of the Torah; but its inner dimension (pnimiyus) is the level of "and I was [His] delight," which is above the level of the wilderness mentioned above.

ועמ"ש ע"פ ואהי' [ואהיה] אצלו אמון מענין דוד זמירות קרית להו כו' שיש בתורה פנים ואחור כו'.

And see what is written on [the verse] "And I was with Him as a nursling (amon)," concerning "David, you called them songs," etc.: that the Torah has a front and a back, etc.

31 ועמ"ש בפ' שלח ע"פ אני ה' כו' מענין בשעה שישראל אומרים אי"ר [אמן יהא שמיה רבא] מברך הקדוש ברוך הוא מנענע ראשו כו',

And see what is written in Parshas Shelach on [the verse] "I am Havayah," etc., concerning [the saying] "When Israel say 'Amen, yehei shmei rabba mevorach,' the Holy One, blessed be He, nods His head," etc.;

ואפ"ל [ואפשר לומר] שזהו ענין וממדבר מתנה כו' עבודת מתנה כו' פי' מתנה זהו ענין אתדל"ע [אתערותא דלעילא] מבחי' שאין אתעדל"ת [אתערותא דלתתא] מגעת שם אלא שבאה ממילא בתורת מתנה אחר היותו בבחי' מדבר כו'

and it may be said that this is the matter of "And from the wilderness, Mattanah," etc., "a service of gift," etc.: the meaning of "gift" is an arousal from above (isarusa dileila), from a level that an arousal from below (isarusa dilesata) does not reach, but rather it comes of itself, as a gift, after he is at the level of midbar, etc.

ועמ"ש סד"ה אני ישנה בענין פתחי לי כו' ואני אפתח לך ועמ"ש בד"ה ואתחנן כו':

And see what is written at the end of the discourse beginning "I am asleep," concerning "Open to me," etc., "and I will open for you"; and see what is written in the discourse beginning "And I pleaded," etc.

LIKKUTEI TORAH · PARSHAS BAMIDBAR · MAAMAR 6

והיה מספר בני״י כחול הים אשר לא ימד...

"And the number of the children of Israel shall be as the sand of the sea..."

1 והיה מספר בני״י [בני ישראל] כחול הים אשר לא ימד ולא יספר והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי.

"And the number of the children of Israel shall be as the sand of the sea, which can be neither measured nor counted; and it shall be that in the place where it is said to them, 'You are not My people,' it shall be said to them, 'Children of the living G-d.'"

הנה האדם הוא עולם קטן. כמ״ש באדר״נ [באבות דרבי נתן] פל״א וכמו שיש בעולם ד׳ יסודות אש רוח מים עפר כך יש בנפש האדם ד׳ יסודות.

Now, man is a small world, as it is written in Avos deRabbi Nosson, chapter 31. And just as in the world there are four elements, fire, air (ruach), water and earth, so in the soul of man there are four elements.

(ועיין בע״ח [בעץ חיים] שמ״א פ״ג [פרק ג׳] שד׳ יסודות הם ד׳ אותיות הוי׳ וכ״כ [וכן כתב] במא״א [במאורי אור] אות ד׳ סכ״ד ושהם ג״כ ד׳ עולמות אבי״ע [אצילות בריאה יצירה עשיה]).

(And see Etz Chaim, Sha'ar 41, chapter 3, that the four elements are the four letters of [the Name] Havayah; and so it is written in Me'orei Or, letter Dalet, section 24, and that they are also the four worlds, Atzilus, Beriah, Yetzirah and Asiyah.)

וכמ״ש גם את העולם נתן בלבם מבלי אשר לא ימצא האדם את המעשה אשר עשה האלהים מראש ועד סוף (בקהלת סי׳ ג׳ י״א) פי׳ שהעולם הוא נתן בלבם של בני האדם

And as it is written, "He has also set the world in their heart, so that man will not find the work that G-d has done from beginning to end" (in Koheles, chapter 3, [verse] 11). That is, He has set the world in the heart of human beings,

דהיינו ד' יסודות שלו וכל העולם תלוי באדם כשיתקן ד' יסודות שלו בזה הוא מתקן את כל העולם כולו

that is, its four elements. And the whole world depends on man: when he rectifies his four elements, by this he rectifies the entire world, all of it.

(ועיין בזהר פ' מקץ דקצ"ה ע"ב). ולהבין זה וגם להבין פי' דקרא מבלי אשר לא ימצא האדם וגו'.

(And see the Zohar, Parshas Mikeitz, folio 195b.) To understand this, and also to understand the meaning of the verse "so that man will not find," etc.:

הנה מקור הנשמות היא כנסת ישראל נק' בשם ארץ. וכמ"ש והארץ הדום רגלי והוא בחי' מלכותו ית' שהיא מקור וחיות כל העולמות.

Now, the source of the souls is the Congregation of Israel (Knesses Yisrael), [which] is called by the name "earth," as it is written, "and the earth is My footstool." This is the level of His Malchus (sovereignty), may He be blessed, which is the source and life-force of all the worlds.

2 וכמ"ש מלכותך מלכות כל עולמים. כי באי"ס ב"ה בעצמו ובכבודו כביכול אתמר אנת חכים ולא בחכמה ידיעא ולית מחשבה תפיסא ביה כלל ולא היו העולמות יכולים להתהוות יש מאין בבחינה זו

As it is written, "Your kingship is a kingship of all worlds." For of the Infinite One (Ein Sof), blessed be He, in His own self and glory, as it were, it is said, "You are wise, but not with a known wisdom," and "No thought can grasp Him at all"; and the worlds could not have come into being as something from nothing from this level;

אלא הרי הוא לבדו כמו קודם שנברא העולם רק מה שהעולמות חיים וקיימים שנתהוו מאין ליש

rather, He is alone, as before the world was created. Only, [the fact] that the worlds live and endure, having come into being from nothing into something,

היינו בבחי' מלכותו ית' שאין מלך בלא עם שלהיות עם בבחי' נפרד הוא מבחי' מלך משא"כ בשאר מדותיו ית' כמו חכים ולא כו' שהרי הוא לבדו כמו קודם שנברא העולם ואחר שנברא.

is through the level of His Malchus, may He be blessed, for there is no king without a people: for there to be a people, at the level of something separate, comes from the level of "king." This is not so with His other attributes, may He be blessed, such as "wise, but not," etc., for [there] He is alone, the same before the world was created as after it was created.

3 והנה בחי' מלכותו ית' הוא בחינה ומדרגה התחתונה להחיות ולהוות מאין ליש והוא בחי' עלמא דאתגליא ונק' עולם הדבור

Now, the level of His Malchus, may He be blessed, is the lowest level and degree, [serving] to give life and to bring into being from nothing into something. It is the level of the revealed world (alma de'isgalya), and is called the world of speech,

כי דבר מלך שלטון שהנהגת המלך הוא ע"פ דבורו שהוא הנראה והנגלה לזולתו. משא"כ המחשבה סתומה.

for "the word of a king is dominion": the king's rule is through his speech, which is what is seen and revealed to another. Thought, by contrast, is hidden.

ודבור מלשון ידבר עמים שע"י הדבור הוא מנהיג ולכן נקרא בחי' מלכותו ית' בשם ארץ שהיא המדרגה התחתונה להיות עם

And dibbur (speech) is from the same root as "yadber amim" (He shall govern peoples), for through speech he leads. Therefore the level of His Malchus, may He be blessed, is called by the name "earth," for it is the lowest level, [needed] for there to be a people.

(עמ"ש בפ' מקץ ד"ה ענין חנוכה כארץ הלזו השפלה כו', ועמ"ש בד"ה אחרי ה' אלקיכם תלכו בפי' וענין שהבריאה היא מאין ליש דהיינו מבחינה שהיא כאין ואפס ע"ש).

(See what is written in Parshas Mikeitz, in the discourse beginning "The matter of Chanukah," [on] "like this lowly earth," etc.; and see what is written in the discourse beginning "After Havayah your G-d shall you walk," on the meaning and concept that creation is from nothing into something, that is, from a level that is as nothing and naught; see there.)

וממנה נמשכים הנשמות כמארז"ל [כמאמר רבותינו זכרונם לברכה] במשנה ספי"ד דשבת ר"ש [רבי שמעון] אומר כל ישראל כו' וכתיב ואתם תהיו לי ממלכת כהנים (וממלכת הוא לשון פועל יוצא כלומר שממשיכין בחי' מלכותו ית' בגילוי למטה במה שמקבלים עליהם עול מלכות שמים)

And from it the souls are drawn, as our Sages, of blessed memory, said in the Mishnah, at the end of chapter 14 of [Tractate] Shabbos: "Rabbi Shimon says: All Israel," etc. And it is written, "And you shall be to Me a kingdom (mamleches) of priests." (And mamleches is a transitive verb form; that is to say, they draw down the level of His Malchus, may He be blessed, in revelation below, by accepting upon themselves the yoke of the kingship of Heaven.)

ובמא"א [ובמאורי אור] אות מ"ם סס"ב פי' ממלכת כהנים הם מל' דאו"א [דאבא ואימא] (ועיין בזח"ג [בזהר חלק ג] פ' צו דל"ד ע"ב קדושים פ"א א', וברבות פקודי פנ"א קס"ג ב' משפטים פ"ל קמ"ו ג' כי תשא ר"פ מ"ה קנ"ט ב').

And in Me'orei Or, letter Mem, section 62, [it] explains [that] "a kingdom of priests" is the Malchus of Abba and Imma. (And see the Zohar, Part III, Parshas Tzav, folio 34b, [and] Kedoshim, [folio] 81a; and in [Midrash] Rabbah, Pekudei, chapter 51, [folio] 163b, Mishpatim, chapter 30, [folio] 146c, [and] Ki Sisa, at the beginning of chapter 45, [folio] 159b.)

שהם מבחי' מלכותו ית' ובחי' דבור וכמ"ש ויהי האדם לנפש חיה ות"א [ותרגום אונקלוס] לרוח ממללא הגם שישר אל עלו במחשבה

For they are from the level of His Malchus, may He be blessed, and the level of speech, as it is written, "And man became a living soul," and Targum Onkelos [renders it] "a speaking spirit." And although Israel arose in thought,

היינו בשרשן ומקורן שסוף מעשה במחשבה תחלה ה' בחכמה יסד ארץ שיסוד ושורש ארץ היא בבחי' חכמה וסוף מעשה היא בחי' מלכותו ית',

that is in their root and source, for "the end of the deed is first in thought": "Havayah founded the earth with wisdom," for the foundation and root of the earth is in the level of Chochmah (wisdom), while the end of the deed is the level of His Malchus, may He be blessed.

(וזהו מ"ש בזח"ב [בזהר חלק ב'] פקודי דרכ"ה ע"ב ת"ח [תא חזי] נשמות איהו קדש כו' עד ואית ליה לבר קדש אחרא ועיין בפי' הרמ"ז [הרב משה זכות] שם).

(And this is what is written in the Zohar, Part II, Pekudei, folio 225b: "Come and see: the souls, that is 'Holy' (Kodesh)," etc., until "and outside it has another 'Holy'"; and see the commentary of the Ramaz there.)

והנה ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] למה נק' שמה ארץ שרצתה לעשות רצון קונה ברבות פ' בראשית ספ"ה שארץ מלשון רצוא.

Now, our Sages, of blessed memory, said: Why is it called by the name eretz (earth)? Because it ran (ratzsah) to do the will of its Maker (in [Midrash] Rabbah, Parshas Bereishis, end of chapter 5). For eretz is related to ratzo (running),

וכמ"ש כי בכה ארוץ גדוד וגם מלשון רצון כלומר שרוצה לעשות רצון קונה, ולהיות לה רצון ותשוקה ממטה למעלה והכל אי' שבחי' כללות נש"י [נשמות ישראל] במקורן ושרשן יש בהם בחי' רצוא ברצון ותשוקה לדבקה בו באי"ס ב"ה

as it is written, "For with You I run (arutz) against a troop"; and it is also related to ratzon (will), that is to say, that it wants to do the will of its Maker, and to have a will and yearning from below upward. And it is all one: for the souls of Israel as a whole (klalus), in their source and root, have the level of ratzo (running), with will and yearning to cleave to Him, to the Infinite One (Ein Sof), blessed be He.

(ועמ"ש מזה בפ' בראשית בד"ה כי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה כו') וכמ"ש ואל אישך תשוקתך (עמ"ש בד"ה והיה לכם לציצת ובד"ה בפ' נסכים),

(And see what is written about this in Parshas Bereishis, in the discourse beginning "For as the new heavens and the new earth," etc.) As it is written, "And your yearning shall be to your husband" (see what is written in the discourse beginning "And it shall be to you for tzitzis," and in the discourse on the passage of the libations),

והיינו מפני השגתה בהיותה בבחי' ארץ שהיא בחי' המדרגה התחתונה להיות עם ודבר נפרד אשר על כן תכלה אליו יתי' בבחי' צמאון,

and this is because of its perception, being at the level of "earth," which is the level of the lowest degree, [where there is] to be a people and a separate thing; therefore it pines for Him, may He be blessed, with thirst.

וכמ"ש צמאה לך נפשי כמה לך בשרי לדבקה בו יתי' ליבטל וליכלל באור א"ס ב"ה חיי החיים ב"ה ממש כמו שהיתה קודם ירידתה מאור פניו יתי'.

As it is written, "My soul thirsts for You; my flesh longs for You": to cleave to Him, may He be blessed, to be nullified and included in the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, the Life of life, blessed be He, exactly as it was before its descent from the light of His countenance, may He be blessed.

וע"ז נאמר שלש הנה לא תשבענה כו' ארץ לא שבעה מים (במשלי סי' ל' ט"ז) פי' מים נקרא בחי' השפעה מלמעלה למטה המחדש בטובו כו'

Of this it is said, "There are three that are never sated," etc., "the earth, which is not sated with water" (in Proverbs, chapter 30, [verse] 16). That is, "water" is the name for the level of influence from above to below, "Who renews in His goodness," etc.

(וזהו כענין מ"ש ויבוא כגשם לנו ועמ"ש מזה בד"ה האזינו השמים בפי' יערוף כמטר לקחי. ומ"ש מענין גשם בד"ה תורה צוה.

(And this is like the matter of what is written, "And He will come to us like the rain"; and see what is written about this in the discourse beginning "Give ear, O heavens," on the meaning of "My teaching shall drop like the rain"; and what is written on the matter of rain in the discourse beginning "The Torah [Moshe] commanded."

וזהו שארז"ל [שאמרו רבותינו זכרונם לברכה] ברבות פ' עקב דרצ"ב ג' רבנן אמרי כל הנסים שעשה הקב"ה לישראל לא עשאן אלא על המים כו' ע"ש.

And this is what our Sages, of blessed memory, said in [Midrash] Rabbah, Parshas Eikev, folio 292c: "The Rabbis say: All the miracles that the Holy One, blessed be He, performed for Israel, He performed only through water," etc.; see there.

ועד"ז יש לפרש ענין יקוו המים אל מקום אחד ופי' אחד היינו מה שהוא אחד בשבעה רקיעים ובארץ ובד' רוחות העולם דהיינו המשכת אלקותו ית' במדות עליונות

In the same way one can explain the matter of "Let the waters be gathered to one place." The meaning of "one" is His being One in the seven firmaments and on the earth and in the four directions of the world, that is, the drawing down of His G-dliness, may He be blessed, into the supernal emotive attributes (middos).

משא"כ לגבי הקב"ה מצד עצמותו ומהותו ית' לא שייך עליו מדת אחד כלל שהרי הוא יחיד ומיוחד כו' כמ"ש במ"א והמשכה זו אל מקום אחד נק' יקוו המים מים יורדים מגבוה כו' ועמ"ש בד"ה וכל העם רואים את הקולות)

But with regard to the Holy One, blessed be He, from the standpoint of His essence and being, may He be blessed, the attribute of "one" does not apply to Him at all, for He is singular and unique, etc., as is explained elsewhere. And this drawing down to "one place" is called "Let the waters be gathered," [for] water descends from a high place, etc.; and see what is written in the discourse beginning "And all the people saw the sounds.")

(וע׳ בזח״א [בזהר חלק א] בראשית די״ח א׳ ודל״ג א׳) ועמ״ש מזה בד״ה ששת ימים תאכל מצות ומ״ש בבה״ז [בביאורי הזהר] פ׳ בשלח בד״ה עוד י״ל [יש לומר] מאמר הנ״ל באופן אחר

(And see the Zohar, Part I, Bereishis, folio 18a and folio 33a.) And see what is written about this in the discourse beginning "Six days you shall eat matzos," and what is written in Biurei HaZohar, Parshas Beshalach, in the discourse beginning "The aforementioned teaching can also be explained in another way":

דבחי׳ ים ובחי׳ ארץ הוא עלמא דאתכסיא ועלמא דאתגליא שבבחי׳ עלמא דאתגליא הנברא יש ודבר נפרד מאין ליש כנ״ל משא״כ בעלמא דאתכסיא הם כלולים שם בבחינת ביטול כו׳

that the level of "sea" and the level of "earth" are the hidden world (alma de'iskasya) and the revealed world (alma de'isgalya). In the revealed world the created being is a something and a separate thing, from nothing into something, as mentioned above; whereas in the hidden world they are included there in a state of self-nullification (bittul), etc.

ע״ש באריכות, ונזכר ג״כ בת״א [בתורה אור] פ׳ בשלח בד״ה אז ישיר משה

See there at length. And it is also mentioned in Torah Ohr, Parshas Beshalach, in the discourse beginning "Then Moshe sang,"

שזה ענין מ״ש במשה כי מן המים משיתיהו כו׳ ע״ש וע״כ ארץ היא צמאה למים ולא שבעה מים כו׳.

that this is the meaning of what is written of Moshe, "for I drew him out of the water," etc.; see there. Therefore the earth thirsts for water and is not sated with water, etc.

4 ותמיד בחי׳ זו היא בצמאון למעלה למקורה ושרשה כי נשגב שמו לבדו רק הודו וזיוו של שמו על ארץ הארה בעלמא

And this level is always in thirst upward, for its source and root, for "His Name alone is exalted"; only "His splendor" and the radiance of His Name are "upon the earth," a mere glimmer.

והיא לא שבעה רק תמיד היא בבחי׳ צמאון זה (וכמ״ש ע״פ אתם נצבים בפי׳ למען ספות הרוה את הצמאה) וכמ״ש לע״ל [לעתיד לבוא] ילכו מחיל אל חיל

And it is not sated; rather, it is always in this state of thirst (as is explained on [the verse] "You are standing," on the meaning of "so as to add the watered to the thirsty"); and as it is written of the Time to Come, "They shall go from strength to strength."

כי באי"ס ב"ה כשמו כן הוא אין לו סוף ואין לו תכלה לא שייך שביעה ותמיד כלתה אליו יתי' לדבקה בו ממש כי הוא חיי החיים ב"ה ומקורא דכולא,

For with the Infinite One (Ein Sof), blessed be He, Who is as His Name, having no end and no limit, satiety does not apply; and it always pines for Him, may He be blessed, to cleave to Him in very truth, for He is the Life of life, blessed be He, and the source of all (mekora dechola).

(ועמ"ש ע"פ אני ישנה בפי' יונתי ע"ד עיניך יונים שזהו ענין מ"ש עיני האדם לא תשבענה כו' בכל יום יהיו בעיניך כחדשים שלא שבעתן העין ועמ"ש ע"פ בשברי לכם כו' בפי' ולא תשבעו).

(And see what is written on [the verse] "I am asleep," on the meaning of "My dove," in the manner of "Your eyes are doves": that this is the matter of what is written, "The eyes of man are never sated," etc.; "every day they shall be in your eyes as new," [things] of which the eye has not had its fill. And see what is written on [the verse] "When I break for you," etc., on the meaning of "and you shall not be sated.")

וכן הוא ג"כ בנפש האדם למטה המשכלת ומתבוננת בה' אחד איך שהוא יתי' המחדש בטובו כו'

And so it is also with the soul of man below, which comprehends and contemplates the One G-d: how He, may He be blessed, is the One "Who renews in His goodness," etc.,

ומהווה כל העולמות מאין ליש ממש אשר ע"כ היא ג"כ בחי' ארץ בבחי' רצוא ורצון בחי' צמאון שמיסוד האש כשלהבת העולה מאליה לדבקה בו יתי' ולאהבה את הוי' כי הוא חייך

and brings all the worlds into being, truly from nothing into something. Therefore it, too, is the level of "earth," in the state of ratzo (running) and ratzon (will), the level of thirst that comes from the element of fire, like a flame that rises of itself, to cleave to Him, may He be blessed, and "to love Havayah, for He is your life."

ולכן לא שבעה בחי' מים הנ"ל וזהו וגם הנפש לא תמלא (בקהלת סי' ו').

Therefore it is not sated by the level of "water" mentioned above. And this is [the meaning of] "And also the soul is not filled" (in Koheles, chapter 6).

וכמ"ש ברבות שם על פסוק זה וז"ל [וזה לשונו] שהנפש יודעת כל מה שהיא עמלה לעצמה היא עמלה לכך אינה שבעה לא תורה ולא מעשים טובים כו'

As is written in [Midrash] Rabbah there, on this verse, and these are its words: "For the soul knows that whatever it toils, it toils for itself; therefore it is not sated, neither with Torah nor with good deeds," etc.

וכ"ה ברבות (פ' ויקרא פ' ד' ע"ש) ובקהלת רבה ע"פ כל הנחלים הולכים אל הים והים איננו מלא:

And so it is in [Midrash] Rabbah (Parshas Vayikra, chapter 4; see there), and in Koheles Rabbah on the verse "All the rivers go to the sea, yet the sea is not full."

5 קיצור. ענין שהאדם הוא עולם קטן גם את העולם נתן בלבם. ד"י [ד' יסודות] ארץ בחי' אחרונה וע"כ היא בבחי' רצוא ורצון. ארץ לא שבעה מים. ויבא כגשם לנו:

Summary. The concept that man is a small world: "He has also set the world in their heart." The four elements: "earth" is the last level, and therefore it is in the state of ratzo (running) and ratzon (will). "The earth, which is not sated with water." "And He will come to us like the rain."

6 ב אך בהיות הנשמה מלובשת בלבוש הגוף הגשמי ונמשך אחר ענינים גשמיים שבעוה"ז. הנה הגוף והעולם הם המעלימים ומסתירים על קדושת נפשו

2. However, when the soul is enclothed in the garment of the physical body and is drawn after the physical matters of this world, the body and the world conceal and hide the holiness of his soul,

כי עולם מלשון העלם שלא יתפעל ולא יתלהט בנפשו להיות בחי' רצון וצמאון ותשוקה מורגשת בנפש שוקקה,

for olam (world) is related to he'elem (concealment), so that he is not stirred and does not become aflame in his soul to be at the level of a will, thirst and yearning that is felt, in "a yearning soul."

(וזהו ג"כ פי' גם את העלם נתן בלבם שפירשו ברבות בקהלת על פסוק זה שהוא לשון העלם כמ"ש זה שמי לעלם כו' ע"ש).

(And this is also the meaning of "He has also set ha'olam in their heart": [the Sages] explained in [Midrash] Rabbah on Koheles, on this verse, that it is an expression of he'elem (concealment), as it is written, "This is My Name forever (le'olam)," etc.; see there.)

והנה ע"ז נאמר פקדת הארץ ותשוקקיה (בתלים סי' ס"ה יו"ד) להיות נפש שוקקה וכמ"ש אני לדודי ועלי תשוקתו.

Now, of this it is said, "You visited (pakadta) the earth and made it yearn (vateshokekeha)" (in Tehillim, chapter 65, [verse] 10): that it become "a yearning soul," as it is written, "I am my Beloved's, and His yearning is for me."

וארז"ל [ואמרו רבותינו זכרונם לברכה] בשה"ש [בשיר השירים] רבה על פסוק זה ואין תשוקתן של ישראל אלא לאביהם שבשמים. והיינו ע"י פקדת ארץ היינו המצות שהם פקודי ה'

And our Sages, of blessed memory, said in Shir HaShirim Rabbah on this verse: "And the yearning of Israel is only for their Father in Heaven." And this is through "You visited (pakadta) the earth," that is, the mitzvos, which are "the precepts (pikudei) of Havayah,"

כי המצות הן נמשכות מרצון העליון רעוא דכל רעוין ושורש המצות הוא בחי' חסד ואהבת ה' אלינו וכמ"ש אהבתי אתכם אמר ה' (ועמ"ש סד"ה ולא אבה בפ' תצא גבי כי אהבך ה' אלקיך)

for the mitzvos are drawn from the supernal Will, the "Will of all wills," and the root of the mitzvos is the level of Chesed (kindness) and G-d's love for us, as it is written, "I have loved you, says Havayah" (and see what is written at the end of the discourse beginning "But He would not," in Parshas Teitzei, regarding "for Havayah your G-d loved you"),

אשר על כן ציונו המצות האלה להיות וימינו תחבקני וזהו כמים הפנים לפנים שע"י קיום המצות שהם מבחי' מים עליונים ולמעלה מבחי' הים

which is why He commanded us these mitzvos, so that there be "and His right hand embraces me." And this is "As water [reflects] face to face": for through fulfilling the mitzvos, which are of the level of the upper waters and higher than the level of "sea":

שהרי הים הוא מבחי' מים תחתונים שמתחת לרקיע דאע"ג [דאף על גב] שהוא עלמא דאתכסיא הנה ידוע מענין יוצר אור ובורא חשך שבחי' בריאה נק' העלם ועלמא דאתכסיא

for the sea is of the level of the lower waters, which are beneath the firmament: although it is the hidden world (alma de'iskasya), it is known from the matter of "Who forms light and creates darkness" that the level of Beriah (Creation) is called concealment and the hidden world,

כמו בחי' מחשבה ויצירה נק' עלמא דאתגליא בחי' דיבור כמ"ש בד"ה מי מנה עפר יעקב וכ"ז [וכל זה] הוא מתחת לרקיע ופרסא שבין אצילות לבריאה

like the level of thought, while Yetzirah (Formation) is called the revealed world (alma de'isgalya), the level of speech, as is explained in the discourse beginning "Who has counted the dust of Yaakov"; and all this is beneath the firmament and the partition (parsa) between Atzilus and Beriah.

אבל המצות שהן מבחי' אצילות הן מים עליונים שמעל לרקיע וזהו יערוף כמטר לקחי ועי"ז מתעורר ג"כ בנפש האדם רצון העליון שבנפש לאהבת ה'

But the mitzvos, which are of the level of Atzilus, are the upper waters above the firmament; and this is "My teaching shall drop like the rain." And through this there is aroused in the soul of man, too, the supernal will that is in the soul, for the love of G-d.

(וכמ"ש ענין זה במ"א ע"פ וידבר משה אל ראשי המטות ובד"ה אחרי הוי' אלקיכם תלכו גבי ואת מצותי תשמרו וע"פ כי תצא).

(As this matter is explained elsewhere, on [the verse] "And Moshe spoke to the heads of the tribes," and in the discourse beginning "After Havayah your G-d shall you walk," regarding "and My commandments you shall keep," and on [the verse] "When you go out.")

גם פקדת לשון פקידת עקרה. וכמ"ש וה' פקד את שרה כמארז"ל [כמאמר רבותינו זכרונם לברכה] (פ"ק [פרק קמא] דתענית ד"ח ע"ב).

Pakadta is also an expression of the remembering (pekidah) of a barren woman, as it is written, "And Havayah remembered (pakad) Sarah," as our Sages, of blessed memory, said (the first chapter of Taanis, folio 8b).

כי בזמן שאין בהמ"ק [בית המקדש] קיים נקרא כנס"י [כנסת ישראל] בשם עקרה לא ילדה דהיינו שאין לה בחי' לידה והתגלות האהבה לה' רק שהאהבה היא מסותרת בבחי' עיבור והעלם

For at a time when the Holy Temple does not stand, Knesses Yisrael is called "barren, who did not give birth": that is, it has no level of birth and revelation of love for G-d; rather, the love is hidden, in a state of gestation (ibbur) and concealment.

וזהו בחי' עקרה (ועמ"ש בפ' משפטים ע"פ לא תהיה משכלה ועקרה ובפ' תזריע ד"ה שוש תשיש ותגל העקרה).

And this is the level of "barren." (And see what is written in Parshas Mishpatim on [the verse] "There shall be none who miscarries or is barren," and in Parshas Tazria, the discourse beginning "Rejoice, rejoice and exult, O barren one.")

אך ע"י המצות פקדת להיות גילוי האהבה (ועמ"ש ע"פ אני ישנה בפי' קול דודי דופק פתחי לי וע"פ אלה פקודי המשכן),

But through the mitzvos, "You visited (pakadta)," so that there be a revelation of the love (and see what is written on [the verse] "I am asleep," on the meaning of "The voice of my Beloved knocks: Open for me," and on [the verse] "These are the accounts (pekudei) of the Mishkan").

ועד"ז נתקן ענין התפלה וקודם התפלה ממשיכים עליו מצות ה' בטלית ותפילין שכל תפלה היא בחי' לידת המוחין וחבלי לידה הם הוידויים סלח לנו.

And in the same way the matter of prayer was instituted; and before prayer one draws upon oneself the mitzvos of G-d, with tallis and tefillin. For every prayer is the level of the birth of the intellect (mochin), and the birth pangs are the confessions, "Forgive us."

ויענך ע' [עיין] קלין דיולדה כו' (עמ"ש בפ' וארא בד"ה לכן אמור) והמוחין הם אהבה ויראה היינו להיות אהוי"ר [אהבה ויראה] מתגלה בנפש האדם ע"י היגיעה בתפלה בכל אדם לפי בחינתו ומדרגתו

And "May He answer you": the seventy cries of a woman giving birth, etc. (see what is written in Parshas Vaera, in the discourse beginning "Therefore say"). And the mochin are love and awe; that is, that love and awe be revealed in the soul of man through toil in prayer, in each person according to his level and rung.

וזהו ותשוקקיה שעי"ז נעשה בחי' נפש שוקקה ממטה למעלה בתפלה כי פקדת ממעלה למטה ותשוקקיה ממטה למעלה ועי"ז רבת תעשרנה פלג אלקים מלא מים

And this is "and made it yearn (vateshokekeha)": through this there comes to be a yearning soul, from below upward, in prayer. For "You visited (pakadta)" is from above to below, and "made it yearn" is from below upward. And through this, "You greatly enrich it; the stream (peleg) of Elokim is full of water."

(ע' [עיין] מענין פלג פ"ק [פרק קמא] דתענית שם וברבות בראשית פרשה ד' ובערוך ערך קבה ובמא"א [ובמאורי אור] אות פ' ססעי' [סוף סעיף] י"א ובלק"ת [ובלקוטי תורה (להאריז"ל)] מהאריז"ל [מהארי"י זכרונו לברכה] בתלים ע"פ זה).

(See on the matter of peleg the first chapter of Taanis, there; and [Midrash] Rabbah, Bereishis, section 4; and the Aruch, entry Kubah; and Me'orei Or, letter Peh, end of section 11; and the Likkutei Torah of the Arizal, on Tehillim, on this verse.)

והענין כי אלקים הוא בחי' הצמצום והסתר פנים דהיינו בזמן שהמוחין שהם אהוי"ר [אהבה ויראה] הם בעלמא דאתכסיא.

The explanation is: Elokim is the level of tzimtzum (contraction) and the hiding of the face, that is, at a time when the mochin, which are love and awe, are in the hidden world (alma de'iskasya).

אך ע"י שפקדת הארץ ותשוקקיה נעשה פלג אלקים כי שם אלהים מתחלק ונעשה מ"י אל"ה

But through "You visited the earth and made it yearn," there comes to be peleg Elokim: for the Name Elokim divides and becomes Mi Eleh,

שבחי' עלמא דאתגליא הנקרא בשם אלה אינה מסתתרת ומתעלמת ונכללת במקורה בתוך עלמא דאתכסיא הנק' בשם מ"י והוא פי' שם אלהים כנודע מזוה"ק [מזוהר הקדוש] (בהקדמה דף ב' ע"א) אלא יצא ממקורה מהעלם אל הגילוי להיות בחי' עלמא דאתגליא

so that the level of the revealed world (alma de'isgalya), called by the name Eleh, is not hidden and concealed and included in its source within the hidden world, called by the name Mi (this being the meaning of the Name Elokim, as is known from the holy Zohar, in the Introduction, folio 2a), but has gone out from its source, from concealment into revelation, to be the level of the revealed world.

ונתחלק שם מ"י משם אל"ה הן ששה קצוות אשר כל אחד ואחד כלול מכולם כו' כמ"ש בד"ה אלה פקודי המשכן

And the name Mi has divided from the name Eleh, these being the six extremities (ketzavos), each one of which includes them all, etc., as is explained in the discourse beginning "These are the accounts of the Mishkan."

והיינו להיות התגלות אהבה ויראה בגילוי הלב ונעשה מלא מים.

That is, that there be a revelation of love and awe, revealed in the heart, and it becomes "full of water."

(והוא ענין המשכת וגילוי החסדים מהעלמם וכיסויים ביסוד אימא הנק' פלג וזהו ענין וימינך מקרב חוקך כלה חיקך קרי כמ"ש במ"א ע"פ ואהיה אצלו אמון וזהו נהר פלגיו ישמחו עיר אלקים) (בתלים סי' מ"ו ה')

(This is the matter of the drawing down and revelation of the chasadim (kindnesses) from their concealment and covering in Yesod of Imma, which is called peleg (stream). And this is the matter of "and Your right hand, from within chok'cha, consume," where cheik'cha (Your bosom) is read, as is explained elsewhere on [the verse] "And I was with Him as a nursling (amon)"; and this is "A river whose streams (pelagav) gladden the city of G-d") (in Tehillim, chapter 46, [verse] 5).

ועיין מזה בזח"ב [בזהר חלק ב'] משפטים צ"ח ב' הם המשכת והשפעת המצות שהם אורות עליונים אשר ירדו ונתגשמו בענינים גשמיים כמו ציצית של צמר ותפילין על הקלף

And see on this the Zohar, Part II, Mishpatim, [folio] 98b. [The waters] are the drawing down and flow of the mitzvos, which are supernal lights that descended and became embodied in physical things, such as tzitzis of wool and tefillin on parchment,

כמו מים שיורדים ממקום גבוה לנמוך והמים הם שמצמיחים כל מיני תענוג, כך המצות הם מצמיחים האהבה והיראה שבנפש להיות לה רצון וצמאון ונפש שוקקה

like water, which descends from a high place to a low one; and it is water that makes all kinds of delights grow. So the mitzvos make the love and awe in the soul grow, so that it have will and thirst and be "a yearning soul."

(ופי' רבת תעשרנה פי' ברבות בחקותי ס"פ ל"ה אחד לעשרה כו' ובשה"ש [ובשיר השירים] רבה בפסוק אני לדודי ועלי תשוקתו פי' לשון עשירות והיינו כמ"ש ברע"מ [ברעיא מהימנא] ר"פ תשא העשיר דא עמודא דאמצעיתא מפני שתפארת עולה עד הכתר בחי' והבריח התיכון כו'

(As for the meaning of "You greatly enrich it" (rabbas te'ashrenah): [Midrash] Rabbah, Bechukosai, at the end of chapter 35, explains it as "one for ten," etc.; and Shir HaShirim Rabbah, on the verse "I am my Beloved's, and His yearning is for me," explains it as an expression of wealth. This is as is written in the Raaya Mehemna, at the beginning of Parshas [Ki] Sisa: "'The rich': this is the middle pillar," because Tiferes (beauty) rises up to Keser (the Crown), the level of "and the middle bar," etc.;

ומשם יומשך כח הצמיחה ותוספת האור ברבוי והגדלת המדות אהבה ויראה ושיהיו כלולים זה מזה כמ"ש בד"ה וידעת היום והשבות ועמ"ש ע"פ כי כארץ תוציא צמחה כו' ובד"ה בשלח פרעה בענין פי' ראשית תבואתו ומ"ש ע"פ עשר אעשרנו לך.

and from there will be drawn the power of growth and the increase of light, in the multiplying and enlarging of the emotive attributes (middos), love and awe, and [the power] that they be included one in the other, as is explained in the discourse beginning "Know this day and take to heart." And see what is written on [the verse] "For as the earth brings forth her growth," etc., and in the discourse beginning "When Pharaoh sent," on the meaning of "the first of His crop," and what is written on [the verse] "I will surely give a tenth to You."

עו"ל [עוד יש לומר] ע"ד מ"ש בזח"א [בזהר חלק א] ויחי דרמ"ו א' שיש לחם עני ולחם פנג ע"ש ובפ' בראשית דל"ג א' פי' דלחם עני זהו בחי' יבשה לשון יבישות

One may further explain [it] along the lines of what is written in the Zohar, Part I, Vayechi, folio 246a, that there is "poor bread" (lechem oni) and "bread of pannag" (see there); and in Parshas Bereishis, folio 33a, it explains that "poor bread" is the level of "dry land" (yabashah), an expression of dryness;

ממילא מובן דע"י שנתמלא מים זהו בחינת רבת תעשרנה וז"ש [וזהו שכתוב] ארץ אשר לא במסכנות כו' ע' [עיין] בזהר ויחי דרמ"ט ע"ב, ובי' מדרגות אלו בעבודה היינו בחי' אתכפיא ואתהפכא.

it follows that when it is filled with water, this is the level of "You greatly enrich it." And this is what is written, "A land where [you will eat bread] without scarcity," etc. (see the Zohar, Vayechi, folio 249b). And these two levels in divine service are the levels of iskafya (subjugation) and is'hapcha (transformation).

וז"ש [וזהו שכתוב] שלחייך פרדס כו' שגם בהיותה בחי' בית השלחין ארץ יבשה לחם עוני בחי' אתכפיא גדלה מעלתה כו' ונמשך ע"י נרד וכרכם כו' כענין ריח ניחוח שמשיב את הנפש כו' ועמ"ש בפ' ויקהל בד"ה קחו מאתכם).

And this is what is written, "Your shoots (shelachayich) are an orchard," etc.: that even when it is at the level of an irrigated field (beis hashelachin), dry land, poor bread, the level of iskafya, its virtue is great, etc., and through this are drawn "nard and saffron," etc., like the matter of "a pleasing fragrance," which restores the soul, etc.; and see what is written in Parshas Vayakhel, in the discourse beginning "Take from among you.")

אך תכלית הצמאון הזה הוא כדי לדבקה בחי' רוחא ברוחא מחשבה במחשבה והיינו ע"י התורה וכמ"ש ואשים דברי בפיך דברי ממש דבור בדבור מחשבה במחשבה כו'.

But the purpose of this thirst is to cleave [to Him], the level of "spirit with spirit," thought with thought; and this is through the Torah, as it is written, "And I have put My words in your mouth": My very words, speech with speech, thought with thought, etc.

ועז"נ [ועל זה נאמר] ונחה עליו רוח ה' כי בחי' הדבור נק' רוח ממללא ובחי' זו תהיה נחה עליו מלמעלה.

Of this it is said, "And the spirit of Havayah shall rest upon him": for the level of speech is called "a speaking spirit," and this level will rest upon him from above.

וכמארז"ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] כל היושב ושונה הקב"ה שונה כנגדו (והמשכה של בחי' רוח גבוה מבחי' ההמשכה הנק' מים וכמ"ש ורוח אלקים מרחפת על פני המים וכמ"ש מזה סד"ה והניף ידו על הנהר בעים רוחו).

As our Sages, of blessed memory, said: Whoever sits and studies, the Holy One, blessed be He, studies opposite him. (And the drawing down of the level of "spirit" is higher than the level of the drawing down called "water," as it is written, "And the spirit of G-d hovered over the face of the water"; and as is explained about this at the end of the discourse beginning "And He shall wave His hand over the river with His mighty wind (ruach).")

והנה בחי' רוח זה הוא ממעלה למטה וכמ"ש עד יערה עלינו רוח ממרום שהרוח הוא יורד ממקום עליון וגבוה מאד נעלה בחי' אויר אור יו"ד דאורייתא מחכמה נפקת והחכמה מאין תמצא כנודע.

Now, this level of "spirit" is from above to below, as it is written, "Until a spirit is poured upon us from on high": for the spirit descends from a supernal place, very high and exalted, the level of avir (air), [which is] or (light) [with a] yud, for the Torah "comes forth from Chochmah," "and Chochmah is found from ayin (nothing)," as is known.

(ועמ"ש מענין אויר אור יו"ד שהאויר הוא מקור האור בפ' מקץ סד"ה נר חנוכה מצוה כו' מזוזה מימין כו' וע' בזח"ג [בזהר חלק ג] נשא דק"ל ע"ב רוחא דנפיק כו' ע"ש ובפ' ויחי) (דרל"ה א')

(And see what is written on the matter of avir as or [with a] yud, that avir is the source of light, in Parshas Mikeitz, at the end of the discourse beginning "The Chanukah lamp, it is a mitzvah," etc., [on] "the mezuzah on the right," etc.; and see the Zohar, Part III, Naso, folio 130b, "The spirit that goes forth," etc., see there; and in Parshas Vayechi) (folio 235a).

והנה לפי משנ"ת [מה שנתבאר] לעיל ד' יסודות שבנפש הן ד' אותיות הוי', והנה ענין מלא מים זהו יחוד ו"ה בחי' מים ועפר

Now, according to what was explained above, the four elements in the soul are the four letters of [the Name] Havayah. And so the matter of "full of water" is the union of vav and hei, the level of water and earth.

וענין רוח ואש זהו יחוד י"ה וזהו כענין יחו"ת [יחודא תתאה] ויחו"ע [ויחודא עילאה] וכמ"ש במ"א ע"פ פקודי המשכן משכן העדות כו' ומשם תדרשנו.

And the matter of air (ruach) and fire is the union of yud and hei. This is like the matter of the lower unity (yichuda tata'ah) and the higher unity (yichuda ila'ah), as is explained elsewhere on [the verse] "The accounts of the Mishkan, the Mishkan of the Testimony," etc.; and seek it out from there.

7 ומשם יובן יתרון מעלת ההמשכה מבחי' רוח על ההמשכה שמבחינת מים כו' וזהו גם את העלם נתן בלבם

From there the superiority of the drawing down from the level of "spirit" over the drawing down from the level of "water," etc., will be understood. And this is "He has also set ha'olam in their heart."

ופי' ברבות דהיינו מ"ש זה שמי לעלם היינו שם הוי' שעכשיו הוא בבחי' העלם וכמארז"ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] לא כמו שאני נכתב אני נקרא כו'

[Midrash] Rabbah explains [it] as [referring to] what is written, "This is My Name forever (le'olam)": that is, the Name Havayah, which now is in a state of concealment (he'elem), as our Sages, of blessed memory, said: "Not as I am written am I pronounced," etc.

וניתן להם הכח להמשיכו מההעלם אל הגילוי בלבם כמ"ש בד"ה וארא אל אברהם וע"ז יומשך הגילוי בעולם ג"כ:

And they were given the power to draw it from concealment into revelation in their heart, as is explained in the discourse beginning "And I appeared to Avraham"; and through this the revelation will be drawn into the world as well.

8 קיצור. שצ"ל פקדת ארץ. ועי"ז כמים הפנים לפנים. גם לשון פקידת עקרה ועי"ז ותשוקקיה וזהו פלג אלקים שנתחלק שם אלקים להיות מי ברא אלה.

Summary. That there must be "You visited the earth," and through this, "As water [reflects] face to face." Also an expression of the remembering of a barren woman, and through this, "and made it yearn"; and this is "the stream (peleg) of Elokim": that the Name Elokim is divided, to be "Who created these."

ועי"ז רבת תעשרנה. והתשוקה יסוד האש ומזה נמשך ונחה עליו רוח הוי' ע"י הדבור בד"ת [בדברי תורה] רוח ממללא:

And through this, "You greatly enrich it." And the yearning is the element of fire, and from it is drawn "And the spirit of Havayah shall rest upon him," through speech in words of Torah, "a speaking spirit."

9 ג והנה כל זה הוא עכשיו בהיות העולם מעלים והתלבשות הנשמה במאסר הגוף והעולם הגשמי

3. Now, all this is [so] at present, while the world conceals and the soul is enclothed in the prison of the body and the physical world.

שאז צריך להיות פקדת הארץ ותשוקקיה מלמעלה למטה ולהיות נחה עליו רוח ה' לרוות הצמאון שמיסוד האש שיסוד הרוח גבהה מעלתו ממעלת ובחי' האש שמלמטה,

For then there must be "You visited the earth and made it yearn" from above to below, and [there must be] "the spirit of Havayah resting upon him," to quench the thirst that comes from the element of fire; for the element of air (ruach) is higher in virtue than the virtue and level of the fire that is from below.

וכן בחי' מים של המצות גדלה מעלתם מבחי' ארץ שבהם ועל ידם נעשה הארץ שוקקה באתערותא דלתתא בתפלה ועכשיו תמיד היא שוקקה ולא שבעה מים

And likewise the level of the water of the mitzvos is greater in virtue than the level of "earth," for by them and through them the earth becomes yearning, with an arousal from below (isarusa dilesata), in prayer. And now it is always yearning and is not sated with water,

כי הרי אחר התפלה חוזרת ומתלבשת בעניני הגוף כל אחד ואחד לפי מדרגתו ובחינתו והמאכל מגשם את האדם ומסתיר ממנו אור ה׳ וקדושתו שלא יבא לידי גילוי בלב

for after prayer it again becomes enclothed in the matters of the body, each person according to his rung and level; and food makes a person coarse and hides from him the light of G-d and His holiness, so that it does not come to revelation in the heart.

ולכן צריך להתפלל בכל יום עד עת קץ עד בא אמרת ה׳ לעתיד לבא ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ וגו׳

Therefore one must pray every day, until the time of the end, until the word of Havayah comes in the Time to Come: "And the spirit of impurity I will remove from the land," etc.

ואזי תהי׳ [תהיה] מעלת אתערותא דלתתא גדולה וגבוה לאין קץ מצד עצמה שלא תצטרך לאתעדל״ע [לאתערותא דלעילא] מים ורוח

And then the virtue of the arousal from below will be great and infinitely high in its own right, so that it will not need the arousal from above (isarusa dile'eila), water and spirit,

כי בחי׳ ארץ רצוא וצמאון שמיסוד האש שלמטה תהא עולה למעלה מעלה ונכללת באור א״ס ב״ה מאליה ומעצמה

for the level of "earth," the running and thirst that come from the element of fire below, will rise higher and higher and be included in the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, of itself and on its own.

(והוא כענין כמעלת הזהב על הכסף המבואר בתניא פרק חמשים ועי״ש מי״ש בשם האריז״ל [האר״י זכרונו לברכה] ע״פ והכהנים הלוים כו׳ והוא בלק״ת ביחזקאל, וע׳ ברע״מ [ברעיא מהימנא] פ׳ תרומה דקנ״ח א׳ מסט׳ [מסטרא] דעלמא דאתי כו׳ אחע״ב [אשת חיל עטרת בעלה] בי״ן [שם בי״ן] יתעלה בס״ג [בשם ס״ג] שלמעלה ממ״ה [משם מי״ה].

(This is like the matter of the superiority of gold over silver, explained in the Tanya, chapter fifty; and see there what is said in the name of the Arizal on [the verse] "And the priests, the Levites," etc., which is in the Likkutei Torah [of the Arizal] on Yechezkel. And see the Raaya Mehemna, Parshas Terumah, folio 158a, "From the side of the World to Come," etc.: "A woman of valor is the crown of her husband"; [that is,] Ban will be elevated into Sag, which is higher than Mah.

ועוד יובן ענין זה ע"פ מ"ש בד"ה יהודה אתה בענין פי' ביום ההוא תקראי אישי כו' ע"ש).

And this matter will be further understood according to what is explained in the discourse beginning "Yehudah, you," on the meaning of "On that day you shall call [Me] 'my Husband,'" etc.; see there.)

וזהו והיה מספר בנ"י [בני ישראל] מספר היינו בחי' מצות שניתנו במספר תרי"ג מצות דאורייתא וז' מצות דרבנן הם מספר תר"ך למספר בני ישראל

And this is "And the number of the children of Israel shall be": "number" is the level of the mitzvos, which were given in a number: the 613 mitzvos of the Torah and the seven mitzvos of the Rabbis, which are the number 620, corresponding to the number of the children of Israel,

המתחלק לששים רבוא ניצוצות נשמות בבחי' גלגלתם שכדי שיומשכו למטה בנש"י [בנשמות ישראל] הוצרכו להיות בבחי' התחלקות לחלקים ולבא במספר ובמפקד (וע' באגה"ק [באגרת הקודש] ד"ה אשרינו מה טוב חלקנו כו').

which divides into sixty myriads (600,000) of sparks of souls, in the manner of "by their heads." For in order that they be drawn down below into the souls of Israel, they had to be divided into parts and to come in a number and a census. (And see Iggeres HaKodesh, the letter beginning "Fortunate are we, how good is our portion," etc.)

וזהו ג"כ פי' פקדת הארץ לשון מנין כמו פקוד כל בכור זכר והיינו לפי שירדו ממעלה למטה וירידתם צורך עלייה היא להעלות הנפשות ולקשרם בה' אחד בבחי' רצוא וצמאון ולכך כשיוגמר עליות הנפש

And this is also the meaning of pakadta ha'aretz: an expression of counting, as in "Count (pekod) every firstborn male." That is because they descended from above to below, and their descent is for the sake of ascent: to raise up the souls and bind them to the One G-d, with running and thirst. Therefore, when the ascents of the soul are complete,

אזי תהיה בחי' רצוא וצמאון שלהם כרשפי אש העולה למעלה עד אין קץ ויהי' [ויהיה] מספר הזה בבחי' אשר לא ימד ולא יספר והוא בחי' תשובה

then their running and thirst will be like flashes of fire rising upward without end, and this number will be at the level of "which can be neither measured nor counted." This is the level of teshuvah (return).

וכמאמר רז"ל [רבותינו זכרונם לברכה] אם ישראל עושין תשובה נגאלין כי תשובה מיסוד האש והצמאון ויצעקו אל ה' בחילא יתיר ותשובה עילאה בינה לבא

As our Sages, of blessed memory, said: If Israel do teshuvah, they are redeemed. For teshuvah is from the element of fire and the thirst, "and they cried out to Havayah," with exceeding strength; and the higher teshuvah is "Binah, the heart,"

וכתיב לתבונתו אין מספר למעלה מבחי' מספר (ע' [עיין] מ"ש לעיל בפ' אחרי סד"ה כי ביום הזה יכפר בענין ושמתיך בנקרת הצור וע' בזח"ב [בזהר חלק ב'] דרכ"ה ב' הנ"ל).

and it is written, "His understanding has no number": above the level of number. (See what is written above in Parshas Acharei, at the end of the discourse beginning "For on this day He shall atone," on the matter of "And I will place you in the cleft of the rock"; and see the Zohar, Part II, folio 225b, mentioned above.)

דהיינו למעלה מסדר ההשתלשלות כי ההשתלשלות נקרא מה שהוא נמשך כסדר והדרגה מעילה לעלול כו' כשלשלת הארה והארה דהארה כו'.

That is, above the order of the chain of descending worlds (hishtalshelus): for hishtalshelus is the name for what is drawn down in order and gradation, from cause to effect, etc., like a chain (shalsheles): a glimmer, and a glimmer of a glimmer, etc.

וכך הם המשכות המצות במספר ושנק' רמ"ח אברים דמלכא ז"א היינו בחי' ט"ס [ט' ספירות] טפ"ט [ט' פעמים ט'] כו' וגם נקראו מצות המלך

And so are the drawings down of the mitzvos: in number; and they are called "the 248 limbs of the King," Z'eir Anpin, that is, the level of the nine Sefiros, nine times nine, etc.; and they are also called "the commandments of the King."

ועמ"ש בד"ה כי ביום הזה יכפר א"כ הוא נק' סדר ההשתלשלות משא"כ תשובה באה שלא כסדר והדרגה רק למעלה מסדר ההשתלשלות ועמ"ש סד"ה כי ההרים ימושו,

And see what is written in the discourse beginning "For on this day He shall atone." If so, this is called the order of hishtalshelus; whereas teshuvah comes not in order and gradation, but from above the order of hishtalshelus. And see what is written at the end of the discourse beginning "For the mountains shall depart."

וזהו כחול הים שהחול הוא למעלה מן הים וכמ"ש אשר שמתי חול גבול לים וכתיב יורדי הים כך תהיה בחי' ארץ למעלה מהמים וכתיב לרוקע הארץ על המים ובחי' אש תהיה למעלה מבחי' הרוח

And this is "as the sand of the sea": the sand is above the sea, as it is written, "I Who placed the sand as a boundary for the sea," and it is written, "those who go down to the sea." So the level of "earth" will be above the water, and it is written, "Who spread out the earth over the water"; and the level of fire will be above the level of air (ruach).

(ועמ"ש בפ' בראשית ד"ה כאשר השמים החדשים בענין פי' שמים וארץ חדשים שיהי' [שיהיה] לע"ל [לעתיד לבוא] וז"ש [וזהו שכתוב] בירמיה) (סי' ל"א) כי ברא ה' חדשה בארץ נקבה תסובב גבר.

(And see what is written in Parshas Bereishis, the discourse beginning "As the new heavens," on the meaning of the new heavens and earth that will be in the Time to Come; and this is what is written in Yirmeyahu) (chapter 31): "For Havayah has created a new thing in the earth: a female shall encompass a male."

היינו שיהי' [שיהיה] התחדשות בחי' חדשה בארץ כי עכשיו כאשר ירד הגשם מן השמים והרוה את הארץ אזי דייקא והולידה והצמיחה

That is, there will be a renewal, the level of "a new thing in the earth." For now, when "the rain comes down from the heavens" and "waters the earth," then precisely "it makes it give birth and sprout";

אבל לע"ל [לעתיד לבוא] תהיה בחי' ארץ למעלה מבחי' מים ולא תצטרך לקבל מבחי' מים וזהו נקבה תסובב כו'.

but in the Time to Come the level of "earth" will be above the level of water and will not need to receive from the level of water. And this is "a female shall encompass," etc.

ועד"ז בחי' אש תהי' [תהיה] למעלה מבחי' רוח וע' בע"ח [בעץ חיים] שער א"א פ"ב [פרק ב'] וז"ש [וזהו שכתוב] ואני אהיה לה נאום ה' חומת אש כו'

In the same way, the level of fire will be above the level of air (ruach); and see Etz Chaim, Sha'ar Arich Anpin, chapter 2. And this is what is written, "And I will be for her, says Havayah, a wall of fire," etc.

ועיין מענין והיה מספר כו' אשר לא יספר כו' (בגמרא רפ"ב דיומא דכ"ב ע"ב ורפ"ח דפסחים).

And see on the matter of "And the number shall be," etc., "which cannot be counted," etc. (in the Gemara, at the beginning of chapter 2 of Yoma, folio 22b, and at the beginning of chapter 8 of Pesachim).

ולכן כתיב והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי פי' במקום ממש כי ע"י תשובה זדונות נעשו כזכיות ואתהפכא מרירו למיתקא

Therefore it is written, "And it shall be that in the place where it is said to them, 'You are not My people,' it shall be said to them, 'Children of the living G-d'": meaning, in the very place; for through teshuvah willful sins become like merits, and bitterness is transformed into sweetness (is'hapcha meriru lemitka).

(והענין דהנה כתיב ואשים דברי בפיך כו' ולאמר לציון עמי אתה והיינו כי פי' עמי מבואר בד"ה אתם נצבים גבי לעברך בברית כו' להיות לו לעם.

(The explanation is: it is written, "And I have put My words in your mouth," etc., "and to say to Zion, 'You are My people.'" For the meaning of "My people" is explained in the discourse beginning "You are standing," regarding "that you may enter into the covenant," etc., "to be a people to Him."

כי אין מלך בלא עם פי' שהם נקראים במדרגת עמו שהם אנשים כמותו ומתייחסים אליו בערך מה כו' כי הנשמות עלו במחשבה כו' ע"ש וזהו עמי אשר נקרא שמי עליהם) (בד"ה ב' סי' ז').

For there is no king without a people: that is, they are called by the rank of "His people," for they are men like Him and relate to Him in some measure, etc., for the souls arose in thought, etc.; see there. And this is "My people, upon whom My Name is called") (in II Chronicles, chapter 7).

וע"ד מ"ש בזח"א [בזהר חלק א] ה' א' ע"פ ולאמר לציון עמי אתה אל תקרי עמי אלא עמי כו' (ועיין ת"ז [תיקוני זהר] תקון י"ח דף ל"ה ב').

And [it is] along the lines of what is written in the Zohar, Part I, [folio] 5a, on the verse "And to say to Zion, 'You are My people'": do not read ami ("My people") but imi ("with Me"), etc. (And see Tikkunei Zohar, Tikkun 18, folio 35b.)

וזהו ולאמר לציון דוקא עמי אתה והיינו כמשארז"ל [כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה] בירושלמי פ"ד דתענית סוף ה"ב חזרנו על כל המקרא ולא מצינו שנקראו ישראל ציון אלא זה שנאמר ולאמר לציון עמי אתה.

And this is "and to say to Zion," specifically, "You are My people." This is as our Sages, of blessed memory, said in the Jerusalem Talmud, chapter 4 of Taanis, at the end of halachah 2: "We have gone over all of Scripture and have not found that Israel are called Zion except in this, as it is said, 'and to say to Zion, You are My people.'"

והמכוון כדפי' הקה"ע [הקרבן העדה] שם שע"י קיום מצות המרומזים בפסוק זה ואשים דברי בפיך זו תורה ובצל ידי כסיתיך זו גמילת חסדים כו'

And the intent, as the Korban HaEdah explains there, is that through fulfilling the mitzvos alluded to in this verse, "And I have put My words in your mouth": this is Torah; "and in the shadow of My hand I have covered you": this is acts of kindness (gemilus chassadim), etc.;

לנטוע שמים וליסוד ארץ זהו עבודת הקרבנות אזי נק' ציון שהם מצויינים בעולם והיינו כמ"ש בת"א [בתורה אור] פ' מקץ בד"ה רני ושמחי דס"ב סע"ב [סוף עמוד ב]

"to plant the heavens and to lay the foundation of the earth": this is the service of the offerings; then they are called Zion (Tziyon), for they are distinguished (metzuyanim) in the world. This is as is written in Torah Ohr, Parshas Mikeitz, in the discourse beginning "Sing and rejoice," folio 62, end of side b:

וביאור ענין ציון כו' בצלמנו כדמותנו הן רמ"ח פקודין רמ"ח אברין דמלכא והיינו רוחניות המצות ורוחניות התורה כמו שהן למעלה באור א"ס ב"ה שהן הן בצלמנו ממש

"And the explanation of the matter of Zion," etc.: "in our image, after our likeness" are the 248 commandments, the 248 limbs of the King; that is, the spirituality of the mitzvos and the spirituality of the Torah as they are above, in the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, which are truly "in our image."

אך גשמיות המצות כו' הם רק בחינת ציון מלשון סימן כו' אזי נקראת כנס"י [כנסת ישראל] ציון כו'

But the physical aspect of the mitzvos, etc., is only the level of tziyun (Zion), in the sense of a sign (siman), etc.; then Knesses Yisrael is called Zion, etc.

והיינו שאז כנס"י [כנסת ישראל] מקבלת כל האורות שלמעלה ממש הנמשכים בז"א בבחי' י סוד שלה הנק' נקודת ציון

That is, then Knesses Yisrael receives all the lights that are truly above, which are drawn into Z'eir Anpin, in the level of her Yesod (foundation), which is called "the point of Zion."

וזהו ולאמר לציון עמי אתה שאזי דוקא כשנקרא ציון ע"י קיום תורה ועבודה וגמ"ח [וגמילות חסדים]. אזי הם בחי' עמי.

And this is "and to say to Zion, 'You are My people'": for then specifically, when they are called Zion through fulfilling Torah, divine service and acts of kindness, then they are at the level of "My people."

10 והיינו אנשים כמותו שהרי הם מצויינים ברמ"ח איברין דמלכא ממש. משא"כ כשפוגמים בביטול מ"ע [מצות עשה] וכ"ש [וכל שכן] בעברם על ל"ת [לא תעשה] נאמר לא עמי אתם.

That is, "men like Him," for they are marked out (metzuyanim) in the very 248 limbs of the King. Whereas when they cause a blemish by neglecting positive commandments, and all the more so when they transgress prohibitions, it is said, "You are not My people,"

מטעם הנ"ל כי פי' עמי שהם אנשים כמותו כו' וזה אינו רק ע"י קיום המצות שהם בחי' בצלמנו כדמותנו כנ"ל וכשעובר ח"ו על המצוה נקרא לא עמי כו' ח"ו [חס ושלום].

for the reason mentioned above: the meaning of "My people" is that they are men like Him, etc., and this is only through fulfilling the mitzvos, which are the level of "in our image, after our likeness," as mentioned above; and when one transgresses a mitzvah, G-d forbid, he is called "not My people," etc., G-d forbid.

אך ע"י התשובה נעשו בבחי' בני אל חי. שהוא יותר גבוה ממדרגת עמי כו'.

But through teshuvah (return) they become the level of "children of the living G-d," which is higher than the rank of "My people," etc.

ועמ"ש בפי' אל חי בד"ה וארשתיך לי כי במקום שבעלי תשובה עומדים כו' וזהו במקום אשר כו'.

And see what is written on the meaning of "the living G-d" in the discourse beginning "And I will betroth you to Me." For "in the place where baalei teshuvah stand," etc.; and this is "in the place where," etc.

(ועיין מענין והיה במקום כו' בגמרא קדושין דל"ו ע"א ובפרש"י [ובפירש רש"י / ובפירוש רש"י] שם ובמדרש שמות רבה מפסוק זה ויקהל ס"פ מ"ח. וארא ר"פ י"ג כי תשא פל"ט. במדבר רבה פ' ב' וס"פ בלק).

(And see on the matter of "And it shall be that in the place," etc., the Gemara, Kiddushin, folio 36a, and Rashi's commentary there; and the Midrash, Shemos Rabbah, on this verse: Vayakhel, end of chapter 48; Vaera, beginning of chapter 13; Ki Sisa, chapter 39; [and] Bamidbar Rabbah, chapter 2, and the end of Balak.)

וזהו מבלי אשר לא ימצא כו' מראש ועד סוף שלא יהיה ראש וסוף כי למעלה ולמטה יהיה שוה כחשכה כאורה

And this is "so that [man] will not find," etc., "from beginning to end": that there will be no beginning and end, for above and below will be equal, "darkness is as light,"

כי בבחי' א"ס ואין מספר לא שייך מעלה ומטה כי הוא למעלה מעלה מבחינת השתלשלות ממדרגה למדרגה.

for at the level of the Infinite (Ein Sof) and "no number," above and below do not apply, for it is far above the level of the chain of descending worlds (hishtalshelus), from rung to rung.

11 וזהו איש מזריע תחלה יולדת נקבה דהיינו שמה שצריך להיות ע"י אתערותא דלעילא תחלה בזמן שאין בהמ"ק [בית המקדש] קיים ע"י זה צריך להיות בחי' מספר וצמצום בחי' נקבה ודין.

And this is "When the man sows seed first, [the woman] gives birth to a female": that is, because at a time when the Holy Temple does not stand there must first be an arousal from above (isarusa dile'eila), through this there must be the level of number and contraction (tzimtzum), the level of female and judgment.

וזהו שארז"ל [שאמרו רבותינו זכרונם לברכה] בת קול שמנהמת כיונה ואומרת אוי לבנים כו' כנזכר בגמרא רפ"ק [ריש פרק קמא] דברכות.

And this is what our Sages, of blessed memory, said: a heavenly voice (bas kol) coos like a dove and says, "Woe to the children," etc., as mentioned in the Gemara at the beginning of the first chapter of Berachos.

12 ופ"ב [ופרק ב'] דחגיגה יצתה בת קול ואמרה שובו בנים שובבים. וזהו מ"ש בזהר ענין הכרוזין שמלמעלה והם נמשכים מבחי' יג"מ [י"ג מדות] הרחמים לעורר בתשובה. ועמ"ש ע"פ אדם כי יקריב מכם.

And in chapter 2 of Chagigah: "A heavenly voice went forth and said, 'Return, O wayward children.'" And this is what is written in the Zohar about the proclamations from above, which are drawn from the level of the Thirteen Attributes of Mercy, to arouse [people] to teshuvah. And see what is written on [the verse] "When a man of you brings an offering."

אך לפי שהתעוררות זו נמשך מבחי' אתעדל"ע [אתערותא דלעילא] לבד איש מזריע תחלה ע"כ יולדת נקבה היינו בחינה הנק' בת קול שהוא התולדה מבחי' קול העליון.

But because this arousal is drawn from the level of an arousal from above alone, "the man sows seed first," therefore "she gives birth to a female": that is, the level called bas kol ("daughter of a voice"), which is the offspring of the level of the supernal voice.

והוא בבחי' גבורות וע"כ נקרא בת. ועיין בעה"כ [בערכי הכינויים] בפרדס ערך בת (ועיין בתוספות פ"ק [פרק קמא] דסנהדרין די"א ע"א ד"ה בת קול. ובתוי"ט [ובתוספות יום טוב] פרק בתרא דיבמות מ"ו ד"ה בת קול. וברש"י [וברבי שלמה יצחקי] פ"ז [פרק ז'] דסוטה דל"ג ע"א)

And it is of the level of gevuros (severities), and therefore it is called bas (daughter). And see Erchei HaKinuyim in the Pardes, entry Bas. (And see Tosafos, first chapter of Sanhedrin, folio 11a, the passage beginning "Bas kol"; and Tosafos Yom Tov, last chapter of Yevamos, Mishnah 6, the passage beginning "Bas kol"; and Rashi, chapter 7 of Sotah, folio 33a.)

ולכן דינים שולטים בזמן שאין בהמ"ק [בית המקדש] קיים, אבל לעתיד לבא אשה מזרעת תחלה מלמטה למעלה בלא אתערותא דלעילא ולכן יולדת זכר בחי' חסדים להיות זכר חסדו וכו'.

Therefore judgments (dinim) prevail at a time when the Holy Temple does not stand. But in the Time to Come "the woman sows seed first," from below upward, without an arousal from above, and therefore "she gives birth to a male (zachar)," the level of chasadim (kindnesses), so that there be "He has remembered (zachar) His kindness," etc.

(עו"ל [עוד יש לומר] במעלת ומדרגת התשובה כנודע דבתשובה נאמר לפני הוי' תטהרו שנמשך מלמעלה מבחי' שם הוי'. והענין כי שם הוי' זהו נמשך ע"י ד"י [ד' יסודות] שבנפש רוח אש מים עפר כנ"ל.

(One may further explain [this] by the virtue and level of teshuvah, as is known: of teshuvah it is said, "Before Havayah you shall be purified," which is drawn from above the level of the Name Havayah. The explanation is: the Name Havayah is drawn through the four elements in the soul, air (ruach), fire, water and earth, as mentioned above.

אך לפני הוי' למעלה מדי"י [מדי' יסודות] זהו מ"ש בע"ח [בעץ חיים] שמ"א פ"ג [פרק ג'] ענין הבחי' שלמעלה מדי"י [מדי' יסודות] הכולל די"י [די' יסודות] בכח ולא בפועל כו' והוא מקורן ושרשן ולכן ע"י התשובה נשלם הפגמים שבדי"י [שבדי' יסודות] כו'.

But "before Havayah," above the four elements, is what is written in Etz Chaim, Sha'ar 41, chapter 3, on the level above the four elements, which includes the four elements potentially but not actually, etc., and is their source and root. Therefore through teshuvah the blemishes in the four elements are made whole, etc.

וזהו ממש בחי' אשר לא יספר כי בתורה ומצות נאמר את מספר ימיך אמלא ע"ד ואברהם זקן בא בימים כו' כמשנ"ת [כמו שנתבאר] בפ' משפטים,

And this is truly the level of "which cannot be counted." For of Torah and mitzvos it is said, "The number of your days I will fulfill," in the manner of "And Avraham was old, advanced in days," etc., as was explained in Parshas Mishpatim;

אבל בע"ת [בעלי תשובה] אפלו בשעתא חדא ביומא חדא ברגעא חדא כו' קריבין לגבי קוב"ה [קודשא בריך הוא] מה דלא הוה הכי אפילו לצדיקים גמורים כמ"ש בזהר פרשה חיי שרה דקכ"ט ובגמרא יש קונה עולמו בשעה אחת כו'

but baalei teshuvah, even in one hour, in one day, in one moment, etc., draw near to the Holy One, blessed be He, which is not so even for the completely righteous, as is written in the Zohar, Parshas Chayei Sarah, folio 129; and in the Gemara: "There is one who acquires his world in a single hour," etc.

והיינו מפני שממשיך מבחי' שלמעלה מגדר מספר כנ"ל, וזהו ג"כ פי' את העלם נתן בלבם זה שמי לעלם כו'

This is because he draws from the level that is above the bounds of number, as mentioned above. And this is also the meaning of "He has set ha'olam in their heart": "This is My Name le'olam," etc.

כי הנה גבי יג״מ [י״ג מדות] הרחמים כתיב ויקרא הוי׳ הוי׳ ופסיק טעמא בגווייהו ועמ״ש בתי״א [בתורה אור] פרשה בשלח בד״ה וירא ישראל כו׳ ובחי׳ שם הוי׳ שלמעלה מהשתלשלות זהו ענין זה שמי לעלם שהוא בבחי׳ העלם

For regarding the Thirteen Attributes of Mercy it is written, "And He called: Havayah, Havayah," and the accent divides between them (and see what is written in Torah Ohr, Parshas Beshalach, in the discourse beginning "And Israel saw," etc.); and the level of the Name Havayah that is above hishtalshelus is the matter of "This is My Name le'olam," which is in a state of concealment (he'elem).

וגם את ההעלם הזה נתן בלבם הכח להמשיכו מההעלם אל הגילוי ע״י התשובה והיינו ע״י כי בהלב יש ג״כ בחי׳ תעלומות לב שהוא פנימית נקודת הלב שלמעלה מהשכל כמ״ש בד״ה ביום השמיני שלח.

And also this concealment He set in their heart: the power to draw it from concealment into revelation through teshuvah. That is, through [the fact] that in the heart there is also the level of "the hidden places of the heart" (ta'alumos lev), which is the inner dimension (pnimiyus) of the point of the heart, above intellect, as is explained in the discourse beginning "On the eighth day he sent."

וזהו ענין התשובה ממעמקים קראתיך מעומקא דליבא וע״י גילוי תעלומות לב ממשיכים גילוי בחי׳ זה שמי לעלם כו׳ להיות שמיה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא).

And this is the matter of teshuvah, "From the depths I have called You": from the depth of the heart. And through revealing the hidden places of the heart, one draws down the revelation of the level of "This is My Name le'olam," etc., so that there be "May His great Name be blessed forever (le'alam) and to all eternity.")

ואזי ונקבצו בני יהודה ובני ישראל יחדיו פי׳ יהודה מלשון הפעם אודה

And then, "And the children of Yehudah and the children of Israel shall be gathered together." The meaning: Yehudah is from the expression "This time I will thank (odeh),"

שהוא בחי׳ ממטה למעלה וישראל בחי׳ שמלמעלה למטה ונקבצו יחדיו שיהיה הכל ביחד ושמו להם ראש אחד שעכשיו הם שני בחי׳ יחוד יחודא עילאה ויחודא תתאה.

which is the level from below upward, and Israel is the level from above to below; "shall be gathered together": that all will be together, "and they shall appoint for themselves one head." For now they are two levels of unity, the higher unity (yichuda ila'ah) and the lower unity (yichuda tata'ah),

וכענין שנאמר כי לא מחשבותי מחשבותיכם שמלמעלה למטה כל מה שלמטה מטה הוא כאין ואפס לגבי העליון ממנו וממטה למעלה הוא בהיפך משא"כ לעת"ל [לעתיד לבוא] יהיה ראש אחד

as in what is said, "For My thoughts are not your thoughts": from above to below, whatever is lower is as nothing and naught relative to what is higher than it, and from below upward it is the reverse; whereas in the Time to Come there will be "one head,"

דהיינו למהוי אחד באחד (ועמ"ש ע"פ ויגש אליו יהודה) כי גדול יום יזרעאל פי' יזרעאל זריעת אל

that is, to be "one with One" (and see what is written on [the verse] "And Yehudah approached him"), "for great is the day of Yizre'el." The meaning of Yizre'el is the sowing (zeri'ah) of Kel,

כי חסד נקרא בשם אל והיינו הצדקה וחסד שעושין למטה שנזרע בארץ שמטמינים אותו בעפר.

for Chesed (kindness) is called by the name Kel; that is, the charity and kindness that are done below, which is sown in the earth, in that one hides it in the soil.

וכך כל המצות הם נזרעו ונתלבשו בלבושים גשמיים ולעתיד לבוא הארץ תוציא צמחה יהי' [יהיה] מצמיח ישועות

And so all the mitzvos were sown and enclothed in physical garments; and in the Time to Come "the earth will bring forth her growth": there will be "He causes salvations to sprout,"

כי קרובה ישועתי לבוא ועי"ז נעשה הכל בחי' יום שלא יהיה בי' בחי' אור וחשך רק לעת ערב יהי' [יהיה] אור. וזהו כי גדול יום מאחר שנעשה הכל בחי' יום וכו':

for "My salvation is near to come." And through this everything becomes the level of "day," so that there will not be two levels, light and darkness, but "at evening time there shall be light." And this is "for great is the day": since everything has become the level of "day," etc.

13 קיצור. שכל זה עכשיו ההמשכות מים ורוח גבוה מההעלאה דארץ ואש. אבל לע"ל [לעתיד לבוא] תהיה מעלת האתעדל"ת [האתערותא דלתתא] גבוה מצד עצמה והיה אור הלבנה כאור החמה שוין בקומתן.

Summary. That all this is now: the drawings down of water and spirit are higher than the ascent of earth and fire. But in the Time to Come the virtue of the arousal from below (isarusa dilesata) will be high in its own right, and "the light of the moon shall be as the light of the sun," equal in their stature.

ובחינת מספר בני ישראל המצות יהיה בבחי' אשר לא יספר ע"ד ולתבונתו אין מספר. והיינו על ידי התשובה.

And the level of "the number of the children of Israel," the mitzvos, will be at the level of "which cannot be counted," in the manner of "His understanding has no number." And this is through teshuvah (return).

וזהו והיה במקום כו'. וזהו מבלי אשר כו' אשה מזרעת תחלה אתעדל"ת [אתערותא דלתתא] ונקבצו כו' כי גדול יום כו':

And this is "And it shall be that in the place," etc. And this is "so that [man will not find]," etc.; "the woman sows seed first," the arousal from below; "and [they] shall be gathered," etc., "for great is the day," etc.

LIKKUTEI TORAH · PARSHAS BAMIDBAR · MAAMAR 7

ביאור הדברים ע"פ והיה מספר בני ישראל כו'

Explanation of the words on "And the number of the children of Israel shall be"

1 ביאור הדברים ע"פ והיה מספר בני ישראל כו'. הנה להבין שרש ענין פלג אלקים כו'.

An explanation of the words on "And the number of the children of Israel shall be," etc. Now, to understand the root of the concept of "the stream (peleg) of Elokim," etc.:

הנה בתיבת אלקים יש אותיות מי אלה כידוע וכמ"ש בזהר בתחלתו ע"פ מי ברא אלה כו',

Now, in the word Elokim there are the letters mi [and] eleh, as is known, and as is written in the Zohar at its beginning on "Who (mi) created these (eleh)," etc.

והנה מי הוא בחי' נסתר מאחר דקיימא לשאלה מי הוא מפני שלא נודע ונגלה למטה כו'

Now, mi is the level of the hidden, since it stands as a question, "Who is it?", because it is not known and revealed below, etc.;

ואלה הוא בחי' נגלה שהרי אינו אומר אלה אלא על דבר הנגלה ונראית לעין כל שיתכן שיאמר עליו אלה לנכח כו'.

and eleh is the level of the revealed, for one says "these" only of something that is revealed and visible to every eye, so that it is possible to say of it "these," in its presence, etc.

2 וא"כ ב' תיבות הללו הם ב' ענינים הפכיים שזה נסתר וזה נגלה. ושרש הענין הוא למעלה

If so, these two words are two opposite concepts: this one hidden and that one revealed. And the root of the matter is above.

הן הנה ב' העולמות עלמא דאתכסיא שנק' מ"י ועלמא דאתגליא שנק' אלה כו', ודרך כלל הנה אותיות י"ה דשם הוי' הן חו"ב [חכמה ובינה] שנק' נסתרות ואותיות ו"ה הן המדות והדבור שנקראו נגלות.

They are the two worlds: the hidden world (alma de'iskasya), which is called mi, and the revealed world (alma de'isgalya), which is called eleh, etc. And in general, the letters yud-hei of the Name Havayah are Chochmah and Binah, which are called "the hidden things," and the letters vav-hei are the emotive attributes (middos) and speech, which are called "the revealed things."

והנה הבינה מתלבשת בז"א שהוא המדות ויש בחינת חסדים המכוסים ביסוד הבינה ויש בחי' חסדים המגולים (כמ"ש בע"ח [בעץ חיים] שכ"ה ושער האונאה)

Now, Binah is enclothed in Z'eir Anpin, which is the emotive attributes; and there is the level of the Chasadim that are covered within the Yesod of Binah, and there is the level of the revealed Chasadim (as is written in Etz Chaim, Sha'ar 25, and Sha'ar HaOna'ah).

וזהו ענין פלג אלקים דהיינו שנחלקו אותיות אלה המורים על הגילוי שהם החסדים המגולים מאותיות מי המורים על החסדים המכוסים.

And this is the meaning of "the stream (peleg) of Elokim": that the letters eleh, which indicate revelation, that is, the revealed Chasadim, were divided from the letters mi, which indicate the covered Chasadim.

והוא כדי להיות גילוי החסדים המגולים. שע"ז נאמר מי ברא אלה וענין בחי' זו בנפש היינו התגלות המוחין שהם דחילו ורחימו שכליים.

And this is so that there may be a revelation of the revealed Chasadim; for of this it is said, "Who created these." And this level in the soul is the revelation of the intellect (mochin), which is intellectual awe and love (dechilu urechimu).

משא"כ כשאותיות אלה הם בצירוף בתיבה אחת עם אותיות מי והוא בחינת שם אלקים הרי אז גם אותיות דאלה עדיין הם בבחי' הסתר והעלם כמו אותיות מי ומה גם שקדמו אותיות אלה לאותיות מי בתיבת אלקים.

This is not so when the letters eleh are joined in one word with the letters mi, which is the level of the Name Elokim: then even the letters of eleh are still in a state of hiddenness and concealment, like the letters mi; all the more so since the letters eleh come before the letters mi in the word Elokim.

והיינו כאשר כל ה"ח [ההי חסדים] הן סתומים ומכוסים עדיין ביסוד אימא. (ועיין מזה בע"ח [בעץ חיים] שער האונאה פ"ג [פרק ג'] ובלק"ת [ובלקוטי תורה (להאריז"ל)] פי' לך לך במצות מילה).

That is, when all five Chasadim are still closed and covered within the Yesod of Imma. (And see on this Etz Chaim, Sha'ar HaOna'ah, chapter 3, and the Arizal's Likkutei Torah, Parshas Lech Lecha, on the mitzvah of circumcision.)

וענין בחי' זו בנפש היינו מ"ש בבינונים פט"ז אם אין יד שכלו ורוח בינתו משגת להוליד אהבת ה' בהתגלות לבו כו' רק האהבה מסותרת במוחו ותעלומות לבו כו' יעו"ש [ויעויין שם] באריכות.

And this level in the soul is what is written in [Sefer Shel] Beinonim, chapter 16: "If the hand of his intellect and the spirit of his understanding cannot reach to give birth to love of G-d revealed in his heart," etc., "only the love hidden in his mind and in the hidden recesses of his heart," etc.; see there at length.

אך כאשר נמשכים ב' חסדים וב"ש להאיר בבחי' גילוי בז"א נק' פלג אלקים שנפלגו ונחלקו אותיות אלה שהם בחי' גילוי מב"ח [מ' ב' חסדים] המכוסים שהם בחי' מי

But when two Chasadim and two thirds are drawn down to shine in a revealed way in Z'eir Anpin, it is called "the stream (peleg) of Elokim," for the letters eleh, which are the level of revelation, have split off (niflegu) and divided from the two covered Chasadim, which are the level of mi;

ואזי דייקא הוא מלא מים שהחסדים נמשלו למים והם יורדים מגבוה לנמוך (וכמ"ש בע"ח [בעץ חיים] שכ"ה הנ"ל). ומ"מ שרש הגילוי דאלה נמשך מההעלם דמי.

and then specifically it is "full of water," for the Chasadim are likened to water, and they descend from high to low (as is written in Etz Chaim, Sha'ar 25, mentioned above). Nevertheless, the root of the revelation of eleh is drawn from the concealment of mi.

וזהו מי ברא אלה והיינו שע"י ההתבוננות בשכלו ועומק תבונתו נולד ונמשך הדחילו ורחימו בהתגלות לבו.

And this is "Who (mi) created these (eleh)": that is, through contemplation with his intellect and the depth of his understanding, the awe and love are born and drawn forth, revealed in his heart.

ועיין בע"ח [בעץ חיים] ובלק"ת [ובלקוטי תורה (להאריז"ל)] שם דלפעמים מתגלה גם שליש העליון דחסד המכוסה ואף כל ה"ח [ההי חסדים] כו'

And see Etz Chaim and the Arizal's Likkutei Torah there, that at times even the upper third of the covered Chesed is revealed, and even all five Chasadim, etc.

וע' בפי' הרמ"ז [הרב משה זכות] בזהר פ' וירא (בדף צ"ח ע"ב) גבי כיון דאתגזר אתגלי כולא כו'.

And see the commentary of the Ramaz on the Zohar, Parshas Vayera (on folio 98b), regarding "Once he was circumcised, everything was revealed," etc.

[ואפשר שזהו ענין מי גילה לבני רז זה פי' מי היינו בינה גילה לבני נו"ה [נצח והוד] רז זה היינו החסדים המכוסים ביסוד אימא שנק' רז לפי שהם מכוסים

[And perhaps this is the meaning of "Who (mi) revealed this secret to My children?" The meaning is: mi, that is, Binah, "revealed to My children," Netzach and Hod, "this secret," that is, the Chasadim that are covered within the Yesod of Imma, which are called "secret" because they are covered;

ומי גילה לבני רז זה היינו יציאתם מההעלם אל הגילוי,

and "Who revealed this secret to My children" is their emergence from concealment into revelation.

ועמ"ש מזה בד"ה בשעה שהקדימו נעשה לנשמע כו' דפי' רז זה היינו גילוי האהבה המוסתרת שיש בכל נפש מישראל כו' ושם נתבאר דפי' רז זה היינו יסוד דאבא] (ועמ"ש בד"ה ואהיה אצלו אמון בפי' וימינך מקרב חיקך כלה):

And see what is written on this in the discourse beginning "When they put 'we will do' before 'we will hear,'" etc., that the meaning of "this secret" is the revelation of the hidden love that is in every Jewish soul, etc.; and there it is explained that the meaning of "this secret" is the Yesod of Abba.] (And see what is written in the discourse beginning "And I was with Him as a nursling (amon)," on the meaning of "and Your right hand, from within Your bosom, consume.")

3 ב ופי' פקדת ארץ ותשוקקה שע"י המצות שהם בחי' מים נולדה גילוי האהבה בהארץ שהיא כנס"י [כנסת ישראל].

2. And the meaning of "You visited the earth and stirred its longing (vateshokekeha)" is that through the mitzvos, which are the level of water, the revelation of love is born in the "earth," which is the Congregation of Israel (Knesses Yisrael).

והענין כי נגד ד' יסודות אש רוח מים עפר הם ד' שמות ובחי' שם ב"ן [שם ב"ן] זהו בחי' ארץ ועפר.

The explanation is that corresponding to the four elements, fire, air (ruach), water [and] earth (afar), are the four Names; and the level of the Name Ban is the level of "earth" (eretz) and dust (afar).

ובחי' מים הוא בחי' מ"ה [שם מ"ה] כמ"ש בפתח אליהו שם מ"ה [שם מ"ה] כו' כמיא דאשקי לאילנא כו' וזהו ארץ לא שבעה מים דהיינו יחוד מ"ה [שם מ"ה] וב"ן [ושם ב"ן].

And the level of water is the level of [the Name] Mah, as is written in Pesach Eliyahu, "the Name Mah," etc., "like water that waters the tree," etc. And this is "the earth is not sated with water": that is, the union of Mah and Ban.

4 והנה ידוע דמ"ה [דשם מ"ה] הוא המברר ב"ן [שם ב"ן] כי בחכמה אתבררו. והענין יובן בתורה ומצות דאורייתא מחכמה נפקת

Now, it is known that Mah is what refines (birur) Ban, for "by Chochmah they are refined." And the matter will be understood from Torah and mitzvos, for "the Torah comes forth from Chochmah."

והנה כל התורה הוא הוראה והבדלה בין טמא לטהור כשר או פסול שהוא ענין הבירור.

Now, the whole Torah is instruction and distinction between impure and pure, fit or unfit, which is the matter of refinement (birur).

אך כשר ופסול וחייב וזכאי כו' נמשך מהמדות חו"ג [חסד וגבורה] והיינו שהחכמה מתלבשת להיות מוחין לז"א ועי"ז הוא הבירור

However, fit and unfit, guilty and innocent, etc., derive from the attributes Chesed and Gevurah. That is, Chochmah is enclothed to become the intellect (mochin) of Z'eir Anpin, and through this is the refinement.

וזהו ענין שם מ"ה [שם מ"ה] שהוא בז"א אך שהוא בהתלבשות החכמה בז"א כי חכמה כח מ"ה [מה] (ועיין בזהר בלק דקצ"א ע"ב ע"פ מה שמו כו').

And this is the concept of the Name Mah, which is in Z'eir Anpin, but [it is there] through the enclothing of Chochmah in Z'eir Anpin, for Chochmah is koach mah, "the power of Mah" (and see the Zohar, Balak, folio 191b, on "What (mah) is His name," etc.).

ומה שנק' המצות מים כי הם מבחי' ה' חסדים כי רמ"ח מ"ע [מצות עשה] הם מבחי' ט"ס [ט' ספירות] דז"א טפ"ט [ט' פעמים ט'] הוא פ"א כו' עד ה' חסדים המגדילים כמיא דאשקי לאילנא.

And the mitzvos are called "water" because they are from the level of the five Chasadim. For the 248 positive commandments are from the level of the nine Sefiros of Z'eir Anpin: nine times nine is eighty-one, etc., up to the five Chasadim that bring growth, "like water that waters the tree."

אך הגם דאורייתא מחכמה נפקת היינו שמשם נפקת בבחי' גילוי אבל שרשה הוא מבחי' כתר שתרי"ג מצות דאורייתא עם ז' מצות דרבנן הם תר"ך עמודי אור וכתר הוא רצון העליון רעוא דכל רעוין.

However, although "the Torah comes forth from Chochmah," this means that it comes forth from there in a revealed way; but its root is from the level of Keser, for the 613 commandments of the Torah, together with the seven commandments of the Rabbis, are the 620 pillars of light, and Keser is the Supreme Will, "the will of all wills" (raava dechol raavin).

5 וזהו ענין נה"י [נצח הוד יסוד] דא"א שמתלבשים בז"א כמ"ש בע"ח [בעץ חיים] סוף שט"ו שז"א מלביש לנה"י [לנצח הוד יסוד] דא"א דהיינו המשכת רעוא דכל רעוין המתלבש בהמצות שהן בט"ס [בטי ספירות] דז"א כנ"ל.

And this is the concept of Netzach, Hod and Yesod of Arich Anpin, which are enclothed in Z'eir Anpin, as is written in Etz Chaim, at the end of Sha'ar 15, that Z'eir Anpin clothes Netzach, Hod and Yesod of Arich Anpin: that is, the drawing down of "the will of all wills," which is enclothed in the mitzvos, which are in the nine Sefiros of Z'eir Anpin, as mentioned above.

וזהו שע"י שפקדת ארץ במעשה המצות ע"י ותשוקקיה כי לפי שהמצות הם מבחי' רעוא דכל רעוין ע"כ עושין התשוקה והרצון בכנס"י [בכנסת ישראל] כו'.

And this is [the meaning]: that through "You visited the earth," by the performance of the mitzvos, through this "and stirred its longing (vateshokekeha)"; because the mitzvos are from the level of "the will of all wills," therefore they create the longing (teshukah) and the will in the Congregation of Israel, etc.

6 וגם כח הבירור ע"י שם מ"ה [שם מ"ה] נמשך מהארת המצחא שהוא רעוא דכל רעוין כמ"ש במ"א בביאור ע"פ את קרבני לחמי.

And the power of refinement through the Name Mah, too, is drawn from the radiance of the Forehead (Mitzcha), which is "the will of all wills," as is explained elsewhere, in the explanation on "My offering, My bread."

וביאור ענין ארץ שהיא כנס"י [כנסת ישראל] לא שבעה מים שהם המצות וכמארז"ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] והוי רץ למצוה קלה כו' לפי שתמיד צריכה להמשכה זו שע"י המצות שהם יעשו בה התשוקה והרצון עליון.

And the explanation of the concept that the "earth," which is the Congregation of Israel (Knesses Yisrael), is "not sated with water," which is the mitzvos, as our Sages, of blessed memory, said, "And run (ratz) to [do] a light mitzvah," etc., is that she always needs this drawing down that comes through the mitzvos, for they will create in her the longing and the supernal will.

והטעם הוא לפי שהמל' דאצי' מקור נש"י [נשמות ישראל] היא תמיד בבחי' עליות וירידות

The reason is that Malchus of Atzilus, the source of the souls of Israel, is always in a state of ascents and descents.

שבלילה יורדת לבי"ע. וכמ"ש ותקם בעוד לילה ותתן טרף כו' ובתפלת שחרית היא עולה באצילות (וכמ"ש מזה במ"א ע"פ באתי לגני).

For at night she descends to Beriah, Yetzirah and Asiyah, as it is written, "She rises while it is still night and gives food," etc.; and in the morning prayer she ascends into Atzilus (as is explained on this elsewhere, on "I have come into My garden").

וזהו ענין לכי ומעטי את עצמך שמסתתרת בבי"ע וכמו שבהלבנה יש שינויים שמתמעט אורה בסוף כל חדש וחוזרת ומתגדלת מר"ח [מראש חודש] עד אמצע החודש כו' כך הוא ג"כ למעלה בבחי' מל'.

And this is the meaning of "Go and diminish yourself": that she is hidden in Beriah, Yetzirah and Asiyah. And just as the moon has changes, its light diminishing at the end of each month and growing again from Rosh Chodesh until the middle of the month, etc., so it is also above, in the level of Malchus.

וע"ז נאמר למען יזמרך כבוד ולא ידום כו' ואני תפלה לעלות מבי"ע לאצילות (וכמ"ש ע"פ וארשתיך לי בענין נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות ה').

And of this it is said, "So that glory may sing to You and not be silent," etc., and "But I am prayer": to ascend from Beriah, Yetzirah and Asiyah to Atzilus (as is explained on "And I will betroth you to Me," concerning "My soul yearns, and even pines, for the courts of Havayah").

אך עכ"ז [עם כל זה] מחמת גודל הירידה וההתלבשות לברר ק"נ [קליפת נוגה] דבי"ע אין בה כח כ"כ [כל כך] מעצמה לבד לעלות מצד שעדיין לא נבררו הבירורים דב"ן [דשם ב"ן] בשלימות והם מחשיכים קצת

Yet even so, because of the greatness of the descent and of the enclothement to refine the kelipas nogah of Beriah, Yetzirah and Asiyah, she does not have so much strength of her own alone to ascend, since the refinements of Ban have not yet been completely refined, and they darken somewhat;

ולכן צריכה עזר וכח מלמעלה משם מ"ה [שם מ"ה] שתוכל לעלות (וזהו ענין לכה דודי לקראת כלה כו')

and therefore she needs help and strength from above, from the Name Mah, so that she will be able to ascend (and this is the meaning of "Come, my beloved, to greet the bride," etc.).

ויותר יובן זה למטה שלכך א"א לנש"י [לנשמות ישראל] להתעוררות בהעלאת מ"ן [מיין נוקבין] מעצמו וצ"ל פקדת ארץ ותשוקקיה.

And this will be better understood [from] below: this is why it is impossible for the souls of Israel to be aroused, raising mayin nukvin (feminine waters), of themselves, and there must be "You visited the earth and stirred its longing (vateshokekeha)."

והוא משום שהאדם ניזון ממאכלים גשמיים שמק"נ [שמקליפת נוגה] ואף שהאדם באכילתו מברר אותן עכ"ז [עם כל זה] אין הבירור בשלימות גמור עדיין ובהכרח נשאר מעט מטומאת ק"נ [קליפת נוגה] [וע' בתניא פ"ח [פרק ח']]

This is because man is nourished by physical foods, which are from kelipas nogah; and although a person refines them by his eating, nevertheless the refinement is not yet entirely complete, and of necessity a little of the impurity of kelipas nogah remains [and see Tanya, chapter 8];

ולכך המאכל מגשם את האדם האוכלו שמוריד את נפשו להמשיך אחר גשמיות העולם, ואפילו הצדיק שמכוין באכילתו רק לשם שמים ואוכל רק לשובע נפשו שהיא השכינה (כמ"ש בזהר פ' ויחי דף ר"מ סע"א [סוף עמוד א])

and therefore the food coarsens the person who eats it, drawing his soul down to be drawn after the physicality of the world. And even the tzaddik, who in his eating intends only for the sake of Heaven, and eats only "to satisfy his soul," which is the Shechinah (as is written in the Zohar, Parshas Vayechi, folio 240, end of side a),

מ"מ כיון שעדיין לא הגיע הזמן שתצא ק"נ [קליפת נוגה] לגמרי מחלאתה וטומאתה ותעלה לקדושה עד עת קץ הימין (כמ"ש בבינונים פל"ז) לכן בהכרח שהמאכל מגשם קצת כו'.

nevertheless, since the time has not yet come for kelipas nogah to leave its filth and impurity entirely and ascend to holiness, until the time of "the end of days" (ketz hayamin) (as is written in [Sefer Shel] Beinonim, chapter 37), therefore of necessity the food coarsens somewhat, etc.

ותדע דמי לנו גדול ממשה רבינו ע"ה [עליו השלום] יודע בשלימות כוונת היחודים עליונים באכילה

And know: for who is greater for us than Moshe Rabbeinu, peace be upon him, who knew perfectly the intention of the supernal unions (yichudim) in eating?

ולכן נאמר ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל לחם עם חתן משה לפני האלהים דהיינו שלפי שהיה משה עמהם נק' אכילתם לפני האלהים (וכדאיתא בגמרא סוף מסכת ברכות).

And therefore it is said, "And Aharon and all the elders of Israel came to eat bread with Moshe's father-in-law before G-d": that is, because Moshe was with them, their eating is called [eating] "before G-d" (as is found in the Gemara at the end of Tractate Berachos).

ועכ"ז [ועם כל זה] כשעלה לקבל התורה נאמר ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכל.

And even so, when he went up to receive the Torah, it is said, "Forty days and forty nights he did not eat bread."

והיינו מטעם הנ"ל שמצד חומריות המאכל וגסותו מק"נ [מקליפת נוגה] בהכרח שיהיה מסתיר ומגשם קצת כיון שלא הגיע זמן שתתברר ק"נ [קליפת נוגה] לגמרי כנ"ל וגדולה מזו שאפילו המן שמלאכי השרת ניזונים בו לא אכל.

This is for the reason mentioned above: because of the materiality and coarseness of the food, [which is] from kelipas nogah, it must of necessity conceal and coarsen somewhat, since the time has not come for kelipas nogah to be entirely refined, as mentioned above. And greater than this: even the manna, on which the ministering angels are nourished, he did not eat.

7 והיינו משום שהגם ששרש המן גבוה מאד אך כשצ"ל יורד ונמשך למטה בבי"ע נמשך דרך חיצונית הכלים והלבושים דבי"ע אשר שם יש תערובות מעה"ד טו"ר [טוב ורע].

That is because, although the root of the manna is very high, when it must descend and be drawn down below into Beriah, Yetzirah and Asiyah, it is drawn by way of the outer dimension (chitzoniyus) of the vessels and garments of Beriah, Yetzirah and Asiyah, where there is the mixture of the Tree of Knowledge of good and evil.

ולגבי קבלת התורה היה גם זה מגשם כו' ולכן עם היות שמצד משה עצמו לא היה שום מניעה שיהיה הבירור על ידו בשלימות כדבעי. מאחר שהוא בחינת מ"ה [מה] כמ"ש ונחנו מ"ה [מה].

And in relation to receiving the Torah, this too was coarsening, etc. Therefore, although on the part of Moshe himself there was no obstacle at all to the refinement being done by him completely, as is fitting, since he is the level of Mah, as it is written, "And we are what (mah),"

אך הזמן גרמא שבהכרח המאכל שמק"נ [שמקליפת נוגה] א"א שיתברר כל כך עד שלא יסתיר לגמרי עד עת קץ הימין שאז דייקא תצא ק"נ [קליפת נוגה] מטומאתה וחלאתה לגמרי ותעלה לקדושה להיות מרכבה לה'.

yet the time brought it about: of necessity the food that is from kelipas nogah cannot be refined so much that it does not conceal at all, until the time of "the end of days," for then specifically kelipas nogah will come out of its impurity and filth entirely and ascend to holiness, to become a chariot for G-d.

(ועמ"ש מענין זה בפ' יתרו ע"פ וכל העם רואים כו' ועמ"ש ע"פ וידבר משה אל ראשי המטות בענין פרישות מביאה לידי קדושה).

(And see what is written on this matter in Parshas Yisro, on "And all the people saw," etc.; and see what is written on "And Moshe spoke to the heads of the tribes," concerning "Separation brings to holiness.")

ומכ"ז [ומכל זה] יובן קצת למעלה בענין ירידת המל' בבי"ע לברר ק"נ [קליפת נוגה]

And from all this something will be understood [of how it is] above, regarding the descent of Malchus into Beriah, Yetzirah and Asiyah to refine kelipas nogah.

דכיון שעדיין א"א להיות הבירור לגמרי לתכליתו. הנה הם המונעים ומעכבים עליית המל' וצריך שיבוא לה העזר והסיוע מלמעלה תמיד ולכן ארץ לא שבעה מים שהוא בחי' פקדת הארץ ותשוקקיה כו'

Since it is not yet possible for the refinement to be complete, to its ultimate end, these are what prevent and hold back the ascent of Malchus, and help and assistance must always come to her from above. Therefore "the earth is not sated with water," which is the level of "You visited the earth and stirred its longing (vateshokekeha)," etc.,

ע"י פלג אלקים מלא מים שע"ז דייקא תוכל לעלות [וז"ש [וזהו שכתוב] תלמיה רוה כו' כי בחינה זו נק' יורה כמ"ש בגמרא פ"ק [פרק קמא] דתענית ד"ו בענין יורה ומלקוש שיורה הוא ללחלח הארץ (וע' ברע"מ [ברעיא מהימנא] משפט ים קט"ו א').

through "the stream of Elokim is full of water," for specifically through this she will be able to ascend. [And this is what is written, "Saturating its furrows," etc.; for this level is called yoreh (the early rain), as is written in the Gemara, the first chapter of Taanis, folio 6, concerning the early rain and the late rain, that the early rain is to moisten the earth (and see the Ra'aya Mehemna, Mishpatim, folio 115a).

ובלקוטי הש"ס [הששה סדרים] מהאר"י [מהאלקי רבי יצחק] ז"ל [זכרונו לברכה / זכרונם לברכה] במסכת תענית פי' פסוק פקדת ארץ].

And in Likkutei HaShas by the Arizal, of blessed memory, on Tractate Taanis, he explains the verse "You visited the earth."]

וכמ"כ [וכמו כן] בחי' זו באדם ארץ לא שבעה מים שע"י המצות הנמשלים למים וכמ"ש זורע צדקות וכתיב אשריכם זורעי על כל מים. ע"ז דייקא נמשך הרצון והתשוקה בנפש להיות בבחי' ארץ ורצוא כו'

And likewise this level in man, "the earth is not sated with water": through the mitzvos, which are likened to water, as is said, "He sows righteous deeds (tzedakos)," and it is written, "Happy are you who sow beside all waters," through this specifically the will and the longing are drawn into the soul, to be at the level of "earth" (eretz) and of ratzo (running), etc.

ותמיד צ"ל המשכה זו כי הגם שהתפלל היום בכוונה עכ"ז [עם כל זה] מאחר שאח"כ אוכל ושותה ושאר גשמיות. ע"כ צריך תמיד לסיוע מלמעלה לעורר התגלות הרצון

And this drawing down must always take place, for although he prayed today with intention (kavanah), nevertheless, since afterwards he eats and drinks and [engages in] other physical things, therefore he always needs assistance from above to arouse the revelation of will;

והיינו ע"י קיום המצות ששרשם מבחי' רעוא דכל רעוין כו':

and that is through the fulfillment of the mitzvos, whose root is from the level of "the will of all wills," etc.

8 ג והנה כ"ז [כל זה] הוא עכשיו שצ"ל פקדת הארץ שבחי' מים של המצות מבחי' שם מ"ה [שם מ"ה] גדלה מעלתם מבחי' ארץ שם ב"ן [שם ב"ן] כו' וזהו ג"כ ענין מיעוט הירח כנ"ל

3. Now, all this is [the case] now, when there must be "You visited the earth," for the level of the water of the mitzvos, from the level of the Name Mah, is greater in stature than the level of "earth," the Name Ban, etc.; and this is also the meaning of the diminution of the moon, mentioned above.

אבל לע"ל [לעתיד לבוא] כתיב והיה אור הלבנה כאור החמה שיהי' [שיהיה] זו"נ [זעיר אנפין ונוקבא] שוין בקומתן והוא מ"ש בע"ח [בעץ חיים] שער מיעוט הירח ספ"א [סוף פרק א'] שתקבל אורותיה מאימא עצמה שלא ע"י ז"א דמיון או"א [אבא ואימא] כו'

But of the Time to Come it is written, "And the light of the moon shall be like the light of the sun": that Z'eir Anpin and Nukva will be equal in stature. This is what is written in Etz Chaim, Sha'ar Mi'ut HaYareach (the Gate of the Diminution of the Moon), at the end of chapter 1: that she will receive her lights from Imma herself, not through Z'eir Anpin, like Abba and Imma, etc.;

דהיינו שזו"נ [שזעיר אנפין ונוקבא] יקבלו שניהם השפע מחכמה עילאה בהשואה א' (ועמ"ש מזה בד"ה מהרה ישמע כו' משמח חתן עם הכלה).

that is, that Z'eir Anpin and Nukva will both receive the flow from the higher Chochmah (Chochmah Ila'ah) equally (and see what is written on this in the discourse beginning "Speedily... may there be heard," etc., "who gladdens the groom with the bride").

ופי' הענין הוא דהנה שם ב"ן [שם ב"ן] הוא בחי' מל' דאצילות שהיא בחי' דבור העליון כמ"ש באשר דבר מלך שלטון כמו עד"מ במלך בשר ודם שהמלך מנהיג מלכותו בדבורו.

The explanation of the matter is this: the Name Ban is the level of Malchus of Atzilus, which is the level of the supernal speech, as it is written, "Inasmuch as the word of a king is rule," as, by way of analogy, with a king of flesh and blood, who governs his kingdom by his speech.

וכך עד"מ למעלה נק' בחי' מלכות בשם דבור ועמ"ש מזה באגה"ק [באגרת הקודש] ד"ה להבין אמרי בינה.

And so, by way of analogy, above, the level of Malchus is called by the name "speech." And see what is written on this in Iggeres HaKodesh, in the section beginning "To understand words of understanding."

והנה שרש הדבור הוא מהחכמה ונקרא אבא יסד ברתא. בחכמה יסד ארץ (כמ"ש באגהה"ק [באגרת הקודש] ע"פ ויעש דוד שם).

Now, the root of speech is from Chochmah, and it is called "Abba founded the daughter"; "With Chochmah He founded the earth" (as is written in Iggeres HaKodesh on "And David made a name").

אך הארת חכמה הנמשכת ומתלבשת באותיות הדבור הנמשכים ומתגלים בבי"ע הוא רק הארה מצומצמת וזהו מיעוט הירח שמתלבשת המל' באותיות הדבור המתגלים לחוץ כו'

But the illumination of Chochmah that is drawn down and enclothed in the letters of speech, which are drawn down and revealed in Beriah, Yetzirah and Asiyah, is only a contracted illumination. And this is the diminution of the moon: that Malchus is enclothed in the letters of speech that are revealed outwardly, etc.

אבל לע"ל [לעתיד לבוא] שיהיו שוין בקומתן היינו שבחי' מקור הדבור היא בחי' מל' דאצילות תתעלה למעלה לקבל השפע דחכמה עילאה כמו שמקבלים המדות מהחכמה שזהו בחי' התכללות ועליות הדבור בחכמה.

But in the Time to Come, when they will be equal in stature, that is, the level of the source of speech, which is the level of Malchus of Atzilus, will be raised up to receive the flow of the higher Chochmah, just as the emotive attributes (middos) receive from Chochmah. This is the level of the inclusion and ascent of speech in Chochmah.

9 והוא ע"ד מ"ש במשה רבינו ע"ה [עליו השלום] כי כבד פה וכבד לשון אנכי. דהיינו מפני שהיה מבחי' עצמיות חכמה עילאה לא היה יכול כח הדבור שלו לירד ולהתלבש בחיצוניות כ"כ [כל כך] כ"א היה כח הדבור נכלל ומתעלה בעצמיות חכמה כו'.

This is like what is written of Moshe Rabbeinu, peace be upon him, "For I am heavy of mouth and heavy of tongue." That is: because he was from the level of the essence of the higher Chochmah, his power of speech could not descend and be enclothed in the outer dimension (chitzoniyus) so much; rather, the power of speech was included and elevated in the essence of Chochmah, etc.

כך עד"מ למעלה הוא עליית הנוק' [הנוקבא] דבור העליון לקבל מחו"ב [מחכמה ובינה] עצמן.

So, by way of analogy, above, there is the ascent of Nukva, the supernal speech, to receive from Chochmah and Binah themselves.

אך לפעמים יש בחינה כזו שהוא להפך וחסרון גדול דהיינו מה שעל זמן חורבן בית המקדש נאמר נאלמתי דומיה כו'

However, at times there is such a state that is the opposite, and a great deficiency: that is, what is said of the time of the destruction of the Holy Temple, "I was mute with silence," etc.

וזהו לגריעותא והיינו שאי אפשר להיות גילוי הדבור מחמת ההסתר של הקליפות כרחל לפני גוזזיה נאלמה (וכמ"ש מזה במ"א ע"פ והיה אור הלבנה כו').

And this is for the worse: that is, that the revelation of speech is impossible because of the concealment of the kelipos, "like a ewe (rachel) that is mute before her shearers" (as is explained on this elsewhere, on "And the light of the moon shall be," etc.).

אבל בחי' כבד פה דמשה הוא להפך ממש שמצד התגלות הח"ע [החכמה עילאה] לא יוכל לדבר וזהו ענין עליית הדבור כו'

But the level of Moshe's "heavy of mouth" is the very opposite: because of the revelation of the higher Chochmah he could not speak. And this is the concept of the ascent of speech, etc.

(וזהו ענין יונת אלם דלשבח קאמר וכענין מלה בסלע משתוקא בתרין. והנה עכ"ז [עם כל זה] אינו מובן דמ"מ לפ"ז [לפי זה] אין כאן דבור כלל ואיך נק' עליית המל' שהוא עליית הדבור.

(And this is the meaning of "the mute dove" (yonas elem), which is said in praise, and like the matter of "A word is worth a sela, silence two." Now, even so, this is not understood: for nevertheless, according to this there is no speech here at all, so how is it called the ascent of Malchus, which is the ascent of speech?

ואפ"ל [ואפשר לומר] עפמ"ש [על פי מה שכתוב] באגה"ק [באגרת הקודש] ע"פ ויעש דוד. שהאותיות הן בבחינת חומר וצורה הנק' פנימית וחיצונית כו' ועיקר בחי' המל' שנק' דבור היינו פנימית הדבור והוא המאיר בעולמות עליונים רק בעשייה נמשך ע"י התלבשות בחיצונית הדבור שהוא חומר וגוף האותיות. כמו עד"מ באדם הדבור היוצא לחוץ.

It may be said, according to what is written in Iggeres HaKodesh on "And David made [a name]," that the letters are in the manner of matter and form, which are called the inner dimension and the outer dimension, etc.; and the essential level of Malchus, which is called speech, is the inner dimension (pnimiyus) of speech, and it is what shines in the higher worlds; only in Asiyah is it drawn down by being enclothed in the outer dimension of speech, which is the matter and body of the letters, as, by way of analogy, in man, the speech that goes outward.

ולעתיד שיהי' [שיהיה] עליות העולמות לא יצטרך להיות ההתלבשות בחומר וחיצוני ות כו' וזהו עליית הדבור, גם כמו שתי רוחות מספרות זו עם זו הרי הסיפור והדבור שלהם דק כמו מחשבה שלנו,

And in the future, when there will be the ascents of the worlds, there will be no need for the enclothement in matter and externality, etc.; and this is the ascent of speech. Also, as when two spirits converse with each other, their conversation and speech is as subtle as our thought;

ועד"ז יובן ענין עליית הדבור. ועמ"ש בפ' נח בביאור ע"פ מים רבים בפי' ביום שידובר בה שהדבור אינו בפ"ע [בפני עצמו] רק בה שאינו נמשך למטה כו' ע"ש וזהו כענין מ"ש כאן.

and in the same way the concept of the ascent of speech will be understood. And see what is written in Parshas Noach, in the explanation on "Many waters," on the meaning of "on the day that she is spoken for (sheyedubar bah)": that the speech is not by itself but "bah," in her, so that it is not drawn down below, etc.; see there. And this is like the matter written here.

ועמ"ש בביאור ע"פ אלה מסעי בענין שם מ"ב דאנא בכח גדולת ז' פעמים ו' וזהו ג"כ ע"ד שבשבת הוא עליית הדבור.

And see what is written in the explanation on "These are the journeys," concerning the Name of forty-two [letters] of "Ana b'choach gedulas," seven times six; and this too is along the lines that on Shabbos there is the ascent of speech.

ועיין בזהר תרומה דקל"ז ע"א בפי' אין אמר ואין דברים כשאר אמירן דעלמא כו' אלא הם בחי' בלי נשמע קולם ואעפ"כ בכל הארץ יצא קום ע"ש היטב ובזהר בראשית ד"נ ע"ב [ואף על פי כן]

And see the Zohar, Terumah, folio 137a, on the meaning of "There is no speech and there are no words" like the other utterances of the world, etc., but rather they are the level of "their voice is not heard," and even so "their line has gone out through all the earth"; see there well; and the Zohar, Bereishis, folio 50b.

ועד"ז איתא בפי' הרמ"ז [הרב משה זכות] בזהר פ' ואתחנן דר"ס ע"ב גבי רב לך בענין וישמע את הקול מדבר אליו כו' שלא ע"י כלי הדבור רק בפנימיות כו' הוא שרש הדבור בפנימיותו כו' ע"ש ואפשר דהיינו פרצוף הפנימי דמלכות) (וכמ"ש מזה במ"א בביאור מאמר הזהר ר"פ בראשית כשושנה כו' כן רעיתי כו').

And along these lines it is found in the commentary of the Ramaz on the Zohar, Parshas Va'eschanan, folio 260b, regarding "Enough for you," concerning "And he heard the voice speaking to him," etc.: not through the instruments of speech but in the inner dimension, etc.; it is the root of speech in its inner dimension, etc.; see there. And perhaps this is the inner configuration (partzuf) of Malchus.) (And as is explained on this elsewhere, in the explanation of the Zohar's statement at the beginning of Parshas Bereishis, "Like a rose," etc., "so is My beloved," etc.)

ובמ"א נתבאר באופן אחר שעתה הדבור אינו מקבל הארת ח"ע [חכמה עילאה] אלא ע"י המדות עליונות אבל לעתיד יקבל הדבור מח"ע [מחכמה עילאה] עצמה שלא ע"י המדות כו'

And elsewhere it is explained in another way: that now speech receives the illumination of the higher Chochmah only through the supernal emotive attributes, but in the future speech will receive from the higher Chochmah itself, not through the attributes, etc.

ועמ"ש מזה ע"פ והיה מדי חדש בחדשו ועמ"ש במ"א ע"פ שמח תשמח רעים האהובים בפי' ע"כ יעזוב איש את אביו ואת אמו כו' אך ע"י השמחה כו' ע"ש

And see what is written on this on "And it shall be, from new moon to new moon," and see what is written elsewhere on "Gladden the beloved companions," on the meaning of "Therefore shall a man leave his father and his mother," etc., but through joy, etc.; see there.

אך מ"מ כשהדבור עצמו מקבל מחו"ב [מחכמה ובינה] עצמן זהו בחינה גבוה יותר.

But nevertheless, when speech itself receives from Chochmah and Binah themselves, this is a higher level.

10 ובמ"א נתבאר עוד בפי' אז נדברו יראי ה' דפי' נדברו הוא הדבור אשר בא ממילא ומאליו והיינו בחינת ודברי אשר שמתי בפיך רק שתען לשוני אמרתך

And elsewhere it is further explained, on the meaning of "Then those who fear Havayah spoke (nidberu)," that the meaning of nidberu is speech that comes on its own and of itself; that is, the level of "And My words that I have put in your mouth," only that "my tongue will echo Your word,"

והיינו ע"י בחי' הביטול בעסק התורה וכמ"ש המגיד להבי"י [להבית יוסף] אני המשנה המדברת בפיך וע"ד שכינה מדברת מתוך גרונו של משה.

and that is through the level of self-nullification (bittul) in the study of Torah, as the Maggid said to the Beis Yosef, "I am the Mishnah that speaks in your mouth," and in the manner of "The Shechinah speaks from the throat of Moshe."

11 ועד"ז י"ל [יש לומר] ג"כ פי' וענין ביום שידובר בה שזהו בחי' אז נדברו כו'. וזהו ענין לרוקע הארץ על המים שבחי' שם ב"ן [שם ב"ן] שנקרא ארץ לא יצטרך לקבל משם מ"ה [שם מ"ה] שהוא ז"א הנק' מים כו'

And along these lines one can also explain the meaning and concept of "on the day that she is spoken for (sheyedubar bah)," that this is the level of "Then [they] spoke (nidberu)," etc. And this is the meaning of "Who spreads out the earth above the waters": that the level of the Name Ban, which is called "earth," will not need to receive from the Name Mah, which is Z'eir Anpin, called "water," etc.

וזהו הנני בורא חדשה בארץ נקבה תסובב גבר ולא תהיה צריכה למים כו' וכמ"ש במ"א:

And this is "Behold, I create a new thing in the earth: a female shall encompass a male"; and she will not need water, etc., as is explained elsewhere.

12 ד והנה ע"ז נאמר והיה מספר בנ"י [בני ישראל] כחול הים אשר לא ימד ולא יספר. כי הנה בחינת מספר נופל על דבר שהוא בבחינת התחלקות ופירוד.

4. Now, of this it is said, "And the number of the children of Israel shall be as the sand of the sea, which can be neither measured nor counted." For the concept of number applies to something that is in a state of division and separateness.

והתחלקות זו נמשך מבחי' הגבורות וזהו ענין התחלקות הקול וההבל בכ"ב אותיות הדבור שבה' מוצאות שהוא ע"י ה"ג [חמש גבורות] מנצפ"ך.

And this division derives from the level of the Gevuros. And this is the concept of the division of the voice and the breath into the twenty-two letters of speech, in the five places of articulation, which is through the five Gevuros, mem-nun-tzadi-pei-kaf.

ועד"ז גם המצות הם בבחינת מספר לפי שהתורה נמשך מבחינת גבורה מימינו אש דת כו'.

And in the same way the mitzvos, too, are in the category of number, because the Torah is drawn from the level of Gevurah: "From His right hand, a fiery law," etc.

13 והנה כתיב ולתבונתו אין מספר פי' שעיקר התהוות ההתחלקות המדרגות עד ששייך בחינת מספר זהו אחר סיום יסוד אימא

Now, it is written, "And to His understanding there is no number." The meaning is that the essential coming into being of the division of the levels, to the point that the concept of number applies, is after the end of the Yesod of Imma,

דהיינו למטה מהחזה דז"א ששם החו"ג [החסד וגבורה] מגולים ומתחלקים החסדים לג' קוין עד ששם שרש בחי' מספר ומשם מקבלת המל' שמתחלת מהחזה ולמטה כו'.

that is, below the chest of Z'eir Anpin, where the Chasadim and Gevuros are revealed and the Chasadim divide into three lines, so that the root of the concept of number is there; and from there Malchus receives, for she begins from the chest downward, etc.

אבל לתבונתו היינו במקום שהחו"ג [שהחסד וגבורה] מכוסים ביסוד אימא הם בבחי' אחדות והתכללות כל החסדים דג' קוין באחדות א' ממש ביסוד אימא

But "His understanding" is where the Chasadim and Gevuros are covered within the Yesod of Imma: they are in a state of unity and inclusion, all the Chasadim of the three lines in truly one unity, within the Yesod of Imma;

ולכן הם בבחי' אין מספר למעלה מבחינת ומדרגת המספר דאינו שייך אלא בבחינת התחלקות משא"כ למעלה בעלמא דאתכסיא הם בבחינת אחדות והתכללות וביטול באור א"ס ב"ה שלמעלה מבחינת התחלקות המדרגות וזהו ולתבונתו דייקא אין מספר.

and therefore they are in the state of "there is no number," above the category and level of number, which applies only to a state of division; whereas above, in the hidden world, they are in a state of unity, inclusion and self-nullification (bittul) in the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, which is above the division of the levels. And this is "And to His understanding," specifically, "there is no number,"

שהוא בחי' סתים שלמעלה מבחינת גליא (ועיין מזה בלק"ת [בלקוטי תורה (להאריז"ל)] סוף תהלים ע"פ ולתבונתו אין מספר ועיין בזוהר ס"פ תרומה דקע"א ע"ב).

which is the level of the concealed (setim), which is above the level of the revealed (galya) (and see on this the Arizal's Likkutei Torah, at the end of Tehillim, on "And to His understanding there is no number"; and see the Zohar at the end of Parshas Terumah, folio 171b).

ועמ"ש בביאור ע"פ אלה מסעי המתחיל לבאר ענין המסעות בענין לא יחפוץ כסיל בתבונה כו' דשם נתבאר ששם בחי' סתים הוא התגלות עתיק כו' ונקרא עץ החיים

And see what is written in the explanation on "These are the journeys," which begins "To explain the concept of the journeys," on "A fool does not desire understanding," etc., where it is explained that there the level of the concealed is the revelation of Atik, etc., and it is called the Tree of Life.

ועיין בפי' הרמ"ז [הרב משה זכות] בזהר פ' במדבר דקי"ז בפי' והיה מספר כו' דמבואר ממש ע"ד שנתבאר כאן.

And see the commentary of the Ramaz on the Zohar, Parshas Bamidbar, folio 117, on the meaning of "And the number… shall be," etc., where it is explained exactly along the lines explained here.

והנה עכשיו המל' שהיא הדבור עליון מקבל מבחינת ז"א והיינו מהחזה ולמטה ששם מתחיל בנין הנוק' [הנוקבא]

Now, at present Malchus, which is the supernal speech, receives from the level of Z'eir Anpin, that is, from the chest downward, where the building of Nukva begins;

ולכן נקרא מספר בנ"י [בני ישראל] שמשם הוא שרש בחינת מספר (וגם משם הוא שרש בחינת התהוות הזמן כמ"ש בלק"ת [בלקוטי תורה (להאריז"ל)] פ' בראשית והיינו כי הזמן הוא ג"כ בחינת מספר והתחלקות)

and therefore it is called "the number of the children of Israel," for from there is the root of the concept of number (and from there, too, is the root of the coming into being of time, as is written in the Arizal's Likkutei Torah, Parshas Bereishis; that is, because time too is a matter of number and division).

אבל לע"ל [לעתיד לבוא] שתתעלה המל' שהיא הדבור לקבל מבחינת חו"ב [חכמה ובינה] עצמן שהוא בחינת ולתבונתו אין מספר אזי יהיה בחינת והיה מספר בנ"י [בני ישראל] כו' אשר לא ימד ולא יספר.

But in the Time to Come, when Malchus, which is speech, will be raised to receive from the level of Chochmah and Binah themselves, which is the level of "And to His understanding there is no number," then there will be the level of "And the number of the children of Israel shall be," etc., "which can be neither measured nor counted."

דהיינו שגם עלמא דאתגליא שהוא עכשיו בבחינת מספר. יהיה לעתיד במדרגת בחינת סתים ועלמא דאתכסיא אשר הוא בבחינת אין מספר.

That is, even the revealed world, which is now in the category of number, will in the future be at the level of the concealed and of the hidden world, which is in the category of "there is no number."

והיינו על ידי התשובה שהיא בחינת בינה ליבא ולתבונתו אין מספר כו' (ולכן ע"י"ז והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי דהפי' במקום ממש כי זדונות נעשו כזכיות כנזכר לעיל.

And this is through teshuvah (return), which is the level of "Binah is the heart," and "to His understanding there is no number," etc. (And therefore through this, "and it shall be that in the place where it is said to them, 'You are not My people,' it shall be said to them, 'Children of the living G-d'": the meaning is "in the place" literally, for intentional sins become like merits, as mentioned above.

ומזה יובן ג"כ ענין יום הכפורים שהוא יום הסליחה משום שאז עליית המל' בבחינת ולתבונתו אין מספר) (כמ"ש בזהר פ' אמור דף ק' ע"ב ודף ק"ב ע"א ובשאר דוכתי)

And from this the concept of Yom Kippur will also be understood: it is the day of forgiveness because then is the ascent of Malchus into the level of "to His understanding there is no number.") (As is written in the Zohar, Parshas Emor, folio 100b and folio 102a, and in other places.)

וזהו ביום ההוא יהיה ופי' בלק"ת [בלקוטי תורה (להאריז"ל)] שאותיות דשם הוי'. יהיו לעתיד בבחינת יהיה ב"פ [בי פעמים] י"ה.

And this is "On that day shall be (yihyeh)," which the Arizal's Likkutei Torah explains: that the letters of the Name Havayah will in the future be in the form of yihyeh (יהיה), yud-hei twice.

ור"ל [ורוצה לומר] שמדרגת ו"ה שהם זו"נ [זעיר אנפין ונוקבא] יהיו לע"ל [לעתיד לבוא] כמו בחי' י"ה שהם או"א [אבא ואימא] וזהו ממש ענין הנ"ל דוהיה מספר כו' אשר לא יספר

That is to say: the level of vav-hei, which are Z'eir Anpin and Nukva, will in the Time to Come be like the level of yud-hei, which are Abba and Imma. And this is exactly the matter mentioned above, of "And the number… shall be," etc., "which cannot be counted."

לפי שעכשיו המל' שהיא ה' אחרונה דשם הוי' בחי' דבר ה' מקבלת מבחינת ו' שהוא המשכה מיו"ד שבראשו מה שנמשך ויורד מלמעלה למטה ועמ"ש מזה בד"ה ושבתי בשלום כמו בחינת מים יורדים מגבוה לנמוך

For now Malchus, which is the last hei of the Name Havayah, the level of "the word of Havayah," receives from the level of vav, which is a drawing down from the yud at its head, what is drawn and descends from above to below (and see what is written on this in the discourse beginning "And I return in peace"), like the level of water that descends from high to low;

ואינו עצמיות היו"ד ממש כ"א שהולך ומתקצר ונעשה קו דק יותר הרבה מהיו"ד עצמו שבראשו

and it is not the actual essence of the yud, but rather it goes on narrowing and becomes a line much thinner than the yud itself at its head;

והוא ענין קלישת האור כמ"ש במ"א בענין כפילא וקלישא ומבחינת הוי"ו נמשך לבחינת ה' תתאה

and this is the concept of the thinning of the light, as is explained elsewhere on the concept of "doubled and thinned" (kefila uklisha). And from the level of the vav it is drawn to the level of the lower hei.

אבל בחינת י"ה אינו ע"י המשכה אלא כי היו"ד עצמו מתגלה בה' והכל בחינה אחת.

But the level of yud-hei is not through a drawing down; rather, the yud itself is revealed in the hei, and it is all one level.

(ועיין בספר עטרת זקנים בא"ח סי' ל"ב גבי כתיבת אות ה' ראשונה דשם ועמ"ש מזה בביאור ע"פ ולא אבה ה' אלקיך)

(And see the book Ateres Zekeinim on Orach Chaim, section 32, regarding the writing of the first letter hei of the Name; and see what is written on this in the explanation on "But Havayah your G-d would not.")

אכן לע"ל יתעלה העולם שבחינת עלמא דאתגליא יהיה בבחינות ומדרגות עלמא דאתכסיא ויהיה זו"נ המדות והדבור ג"כ בבחינות י"ה שהם או"א (ע"ד משנ"ת בע"ח שער מיעוט הירח ספי"א כנזכר לעיל).

However, in the Time to Come the world will be elevated, so that the revealed world will be at the levels and grades of the hidden world, and Z'eir Anpin and Nukva, the emotive attributes and speech, will also be at the levels of yud-hei, which are Abba and Imma (along the lines of what is explained in Etz Chaim, Sha'ar Mi'ut HaYareach, at the end of chapter 1, as mentioned above).

וזהו ג"כ ענין ונקבצו בני יהודה ובנ"י יחדו. שיחו"ת יהיה ג"כ במדרגת יחו"ע.

And this is also the meaning of "And the children of Yehudah and the children of Israel shall be gathered together": that the lower unity (yichuda tata'ah) will also be at the level of the higher unity (yichuda ila'ah).

ופי' כי יהודה הוא בבחינת מל' איהי בהוד וישראל לי ראש היינו בחינת ז"א מהחזה ולמעלה שבו מאירין המוחין דאו"א [דאבא ואימא].

The explanation is that Yehudah is the level of Malchus, "she is in Hod," and Yisrael is li rosh ("a head for Me"), that is, the level of Z'eir Anpin from the chest upward, in which the intellect (mochin) of Abba and Imma shines.

ולעתיד תהיה ספירת המל' ג"כ במדרגת ז"א אור הלבנה כאור החמה. ועמ"ש ע"פ ויגש אליו יהודה וע"פ יהודה אתה וע"פ כי תשמע בקול כו' לעשות הישר בעיני כו'.

And in the future the Sefirah of Malchus will also be at the level of Z'eir Anpin: "the light of the moon like the light of the sun." And see what is written on "And Yehudah approached him," and on "Yehudah, you," and on "When you listen to the voice," etc., "to do what is right in the eyes," etc.

וזהו ושמו להם ראש אחד שהוא בחינת תפארת דאימא שיהיה כתר לשניהן בשוה (ועמ"ש בפ' תרומה גבי ענין הכרובים):

And this is "and they shall appoint for themselves one head," which is the level of Tiferes of Imma, which will be a crown for both of them equally (and see what is written in Parshas Terumah regarding the concept of the cherubim).

LIKKUTEI TORAH · PARSHAS BAMIDBAR · MAAMAR 8

ביאור מעט ע"פ כי גדול יום יזרעאל

A brief explanation on "For great is the day of Yizre'el"

◇

1 ביאור מעט ע"פ כי גדול יום יזרעאל

A brief explanation on the verse "For great is the day of Yizre'el."

2 ביאור ענין כי גדול יום הוא כמ"ש בזהר ח"ג [חלק ג'] דקל"ד ע"ב הה"ד [הדא הוא דכתיב] יום אחד הוא יודע כו'

The explanation of the matter of "For great is the day" is as is written in the Zohar, Part III, folio 134b: "This is [the meaning of] what is written, 'One day, which shall be known,' etc.,"

עד לא אתקרי לא יום ולא לילה דלית יום אלא מסטרא דילן ולית לילה אלא מסטרא דילן.

up to: "It is called neither day nor night, for there is no day except from our side, and there is no night except from our side."

3 ופירש שם בספר רוח דוד כי יום ולילה הם ז"א ונוק' [ונוקבא]. אבל לעתיד שיהיה גילוי א"א כתיב לא יום ולא לילה והיה לעת ערב יהיה אור דלילה כיום יאיר.

And there, the book Ruach David explains that day and night are Z'eir Anpin and Nukva. But in the Future, when there will be the revelation of Arich Anpin, it is written, "Neither day nor night, and it shall be that at evening time there shall be light," for "the night shines like the day."

4 וענין אומרו דלית יום ולילה אלא מסטרא דילן. יובן ע"פ משנ"ת [מה שנתבאר] במ"א בד"ה וידעת היום כו' פי'

And the matter of its saying, "for there is no day and night except from our side," will be understood according to what has been explained elsewhere, in the discourse beginning "And you shall know this day," etc. The meaning is:

כמו שהיום הוא עם הלילה ושניהם אחד כך והשבות אל לבבך שכמו שהוא בזמן כך הוא בנפש שהשני לבבות

just as the day is with the night and the two of them are one, so too [with] "and return [it] to your heart (levavecha)": that as it is in time, so it is in the soul, that the two hearts,

שהם היצ"ט [היצר טוב] והיצה"ר [והיצר הרע] הם שניהם כאחד שגם היצה"ר [היצר הרע] ישוב לאהבת הוי' כד אתכפיא סט"א [סטרא אחרא] כו'

which are the good inclination and the evil inclination, are both as one: that the evil inclination too will return to the love of Havayah, "when the sitra achra (the other side) is subdued," etc.

ומזה וידעת כי הוי' הוא האלקים שנמשך להיות חיבור ויחוד שם הוי' עם שם אלקים שבאתעדל"ת [שבאתערותא דלתתא] תליא מלתא

And from this [comes] "and you shall know that Havayah is Elokim": that there is drawn down a joining and union of the Name Havayah with the Name Elokim. For the matter depends on the arousal from below (isarusa dilesata):

שע"י והשבות אל לבבך שיהיו ב' הלבבות כאחד שישוב גם היצה"ר [היצר הרע] להיות בטל לגבי היצ"ט [היצר טוב] נמשך כמ"כ [כמו כן] למעלה שיהיה שמאלא אתכליל בימינא,

that through "and return [it] to your heart," that the two hearts be as one, that the evil inclination too return to be nullified before the good inclination, there is likewise drawn down above, that "the left is included in the right."

וזהו ענין שמזכירין מדת לילה ביום ומדת יום בלילה בברכת יוצר אור ובברכת מעריב ערבים כו'

And this is the meaning of [the practice] that the attribute of night is mentioned in the day and the attribute of day in the night, in the blessing "Who forms light" and in the blessing "Who brings on evenings," etc.

וז"ש [וזהו שכתוב] דלית יום אלא מסט' [מסטרא] דילן ולית לילה אלא מסט' דילן שכמו שהיא בנפש כך הוא בעולם, וגם כי באתעדל"ת [באתערותא דלתתא] תליא.

And this is [the meaning of] what is said, "for there is no day except from our side, and there is no night except from our side": that as it is in the soul, so it is in the world; and also, that it depends on the arousal from below.

5 והנה ע"י אתעדל"ת [אתערותא דלתתא] זו שהיא בבחי' זריעה נצמח לעתיד בחי' גילוי א"א שהוא בחי' רב חסד דלית שמאלא בהאי עתיקא ולא שייך שום יום ולילה כלל

Now, through this arousal from below, which has the quality of sowing, there will sprout in the Future the level of the revelation of Arich Anpin, which is the level of "abundant in kindness," for "there is no left in this Atika," and no day and night whatsoever applies [there],

כמו בזו"נ [בזעיר אנפין ונוקבא] דשייך בחי' צמצום והסתר כו' (ועמ"ש במ"א ע"פ והי' [והיה] אור הלבנה כאור החמה כו' כאור שבעת הימים כו'):

as [they apply] in Z'eir Anpin and Nukva, to which the level of tzimtzum (contraction) and concealment applies, etc. (And see what is written elsewhere on the verse "And the light of the moon shall be like the light of the sun," etc., "like the light of the seven days," etc.)

6 וזהו ענין ויברך ובזהר ח"ג [חלק ג'] פ' אמור דצ"ו ע"ב פי' ג"כ פסוק והיה יום אחד הוא יודע כו' על חג השבועות והיינו לפי שבשבועות נמשך לז"א הכתר מא"א [מאריך אנפין] ממש.

And this is the meaning of "vayevarech" ("and he blessed"). And in the Zohar, Part III, Parshas Emor, folio 96b, the verse "And it shall be one day, which shall be known," etc., is also explained as [referring] to the festival of Shavuos. That is, because on Shavuos the Keser (the Crown) is drawn down to Z'eir Anpin from Arich Anpin itself.

ומה"ט [ומהאי טעמא] י"ל [יש לומר] מנהג כל ישראל להיות נעורים בחג השבועות כדי להמשיך מבחי' גם לילה כיום יאיר כו'.

And for this reason, it may be said, all Israel have the custom of staying awake on the festival of Shavuos: in order to draw down from the level of "the night too shines like the day," etc.

7 וע' בפי' הרמ"ז [הרב משה זכות] שם בפי' יודע להוי' והיינו שזהו התגלות דעת עליון שלמעלה מעלה מבחי' וידעת היום כו',

And see the commentary of the Ramaz there, on the meaning of "known to Havayah": that is, that this is the revelation of supernal Daas (knowledge), which is far, far above the level of "And you shall know this day," etc.

וזהו ענין כי גדול יום פי' התגלות בחי' א"א יום שכולו ארוך וכ"ז [וכל זה] נמשך על ידי יזרע אל זריעת הצדקה והחסד עכשיו אשר זהו כלי לגילוי בחי' ורב חסד. כגופא לנשמתא

And this is the meaning of "For great is the day": that is, the revelation of the level of Arich Anpin, "a day that is entirely long." And all this is drawn down through "yizra El" ("G-d will sow"), the sowing of charity and kindness now, which is a vessel for the revelation of the level of "and abundant in kindness," like the body to the soul.

(כמ"ש במ"א ע"י"פ ה' יחתו מריביו וע"פ אני הוי' אלקיכם דפ' ציצית). וזהו אל עליון גומל חסדים טובים:

(As is explained elsewhere, on the verse "Havayah, His adversaries shall be shattered," and on the verse "I am Havayah your G-d" in the section of tzitzis.) And this is [the meaning of] "G-d Most High, Who bestows good kindnesses."

8 ועו"ל [ועוד יש לומר] בפי' והיה מספר כו' ע"ד מ"ש במ"א שבחינת סתים וגליא הנ"ל דחסדים המכוסים והמגולים הנ"ל הוא כמ"כ [כמו כן] למעלה מעלה עד רום המעלות עד אין קץ כו' ואפילו באי"ק [באדם קדמון] כו'.

And one may further say, on the meaning of "And the number shall be," etc., along the lines of what is written elsewhere: that the level of "hidden and revealed" mentioned above, of the covered and the revealed chasadim (kindnesses) mentioned above, is likewise [found] far, far above, up to the highest of levels, without end, etc., and even in Adam Kadmon, etc.

ועיין בע"ח [בעץ חיים] שער אריך אנפין פ"א וספ"ב [וסוף פרק ב'] בהג"ה [בהגהה] ובשער או"א [אבא ואימא] פ"א שיסוד דעתיק המתלבש באי"א מסתיים ג"כ במקום החזה דא"א ע"ד יסוד אימא בחזה דז"א כו'.

And see Etz Chaim, Sha'ar Arich Anpin, chapter 1, and the end of chapter 2, in the gloss, and in Sha'ar Abba ve'Imma, chapter 1: that the Yesod of Atik, which is clothed in Arich Anpin, also ends at the place of the chest of Arich Anpin, in the manner of the Yesod of Imma at the chest of Z'eir Anpin, etc.

וזהו ענין סתים וגליא שלמעלה מעלה באי"א ע"ד שהוא בז"א כו'.

And this is the meaning of "hidden and revealed" far, far above, in Arich Anpin, in the manner that it is in Z'eir Anpin, etc.

9 והנה ז"א מלביש לא"א לנה"י [לנצח הוד יסוד] שבו כנזכר לעיל ובחי' כתר דז"א מלביש לחלק הת"ת [התפארת] דא"א שתחת הפרסא כמ"ש במ"ח מסכת הלידה דהיינו למטה מהחזה דא"א.

Now, Z'eir Anpin clothes Arich Anpin, [namely] its Netzach, Hod and Yesod, as mentioned above; and the level of the Keser of Z'eir Anpin clothes the part of the Tiferes of Arich Anpin that is beneath the partition (parsa), as is written in Mishnas Chassidim, Tractate HaLeidah; that is, below the chest of Arich Anpin.

נמצא בחינת הסתים דא"א מה שלמעלה מהפרסא ששם מסתיים יסוד דעתיק אשר הוא המשכת אור א"ס בחי' תחתונה שבמאציל כו' אינו נמשך ומתלבש כלל בז"א וכ"ש [וכל שכן] בנוק' [בנוקבא].

It follows that the level of the "hidden" of Arich Anpin, that which is above the parsa, where the Yesod of Atik ends, which is the drawing down of the Infinite Light (Or Ein Sof), the lowest level within the Emanator, etc., is not drawn down and clothed at all in Z'eir Anpin, and all the more so not in Nukva.

אכן לע"ל [לעתיד לבוא] אשר יתעלה בחי' עלמא דאתגליא להיות במדרגת עלמא דאתכסיא ממש כך עד"ז גם למעלה באי"א יתפרש כן וממילא שגם בזו"נ [בזעיר אנפין ונוקבא] שמלבישי' לא"א יהיה גילוי זה שמבחי' יסוד דעתיק ממש שלמעלה מהפרסא שבא"א כו'.

However, in the Time to Come, when the level of the revealed world (alma de'isgalya) will be elevated to be at the very rank of the concealed world (alma de'iskasya), so, in the same way, it is to be understood thus above as well, in Arich Anpin; and consequently, in Z'eir Anpin and Nukva too, which clothe Arich Anpin, there will be this revelation that is from the level of the very Yesod of Atik, which is above the parsa that is in Arich Anpin, etc.

וזהו ג"כ נכלל בפי' והיה מספר בנ"י [בני ישראל] כו' אשר לא ימד ולא יספר. כי לפני אחד מה אתה סופר. (ועיין בפי' הרמ"ז [הרב משה זכות] בזהר בראשית דף ח' בד"ה אזדמנת למהוי):

And this too is included in the meaning of "And the number of the children of Israel shall be," etc., "which can be neither measured nor counted": for "before One, what do you count?" (And see the commentary of the Ramaz on the Zohar, Bereishis, folio 8, in the passage beginning "is prepared to be.")

10 ומכ"ז [ומכל זה] יובן ג"כ מ"ש בד"ה ששים המה מלכות בענין ביאור המאמר מפלגך לעילאי כו' מפלגך לתתאי. דמפלגך לתתאי היינו מ"ש ומשם יפרד.

And from all this will also be understood what is written in the discourse beginning "There are sixty queens," concerning the explanation of the saying "From your middle upward," etc., "from your middle downward": that "from your middle downward" is what is written, "and from there it divided."

ונקרא מפלגך לתתאי כי מקור התהוות בי"ע הוא מבחי' מלי דאצילות שמקבלת מלמטה מהחזה דז"א

And it is called "from your middle downward" because the source of the coming into being of Beriah, Yetzirah and Asiyah is from the level of the Malchus of Atzilus, which receives from [the part] below the chest of Z'eir Anpin.

וכמ"ש בזהר בראשית (דל"ב ע"ב) ע"פ יהי רקיע בתוך המים אית קרומא במציעות מעוי דבר נש כו' והבדילה הפרוכת כו' והקרום היינו הפרסא שמתחלת מהחזה מצד פנים כמ"ש במק"מ [במקדש מלך] שם בשם האוצ"ח [האוצרות חיים].

And as is written in the Zohar, Bereishis (folio 32b), on the verse "Let there be a firmament in the midst of the waters": "There is a membrane in the middle of a person's innards," etc.; "and the curtain shall divide," etc. And the membrane is the parsa, which begins from the chest on the front side, as is written in the Mikdash Melech there, in the name of the Otzros Chaim.

(ועיין בע"ח [בעץ חיים] שער או"א [אבא ואימא] פ"ג [פרק ג'] מזה. ובשער הנקודים פ"ב [פרק ב'] במ"ש וכיוצא בזה כו') וענין הפרסא היה כדי שיוכל גם הבריאה לקבל אורו ותבין ותשכיל בזה איך יש פרסא בין אצילות לבריאה עכ"ל [עד כאן לשונו].

(And see Etz Chaim, Sha'ar Abba ve'Imma, chapter 3, on this; and Sha'ar HaNekudim, chapter 2, in what is written, "And similar to this," etc.) And the purpose of the parsa was so that Beriah too would be able to receive its light; and you will understand and grasp from this how there is a parsa between Atzilus and Beriah. End of quote.

אכן לע"ל [לעתיד לבוא] דכתיב והיה מספר בנ"י [בני ישראל] שהוא עלמא דאתגליא שמהחזה ולמטה יהיה בבחי' ומדרגת עלמא דאתכסיא שלמעלה מהפרסא בחי' ולתבונתו אין מספר וא"כ יהי' [יהיה] הגילוי למטה כמו למעלה:

However, in the Time to Come, of which it is written, "And the number of the children of Israel shall be": [the number,] which is the revealed world, from the chest downward, will be at the level and rank of the concealed world, which is above the parsa, the level of "and His understanding is beyond number"; and if so, the revelation will be below as it is above.

LIKKUTEI TORAH • PARSHAS BAMIDBAR • MAAMAR 9

וארשתיך לי לעולם

And I Will Betroth You to Me Forever

◇

1 וארשתיך לי לעולם. וארשתיך לי בצדק כו' וארשתיך כו'. (עיין רבות בא ס"פ י"ח. תרומה פל"ג קרוב לס"פ. ובפ' עקב גבי ד"א [דבר אחר] ושמר לך).

"And I will betroth you to Me forever; and I will betroth you to Me with righteousness," etc., "and I will betroth you," etc. (See Midrash Rabbah, Bo, at the end of chapter 18; Terumah, chapter 33, near the end; and in Parshas Eikev, at "Another explanation: 'And [He] shall keep for you.'")

הנה כנסת ישראל שהיא מקור כל נשמות ישראל נק' כלה ע"ש הפסוק כלתה נפשי כמ"ש ואל אישך תשוקתך.

Now, the Congregation of Israel (Knesses Yisrael), which is the source of all the souls of Israel, is called a bride (kallah), after the verse "My soul pines (kalsah)," as it is written, "And your desire shall be to your husband."

כי תשוקתה לדבקה במקורה וחיי החיים יתי' בכלות הנפש וכמ"ש אלקים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקוט אל

For her desire is to cleave to her source and to the Life of all life, blessed be He, with the expiring of the soul (kelos hanefesh); and as it is written, "O G-d, let there be no silence for You; do not hold Your peace and do not be still, O G-d"

(ע' [עיין] בזהר ח"א [חלק א'] קע"ח ב' ע"ז ב' פ"ו ב'. ח"ב [חלק ב'] ק"מ א' רנ"ו ב'), וכן בפרטות נשמות כאו"א [כל אחד ואחד] מישראל

(see the Zohar, Part I, 178b, 77b, 86b; Part II, 140a, 256b). And so too, in particular, [with] the souls of each and every one of Israel:

הנה כתיב נר אלקי' נשמת אדם שיש בטבעה לעלות למעלה כאור הנר וכשלהבת העולה מאליה לדבקה בו ית' בכלות הנפש ממש.

it is written, "The soul of man is a lamp of G-d"; for it is in its nature to rise upward like the light of a lamp, and like a flame that rises of itself, to cleave to Him, blessed be He, with the actual expiring of the soul.

אך והוא ימשול בך שבע"כ [שבעל כרחך] אתה חי והחיות רצוא ושוב לירד ולהתלבש בגוף ולכן גם למטה אחר התלבשותה בגוף הנה זהו עיקר עבודת האדם להיות נכספה וגם כלתה נפשו ממש אליו ית'.

But [it is written,] "and he shall rule over you": for "against your will you live," and "the life-force runs and returns" (ratzo vashov), to descend and enclothe itself in the body. Therefore, also below, after its enclothement in the body, this is the essence of man's service: that his soul should actually yearn, and even pine, for Him, blessed be He.

והנה יש שני בחי' בענין כלות הנפש וזהו הענין של שני בחי' כלה שהוזכרו בגמרא (פ"ב [פרק ב'] דכתובות)

Now, there are two levels in the matter of the expiring of the soul; and this is the matter of the two levels of bride mentioned in the Gemara (chapter 2 of Kesubos):

כלה אחת היינו כלה נאה וחסודה וע"ז נאמר כלתה נפשי לחצרות ה' (רבות ויחי פצ"ט קרוב לר"פ, נשא רפ"י ס"פ י"ג גבי ביום הששי קערת כסף).

one bride is "a beautiful and gracious bride," and of this it is said, "My soul pines for the courts of Havayah" (Midrash Rabbah, Vayechi, chapter 99, near the beginning; Naso, the beginning of chapter 10, [and] the end of chapter 13, on "On the sixth day," "a silver bowl").

והב' כלה כמות שהיא אפי' [אפילו] חיגרת או סומא ע"ז נאמר לבי ובשרי ירננו אל אל חי.

And the second is "the bride as she is," even [if she is] lame or blind; of this it is said, "My heart and my flesh sing out to the living G-d."

וביאור הענין כי הנה האותיות נק' אבנים וצירופיהם נקראו בתים וחצרות כמ"ש בספר יצירה שתי אבנים בונות שני בתים כו' לפי שהאותיות הדבור שבאדם נחשבות לבחי' דומם לגבי מהות השכל.

The explanation of the matter: the letters are called "stones," and their combinations are called "houses" and "courts," as it is written in Sefer Yetzirah, "Two stones build two houses," etc.; for the letters of speech in a person are considered the level of the inanimate (domem) relative to the essence of the intellect.

2 והנה ריבוי התחלקות העולמות לאין מספר לכמה מיני רבבות מדרגות חלוקות זו מזו כמ״ש ועלמות אין מספר

Now, the multitude of divisions of the worlds, without number, into so many kinds of myriads of levels distinct from one another, as it is written, “and worlds (alamos) without number,”

וכן מלאכים ונשמות הצדיקים שאין חב״ד [חכמה בינה ודעת] ומדות של זה דומה לזה כולם הם נמשכים ונשפעים מבחינת צירופי אותיות דבר ה׳ המהוה אותם מאין ליש שהם בחינת דומם לגבי מהות מקור חוצבה שבעולם האצילות

and so too angels and the souls of the tzaddikim, whose Chochmah (wisdom), Binah (understanding) and Daas (knowledge) and emotive attributes (middos) are not alike, one to another: all of them are drawn and flow forth from the level of the combinations of the letters of the word of G-d, which brings them into being from nothing to something; and these [letters] are the level of the inanimate relative to the essence of the source from which they are hewn, in the World of Atzilus (Emanation)

(ע׳ [עיין] באגה״ק [באגרת הקודש] ד״ה ויעש דוד שם ועמ״ש בפ׳ בראשית בד״ה ולהבין בתוספת ביאור ענין וייצר כו׳ ועמש״ל [ועיין מה שכתוב לעיל] ע״פ והיה מספר בני ישראל בענין ארץ לא שבעה מים).

(see Iggeres HaKodesh, the passage beginning “And David made a name”; and see what is written in Parshas Bereishis, in the discourse beginning “And to understand,” in the additional explanation of the subject of “And He formed,” etc.; and see what is written above on the verse “And the number of the children of Israel shall be,” on the subject of “the earth that is not satisfied with water”).

והנה גם מקורן ושרשן בעולם האצילות דאיהו וגרמוהי חד שהם בחינת אלקות ואור א״ס ב״ה מופשט מכל בחי׳ גדר ומדה וגבול

Now, even their source and root in the World of Atzilus, where “He and His vessels are one” (ihu vegarmohi chad), which are the level of G-dliness and the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, abstracted from every kind of boundary, measure and limit:

על כל זה מאחר שהם מקור לבחי׳ העולמות שנמשך מהם למטה יש שם למעלה בכח כל כך כחות והמשכות שיתהווה מהם בחי׳ התחלקות העולמות בפועל ממש

nevertheless, since they are the source for the worlds that are drawn from them below, there are there, above, in potential, so many powers and flows that from them the division of the worlds will come into being in actual fact

(ועד"ז יובן מ"ש באגה"ק [באגרת הקודש] ד"ה איהו וחיוהי וקרוב לומר שגם האלפים ורבבות עלמין דיתבין בגלגלתא כו' אינן עלמין ממש כו' ור"ל [ורוצה לומר] שהם ג"כ בחי' אותיות שכשיומשכו למטה יתהוה מהם כ"כ [כל כך] עלמין בפועל ממש)

(and in the same way one will understand what is written in Iggeres HaKodesh, the passage beginning "He and His life-forces" (ihu vechayohi): that it is reasonable to say that even the thousands and myriads of worlds that dwell in the Gulgalta (the Skull), etc., are not actual worlds, etc.; that is to say, that they too are the level of letters, from which, when they are drawn down below, so many worlds will come into being in actual fact).

וכמשל אותיות הדבור בעודן בכח חכמתו ולגבי א"ס ב"ה עצמו הסובב כל עלמין גם הם נקראים בחי' אותיות שהוא בחינת דומם כאבנים שהן במדרגה תחתונה שבעשי' [שבעשיה] כמ"ש כולם בחכמה עשית.

And [it is] like the analogy of the letters of speech while they are still in the potential of his wisdom. And relative to the Infinite One (Ein Sof), blessed be He, Himself, who encompasses all worlds (sovev kol almin), they too are called the level of letters, which is the level of the inanimate, like stones, which are on the lowest rung in the World of Asiyah (Action); as it is written, "You have made (asisa) them all with wisdom."

שאפילו בחינת ומדרגת חכמה נחשבת לבחי' עשייה גשמיות אצלו ית' (כמ"ש בלק"א [בלקוטי אמרים]), ומה שנק' בחי' אלקות היינו שהם בחי' אלקות שהם בחי' א"ס ב"ה שלא נתצמצם ונגבל בבחי' כלי.

For even the level and rank of Chochmah is considered physical asiyah (action) before Him, blessed be He (as is explained in Likkutei Amarim). And as for their being called the level of G-dliness, this means that they are the level of G-dliness in that they are the level of the Infinite One, blessed be He, which has not been contracted and confined within the level of a vessel.

אבל אינם בערך א"ס ב"ה בעצמו ובכבודו ממש רק הארה וזיו המתפשט מעצמות א"ס ב"ה וכמשל זיו השמש המתפשט מגוף השמש כמ"ש במ"א.

But they are not comparable to the Infinite One, blessed be He, Himself, in His own glory; they are only a radiance and glow that spreads forth from the Essence of the Infinite One, blessed be He, like the analogy of the glow of the sun that spreads forth from the body of the sun, as is explained elsewhere.

3 וכמו בדבור האדם עם היות שאין ערך בו לגבי מהות שכלו על כל זה הארת השכל מתפשט ומתגלה בדבורו ואי אפשר להשכיל לזולתו כי"א דרך העברת הקול ודבור.

And as in a person's speech: although it bears no comparison to the essence of his intellect, nevertheless a radiance of the intellect spreads forth and is revealed in his speech; and it is impossible to impart understanding to another except by way of conveying voice and speech.

והדבור שלו נעשה שכל לחבירו. כך כביכול הארת עצמות א"ס ב"ה מתגלה ע"י בחי' אותיות

And his speech becomes intellect for his fellow. So too, as it were, the radiance of the Essence of the Infinite One (Ein Sof), blessed be He, is revealed through the level of letters,

שהם הם מקורי ושרשי המשכת החיות מאור א"ס ב"ה להתלבש ולהשפיע החיות בעולמות עליונים ותחתונים

which are themselves the sources and roots of the drawing-down of the life-force (chayus) from the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, to be enclothed and to bestow the life-force in the upper and lower worlds.

ובחי' אותיות שבעולם העליון שהוא מדרגה תחתונה שבו נעשה בחי' ראש ושכל לעולם שלמטה ממנו וכמ"ש בד"ה ועתה יגדל נא גבי כאשר דברת לאמר,

And the level of letters in the higher world, which is the lowest rung in it, becomes the level of head and intellect for the world below it, as is explained in the discourse beginning "And now, I pray, let [the power] be great," on [the words] "as You have spoken, saying."

ולכן נקרא בחי' מקור ושורש המשכת החיות בשם חצרות שדרך שם עובר החיות והשפעה שמשפיע לנבראים.

Therefore the level of the source and root of the drawing-down of the life-force is called by the name "courts," for it is through there that the life-force and the flow that [He] bestows upon the created beings pass.

ויש בהם ב' בחי' המשכות. אחד הוא לחיצונית העולמות ונק' חצר החיצונה והב' הוא לפנימית העולמות שהם בחי' אותיות התורה והתפלה ונשמות הצדיקים ונק' חצר הפנימית נוכח בית המלך:

And there are in them two kinds of drawing-down: one is to the outer dimension (chitzoniyus) of the worlds, and is called "the outer court"; and the second is to the inner dimension (pnimiyus) of the worlds, which are the level of the letters of the Torah and of prayer, and the souls of the tzaddikim, and is called "the inner court, opposite the king's house."

4 ב וזהו כלתה נפשי לחצרות ה'. נפשי הוא מקור נש"י [נשמות ישראל] שהיא מלכות דאצילות המתלבשת בבי"ע

2. And this is [the meaning of] "My soul pines for the courts of Havayah." "My soul" is the source of the souls of Israel, which is Malchus (sovereignty) of Atzilus (Emanation) that is enclothed in Beriah, Yetzirah and Asiyah.

וחפצה ותשוקתה להיות במקורה ושרשה באצילות אשר שם הוא החצרות ה' המשכת החיות מאור א"ס ב"ה הממשיך ומשפיע לה חיות ובירידתה למטה בבי"ע כלתה נפשה תיכף לדבקה במקורה ושרשה וחיותה.

And her wish and desire is to be in her source and root in Atzilus, where there are "the courts of Havayah," the drawing-down of the life-force (chayus) from the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, which draws down and bestows life-force upon her. And in her descent below, into Beriah, Yetzirah and Asiyah, her soul at once pines to cleave to her source and root and her life-force.

וכמו שהאדם תאב לחיי נפשו כמ"ש נפשי אויתיך כו' וכמ"ש במ"א (וע' בזהר ויחי דרמ"ח ע"ב).

Just as a person craves the life of his soul, as it is written, "My soul, I have desired You," etc., and as is explained elsewhere (and see the Zohar, Vayechi, 248b).

וכן למטה הנה זהו בעבודת האדם לדבקה בו ית' בדבורי ומחשבות אותיות התורה והתפלה שהם הם חצרות ה' והמשכת אלקות מאור א"ס ב"ה. והנה יש שני בחי'. בחי' חצר. ובחי' בית.

And so too below: this is in man's service, to cleave to Him, blessed be He, in the words and thoughts of the letters of the Torah and of prayer, which are themselves "the courts of Havayah" and the drawing-down of G-dliness from the Infinite Light, blessed be He. Now, there are two levels: the level of a court, and the level of a house.

5 ושתיהן הן בחי' אבנים רק בית הוא מקורה והחצר אין לה גג. וככה ממש יש ב' בחי' בעבודת ה'.

And both of them are the level of stones; only, a house is roofed, while a court has no roof. And exactly so there are two levels in the service of G-d.

הנה יש מי שהוא עוסק בתורה ותפלה ומכוין את לבו לאותיות שבהם לבדם כי גם זו דרך ישרה כמ"ש במ"א.

There is one who engages in Torah and prayer and directs his heart to their letters alone, for this too is an upright way, as is explained elsewhere.

הנה אין מלובש בהם רק כח המחשבה לבד בלא כח השכליות וכיון ששכלו פנוי הרי יכול ליפול בשכלו מחשבות חוץ כמשל החצר שאין לה גג שהמטר יורד לתוכו.

In them there is enclothed only the power of thought alone, without the power of the intellect; and since his intellect is unoccupied, extraneous thoughts can fall into his intellect, like the analogy of a court that has no roof, into which the rain comes down.

לפיכך מי שהוא בעל שכל ואין מחשבתו יכולה להלביש את שכלו. הנה זאת עצתו להעמיק דעתו ושכלו לפירוש המלות שבתפלה עד מקום שידו מגעת ובעיון שכלו בעסק התורה בפרד"ס [בפרדס רמונים]

Therefore, one who is a man of intellect, whose thought cannot enclothe his intellect: this is his counsel, to immerse his mind and intellect deeply in the meaning of the words of prayer, as far as his hand reaches, and in the close study of his intellect as he occupies himself with the Torah, in Pardes (peshat, remez, derush and sod).

וזה נק' פנימית התורה ובחי' זו נק' בית שהוא פנימי וגם הוא מקורה שכל עצמיותו מראשו ועד רגלו מלובש ומעוטף בו (וע' בזהר ח"ג ער"ה א' גבי המקרה במים כו' ובהרמ"ז [חלק ג'] [ובהרב משה זכות] שם).

And this is called the inner dimension (pnimiyus) of the Torah. And this level is called a house, which is inner and is also roofed, for his whole essence, from his head to his feet, is enclothed and wrapped in it (and see the Zohar, Part III, 275a, on "Who roofs (hamekareh) with water," etc., and in the Ramaz there).

וז"ש [וזהו שכתוב] בזהר דאורייתא היכלא עילאה דקוב"ה [דקודשא בריך הוא] דתמן יתיב מלכא והיינו פנימיות התורה שהיא פי' וטעמי התורה שמלובש בהן חכמה עילאה

And this is [the meaning of] what is written in the Zohar, that the Torah is "the supernal palace of the Holy One, blessed be He, where the King dwells": that is, the inner dimension of the Torah, which is the explanations and reasons of the Torah, in which supernal Chochmah (wisdom) is enclothed.

רק כשמבין בפשטי התורה וגם פירוש המלות שבתפלה לפי פשוטו נק' בתים והיכלות דעשייה וכל זה הוא בחי' כלה נאה וחסודה

But when one understands the plain meanings of the Torah, and also the meaning of the words of prayer according to its plain sense, [these] are called the houses and palaces of Asiyah (Action). And all this is the level of "a beautiful and gracious bride":

דהיינו מי שכל ימיו בתורת ה' חפצו ולא סר ממנה ימין ושמאל ונפשו האלקית היא העיקרית בו:

that is, one whose "delight is in the Torah of Havayah" all his days, who has not turned from it right or left, and whose G-dly soul is the main thing in him.

6 ג אך מי שהעביר את הדרך שהוא בחי' חיגרת או סומא וכמ"ש עינים להם ולא יראו ונפשו הבהמית היא שמושלת בו וע"כ אין לו כלות הנפש לחיי נפשו האלקית

3. But one who has strayed from the way, who is the level of "lame or blind," as it is written, "They have eyes, but they do not see," whose animal soul is what rules him, and who therefore has no expiring of the soul for the life of his G-dly soul,

מאחר שהיא במאסר הגוף ונפש החיונית הבהמית. הנה זאת עצתו להיות אעפ"כ [אף על פי כן] בבחי' כלה וע"ז אמרו כלה כמות שהיא.

since it is in the prison of the body and of the vitalizing animal soul: this is his counsel, to be, nevertheless, at the level of a bride; and of this they said, "the bride as she is."

כי להיותו חיגרת או סומא מצד נפשו הבהמית אין זה מונע מלהיות בחי' כלה מצד נפשו האלקית ע"י בחי' לבי ובשרי ירננו אל אל חי.

For his being lame or blind on the side of his animal soul does not prevent [him] from being at the level of a bride on the side of his G-dly soul, through the level of "My heart and my flesh sing out to the living G-d."

כי הנה הלב והבשר לפי שהם כלים גשמיים אינם יכולים להיות תשוקתם וחפצם למקור חיותם לאור א"ס ב"ה המשפיע חיותם

For the heart and the flesh, since they are physical vessels, cannot have their longing and desire be for the source of their life-force (chayus), for the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, which bestows their life-force,

כי גברו הצמצוצים והמסכים ורבו למאד בהסתר ובהעלם אחר העלם ע"כ אינם נכספים וכלות לחצרות ה' שהוא מקור וחיי הנפש כ"א כאשר ירננו אל אל חי

for the contractions (tzimtzumim) and the screens have prevailed and multiplied greatly, in hiddenness and in concealment upon concealment. Therefore they do not yearn and pine for "the courts of Havayah," which is the source and the life of the soul, except when they "sing out to the living G-d."

והוא כאשר יתבונן באמונה האמיתית בה' שהוא למעלה מעלה מבחי' סוכ"ע שאינו בגדר ובחי' עלמין כלל רק לפי שכלנו הדל שאין אנו משיגים אותו אומרים עליו שהוא ממכ"ע [ממלא כל עלמין] וסוכ"ע.

And this is when he contemplates the true faith in G-d: that He is higher and higher above the level of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin), for He is not within the bounds and category of worlds at all. Only, according to our meager intellect, since we do not grasp Him, we say of Him that He fills all worlds (memalei kol almin) and encompasses all worlds.

אבל באמת הוא רם ונשא וגבוה מאד אפי' [אפילו] מבחי' סוכ"ע שהוא שייך בענין השפעה לנבראים והמשכת החיות לאמר שבחי' ההשפעה אינה מתלבשת ונתפסת בתוך עלמין רק שהוא למעלה מהם וסובב עליהן.

But in truth He is exalted and lofty and very high, even above the level of sovev kol almin, which pertains to the matter of bestowal upon created beings and the drawing-down of the life-force: [it means] to say that the bestowal is not enclothed and grasped within the worlds, but rather that it is above them and encompasses them.

7 והנה ענין השפעה אינו שייך כ"א בבחי' אותיות הנ"ל וכשצריך להשפיע השכלה לזולתו כו'. אבל מצד עצמותו ומהותו קודם שבא לבחי' השפעה לא שייך בחי' עלמין כלל לא בחי' ממלא ולא בחי' סובב

Now, the matter of bestowal pertains only to the level of letters mentioned above, and when one needs to bestow understanding upon another, etc. But from the standpoint of His Essence and Being, before He comes to the level of bestowal, the category of worlds does not apply at all: neither the level of memalei nor the level of sovev.

וכאשר יעמיק שכלו ובינתו בזה יתעורר ויקוד יקד אש בלבו להתלהב ולהתלהט להיות הלב גשמי ממש נמס ותשתפך נפשו בכלות הנפש ממש לדבקה בו ית'.

And when he immerses his intellect and understanding deeply in this, a fire will be aroused and blaze in his heart, to burn and flame up, so that the actual physical heart melts and his soul pours itself out in the actual expiring of the soul, to cleave to Him, blessed be He.

8 וכאשר יעמיק שכלו ובינתו בענין הנ"ל הנה מחמת שהתבוננות הנ"ל הוא ממקום גבוה מאוד דהיינו בחי' עצמותו ומהותו ית' ולפניו כחשכה כאורה

And when he immerses his intellect and understanding deeply in the matter mentioned above, then, because the contemplation mentioned above is from a very high place, that is, the level of His Essence and Being, blessed be He, before whom "darkness is as light,"

לכן יכולה היא ההתבוננות הנמשך מזה לנגוע גם עד לבו ובשרו הגשמיות להיות גם הם תשוקתם וחפצם לכלות אליו יתי׳ לדבקה בו בכלות הנפש ממש

therefore the contemplation that comes from this can reach even his physical heart and flesh, so that they too will have their longing and desire to pine for Him, blessed be He, to cleave to Him with the actual expiring of the soul.

וזהו לבי ובשרי ירננו אל אל חי בעצמו ובכבודו קודם שבא לידי בחי׳ המחיה ומשפיע לזולתו

And this is [the meaning of] "My heart and my flesh sing out to the living G-d": [to Him] Himself, in His own glory, before He comes to the level of One who gives life and bestows upon another.

כנודע שכל מה שהוא בחי׳ עליונה יותר יכולה היא לירד ולהתפשט למטה יותר ועי״ז באה ונגעה עד הלב כו׳.

As is known, whatever is a higher level can descend and spread further below; and through this it comes and reaches the heart, etc.

(ועמ״ש בפ׳ משפטים ע״פ לא תהיה משכלה ועקרה בענין שכשכנס״י [שכשכנסת ישראל] היא בבחי׳ עקרה שאינה מולדת אהבה ויראה העצה הוא ותתפלל חנה על הוי׳ למעלה מבחי׳ שם הוי׳ כו׳ ע״ש,

(And see what is written in Parshas Mishpatim on the verse "None shall miscarry or be barren," on the subject that when the Congregation of Israel is in the state of a barren woman, who does not give birth to love and awe, the counsel is "And Chanah prayed upon (al) Havayah": above the level of the Name Havayah, etc.; see there.

ועמ״ש בפ׳ יתרו בביאור ע״פ משה ידבר בשם האדרא רבא ששלש עולמות בי״ע שרשם מהתיקון הראשון די״ג ת״ד [תיקוני דיקנא] דא״א מי אל כמוך כו׳ ע״ש, ואפשר שזהו לבי ובשרי ירננו אל אל כו׳ וע״ש בד״ה מראיהם ומעשיהם).

And see what is written in Parshas Yisro, in the explanation on the verse "Moshe would speak," in the name of the Idra Rabba, that the three worlds of Beriah, Yetzirah and Asiyah have their root in the first of the thirteen tikkunim of the beard (tikkunei dikna) of Arich Anpin, "Who is a G-d (Kel) like You," etc.; see there. And it may be that this is [the meaning of] "My heart and my flesh sing out to the G-d (Kel)," etc. And see there, in the discourse beginning "Their appearance and their workings.")

וזהו וארשתיך לי לעולם כי בזמן שאין בהמ"ק [בית המקדש] קי ים נק' כנס"י [כנסת ישראל] סוכת דוד הנופלת מחמת שיש לה עליות וירידות ותמיד היא בבחי' נופלת שעולה ויורדת וגם למטה בכללות ישראל בעבודתם עולים ויורדים,

And this is [the meaning of] "And I will betroth you to Me forever." For at the time when the Holy Temple is not standing, the Congregation of Israel is called "the falling sukkah of David," because she has ascents and descents and is always in the state of falling, rising and descending; and also below, in Israel as a whole (klalus), in their service they rise and descend.

אבל לע"ל [לעתיד לבוא] כתיב אקים את סוכת דוד הנופלת שתהא קמה וגם נצבה לעולם בלי הפסק שלא תהי' [תהיה] בבחי' נפילה ח"ו [חס ושלום].

But of the Time to Come it is written, "I will raise up the falling sukkah of David": that she will rise up and also stand firm forever, without interruption, so that she will not be in a state of falling, G-d forbid.

וזהו שאנו אומרים ומבקשים קדשנו במצותיך. ופעם אנו אומרים אשר קדשנו במצותיו שכבר קדשנו

And this is why we say and request, "Sanctify us (kadsheinu) with Your commandments." And at times we say, "Who has sanctified us with His commandments," that He has already sanctified us.

והיינו לפי שעכשיו בקדושין אלו יש בחי' ירידה עדיין לכן אנו אומרים ומבקשים קדשנו במצותיך קדשנו לעולם שיהי' [שיהיה] בלי הפסק ח"ו [חס ושלום] (וע' בזהר ויקרא ד"ו ע"ב וברע"מ [וברעיא מהימנא] פ' תצא דרע"ז ע"א):

This is because now, in this betrothal (kiddushin), there is still an aspect of descent; therefore we say and request, "Sanctify us with Your commandments": sanctify us forever, so that there will be no interruption, G-d forbid (and see the Zohar, Vayikra, 6b, and the Raaya Mehemna, Parshas Teitzei, 277a).

9 ד והנה ענין הקדושין ומאמר ענין א' הוא. וביאור הענין ע"ד מ"ש את ה' האמרת היום. ופי' האמרת לשון מפעיל שהפעלת האמירה בו יתי' ע"י עסק התורה כמ"ש במ"א.

4. Now, the matter of kiddushin (betrothal) and [that of] ma'amar ("saying") are one matter. The explanation of the matter is along the lines of what is written, "You have declared (he'emarta) Havayah this day." The meaning of he'emarta is a causative form: that you have brought about the "saying" (amirah) in Him, blessed be He, through occupation with the Torah, as is explained elsewhere.

והנה באמירה זו שהוא בחי' אותיות התורה מתגלה בו הארת עצמות א"ס ב"ה עם היות שאינה מבחינתו ולא כערכו כלל,

Now, in this "saying," which is the level of the letters of the Torah, there is revealed in it a radiance of the Essence of the Infinite One (Ein Sof), blessed be He, although it is not of His level and not comparable to Him at all,

כמשל דבור גשמי שבאדם שבו משכיל לזולתו מבחי' חכמה שבו,

like the analogy of the physical speech in a person, through which he imparts understanding to another from the level of Chochmah (wisdom) within him.

ובחי' הנ"ל הוא בחי' מקיף אך אינו מתלבש בו לגמרי כי בעודו בכח חכמתו אזי אין בו בחי' אותיות המגבילים לדבר על ענין זה באותיות אלו

And the level mentioned above is the level of a makif (an encompassing [light]), but it is not entirely enclothed in it. For while it is still in the potential of his wisdom, there is not yet in it the level of letters, which set limits, to speak about this matter in these letters.

וכשיוצאים מכח אל הפועל מהעלם אל הגילוי בפה הנה הבל הדבור מפריד הקול ומחלק האותיות ולכן הבל הדבור הוא בחי' מקיף לנשמה כי דרך הבל הדבור יוצא ומתגלה הארה עצמיות וההבל נעשה לבוש אליו

And when they go out from potential to actual, from concealment to revelation in the mouth, the breath of speech separates the voice and divides the letters. Therefore the breath of speech is the level of a makif for the soul; for by way of the breath of speech an essential radiance goes out and is revealed, and the breath becomes a garment for it,

ומקור ההבל נשאר בבחי' מקיף עליו מלמעלה ושורש ההבל זה הוא מרוח פיו ית' שורש כל המקיפין שממנו נמשך הארה להיות עובר בתוך הבל הקול שלו

and the source of the breath remains at the level of a makif over it from above. And the root of this breath is from "the breath of His mouth," blessed be He, the root of all the makifim, from which a radiance is drawn to pass through the breath of his voice

(ע' [עיין] בספ"ש [בספר של בינונים] ספ"ה בשם הפרע"ח [הפרי עץ חיים] ועמ"ש בס' מבוא שערים ש"ג ח"ב [חלק ב'] פ"ג [פרק ג'] ע"פ האדרא נשא דקל"ד מהאי פומא עילאה נשבא רוחא כו' ע"ש.

(see Sefer Shel Beinonim, at the end of chapter 5, in the name of Pri Etz Chaim; and see what is written in the book Mevo She'arim, Gate 3, Part 2, chapter 3, according to the Idra of Naso, folio 134: "From this supernal mouth a breath blows forth," etc.; see there.

ועמ"ש מזה ע"פ ביום השמיני עצרת בפי' ואשים דברי בפיך וע' רבות כי תשא פמ"א [פרק מ"א / פרשה מ"א] ע"פ מפיו דעת ותבונה.

And see what is written on this on the verse "On the eighth day, an Atzeres," in the explanation of "And I have put My words in your mouth"; and see Midrash Rabbah, Ki Sisa, chapter 41, on the verse "From His mouth [come] knowledge and understanding."

ומענין האמרת היום רבות שם ר"פ מ"ה. נשא פי"ד [פרק י"ד / פרשה י"ד] בפסוק ביום השביעי במדרש איכה בפסוק על אלה אני. גיטין דנ"ו ע"ב חגיגה ד"ג ע"א ברכות דף ו):

And on the subject of "you have declared this day," Midrash Rabbah there, at the beginning of chapter 45; Naso, chapter 14, on the verse "On the seventh day"; in Midrash Eichah, on the verse "For these I [weep]"; Gittin 56b; Chagigah 3a; Berachos, folio 6).

10 וזהו ענין הקדושין שנותן לה טבעת בחי' אור מקיף. וכך את ה' האמרת היום וממשיך עליו או"מ [אור מקיף] ממקור ושורש כל המקיפי' [המקיפים] הרי הוא מקודש לשמים.

And this is the matter of kiddushin, that he gives her a ring, the level of an encompassing light (or makif). So too, "You have declared Havayah this day," and one draws upon himself an encompassing light from the source and root of all the makifim: he is thereby consecrated to Heaven.

פי' שהוא מוכן ומקושר לדבקה בו ית' כמו אדם המקדש אשה שבקדושין אלו נאסרה על כל העולם ומיוחדת רק לבעלה.

That is, he is prepared and bound to cleave to Him, blessed be He; like a man who betroths a woman, for through this betrothal she is forbidden to the whole world and set apart for her husband alone.

כך ע"י התורה בחי' את ה' האמרת הנ"ל הוא מקושר ודבוק בהבל הדבור להיות מכון לשבתו.

So too, through the Torah, the level of "You have declared Havayah" mentioned above, he is bound and cleaves to the breath of speech, so as to be "a place for His dwelling."

מה שאין כן אם אינו לומד להמשיך בחי' כח הדבור אליו הרי הוא כאלו חבירו מדבר לפניו והוא אינו שומע שלא ידבק בשכלו ומחשבתו של חבירו בלי שמיעת הקול.

This is not so if he does not study so as to draw the power of speech to himself: he is then as if his fellow were speaking before him and he does not hear, for he will not cleave to his fellow's intellect and thought without hearing the voice.

11 וזהו וארשתיך לי כו' אך עוד הוא צריך לפדות נפשו האלקית מתוך מאסר הגוף ונפשו הבהמית שלא תהי' [תהיה] נקראת חיגרת או סומא והפדיון הוא בצדקה,

And this is [the meaning of] "And I will betroth you to Me," etc. But he still needs to redeem his G-dly soul from the prison of the body and of his animal soul, so that it will not be called "lame or blind"; and the redemption is through charity (tzedakah).

וזהו וארשתיך לי בצדק כי גדולה צדקה שמקרבת את הגאולה כו' וכרבי אליעזר דיהיב פרוטה לעני והדר מצלי.

And this is [the meaning of] "And I will betroth you to Me with righteousness (tzedek)": for "great is charity, which brings the redemption near," etc.; and like Rabbi Eliezer, who would give a perutah to a poor man and then pray.

וכמ"ש באגה"ק [באגרת הקודש] ד"ה אין ישראל נגאלין אלא בצדקה שנאמר ושביה בצדקה. שע"ז פודה נפשו כו' ועתה נפדה כו' ע"ש באריכות (ועמ"ש בפ' כי תשא סד"ה שמאלו תחת לראשי).

And as is written in Iggeres HaKodesh, in the passage beginning "Israel will be redeemed only through charity, as it is said, 'and her returning ones, through charity'": that through this he redeems his soul, etc., and now it is redeemed, etc.; see there at length (and see what is written in Parshas Ki Sisa, at the end of the discourse beginning "His left hand is under my head").

ובמשפט דהנה כתיב רשע מכתיר את הצדיק ועל זה נאמר ובערת הרע מקרבך לכך צ"ל משפט ע"ז ובחסד וברחמים דהיינו לעורר ר"ר [רחמים רבים] על נפשו

"And with justice": for it is written, "The wicked one surrounds the righteous one," and of this it is said, "And you shall eradicate the evil from your midst"; therefore there must be justice upon this. "And with kindness and with compassion": that is, to arouse great compassion upon his soul,

וכדכתיב ליעקב אשר פדה את אברהם כמ"ש במ"א (ועמ"ש בפ' בשלח ע"פ אשירה. בפי' משפט וצדקה ביעקב אתה עשית ועיין ברבות פ' עקב מענין וארשתיך לי בצדק ובמשפט).

and as it is written, "to Yaakov, who redeemed Avraham," as is explained elsewhere (and see what is written in Parshas Beshalach on the verse "I will sing," on the meaning of "Justice and righteousness in Yaakov You have made"; and see Midrash Rabbah, Parshas Eikev, on the subject of "And I will betroth you to Me with righteousness and with justice").

וארשתיך לי באמונה דהיינו מי שאינו יכול ללמוד וגם איש עני הוא ואין יכול ליתן צדקה אעפ"כ [אף על פי כן] אין מונע לו להיות בחי' כלה וארוסה ע"י האמונה כנ"ל

"And I will betroth you to Me with faithfulness (emunah)": that is, one who is unable to study, and is also a poor man who cannot give charity, nevertheless nothing prevents him from being at the level of a bride and betrothed, through faith (emunah), as mentioned above:

בהתבוננות מעומק דליבא איך דכולא קמיה כלא חשיבי ושהוא למעלה מעלה מבחי' סוכ"ע

by contemplating, from the depth of the heart, how "all before Him is considered as nothing," and that He is higher and higher above the level of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin)

(ועמ"ש ע"פ כי אברהם לא ידענו כו' כי אתה ה' אבינו כו'. וממש"ש [וממה שכתוב שם] יובן יותר ענין וארשתיך לי באמונה).

(and see what is written on the verse "For Avraham did not know us," etc., "For You, Havayah, are our Father," etc.; and from what is written there the subject of "And I will betroth you to Me with faithfulness" will be understood further).

וכ"ז [וכל זה] הוא בבחי' כלה וארוסה אבל אח"כ צריך להיות בחי' נשואין (וכמ"ש ברבות בא ס"פ י"ח) וזהו וידעת את ה' מלשון והאדם ידע את חוה שהוא בחי' התקשרות האמיתי.

All this is at the level of a bride and betrothed; but afterwards there must be the level of marriage (nisuin) (as is written in Midrash Rabbah, Bo, at the end of chapter 18). And this is [the meaning of] "and you shall know Havayah," from the expression "And the man knew Chavah," which is the level of true connection.

כמ"ש ומלאה הארץ דעה את ה' פי' שתמלא כולו להי' שלא יהיה שום מחשבה דבור ומעשה כי אם להי' לבדו

As it is written, "And the earth shall be full of the knowledge of Havayah": that is, that it be filled entirely for G-d, so that there be no thought, speech or action at all except for G-d alone,

וכל מחשבות אדם יהיו ממולאים רק מן דעת ה' וזהו ותן חלקנו בתורתך שיהיה חלקנו מיוחד בתכלית היחוד בתורתך ויהיו לאחדים ממש ודי"ל [ודי למבין]:

and all a person's thoughts be filled only with the knowledge of G-d. And this is [the meaning of] "And grant our portion in Your Torah": that our portion be united, in the ultimate unity, in Your Torah, and they become truly one. And this suffices for one who understands.

LIKKUTEI TORAH · PARSHAS BAMIDBAR · MAAMAR 10

ביאור מעט ע"פ וארשתיך לי

A brief explanation of "And I will betroth you to Me"

◇

1 ביאור מעט ע"פ וארשתיך לי

A brief explanation of [the verse] "And I will betroth you to Me."

2 בפרדס בעה"כ [בערכי הכינויים] ערך חצרות הביא מ"ש בזהר ס"פ ויחי (דרמ"ח ע"ב) ע"פ כלתה נפשי לחצרות ה', ובתי בראי אינון אקרון חצרות ה'

In the Pardes, in Erchei HaKinuyim, under the entry "Chatzeros" (courts), he cites what is written in the Zohar at the end of Parshas Vayechi (folio 248b) on [the verse] "My soul pines for the courts of Havayah": "And the outer houses (batei bara'ei) are what are called 'the courts of Havayah.'"

ועפ"ז [ועל פי זה] פי' שהם הז"ת [הז' תחתונות] דאצי' כי כמו שהחצר בית שער לבית כן הז"ת [הז' תחתונות] הם בית שער לג' ספירות העליונות.

And according to this he explains that they are the seven lower [Sefiros] of Atzilus (Emanation): for just as the court is a gatehouse to the house, so the seven lower [Sefiros] are a gatehouse to the three upper Sefiros.

3 ועמש"ל [ועיין מה שכתוב לעיל] ע"פ ויושט המלך לאסתר. נת' [נתבאר] החילוק בין חצר לבית שאין המלך דר בקביעות בחצר כמו בבית.

And see what is written above on [the verse] "And the king extended to Esther." [There] the difference between a court and a house was explained: that the king does not dwell permanently in the court as [he does] in the house.

וזה י"ל [יש לומר] ג"כ בענין ז"ת [ז' תחתונות] לגבי ג"ר [ג' ראשונות] והוא כמ"ש בע"ח [בעץ חיים] הובא בסש"ב [בספר של בינונים] פל"ה שאור א"ס ב"ה אינו מתייחד אפילו בעולם האצילות אלא ע"י התלבשותו תחלה בספירת חכמה כו'

And this can also be said of the seven lower [Sefiros] in relation to the first three [Sefiros]. This is as is written in Etz Chaim, cited in Sefer Shel Beinonim (Tanya), chapter 35: that the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, does not unite even in the World of Atzilus except by first enclothing itself in the Sefirah of Chochmah (wisdom), etc.

נמצא עיקר השראת והתגלות אור א"ס הוא בחכמה עילאה ונק' איהו וחיוהי חד וע"י החכמה נמשך ומתלבש במדות ונק' איהו וגרמוהי.

It follows that the main indwelling and revelation of the Infinite Light is in supernal Chochmah, and [this] is called "He and His life-forces are one"; and through Chochmah it is drawn down and enclothed in the emotive attributes (middos), and [this] is called "He and His vessels" (ihu vegarmohi).

4 וזהו דאורייתא דמחכמה נפקת נק' היכלא עילאה דקב"ה [דקודשא בריך הוא] שהמלך דר בו בקביעות ואו"א [ואבא ואימא] הם תרין ריעין דלא מתפרשין.

And this is [why] the Torah, which "comes forth from Chochmah," is called "the supernal palace (heichala ila'ah) of the Holy One, blessed be He," in which the King dwells permanently; and Abba and Imma (Chochmah and Binah) are "two companions who never part."

אבל הז"ת [הז' תחתונות] נק' חצרות. ופי' חצר החיצונה וחצר הפנימית י"ל [יש לומר] לפי"ז [לפי זה] שהן חיצונית הכלים דז"א ופנימית הכלים וכעין מ"ש בלקוטי הש"ס [הששה סדרים] להאריז"ל [להאר"י זכרונו לברכה] ד"ח ע"א דע כי הנצח וההוד נקראים בתי בראי אבל פנימיותם עצמם נק' גוואי,

But the seven lower [Sefiros] are called "courts." And the meaning of the outer court and the inner court, it can be said according to this, is that they are the outer dimension (chitzoniyus) of the vessels of Z'eir Anpin (the emotive attributes) and the inner dimension (pnimiyus) of the vessels; somewhat like what is written in Likkutei HaShas of the Arizal, folio 8a: "Know that Netzach and Hod are called 'the outer houses' (batei bara'ei), but their own inner dimension is called 'the inner [houses]' (gava'ei)."

ובזהר פ' לך לך דצ"ד ע"ב ע"פ ישכון חצריך נתבאר דחצירך הם ציון וירושלים שהם יסוד ומל' (כמ"ש במק"מ [במקדש מלך] שם עיין בזהר פ' ויחי דרי"ט ע"א).

And in the Zohar, Parshas Lech Lecha, folio 94b, on [the verse] "he shall dwell in Your courts," it is explained that "Your courts" are Zion and Jerusalem, which are Yesod (foundation) and Malchus (sovereignty) (as is written in the Mikdash Melech there; see the Zohar, Parshas Vayechi, folio 219a).

וי"ל [ויש לומר] דבי' בחי' אלו הן חצר החיצונה וחצר הפנימית והוא כמבואר במ"א ע"פ כרוב אחד מקצה מזה הוא ז"א דאצילות שהוא ירידת אור א"ס מלמעלה למטה

And it can be said that these two levels are the outer court and the inner court. This is as is explained elsewhere on [the verse] "One cherub at the end, on this side": [this] is Z'eir Anpin of Atzilus, which is the descent of the Infinite Light from above to below;

והמל' הוא מקור בי"ע ושרשם שבאצילות כו' לכן המל' נק' חצר החיצונה שהוא מקור הנבראים.

and Malchus is the source of Beriah, Yetzirah and Asiyah, and their root that is in Atzilus, etc. Therefore Malchus is called the outer court, for it is the source of the created beings.

אבל יסוד ז"א הוא בחי' חצר הפנימית הפונה קדים כו' (וכה"ג [וכהאי גוונא] פי' במאורי אור אות ח' סי' נ').

But Yesod of Z'eir Anpin is the level of the inner court "that faces east," etc. (And something like this is explained in Meorei Or, letter ches, section 50.)

וזהו כלתה נפשי לחצרות ה' ועמ"ש במ"א ע"פ כי תשמע בקול כו' לעשות הישר כו' דחצר החיצונה הוא פסוד"ז [פסוקי דזמרה] וחצר הפנימית היא ק"ש [קריאת שמע]

And this is [the meaning of] "My soul pines for the courts of Havayah." And see what is written elsewhere on [the verse] "When you listen to the voice," etc., "to do what is right," etc.: that the outer court is Pesukei deZimra (the Verses of Praise) and the inner court is the Shema,

כי בפסוד"ז [בפסוקי דזמרה] נזכר גדולתו ית' ממה שהוא מחיה עולמות ומלאכים כמ"ש הללו את ה' מן השמים כו' כל מלאכיו כו' הללוהו ברקיע עוזו כו' אשר מקור חיותן נק' חצר החיצונה.

for in Pesukei deZimra His greatness, may He be blessed, is spoken of in terms of His giving life to worlds and angels, as it is written, "Praise Havayah from the heavens," etc., "all His angels," etc., "Praise Him in the firmament of His strength," etc.; and the source of their life-force is called the outer court.

אבל ק"ש [קריאת שמע] שבה נאמר קבלת עול מלכות שמים ועול מצות זהו בחי' חצר הפנימית הפונה קדים שהתורה נק' משל הקדמוני קדמונו של עולם כו' ועמ"ש מענין זה ג"כ בד"ה ויקהל משה.

But the Shema, in which is recited the acceptance of the yoke of the kingship of Heaven and the yoke of the mitzvos, is the level of the inner court "that faces east (kadim)"; for the Torah is called "the parable of the Ancient One (hakadmoni)," the One Who precedes the world (kadmono shel olam), etc. And see what is written on this matter also in the discourse beginning "And Moshe assembled."

ובזהר פ' נח (דע"ה ב') לפי' המק"מ [המקדש מלך] שם משמע דחצר הפנימית הוא עולם הבריאה וחצר החיצונה הוא עולם היצירה.

And in the Zohar, Parshas Noach (folio 75b), according to the explanation of the Mikdash Melech there, the implication is that the inner court is the World of Beriah (Creation) and the outer court is the World of Yetzirah (Formation).

וכן בזהר פ' חיי שרה (דקכ"ט ע"ב) ע"פ ישכון חצריך משמע דחצר נק' עולם היצירה כמ"ש במק"מ [במקדש מלך] וזהו ענין פסוד"ז [פסוקי דזמרה] שהוא תפלת היצירה.

And so too in the Zohar, Parshas Chayei Sarah (folio 129b), on [the verse] "he shall dwell in Your courts," the implication is that the World of Yetzirah is called "court," as is written in the Mikdash Melech. And this is the matter of Pesukei deZimra, which is the prayer of Yetzirah.

ולפ"ז [ולפי זה] ק"ש [קריאת שמע] שנקרא חצר הפנימית היינו עולם הבריאה. ובית זהו תפלת שמו"ע [שמונה עשרה] שהוא בחי' אצילו ת והיינו כי אצי' הוא בחי' חכמה דכללות העולמות וזהו בחכמה יבנה בית כו'.

Accordingly, the Shema, which is called the inner court, is the World of Beriah. And the "house" is the prayer of the Shemoneh Esreh, which is the level of Atzilus. That is, Atzilus is the level of Chochmah of the worlds as a whole (klalus); and this is [the meaning of] "With wisdom a house is built," etc.

5 ואף גם לפי' זה אינו סותר למשנ"ת [למה שנתבאר] לעיל דחצרות ה' הן בעולם האצילות כי באצילות עצמו יש ג"כ אבי"ע [אצילות בריאה יצירה עשיה] אשר הכתר או החכמה נק' אצילות שבאצילות ובינה וז"א ונוק' [ונוקבא] נק' בי"ע שבאצילות ועמ"ש מזה בד"ה להבין מ"ש בהגדה מצה זו כו'

And even according to this explanation, it does not contradict what was explained above, that "the courts of Havayah" are in the World of Atzilus. For in Atzilus itself there are also Atzilus, Beriah, Yetzirah and Asiyah: Keser (the Crown) or Chochmah is called Atzilus of Atzilus, and Binah, Z'eir Anpin and Nukva are called Beriah, Yetzirah and Asiyah of Atzilus. And see what is written about this in the discourse beginning "To understand what is said in the Haggadah, 'This matzah,'" etc.

ולכן שייך חצרות בבי"ע ממש וגם באצילות כו', ובר"ח [ובראשית חכמה] שער הקדושה פ"ב [פרק ב'] פי' בכוונת הזהר ס"פ נח הנ"ל ששער החצר הפנימית הוא אור האצילות שביום השבת הוא נפתח כו'

Therefore [the term] "courts" applies to Beriah, Yetzirah and Asiyah proper, and also to Atzilus, etc. And in Reishis Chochmah, Shaar HaKedushah, chapter 2, he explains the intent of the Zohar at the end of Parshas Noach mentioned above: that "the gate of the inner court" is the light of Atzilus, which is opened on the Shabbos day, etc.

ועיין בפע"ח [בפרי עץ חיים] שער השבת פכ"ד שבשבת מאיר א"פ [אור פנימי] עצמו של אצילות בבריאה,

And see Pri Etz Chaim, Shaar HaShabbos, chapter 24: that on Shabbos the inner light (or pnimi) of Atzilus itself shines in Beriah.

ועיין מזה בהרמ"ז [בהרב משה זכות] ר"פ וארא (בדף כ"ג ע"ב) שבבריאה יש ב' בחינות א' הוא האור שבעצם יקרא בשם בריאה והב' הוא אור אימא דאצילות המאיר בה והיינו פנימיות ותוכיות הבריאה שמאיר ביום השבת עכ"ל [עד כאן לשונו]:

And see about this in the Ramaz at the beginning of Parshas Va'era (on folio 23b): that in Beriah there are two levels: the first is the light in its essence, which is called by the name Beriah; and the second is the light of Imma of Atzilus that shines in it, and that is the inner dimension and innermost core of Beriah, which shines on the Shabbos day. End of quote.

6 ב והנה לקרב אל השכל ענין חצר החיצונה וחצר הפנימית ובית המלך והוא ע"ד הנז' [הנזכר] לעיל כי האותיות נקראו אבנים וצירופיהם נק' חצרות ובתים.

2. Now, to bring closer to the intellect the matter of the outer court, the inner court and the King's house: it is along the lines mentioned above, that the letters are called "stones," and their combinations are called "courts" and "houses."

וידוע שיש אותיות הדבור ואותיות המחשבה, שאותיות הדבור יוצאים מהעלם אל הגילוי לחוץ לזולתו ונעשה בחי' בפ"ע [בפני עצמו] וזהו ענין חצר החיצונה

And it is known that there are letters of speech and letters of thought: the letters of speech go out from concealment into revelation, outward, to another, and become a separate entity; and this is the matter of the outer court.

משא"כ אותיות המחשבה שהן בבחי' העלם והמחשבה היא מתאחדת עם הנפש המשכלת תמיד בלי פירוד ע"כ היא הנק' חצר הפנימית.

Whereas the letters of thought are in a state of concealment, and thought is united with the intellective soul constantly, without separation; therefore it is what is called the inner court.

7 ועמ"ש בד"ה מי מנה עפר יעקב בענין מחשבה ודבור שהם בחי' בריאה ויצירה כו' ע"ש.

And see what is written in the discourse beginning "Who has counted the dust of Yaakov," concerning thought and speech: that they are the levels of Beriah and Yetzirah, etc.; see there.

אך בחי' בית המלך שהוא ג"כ מאבנים ואותיות אלא שהמלך דר בו בקביעות משא"כ בחצר.

But [as for] the level of the King's house, which is also of stones and letters, except that the King dwells in it permanently, which is not so in the court:

הענין כמו עד"מ למטה האותיות הם מעלימים על השכל ואין עצמיות השכל מתגלה מתוך האותיות.

the matter is as in an analogy here below: the letters conceal the intellect, and the essence of the intellect is not revealed from within the letters.

8 ולפעמים שאין החכמה מתגלה כלל מתוך האותיות כמו מי שלומד בספר ומבין האותיות ואינו מבין הפשט ובאמת אפילו אותיות המחשבה אין עצמיות החכמה מתגלה בהן כלל.

And sometimes the wisdom is not revealed at all from within the letters, as with one who studies a book and understands the letters but does not understand the plain meaning. And in truth, even in the letters of thought the essence of the wisdom is not revealed at all.

ולכן בריאה שהיא מחשבה היא בחינת בריאה יש מאין וכמ"ש בד"ה את שבתותי תשמרו בפי' בורא קדושים ישתבח שמך כו'.

Therefore Beriah (Creation), which is thought, is the level of creation of something from nothing, as is explained in the discourse beginning "You shall keep My Shabbosos," on the meaning of "Creator of holy beings; may Your Name be praised," etc.

ולכן נק' בחי' האותיות למעלה בחינת חצר שאין המלך דר בו משא"כ בחי' בית המלך שהמלך דר בו בקביעות זהו בחי' האותיות שנמשך בהן גילוי עצמיות החכמה עילאה שלא יהיו האותיות מעלימים ומסתירים

Therefore the level of the letters above is called the level of a court, in which the King does not dwell; whereas the level of the King's house, in which the King dwells permanently, is the level of the letters into which the revelation of the essence of supernal Chochmah (wisdom) is drawn, so that the letters do not conceal and hide

(ועמ"ש בענין קי"ס [קריעת ים סוף] בד"ה הנה ים סוף גבי והניף ידו על הנהר כו' ועמ"ש ע"פ אם בחקותי תלכו בענין אותיות החקיקה ואותיות הכתיבה כו' ע"ש), וכמ"כ [וכמו כן] עד"ז בעבודת ה' יש בחי' ישכון חצריך ובחי' נשבעה בטוב ביתך

(and see what is written about the Splitting of the Sea of Reeds in the discourse beginning "Behold, the Sea of Reeds," on "And He will wave His hand over the River," etc.; and see what is written on [the verse] "If you walk in My statutes," about engraved letters and written letters, etc.; see there). And likewise, in the same way, in the service of G-d there is the level of "he shall dwell in Your courts" and the level of "we shall be satisfied with the goodness of Your house,"

דהיינו מי שהוא עוסק בתורה ותפלה ומכוין את לבו לאותיות שבהם לבדם זהו בחי' ישכון חצריך אף שהוא בחי' חצר הפנימית.

that is: one who engages in Torah and prayer and directs his heart to their letters alone, this is the level of "he shall dwell in Your courts," even though it is the level of the inner court.

אבל מי שמעמיק דעתו ושכלו להבין פירוש המלות שבתפלה עד מקום שידו מגעת וכן בעיון שכלו בעסק התורה זהו בחי' נשבעה בטוב ביתך דאורייתא היכלא עילאה דקוב"ה [דקודשא בריך הוא].

But one who deepens his mind and his intellect to understand the meaning of the words of the prayer, as far as his hand reaches, and likewise in the contemplation of his intellect in the study of Torah, this is the level of "we shall be satisfied with the goodness of Your house," for the Torah is "the supernal palace of the Holy One, blessed be He."

וזהו ענין כלתה נפשי לחצרות ה' שנק' כלה וארוסה לבד לפי שמקבלת רק מבחי' חצרות שהם האותיות לבד.

And this is the matter of "My soul pines (kalsah) for the courts of Havayah": it is called a bride (kallah), one only betrothed, because it receives only from the level of courts, which are the letters alone.

וזהו ענין קדושין (וכנז' [וכנזכר] לעיל בפנים) שקדושין ומאמר ענין אחד הוא.

And this is the matter of kiddushin, betrothal (as mentioned above, in the main discourse): that kiddushin and ma'amar ("utterance") are one matter.

ומאמר היינו אותיות התורה כו' שהם בחי' מקיפים כמו טבעת קידושין כו'

And ma'amar means the letters of the Torah, etc., which are the level of encompassing [lights] (makifim), like the ring of kiddushin, etc.

אבל בחי' עיון התורה שנקלט בנפשו השגת התורה שהיא טפת חכמה עילאה וכן בתפלה להיות נקלט רוממות ה' אל תוך תוכו ופנימיותו בקרב איש ולב עמוק זהו נקרא בחי' נשואין שהוא בחי' פנימיות כו':

But the level of the contemplative study of Torah, in which the comprehension of the Torah, which is a drop of supernal Chochmah, is absorbed into one's soul, and likewise in prayer, that the exaltedness of G-d be absorbed into his innermost core and inwardness, "within a man, and a deep heart": this is called the level of nisuin (marriage), which is the level of the inner dimension (pnimiyus), etc.

9 ג אך להבין מ"ש וארשתיך לי הנה יובן בהקדים פי' מ"ש במדרש שוחר טוב פרשה י"ט ע"פ מלא קרנך שמן ולך אשלחך אל ישי כו'

3. But to understand what is written, "And I will betroth you to Me": it will be understood by first explaining what is said in Midrash Shocher Tov, section 19, on [the verse] "Fill your horn with oil and go; I will send you to Yishai," etc.:

כל מקום שנאמר לי אינו זז לא בעוה"ז ולא בעוה"ב [בעולם הבא] וכ"ה ג"כ במדרש רבה פ' ויקרא פרשה ב' אינו זז לעולם כו'.

"Wherever 'to Me' (li) is said, it never moves, neither in this world nor in the World to Come." And so it is also in Midrash Rabbah, Parshas Vayikra, section 2: "it never moves, forever," etc.

10 ומבואר במ"א בפ' יתרו בביאור ע"פ זכור את יום השבת, בענין מאמר שמואל לשאול וגם נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם כי לא אדם הוא להנחם,

And it is explained elsewhere, in Parshas Yisro, in the explanation on [the verse] "Remember the Shabbos day," concerning Shmuel's words to Shaul, "And also the Eternal One of Israel will not lie and will not change His mind, for He is not a man that He should change His mind,"

שזהו תשובה על שביקש שאול ממנו שתשוב לו המלוכה.

that this was the answer to Shaul's request of him that the kingship be returned to him.

11 והשיב לו שמואל שמאחר שכבר ניתנה לדוד אי אפשר להעביר המלוכה ממנו כי מלכות בית דוד נלקחה ממקום עליון

Shmuel answered him that since it had already been given to David, it was impossible to take the kingship away from him; for the kingship of the House of David was taken from a lofty place,

שהיא מבחי' כי לא אדם הוא להנחם ולא כמלכות שאול שנלקחה מבחי' אדם כו' מבחי' חכמה ובבחי' אדם שייך ימינא ושמאלא ונמשך ההשפעה לפי מעשה התחתונים וע"כ יש שינויים כו'

which is from the level of "for He is not a man (adam) that He should change His mind," and not like the kingship of Shaul, which was taken from the level of adam ("man"), etc., from the level of Chochmah. And at the level of adam, right and left apply, and the flow of influence is drawn down according to the deeds of the lower beings; therefore there are changes, etc.

אבל למעלה מבחי' אדם לית שמאלא בהאי עתיקא לפי שהוא המתנשא מימות עולם רם ונשא כו' וזהו ענין רמה קרני, ותרם כראים קרני כו'.

But above the level of adam, "there is no left in this Atika (the Ancient One)," because He is "the One exalted from the days of old," "high and exalted," etc. And this is the matter of "my horn is exalted," and "You have raised my horn like a re'em's," etc.

12 וזהו פי' וענין המדרש דכ"מ [דכל מקום] שנאמר לי אינו זז לעולם והיינו לפי שהוא מבחינת דלית שמאלא כו' וע"כ לא אדם הוא להנחם ואין שייך שינוי.

And this is the meaning and the matter of the Midrash that wherever "to Me" (li) is said, it never moves, forever: that is, because it is from the level of "there is no left," etc.; and therefore "He is not a man that He should change His mind," and change does not apply.

ואי"כ מובן מזה דפי' לי הוא בחי' עתיקא וכן בפרדס בעה"כ [בערכי הכינויים] ערך לי פי' לי לעצמי שאינו מושג

If so, it is understood from this that the meaning of li is the level of Atika. And so too in the Pardes, in Erchei HaKinuyim, under the entry "Li," he explains li as "to Myself," meaning that it is not grasped.

ואע"ג [ואף על גב] דפי' דהיינו בבחי' בינה לא תברא דבינה נק' ג"כ עתיקא לפעמים כמ"ש בזהר ס"פ קרח הוא דא עתיקא שהתגלות עתיק הוא בבינה כו'

And although he explains that this is at the level of Binah (understanding), this is no refutation, for Binah is also sometimes called Atika, as is written in the Zohar at the end of Parshas Korach, "'Hu' (He): this is Atika"; for the revelation of Atik is in Binah, etc.

וע' בע"ח [בעץ חיים] שער תיקון נוקבא ספ"ב [סוף פרק ב'] הטעם שנק' בינה הוא כו'. ועפ"ז [ועל פי זה] יובן ג"כ ענין מ"ש וארשתיך לי דיהיו הקדושין לי ממש.

And see Etz Chaim, Shaar Tikkun Nukva, end of chapter 2, [for] the reason why Binah is called "Hu," etc. And according to this, the matter of what is written, "And I will betroth you to Me," will also be understood: that the betrothal will be truly "to Me."

והענין כי הנה אנו אומרים אשר קדשנו במצותיו והוא ג"כ לשון אירוסין וקדושין (כמ"ש הרד"א [הרב דוד אבודרהם] גבי ברכת נטילת ידים) וא"כ מהו שאנו מבקשים קדשנו במצותיך כו' לשון להבא. והלא כבר קדשנו במצותיו.

The matter is this: we say, "Who has sanctified us with His commandments," and this too is an expression of erusin and kiddushin (betrothal) (as Rabbi David Abudarham writes regarding the blessing over washing the hands). If so, what is [the meaning of] our request, "Sanctify us with Your commandments," etc., in the future tense? Has He not already sanctified us with His commandments?

אך הענין דהנה מבואר במ"א בביאור ע"פ והיה לכם לציצית גבי וזכרתם את כל מצות דהמצות הן נק' מצות המלך דהיינו שהן בבחי' מל' דאצילות

But the matter is this: it is explained elsewhere, in the explanation on [the verse] "And it shall be for you as tzitzis," regarding "and you shall remember all the commandments," that the mitzvos are called "the commandments of the King," that is, they are at the level of Malchus (sovereignty) of Atzilus (Emanation);

אך שרשן הוא בז"א וע"י אתעדל"ת [אתערותא דלתתא] של האדם ממשיך להיות המצוה אברין דמלכא דז"א ועוד שממשיכים ג"כ מא"א [מאריך אנפין] בז"א כו' ע"ש.

but their root is in Z'eir Anpin (the emotive attributes), and through a person's arousal from below (isarusa dilesata) he draws [it] down so that the mitzvah becomes "the limbs of the King" of Z'eir Anpin; and moreover, that one also draws down from Arich Anpin into Z'eir Anpin, etc.; see there.

עוד נתבאר זה במ"א בענין ההפרש שבין זכירה ראשונה שאמר וזכרתם את כל מצות הוי' לזכירה שניה שאמר למען תזכרו כו' מצותי.

This was further explained elsewhere, concerning the difference between the first remembering, where it says, "And you shall remember all the commandments of Havayah," and the second remembering, where it says, "So that you shall remember," etc., "My commandments."

דזהו ג"כ ב' בחי' הנ"ל שבמצות אך מ"מ מבואר משם הטעם שנק' בחי' הב' מצותי ממש שלמעלה משם הוי' לפי שהוא המשכת אור א"ס בעצמו בז"א

For these too are the two levels in the mitzvos mentioned above. But nevertheless, it is explained there why the second level is called truly "My commandments," which is above the Name Havayah: because it is the drawing down of the Infinite Light (Or Ein Sof) itself into Z'eir Anpin,

דהיינו שממשיך מבחי' חיה יחידה שלמעלה מהכלים וזהו אני הוי' שאני הוא בחי' הכתר והוא נמשך להיות הוי' והוא בחי' מצותי ממש.

that is, one draws down from the level of chayah and yechidah, which is above the vessels. And this is [the meaning of] "I am Havayah": "I" (Ani) is the level of Keser (the Crown), and it is drawn down to become Havayah; and this is the level of truly "My commandments."

ועיין מ"ש בביאור ע"פ וידבר אלקים דעשרת הדברות בענין זה דשרש המצות הוא המשכת א"א

And see what is written in the explanation on [the verse] "And G-d spoke," of the Ten Commandments, on this matter: that the root of the mitzvos is the drawing down of Arich Anpin

(ועיין מזה בביאור ע"פ ראיתי והנה מנורת זהב ועיין מזה באגה"ק [באגרת הקודש] בסופו ד"ה להבין מ"ש בפע"ח [בפרי עץ חיים]).

(and see about this in the explanation on [the verse] "I have seen, and behold, a menorah of gold"; and see about this in Iggeres HaKodesh, at its end, in the passage beginning "To understand what is written in Pri Etz Chaim").

ועד"ז י"ל [יש לומר] מה שאנו מבקשים קדשנו במצותיך אע"פ [אף על פי] שאנו אומרים אשר קדשנו במצותיו שכבר קדשנו.

And along these lines it can be explained why we ask, "Sanctify us with Your commandments," even though we say, "Who has sanctified us with His commandments," [meaning] that He has already sanctified us.

כי מה שכבר קדשנו היינו כמו שנמשכו המצות למטה בבחי' מל' דאצילות המקבלת מז"א. אבל מה שאנו מבקשים קדשנו במצותיך היינו בחי' רמ"ח אברים דמלכא.

For that He has already sanctified us refers to the mitzvos as they were drawn down below, at the level of Malchus of Atzilus, which receives from Z'eir Anpin. But what we ask, "Sanctify us with Your commandments," is the level of the 248 limbs of the King.

13 ועיקר המשכה זו היינו המשכת א"א בז"א וכמו האבר שממשיך החיות מהנפש ממש לתוכו כמו העין ממשיך גילוי כח הראיה כו'

And the essence of this drawing down is the drawing down of Arich Anpin into Z'eir Anpin; just as a limb draws the life-force from the soul itself into itself, as the eye draws down the revelation of the power of sight, etc.

ולע"ל [ולעתיד לבוא] שנאמר וארשתיך לי. היינו ז"א כשיהיה מתעלה בבחי' ומדרגת א"א ממש, לכן נק' לי.

And in the Time to Come, of which it is said, "And I will betroth you to Me": that is, when Z'eir Anpin will be elevated to the level and rank of Arich Anpin itself; therefore it is called "to Me" (li).

והיינו מ"ש במ"א בד"ה והיה מספר בנ"י [בני ישראל] אשר לא ימד ולא יספר דמספר היינו בחי' המצות שנתנו במספר.

And this is what is written elsewhere, in the discourse beginning "And the number of the children of Israel shall be ... which cannot be measured or counted": that "number" is the level of the mitzvos, which were given in a number,

שלע"ל [שלעתיד לבוא] יתעלו בבחי' ולתבונתו אין מספר כו' שהוא ענין התגלות א"א שהוא בחי' אין סוף.

and that in the Time to Come they will be elevated to the level of "and His understanding is beyond number," etc., which is the matter of the revelation of Arich Anpin, which is the level of Ein Sof (without end).

(ועמ"ש מזה ג"כ בביאור ע"פ מי מנה עפר יעקב ומספר את רובע ישראל). וע"ז אנו מבקשים קדשנו במצותיך כו',

(And see what is written about this also in the explanation on [the verse] "Who has counted the dust of Yaakov, or numbered a fourth of Israel.") And for this we ask, "Sanctify us with Your commandments," etc.;

וזהו ג"כ בקשת כנס"י [כנסת ישראל] ישקני מנשיקות פיהו ופי' בזהר תרומה דקמ"ו סע"ב [סוף עמוד ב] מאן ישקני ההוא דסתים כו' ובמה בההוא רתיכא עילאה עיין מק"מ [מקדש מלך] שם.

and this is also the request of the Congregation of Israel, "Let Him kiss me with the kisses of His mouth." And it is explained in the Zohar, Terumah, end of folio 146b: "Who will kiss me? That One Who is hidden," etc. "And with what? With that supernal chariot." See the Mikdash Melech there.

14 וע"ז נאמר וארשתיך לי. ולכן הוא לעולם. כי בקדושין דעכשיו שהם מבחינת אדם העליון שהוא בחי' ז"א אשר שם ישחו"ג [יש חו"ג] ימינא ושמאלא ע"כ יש ירידה כו',

And of this it is said, "And I will betroth you to Me"; and therefore it is "forever." For in the betrothal of now, which is from the level of the supernal Adam, the level of Z'eir Anpin, where there are Chesed (kindness) and Gevurah (restraint), right and left, there is therefore descent, etc.;

אכן לע"ל [לעתיד לבוא] שיהיה התעלות ז"א בבחי' עתיקא ממש וזהו לי ועי"ז הוא לעולם כי לית שמאלא כו'

but in the Time to Come there will be the elevation of Z'eir Anpin to the level of Atika itself, and this is "to Me," and through this it is "forever," for "there is no left," etc.,

ולא אדם הוא להנחם כנ"ל ועמ"ש סד"ה וידעת היום והשבות מענין זה שכשהיום יש עליות וירידות לפי שהוא מבחינת ממכ"ע [ממלא כל עלמין] אבל לעתיד שיהיה גילוי סוכ"ע כו',

and "He is not a man that He should change His mind," as mentioned above. And see what is written at the end of the discourse beginning "Know this day, and take [to heart]," on this matter: that today there are ascents and descents, because it is from the level of the light that fills all worlds (memalei kol almin); but in the Future there will be the revelation of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin), etc.

ועיין בתד"א [בתנא דבי אליהו] ח"א [חלק א'] רפ"ו ע"פ ואהבת עולם אהבתיך משמע שגבוה מבחינת אהבה רבה

And see Tanna DeBei Eliyahu, Part I, at the beginning of chapter 6, on [the verse] "With an everlasting love (ahavas olam) I have loved you": the implication is that it is higher than the level of great love (ahavah rabbah),

כמש"ש [כמה שכתוב שם] אהבה רבה אהבתיך לא נאמר אלא אהבת עולם אהבתיך שמא תאמר אהבת הקב"ה שלש שנים או אהבת עשר שנים או אהבת מאה שנים לכך נאמר אהבת עולם אהבתיך עכ"ל [עד כאן לשונו],

as is written there: "It does not say, 'With a great love I have loved you,' but 'With an everlasting love I have loved you.' Lest you say, the love of the Holy One, blessed be He, is for three years, or a love of ten years, or a love of a hundred years, therefore it says, 'With an everlasting love I have loved you.'" End of quote.

והיינו על דרך המבואר כאן בפי' וארשתיך לי לעולם שבחינה זו גבוה מאהבה רבה שהיא בז"א

And this is along the lines of what is explained here on the meaning of "And I will betroth you to Me forever": that this level is higher than ahavah rabbah, which is in Z'eir Anpin.

ועיין במא"א [במאורי אור] אות א' סעיף ל"ז ובסש"ב [ובספר של בינונים] פרק מ"ג דאהבה רבה גבוה מבחינת אהבת עולם, ויש ליישב דהנה יש ב' בחינת עולם מל' ובינה שהן שורש עוה"ז ועוה"ב [ועולם הבא]

And see Meorei Or, letter aleph, section 37, and Sefer Shel Beinonim (Tanya), chapter 43, that ahavah rabbah is higher than the level of ahavas olam. This can be reconciled: there are two levels of olam ("world"), Malchus and Binah, which are the root of this world and of the World to Come

(כמ"ש בזח"א [בזהר חלק א] פ' בראשית ל"ד א' ויגש דר"י ע"א ויצא קנ"ח ב' ור"פ וארא ק"ב א' ובפרדס ערך עולם הבא)

(as is written in the Zohar, Part I, Parshas Bereishis, 34a; Vayigash, folio 210a; Vayetzei, 158b; and at the beginning of Parshas Va'era, 102a; and in the Pardes, under the entry "the World to Come");

ואהבה רבה הוא בז"א כמ"ש במא"א [במאורי אור] שם ובפרדס ערך אהבה וא"כ אהבת עולם שבמל' שהיא עלמא תתאה היא למטה מאהבה רבה שבתפארת

and ahavah rabbah is in Z'eir Anpin, as is written in Meorei Or there and in the Pardes under the entry "Ahavah" (love). If so, the ahavas olam that is in Malchus, which is the lower world (alma tata'ah), is below the ahavah rabbah that is in Tiferes (beauty);

אבל אהבת עולם עלמא עילאה דבינה היא למעלה מאהבה רבה וגם כי התגלות עתיק הוא בבינה והוא בחינת אהבה בתענוגים

but the ahavas olam of the upper world (alma ila'ah), of Binah, is above ahavah rabbah; and also because the revelation of Atik is in Binah, and that is the level of "love in delights" (ahavah betaanugim).

גם יש לומר עוד ע"פ מ"ש בד"ה חכלילי עינים מיין בפי' וענין אהבת עולם שלמטה מבחי' אהבה רבה

It can also be said further, according to what is written in the discourse beginning "His eyes are red with wine," on the meaning and matter of the ahavas olam that is below the level of ahavah rabbah:

דהיינו לפי שנמשכת מבחינת עולם משא"כ פי' לי לעולם לשון נצחיות ועמ"ש ע"פ שובה ישראל עד זהו ענין אהבת עולם שלמעלה מאהבה רבה.

that is, because it is drawn from the level of olam ("world"); whereas the meaning of "to Me forever (le'olam)" is an expression of eternity. And see what is written on [the verse] "Return, O Israel, unto ...": this is the matter of the ahavas olam that is above ahavah rabbah.

15 ומזה יובן הא דבעינן בקדושין שיאמר לי דבעינן כדכתיב וארשתיך לי כו'. ועיין בזהר גדול ח"א [חלק א'] דט"ו ע"א פי' ג"כ וארשתיך לי בגין דינקא לימינא כו'

From this will be understood why for kiddushin (betrothal) we require that he say "to me" (li): because we require [it to be] as it is written, "And I will betroth you to Me," etc. And see the large [edition of the] Zohar, Part I, folio 15a, which also explains "And I will betroth you to Me": "because she nurses from the right," etc.

ושרש הענין היינו שתקבל מבחי' דלית שמאלא בהאי עתיקא וזהו טוב לחסות בה' מבטוח באדם כמ"ש במ"א דר"ל [דרוצה לומר] מבחינת אדם העליון כו'

And the root of the matter is that she should receive from the level of "there is no left in this Atika." And this is [the meaning of] "It is better to take refuge in Havayah than to trust in man (adam)," as is explained elsewhere, that it means: than the level of the supernal Adam, etc.

(ועיין עוד ברע"מ [ברעיא מהימנא] פ' תצא דרע"ז ע"א ובהרמ"ז [ובהרב משה זכות] שם ועמ"ש בפ' תצא ע"פ כי ההרים ימושו כו' וברית שלומי לא תמוט כו')

(And see further the Raaya Mehemna, Parshas Teitzei, folio 277a, and the Ramaz there; and see what is written in Parshas Teitzei on [the verse] "For the mountains may move away," etc., "but My covenant of peace shall not be shaken," etc.)

והנה בחי' זו נמשך ע"י לבי ובשרי ירננו אל כו' שהוא בחי' הכלות אל מהותו ועצמותו ית' שלמעלה מעלה מבחי' חצרות ה' שעי"ז נמשך וארשתיך לי כו' וזהו ענין במקום שבע"ת [שבעלי תשובה] עומדים כו' וזהו ענין ורב טוב לבית ישראל.

Now, this level is drawn down through "my heart and my flesh sing out to," etc., which is the level of expiring (kelos) toward His being and essence, may He be blessed, which is far, far above the level of "the courts of Havayah"; and through this, "And I will betroth you to Me" is drawn down, etc. And this is the matter of "In the place where baalei teshuvah (penitents) stand," etc.; and this is the matter of "and the great goodness to the house of Israel."

וגם פי' וארשתיך לי לעולם שיהיה הגילוי למטה ממש ולא יהי' [יהיה] העולם מסתיר והיינו לפי שיהי' [שיהיה] הגילוי מבחי' המגביהי לשבת ע"כ הוא המשפילי כו' שיהי' [שיהיה] הגילוי לעולם ממש למטה.

And also, the meaning of "And I will betroth you to Me forever (le'olam)" is that the revelation will be actually below, and the world will not conceal. That is, because the revelation will be from the level of "Who dwells on high," therefore He is "Who lowers [Himself]," etc., so that the revelation will be in the world (la'olam) itself, below.

וזהו ענין אהבת עולם אהבתנו כו' חמלה גדולה ויתרה כו' היינו בחינת וארשתיך לי ממש לעולם:

And this is the matter of "With an everlasting love You have loved us," etc., "great and abundant compassion," etc.: that is, the level of truly "And I will betroth you to Me forever."

16 ד והרמ"ז [והרב משה זכות] פ' תרומה (דקל"ד ע"ב) ע"פ ויקחו לי תרומה פי' לי היינו חכמה עילאה שהוא נשמת כל העולמות כו'

4. And the Ramaz, on Parshas Terumah (folio 134b), on [the verse] "And let them take for Me (li) an offering," explains that li is supernal Chochmah (wisdom), which is the soul of all the worlds, etc.;

ולכן כל מקום שנאמר לי קיים לעולם כו' והוא שם ע"ב [שם ע"ב] שעיקרו ד' יודי"ן גימטריא לי, ועמ"ש מענין ד' יודי"ן אלו בביאור ע"פ ומספר את רובע ישראל.

and therefore wherever li is said, it endures forever, etc.; and it is the Name of seventy-two (AB), whose essence is four yuds, the numerical value of li. And see what is written about these four yuds in the explanation on [the verse] "or numbered a fourth of Israel."

ויש לפרש לפ"ז [לפי זה] ענין וארשתיך לי ע"ד מ"ש האריז"ל [האר"י זכרונו לברכה] בפי' הפסוק ביום ההוא יהיה שלעתיד יהיו זו"נ [זעיר אנפין ונוקבא] שהם ו"ה במדרגת או"א [אבא ואימא] ממש הנק' י"ה וזהו בחי' יהיה

And according to this, the matter of "And I will betroth you to Me" can be interpreted along the lines of what the Arizal says in explaining the verse "On that day shall be (yihyeh)": that in the Future, Z'eir Anpin and Nukva, which are vav-hei, will be at the rank of Abba and Imma themselves, which are called yud-hei; and this is the level of yihyeh.

נמצא כנס"י [כנסת ישראל] שהיא בחינת ה' תתאה. תקבל מבחי' יו"ד שהוא חכמה עילאה ממש (ועמ"ש בפ' חיי שרה סד"ה יגלה לן טעמיה).

It follows that the Congregation of Israel, which is the level of the lower hei, will receive from the level of yud, which is supernal Chochmah itself (and see what is written in Parshas Chayei Sarah, at the end of the discourse beginning "Let Him reveal to us its reason").

והיינו כי פי' כנס"י [כנסת ישראל] היינו שמקבלת מישראל דלעילא וישראל היינו לי ראש אך יש בחי' ישראל זוטא וישראל סבא וכמ"ש סד"ה ואלה שמות בנ"י [בני ישראל] דישראל זוטא היינו המשכת ח"ע [חכמה עילאה] שנמשך ומתפשט בהמדות

That is, the meaning of "the Congregation of Israel" is that it receives from Yisrael above, and Yisrael is li rosh ("a head for Me"). But there is the level of Yisrael Zuta (the lesser Israel) and Yisrael Saba (the elder Israel), as is written at the end of the discourse beginning "And these are the names of the children of Israel": that Yisrael Zuta is the drawing down of supernal Chochmah as it is drawn and spreads into the emotive attributes (middos);

אך לעתיד יהיה גילוי עצמיות חכמה עילאה עדן העליון כו' ישראל סבא לי ראש ממש

but in the Future there will be the revelation of the essence of supernal Chochmah, the supernal Eden, etc., Yisrael Saba, li rosh itself.

ועמ"ש מזה בביאור ע"פ אני ה' אלקיכם דפרשה ציצית ועמש"ש [ועיין מה שכתוב שם] מענין מ"ש בתורת ה' חפצו ובתורתו יהגה שבחינת תורת ה' הוא תורה שלמעלה שיתגלה לע"ל [לעתיד לבוא]

And see what is written about this in the explanation on [the verse] "I am Havayah your G-d" of the passage of tzitzis; and see what is written there about the matter of "his desire is in the Torah of Havayah, and in his Torah he meditates": that the level of "the Torah of Havayah" is the Torah above, which will be revealed in the Time to Come,

והיינו ע"י עסק התורה שלפנינו שהיא כלי לגילוי זה וכן עד"ז במצות שיש ב' בחי' חסד כו' ע"ש

and that is through the study of the Torah that is before us, which is a vessel for this revelation; and so too, along these lines, in the mitzvos, in which there are two levels of Chesed (kindness), etc.; see there.

וזהו ענין קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך. בתורתך היא תורת ה' שיתגלה לע"ל [לעתיד לבוא] ע"י עסק התורה עכשיו ועז"נ [ועל זה נאמר] וארשתיך לי כו' וידעת את ה':

And this is the matter of "Sanctify us with Your commandments, and grant our portion in Your Torah." "In Your Torah": this is "the Torah of Havayah," which will be revealed in the Time to Come through the study of Torah now. And of this it is said, "And I will betroth you to Me," etc., "and you shall know Havayah."

LIKKUTEI TORAH • PARSHAS BAMIDBAR • MAAMAR 11

וספרתם לכם ממחרת השבת וגו' תספרו חמשים יום

"And you shall count for yourselves from the morrow of the Shabbos"

1 וספרתם לכם ממחרת השבת וגו' תספרו חמשים יום. להבין כ"ז [כל זה] וכי חמשים יום סופרים והלא אין סופרים כי אם מ"ט יום (וע' מזה בתוספות במנחות פרק רבי ישמעאל דס"ה ע"ב).

"And you shall count for yourselves from the morrow of the Shabbos," etc., "you shall count fifty days." To understand all this: do we, then, count fifty days? Surely we count only forty-nine days! (And see on this the Tosafos in Menachos, chapter Rabbi Yishmael, folio 65b.)

גם להבין פי' הספירה היום יום אחד לעומר היום שני ימים לעומר וכו' שהם שבוע אחד וכן שני שבועות וכו' וכן כולם.

Also to understand the meaning of the Counting: "Today is one day of the Omer," "Today is two days of the Omer," etc., "which are one week," and likewise "two weeks," etc., and so with all of them.

ולכאורה כך היה ראוי לומר היום יום ראשון לעומר היום יום שני לעומר היום יום שלישי כו'.

And seemingly, it would have been fitting to say thus: "Today is the first day of the Omer," "Today is the second day of the Omer," "Today is the third day," etc.

הנה ענין הספירה כי בפסח היו מקריבים העומר משעורים שהוא ראשית קצירכם בזמן ההוא ושתי הלחם מחטים בשבועות שהוא זמן בכורי קציר חטים ומקציר שעורים עד קציר חטים צריך לספור.

Now, the matter of the Counting is that on Pesach they would offer the Omer from barley, which is "the first of your harvest" at that season, and the Two Loaves from wheat on Shavuos, which is the time of "the first fruits of the wheat harvest"; and from the barley harvest until the wheat harvest one must count.

וביאור ענין זה הנה במרכבת יחזקאל כתיב ופניהם וכנפיהם פרודות מלמעלה (עיין מזה בזח"ג [בזהר חלק ג] פנחס דרכ"ט סע"א [סוף עמוד א] ודף רכ"ג סע"א [סוף עמוד א] ובת"ז [ובתיקוני זהר] תיקון נ"ו בתחלתו וסוף תיקון ה' ובעה"ק [ובעבודת הקודש] ח"ד פי"ט).

And the explanation of this matter: now, in the Chariot of Yechezkel it is written, "And their faces and their wings were separated above." (See on this in the Zohar, Part III, Pinchas, folio 229, end of side a, and folio 223, end of side a; and in the Tikkunei Zohar, Tikkun 56, at its beginning, and the end of Tikkun 5; and in Avodas HaKodesh, Part IV, chapter 19.)

פי' וכנפיהם עפיפתם והסתלקותם למעלה ליכלל במקורם באהבה ויראה וכדכתיב אחרי ה' ילכו כאריה ישאג.

The meaning of "and their wings" is their flight and their withdrawal upward, to be included in their source, with love and awe, as it is written, "After Havayah they shall walk; like a lion he shall roar."

פי' כאריה שבמרכבה ששואג והומה קדוש וגו' וכל חפצו וכל ישעו להתכלל ולהתבטל במציאות וכן שור גועה כו'.

That is, "like a lion": the lion of the Chariot, which roars and cries out, "Holy," etc., and all its desire and all its salvation is to be included and to be nullified in [its very] existence. And likewise the ox lows, etc.

ועד"ז נאמר וישרנה הפרות כו' הלך וגעו (בש"א [בשער א] סי' ו' ב'), הוא פני שור שבמרכבה

And along these lines it is said, "And the cows went straight," etc., "lowing as they went" (in I Samuel, chapter 6, 2): this is the face of the ox in the Chariot.

הנה בחי' זו של כנפיהם הם פרודות מלמעלה כל אחד ואחד לפי מדרגתו שמדרגת האחד מובדלת ומופרדת מחבירו וכדכתיב פני אריה אל הימין באהבה הוא מחנה מיכאל.

Now, this level of "their wings" is "separated above," each and every one according to its rank, for the rank of one is distinct and separate from its fellow, as it is written, "the face of a lion on the right": with love; this is the camp of Michael.

2 ופני שור מחנה גבריאל מהשמאל ביראה. ופני נשר היא מדה ממוצעת בחי' רחמנות כנשר יעיר קנו כו'.

And "the face of an ox," the camp of Gavriel, [is] "on the left," with awe. And "the face of an eagle" is an intermediate attribute, the level of compassion: "As an eagle stirs up its nest," etc.

ועל זה נאמר ואשא אתכם על כנפי נשרים וגו'

And of this it is said, "And I bore you on eagles' wings," etc.

כי מחמת שהיו ישראל במצרים בחומר ובלבנים בגשמיות לא היו ראוים לזכות להמעלה הגדולה ויתירה שזכו במתן תורה פנים בפנים דבר ה' וגו' כ"א ע"י בחי' רחמנות שהם כנפי נשרים שע"ז ואביא אתכם אלי (ועמ"ש בפ' בלק סד"ה מי מנה עפר יעקב).

For since Israel had been in Egypt, in mortar and in bricks, in physicality, they were not fit to merit the great and surpassing distinction that they merited at the Giving of the Torah, "Face to face Havayah spoke," etc., except through the level of compassion, which is "eagles' wings," through which "I brought you to Me." (And see what is written in Parshas Balak, at the end of the discourse beginning "Who has counted the dust of Yaakov.")

והטעם שכנפיהם פרודות הוא מפני שכל שפעם וחיותם הוא מבחי' מל' ית' וכדכתיב מלכותך מכ"ע [מלכות כל עולמים] המרומז באות ה' משמו ית'

And the reason that their wings are "separated" is that all their flow and their life-force is from the level of His Malchus (sovereignty), may He be blessed, as it is written, "Your kingship is a kingship of all worlds," which is alluded to in the letter hei of His Name, may He be blessed,

וכדכתיב בהבראם בה' בראם שהוא בחי' רוח פיו ית' כי וברוח פיו כל צבאם כמו, עד"מ הבל היוצא מן הפה

and as it is written, "When they were created" (behibar'am): "with [the letter] hei He created them." This is the level of "the breath of His mouth," may He be blessed, for "by the breath of His mouth all their host" [were made]: like, by way of analogy, the breath that comes out of the mouth,

וכמאמר באתא קלילא דלית ביה מששא וה' זו הוא בחי' ה' מוצאות הפה

and as in the saying, "with a light letter, in which there is no substance." And this hei is the level of the five points of articulation of the mouth.

דהיינו כמו שהבל הדיבור מתחלק להי' מוצאות עד"מ כך בחי' רוח פיו יתי' מתחלק להיות מדרגות חלוקות ומובדלות זו מזו ד' מחנות שכינה מחנה מיכאל פני אריה כו' כנגד ד' מוצאות.

That is, just as the breath of speech divides into five points of articulation, by way of analogy, so the level of "the breath of His mouth," may He be blessed, divides to become levels that are divided and distinct from one another: the four camps of the Shechinah (Divine Presence), the camp of Michael, "the face of a lion," etc., corresponding to four points of articulation.

3 ומוצא הה' הוא בחי' גיכ"ק מוצא החיך בחי' עושה שלום במרומיו

And the fifth point of articulation is the level of [the letters] gimmel, yud, kaf, kuf, the articulation of the palate, the level of "He makes peace in His heights."

כי מיכאל שר של מים וגבריאל שר של אש ואין המים מכבים כו' מפני השפעה הכללית שבהם ממקור חוצבם אשר לבחינה זו כולם כאחד עונים באימה ואומרים קדוש כו'.

For Michael is the prince of water and Gavriel the prince of fire, and the water does not extinguish, etc., because of the general flow in them from the source from which they were hewn, so that at this level all of them as one respond with awe and say, "Holy," etc.

וזהו בוערות כמראה הלפידים היא מתהלכת בין החיות כו' פי' היא מתהלכ' [מתהלכת] ה' מתהלכ' [מתהלכת] דהיינו לפי שנמשך בהם השפעת בחי' הה' לפיכך בוערים ואומרים קדוש.

And this is [the meaning of] "burning like the appearance of torches; it moves about among the Chayos," etc. The meaning is: "it (hi) moves about": the hei moves about. That is, because the flow of the level of the hei is drawn into them, therefore they burn and say, "Holy."

(וז"ל [וזה לשונו] הזהר בראשית דמ"א ע"ב היא מתהלכת מאן היא דא רוחא קדישא אתר דנפקו מינה ואיהי נהיר לון והיינו בחי' מלכות שהיא בחי' ה' דשם הוי'

(And these are the words of the Zohar, Bereishis, folio 41b: "'It moves about': who is 'it'? This is the holy spirit (rucha kadisha), the place from which they came forth, and it shines for them." And this is the level of Malchus (sovereignty), which is the level of the hei of the Name Havayah.

אך פי' רוחא קדישא היינו כדאיתא בפרדס ערך רוח שהמל' נקרא רוח הקדש כשמקבלת מחכמה שהיא נק' קדש ולכן בחי' זו היא ג"כ"ק מוצא החיך שהוא נמשך מבחי' חכמה כמבואר בסמוך),

But the meaning of "holy spirit" is as is found in the Pardes, under the entry "Ruach," that Malchus is called ruach hakodesh (the holy spirit) when it receives from Chochmah (wisdom), which is called kodesh (holy); and therefore this level is [that of] gimmel, yud, kaf, kuf, the articulation of the palate, which is drawn from the level of Chochmah, as is explained shortly.)

והמשכה והשפעה זו נרמזת במלת ופניהם שיש עליו טעם זקף גדול שהוא הפסק מאמר להפסיק בין ופניהם לוכנפיהם כמ"ש רש"י [רבי שלמה יצחקי] לומר שפניהם פי' פנימיותם אינם פרודות כמו כנפיהם,

And this drawing down and flow is alluded to in the word "ufneihem" (and their faces), which bears the cantillation mark zakef gadol, which is a break in the statement, to separate "and their faces" from "and their wings," as Rashi writes; that is to say, that their faces, meaning their inner dimension (pnimiyus), are not separated as their wings are.

שפנימיותם הוא בחי' ג"כ"ק מוצא החיך כי חכו ממתקים כתיב ששם הוא בחי' המתיקות והטעמים כי חיך אוכל יטעם שהוא בחי' חכמה כו',

For their inner dimension is the level of gimmel, yud, kaf, kuf, the articulation of the palate, for it is written, "His palate is sweetness," for there is the level of the sweetness and the tastes (te'amim), for "the palate tastes food," which is the level of Chochmah, etc.

ולפי שהשפעת אהבה ויראה הנמשך להם להיות כגחלי אש בוערות ולומר קדוש וברוך וימלוך כו' הוא מבחי' ה' זו שהוא עלמא דאתגליא

And since the flow of love and awe that is drawn down to them, to be "like burning coals of fire" and to say "Holy" and "Blessed" and "He shall reign," etc., is from the level of this hei, which is the revealed world (alma de'isgalya),

דהיינו מחמת השגתם באור א"ס ב"ה הנמשך בעלמא דאתגליא ושהוא ממכ"ע [ממלא כל עלמין] וסוכ"ע כו'.

that is, by virtue of their comprehension of the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, that is drawn into the revealed world, and that it is the light that fills all worlds (memalei kol almin) and the light that encompasses all worlds (sovev kol almin), etc.,

ולכן גם אהבתם ויראתם הוא בהתגלות ובתשוקה מורגשת. וכמ"ש מראיהם כגחלי אש בוערות כו' כלומר כגחלי אש אשר האש עודנה קשורה בגחלת ומתלהטת בו.

therefore their love and awe, too, are in a revealed way and with a felt yearning. As it is written, "Their appearance is like burning coals of fire," etc.; that is to say, like coals of fire in which the fire is still bound to the coal and blazes in it.

(ועיין מזה ברבות בהעלותך פט"ו [פרק ט"ו / פרשה ט"ו] דרס"ג ע"ד ובשה"ש [ובשיר השירים] רבה ר"פ צאינה וראינה ובזהר ח"ג [חלק ג'] פ' צו ד' א' ב' ובת"ז [ובתיקוני זהר] ד"ג סע"ב [סוף עמוד ב] ד' ב' ועמ"ש מענין אש בד"ה בפ' נסכים)

(And see on this in the Rabbos, Behaalosecha, chapter 15, folio 263, column d; and in Shir HaShirim Rabbah, at the beginning of [the section] "Go forth and gaze"; and in the Zohar, Part III, Parshas Tzav, folio 4, sides a and b; and in the Tikkunei Zohar, folio 3, end of side b, [and folio] 4b; and see what is written on the subject of fire in the discourse in the passage on the libations.)

וזהו ענין שרפים עומדים ממעל לו פי' ממעל כלומר במקום פתוח לרוחה דהיינו בגילוי עוז ותעצומות האהבה וכן בפרות שנשאו את הארון בימי דוד כתי' [כתיב] וישרנה הפרות כו' הלוך וגעו

And this is the matter of "Seraphim stand above Him": "above" means, that is to say, in a place that is wide open; that is, with the revelation of the might and the intensity of the love. And so too of the cows that carried the Ark in the days of David it is written, "And the cows went straight," etc., "lowing as they went."

מפני שנשאו את הארון שהוא בחי' עלמא דאתגליא נשפע עליהם שפע אלקי להיות משוררות וגועות וכו'

Because they carried the Ark, which is the level of the revealed world, a G-dly flow was bestowed upon them, so that they sang and lowed, etc.

(עיין ברבות וירא ס"פ נ"ד ובפרק אין מעמידין דכ"ד ב' ובזח"א [ובזהר חלק א] פ' חיי שרה דקכ"ג ובפ' תרומה דקל"ח א'):

(See in the Rabbos, Vayera, end of chapter 54; and in chapter Ein Ma'amidin, folio 24b; and in the Zohar, Part I, Parshas Chayei Sarah, folio 123; and in Parshas Terumah, folio 138a.)

4 ב והנה השפעה והמשכה זו שנמשכת במלאכים להיות אריה שואג ושור גועה ולהיות בוערים כו' ועונים ואומרים קדוש כו' נקרא בשם שעורה

2. Now, this flow and drawing down that is drawn into the angels, so that the lion roars and the ox lows, and so that they burn, etc., and respond and say "Holy," etc., is called by the name se'orah (barley).

כי שעורה הוא מאכל בהמה פי' מאכל והשפעת המלאכים הנקראים בשם בהמות וחיות פני אריה פני שור כו'

For barley is the food of animals; that is, the food and the flow of the angels, who are called by the names behemos (animals) and chayos (living creatures): the face of a lion, the face of an ox, etc.

ונקרא שעורה על שם שעור ה' פי' שיעור ומדה הנמשך מבחי' הה' (ועמ"ש בענין בה"א [באות ה"א] נברא העוה"ז בד"ה ראו כי ה' נתן לכם השבת)

And it is called se'orah after shi'ur hei (the measure of the hei): that is, the measure and limit that is drawn from the level of the hei. (And see what is written on the subject of "this world was created with the hei" in the discourse beginning "See, for Havayah has given you the Shabbos.")

והיינו בחינת היא מתהלכת בין החיות להיות בוערים ולהיות מראיהם כגחלי אש ונמשך בשיעור ומדה להתחלק לד' מחנות השכינה לכל אחד במדרגתו ולהיות מדרגת האחד מובדל ומופרד מחבירו

This is the level of "it moves about among the Chayos," so that they burn and so that "their appearance is like coals of fire"; and it is drawn down in measure and limit, to be divided into the four camps of the Shechinah (Divine Presence), to each one at its rank, so that the rank of one is distinct and separate from its fellow.

וכן מדרגת כל אחד ואחד היא נקצבת במדה שנמדד לו משׁשׁת ימי בראשית שלכן נקראו המלאכים עומדים שעומדים כל ימיהם במדרגה אחת בלי שום גירעון ותוספת ובלי שום שינוי.

And likewise, the rank of each and every one is fixed in the measure that was measured out to it from the six days of Creation; that is why the angels are called "standing ones," for all their days they stand at one rank, without any decrease or addition and without any change.

ושעורה בשין שמאלית כתיב מלשון וסביביו נשערה מאד וקדמונים אחזו שער (איוב י"ח כ') ודומיהם שהוא ענין רעדה כי וגבורתך ידברו וזעים וחלים מחיל כסא וכו'

And se'orah is written with a left-dotted shin, from the expression "and round about Him it storms (nis'arah) greatly" and "and those who came before were seized with horror (sa'ar)" (Job 18:20), and the like, which is the idea of trembling; for "they speak of Your might," and "they quake and tremble from the dread of the Throne," etc.

(ועמ"ש עוד מענין שער בשמאל ושער רישיה ושער בימין זה השער בפ' שלח בפ' ציצית ע"פ אני כו', ומזה יובן גם כאן שאח"כ בימי ספירת העומר ממשיכים מ"ט שערי בינה הוא שער בימין בחינת חסדים כו').

(And see further what is written on the subject of se'ar with the left [dot], "and the hair (se'ar) of His head," and sha'ar with the right [dot], "this is the gate (sha'ar)," in Parshas Shelach, on the passage of tzitzis, on the verse "I...," etc. From this it will be understood here too that afterward, in the days of the Counting of the Omer, we draw down the forty-nine gates (sha'arei) of Binah (understanding), which is sha'ar with the right [dot], the level of chasadim (kindnesses), etc.)

והנה השפעת והמשכת בחינת שעורה הנ"ל במלאכים תלויה בעבודת ישראל למטה שבזמן שבית המקדש היה קיים היו מקריבים עומר השעורים והניף הכהן את העומר

Now, the flow and drawing down of the level of barley mentioned above into the angels depends on the service of Israel below. For when the Holy Temple stood, they would offer the Omer of barley, and the kohen would wave the Omer.

ובאתערותא דלתתא אתעדל"ע [אתערותא דלעילא] הוא חסד עליון שע"י הארת בחינת חסד עליון מלמעלה מאור א"ס ב"ה נעשה העלאת בחי' עומר היא בחינת עלמא דאתגליא ומקטיר הקומץ באש של מעלה כו',

And through the arousal from below [there comes] an arousal from above, which is the supernal Chesed (kindness): through the illumination of the level of the supernal Chesed from above, from the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, there comes about the elevation of the level of the Omer, which is the level of the revealed world, and he burns the handful in the fire from on high, etc.;

ועי"ז נשפע בחי' השעורה להיות מאכל בהמה במלאכים שיהיה להם בחינת בוערים כמראה הלפידים ולהיות שואגים קדוש וברוך וימלוך כו'.

and through this the level of barley flows down to be the food of animals for the angels, so that they will have the quality of "burning like the appearance of torches," and so that they roar "Holy" and "Blessed" and "He shall reign," etc.

ולכן העומר בא מתרומת הלשכה שהיה לכל ישראל חלק בו להיות השפעה זו ע"י כל ישראל

Therefore the Omer came from the terumas halishkah (the contribution to the Temple chamber), in which all Israel had a share, so that this flow would come through all Israel.

כי קדש ישראל לה' ראשית תבואתה (בירמיה סימן ב' ג') ופירש"י [ופירש רש"י] ות"י [ותרגום יונתן] שם קדש היינו תרומה ראשית תבואתה זהו העומר

For "Israel is holy to Havayah, the first of His produce" (in Jeremiah, chapter 2, [verse] 3); and Rashi and the Targum Yonasan explain there: "holy" means terumah; "the first of His produce" is the Omer.

והיינו כי עצם נפש האלקית היא בחינת תרומה (כמ"ש ברבות פ' בראשית ר"פ י"ד ע"פ וייצר כו')

And this is because the very essence of the G-dly soul is the level of terumah (as is written in the Rabbos, Parshas Bereishis, at the beginning of chapter 14, on the verse "And He formed," etc.),

וגם כי תרומה גדולה ניטלת באומד ובמחשבה כמ"ש במשנה פ"ק [פרק קמא] דתרומות מ"ז ובגמרא פ"ק [פרק קמא] דגיטין (דל"א א') והוא ענין נשמות עלה במחשבה,

and also because the great terumah is taken by estimate and by thought, as is stated in the Mishnah, chapter 1 of Terumos, mishnah 7, and in the Gemara, chapter 1 of Gittin (folio 31a); and this is the idea that "the souls arose in thought."

אך יש בה ג"כ מבחינת ראשית תבואתה עומר שעורים מאכל בהמה ע"ד מ"ש אדם ובהמה תושיע הוי' ופי' בגמרא פ"ק [פרק קמא] דחולין (דף ה' ע"ב) שמשימים את עצמם כבהמה דכאי רוח

But there is in it also [something] of the level of "the first of His produce," the Omer of barley, the food of animals, in the manner of what is written, "Man and beast You save, Havayah," which the Gemara, in chapter 1 of Chullin (folio 5b), explains: that they make themselves like a beast, crushed in spirit.

ועוד כמ"ש לקמן דבתחלה נמשך הנפש מבחינת אופנים מסטרא דבעירו דכיא כו'

And further, as is written below, at first the soul is drawn from the level of the Ofanim, "from the side of the pure animal," etc.

ולזאת הנה בחי' נפש האלהי' [האלקים] שבישראל הוא בחינת ראשית ההמשכה שעל ידה נמשך בחינת התבואה והשעורים הנ"ל לעולם המלאכים בתוספת אור וגילוי זיו המתחדש מדי שנה בכל פסח כמארז"ל [כמאמר רבותינו זכרונם לברכה] בפסח על התבואה

And therefore the level of the G-dly soul in Israel is the level of the first of the drawing down, through which the level of the produce and the barley mentioned above is drawn down to the world of the angels, with an addition of light and a revelation of radiance that is renewed each year, on every Pesach, as our Sages, of blessed memory, said: "On Pesach, for the produce."

(ועיין בזח"א [בזהר חלק א] ויחי דרכ"ו ע"ב בפי' תבואתה בה"א [באות ה"א]. ועי' מק"מ [מקדש מלך] שם) ומתוספת וריבוי גילוי אור והזיו שבעולם המלאכים נמשך ומשתלשל למטה מטה לנפש הבהמית שבישראל (ועיין לקמן סוף הדיבור) שתתהפך מחשוכא לנהורא וכו'

(And see in the Zohar, Part I, Vayechi, folio 226b, on the explanation of "tevu'asah" (His produce) with a hei; and see the Mikdash Melech there.) And from the addition and increase of the revelation of light and radiance in the world of the angels, [light] is drawn and descends further and further down, to the animal soul in Israel (and see below, at the end of the discourse), so that it be transformed from darkness to light, etc.,

דהיינו לשבע מדות הקדושות שממשיכים בז' שבועות ימי הספירה וכל אחד כלולה מז' כו' (וכמ"ש לקמן):

that is, into the seven holy attributes (middos), which we draw down in the seven weeks of the days of the Counting, each one comprising seven, etc. (as is written below).

5 ג והנה כל זה הוא בחינת שעורה שמתגלה בפסח ראשית קצירכם שהוא ענין השגת הנפש בחי' גילוי אור א"ס ב"ה בעלמא דאתגליא איך הוא ממכ"ע [ממלא כל עלמין] וסכ"ע [וסובב כל עלמין] וכו' לכל נפש כפי אשר תוכל שאת השגתה.

3. Now, all this is the level of barley, which is revealed on Pesach, "the first of your harvest": that is, the soul's comprehension of the level of the revelation of the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, in the revealed world, how it fills all worlds (memalei kol almin) and encompasses all worlds (sovev kol almin), etc., for each soul as much as it is able to bear in its comprehension,

כאשר יעמיק האדם בדעתו ויתבונן בגדולתו ית' כל חד לפום שעורא דיליה (וע' בפי' קצירה במא"א [במאורי אור] אות ק' סל"ב ועמ"ש בד"ה והי' [והיה] מספר בנ"י [בני ישראל] לידת המוחין כו').

when a person goes deep with his mind and contemplates His greatness, may He be blessed, "each one according to his own measure (shi'ura)." (And see the explanation of ketzirah (harvest) in Me'orei Or, letter kuf, section 32; and see what is written in the discourse beginning "And the number of the children of Israel shall be," on the birth of the intellect (mochin), etc.)

אך בשבועות הוא גילוי בחינת חטה שהוא גילוי מה שלמעלה מהדעת והשגה וכמארז"ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] עץ הדעת חטה היתה שאין התינוק יודע לקרות אבא עד שיטעום כו'

But on Shavuos there is the revelation of the level of wheat, which is the revelation of what is above knowledge (daas) and comprehension, as our Sages, of blessed memory, said: "The Tree of Knowledge was wheat," for "a baby does not know how to call 'Abba' (father) until it tastes," etc.

שידיעת התינוק שקורא אבא ואימא אינה ידיעה נגלית בהשגה והבנה המושכלת בטעם מושג ומובן שהרי אינו יודע איך הוא אביו ולמה צריך לאהוב אותו אלא שקורא אבא מפני שנפשו קשורה בנפש אביו בלי שום טעם ודעת

For the baby's knowing, when it calls "Abba" and "Imma" (mother), is not a revealed knowing, with comprehension and intellectual understanding, through a reason that is grasped and understood; for it does not know in what way he is its father, or why it must love him. Rather, it calls "Abba" because its soul is bound up with its father's soul, without any reason or knowledge.

ולא עוד אלא שההתקשרות ההוא חזק מאד שיש לו געגועים אחר אביו וקשה עליו פרידתו עד שגועה בבכיה ונותן את נפשו ממש בבכייתו.

Moreover, that bond is very strong, so that it longs for its father, and parting from him is hard for it, until it wails in weeping and gives over its very soul in its weeping.

6 והיינו מפני שהדעת ההוא שנתחדש בתינוק מחמת החטה הוא ענין גילוי הדעת הנעלם שלמעלה מעלה מן הדעת המושג והמובן ולכן ההתקשרות שלו חזקה מאד עד מיצוי הנפש ממש,

This is because that knowledge (daas) which is newly formed in the baby by virtue of the wheat is a revelation of the hidden knowledge, which is far, far above the knowledge that is grasped and understood; and therefore its bond is very strong, to the point of the actual outpouring of the soul.

כי אהבה זו נפלאתה מאד מכאשר תוכל הנפש שאת השגתה ואין כח בנפש לכלוא את הרוח האהבה שיסודתה ושרשה שממנה לוקחה הוא הדעת הנעל' [הנעלם] שהוא עליון וגבוה מהדעת המתפשט בכחות הנפש והשגתה

For this love is exceedingly wondrous, beyond what the soul is able to bear to comprehend, and the soul has no power to hold back the spirit of the love, whose foundation and root, from which it was taken, is the hidden knowledge, which is higher and loftier than the knowledge that spreads into the powers of the soul and its comprehension;

אלא הוא גילוי בחינת ההעלם עצמו להיות ביטול כחות הנפש שתהא הנפש נכספה וגם כלתה כו'

rather, it is a revelation of the level of the hidden itself, so that there be a self-nullification (bittul) of the powers of the soul, so that the soul "yearns and even pines," etc.

(ועמ"ש מענין פי' מוחין דאבא שלמעלה מדעת המושג בד"ה להבין מ"ש בהגדה מצה זו כו').

(And see what is written on the subject of the meaning of the intellect (mochin) of Abba, which is above the knowledge that is grasped, in the discourse beginning "To understand what is said in the Haggadah, 'This matzah,'" etc.)

והנה ככל הדברים האלה וככל המשל הזה כך הוא ענין גילוי בחי' חטה בשבועות ע"י מתן תורה שעל כל דבור פרחה נשמתן

Now, in accordance with all these words and with all this analogy, so is the matter of the revelation of the level of wheat on Shavuos through the Giving of the Torah, when "at each utterance their souls flew out";

והיינו בחי' מסירת נפש למסור נפשו באחד מחמת גילוי בחי' אנכי מי שאנכי הוא בחי' עצמותו ומהותו שאינו בגדר תפיסא והשגה כלל דלית מחשבה תפיסא בי' [ביה] כלל.

that is, the level of self-sacrifice (mesirus nefesh), to give over one's soul at [the word] "One," by virtue of the revelation of the level of "I (Anochi), Who I am," which is the level of His essence and being, which is not within the bounds of grasp and comprehension at all, for "no thought can grasp Him" at all.

7 ובזה יובן מ"ש אנכי ה' אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים. ולכאורה אין זה שבח ומעלה כ"כ [כל כך] לפני המקום שהיה הוצאת יש מיש.

With this we can understand what is written, "I am Havayah your G-d, Who brought you out of the land of Egypt." Seemingly, this is not such a great praise and distinction before the Omnipresent, since it was a bringing forth of something from something.

והלא גדלה מעלתו אשר עשה שמים וארץ שבריאתם הוא יש מאין וגם שמים לרום וארץ לעומק וכו'.

Surely His distinction is greater in that He made heaven and earth, whose creation is something from nothing, and also "the heavens for height and the earth for depth," etc.

אך יובן עם הנ"ל כי הנה מצרים למעלה הוא מצר ים דהיינו מה שים החכמה הוא בבחי' מצר וגבול בגדר השגת הנבראים בגדולתו יתי והיינו בגילוי זיו והארתו הודו על ארץ ושמים כו'. איך שהוא ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין וכו',

But it will be understood in light of what was said above. For Mitzrayim (Egypt) above is meitzar yam (the narrows of the sea): that is, that the sea of Chochmah (wisdom) is in a state of narrowness and limit, within the bounds of the created beings' comprehension of His greatness, may He be blessed; and this is in the revelation of His radiance and light, "His majesty is over earth and heaven," etc.: how He fills all worlds (memalei kol almin) and encompasses all worlds (sovev kol almin), etc.

אבל בהתגלות אנכי מי שאנכי הרי הוצאתיך מארץ מצרים למעלה מעלה מגדר ההשגה

But with the revelation of "I, Who I am," thus "I brought you out of the land of Egypt": far, far above the bounds of comprehension.

וכן יש בחי' מצרים למטה כשהאדם בבחי' מצר וגבול כל אחד לפי מה שהוא נתון בתוך מאסר הגוף המגבילו שלא לצאת חוץ לגדרו וגבולו.

And likewise there is a level of Mitzrayim below, when a person is in a state of narrowness and limit, each one according to how he is placed within the prison of the body, which confines him so that he does not go out beyond his bounds and limits.

משא"כ בהגלות נגלות בנפשו בחי' אנכי מי שאנכי אזי תכסוף ותכלה אליו לצאת מנרתיקה הוא מאסר הגוף במסירת נפש ממש למסור נפשו באחד וזהו מעלת ומדרגת בעל תשובה כו'.

But when the level of "I, Who I am" is truly revealed in his soul, then it yearns and pines for Him, to go out of its sheath, which is the prison of the body, with actual self-sacrifice, to give over one's soul at [the word] "One"; and this is the distinction and rank of the baal teshuvah (the one who returns), etc.

8 ולכן במתן תורה היו רואים את הנשמע ושומעין את הנראה

Therefore, at the Giving of the Torah, "they saw what is heard and heard what is seen."

דהיינו מה שהיה בבחי' שמיעה מרחוק שהוא בחי' ההעלם בא לידי גילוי וראיה ומה שהיה בבחי' ראיה והשגה נסתלק למקורו לבחי' ההעלם בחינת שמיעה לפי שאז היה גילוי ההעלם עצמו כנ"ל (ועמ"ש בד"ה וידעת היום בענין שלום שלום לרחוק ולקרוב).

That is, what had been at the level of hearing from afar, which is the level of the hidden, came to revelation and sight, and what had been at the level of sight and comprehension withdrew to its source, to the level of the hidden, the level of hearing; for then there was the revelation of the hidden itself, as mentioned above. (And see what is written in the discourse beginning "And you shall know this day," on the subject of "Peace, peace, to the far and to the near.")

והנה בחי' ומדרגה זו נמשכה לישראל במתן תורה שנתינת התורה היא גילוי בחי' זו שהתורה והמצות הם נמשכין מאור א"ס ב"ה עצמו ממש

Now, this level and rank was drawn down to Israel at the Giving of the Torah, for the giving of the Torah is the revelation of this level: for the Torah and the mitzvos are drawn from the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, truly itself,

מבחי' ההעלם עצמו שלמעלה מעלה מבחי' הארה שבירידת המדרגות וסדר ההשתלשלות בעלמא דאתגלייא כי התורה והמצות עליהם נאמר אם בחקותי תלכו בחי' אותיות שבחקיקה כו' כמ"ש במ"א.

from the level of the hidden itself, which is far, far above the level of the radiance that is in the descent of the levels and the order of the chain of descending worlds (hishtalshelus) in the revealed world. For of the Torah and the mitzvos it is said, "If you walk in My statutes (bechukosai)," the level of engraved (chakikah) letters, etc., as is explained elsewhere.

הגם שמלובשים בענינים גשמיים מ"מ הרי אור א"ס ב"ה עצמו מלובש בהם כמו עד"מ הנשמה שמתלבשת בגוף וכח הראיה שבמוח מלובש בעין וכח השמיעה המלובש באזן גשמי

Although they are enclothed in physical matters, nevertheless the Infinite Light, blessed be He, itself is enclothed in them; as, by way of analogy, the soul that enclothes itself in the body, and the power of sight in the brain that is enclothed in the eye, and the power of hearing that is enclothed in the physical ear.

שהעין והאזן עם היותם גשמים נעשים כלים להיות פועל בהם כח הראיה והשמיעה שבמוח לצאת מן ההעלם אל הגילוי כך התורה והמצות הם בחי' כלים לאור א"ס ב"ה המלובש בהם שבהם ועל ידם מתגלה אור א"ס ב"ה בגילוי ממש.

For the eye and the ear, although they are physical, become vessels for the power of sight and of hearing in the brain to act in them, to go out from concealment into revelation. So the Torah and the mitzvos are vessels for the Infinite Light, blessed be He, that is enclothed in them, so that in them and through them the Infinite Light, blessed be He, is revealed in actual revelation.

9 וזהו בחי' שתי הלחם שהיו מקריבין מחטה בשבועות כי חטה היא בחי' כ"ב אתוון דאורייתא ושתי הלחם על שם הפסוק לכו לחמו בלחמי וגו'

And this is the level of the Two Loaves that they would offer from wheat on Shavuos: for wheat (chitah) is the level of the twenty-two letters of the Torah, and the Two Loaves [are so called] after the verse, "Come, eat (lachmu) of My bread (lachmi)," etc.

פי' לחמו אתם לחם תורתכם בלחמי דוקא דהיינו להיות גילוי תורתו בחי' אנכי מי שאנכי.

That is, "lachmu": eat, you, the bread of your Torah, "of My bread" specifically; that is, that the revelation of His Torah be the level of "I, Who I am."

וכמ"ש והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך וגו'. והיינו ע"י בחי' לכו. וכמ"ש אם בחקתי תלכו

As it is written, "And these words, which I (Anochi) command you," etc. And this is through the level of "Come (lechu)." As it is written, "If you walk (telechu) in My statutes,"

דהיינו להיות בבחי' הליכה מן המקום אשר עמד שם ולמסור נפשו באחד וכמ"ש שמע ישראל וגו' ה' אחד. והיו הדברים וגו':

that is, to be at the level of walking from the place where one stood, and to give over one's soul at [the word] "One," as it is written, "Hear, O Israel, etc., Havayah is One. And these words shall be," etc.

10 ד אך כדי להגיע למעלה ומדרגה זו להיות בחי' גילוי אנכי מי שאנכי בשבועות זמן מתן תורתנו צריך לספור ספירת העומר והוא שהכתוב אומר תספרו חמשים יום

4. But in order to reach this distinction and rank, that there be the level of the revelation of "I, Who I am" on Shavuos, "the time of the Giving of our Torah," one must count the Counting of the Omer. And this is what the verse says, "you shall count fifty days."

כי הנה נ' שערי בינה שהוא ענין גילוי אור א"ס ב"ה להיות בחי' התבוננות בגדולת א"ס ב"ה הם מ"ט בחינות והם מרומזים בפסוק לך ה' הגדולה וגו'

For the fifty gates of Binah (understanding), which are the revelation of the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, so that there be contemplation of the greatness of the Infinite One (Ein Sof), blessed be He, are forty-nine levels, and they are alluded to in the verse, "Yours, Havayah, is the greatness," etc.,

שהם ז' מדות עליונות וכל אחד כלול מז' הרי מ"ט ושער החמשים הוא שער העליון הכולל כל הבחינות שבשער ההוא כלולים כל המ"ט בחינות והיו לאחדים באחדות אחד ואינן ענפין מתפרדין כמו למטה

which are the seven supernal attributes (middos), each one comprising seven; thus there are forty-nine. And the fiftieth gate is the highest gate, which includes all the levels: in that gate all the forty-nine levels are included, and they "become one" in a single unity, and they are not "branches that separate" as below.

(וז"ל [וזה לשונו] העי"ח [העץ חיים] שער א"א פי"ד [פרק י"ד / פרשה י"ד] ויש שער נ' הכולל כל המ"ט כו' וכ"ה בהרמ"ז [בהרב משה זכות] פ' אמור בדף צ"ו ע"ב ובפ' פנחס בדף רנ"ג ע"א ובפ' בראשית בדף ח' ע"א בד"ה אזדמנת למהוי. וכן הוא ג"כ באריכות בפרדס שער השערים פ"ה)

(These are the words of Etz Chaim, Sha'ar Arich Anpin, chapter 14: "And there is a fiftieth gate, which includes all the forty-nine," etc. And so it is in the Ramaz, Parshas Emor, folio 96b, and Parshas Pinchas, folio 253a, and Parshas Bereishis, folio 8a, in the comment beginning "Izdamnas lemehevei." And so it is also, at length, in the Pardes, Sha'ar HaShe'arim, chapter 5.)

והשער ההוא הוא שער המחבר כל המ"ט שערים למקורן ושרשן במאצילן ב"ה

And that gate is the gate that joins all the forty-nine gates to their source and root in their Emanator, blessed be He,

כי בו ועל ידו נמשך גילוי בחי' אנכי מי שאנכי הוא בחי' עצמיות אור א"ס ב"ה לכל המ"ט שערים

for in it and through it is drawn down the revelation of the level of "I, Who I am," which is the level of the very essence of the Infinite Light, blessed be He, to all the forty-nine gates.

(ע' [עיין] בפרדס שם פ"ז [פרק ז] בשם הת"ז [התיקוני זהר] והוא סוף תיקון כ"ב כ"ע [כתר עליון] איהו שלימו דחמשין שערי בינה כו' וכ"ה בע"ח [בעץ חיים] שם ועיין לעיל בפ' יתרו בד"ה מראיהם ומעשיהם)

(See in the Pardes there, chapter 7, in the name of the Tikkunei Zohar, and it is at the end of Tikkun 22: "Keser Elyon (the Supernal Crown) is the completion of the fifty gates of Binah," etc. And so it is in Etz Chaim there. And see above, in Parshas Yisro, in the discourse beginning "Their appearance and their workings.")

ולכך כתיב תספרו חמשים יום להיות אחוזים בשער החמשים שבו ועל ידו יהיה גילוי אנכי וספירה זו היא המשכה למטה לבחי' עומר השעורים שיהא גילוי אנכי גם בבחי' עומר השעורים למטה.

Therefore it is written, "you shall count fifty days": to be bound to the fiftieth gate, in which and through which there will be the revelation of "I" (Anochi). And this Counting is a drawing down below, to the level of the Omer of barley, so that there be the revelation of "I" also in the level of the Omer of barley below.

כי הנה כל אדם יש לו נפש החיונית שהיא הבהמיות מבחי' בהמה וגם נפש אלהית כד אתיליד יהבין ליה נפשא מסטרא דבעירא דכיא זכה יתיר כו' וכמ"ש בזהר ר"פ משפטים (דצ"ד ע"ב)

For every person has a vital soul, which is the animal nature, from the level of an animal; and also a G-dly soul: "When he is born, they give him a soul from the side of the pure animal; if he merits more," etc., as is written in the Zohar at the beginning of Parshas Mishpatim (folio 94b).

ושפעה וחיותה מבחינת שעורים מאכל בהמה כו',

And its flow and life-force is from the level of barley, the food of animals, etc.

וכדי שתהא גם נפשו הבהמית ברצונה ליכלל באחד ולמסור נפשו כו' ולאתהפכא חשוכא לנהורא צריך שיהיה גם בה גילוי בחי' אנכי כדי שעי"ז תכסוף ותכלה אליו יתי בביטול מהותה כו'.

And in order that his animal soul too should willingly be included in the One and give over its soul, etc., and that darkness be transformed into light, there must be in it too a revelation of the level of "I," so that through this it will yearn and pine for Him, may He be blessed, with the nullification of its very being, etc.

11 והמשכה זו היא מעט מעט מתחלה יום אחד כו' ואח"כ אומרים שני ימים כו', הרי יש כאן שני ימים שנמשכו למטה ואין אומרים יום שני לפי שאין זו בחי' והמשכה מדרגה אחרת אלא הכל הוא המשכת בחי' ומדרגות שער החמשים הכולל ומיוחד במקורו רק שנמשך מעט מעט

And this drawing down is little by little: first "one day," etc., and afterward we say "two days," etc. Thus there are here two days that have been drawn down below; and we do not say "the second day," because this is not another level, the drawing down of another rank; rather, all of it is the drawing down of the levels and ranks of the fiftieth gate, which includes [them all] and is united with its source, only it is drawn down little by little.

וכשסופרין וממשיכין כל המ"ט בחי' ממילא מגיעין בשבועות לשער החמשים ונעשים חמשים יום בשבועות,

And when we count and draw down all the forty-nine levels, we arrive as a matter of course, on Shavuos, at the fiftieth gate, and they become fifty days on Shavuos.

אך א"צ [אין צריך / אינו צריך] לספור ולהמשיך לעומר אלא מ"ט בחינות כדי לחבר ולקשר ענפין דמתפרדין למטה ולהעלותן ולקשרן למקורן ושרשן ולייחדן במאצילן ב"ה ע"י שער החמשים וכו':

But for the Omer one need count and draw down only forty-nine levels, in order to join and bind the "branches that separate" below, and to raise them and bind them to their source and root, and to unite them with their Emanator, blessed be He, through the fiftieth gate, etc.

12 ועוד יובן ענין ההפרש בין בחי' שעורה שעור ה' מוצאות הפה ובין בחי' חטה שהוא ג"כ כ"ב אותיות התורה

And further, the difference between the level of barley, "shi'ur hei," the measure of the five points of articulation of the mouth, and the level of wheat, which is also the twenty-two letters of the Torah, will be understood.

שזהו ע"ד שנתבאר בד"ה כי תשמע בקול בענין מפתחות החיצוניות ומפתחות הפנימיות ועמש"ל [ועיין מה שכתוב לעיל] בד"ה וארשתיך לי בענין חצר החיצונה וחצר הפנימית כו' ע"ש

For this is along the lines of what was explained in the discourse beginning "For you shall listen to the voice," on the subject of the outer keys and the inner keys; and see what is written above, in the discourse beginning "And I will betroth you to Me," on the subject of the outer court and the inner court, etc.; see there.

ועמ"ש בד"ה אני ישנה בענין האותיות שאלוני על בני כוי והיינו מ"ש כאן שע"י בחינת חטה יודע לקרות אבא כו':

And see what is written in the discourse beginning "I am asleep," on the subject of "the letters (ha'osiyos): ask Me concerning My children," etc. And this is what is said here, that through the level of wheat [the child] knows to call "Abba," etc.

LIKKUTEI TORAH • PARSHAS BAMIDBAR • MAAMAR 12

בישעיה סי' י"א ז'

"And the lion, like the ox, shall eat straw" (Isaiah 11:7)

◇

1 בישעיה סי' י"א ז'

In Isaiah, chapter 11, [verse] 7.

2 וארי כבקר יאכל תבן. הנה כבר נתבאר כי שעורה היא בחי' שעור ה' שהיא שיעור ומדה הנמשך מבחי' ה' שהוא בחי' רוח פיו ית'

"And the lion, like the ox, shall eat straw." Now, it has already been explained that se'orah (barley) is the level of shi'ur hei (the measure of the hei), which is a measure and dimension drawn from the level of the hei, which is the level of "the breath of His mouth," may He be blessed.

הוא מאכל בהמה פי' השפעת המלאכים הנקראים בשם בהמות וחיות. וכדכתיב פני אריה פני שור כו'.

It is the food of animals, meaning the influx to the angels, who are called by the names behemos (animals) and chayos (living creatures), as it is written, "the face of a lion," "the face of an ox," etc.

שמזה בוערים כמראה הלפידים באהבה ויראה לומר קדוש וברוך וימלוך וכו'.

From this they burn "like the appearance of torches," with love and awe, to say "Holy," and "Blessed," and "He shall reign," etc.

והשפעה זו שבמלאכים תלוי בעבודת ישראל למטה בזמן בית המקדש שהיו מקריבין עומר השעורים והניף הכהן את העומר כו' ומקטיר הקומץ באש של מעלה כו'.

And this influx in the angels depends on the service of Israel below: in the time of the Beis HaMikdash (the Holy Temple), when they would offer the Omer of barley, and the kohen would wave the Omer, etc., and burn the handful (kometz) on the fire from above, etc.

והנה אש של מעלה שבבית המקדש היה בדמות אריה והיא בחי' אריה דאכיל קרבנין. (עיין זח"א [זהר חלק א] ד"ו ע"ב).

Now, the fire from above in the Beis HaMikdash was in the form of a lion, and it is the level of "the lion that consumes the offerings" (see the Zohar, Part I, folio 6b).

והענין כמו דאיתא בזהר שכמה מלאכים ממונים על התפלה שמקבלים ומעלים כו'.

And the matter is as is found in the Zohar: that a number of angels are appointed over prayer, who receive and raise [it] up, etc.

והיינו לפי שא"א לקול ודבור גשמי של האדם לעלות למעלה ולהתכלל במקורו באור א"ס ב"ה כי"א ע"י המלאכים

That is because it is impossible for the physical voice and speech of a person to rise up above and become included in its source, in the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, except through the angels;

כמו שא"א להיות התלבשות הנפש בגוף האדם כי"א ע"י ממוצעים דהיינו ע"י הדם שהוא הנפש

just as it is impossible for the soul to be enclothed in a person's body except through intermediaries, namely through the blood, which is the soul;

וגם הדם עצמו הוא גשמי אלא שע"י חמימות הדם מעלה אדים רוחניים. וע"ז מתאחדים כחות והתפשטות הנפש. (כמ"ש בספר הכוזרי מאמר שני סי' כ"ו),

and the blood itself is also physical, but through the warmth of the blood it sends up spiritual vapors, and through this the powers and the extension of the soul become united [with the body] (as is written in the Sefer HaKuzari, Part Two, section 26).

כך ע"ד משל א"א להיות אור א"ס ב"ה מלובש בקול ודבור התפלה כי"א ע"י המלאכים שהם בחי' שלוחי' [שלוחיו]

So too, by way of analogy, it is impossible for the Infinite Light, blessed be He, to be enclothed in the voice and speech of prayer except through the angels, who are the level of messengers;

דהיינו שהם כלים לאור א"ס ב"ה הנמשך בהם ואור א"ס הנמשך בהם הוא הפועל והעושה בהם כרצונו

that is, they are vessels for the Infinite Light, blessed be He, that is drawn into them, and the Infinite Light that is drawn into them is what acts and works through them according to His will.

ולכן תמיד מששת ימי בראשית הם עומדים במדרגה אחת כפי שיעור וגבול שנגבל בהם אור א"ס ב"ה

Therefore, from the six days of Creation onward, they always stand at one level, according to the measure and bound with which the Infinite Light, blessed be He, was bounded in them.

ולכן אמר המלאך שוב אשוב אליך ובשליחותו של מקו' אמר לו כן כאלו הקב"ה מדבר בעצמו.

And therefore the angel said, "I will surely return to you": and it was on the mission of the Omnipresent that he said so to him, as though the Holy One, blessed be He, were speaking Himself.

3 וכן כתיב בהגר ותקרא שם ה' הדובר אליה וגו'. והיינו המלאך שדבר עמה לפי שאינן אלא המשכות בחי' אור א"ס ב"ה שנמשך בכמה מדרגות מלאכים וכלים מכלים שונים.

And so too it is written of Hagar, "And she called the name of Havayah Who spoke to her," etc. That is, the angel who spoke with her; for they are nothing but drawings-down of the level of the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, which is drawn down into many levels of angels, "and vessels differing from vessels."

[ועמ"ש מזה בפ' כי תשא בד"ה שמאלו תחת לראשי וע' באגה"ק [באגרת הקודש] בסופו סד"ה להבין מ"ש בפע"ח [בפרי עץ חיים] וסד"ה להבין אמרי בינה]

[And see what is written on this in Parshas Ki Sisa, in the discourse beginning "His left hand is under my head"; and see in Iggeres HaKodesh, at its end, at the end of the discourse beginning "To understand what is written in Pri Etz Chaim," and at the end of the discourse beginning "To understand words of understanding."]

וזהו העושה מצוה אחת קונה לו פרקליט אחד שבורא מלאך אחד ע"י עשיית המצוה והיינו לפי שע"י מצוה זו שעושה באתעדל"ת [באתערותא דלתתא] אתערותא דלעילא כמו היושב ושונה הקב"ה שונה כנגדו

And this is [the meaning of] "One who performs one mitzvah acquires for himself one advocate": that he creates one angel through performing the mitzvah. That is because through this mitzvah that he performs, by an arousal from below (isarusa dilesata), [there comes] an arousal from above (isarusa dileila), as in "One who sits and studies, the Holy One, blessed be He, studies opposite him."

והוא בחי' המשכת אור א"ס ב"ה בבחי' ומדרגת אותה המצוה בבחינת ומדרגת חכמה או בחסד כו' והמשכה זו הוא בבחי' מלאך בחסד במחנה מיכאל כו'.

And this is the level of the drawing-down of the Infinite Light, blessed be He, in the level and rank of that mitzvah: in the level and rank of Chochmah (wisdom), or in Chesed (kindness), etc. And this drawing-down is in the level of an angel: in Chesed, in the camp of Michael, etc.

4 והנה כאשר נמשך למטה במלאכים המשכת אור א"ס ב"ה לקבל התפלות ולהעלותם הרי הם נכללות באותו כח ואור ועי"ז יש כח להתפלה לעלות למעלה יותר ושם גבוה מעל גבוה כו'

Now, when the drawing-down of the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, is drawn below into the angels, to receive the prayers and raise them up, they [the prayers] are included in that very power and light; and through this the prayer has the power to rise up higher, and there, "one higher than the high," etc.

[ועמ"ש מענין זה ע"פ מה יפו פעמיך בנעלים ובפ' מקץ בד"ה נר חנוכה מצוה כו'].

[And see what is written on this subject on the verse "How beautiful are your footsteps in sandals," and in Parshas Mikeitz, in the discourse beginning "The Chanukah lamp is a mitzvah," etc.]

ואם כך הוא בתפלה שכנגד הקרבנות הנה גם בקרבנות עצמן ג"כ כנ"ל שהקרבנות הן מן הבקר בחי' פני שור שהוא מהשמאל וצריך לאכללא שמאלא בימינא בבחי' פני אריה אל הימין:

And if this is so with prayer, which corresponds to the offerings, then with the offerings themselves too it is likewise, as mentioned above: for the offerings are from the cattle (bakar), the level of "the face of an ox," which is "on the left," and it is necessary "to include the left in the right," in the level of "the face of a lion on the right."

5 והנה במשכן של משה לא היה האש של מעלה בדמות אריה כי משה לא רצה במלאך אלא ותצא אש מלפני ה' וגו'.

Now, in the Mishkan (Tabernacle) of Moshe the fire from above was not in the form of a lion, for Moshe did not want an angel; rather, "And fire went forth from before Havayah," etc.

[עי' [עיין] מ"ש ע"פ כנשר יעיר וסד"ה שובה ישראל בפי' ונשלמה פרים שפתינו וע' בזהר ס"פ משפטים דקכ"ה א' ור"פ וילך דרפ"ג ב' ובפ' האזינו דרצ"ח ב'].

[See what is written on the verse "As an eagle stirs up," and at the end of the discourse beginning "Return, O Israel," in the explanation of "And we will render [for] bulls our lips"; and see in the Zohar, at the end of Parshas Mishpatim, folio 125a; and at the beginning of Parshas Vayelech, folio 283b; and in Parshas Haazinu, folio 298b.]

6 והנה לעתיד לבוא כתיב הנה ישכיל עבדי ירום ונשא וגבה מאד אפילו מבחינת משה ותהיה מעלת ומדרגת הנשמות הגבה למעלה מאד מבחי' מלאכים וכמ"ש כעת יאמר כו'.

Now, of the Future to Come it is written, "Behold, My servant shall prosper; he shall be exalted and lifted up and be very high": even above the level of Moshe. And the virtue and rank of the souls will be raised up very high above the level of angels, as it is written, "At the time it shall be said," etc.

ואמרו רז"ל [רבותינו זכרונם לברכה] שהמלאכים יהיו חוץ למחיצת הנשמות עד שישאלו מהם מה פעל אל.

And our Sages, of blessed memory, said that the angels will be outside the precinct of the souls, so that they will ask them, "What has G-d wrought?"

7 וגם אמרו עתידים צדיקים שיאמרו מלאכים לפניהם קדוש וע"כ לא תהיה העלאת הקרבנות והשפעת השעורה הנ"ל ע"י בחי' ארי' [אריה] כ"א ע"י הצדיקים בעצמן.

And they also said, "The righteous are destined to have angels say 'Holy' before them." Therefore, the raising up of the offerings and the influx of the barley mentioned above will not be through the level of the lion, but through the righteous themselves.

כמ"ש קדש ישראל וכו' לה' ראשית תבואתה שבחי' התבואה והשעורים יהי' [יהיה] נכלל בישראל עצמן

As it is written, "Israel is holy, etc., to Havayah, the first of His produce": for the level of the produce and the barley will be included in Israel themselves.

אבל אריה יהי' [יהיה] שוה כבקר ולא יאכל אריה את הקרבן הבא מן הבקר ושניהם יאכלו תבן שהוא בחי' השפעה שנמשך ונשפע מן השעורים אבל לא השעורים עצמן:

But the lion will be equal to the ox, and the lion will not eat the offering that comes from the cattle; and both of them will eat straw, which is the level of the influx that is drawn and flows forth from the barley, but not the barley itself.

LIKKUTEI TORAH • PARSHAS BAMIDBAR • MAAMAR 13

ביאור על הדרוש וספרתם לכם דחג השבועות

An explanation of the discourse “And you shall count for yourselves” of the Festival of Shavuos

1 ביאור על הדרוש וספרתם לכם דחג השבועות

An explanation of the discourse “And you shall count for yourselves” of the Festival of Shavuos.

2 ביאור ענין שעורה שעור ה׳. הנה כתיב אחרי ה׳ ילכו כאריה כו׳ שור גועה כו׳ [דהיינו כמו בחי׳ פני אריה שבמרכבה ששואג ואומר קדוש.

An explanation of the matter of se’orah (barley) [as] shiur hei (a measure of five). Now, it is written, “They shall walk after Havayah; like a lion,” etc., “an ox lowing,” etc. [That is, like the level of the face of the lion in the Chariot, which roars and says “Holy.”

ושור גועה היינו בחי׳ פני שור שבמרכבה שעבודתו ביראה בחי׳ מחנה גבריאל ופני אריי [אריה] הוא בחי׳ אהבה].

And “an ox lowing” is the level of the face of the ox in the Chariot, whose service is in awe, the level of the camp of Gavriel; and the face of the lion is the level of love.]

3 והענין כי הנה המלאכים הם שלוחים [כי מלאך נקי׳ שליח כנודע] כמ״ש ותקרא שם ה׳ הדובר אליה וכן שוב אשוב אליך.

And the matter is this: the angels are emissaries [for an angel (malach) is called an emissary, as is known], as it is written, “And she called the name of Havayah who spoke to her,” and likewise, “I will surely return to you.”

כי הוא אור א״ס בעצמו המשתלשל ויורד לכל א׳ לפי מדרגתו מיכאל בחסד כו׳ ויש מיכאל דעשיה כו׳.

For it is the Infinite Light (Or Ein Sof) itself, which unfolds downward and descends to each one according to his rank: Michael in Chesed (kindness), etc.; and there is a Michael of the World of Asiyah (Action), etc.

[דהיינו כי המלאך הוא כלי אל האור המתפשט בו מאלקות וכיון שהוא עצמו רק כלי ובטל לגבי האור והאור הוא העיקר לכך יוכל לומר על עצמו לשון אלהות

[That is: the angel is a vessel for the light from G-dliness that spreads into him; and since he himself is only a vessel, and is nullified in relation to the light, and the light is the main thing, he can therefore speak of himself in the language of G-dliness,

כי הן אומרים כן ע"י האור המתלבש בהם שהוא אלהות (כמ"ש בפרדס שכ"ד פי"א [פרק י"א]). והאור היינו מבחי' צירופי אותיות דמדת מל' דאצילות.

for they say so by means of the light that is enclothed in them, which is G-dliness (as is written in the Pardes, Shaar 24, chapter 11). And the light is from the level of the combinations of letters of the attribute of Malchus (sovereignty) of the World of Atzilus (Emanation).

כמו מיכאל נתהוה מצירופי אותיות דמדת החסד שבמל' דאצי' וגבריאל מצירופי אותיות דבחי' גבורה שבמל']. ופרטי פרטיות בע"ס [בעשר ספירות] חסד שבחסד חסד שבגבורה כו'.

For example, Michael came into being from the combinations of letters of the attribute of Chesed within Malchus of Atzilus, and Gavriel from the combinations of letters of the level of Gevurah (restraint) within Malchus.] And [there are] the finest particulars within the Ten Sefiros: Chesed within Chesed, Chesed within Gevurah, etc.

4 וכל י"ד כלול מי"ד חסד שבחסד דחסד חסד שבחסד דת"ת [דתפארת] כו' [וכערך שינוי מזיגת הספי' [הספירה / הספירות] כן ערך שינוי המלאכים המתהוים מהם] וכמ"ש היש מספר לגדודיו

And each of the ten is comprised of ten: Chesed within Chesed of Chesed, Chesed within Chesed of Tiferes (beauty), etc. [and as is the measure of difference in the blending of the Sefiros, so is the measure of difference among the angels that come into being from them]; and as it is written, "Is there any number to His legions?"

ורבוא רבבות מלאכים מחנה מיכאל כלולים מחסד בכמה מיני בחי' ומדרגות שונות [ר"ל [רוצה לומר] חסד שבחסד שבחסד או חסד שבגבורה שבחסד וכפי הספי' [הספירה / הספירות] שמקבל ממנה כך בחי' המלאך

And myriads of myriads of angels of the camp of Michael are comprised of Chesed in many kinds of aspects and differing levels [that is: Chesed within Chesed within Chesed, or Chesed within Gevurah within Chesed; and according to the Sefirah from which he receives, so is the level of the angel.

לכן יש כמה רבוא מלאכים במחנה מיכאל לבד אף שכולם מבחי' א' הוא חסד רק שיש כמה מיני בחי' בחסד כנ"ל ועיין מ"ש ר"פ שלח בד"ה ענין המרגלים]

Therefore there are many myriads of angels in the camp of Michael alone, even though they are all from one level, namely Chesed; only, there are many kinds of aspects within Chesed, as mentioned above. And see what is written at the beginning of Parshas Shelach, in the discourse beginning "The matter of the spies."]

והגם שכלולים מכל הע"ס [העשר ספירות] מ"מ נק' בכלל מחנה מיכאל בחי' חסד כי התגברות החסד הוא מאד בהם והחסד מתפשט בהם.

And even though they are comprised of all the Ten Sefiros, they are nevertheless called, in general, the camp of Michael, the level of Chesed, for the predominance of Chesed in them is very great, and Chesed spreads through them.

5 וכן מחנה גבריאל בכלל מדת היראה ומזיעתן של חיות יוצא נהר דינור על ראש רשעים יחול.

And likewise the camp of Gavriel is, in general, the attribute of awe. And from the sweat of the Chayos issues the River of Fire (Nehar Dinur); "it shall whirl upon the head of the wicked."

פי' זיעתן הוא בחי' פסולת היוצא מהאש שהוא ממדת הגבורה שבמלאכים אלו.

The meaning: their sweat is the level of the waste that issues from the fire, which is from the attribute of Gevurah (restraint) in these angels.

וכמו הזיעה היא יוצאת מכח החמימות שדוחה את הזיעה לחוץ. כך החמימות של המלאכים למעלה שעומדים ביראה ורתת כו' ולמטה נעשה זיעה שהוא ענין ארס החום והכעס על ההיפך

And just as sweat comes out by force of the heat, which pushes the sweat outward, so the warmth of the angels above, who stand in awe and trembling, etc., becomes sweat below, which is the matter of the venom of the heat and the anger at what is contrary,

ועל ראש רשעים כי מאחר שמשיגים בגדולת א"ס ב"ה נעשה הרוגז על עוברי רצונו איך מלאו לבם כו'.

and "upon the head of the wicked": for since they apprehend the greatness of the Infinite One (Ein Sof), blessed be He, wrath arises against those who transgress His will: how did their hearts embolden them, etc.

6 וזהו ענין שעורה שעור ה' [שהוא מזון המלאכים הנק' בהמה אריה ושור כו'] ששיעור ומדה נקצב להם מבחי' ה' היינו ה' מוצאות הפה

And this is the matter of se'orah (barley) [as] shiur hei (a measure of five) [which is the food of the angels, who are called "beast": lion and ox, etc.]: that a measure and limit is apportioned to them from the level of five, namely, the five articulations of the mouth.

ונתחלק לד' מחנות מחנה מיכאל פני אריה ומחנה גבריאל פני שור ובחי' פני נשר הוא רחמנות כו'

And it is divided into four camps: the camp of Michael, the face of the lion; and the camp of Gavriel, the face of the ox; and the level of the face of the eagle is compassion, etc.

והנה למטה באדם הרחמנות הוא שמעורר רחמים רבים על ריחוקו מה' ונופל במ"ש על ריחוקו וכמ"ש בכל עצב יהיה מותר.

Now, below, in man, compassion is that he arouses great compassion over his distance from G-d, and falls into melancholy over his distance; and as it is written, "In all sadness there shall be profit."

אך למעלה לא שייך לומר כן רק מ"מ הרחמנות ג"כ מגדולת א"ס ב"ה ואין ערוך נברא לגבי הבורא ית'

But above, this cannot be said; only, nevertheless, the compassion too comes from the greatness of the Infinite One (Ein Sof), blessed be He, and [from the fact] that a created being has no comparison whatever to the Creator, may He be blessed;

לכן גדלה הרחמנות על כל העולמות (ועמ"ש בפ' במדבר סד"ה וידבר כו' למשפחותם לבית אבותם ובפ' ויצא בד"ה וישכם לבן בבקר).

therefore the compassion over all the worlds is great (and see what is written in Parshas Bamidbar, at the end of the discourse beginning "And He spoke," etc., "by their families, by their fathers' house," and in Parshas Vayetzei, in the discourse beginning "And Lavan rose early in the morning").

וזהו ואשא אתכם על כנפי נשרים שלהיות ישראל היו באותו זמן במצרים בחומר ובלבנים. וכדי לזכות למ"ת [למתן תורה] פב"פ [פנים בפנים] דבר ה' הוא ע"י כנפי נשרים שמגביה למעלה.

And this is [the meaning of] "And I bore you on eagles' wings": for since Israel were at that time in Egypt, in mortar and in bricks, and in order to merit the Giving of the Torah, "face to face Havayah spoke," it was through eagles' wings, which lift upward.

לכן כל הד' מחנות הם מד' מוצאות הפה. אך מוצא הה' הוא בחי' גיכ"ק בחיך וכולם בחכמה אתבררו הוא העושה שלום כו'.

Therefore all four camps are from four articulations of the mouth. But the fifth articulation is the level of [the letters] gimmel, yud, kaf, kuf in the palate, and "all of them are refined through Chochmah (wisdom)"; it is this that "makes peace," etc.

7 וזהו חכו ממתקים ששם גילוי המתיקות כמו בגשמי חיך אוכל יטעם וטעמים הם בחכמה כו'

And this is [the meaning of] "His palate is sweetness," for there is the revelation of the sweetness; as in the physical, "the palate tastes food," and tastes are in Chochmah (wisdom), etc.

ואותיות גיכ"ק הם ממתיקים את הגבורות של הד' מוצאות [וע' בזהר פ' שמיני דף ל"ט ע"ב ועמ"ש בפ' ויחי ע"פ חכלילי עינים כו' בפי' כל חיך הטועם כו'

And the letters gimmel, yud, kaf, kuf sweeten the Gevuros of the four articulations [and see the Zohar, Parshas Shemini, folio 39b; and see what is written in Parshas Vayechi on the verse "Chachlili (red) are the eyes," etc., on the interpretation "every palate that tastes," etc.;

וע' בפע"ח [בפרי עץ חיים] בשער השופר פרק א' בענין גיכ"ק מהחיך שהוא החכמה כו' ע"ש

and see Pri Etz Chaim, Shaar HaShofar, chapter 1, concerning [the letters] gimmel, yud, kaf, kuf, [which are] from the palate, which is Chochmah, etc.; see there;

ובהרמ"ז [ובהרב משה זכות] ר"פ אחרי ובזהר ס"פ משפטים דקכ"ג א' ובאדר"ז [ובאדרא זוטא] דרצ"ה ב']

and in the Ramaz at the beginning of Parshas Acharei; and in the Zohar at the end of Parshas Mishpatim, folio 123a; and in the Idra Zuta, folio 295b.]

והנה ביאור ענין ה' מוצאות הפה. הענין שאותיות הם המשכות כו' כמו ויפח באפיו נשמת חיים שמהבל עליון נעשה ונתהווה למטה שכל דהיינו נשמת אדה"ר [אדם הראשון] כו'.

Now, the explanation of the matter of the five articulations of the mouth: the matter is that letters are a drawing forth, etc.; as in "And He blew into his nostrils the breath of life": from the supernal breath (hevel) there was made and came into being, below, an intellect, namely the soul of Adam, the first man, etc.

כי ענין ופי׳ הבל ר״ל [רוצה לומר] התפשטות חיות הנפש כמו התפשטות הכח שביד לעשות כל מלאכה שהרי כשישן אינו יכול לעשות מאומה כו׳.

For the matter and meaning of hevel (breath): it means the spreading forth of the soul's life-force, like the spreading forth of the power in the hand to do any work; for when one is asleep he cannot do anything, etc.

ובחי׳ זו הוא התפשטות חיצוניות הנפש דהיינו בחי׳ כח העשיה

And this level is the spreading forth of the outer dimension (chitzoniyus) of the soul, namely the level of the power of action.

ועד״ז נאמר למעלה ג״כ עשה את השמים ואת הארץ שהוא התפשטות חיצוניות בעולם העשיה (וע׳ מזה בד״ה בחדש השלישי בפ׳ יתרו בענין על כל שבח מעשה ידיך)

And along these lines it is also said above, "made the heavens and the earth," which is the spreading forth of the outer dimension into the World of Asiyah (Action) (and see about this in the discourse beginning "In the third month," in Parshas Yisro, concerning "for all the praise of the work of Your hands").

אבל וברוח פיו כל צבאם שהם מבחי׳ התפשטות חיות ההבל שהוא יותר פנימי כו׳ ויש בחי׳ התפשטות המחשבה ולמעלה מהם מדות ולמעלה מהם הרצון וכעד״ז כל הע״ס [העשר ספירות] רק שאינם מתגלים למטה רק ה׳ בחי׳ כמ״ש בע״ח [בעץ חיים].

But "and by the breath of His mouth all their host" are from the level of the spreading forth of the life-force of the breath, which is more inward, etc. And there is the level of the spreading forth of thought, and above them the emotive attributes (middos), and above them the will; and similarly all the Ten Sefiros, only that they are not revealed below except as five levels, as is written in Etz Chaim.

ואותיות מלשון אתא בוקר ויאמר אלקים יהי אור המשכת החסד כו׳.

And otiyos (letters) is from the term "morning comes (asa)"; "And G-d said, 'Let there be light'": the drawing down of Chesed (kindness), etc.

שהכל המשכת אור א"ס ב"ה בנשמות בבחי' פנימי' [פנימיות / פנימית] ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן. ובמלאכים בבחי' חיצונית שבכל עולם שומרי הגן כו'.

For all is the drawing down of the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He: in souls, in the manner of the inner dimension (pnimiyus), "and a river goes forth from Eden to water the garden"; and in angels, in the manner of the outer dimension of each world, the keepers of the garden, etc.

8 והנה השפעת המלאכים שעור ה' הוא ע"י ישראל במנחת העומר שמניף הכהן כו' ונק' עומר התנופה ופי' בזהר בלק קפ"ח ב' תנו פה תנו כבוד כו' עליית הנוק' [הנוקבא] למקורה ושרשה ומשם יורד ההשפעה כו':

Now, the flow of influence to the angels, the "measure of five," comes through Israel, by the meal offering of the Omer, which the kohen waves, etc.; and it is called "the Omer of the waving" (tenufah), which the Zohar, Balak, 188b, explains as tenu peh, "give a mouth," "give honor," etc.: the ascent of Nukva (the feminine) to her source and root, and from there the flow of influence descends, etc.

9 ב אך בשבועות קציר חטים הוא המשכה וגילוי ההעלם שלמעלה מן הדעת. כי עה"ד [עץ הדעת] חטה היתה שאין התינוק יודע כו' הרי ע"י החטה נמשך גילוי בחי' הדעת והוא גילוי ההעלי' [ההעלם] שלמעלי' [שלמעלה] מן הדעת כו'.

2. But on Shavuos, "the wheat harvest," there is the drawing down and revelation of the concealed [level] that is above Daas (knowledge). For "the Tree of Knowledge was wheat," [since] "a child does not know," etc.; thus through wheat there is drawn down the revelation of the level of Daas, and it is the revelation of the concealed that is above Daas, etc.

דהיינו בחי' אנכי ה' אלקיך אנכי מי שאנכי דלית מחשבה תפיסא ביה בבחי' דעת נגלה ממש רק ע"ד שהתינוק קורא אבא אע"פ [אף על פי] שאינו משיג איך הוא אביו

That is, the level of "I am Havayah your G-d": Anochi ("I"), "who I am," whom no thought can grasp, [drawn down] into the level of actually revealed Daas, only in the way that a child calls out "Abba" (Father), even though he does not grasp how he is his father.

ובחי' גילוי זו הוא מבחי' אנכי מהו"ע [מהותו ועצמותו] יתי' למעלה מעלה מן הגלוי דבחינת שעורה מזון המלאכים שהוא בחי' דבר ה' בחי' חיצוניות בלבד.

And this level of revelation is from the level of Anochi, His very being and essence, may He be blessed, far, far above the revelation of the level of barley, the food of the angels, which is the level of the word of G-d, the level of the outer dimension alone.

10 וביאור הדבר הנה כתיב כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי ה' וגו' פי' מוצא פי ה' שנשתלשל בלחם ממנו יחיה האדם.

The explanation of the matter: it is written, "For not by bread alone does man live, but by all that comes forth from the mouth of Havayah," etc. The meaning is: [by] what comes forth from the mouth of Havayah, which has descended into the bread, from that man lives.

והגם שבאדם ג"כ נשתלשל ונמשך מוצא פי ה' אלא שהאדם הוא מעולם התיקון מזיווג זו"נ [זעיר אנפין ונוקבא] כו' כמראה אבן ספיר דמות כסא ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם הכל מעולם התיקון

And although in man, too, what comes forth from the mouth of Havayah has descended and been drawn down, man is from the World of Tikkun (Rectification), from the union of Z'eir Anpin (the emotive attributes) and Nukva, etc., "like the appearance of a sapphire stone, the likeness of a throne; and upon the likeness of the throne, a likeness like the appearance of a man": all is from the World of Tikkun.

אבל החטה הוא ממה שנפל בשבירת הכלים בנוגה ונוגה לו סביב ובחי' נוגה הוא מעולם התהו.

But wheat is from what fell, in the breaking of the vessels, into nogah, "and a brightness (nogah) was around it"; and the level of nogah is from the World of Tohu (Chaos).

11 וחטה הוא בלע שהוא הראשון לז' מלכין קדמאין דתהו בחי' הדעת דתהו אלא שירד למטה מפני שהוא מחיצוניות העולמות דתהו.

And wheat is Bela, who is the first of the seven primordial kings of Tohu, the level of the Daas of Tohu; only, it descended below because it is from the outer dimension of the worlds of Tohu.

אבל מ״מ כיון שהוא מעולם העליון נעשה חיות לאדם וירידתו למטה הוא כמארז״ל [כמאמר רבותינו זכרונם לברכה] אין לך כל עשב מלמטה כו׳ [בב״ר [בבראשית רבה] פ׳ יו״ד] שההשפעה היא מלמעלה וגבוה מעל גבוה כו׳.

But nevertheless, since it is from the higher world, it becomes life-force for man. And its descent below is as our Sages, of blessed memory, said, "There is no blade of grass below," etc. [in Bereishis Rabbah, section 10]: that the influence comes from above, and "one higher than the high," etc.

12 והנה התינוק שיודע לקרות אבא אין דעתו דעת הגלוי שהרי אינו יודע למה הוא אביו אלא נעשה לו התקשרות לאביו בלי טעם ודעת והתקשרות זו היא חזקה מאד

Now, the child who knows how to call "Abba": his Daas is not the Daas of revelation, for he does not know why he is his father; rather, a bond to his father forms in him without reason or knowledge, and this bond is very strong.

אך היינו גילוי ההעלם עצמו [פי׳ גילוי הדעת הנעלם שלמעלה מן הדעת המושג

Yet this is the revelation of the concealed itself [meaning: the revelation of the hidden Daas that is above the comprehended Daas,

והיינו דעת דתהו שהוא למעלה מהדעת דתיקון שהוא דעת המושג ולפיכך נולד ע״י החטה ששרשה מדעת דתהו.

and this is the Daas of Tohu, which is above the Daas of Tikkun, which is the comprehended Daas; and therefore it is born through wheat, whose root is from the Daas of Tohu.

או י״ל [יש לומר] דעת הנעלם היינו דעת העליון שהוא למעלה מדעת המושג שהוא דעת תחתון ועמ״ש מענין דעת עליון בביאור ע״פ כה תברכו וע״פ החלצו מאתכם ועמ״ש ע״פ ואלה המשפטים ועמ״ש ע״פ ששת ימים תאכל מצות]

Or it may be said that the hidden Daas is the higher Daas, which is above the comprehended Daas, which is the lower Daas. And see what is written about the matter of the higher Daas in the explanation on the verse "Thus shall you bless," and on the verse "Arm from among yourselves"; and see what is written on the verse "And these are the ordinances"; and see what is written on the verse "Six days you shall eat matzos."]

וגם בשעורה יש מוצא פי ה' שמחיה את האדם אלא שאינו משפיע בו גילוי ההעלם שהוא הדעת החזק שמעולם ההעלם כו'.

And in barley, too, there is "what comes forth from the mouth of Havayah," which gives life to man; only, it does not impart to him the revelation of the concealed, which is the strong Daas that is from the world of concealment, etc.

13 וגילוי ההעלם הוא אשר הוצאתיך מארץ מצרים למעלה מעלה מגדר ההשגה [כמ"ש בפנים]

And the revelation of the concealed is "who brought you out of the land of Egypt," far, far above the bounds of comprehension [as is explained in the main text].

מצרים נק' בינה ובינה בגרון שהוא מיצר המפסיק בין מוח ללב והוא הקול שמעורר הכוונה וכן פרעה במצרים וג' שריו קנה ושט ווריד‌ין

Egypt (Mitzrayim) is called Binah (understanding), and Binah is in the throat, which is a narrow strait (meitzar) that interposes between the brain and the heart; and it is the voice that arouses the intention. And likewise Pharaoh in Egypt, and his three officers: the windpipe, the gullet and the jugular veins.

ובגשמיות בין הראש ללב גרון המפסיק כי להיות לב ומדות נמשך מהמוח צריך שיתקצר כו' [כמש"ל [כמה שכתוב לעיל] פי' יתרו ובפי' וארא ע"פ לכן אמור]:

And physically, between the head and the heart, [is] the throat, which interposes; for in order that the heart and the emotive attributes be drawn from the brain, it must be narrowed, etc. [as is written above, Parshas Yisro, and in Parshas Va'eira on the verse "Therefore say"].

14 ג והנה חמשים שערי בינה ענפין מתפרדין אבל במקורם הם כלולים כשהם בא"א ש"ע [ש"ע (370)] נהורין ר"ך וק"ן חשבון גדול תיקון אריך כו'

3. Now, the fifty gates of Binah (understanding) are "branches that separate"; but in their source they are included [together], when they are in Arich Anpin: the 370 lights, [that is,] 220 and 150, "a great reckoning," the tikkun of Arich, etc.

[וכמ"ש בע"ח [בעץ חיים] שער א"א פי"ד [פרק י"ד / פרשה י"ד] וע' בפע"ח [בפרי עץ חיים] שער ספירת העומר פ"ז [פרק ז'] גבי מורי זלה"ה [זכרונו לחיי העולם הבא] לא היה מסתפר כו' ועמ"ש מענין פי' חשבון גדול בביאור ע"פ על כן יאמרו המושלים בואו חשבון.

[And as is written in Etz Chaim, Shaar Arich Anpin, chapter 14; and see Pri Etz Chaim, Shaar Sefiras HaOmer, chapter 7, concerning "My teacher, may his memory be for the life of the World to Come, would not cut his hair," etc.; and see what is written about the meaning of "a great reckoning (cheshbon)" in the explanation on the verse "Therefore the rulers say, 'Come to Cheshbon.'"

15 ועמ"ש באגה"ק [באגרת הקודש] ד"ה וילבש צדקה בענין פי' כל פרוטה מצטרפת לחשבון גדול כו' וע' בע"ח [בעץ חיים] שער א"א ספ"ה שבהיות למעלה הם חשבון גדול כו'] ומשם למל' דאצי' כו' הארת פנים יאר ה' פניו המשכות הכתר.

And see what is written in Iggeres HaKodesh, in the letter beginning "And He put on righteousness," on the meaning of "every perutah adds up to a great reckoning," etc.; and see Etz Chaim, Shaar Arich Anpin, at the end of chapter 5, that when they are above they are "a great reckoning," etc.] And from there [it is drawn] to Malchus (sovereignty) of the World of Atzilus (Emanation), etc.: the illumination of the face, "may Havayah make His face shine," the drawings-down of Keser (the Crown).

16 והוא ענין תורה שאומרים כ"ד ספרים בליל שבועות הגם דאורייתא מחכמה נפקת מקורה תרי"ג ארחין שהוא הלבנונית מגלגלתא דאריך כתר שבכתר כו'

And this is the matter of the Torah, that we recite the twenty-four books on the night of Shavuos. Although "the Torah comes forth from Chochmah (wisdom)," its source is the 613 paths, which are the whiteness from the skull (gulgalta) of Arich, Keser within Keser, etc.

והוא ענין שתי הלחם שבשבועות לכו לחמו בלחמי המשכת מוחין מנו"ה [מנצח והוד] דאבא

And this is the matter of the two loaves of Shavuos, "Come, eat of my bread": the drawing down of the intellect (mochin) from Netzach (victory) and Hod (splendor) of Abba.

ובפסח מצה לפי שבאציי אין לעורר הגבורות אבל בשבועות גילוי הכתר שהוא בחי׳ שלמעלה מאצילות חמץ תאפינה דייקא ששם הגבורות נכללים כו׳ לית שמאלא בהאי עתיקא חירות ממ״ה וכמארז״ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] בואו ונחזיק טובה לאבותינו כו׳.

And on Pesach, matzah, because in Atzilus the Gevuros are not to be aroused; but on Shavuos there is the revelation of Keser, which is the level that is above Atzilus: "they shall be baked leavened," specifically, for there the Gevuros are included, etc.; "there is no left in this Atika"; "freedom from the Angel of Death"; and as our Sages, of blessed memory, said, "Come, let us acknowledge the goodness of our fathers," etc.

אך צ״ל ממטה למעלה מעט מעט היום יום א׳ שני ימים פי׳ מכיון שממשיכים הרי יש כאן שני ימים שאין המשכה זו של יום זה בחי׳ אחרת משל יום אחר אלא הכל הוא בחי׳ אחד מעט מעט

But it must be from below upward, little by little: "Today is one day," "two days." The meaning is: once one draws [it] down, there are here two days, for the drawing down of this day is not a different level from that of the other day, but all is one level, little by little.

ובליל ע״ש אינן אלא מ״ט ימים אבל מכיון שהגיע יום השבועות ממילא נעשו חמשים יום מכיון שהגיעו למקורן כו׳ ושער החמשים הוא המחבר כו׳.

And on the night of Erev Shavuos they are only forty-nine days; but once the day of Shavuos has come, they automatically become fifty days, since they have reached their source, etc.; and the fiftieth gate is what joins [them], etc.

17 וע״י נמשך אור הכתר והוא הארת הפנים גילוי הפנימי׳ [הפנימיות / הפנימית] דרך הכלי שלא יהיה הכלי מפסיק

And through this the light of Keser is drawn down, and it is the illumination of the face: the revelation of the inner dimension (pnimiyus) through the vessel, so that the vessel does not interpose.

וגם דרך מוצא פי ה׳ הוא גילוי פנימי אך הוא דרך נקב וחלון כו׳.

And by way of "what comes forth from the mouth of Havayah," too, there is a revelation of the inner dimension, but it is by way of an opening and a window, etc.

ולא ראי זה כראי זה שדרך נקב הוא גילוי יותר אבל הארת פנים אינו אלא הארה בעלמא כו' כמו הארת המצחא.

And the one is not like the other: by way of an opening there is more revelation, whereas the illumination of the face is only a mere illumination, etc., like the illumination of the forehead (mitzcha).

אך הארת פנים מתחלה כד סליק ברעותא כו' [ע' [עיין] בע"ח [בעץ חיים] שער מ"ן [מיין נוקבין] ומ"ד [ומיין דוכרין] דרוש ב'] אבל עכשיו באתעדל"ת [באתערותא דלתתא] תליא כמ"ש יאר פניו אתנו אתנו דוקא באתעדל"ת [באתערותא דלתתא] מחמת שמחת העבודה בשמחה וטוב לבב מעוררין שמחה מלמעלה

But the illumination of the face at first [came] "when it arose in the will," etc. [see Etz Chaim, the Gate of Mayin Nukvin and Mayin Duchrin (feminine and masculine waters), Derush 2]; but now it depends on an arousal from below (isarusa dilesata), as it is written, "May He make His face shine with us": "with us," specifically, through an arousal from below; for through the joy of the service, "with joy and with gladness of heart," joy is aroused from above.

וגם ענין השמחה הוא התגלות הפנימי' [הפנימיות / הפנימית] כמו צהבו פניו של רבי כו' [ועמ"ש בד"ה צאינה וראינה בפי' ויין ישמח כו' להצהיל פנים משמן]

And the matter of joy, too, is the revelation of the inner dimension, as in "Rebbi's face shone," etc. [and see what is written in the discourse beginning "Go forth and see," on the explanation of "and wine that gladdens," etc., "to make the face shine from oil"].

והנה תחלה אנו ממשיכים לעומר שהיא הנוק' [הנוקבא] המשכת ש"ע [ש"ע (370)] נהורין אר"ך וק"נ [וקליפת נוגה] ודוקא בזמן שבהמ"ק [שבית המקדש] היה קיים שאז היו מקריבין העומר. משא"כ תפלה ש"י [של יד] אפי' [אפילו] בח"ל [בחוץ לארץ] שכמה מיני מדרגות כו'. ע"י הנפת העומר עליות הנוק' [הנוקבא].

Now, first we draw down to the Omer, which is Nukva (the feminine): the drawing down of the 370 lights, arach (220) and kan (150); and specifically at the time when the Holy Temple stood, for then they would offer the Omer. Whereas the hand-tefillin [apply] even outside the Land, for [there are] many kinds of levels, etc. Through the waving of the Omer [come] the ascents of Nukva.

18 והנה עכ"ז [עם כל זה] עליי' [עלייה] זו ע"י המלאכים אריה דאכיל קרבנין כו'. אבל לע"ל [לעתיד לבוא] ירום ונשא וגבה מאד אפי' [אפילו] מבחי' משה ובמשכן של משה לא היה ארי' [אריה].

Now, even so, this ascent is through the angels: "the lion that consumes the offerings," etc. But in the Time to Come, "he shall be exalted and lifted up, and be very high," even above the level of Moshe; and in the Mishkan of Moshe there was no lion.

וזהו כעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעל כו'. ועתידים צדיקים שיאמרו לפניהם קדוש כו'. אז ארי' [אריה] כבקר יאכל תבן תבן הוא השפעת השעורה וזהו שעכשיו המלאכים מעטרין לתפלה גפיף ונשיק ומעטר לה

And this is "At this time it shall be said to Yaakov and to Israel, 'What has [G-d] wrought,'" etc. And "the righteous are destined to have 'Holy' said before them," etc. Then "the lion shall eat straw like the ox": straw is the influence of the barley. And this is [why] now the angels crown the prayer: "he embraces it and kisses it and crowns it."

כי להיות התפלה בקול ודבור גשמי א"א לעלות כ"א ע"י המלאכים הממונים (שהם הממוצעים גבוה מעל גבוה וכמו הנפש מתלבשת בדם ע"י ממוצעים הם האדים כו') שנותן פנימי ומקיף שלו.

For since prayer is in physical voice and speech, it cannot ascend except through the appointed angels (who are the intermediaries, "one higher than the high"; just as the soul enclothes itself in the blood through intermediaries, which are the vapors, etc.), who give their own inner and encompassing [aspects].

אבל לע"ל [לעתיד לבוא] שיתקיים ומלאה הארץ דעה יהיו כל הבחי' בישראל עצמן:

But in the Time to Come, when "and the earth shall be full of knowledge" is fulfilled, all the levels will be in Israel themselves.

LIKKUTEI TORAH · PARSHAS BAMIDBAR · MAAMAR 14

מעט תוס׳ ביאור על ענין וספרתם לכם כו׳ חמשים יום

A little additional explanation on the matter of "And you shall count for yourselves… fifty days"

1 מעט תוס׳ [תוספת] ביאור על ענין וספרתם לכם כו׳ חמשים יום. הנה עפמש״ל [על פי מה שכתוב לעיל] כי ענין ספירת העומר הכל הוא המשכת בחי׳ ומדריגת שער החמשים הכולל ומיוחד במקורו רק שנמשך מעט מעט כו׳ עד כדי לחבר ולקשר ענפין דמתפרדין כו׳ ע״ש

A little additional explanation on the matter of "And you shall count for yourselves," etc., "fifty days." Now, according to what was written above, the matter of the Counting of the Omer is entirely the drawing down of the level and rank of the fiftieth gate, which is all-inclusive and united in its source; only, it is drawn down little by little, etc., until it joins and binds "the branches that separate," etc.; see there.

עפ״ז [על פי זה] מדויק מאד מ״ש תספרו חמשים יום. לומר שספירה זו היא המשכת שער החמשים ממש.

According to this, what is written, "you shall count fifty days," is very precise: to say that this count is the drawing down of the fiftieth gate itself.

אך במ״א נת׳ [נתבאר] פי׳ תספרו חמשים יום בע״א [באופן אחר] דהיינו שיום החמשים שהוא שער החמשים אין בנו כח להמשיך

But elsewhere the meaning of "you shall count fifty days" was explained differently: namely, that the fiftieth day, which is the fiftieth gate, we do not have the power to draw down;

לכן אין בו ספירה רק מ״מ הוא נמשך מאיליו וממילא והיינו דוקא ע״י שכבר נעשה שלימות ההמשכה במ״ט ימים

therefore it has no count; but nevertheless it is drawn down of itself and automatically, and this is specifically because the drawing down has already been completed in the forty-nine days;

ולכן נאמר תספרו חמשים יום וקרוב לזה פי' הרמ"ז [הרב משה זכות] בפ' בראשית (דף ח' ע"א) ד"ה אזדמנת למהוי.

and therefore it is said, "you shall count fifty days." And close to this the Ramaz explained, on Parshas Bereishis (folio 8a), in the passage beginning "is prepared to be."

וי"ל [ויש לומר] דמה שנת' [שנתבאר] שם הוא ע"ד שכתב הרמ"ז [הרב משה זכות] שם ובפ' אמור דצ"ו שחג שבועות נק' ע"ש [על שם] שבו מתגלים המ"ט בחי' הכלולים בשער הנ'.

And it may be said that what was explained there is along the lines of what the Ramaz wrote there, and in Parshas Emor, folio 96: that the Festival of Shavuos (Weeks) is so called because in it the forty-nine levels that are included in the fiftieth gate are revealed.

אבל השבעה שבועות דספירת העומר הם מ"ט שע"ב ממש ולא בחי' שער החמשים (וכ"מ [וכן משמע] בזח"ב [בזהר חלק ב'] תצוה קפ"ג א'. ובפרדס שער השערים פ"ה. וכ"מ [וכן משמע] ממש"ל [ממה שכתוב לעיל] פ' יתרו בד"ה מראיהם ומעשיהם).

But the seven weeks of the Counting of the Omer are the forty-nine gates of Binah (understanding) themselves, and not the level of the fiftieth gate (and so it is implied in the Zohar, Part II, Tetzaveh, 183a; and in the Pardes, Shaar HaShearim, chapter 5; and so it is implied by what was written above, Parshas Yisro, in the discourse beginning "Their appearance and their workings").

אמנם לפמש"כ [לפי מה שכתוב] משמע לכאורה דבספה"ע [דבספירת העומר] שבע שבתות לבד מה שממשיכים בחי' מ"ט שערי בינה עוד ממשיכים ג"כ עליהם הארת שער החמשים ג"כ

However, according to what is written [here], it seemingly follows that in the Counting of the Omer, the "seven Shabbosos" (weeks), besides drawing down the level of the forty-nine gates of Binah, we further draw down upon them also an illumination of the fiftieth gate as well;

וזהו ענין וספרתם לכם ממחרת השבת דהיינו מבחי' שלמעלה מהשבת שהוא הבינה כמ"ש לעיל בפ'אמור בד"ה וספרתם לכם ובד"ה והניף הכהן את העומר.

and this is the matter of "And you shall count for yourselves from the morrow of the Shabbos," that is, from the level that is above Shabbos, which is Binah, as is written above in Parshas Emor, in the discourse beginning "And you shall count for yourselves," and in the discourse beginning "And the kohen shall wave the Omer."

2 ולדברי הפרדס שער השערים פ"ה שער החמשים היא בינה בעצמה ומ"ט שערי בינה הם בשבעת ימי הבנין וע"ש בעה"כ [בערכי הכינויים] ערך יובל וערך שבת.

And according to the words of the Pardes, Shaar HaShearim, chapter 5, the fiftieth gate is Binah itself, and the forty-nine gates of Binah are in the seven days of building; and see there, in Erchei HaKinuyim, the entry "Yovel" and the entry "Shabbos."

וכיון שבספה"ע [שבספירת העומר] ממשיכים ז"ת [ז' תחתונות] דאימא ה"ז [הרי זה] הארת שער החמשים ובשבועות נמשך ומתגלה עצמיות שער החמשים. וגם עפמ"ש [על פי מה שכתוב] בפע"ח [בפרי עץ חיים] שכ"ב רפ"א שבספה"ע [שבספירת העומר] ממשיכים ג"כ המוחין דגדלות דאו"א [דאבא ואימא].

And since in the Counting of the Omer we draw down the seven lower [Sefiros] of Imma, this is an illumination of the fiftieth gate, and on Shavuos the very essence of the fiftieth gate is drawn down and revealed. And also according to what is written in Pri Etz Chaim, Shaar 22, at the beginning of chapter 1, that in the Counting of the Omer we also draw down the mochin of gadlus (mature intellect) of Abba and Imma (Chochmah and Binah).

וגם עפמ"ש [על פי מה שכתוב] במ"א בענין ברכת הזימון גבי יין המשומר בענביו משי"ב [מששת ימי בראשית] שבספה"ע [שבספירת העומר] ממשיכים ו"ק [ו' קצוות] דאבא שמתלבשים בו"ק [בו' קצוות] דבינה. א"כ עפ"ז [על פי זה] אפשר לומר שזהו ג"כ הארת שער החמשים. ומ"מ צ"ע [צריך עיון].

And also according to what is written elsewhere, on the matter of the zimun blessing, concerning "the wine preserved in its grapes since the six days of Creation": that in the Counting of the Omer we draw down the six extremities (vav ketzavos) of Abba, which are enclothed in the six extremities of Binah. If so, according to this one can say that this, too, is an illumination of the fiftieth gate. Nevertheless, this requires examination.

3 והנה אם נאמר כן יהיה מדויק יותר ענין תספרו חמשים יום וכן מה שאומרים היום שני ימים שלשה ימים ולא יום שני יום שלישי כו' וכנ"ל,

Now, if we say so, the matter of "you shall count fifty days" will be more precise; and likewise what we say, "Today is two days," "three days," and not "the second day," "the third day," etc., as mentioned above.

ואין זה סותר למ"ש במ"א ששער החמשים אין בנו כח להמשיך אלא שנמשך ממילא בחג השבועות כו'.

And this does not contradict what is written elsewhere, that the fiftieth gate we do not have the power to draw down, but rather it is drawn down automatically on the Festival of Shavuos, etc.

ויש להקדים מה שארז״ל [שאמרו רבותינו זכרונם לברכה] ספ״ק [סוף פרק קמא] דסוטה ע״פ ולא ידע איש את קבורתו לאותם שעמדו למעלה נדמה להם למטה ולאותם שעמדו למטה נדמה להם למעלה. וביאר זה המגיד נ״ע [נשמתו עדן].

And we must preface what our Sages, of blessed memory, said at the end of the first chapter of Sotah, on the verse "And no man knows his burial place": to those who stood above, it appeared to them below; and to those who stood below, it appeared to them above. And the Maggid, whose soul is in Eden, explained this.

כי הנה מרע״ה [משה רבינו עליו השלום] השיג בחייו מ״ט שע״ב אבל שער החמשים לא אתייהב למשה כמ״ש בגמ׳ [בגמרא] ובתיקונים (סוף תיקון כ״ב) וגדולים צדיקים במיתתם יותר מבחייהם שאז השיג שער החמשים

For Moshe our teacher, peace be upon him, attained in his lifetime the forty-nine gates of Binah (understanding), but the fiftieth gate "was not given to Moshe," as is written in the Gemara and in the Tikkunim (end of Tikkun 22); and "the righteous are greater in their death than in their life," for then he attained the fiftieth gate.

וזהו ענין ולא ידע איש את קבורתו וכמ״ש בזהר פ׳ יתרו (דפ״ט ע״א) מה ע״ק [עתיקא קדישא] טמירא מכל טמירין כו׳ ע״ש.

And this is the matter of "And no man knows his burial place," and as is written in the Zohar, Parshas Yisro (folio 89a): "Just as Atika Kadisha is the most hidden of all hidden," etc.; see there.

אמנם פי׳ לעליונים נדמה להם למטה כו׳ היינו כי שער החמשים דבינה הוא הממוצע בין חכמה לבינה

However, the meaning of "to those above it appeared below," etc., is that the fiftieth gate of Binah is the intermediary between Chochmah (wisdom) and Binah;

כי חכמה היא בחי׳ אין ובינה נק׳ יש והממוצע ביניהם המחברם הוא שער החמשים ולכן לעליונים היינו לגבי בחי׳ אין ממש נדמה למטה

for Chochmah is the level of ayin (nothing), and Binah is called yesh (something), and the intermediary between them, which joins them, is the fiftieth gate. Therefore "to those above," that is, in relation to the level of ayin itself, it appeared below;

כי השער החמשים כיון שהוא הממוצע בין אין ליש א"כ הוא למטה מבחי' אין ולגבי תחתונים בחי' יש והשגה נדמה שהוא למעלה דהיינו שהוא בחי' אין ממש.

for since the fiftieth gate is the intermediary between ayin and yesh, it is then below the level of ayin; and in relation to those below, the level of yesh and comprehension, it appears to be above, that is, to be the level of ayin itself.

4 ועכ"פ [ועל כל פנים] לפ"ז [לפי זה] מבואר ששער החמשים הוא בחי' ממוצע בין אין ויש, וכן לפמ"ש [לפי מה שכתוב] בת"ז [בתיקוני זהר] ובע"ח [ובעץ חיים] שם דשער החמשים הוא כתר עליון הרי נודע ג"כ דהכתר הוא הממוצע בין המאציל לנאצלים כמ"ש בע"ח [בעץ חיים] (שמ"א פ"ג [פרק ג'])

At any rate, according to this it is explained that the fiftieth gate is the level of an intermediary between ayin and yesh. And likewise, according to what is written in the Tikkunei Zohar and in Etz Chaim there, that the fiftieth gate is the Supreme Keser (Keser Elyon), it is also known that Keser is the intermediary between the Emanator and the emanated, as is written in Etz Chaim (Shaar 41, chapter 3).

ועמ"ש בביאור ע"פ אני ה' אלקיכם דפ' ציצית בפי' היש הוי' בקרבנו אם אין (וע' באדר"ז [באדרא זוטא] דף רפ"ח ע"ב).

And see what is written in the explanation on the verse "I am Havayah your G-d" of the section of tzitzis, on the meaning of "Is Havayah in our midst, or not (ayin)?" (and see the Idra Zuta, folio 288b).

והנה מבואר בע"ח [בעץ חיים] שם שהממוצע כלול מב' הבחינות שהוא ממוצע ביניהם דהיינו שיש בכתר ב' בחי' הבחי' הא' הוא בחי' תחתון שבמאציל והבחי' הב' הוא שרש כל הנאצלים דהיינו שכולל כולם כאחד כו'.

Now, it is explained in Etz Chaim there that the intermediary is comprised of the two levels between which it mediates: that is, in Keser there are two aspects. The first aspect is the lowest level of the Emanator, and the second aspect is the root of all the emanated, that is, it includes them all as one, etc.

5 ועד"ז ג"כ בכל בחי' כתר יש ב' בחי' אלו כמו בכתר דז"א שנעשה מת"ת [מתפארת] דאימא יש ג"כ ב' בחי' אלו

And along these lines, in every level of Keser there are these two aspects; as in the Keser of Z'eir Anpin (the emotive attributes), which is formed from the Tiferes (beauty) of Imma, there are also these two aspects:

הא' הוא נק' בחי' תחתונה שבעליון הב' נק' שרש וראש התחתון וזהו ענין ג' שלישים שיש בת"ת [בתפארת] דאימא כו' וע' במ"ח בתחלתו מענין זה.

the first is called the lowest level of the higher one; the second is called the root and head of the lower one. And this is the matter of the three thirds that are in the Tiferes of Imma, etc. And see Mishnas Chassidim, at its beginning, on this matter.

6 וכך ג"כ בענין שער החמשים שהוא הממוצע בין מ"ט שערי בינה. ובין מה שלמעלה מהבינה.

And so too in the matter of the fiftieth gate, which is the intermediary between the forty-nine gates of Binah and what is above Binah.

וכמבואר שבו ועל ידו יתייחדו המ"ט שערי' [שערים] במאצילן ב"ה שהוא גילוי אנכי מי שאנכי א"כ יש בו ב' הבחי' היינו הבחי' תחתונה שבו הוא הכולל כל המ"ט שערים כא' [כאחד].

And as is explained, in it and through it the forty-nine gates are united with their Emanator, blessed be He, which is the revelation of "Anochi: who I am." If so, there are in it the two aspects: the lower aspect in it is what includes all the forty-nine gates as one,

כענין מ"ש בע"ח [בעץ חיים] דהבחי' שבכתר הנק' שורש הנאצלים יש בו שרש כל הי"ס [הי' ספירות] בהעלם ודקות גדול שא"א לנאצל להיות יותר דקות ממנו.

like what is written in Etz Chaim, that the aspect in Keser called the root of the emanated has in it the root of all ten Sefiros, in concealment and great subtlety, such that it is impossible for an emanated being to be more subtle than it,

7 ולמעלה מעלה ממהות המ"ט שערים שנמשכו אח"כ ממנו שהוא כענין המשכת הע"ס [העשר ספירות] משרש הנאצלים,

and far, far above the essence of the forty-nine gates that were afterward drawn from it, which is like the drawing forth of the Ten Sefiros from the root of the emanated.

אמנם הבחי' העליונה שבשער החמשים דבינה אין שייך לומר בו שהוא שרש המ"ט שערים כי הוא למעלה לגמרי מגדר שערי בינה כי אינו בגדר הבנה והשגה.

However, of the upper aspect of the fiftieth gate of Binah one cannot say that it is the root of the forty-nine gates, for it is entirely above the bounds of the gates of Binah, since it is not within the bounds of understanding and comprehension.

8 וזהו ענין שיש בכתר בחי' תחתונה שבמאציל דלית מחשבה תפיסא ביה כלל הוא בחי' אנכי מי שאנכי,

And this is the matter that in Keser there is the lowest level of the Emanator, whom "no thought can grasp" at all: it is the level of "Anochi: who I am."

ומעתה יבואר ג"כ הא דלפעמים נזכר ששער החמשים אין בנו כח להמשיך כלל אלא שנמשך מאליו וממילא בחג השבועות.

And from this it will also be understood why it is sometimes said that the fiftieth gate we have no power to draw down at all, but rather it is drawn down of itself and automatically on the Festival of Shavuos.

9 וכאן נתבאר דספירת העומר הוא המשכת בחי' ומדרגת שער החמשים כו' והיינו כמשנ"ת [כמו שנתבאר] במ"א בענין פי' קדושתי למעלה מקדושתכם

And here it was explained that the Counting of the Omer is the drawing down of the level and rank of the fiftieth gate, etc. And this is as was explained elsewhere on the meaning of "My holiness is above your holiness":

שמה שיש בכחנו להמשיך ע"י אתעדל"ת [אתערותא דלתתא] בקיום המצות זהו מבחי' התחתונה שבכתר הנק' שורש הנאצלים וזהו ענין קדושתכם אשר קדשנו במצותיו,

that what we have the power to draw down through an arousal from below (isarusa dilesata), by fulfilling the mitzvos, is from the lower aspect of Keser, which is called the root of the emanated; and this is the matter of "your holiness," "who has sanctified us with His commandments."

אבל הבחי' שבכתר שהוא בחי' תחתונה שבמאציל זה א"א לנו להמשיך וזהו ענין קדושתי למעלה מקדושתכם כלומר שזה נמשך אח"כ מלמעלה בתורת מתנה כו'

But the aspect in Keser that is the lowest level of the Emanator, this we cannot draw down; and this is the matter of "My holiness is above your holiness," that is to say, that this is drawn down afterward from above as a gift, etc.

ואפשר שעד"ז ג"כ יש לפרש מה שאומרים בשבת ויו"ט [ויום טוב] קדשנו במצותיך אע"פ [אף על פי] שאומרים אשר קדשנו במצותיו שכבר קדשנו כו'.

And possibly along these lines one may also explain what we say on Shabbos and Yom Tov, "Sanctify us with Your commandments," even though we say "who has sanctified us with His commandments," [meaning] that He has already sanctified us, etc.

10 וכמ"כ [וכמו כן] בענין ספה"ע [ספירת העומר] וחג השבועות, דאף לפמ"ש [לפי מה שכתוב] כאן דאפשר שע"י ספירת העומר אנו ממשיכים ג"כ גם מבחי' שער החמשים אכן זהו רק הבחינה תחתונה שבו היינו הבחי' שבו הכולל המ"ט שערים

So too in the matter of the Counting of the Omer and the Festival of Shavuos: even according to what is written here, that through the Counting of the Omer we may also draw down from the level of the fiftieth gate, this is indeed only its lower aspect, that is, the aspect in it that includes the forty-nine gates;

וזה ממשיכים מעט מעט בימי ספה"ע [ספירת העומר]

and this we draw down little by little in the days of the Counting of the Omer;

וזהו ענין היום שני ימים היום שלשה ימים כו',

and this is the matter of "Today is two days," "Today is three days," etc.

אבל הבחי' העליונה שבו שלמעלה משרש המ"ט שערים זה אין בכחנו להמשיך כלל אלא שלאחר שסופרין וממשיכין הבחינה הכוללת המ"ט שערים וזהו ענין היום מ"ט ימים כו' אזי ממילא ומאיליו מתגלה אח"כ בחג השבועות הבחינה העליונה שבו כו' שהוא ענין התגלות בחינה תחתונה שבמאציל.

But its upper aspect, which is above the root of the forty-nine gates, this we have no power to draw down at all; rather, after we count and draw down the aspect that includes the forty-nine gates, and this is the matter of "Today is forty-nine days," etc., then automatically and of itself its upper aspect is revealed afterward, on the Festival of Shavuos, etc., which is the matter of the revelation of the lowest level of the Emanator.

אמנם להבין איך שייך לומר דשער החמשים הוא הממוצע בין חכמה לבינה.

However, [we need] to understand how one can say that the fiftieth gate is the intermediary between Chochmah and Binah,

11 ולעליונים דהיינו לגבי חכמה עילאה נדמה שהוא למטה. והלא בתיקונים ועי"ח [ועץ חיים] אומר דשער החמשים הוא כתר עליון.

and that "to those above," that is, in relation to the supernal Chochmah (Chochmah Ila'ah), it appears to be below. But do not the Tikkunim and Etz Chaim say that the fiftieth gate is the Supreme Keser?

אך כי בלא"ה [בלאו הכי] צ"ל איך שייך לומר שהוא כתר עליון וגם הוא שער הנ' דבינה.

But in any case, even without this, we need to understand how one can say that it is the Supreme Keser and also the fiftieth gate of Binah.

12 ובהרמ"ז [ובהרב משה זכות] בפ' בראשית שם ובפ' פנחס דרנ"ג משמע דמ"ש שהוא כתר עליון ר"ל [רוצה לומר] כתר דז"א שנמשך לו מבחי' שער הנ' דבינה ממש.

And from the Ramaz on Parshas Bereishis there, and on Parshas Pinchas, folio 253, it is implied that what is said, that it is the Supreme Keser (Keser Elyon), means the Keser of Z'eir Anpin (the emotive attributes), which is drawn to it from the level of the fiftieth gate of Binah (understanding) itself.

וא"כ לפ"ז [לפי זה] שייך ג"כ לומר ששער זה החמשים הוא ממוצע בין חו"ב [חכמה ובינה]. אמנם גם לפי פשט לשון התיקונים דר"ל [דרוצה לומר] כתר עליון ממש עכ"ז [עם כל זה] יתכן לומר שהוא ממוצע בין חכמה שהיא בחי' אין לבחי' בינה

And if so, according to this one can also say that this fiftieth gate is an intermediary between Chochmah (wisdom) and Binah. However, even according to the plain sense of the wording of the Tikkunim, that it means the Supreme Keser itself, it is nevertheless possible to say that it is an intermediary between Chochmah, which is the level of ayin, and the level of Binah,

ע"פ מ"ש בספר עמק המלך שער ט' דבחי' אין הוא חכמה והוא למעלה מבחי' אריך שהיא בחי' בינה כו'

according to what is written in the book Emek HaMelech, Shaar 9, that the level of ayin is Chochmah, and it is above the level of Arich, which is the level of Binah, etc.

וכן הוא בביאור האדרא מהאריז"ל [מהאר"י זכרונו לברכה] גבי ההוא ארחא אתפרשא לתרי"ג אורחין דאורייתא. (באדרא דקכ"ט א')

And so it is in the Arizal's explanation of the Idra, concerning "that path that divides into the 613 paths of the Torah" (in the Idra, folio 129a).

וז״ל [וזה לשונו] ודע שגלגלתא זאת המקיף את המוח הוא בינה שהוא היכל לחכמה כו׳.

And these are his words: “And know that this skull (gulgalta), which surrounds the brain, is Binah, which is a chamber for Chochmah,” etc.

א״כ שפיר י״ל [יש לומר] דשער החמשים דבינה הוא הממוצע בין אין לבחי׳ בינה ועמ״ש עוד בענין אין בביאור ע״פ את שבתותי תשמרו.

If so, it can well be said that the fiftieth gate of Binah is the intermediary between ayin and the level of Binah. And see what is written further on the matter of ayin in the explanation on the verse “You shall keep My Sabbaths.”

(עוד יש לתרץ מ״ש בתיקונים דכתר עליון איהו שלימו דחמשים שערי בינה והוא ע״פ משנ״ת [מה שנתבאר] בפ׳ לך לך שהתגלות עתיק הוא בבינה דוקא וזהו ענין ה׳ שנתוסף לאברהם להיות מאב רם שהוא ח״ע [חכמה עילאה] אברהם כו׳ וקרוב לזה תירץ בפרדס שם פ״ז [פרק ז׳]).

(One may further resolve what is said in the Tikkunim, that the Supreme Keser “is the completion of the fifty gates of Binah,” according to what was explained in Parshas Lech Lecha, that the revelation of Atik is specifically in Binah; and this is the matter of the hei that was added to Avraham, [so that] from Av-ram, which is the supernal Chochmah (Chochmah Ila’ah), [he became] Avraham, etc. And close to this the Pardes resolved it, there, chapter 7.)

והנה ע״פ משנ״ת [מה שנתבאר] בשם המגיד נ״ע [נשמתו עדן] דשער החמשים הוא הממוצע בין בינה שהיא בחי׳ יש לחכמה שהיא בחי׳ אין, יובן ענין ספה״ע [ספירת העומר] שהוא מקציר שעורים עד קציר חטים.

Now, according to what was explained in the name of the Maggid, whose soul is in Eden, that the fiftieth gate is the intermediary between Binah, which is the level of yesh, and Chochmah, which is the level of ayin, the matter of the Counting of the Omer will be understood: that it is from the barley harvest to the wheat harvest.

כי הנה ענין שעורה שעור ה׳ שהוא ענין השגת הנפש לכל חד לפום שיעורא דיליה הנה שורש המשכה זו מבחי׳ בינ ה.

For the matter of se’orah (barley) [as] shiur hei (a measure of five), which is the matter of the soul’s comprehension, “each one according to his own measure”: the root of this drawing down is from the level of Binah.

אבל חטה שהוא ענין המשכת הדעת הנעלם שלמעלה מן הדעת המושג ומובן זהו בחי' חכמה וכמבואר במ"א (בד"ה להבין מ"ש בהגדה מצה זו) ענין מוחין דאבא שהוא למעלה מעלה ממוחין דאימא.

But wheat, which is the matter of the drawing down of the hidden Daas (knowledge) that is above the Daas that is comprehended and understood, this is the level of Chochmah; and as is explained elsewhere (in the discourse beginning "To understand what is said in the Haggadah, 'This matzah'"), the matter of the mochin (intellect) of Abba, which are far, far above the mochin of Imma.

והממוצע ביניהם הוא שער החמשים דבינה וזהו ענין ספירת העומר שהוא המשכת שער החמשים לבחי' שעורה כו' ע"ד הנ"ל.

And the intermediary between them is the fiftieth gate of Binah; and this is the matter of the Counting of the Omer, which is the drawing down of the fiftieth gate to the level of barley, etc., along the lines mentioned above.

והנה ע"פ האמור שבספה"ע [שבספירת העומר] ממשיכים ג"כ משער החמשים והמשכה זו היא למ"ט שערי בינה ממש לקשרם ולחברם לשער החמשים הממוצע כו'. עפ"ז י"ל [על פי זה] [יש לומר] דזהו ענין מ"ט תיבות שבמזמור אלקים יחננו ומ"ט אותיות שבפסוק ישמחו.

Now, according to what was said, that in the Counting of the Omer we also draw down from the fiftieth gate, and this drawing down is to the forty-nine gates of Binah themselves, to bind them and join them to the fiftieth gate, the intermediary, etc.: according to this it may be said that this is the matter of the forty-nine words in the psalm "May G-d be gracious to us" and the forty-nine letters in the verse "Let them rejoice."

היינו שרומזים למ"ט שערי בינה ולמ"ט בחי' אלו הכלולים בשער החמשים שממשיכים ע"י ספה"ע [ספירת העומר] ממ"ט בחי' שבשער הנ' אל מ"ט שע"ב כדי להעלותן למקורן ושרשן ולייחדן במאצילן ב"ה

That is, they allude to the forty-nine gates of Binah and to these forty-nine levels included in the fiftieth gate, which, through the Counting of the Omer, we draw down from the forty-nine levels in the fiftieth gate to the forty-nine gates of Binah, in order to raise them to their source and root and to unite them with their Emanator, blessed be He.

(בספר ע"ה ש"ז פ"ה איתא דחטה הוא בחכמה דעולם התהו ושעורה בבינה. ומחו"ב [ומחכמה ובינה] הנז' [הנזכר] נעשה אח"כ בעולם התיקון בחי' אין ואריך אנפין כו'):

(In the book Emek HaMelech, Shaar 7, chapter 5, it is stated that wheat is in the Chochmah of the World of Tohu (Chaos), and barley in the Binah. And from the Chochmah and Binah mentioned, there were made afterward, in the World of Tikkun (Rectification), the level of ayin and Arich Anpin, etc.)

LIKKUTEI TORAH · PARSHAS BAMIDBAR · MAAMAR 15

בשעה שהקדימו ישראל נעשה לנשמע יצתה בת קול...

When Israel put "we will do" before "we will hear"

1 בשעה שהקדימו ישראל נעשה לנשמע יצתה בת קול ואמרה מי גילה לבני רז זה שמלאכי השרת משתמשין בו

"When Israel put 'we will do' before 'we will hear,' a heavenly voice (bas kol) went forth and said: 'Who revealed to My children this secret, which the ministering angels use?'

שנא' [שנאמר] (תלים סי' ק"ג כ') ברכו ה' מלאכיו גבורי כח עושי דברו לשמוע בקול דברו ברישא עושי והדר לשמוע. (בגמרא פ"ט דשבת דפ"ח סע"א [סוף עמוד א]).

As it is said (Psalms 103:20): 'Bless Havayah, His angels, mighty in strength, who do His word, to hearken to the voice of His word': first 'who do,' and afterwards 'to hearken.'" (In the Gemara, chapter 9 of Shabbos, 88a, at the end.)

להבין ענין זה צריך מתחלה להבין ענין מתן תורה והלא כבר קיים אברהם אבינו ע"ה [עליו השלום] את כל התורה עד שלא ניתנה כמ"ש וישמור משמרתי מצותי חקותי ותורתי,

To understand this matter, one must first understand the matter of the Giving of the Torah. For surely Avraham our father, peace be upon him, already fulfilled the entire Torah before it was given, as it is written, "And he kept My charge, My commandments, My statutes and My teachings."

ופרט די דברים משמרתי אלו מצות ל"ת [לא תעשה]. מצותי אלו מצות עשה וחקותי ותורתי אלו בחי' פנימיות של מצות עשה ולא תעשה.

And it specifies four things: "My charge": these are the negative commandments; "My commandments": these are the positive commandments; and "My statutes and My teachings": these are the level of the inner dimension (pnimiyus) of the positive and the negative commandments.

2 וכמ"ש למען אשר יצוה את בניו וגו' והרי היתה התורה ירושה להם מאבותיהם. וגם להבין ענין ירידת ה' על הר סיני בקולות וברקים בעשרת הדברות

And as it is written, "So that he will command his children," etc. Thus the Torah was an inheritance to them from their fathers. And [we must] also understand the matter of the descent of G-d upon Mount Sinai with thunder and lightning at the Ten Commandments,

ועל כל דבור ודבור פרחה נשמתן ומה כתיב בהון לא תרצח לא תנאף וגו'. שהם דברים פשוטים שגם שכל אנושי מחייבן.

and that at each and every utterance their souls took flight; and what is written in them? "You shall not murder; you shall not commit adultery," etc., which are simple matters that even human reason requires.

ויובן כל זה בהקדים מה שכתוב במשנה תורה אחר עשרת הדברות כי ישאלך בנך מחר לאמר. מה העדות וגו'.

All this will be understood by first introducing what is written in Mishneh Torah [Deuteronomy] after the Ten Commandments: "When your son asks you in time to come, saying, 'What are the testimonies,'" etc.

ואמרת לבנך וגו'. ויצונו ה' לעשות את כל החקים האלה ליראה את ה' וגו'.

"And you shall say to your son," etc.; "And Havayah commanded us to do all these statutes, to fear Havayah," etc.

והוא שאלת בן חכם כמ"ש בירושלמי (פרק ערבי פסחים ה"ד)

This is the question of the wise son, as is written in the Yerushalmi (chapter Arvei Pesachim, halachah 4).

בהיות כי הנה כלל כל המצות לא שייך אל הנשמה רק בהיותה מלובשת תוך הגוף הגשמי אשר מצאהו רעות רבות ועליו שייך הציווי סור מרע שהגוף נמשך אחריו ועשה טוב בקיום מצות עשה המצות מעשיות בגשמיות כמו ציצית ותפילין ושופר וסוכה ולולב ודומיהן.

For all the mitzvos, as a whole, do not pertain to the soul except when it is enclothed within the physical body, which "many evils have befallen," and to which the command "Turn away from evil" pertains, for the body is drawn after it, "and do good," by fulfilling the positive commandments, the mitzvos of action [done] with physical things, such as tzitzis, tefillin, shofar, sukkah, lulav and the like.

משא"כ הנשמה לעצמה בטרם ירידתה לעוה"ז להתלבש בגוף לא היתה צריכה לכך וא"כ למה זה ירדה הנשמה כל כך

Whereas the soul by itself, before its descent into this world to be enclothed in a body, had no need of this. If so, why did the soul descend so far,

להתלבש בגוף גשמי בשביל קיום מצות מעשיות ומה יתרון לה בכל עמלה, וע"ז תירץ לנו הכתוב כי תכלית כל המצות כדי ליראה את ה' וגו'.

to be enclothed in a physical body for the sake of fulfilling the mitzvos of action? And what advantage does it gain in all its toil? To this the verse answers us: that the purpose of all the mitzvos is in order "to fear Havayah," etc.

וביאור הענין הנה כתיב לך ה' הגדולה וגו' (בד"ה א' כ"ט) כי מה שהקב"ה נק' גדול כמ"ש גדול ה' ומהולל מאד אמרו רז"ל [רבותינו זכרונם לברכה] אימתי נקרא גדול כשהוא בעיר אלקינו

And the explanation of the matter: It is written, "Yours, Havayah, is the greatness," etc. (I Chronicles 29). For concerning the Holy One, blessed be He, being called "great," as it is written, "Great is Havayah and highly praised," our Sages, of blessed memory, said: When is He called great? When He is in the city of our G-d.

פי' כי מה שנקרא גדול על שם גדולתו שמתפשט מריש כל דרגין עד סוף כל דרגין להוות מאין ליש כל הנאצלים והנבראים וכו' ולהחיותם ולקיימם

The meaning is that His being called great is on account of His greatness, which extends from the head of all levels to the end of all levels, to bring into being, from nothing to something, all the emanated and created beings, etc., and to give them life and sustain them,

כדכתיב אתה עשית את השמים וגו' ואתה מחיה את כולם וכמה רבוא רבבות עולמות תלוי במאמרו. כמ"ש היש מספר לגדודיו וגו'.

as it is written, "You made the heavens," etc., "and You give life to them all"; and so many myriads of myriads of worlds depend on His utterance, as it is written, "Is there any number to His legions?" etc.

הנה מדת גדולה זו אינה נחשבת ואינה נקראת בשם גדולה כלל אלא בהתהוות כח הפועל בנפעל ע"י עשרה מאמרות בצירופי אותיות כמ"ש במ"א

Now, this attribute of greatness is not considered, and is not called by the name "greatness," at all, except in the coming into being of the power of the Maker in the thing made, through the Ten Utterances, in combinations of letters, as is explained elsewhere.

(וזשארז"ל [וזהו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה] פ"ט דברכות דנ"ח סע"א [סוף עמוד א] לך ה' הגדולה זו מעשה בראשית).

(This is what our Sages, of blessed memory, said, in chapter 9 of Berachos, 58a, at the end: "Yours, Havayah, is the greatness": this is the work of Creation.)

והנה האותיות נקראין אבנים והצירופים נקראו בתים כמ"ש בספר יצירה שני אבנים בונות שתי בתים וכלליות כל הצירופים נקרא בשם עיר

Now, the letters are called "stones," and the combinations are called "houses," as is written in Sefer Yetzirah: "Two stones build two houses." And all the combinations as a whole (klalus) are called by the name "city"

(ועמ"ש בד"ה אלה פקודי המשכן בענין פי' כעיר שחוברה לה יחדו י"ל [יש לומר] דהיינו צירופי אותיות המחשבה המהווה עלמין סתימין וצירופי אותיות הדבור המהוה עלמין דאתגליין).

(and see what is written in the discourse beginning "These are the accounts of the Mishkan," on the meaning of "like a city that is joined together within itself": it can be said that this refers to the combinations of the letters of thought, which bring into being the hidden worlds (almin stimin), and the combinations of the letters of speech, which bring into being the revealed worlds (almin d'isgalyan)).

וזהו אימתי נקרא גדול כשהוא בעיר אלקינו. אבל לגבי קוב"ה [קודשא בריך הוא] בכבודו ובעצמו אינו נקרא בשם גדול כלל

And this is [the meaning of]: When is He called great? When He is in the city of our G-d. But in relation to the Holy One, blessed be He, in His glory and in His very Self, He is not called by the name "great" at all,

כי אני ה' לא שניתי כתיב ואתה הוא קודם שנברא העולם כו' ובמקום שאתה מוצא גדולתו שם אתה מוצא ענותנותו

for it is written, "I, Havayah, have not changed"; and "You are He before the world was created," etc.; and "In the place where you find His greatness, there you find His humility,"

כי נשגב שמו לבדו רק הודו על ארץ ושמים בחי' הוד וזיו לבד שמתגלה בחי' מציאת התפשטותו ולא מהותו כי ולגדולתו אין חקר כתיב.

for "His Name alone is exalted"; only "His splendor is upon earth and heaven": the level of splendor and radiance alone, in which there is revealed the level of the existence of His extension, and not His essence; for it is written, "And His greatness is unsearchable."

וזהו לך ה' הגדולה שמדת גדולה זו בטל אליך ואינה עולה בשם כלל, (וזהו לך הוי' הגדולה שלהיות התהוות בחי' גדולה זהו ע"י שם הוי' דהיינו יו"ד צמצום כו'

And this is [the meaning of] "Yours, Havayah, is the greatness": this attribute of greatness is nullified before You and does not merit the name at all. (And this is [the meaning of] "Yours, Havayah, is the greatness": the coming into being of the level of greatness is through the Name Havayah, that is, the yud, [which is] tzimtzum (contraction), etc.

ולכן בחי' גדולה זו כלא חשיבא לגבי עצמותו ית' ובחי' אין ממש. וע"ד שנתבאר בד"ה אחרי ה' אלקיכם תלכו בפי' שהבריאה נק' יש מאין.

Therefore this level of greatness is considered as nothing in relation to His essence, may He be blessed, and is the level of actual nothingness (ayin). This is along the lines of what was explained in the discourse beginning "After Havayah your G-d shall you walk," on the meaning of creation being called "something from nothing":

שנמשך ונתהוה מהארה בעלמא שהיא בחי' אין וכלא חשיבא אצלו ית' וכמ"ש לקמן אות ג' שאצלו ית' כל מה שלמעלה נקרא בחי' יש לגבי שלמטה הימנו כו'

for it is drawn forth and comes into being from a mere glimmer, which is the level of nothingness and is considered as nothing before Him, may He be blessed; and as is written below in section 3, that before Him, may He be blessed, whatever is above is called the level of "something" (yesh) in relation to what is below it, etc.

ע"כ גם בחי' הגדולה שבבחי' עיר אלקינו היינו הדבור עליון המהווה מאין ליש נקרא אין ממש ועמ"ש מענין לך ה' הגדולה בת"א [בתורה אור] פ' ויצא בד"ה וישכם לבן. ובפ' וארא בד"ה וידבר אלקים אל משה).

Therefore even the level of greatness that is in the level of "the city of our G-d," that is, the supernal speech, which brings into being from nothing to something, is called actual nothingness. And see what is written on the matter of "Yours, Havayah, is the greatness" in Torah Ohr, Parshas Vayetzei, in the discourse beginning "And Lavan rose early," and in Parshas Va'era, in the discourse beginning "And G-d spoke to Moshe.")

(וע' עוד על פסוק זה ברבות ר"פ ואלה המשפטים. ובפ' במדבר פרשה א' דר"י ע"א זח"א [זהר חלק א] בראשית דל"א סע"ב [סוף עמוד ב]. ויחי דרמ"א סע"א [סוף עמוד א]. ח"ב [חלק ב'] פ' בא מ"ב סע"ב [סוף עמוד ב]. ח"ג [חלק ג'] אמור פ"ט א' צ"ב א'. נשא קל"ז ב'. האזינו דרצ"ה סע"א [סוף עמוד א]).

(And see further on this verse in Midrash Rabbah, at the beginning of Parshas Ve'eleh HaMishpatim, and in Parshas Bamidbar, section 1, 210a; Zohar I, Bereishis, 31b, at the end; Vayechi, 241a, at the end; Zohar II, Parshas Bo, 42b, at the end; Zohar III, Emor, 89a, 92a; Naso, 137b; Haazinu, 295a, at the end.)

וכמשל דבור האדם שבטל לגבי מקור חוצבו שהוא הבל הלב כך כביכול עד"מ הנה כתיב דבר מלך שלטון שבחינת גדולה והתפשטות זו נקרא בשם דבור

And [this is] like the analogy of a person's speech, which is nullified in relation to the source from which it is hewn, namely the breath of the heart; so too, as it were, by way of analogy. Now, it is written, "The word of a king is sovereignty": this level of greatness and extension is called by the name "speech."

שכמו הדבור של האדם אינו אלא לזולתו כך גדולה והתפשטות זו אינו אלא להוות כל הנמצאים וכו'

For just as a person's speech is only for another, so this greatness and extension is only to bring into being all that exists, etc.

וכשם שאין ערך דבור אחד של אדם לגבי מדותיו ומכ"ש [ומכל שכן] לגבי השכל. כך אין ערך מדת גדולה זו שהיא רק התפשטות מב' אותיות משמו של הקב"ה כמ"ש בי"ה ה' צור עולמים ביו"ד נברא עוה"ב [עולם הבא] ובה' עוה"ז

And just as a single utterance of a person bears no comparison to his emotive attributes (middos), and all the more so to the intellect, so this attribute of greatness bears no comparison [to Him], for it is only an extension from two letters of the Name of the Holy One, blessed be He, as it is written, "With Yah, Havayah formed the worlds": with the yud the World to Come was created, and with the hei this world.

וכמו שהיא במדת גדולתו ית' כך הוא בכל מדותיו כי כל בשמים ובארץ כתיב שהכל בטלים אצלו ית'.

And as it is with His attribute of greatness, may He be blessed, so it is with all His attributes; for it is written, "For all that is in heaven and on earth," meaning that all are nullified before Him, may He be blessed.

(ועיין מענין כי כל בשמים ובארץ ברבות ר"פ תרומה. זח"ב [זהר חלק ב'] משפטים קט"ז א' נשא קמ"ח א'. שלח קס"ח ב'. פנחס דרנ"ז סע"א [סוף עמוד א].

(And see on the matter of "For all that is in heaven and on earth" in Midrash Rabbah, at the beginning of Parshas Terumah; Zohar II, Mishpatim, 116a; Naso, 148a; Shelach, 168b; Pinchas, 257a, at the end.

וז"ש [וזהו שכתוב] ברבות ריש קהלת ע"פ הבל הבלים ששבעה הבלים שאמר קהלת כנגד שבעת ימי בראשית כו' ע"ש שהם בחי' ז' מדות הנ"ל שהם רק בחי' הבל והארה בעלמא שאין נוגע כלל למהותו ועצמותו ית'. וע' מזה בזח"ג [בזהר חלק ג] תזריע דמ"ז ב').

And this is what is said in Midrash Rabbah at the beginning of Koheles on the verse "Vanity of vanities": that the seven vanities (havalim) that Koheles spoke of correspond to the seven days of Creation, etc. (see there); these are the level of the seven attributes (middos) mentioned above, which are only the level of a breath (hevel) and a mere glimmer, which does not touch His being and essence, may He be blessed, at all. And see on this in Zohar III, Tazria, 47b.)

וכך הוא בבחי' חכמתו ובינתו ית' שאפילו בחי' חכמה עילאה קמיה ית' כלא ממש נחשב

And so it is with the level of His Chochmah (wisdom) and His Binah (understanding), may He be blessed: even the level of the supernal Chochmah is considered as actually nothing before Him, may He be blessed,

אלא שכך עלה ברצונו להמשיך אור א"ס ב"ה בעשר ספירות שתהיינה בחי' חכמה ובינה כו'.

except that it so arose in His will to draw the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, into ten Sefiros, that there be the levels of Chochmah and Binah, etc.

וכמאמר רז"ל [רבותינו זכרונם לברכה] בראשית נמי מאמר הוא שראשית הגילוי הוא בחי' חכמה ג"כ אינה אלא בחי' מאמר ועשיה כי מאמר ועשיה הכל אחד כמאמר ברוך אומר ועושה.

And as our Sages, of blessed memory, said: "'In the beginning' is also an utterance": that the beginning of revelation, which is the level of Chochmah, is also nothing but the level of utterance and making; for utterance and making are all one, as in the saying, "Blessed is He who says and does."

והנה כתיב ה' בחכמה יסד ארץ פי' שבחי' ארץ היא בחי' דבר ה' דעשרה מאמרות שנברא העולם יסודו של בחינת הדבור הוא בחכמה

Now, it is written, "Havayah founded the earth with wisdom." The meaning is: the level of "earth" is the level of the word of G-d of the Ten Utterances by which the world was created; the foundation of the level of speech is in Chochmah

(עמ"ש מזה באג"ה [באגרת הקודש] ע"פ ארץ אשר כו' עיני ה' כו' וע"פ ויעש דוד שם) כמו ע"ד משל באדם הגשמי שצרופי האותיות הם מחכמה

(see what is written on this in Iggeres HaKodesh, on the verse "A land which," etc., "the eyes of Havayah," etc., and on the verse "And David made a name"), as, by way of analogy, in physical man, where the combinations of letters come from wisdom;

שהרי התינוק כל זמן שאין בו דעת לא יכול לדבר. וזהו בראשית ברא אלקים ות"י [ותרגום ירושלמי] בחוכמתא.

for an infant, as long as he has no daas (knowledge), cannot speak. And this is [the meaning of] "In the beginning G-d created," which the Targum Yerushalmi renders "With wisdom."

ואמרו רז"ל [רבותינו זכרונם לברכה] בראשית נמי מאמר הוא פי' כדי שיומשך דבר ה' למטה בתחתונים יהי אור וגו' יהי רקיע וגו'. הוצרך להיות ראשית הגילוי בחכמה בכללות.

And our Sages, of blessed memory, said, "'In the beginning' is also an utterance." The meaning is: in order that the word of G-d be drawn down below, into the lower realms, "Let there be light," etc., "Let there be a firmament," etc., the beginning of revelation had to be in Chochmah, in a general and collective form (klalus).

3 ואח"כ נחלק לפרטיות בתשעה מאמרות אחרות ותרגם אונקלוס בראשית בקדמין רומז על בחינה יותר עליונה שהוא ענין קדמות השכל מחשבה קדומה

And afterwards it is divided into particulars in nine other utterances. And Onkelos rendered "In the beginning" (bereishis) as "bekadmin" (at first), which alludes to a still higher level: the matter of what precedes the intellect (kadmus hasechel), the primordial thought (machshavah kedumah),

דהיינו בחי' רצון העליון מקור להיות בחי' חכמה ראשית הגילוי כי מה שהחכמה נקרא ראשית הוא בערך הנאצלים והנבראים וכו' משא"כ לפניו ית' הרי רם ונשא רבבות מדרגות כו'

that is, the level of the supernal will, the source for there to be the level of Chochmah (wisdom), the beginning of revelation. For Chochmah being called "beginning" is relative to the emanated and created beings, etc.; whereas before Him, may He be blessed, He is high and exalted by myriads of levels, etc.,

שאפילו שנקרא חכים ולא בחכמה ידיעה וכו' מ"מ הרי לית מחשבה תפיסא ביה ולא שייך לקרותו אפילו בשם זה כלל ועליו נאמר כולם בחכמה עשית שאפילו חכמה עילאה נחשבת כעשיה גשמיות לפניו.

so that even though He is called "wise, but not with a knowable wisdom," etc., nevertheless "no thought can grasp Him," and it is not fitting to call Him even by this name at all. And of Him it is said, "You have made them all with wisdom": even the supernal Chochmah is considered as physical making before Him.

4 וזהו סוף מעשה במחשבה תחלה. פי' מה שהוא ראשית הגילוי שהוא בחי' חכמה הוא סוף מעשה של הקב"ה

And this is [the meaning of] "Last in deed, first in thought." The meaning is: that which is the beginning of revelation, the level of Chochmah (wisdom), is the end of the deed of the Holy One, blessed be He.

ע"כ תרגם אונקלוס בראשית בקדמין שהוא מחשבה קדומה להיות מקור לבחינת החכמה שתהיה ראשית הגילוי והוא בחינת רצון העליון והוא מקור התורה והמצות:

Therefore Onkelos rendered "In the beginning" as "bekadmin," which is the primordial thought, to be the source for the level of Chochmah, that it be the beginning of revelation; and this is the level of the supernal will, and it is the source of the Torah and the mitzvos.

5 קיצור. ברישא עושי דברו והדר לשמוע. ענין מתן תורה. ועל כל דבור פרחה נשמתן. ענין ויצונו כו' ליראה את.

Summary. First "who do His word," and afterwards "to hearken." The matter of the Giving of the Torah. And at each utterance their souls took flight. The matter of "And He commanded us," etc., "to fear...":

שזה תכלית כל המצות ותכלית ירידת הנשמה לתוך הגוף. לך ה' הגדולה. אימתי גדול כשהוא בעיר.

that this is the purpose of all the mitzvos and the purpose of the soul's descent into the body. "Yours, Havayah, is the greatness." When is He great? When He is in the city:

בחי' הדבור עליון אבל אצלו יתי גדולה זו כלא חשיב ונקי אין כי כל כו'. בראשית ח"ע [חכמה עילאה] נמי מאמר הוא. ות"א [ותרגום אונקלוס] בקדמין בחי' רצון העליון מחשבה קדומה:

the level of the supernal speech; but before Him, may He be blessed, this greatness is considered as nothing and is called "nothing" (ayin), "for all," etc. "In the beginning," the supernal Chochmah, "is also an utterance." And Targum Onkelos [renders] "bekadmin": the level of the supernal will, the primordial thought.

6 ב והנה כדי להיות צמצום זה וענוה זו לירד ולהתלבש בבחי' הדבור הנקי גדולה שזהו ירידה גדולה וכמארז"ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] במקום גדולתו שם אתה מוצא ענותנותו.

2. Now, in order that there be this tzimtzum (contraction) and this humility, to descend and be enclothed in the level of speech, which is called "greatness": for this is a great descent, as our Sages, of blessed memory, said, "In the place of His greatness, there you find His humility."

פי' שאין לך ענוה עצומה יותר מההשפלה להתלבש בבחי' הגדולה כו' מאחר שהוא באמת כאין ואפס חשיבא אצלו יתי וכנ"ל בענין הבל הבלים כו'.

The meaning is: there is no humility more immense than the self-lowering to be enclothed in the level of greatness, etc., since in truth it is considered as nothing and naught before Him, may He be blessed, as mentioned above regarding "Vanity of vanities," etc.

הנה הוא ע"י תורה ומצות וכמארז"ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] ע"פ בראשית ברא בשביל התורה שנקרא ראשית כו'

This is through Torah and mitzvos, as our Sages, of blessed memory, said on "In the beginning (bereishis) He created": "For the sake of the Torah, which is called 'beginning' (reishis)," etc.

גם כמאמר הספרי פ' האזינו אחד משלשה קנינים שקנה הקב"ה בעולמו תורה קנין אחד כו' שהקנין מורה על דבר שהוא יקר ביותר (וכמ"ש במ"א).

Also, as the Sifrei says on Parshas Haazinu: "One of three acquisitions that the Holy One, blessed be He, acquired in His world: the Torah is one acquisition," etc.; for an acquisition indicates something that is most precious (as is explained elsewhere).

והנה המצות נזכר בזהר שרמ"ח פקודין הם רמ"ח אברין דמלכא.

Now, concerning the mitzvos, it is mentioned in the Zohar that the 248 commandments (pikudin) are the 248 limbs of the King.

פי' כמו דרך משל אבר שהוא בשר וגידין ועצמות שהם בחי' כלי והאור והחיות מתפשט בתוכן וכללותן נקרא בשם אבר כך המצות הם כלים לרצונו יתי'

The meaning is: just as, by way of analogy, a limb, which is flesh, sinews and bones, which are the level of a vessel, and the light and life-force (chayus) spread within them, and as a whole (klalus) they are called by the name "limb": so the mitzvos are vessels for His will, may He be blessed,

שבהם ועל ידם מתפשט אור וחיות רצון העליון יתי' מסובב כל עלמין להיות בחינת ממכ"ע [ממלא כל עלמין] בבחי' גילוי בתחתונים ע"ד שיתבאר (לקמן אות ג') בפי' ליראה את ה'

in which and through which the light and life-force of the supernal will, may He be blessed, spread from [the level of] the light that encompasses all worlds (sovev kol almin), so that it become the level of the light that fills all worlds (memalei kol almin), in a revealed state, in the lower realms, along the lines of what will be explained (below, section 3) on the meaning of "to fear Havayah,"

והיינו ע"י ישראל עושי המצוה כמ"ש אשר קדשנו במצותיו כו' (ועמ"ש בד"ה וידבר משה אל ראשי המטות גבי כי על כל מוצא פי ה' יחיה האדם).

and this is through Israel, who do the mitzvah, as it is said, "Who has sanctified us with His commandments," etc. (And see what is written in the discourse beginning "And Moshe spoke to the heads of the tribes," concerning "For by everything that comes forth from the mouth of Havayah does man live.")

והנה התורה היא בחי' הדם היא הנפש שהוא הוא הממשיך רוח חיים באברים מן הנפש עצמה והוא מקור חיות הנפש באברים

Now, the Torah is the level of "the blood, which is the soul," for it is the blood that draws the spirit of life into the limbs from the soul itself, and it is the source of the soul's life-force in the limbs

(עיין לקמן בשיר השירים בד"ה לסוסתי ברכבי בדרוש השני) כך הוא ענין התורה שהיא נותנת חיים לבחי' המצות עצמן.

(see below in Shir HaShirim, in the discourse beginning "To My mare among the chariots," in the second discourse). So is the matter of the Torah: it gives life to the level of the mitzvos themselves.

וזהו זאת התורה אדם א' ד"ם שהן הם פירושי המצות ופרטי הלכותיהן איך שתהיה המצוה כתיקונה,

And this is [the meaning of] "This is the Torah: adam (a man)": alef, dam (blood). For they are the explanations of the mitzvos and the details of their laws: how the mitzvah is to be in its proper form.

ובזה יובן מארז"ל [מאמר רבותינו זכרונם לברכה] כל העוסק בתורת עולה כאלו הקריב עולה שנאמר זאת התורה לעולה וכו', ואמרו על פסוק ובכל מקום מוקטר מוגש לשמי ומנחה טהורה אלו תלמידי חכמים וכו'

And through this will be understood the saying of our Sages, of blessed memory: "Whoever occupies himself with the teaching (torah) of the burnt-offering is as though he offered a burnt-offering, as it is said, 'This is the teaching (torah) for the burnt-offering,'" etc. And they said on the verse "And in every place incense is offered, presented to My Name, and a pure meal-offering": "These are the Torah scholars," etc.

ולמה תהיה א"כ מעלת התורה זו עדיפא מהמצות עצמן שאינם נוהגות אלא בזמן שבית המקדש היה קיים דוקא במקום מזבח ותלמידי חכמים העוסקים בתורה בכל מקום ובכל זמן מעלה עליהם הכתוב וכו'

But why, then, should this distinction of the Torah be superior to the mitzvos themselves, which apply only at the time when the Holy Temple stood, and specifically at the place of the altar, whereas Torah scholars who occupy themselves with Torah in every place and at every time are credited by Scripture, etc.?

וכן בשארי מצות התורה יש מהן שתלוין בזמן כמו שבת שופר סוכה ולולב אין נוהגין אלא בזמן.

And similarly with the other mitzvos of the Torah: there are some of them that depend on time, such as Shabbos, shofar, sukkah and lulav, which apply only in their time;

אבל שלא בזמנן לאו מצוה היא כלל. משא"כ ת"ת [תלמוד תורה] שהוא מצוה בכל זמן לעסוק בדברי תורה ואפילו בהלכות שבת וסוכה וכו'.

but outside their time, it is no mitzvah at all; whereas Torah study is a mitzvah at all times: to occupy oneself with words of Torah, even with the laws of Shabbos and sukkah, etc.

אלא הענין הוא כנ"ל שהתורה היא בחי' הדם הממשיך חיות לכל האברין בשוה בכללותן.

Rather, the matter is as mentioned above: the Torah is the level of the blood, which draws life-force (chayus) to all the limbs equally, as a whole.

משא"כ המצות שהם אברין דמלכא עד"מ יש בהן התחלקות עת וזמן כמ"ש לכל זמן ועת לכל חפץ תחת השמים

The mitzvos, however, which are the limbs of the King, by way of analogy, have in them a division of time and season, as it is written, "For everything there is a season, and a time for every desire under the heavens."

פי' שהמצות אע"פ [אף על פי] שהן חפץ ורצון ה' יש בהן עת וזמן לפי שהם תחת השמים פי' שהם למטה מבחינת התורה הנק' שמים לפי שהמצות הם התגלות המשכות הרצון להאיר אור א"ס ב"ה באיזה בחינה.

The meaning is: even though the mitzvos are the desire and will of G-d, they have a time and season, because they are "under the heavens"; that is, they are below the level of the Torah, which is called "heavens." For the mitzvos are the revelation of the drawings-forth of the will, to make the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, shine in some particular level.

כמו עד"מ לעשות סוכה וכו' שהוא התגלות אור א"ס ב"ה בבחינה עליונה ומדרגה עליונה מאורות עליונים מפני שכך עלה ברצונו והתורה היא התנהגות באיזה אופן תהיה ההתגלות הזאת

As, for example, to make a sukkah, etc., which is a revelation of the Infinite Light, blessed be He, in a lofty level and a lofty rank of the supernal lights, because so it arose in His will. And the Torah is the direction of the manner in which this revelation shall be,

כמו עד"מ בסוכה שתהיה דוקא ז' על ז' טפחים ושלא תהיה סככה מדבר המקבל טומאה וכיוצא בהן הרבה פרטי דינין באיזה אופן דוקא יהיה המשכות הרצון

as, for example, with a sukkah: that it must be specifically seven by seven handbreadths, and that its covering must not be of anything susceptible to ritual impurity, and many similar detailed laws, of the specific manner in which the drawings-forth of the will shall be;

ואז דוקא יהיה שורה ומתגלה אור א"ס ב"ה בבחינה זו עד"מ בעל הבית מסדר בביתו שכלי פלוני יעמוד במקום פלוני וכלי פלוני במקום פלוני.

and only then will the Infinite Light, blessed be He, rest and be revealed in this level. By way of analogy: a householder arranges in his house that such-and-such a vessel shall stand in such-and-such a place, and such-and-such a vessel in such-and-such a place.

7 וכך הוא ענין בחי' התורה שנעשה כמו בעל הבית לעסק המצות ולכן נמשלו המצות להיות נקראים בשם אברים דמלכא שהחיות המתפשט בתוכן הוא לחלוחית המגדלם לבד בבחי' קרירות

And so is the matter of the level of the Torah, which becomes like the householder for the practice of the mitzvos. Therefore the mitzvos were likened so as to be called by the name "limbs of the King," for the life-force (chayus) that spreads within them is merely the moisture that makes them grow, in the mode of coolness.

משא"כ התורה נמשלה לדם בחי' אדם א' ד"ם שהדם הוא הנפש והוא הוא הממשיך עיקר החיות ורוח החיים אשר בקרבו ולא בבחי' הגדלה לבד ולכן היא למעלה מבחינת מקום וזמן.

Whereas the Torah is likened to blood, the level of adam: alef, dam (blood). For the blood is the soul, and it is the very one that draws the essential life-force and the spirit of life that is within him, and not merely in the mode of growth. Therefore it [the Torah] is above the level of place and time.

8 וזהו זאת התורה אדם פי' האדם שעל דמות הכסא דמות כמראה אדם בחי' אדמה לעליון בחי' סוכ"ע למעלה מבחי' מקום וזמן.

And this is [the meaning of] "This is the Torah: adam (a man)": that is, the adam that is upon the likeness of the throne, "a likeness as the appearance of a man (adam)," the level of "I will be likened (adameh) to the Most High," the level of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin), above the level of place and time.

וכמ"ש הנה מקום אתי וגו' שלגבי החיות מעלה ומטה שוין כמו שאנו רואים בחוש שהדם הוא הנפש המתפשט בתוכם להגדילן נעשה כמוהם והיו לבשר אחד ממש ויש בהם התחלקות האברים ולכן הם נתונים תחת הזמן והמקום

And as it is written, "Behold, there is a place with Me," etc.: for in relation to the life-force, above and below are equal. As we see with our senses: the blood is the soul, [whereas] what spreads within them to make them grow becomes like them, and they become actually one flesh; and there is in them the division of the limbs, and therefore they are placed under time and place.

אבל התורה שאינה בבחי' התגלות המשכות הרצון בלבד רק בחי' התגלות הנהגות הרצון כנ"ל, והרי היא ממשכת הנהגות הרצון העליון לתוך הרצון המתפשט בתוך המצות

But the Torah, which is not merely the level of the revelation of the drawings-forth of the will, but the level of the revelation of the directions of the will, as mentioned above, and which draws the directions of the supernal will into the will that spreads within the mitzvos:

הרי מקור המשכה זו נק' בחי' רעוא דכל רעוין שאינה בגדר מקום וזמן כלל

the source of this drawing-forth is called the level of "the Will of all wills" (raava d'chol raavin), which is not within the bounds of place and time at all

(ולכן ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] ע"פ וכל חפצים לא ישוו בה אפילו חפצי שמים כו') (ועמ"ש ע"פ אחרי ה' אלקיכם תלכו גבי ובקולו תשמעו ומ"ש בד"ה כי ביום הזה יכפר):

(and therefore our Sages, of blessed memory, said on the verse "And all desires cannot compare to it": even the desires of Heaven, etc.). (And see what is written on the verse "After Havayah your G-d shall you walk," concerning "and to His voice shall you hearken," and what is written in the discourse beginning "For on this day He shall atone.")

9 קיצור. ענין בראשית בשביל התורה, וענין רמ"ח אברי דמלכא עת לכל חפץ. וענין התורה שנק' אדם. וכל העוסק בתורת עולה כאלו הקריב עולה. וכל חפצים לא ישוו בה):

Summary. The matter of "In the beginning": for the sake of the Torah. And the matter of the 248 limbs of the King: "a time for every desire." And the matter of the Torah being called adam. And "Whoever occupies himself with the teaching of the burnt-offering is as though he offered a burnt-offering." And "All desires cannot compare to it."

10 ג והנה תכלית ענין התורה והמצות בהמשכת גילוי רצונו למטה הוא שהכתוב אומר ויצונו ה' לעשות את כל החוקים האלה ליראה את ה' וכו' דהנה כתיב יראו את ה' קדושיו.

3. Now, the purpose of the matter of the Torah and the mitzvos, in drawing down the revelation of His will below, is what the verse says: "And Havayah commanded us to do all these statutes, to fear Havayah," etc. For it is written, "Fear Havayah, you His holy ones."

וצ"ל מהו קדושיו דוקא הלא כתיב ייראו מה' כל הארץ.

We need to understand: why specifically "His holy ones"? Is it not written, "Let all the earth be in fear of Havayah"?

אך הענין כנודע מ״ש במ״א על פסוק כי לא מחשבותי מחשבותיכם שלפניו יתׄ כל מה שלמעלה נקׄ בחי׳ יש לגבי שלמטה הימנו כמ״ש להנחיל אוהבי יש

But the matter is as is known from what is written elsewhere on the verse “For My thoughts are not your thoughts”: that before Him, may He be blessed, whatever is higher is called the level of “something” (yesh) in relation to what is below it, as it is written, “To cause those who love me to inherit yesh.”

משא״כ ממטה למעלה כל מה שלמטה הוא מושג ונראה לעין כל בשר נקׄ יש לגבי שלמעלה הימנו שנקׄ אין. שאינו מושג ונראה.

From below upward, however, whatever is below, which is grasped and visible to the eye of all flesh, is called “something” (yesh) in relation to what is above it, which is called “nothing” (ayin), for it is not grasped and seen.

11 וזהו עיקר המשכה של גילוי רצונו יתׄ למטה להיות ממטה למעלה שוה כמו מלמעלה למטה,

And this is the essence of the drawing down of the revelation of His will, may He be blessed, below: that from below upward should be the same as from above downward.

וכמו שמלמעלה למטה הכל בטל לפניו יתׄ וכאין ואפס ממש כמ״ש לך ה׳ הגדולה וגו׳ וקמיה כולא כלא חשיב ממש כך יהיה בבחי׳ גילוי ממטה למעלה

And just as from above downward everything is nullified before Him, may He be blessed, and is as actually nothing and naught, as it is written, “Yours, Havayah, is the greatness,” etc., and “before Him all is considered as actually nothing,” so shall it be in the level of revelation from below upward:

וראו כל בשר יחדיו וגו׳ ובאו במערות צורים ובמחילות עפר מפני פחד ה׳ וגו׳ להיות בטל אליו יתׄ

“And all flesh shall see together,” etc.; “And they shall enter into the caves of the rocks and into the holes of the dust, from before the terror of Havayah,” etc., to be nullified to Him, may He be blessed.

ועד״ז הוא ההפרש בין מ״ש ייראו מה׳ כל הארץ שהיא יראה תתאה כמו שנדמה לנו שלמטה היש.

And along these lines is the difference between what is written, “Let all the earth be in fear of Havayah,” which is the lower awe (yirah tata’ah), as it seems to us that below is the “something” (yesh);

אבל פי' יראו את ה' היינו שיהיה בחי' את הטפל לשם הוי' דהיינו ביטול ממש

but the meaning of "Fear (yeru es) Havayah" is that there be the level of es, which is subordinate to the Name Havayah, that is, actual self-nullification (bittul),

כמו שלמעלה היש ולמטה כלא חשיבא וזהו כי אין מחסור ליראיו שיהיה בבחי' אין וביטול ועי"ז אין מחסור כו'.

as [it is in truth,] that above is the "something" (yesh) and below is considered as nothing. And this is [the meaning of] "For there is no (ein) want to those who fear Him": that there be the level of nothingness (ayin) and bittul, and through this there is "no want," etc.

12 ובחי' יראה עילאה זו נמשך ע"י עסק התורה שע"ז אמרו אם אין חכמה אין יראה וכמ"ש לקמן בד"ה וידבר אלקים כו' אנכי הוי'.

And this level of the higher awe (yirah ila'ah) is drawn forth through occupation with the Torah, concerning which they said, "If there is no wisdom, there is no awe," as is written below in the discourse beginning "And G-d spoke," etc., "I am Havayah."

וזהו יראו את ה' קדושיו שבחי' יראה זו נמשך ע"י אשר קדשנו במצותיו וזהו ויצונו כו' ליראה את ה' דוקא.

And this is [the meaning of] "Fear Havayah, you His holy ones": that this level of awe is drawn forth through "Who has sanctified us with His commandments." And this is [the meaning of] "And He commanded us," etc., specifically "to fear Havayah."

ובחי' יראה גדולה זו בבחי' גילוי רצון זה בגילוי רב ועצום היה בשעת מתן תורה

And this level of great awe, in the level of this revelation of will, was in a great and immense revelation at the time of the Giving of the Torah

(עמ"ש לקמן סד"ה וידבר אלקים את כל הדברים בשם הרבות יתרו פכ"ט בענין אריה שאג מי לא יירא דקאי על מתן תורה) על הר סיני בקולות וברקים

(see what is written below at the end of the discourse beginning "And G-d spoke all the words," in the name of Midrash Rabbah, Yisro, section 29, on the matter of "A lion has roared; who will not fear?", which refers to the Giving of the Torah), upon Mount Sinai, with thunder and lightning,

ועל כל דבור פרחה נשמתן עד שאמרו רז"ל [רבותינו זכרונם לברכה] שפסקה זוהמתן אל תקרא חרות אלא חירות ממלאך המות ושיעבוד עד חטא העגל כו'.

and at each utterance their souls took flight, to the point that our Sages, of blessed memory, said that their impurity (zuhama) ceased; "Do not read charus (engraved) but cheirus (freedom)": from the angel of death and from subjugation, until the sin of the Calf, etc.

(ועי' [ועיין] מענין חרות על הלוחות פ"ה דעירובין דנ"ד סע"א [סוף עמוד א]. ובפ"ו דאבות רבות פ' משפטים ר"פ ל"ב. כי תשא פמ"א [פרק מ"א / פרשה מ"א] קנ"ו ב'. ס"פ מ"ז קס"א ג"ד. פקודי פנ"א קס"ג ד'. מצורע פי"ח קפ"ה ב'.

(And see on the matter of "engraved upon the tablets": chapter 5 of Eruvin, 54a, at the end; and in chapter 6 of Avos; Midrash Rabbah, Parshas Mishpatim, beginning of section 32; Ki Sisa, section 41, 156b; end of section 47, 161c-d; Pekudei, section 51, 163d; Metzora, section 18, 185b;

נשא פ"י [פרק י' / פרשה י'] דר"מ ע"א. פי"ג רנ"ד א'. בקרבן יששכר. שלח לך פט"ז רס"ז ד'. זח"ב [זהר חלק ב'] יתרו פ"ד משפטים קי"ד א' תצוה קפ"ג א' בשלח מ"ה ב'. ח"א [חלק א'] בראשית דל"ז סע"ב [סוף עמוד ב] חיי שרה קל"א ב' ויקרא ד"ו ע"ב).

Naso, section 10, 240a; section 13, 254a, on the offering of Yissachar; Shelach Lecha, section 16, 267d; Zohar II, Yisro, 84; Mishpatim, 114a; Tetzaveh, 183a; Beshalach, 45b; Zohar I, Bereishis, 37b, at the end; Chayei Sarah, 131b; Vayikra, 6b.)

ועל כן הוצרך לעבודתנו מעט מעט כו' וכמ"ש מעט מעט אגרשנו וגו'. וזהו יתרון מעלת נתינת התורה לישראל בשעת מתן תורה.

And therefore our service became necessary, little by little, etc., as it is written, "Little by little I will drive them out," etc. And this is the added excellence of the giving of the Torah to Israel at the time of the Giving of the Torah.

הגם כי האבות ג"כ קיימו התורה הנה כתיב באברהם וישמור משמרתי שנק' משמרת מצותי שלא נתנה עדיין להאיר על הארץ בגילוי רב ועצום כבשעת מתן תורה

Although the Patriarchs, too, fulfilled the Torah, it is written of Avraham, "And he kept My charge (mishmarti)": it is called a "charge" (mishmeres) of My commandments, for it had not yet been given to shine upon the earth in a great and immense revelation as at the time of the Giving of the Torah

(וע' מענין עקב אשר שמע כו' בשמות רבה ר"פ א'. ויקרא סוף פ' ב' שה"ש [שיר השירים] רבה בפסוק חכו ממתקים בגמרא יומא כ"ח ב' נדרים ל"ב א' שלהי קדושין פ"ב א' ועמ"ש מזה בד"ה משה ידבר).

(and see on the matter of "Because he hearkened," etc., in Shemos Rabbah, beginning of section 1; Vayikra [Rabbah], end of section 2; Shir HaShirim Rabbah on the verse "His palate is sweetness"; in the Gemara, Yoma 28b; Nedarim 32a; the end of Kiddushin, 82a; and see what is written on this in the discourse beginning "Moshe would speak").

ובא הדבור לא תרצח וגו' שיומשך חיות גילוי רצונו ית' למטה אפילו בענינים אלו בשמירת לא תעשה זו.

And the utterance "You shall not murder," etc., came so that the life-force (chayus) of the revelation of His will, may He be blessed, would be drawn down below even into these matters, in the keeping of this prohibition.

וענין לא תרצח כי הנה כתיב שופך דם האדם באדם כי זה לעומת זה עשה אלהים אדם בליעל הוא היצה"ר [היצר הרע] נגד אדם דקדושה.

And the matter of "You shall not murder": for it is written, "Whoever sheds the blood of man (adam) into man (adam)," for "G-d has made the one opposite the other": the adam of Belial, which is the evil inclination, opposite the adam of holiness.

13 והנה ישראל עלו במחשבה ולכן הם גורמים ע"י חטאם במעשה דבור ומחשבה בחי' שפיכת דם וחיות אדם דקדושה באדם דקליפה.

Now, Israel arose in [G-d's] thought; therefore, through their sin in deed, speech and thought, they cause the level of the shedding of the blood and life-force (chayus) of the adam of holiness into the adam of kelipah (the husk).

וכן עד"ז בשאר עבירות לא תנאף שלא יגרמו שפע לבטלה לחיצונים. וכן לא תגנוב וגו' שהוא ע"י שמירת וזהירת מצביעות ופניות כו'.

And likewise, along these lines, with the other transgressions: "You shall not commit adultery," that they not cause a wasted flow of bounty to the external forces. And likewise "You shall not steal," etc., which is through guarding and taking care against hypocrisy and ulterior motives, etc.

14 והנה בשעת מתן תורה הדבור בעצמו גוזר אומר לא תרצח פי׳ לשון עתיד שלא תהיה בחי׳ זו נראית לעולם.

Now, at the time of the Giving of the Torah, the utterance itself decreed, saying, "You shall not murder," meaning in the future tense: that this level would never be seen.

כי העתיד והציווי שניהם משמשין בלשון אחד אבל לאחר החטא שהוצרך לעבודתנו הוא ע״י דבורינו שאנו מדברים דברי תורה ממשיכין מעט מעט מרצונו העליון כמ״ש ואשים דברי בפיך וע״ז יתמו חטאים מן הארץ.

For the future and the imperative are both expressed in one form. But after the sin, when our service became necessary, it is through our speech: as we speak words of Torah, we draw down, little by little, from His supernal will, as it is written, "And I have put My words in your mouth," and through this "sins will cease from the earth."

והנה התורה שבכתב היא עץ חיים למחזיקים בה ותורה שבעל פה נקרא בזהר אילן דטוב ורע שבו מפרידין הטוב מן הרע (וכמשנ״ת באריכות באגה״ק [באגרת הקודש] [וכמו שנתבאר] דה״ה בר״מ [ברעיא מהימנא] פ׳ נשא והמשכילים יזהירו).

Now, the Written Torah is "a tree of life to those who grasp it," and the Oral Torah is called in the Zohar "the tree of good and evil," for through it the good is separated from the evil (as was explained at length in Iggeres HaKodesh, in the epistle beginning "In the Ra'aya Mehemna, Parshas Naso: 'And the wise will shine'").

כמו עד״מ בשעה שלומדין אלו טריפות בבהמה כו׳ ואלו כשרות כו׳. נעשה בירור והבדלה בין הטמא לטהור ויתפרדו כל פועלי און כהמס דונג מפני אש וגו׳

As, for example, when one studies "These are treifos (fatal defects) in an animal," etc., "and these are kosher," etc., there takes place a refinement (birur) and separation between the impure and the pure, and "all workers of iniquity will be scattered," "as wax melts before fire," etc.,

עד ימות המשיח שיעביר רוח הטומאה מן הארץ וכתיב ביום ההוא יהיה ה׳ אחד ושמו אחד ולמהוי אחד באחד וזהו מצות ראיה יראה כל זכורך כדרך שבא לראות כך וכו׳ (רפ״ק [ריש פרק קמא] דחגיגה).

until the days of Mashiach, when He will remove the spirit of impurity from the earth; and it is written, "On that day Havayah will be One and His Name One," and "to be one in One." And this is the mitzvah of appearing [in the Temple]: "All your males shall appear (yera'eh)": "just as he comes to see, so," etc. (at the beginning of the first chapter of Chagigah).

פי' כשם שמלמעלה למטה קמיה כולא כלא חשיב כך הוא מלמטה למעלה כנ"ל.

The meaning is: just as from above downward "before Him all is considered as nothing," so it is from below upward, as mentioned above.

וזהו כי עין בעין יראו שיהיה ראיית העין שלמטה שוה ומכוון לראיית העין שלמעלה

And this is [the meaning of] "For eye to eye they shall see": that the seeing of the eye below will be equal to, and aligned with, the seeing of the eye above.

ועמ"ש סד"ה כי תשמע בקול גבי לעשות הישר בעיני ה' אך עכשיו בזמן שאין בית המקדש קיים אומרים ואין אנו יכולים לראות ולהשתחוות כו'.

And see what is written at the end of the discourse beginning "If you hearken to the voice," concerning "to do what is right in the eyes of Havayah." But now, at a time when the Holy Temple is not standing, we say, "And we are unable to see and to bow down," etc.

15 והיינו מפני חטאינו כו'. כי עונותיכם מבדילים ביניכם לבין אלהיכם פי' שעון עושה הבדל והפרש בין ראיית עין שלכם לבין ראיית עין אלהיכם

And this is "because of our sins," etc. For "your iniquities separate between you and your G-d": that is, iniquity makes a separation and distinction between the seeing of your eye and the seeing of the eye of your G-d.

שע"ז קוב"ה [קודשא בריך הוא] סליק לעילא ונהר יחרב ויבש יחרב בבית ראשון ויבש בבית שני וכו' שאפילו בבחי' בית ראשון בחי' בראשית נמי מאמר הוא בחי' חכמה יחרב ויסתלק בחי' המשכת גילוי אלהות יתי' ומכ"ש [ומכל שכן] שיבש בבית שני

Through this the Holy One, blessed be He, ascends on high, and "the river will be laid waste and dried up": "laid waste" in the First Temple, and "dried up" in the Second Temple, etc. For even in the level of the First Temple, the level of "'In the beginning' is also an utterance," the level of Chochmah (wisdom), it "will be laid waste," and the level of the drawing down of the revelation of G-dliness, may He be blessed, departs; and all the more so it is "dried up" in the Second Temple,

שהוא בחי' גילוי המדות שבלבבו (ועיין מענין זה בזהר בראשית ד"ו ע"ב ודכ"ו ע"א ובפ' שמות ד"ט ע"ב)

which is the level of the revelation of the attributes (middos) that are in His heart (and see on this matter in the Zohar, Bereishis, 6b and 26a, and in Parshas Shemos, 9b).

והדבר תלוי בתשובה (עמ"ש ע"פ כי ההרים ימושו) שע"י התשובה ומעשים טובים יתגלה האור כי טוב

And the matter depends on teshuvah (return) (see what is written on the verse "For the mountains shall depart"), for through teshuvah and good deeds "the light, that it is good," will be revealed;

והיינו ע"י מרירות נפשו בהיותו ממארי דחושבנא כמו שהיה במצרים כמ"ש וימררו את חייהם בעבודה קשה וגו'. ואזי זכו ותעל שועתם אל ה':

and this is through the bitterness of his soul, in his being one of the "masters of reckoning" (marei d'chushbena), as it was in Egypt, as it is written, "And they embittered their lives with hard labor," etc. And then they merited, and "their cry went up to G-d."

16 קיצור. שתכלית ענין התורה והמצות ליראה את ה' יראו את ה' קדושיו. והיינו הגילוי כמו שלמעלה היש ולמטה כאין ואפס ממש וכנ"ל בפי' לך ה' הגדולה.

Summary. That the purpose of the matter of the Torah and the mitzvos is "to fear Havayah": "Fear Havayah, you His holy ones." And this is the revelation as [it is in truth,] that above is the "something" (yesh) and below is as actually nothing and naught, as mentioned above in explaining "Yours, Havayah, is the greatness."

וגילוי זה היה בשעת מ"ת [מתן תורה]. וזהו היתרון על קיים אברהם כו'.

And this revelation was at the time of the Giving of the Torah. And this is the advantage over "Avraham fulfilled," etc.

לא תרצח לא תנאף. לי' [לשון] ציווי ולי' [ולשון] הבטחה. ועכשיו הבירור ע"י דבור התורה וזהו כדרך שבא לראות. ואין אנו יכולים כו' וענין תשובה:

"You shall not murder; you shall not commit adultery": an expression of command and an expression of promise. And now the refinement (birur) is through the speech of Torah. And this is "just as he comes to see." And "we are unable," etc. And the matter of teshuvah (return).

17 ד והנה בחי' ראיה זו וביטול זה הוא נקרא לשמוע בקול דברו בחי' שום תשים עליך מלך וגו' לשמוע בקולו ולדבקה בו וליבטל אליו יתי'

4. Now, this level of seeing and this self-nullification (bittul) is called "to hearken to the voice of His word," the level of "You shall surely set a king over yourself," etc.: "to hearken to His voice and to cleave to Him," and to be nullified to Him, may He be blessed.

(וזהו פי׳ לשמוע בקול דברו. דברו ממש ע״ד מ״ש לע״ל [לעתיד לבוא] וראו כל בשר יחדו כי פי ה׳ דבר היינו ולא יכנף עוד מוריך שלא יהיה עוד לבושים המסתירים על הדבור עליון להיות נראה העולם ליש ודבר נפרד כי אם יראו הכל איך שדבר ה׳ הוא המהוה ומחיה וכולא קמיה כאין ואפס ממש

(And this is the meaning of "to hearken to the voice of His word": His actual word, along the lines of what is written of the Time to Come, "And all flesh shall see together that the mouth of Havayah has spoken," that is, "Your Teacher shall no longer be concealed (yikanef)": that there will no longer be garments concealing the supernal speech, which make the world appear as a "something" (yesh) and a separate thing, but rather all will see how the word of G-d is what brings into being and gives life, and all before Him is as actually nothing and naught,

וכמ״ש בסש״ב [בספר של בינונים] פ״כ וכ״א ועמ״ש מזה סד״ה והניף ידו על הנהר. וזהו פי׳ לשמוע בקול דברו דגבי מתן תורה.

as is written in Sefer Shel Beinonim, chapters 20 and 21; and see what is written on this at the end of the discourse beginning "And He will wave His hand over the River." And this is the meaning of "to hearken to the voice of His word" in connection with the Giving of the Torah.

ופי׳ בקול דברו יובן ע״ד מ״ש בד״ה כי תשמע בקול ומשם יובן איך שגם עכשיו שייך בחי׳ זו ע״י עסק התורה וכמ״ש בענין אם אין חכמה אין יראה כו׳ כנ״ל).

And the meaning of "the voice of His word" will be understood along the lines of what is written in the discourse beginning "If you hearken to the voice"; and from there it will be understood how even now this level applies, through occupation with the Torah, as is written on the matter of "If there is no wisdom, there is no awe," etc., as mentioned above.)

אך צריך להקדים לזה להיות בחי׳ עושי דברו כי הנה מלכותך מלכות כל עולמים כתיב שכל העולמות עליונים ותחתונים קיומם והתהוותם מאין ליש הוא מבחי׳ מלכותו יתי.

But this must be preceded by the level of "who do His word." For it is written, "Your kingship is a kingship over all worlds": all the worlds, higher and lower, their existence and their coming into being from nothing to something, are from the level of His Malchus (sovereignty), may He be blessed.

ולכאורה א"כ איך יתכן להיות מלך שמו נקרא עליהם. אבל הענין שע"י תורה ומצות ממשיכין בחינת רצון העליון להיות מלך שמו נקרא וזהו קדשנו במצותיו.

Seemingly, then, how is it possible that "His Name be proclaimed King" over them? But the matter is that through Torah and mitzvos one draws down the level of the supernal will, so that "His Name be proclaimed King." And this is [the meaning of] "[Who] has sanctified us with His commandments."

וזהו ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם פי' שיברך וימשיך בחי' אתה בחי' חסד להיות מלך העולם ע"י שהוי' אלהינו ואנחנו בטלים אליו וקדשנו במצותיו

And this is [the meaning of] "Blessed are You, Havayah our G-d, King of the world": that is, that one "bless" and draw down the level of "You," the level of Chesed (kindness), to be "King of the world," through Havayah being our G-d, and our being nullified to Him, and "[He] has sanctified us with His commandments"

(ועמ"ש מזה ג"כ בד"ה תקעו בחודש שופר וסד"ה ביום השמיני שלח. וזהו ענין עושי דברו וזהו אל תקרי בניך אלא בוניך שבונים מדת מלכותו ית' ע"י שממשיכים רצון העליון ב"ה להיות גילוי מלכותו ית'),

(and see what is written on this also in the discourse beginning "Blow the shofar on the New Moon," and at the end of the discourse beginning "On the eighth day he sent away." And this is the matter of "who do His word"; and this is [the meaning of] "Do not read banayich (your children) but bonayich (your builders)," for they build the attribute of His kingship, may He be blessed, by drawing down the supernal will, blessed be He, so that there be a revelation of His kingship, may He be blessed),

והנה הכח הזה שניתן לבנ"י [לבני ישראל] עם קרובו להיות הגורם להמשיך רצונו ית' הוא ע"י שגילה רז זה לבני שכל אחד מישראל יש לו בהסתר ובהעלם האהבה המסותרת לה'

Now, this power that was given to the children of Israel, "the people near to Him," to be the cause that draws down His will, may He be blessed, is through the revealing of "this secret to My children": that every one of Israel has, in a hidden and concealed state, the hidden love (ahavah mesuteres) for G-d;

וצריך להוציאה מהעלם אל הגילוי ביגיעת נפש וביגיעת בשר כמו שהיה במצרים וימררו את חייהם בעבודה קשה בחומר ובלבנים וגו'

and one must bring it out from concealment into revelation, with toil of the soul and toil of the flesh, as it was in Egypt: "And they embittered their lives with hard labor, with mortar and with bricks," etc.

ואמרו בזהר בחומר דא קל וחומר ובלבנים דא ליבון הלכתא שע"י עסק התורה בעיון ובעומק.

And they said in the Zohar: "With mortar (chomer)": this is kal vachomer (the inference from minor to major); "and with bricks (leveinim)": this is libun hilchesa (the clarification of the law), which is through occupation with the Torah with analysis and in depth.

18 ועד"ז נתקן לנו התפלה למסור נפשו באחד והעיקר למסור הרצון להיות ביטול הרצון מפני רצונו ית' בסור מרע ועשה טוב וקדש עצמך במותר לך וכן בעסק התורה יותר מרגילותו

And along these lines, prayer was instituted for us: to give over one's soul at [the word] "One" (echad); and the main thing is to give over the will, so that there be a nullification of the will before His will, may He be blessed, in "turn away from evil and do good," and in "sanctify yourself in what is permitted to you," and likewise in occupation with the Torah beyond one's habit;

כי העסק התורה אשר לפי הרגילות הוא דרך הטבע והוא כמצות אנשים מלומדה

for occupation with the Torah according to habit is the way of nature, and it is like "a commandment of men learned by rote."

וע"ז אי אפשר לעורר המשכת הרצון העליון שהוא נקרא טמירא דכל טמירין (ע' [עיין] בזח"ב [בזהר חלק ב'] ס"פ יתרו דף פ"ט ע"א) אלא ע"י התעוררות מקרב איש ולב עמוק למעלה מהטבע שע"ז יצא מנרתיקו מהעלם אל הגילוי

Through this it is impossible to arouse the drawing down of the supernal will, which is called "the most hidden of all hidden" (temira d'chol temirin) (see Zohar II, end of Parshas Yisro, folio 89a), except through an arousal from "the inward part of a man and a deep heart," above nature, through which it will come out of its sheath, from concealment into revelation.

ולכן עתה בזמן שאין בהמ"ק [בית המקדש] חובה עלינו מצות התפלה שבשעת התפלה כל בעל נפש יתלהב בנפשו לעורר לבבו לה' שע"י יוכל אח"כ להמשיך הרצון העליון ע"י עסק התורה

Therefore now, at a time when there is no Holy Temple, the mitzvah of prayer is incumbent upon us: that at the time of prayer every person of spirit (baal nefesh) should be fired up in his soul to arouse his heart to G-d, so that through this he will afterwards be able to draw down the supernal will through occupation with the Torah;

אלא א"כ מי שתורתו אומנתו דנשמתי' [דנשמתיה] אחידא בי' [ביה] להיטא בי' [ביה] כמ"ש במ"א שהוא פטור מתפלה מפני שא"צ [שאין צריך / שאינו צריך] הכנה לעורר לבבו כו' כמ"ש במ"א.

unless it is someone whose Torah is his occupation, whose soul is bound up with Him, aflame with Him, as is written elsewhere, who is exempt from prayer because he needs no preparation to arouse his heart, etc., as is written elsewhere.

19 וזהו בחי' תשובה ובמקום שבעלי תשובה עומדים צדיקים גמורים אין יכולים לעמוד דמשכין בחילא יתיר מהעלם אל הגילוי.

And this is the level of teshuvah (return); and "in the place where baalei teshuvah (returnees) stand, the perfectly righteous cannot stand," for they draw forth with greater strength (bechayla yatir) from concealment into revelation.

וזהו יפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעוה"ז מכל חיי עולם הבא לפי שבחי' עוה"ב [עולם הבא] הוא מה שנהנין מזיו השכינה

And this is [the meaning of] "Better one hour of teshuvah and good deeds in this world than all the life of the World to Come," because the level of the World to Come is that they delight in the radiance of the Shechinah (Divine Presence),

דהיינו בבחי' מה שהוא בחי' גילוי ההתפשטות משא"כ ע"י הבעל תשובה נמשך ממקורא דכולא טמירא דכל טמירין כנ"ל

that is, in that which is the level of the revelation of the extension; whereas through the baal teshuvah there is a drawing forth from the source of all, "the most hidden of all hidden," as mentioned above;

והיינו ע"י דאתכפיא הסט"א [הסטרא אחרא] ואתהפכת חשוכא לנהורא ומרירו למיתקא כי הנה החשך יכסה ארץ שלא יאיר בגילוי רב למטה כמו למעלה כנ"ל. אלא לפי סדר ההשתלשלות והתלבשות בכיסוים רבים וא"כ גילויו למטה לפי ערך המקבלים.

and this is through the sitra achra (the other side) being subdued, and darkness being transformed into light and bitterness into sweetness. For, indeed, "darkness shall cover the earth," so that it does not shine in a great revelation below as above, as mentioned above, but rather according to the order of the chain of descending worlds (hishtalshelus), and enclothement in many coverings; and if so, its revelation below is according to the capacity of the recipients.

משא"כ כד אתכפיא סט"א [סטרא אחרא] וכו' אזי למעלה ולמטה שוין. כמ"ש כי עין בעין יראו וגו' וכתיב ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד למהוי אחד באחד כנ"ל

But when the sitra achra is subdued, etc., then above and below are equal, as it is written, "For eye to eye they shall see," etc.; and it is written, "On that day Havayah will be One and His Name One," "to be one in One," as mentioned above.

וזהו בשעה שהקדימו ישראל נעשה לנשמע שבחי' נעשה שהוא ענין המשכת רצונו ית' להיות מלך העולם ע"י מעשה המצות אשר קדשנו במצותיו הוא תחלה לבחי' נשמע

And this is [the meaning of] "When Israel put 'we will do' before 'we will hear'": for the level of "we will do," which is the matter of drawing down His will, may He be blessed, to be "King of the world," through the doing of the mitzvos, "Who has sanctified us with His commandments," comes first, before the level of "we will hear,"

שהוא בחי' ביטול במציאות אליו ית' שבחי' נשמע נמשך מבחי' נעשה כנ"ל

which is the level of the nullification of [one's very] existence (bittul bimetzius) to Him, may He be blessed; for the level of "we will hear" is drawn from the level of "we will do," as mentioned above

(ועיין במדרש פ' ויקרא רבה ר"פ א' וס"פ ה' מענין גבורי כח עושי דברו. ועיין בזח"ג [בזהר חלק ג] פ' בלק דקצ"א ע"א מענין זה ובפ' לך לך ד"צ ע"א) והיינו ע"י שגילה רז זה לבני כו'

(and see in the Midrash, Parshas Vayikra Rabbah, beginning of section 1 and end of section 5, on the matter of "mighty in strength, who do His word"; and see in Zohar III, Parshas Balak, 191a, on this matter, and in Parshas Lech Lecha, 90a). And this is through the revealing of "this secret to My children," etc.,

שהוא ע"י יגיעת נפש ויגיעת בשר להוציא מהעלם אל הגילוי כנ"ל ובאתערותא דלתתא אתעדל"ע [אתערותא דלעילא] לעורר המשכת רצון העליון בחינת טמירא דכל טמירין כנ"ל ועיין בפ' בהר דק"ח ע"ב ברחימו דלבייהו לאתקרבא לקוב"ה [לקודשא בריך הוא] אקדימו עשיה לשמיעה.

which is through toil of the soul and toil of the flesh, to bring out from concealment into revelation, as mentioned above; and "through an arousal from below (isarusa dilesata) [comes] an arousal from above (isarusa dile'eila)," to arouse the drawing down of the supernal will, the level of "the most hidden of all hidden," as mentioned above. And see in Parshas Behar, 108b: "In the love of their hearts to draw near to the Holy One, blessed be He, they put doing before hearing."

20 וכמ"ש במ"א. ועיין בד"ה יביאו לבוש מלכות. ועיין מ"ש מענין בשעה שהקדימו ישראל נעשה בד"ה צאינה וראינה. לא זז מחבבה

As is written elsewhere. And see in the discourse beginning "Let them bring royal apparel." And see what is written on the matter of "When Israel put 'we will do' first" in the discourse beginning "Go forth and see," [on] "He did not cease to cherish her."

ואפשר לומר פי' שהקדימו נעשה היינו שבחינת ביטול דנעשה להיות בטל לבעל הרצון. הוא עולה לבחי' מחשבה קדומה הנקרא בקדמין ברא שהוא למעלה מבחי' חכמה והוא מקור התורה והמצות כמבואר למעלה.

And it is possible to say that the meaning of their having put "we will do" first is: that the level of the self-nullification (bittul) of "we will do," to be nullified to the Master of the will, rises to the level of the primordial thought, which is called "bekadmin bera" (at first He created), which is above the level of Chochmah (wisdom); and it is the source of the Torah and the mitzvos, as explained above.

ועמ"ש בד"ה ביום השמיני שלח בענין פי' וקדם צרתני:

And see what is written in the discourse beginning "On the eighth day he sent away," on the meaning of "And before (kedem) You formed me."

21 קיצור. (ובחי' ביטול זה נק' לשמוע בקול דברו וצריך להקדים להיות עושי דברו להמשיך הרצון בהדבור עליון והיינו ע"י גילוי אהבה המסותרת בחי' ביטול רצון שע"ז מעורר גילוי רצון העליון

Summary. (And this level of self-nullification (bittul) is called "to hearken to the voice of His word," and it must be preceded by "who do His word": to draw the will into the supernal speech; and this is through revealing the hidden love, the level of the nullification of will, through which one arouses the revelation of the supernal will.

ולכן יפה שעה אחת בתשובה ומע"ט [ומעשים טובים] בעוה"ז כו' שע"י ממשיך מלמעלה מסדר ההשתלשלות להיות הגילוי למטה כמו למעלה, וזהו ענין שהקדימו נעשה לנשמע. שבחי' נשמע נמשך מבחי' נעשה שעולה לבחי' רצון העליון בחי' בקדמין ברא):

Therefore "better one hour of teshuvah (return) and good deeds in this world," etc., for through this one draws down from beyond the order of the chain of descending worlds (hishtalshelus), so that the revelation below be as above. And this is the matter of their having put "we will do" before "we will hear": that the level of "we will hear" is drawn from the level of "we will do," which rises to the level of the supernal will, the level of "bekadmin bera.")

22 ה וביאור הענין ע"פ מ"ש ברבות ר"פ ויקרא או שמא משוי שקשה לס"ר נוח לאחד כו'

5. And the explanation of the matter, according to what is written in Midrash Rabbah at the beginning of Parshas Vayikra: "Or perhaps a burden that is hard for six hundred thousand is easy for one?" etc.;

אם יוספים אנחנו לשמוע כו' ומשה שומע כו' וע"ש שעד"ז פי' גבורי כח כו' לשמוע כו' ע"ש.

"If we continue to hear," etc.; "and Moshe hears," etc. And see there that along these lines it explains "mighty in strength," etc., "to hearken," etc. See there.

23 והענין דמבואר במ"א פ' מטות ע"פ לאמר זה הדבר כו' ענין משה נתנבא בזה כו' גילוי קדש העליון משא"כ בחי' כה כדמותנו כו' ע"ש.

And the matter is as explained elsewhere, in Parshas Mattos, on the verse "Saying: This is the thing," etc.: the matter of "Moshe prophesied with 'This' (zeh)," etc., the revelation of the supernal holiness (Kodesh), whereas the level of "Thus" (koh), "in our likeness," etc. See there.

וזה היה הגילוי במתן תורה וזה הי' [היה] קשה לס"ר נשמות לקבל כי גילוי אור א"ס עד"ז מאיר רק בחכמה עילאה שמשם בחי' משה

And this was the revelation at the Giving of the Torah, and this was hard for the six hundred thousand souls to receive; for the revelation of the Infinite Light (Or Ein Sof) in this way shines only in the supernal Chochmah (wisdom), from which is the level of Moshe,

כי חכמה כח מה והוא מ״ש במשה ונחנו מ״ה [מה]. משא״כ בס״ר נשמות ששרשן מו״ק [מו׳ קצוות] שהן המדות שלמטה מבחי׳ חכמה.

for Chochmah is koach mah (the power of "what"), and this is what is said of Moshe: "And what (mah) are we?" Whereas with the six hundred thousand souls, their root is from the six extremities (vav ketzavos), which are the attributes (middos) below the level of Chochmah.

24 ולכן פרחה נשמתן כמ״ש נפשי יצאה בדברו וכמ״ש ברבות בשה״ש [בשיר השירים] ע״פ חכו ממתקים.

Therefore their souls took flight, as it is written, "My soul went out when He spoke," and as is written in Midrash Rabbah on Shir HaShirim, on the verse "His palate is sweetness."

כי גילוי בחי׳ זו זהו כמו שלמעלה היש ולמטה בחי׳ אין ואפס ממש ועיין מזה בסש״ב [בספר של בינונים] ר״פ ל״ד וס״פ ל״ו. שעיקר גילוי זה הוא בחכמה עילאה כמש״ש [כמה שכתוב שם] פל״ה בהג״ה [בהגהה].

For the revelation of this level is as [it is in truth,] that above is the "something" (yesh) and below is the level of actual nothing and naught. And see on this in Sefer Shel Beinonim, beginning of chapter 34 and end of chapter 36, that the essence of this revelation is in the supernal Chochmah (wisdom), as is written there in chapter 35, in the gloss.

וזהו הנקרא לשמוע בקול דברו, שרק משה יוכל לשמוע.

And this is what is called "to hearken to the voice of His word," which only Moshe could hear.

ועמ״ש בד״ה בפי׳ כי תשמע בקול מפתחות הפנימי׳ [הפנימיות / הפנימית] כו׳ ובסידור בד״ה אדני שפתי תפתח בפי׳ בקול דברי אלקים חיים וע״פ קול דודי הנה זה בא מדלג כו׳.

And see what is written in the discourse on the explanation of "If you hearken to the voice," [on] "the inner keys," etc.; and in the Siddur, in the discourse beginning "Ado-nai, open my lips," in the explanation of "the voice of the words of the living G-d," and on the verse "The voice of my Beloved! Behold, he comes, leaping," etc.

והיינו ע״י שהי׳ [שהיה] בחי׳ גבורי כח. וע׳ בגמרא שבת פ״י [פרק י׳ / פרשה י׳] (דצ״ב א׳) ופ״ד דנדרים (דל״ח ע״א) לפי שהיה בעל קומה עשר אמות

And this was through his being the level of "mighty in strength" (see in the Gemara, Shabbos, chapter 10, 92a, and chapter 4 of Nedarim, 38a), because he was a man of stature, ten cubits [tall];

דהיינו שמאיר בו עשר ספירות עליונות דאצילות שראשיתן היא חכמה עילאה.

that is, that there shone in him the ten supernal Sefiros of the World of Atzilus (Emanation), the first of which is the supernal Chochmah.

והיינו כי כח זהו בחי' חכמה כח מ"ה [מה] ומשם נמשך כח הביטול למס"נ [למסירות נפש]. (ועמ"ש הרמ"ז [הרב משה זכות] פ' פנחס דף ר"כ בפי' העונה אישר"מ [אמן יהא שמיה רבא מברך] בכל כחו).

And this is because koach (strength) is the level of Chochmah, koach mah; and from there is drawn the power of self-nullification (bittul) for self-sacrifice (mesirus nefesh). (And see what the Ramaz wrote on Parshas Pinchas, folio 220, on the meaning of "Whoever answers 'Amen, may His great Name be blessed' with all his strength.")

והנה ע"י משה יוכלו נש"י [נשמות ישראל] לקבל לשמוע בקול דברו, וזהו ג"כ ע"י גבורי כח. והנה כח ב"פ [ב' פעמים] יד זהו ענין שאו ידיכם קדש שמבואר בד"ה צאינה וראינה.

Now, through Moshe the souls of Israel are able to receive [and] to hearken to the voice of His word; and this, too, is through "mighty in strength." Now, koach (strength) is twice yad (hand) [in numerical value]; this is the matter of "Lift up your hands in holiness," which is explained in the discourse beginning "Go forth and see."

ועי"ז הם עושי דברו עושי לשון תיקון והיינו מ"ש ועתה יגדל נא כח אד' כמ"ש במ"א

And through this they are "who do (osei) His word": osei is an expression of rectification (tikkun). And this is what is written, "And now, may the strength (koach) of Ado-nai be magnified," as is written elsewhere;

דהיינו שממשיכים גילוי אור א"ס סוכ"ע בהדבור עליון

that is, that they draw down the revelation of the Infinite Light (Or Ein Sof), the light that encompasses all worlds (sovev kol almin), into the supernal speech.

וזהו ענין העונה יהא שמיה רבא מברך והיינו ע"י בכל כחו גבורי כח כנ"ל וזהו ג"כ ענין שיעקב נתן לדוד כ"ח שנה משלו בחי' המשכת הכח בשם אד' כו'.

And this is the matter of "Whoever answers 'May His great Name be blessed,'" and this is through "with all his strength," "mighty in strength (koach)," as mentioned above. And this is also the matter of Yaakov giving David twenty-eight (koach) years of his own: the level of the drawing of the strength (koach) into the Name Ado-nai, etc.

25 ונקרא בחי' זו מלאכיו גבורי כח. ע"ד שנתבאר בד"ה ונקדשתי בתוך בנ"י [בני ישראל] בפי' שרפים עומדים ממעל לו כו'.

And this level is called "His angels, mighty in strength," along the lines of what was explained in the discourse beginning "And I shall be sanctified among the children of Israel," on the meaning of "Seraphim stand above him," etc.

וע"כ נקראו מלאכיו גבורי כח גם ע"ד והחיות נושאות את הכסא ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם והם נושאים ומרוממים בחי' זו לאור א"ס עצמו

And therefore they are called "His angels, mighty in strength," also along the lines of "and the Chayos carry the Throne," and "upon the likeness of the throne a likeness as the appearance of a man"; and they carry and exalt this level to the Infinite Light (Or Ein Sof) itself.

והכח בהם ע"י ששרשם מעולם התהו כמ"ש כ"ז [כל זה] בד"ה זכור ושמור בדבור אחד בת"א [בתורה אור] פ' יתרו

And the strength is in them because their root is from the World of Tohu, as all this is explained in the discourse beginning "'Remember' and 'Keep' in a single utterance," in Torah Ohr, Parshas Yisro,

ובפע"ח [ובפרי עץ חיים] שער השבת גבי כתר יתנו לך כו' מלאכים פי' שחו"ב [שחכמה ובינה] נק' מלאכים כו' ע"ש וע' במא"א [במאורי אור] אות מ' סס"א וכפשוטו גבורי כח כדפרש"י [כדפירש רש"י / כדפירוש רש"י] ספ"ק [סוף פרק קמא] דקדושין (ד"מ ע"א) שלבש כח לכוף יצרו ע"ש.

and in Pri Etz Chaim, Shaar HaShabbos, concerning "A crown they shall give to You," etc., "angels": that is, that Chochmah and Binah are called "angels," etc. (see there); and see Me'orei Or, letter mem, section 61. And in its plain sense, "mighty in strength" is as Rashi explains at the end of the first chapter of Kiddushin (40a): that he clothed himself in strength to subdue his inclination. See there.

וזהוכמארז"ל (רפ"ד דאבות) איזהו גבור הכובש את יצרו. שנאמר טוב ארך אפים מגבור ומושל ברוחו מלוכד עיר (במשלי סס' [סוף סימן] ט"ז)

And this is as our Sages, of blessed memory, said (at the beginning of chapter 4 of Avos): "Who is mighty? He who subdues his inclination, as it is said, 'Better is one who is slow to anger than the mighty, and one who rules his spirit than the conqueror of a city'" (in Proverbs, end of chapter 16).

והמכוון ייל [יש לומר] שעי"ז שכובש את היצהי"ר [היצר הרע] שהוא מבחי' סיגי הגבורות וממתיקו שיהי' [שיהיה] בטל ליצי"ט [ליצר טוב] שהוא מבחי' אהבה וחסד עי"ז ממשיך המתקת הגבורות מבחי' ארך אפים ורב חסד כו'

And the intent, it can be said, is that through subduing the evil inclination, which is from the level of the dross of the Gevuros (restraints), and sweetening it so that it be nullified to the good inclination, which is from the level of love and Chesed (kindness), through this one draws down the sweetening of the Gevuros from the level of "slow to anger and abundant in kindness," etc.

ועי"ז הוא עושי דברו שמתקן ובונה הדבור עליון שנק' עיר אלקינו שהוא מבחי' שם אלקי' ושם אד'

And through this he is [among] "who do His word," for he rectifies and builds the supernal speech, which is called "the city of our G-d," which is from the level of the Name Elokim and the Name Ado-nai;

והוא ממשיך בו הגדלת כח שם אד' כענין ועתה יגדל נא כח אד' כו' והיינו ע"י ה' ארך אפים כו'.

and he draws into it the magnifying of the strength (koach) of the Name Ado-nai, as in "And now, may the strength of Ado-nai be magnified," etc. And this is through "Havayah is slow to anger," etc.

26 ועמ"ש לקמן בביאור ע"פ נשא את ראש בני גרשון בפי' מקדש אדני כוננו ידיך כו' וזהו משארז"ל [מה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה] שלעתיד עתיד הקב"ה לקרוא לירושלים שם חדש.

And see what is written below in the explanation on the verse "Take the count of the sons of Gershon," on the meaning of "The Sanctuary, Ado-nai, which Your hands established," etc. And this is what our Sages, of blessed memory, said: that in the Time to Come the Holy One, blessed be He, will call Jerusalem by a new name.

היינו מ"ש ושם העיר מיום הוי' שמה (סוף יחזקאל) כמבואר ברבות תולדות (פס"ה) ובמדרש איכה (דס"ח ע"ב ס"פ) על אלה אני בוכיה טבא למדינתא דשמה כשם מלכה כו' דכתיב ושם העיר מיום הוי' שמה (עיין שם)

That is what is written, "And the name of the city from that day shall be 'Havayah is there'" (end of Ezekiel), as explained in Midrash Rabbah, Toldos (section 65), and in Midrash Eichah (68b, end of the section) on "For these I weep": "Happy is the city whose name is like the name of its King," etc., as it is written, "And the name of the city from that day shall be 'Havayah is there'" (see there).

והיינו כי ירושלים הוא יראה שלם ועכשיו נקראת עיר אלקינו והאלקים עשה שייראו מלפניו.

And this is because Jerusalem is yirah shalem (complete awe); and now it is called "the city of our G-d (Elokeinu)," and "Elokim has made it so that they should fear before Him."

אכן לע"ל [לעתיד לבוא] יהיו בבחי' יראו את הוי' בבחי' ביטול ממש ע"י ונגלה כבוד הוי' כו' כמבואר למעלה.

But in the Time to Come they will be in the level of "Fear Havayah," in the level of actual self-nullification (bittul), through "And the glory of Havayah shall be revealed," etc., as explained above.

וזהו ע"י העבודה עכשיו בבחי' גבורי כח שהם הם עושי דברו כו'. ועי"ז יוכלו לשמוע בקול דברו ממש. מה שעכשיו נאמר זה רק במשה כו'. כנ"ל.

And this is through the service now in the level of "mighty in strength," who are the ones "who do His word," etc. And through this they will be able "to hearken to the voice of His word" in actuality, which now is said only of Moshe, etc., as mentioned above.

וכמ"ש במדרש תהלים (סס"י [סוף סימן] י"ד) שלע"ל [שלעתיד לבוא] יתקיים מה שאמר משה ומי יתן כל עם ה' נביאים

And as is written in Midrash Tehillim (end of section 14): that in the Time to Come there will be fulfilled what Moshe said, "Would that all the people of Havayah were prophets."

ומ"מ גם עתה בחי' זו בעבודה היינו ע"י עסק התורה שעי"ז הוא בחי' קול דברו ממש כמ"ש ואשים דברי בפיך וכתיב תען לשוני אמרתך כו'

Nevertheless, even now, this level [is present] in service, that is, through occupation with the Torah, for through this it is the level of "the voice of His word" in actuality, as it is written, "And I have put My words in your mouth," and it is written, "My tongue shall echo Your word," etc.

ועמ"ש בביאור ע"פ וידעת היום בסופו ע"פ מאמר הספרי שמתוך כך אתה מכיר כו' אך צריך להקדים לזה להיות גבורי כח עושי דברו כו':

And see what is written in the explanation on the verse "And you shall know this day," at its end, on the saying of the Sifrei, "For through this you come to recognize," etc. But this must be preceded by being "mighty in strength, who do His word," etc.

LIKKUTEI TORAH • PARSHAS BAMIDBAR • MAAMAR 16

ביאור על בשעה שהקדימו

An explanation of "At the time when they put 'we will do' first"

1 ביאור על בשעה שהקדימו

An explanation of [the maamar] "At the time when they put ['we will do'] first."

2 הנה שרש ענין הנזכר לעיל בפי' סוף מעשה במחשבה תחלה שבחי' חכמה עילאה הוא סוף מעשה של הקב"ה.

Now, the root of the matter mentioned above in the explanation of "the end of the deed is in thought first": that the level of supernal Chochmah (wisdom) is the "end of the deed" of the Holy One, blessed be He.

פי' כי סוף התלבשות רדל"א [רישא דלא אתידע] הוא בחכמה דאצילות כמ"ש בע"ח [בעץ חיים] שער מ"ז פ"ג [פרק ג'] ושער ב' במה"ב [במהדורא בתרא] פ"א פ"ג [פרק ג'] והובא בספ"ב [בספר של בינונים] פרק ל"ה בהג"ה [בהגהה]

That is: the end of the enclothement of the Unknowable Head (Reisha d'Lo Isyada) is in the Chochmah of Atzilus (Emanation), as is written in Etz Chaim, Sha'ar 47, chapter 3, and Sha'ar 2, in the Mahadura Basra, chapters 1 [and] 3; and it is cited in Sefer Shel Beinonim (Tanya), chapter 35, in the gloss.

והנה רדל"א [רישא דלא אתידע] שנמשך ממל' דא"ק [דאדם קדמון] זהו בחי' מאמר וכמ"ש בפע"ח [בפרי עץ חיים] בכוונת ברוך שאמר והיה העולם רדל"א [רישא דלא אתידע].

Now, the Unknowable Head, which is drawn from the Malchus of Adam Kadmon, is the level of an utterance (maamar), as is written in Pri Etz Chaim on the kavanah of "Blessed is He who spoke, and the world came into being": [it is] the Unknowable Head.

ומבואר לעיל דמאמר ועשייה הכל אחד וזהו סוף מעשה. פי' שסוף התלבשות בחינת רדל"א [רישא דלא אתידע] הוא בחכמה הנק' מחשבה וזהו במחשבה תחלה.

And it is explained above that utterance and deed are all one, and this is "the end of the deed." That is: the end of the enclothement of the level of the Unknowable Head is in Chochmah, which is called "Thought," and this is "in thought first."

וע' במק"מ [במקדש מלך] בפי' הזהר (בראשית ט"ו א') בתר ההיא נקודה לא אתיידע כלל כי אור א"ס אינו מתגלה רק בחכמה והחכמה מתפשט בתוך אימא וזו"נ [וזעיר אנפין ונוקבא] כו' ע"ש:

And see the Mikdash Melech in [its] explanation of the Zohar (Bereishis, folio 15a), [on] "Beyond that point nothing is known at all": for the Infinite Light (Or Ein Sof) is revealed only in Chochmah, and Chochmah spreads into Imma and Z'eir Anpin (the emotive attributes) and Nukva (the feminine / Malchus), etc. See there.

3 וענין התורה והמצות. הנה כמיא דאשקי לאילנא היינו ה"ח [ה' חסדים] דז"א המגדילים את הכלים ומהם שרש הרמ"ח מ"ע [מצות עשה] ושורש ההי"ח [ההי' חסדים] הוא מחיוורתא דגלגלתא ושרש שרשן הוא מחסד דעתיק ושס"ה ל"ת [לא תעשה] הן מהי"ג [מחמש גבורות] דז"א ושרש שרשן מגבורה דעתיק.

And the matter of the Torah and the mitzvos: Now, "like water that waters a tree" is the five Chasadim of Z'eir Anpin (the emotive attributes), which make the vessels grow, and from them is the root of the 248 positive commandments. And the root of the five Chasadim is from the Whiteness of the Skull (Chivarta d'Gulgalta), and the root of their root is from the Chesed (kindness) of Atik; and the 365 prohibitions are from the five Gevuros of Z'eir Anpin, and the root of their root is from the Gevurah (restraint) of Atik.

ושרש התורה הוא ממו"ס [ממוחא סתימאה] שמשם שרש השערות דגולגלתא שהם הלכות התורה (ועיין בע"ח [בעץ חיים] שער א"א פ"ה)

And the root of the Torah is from Mocha Stima'ah (the hidden brain), from which is the root of the hairs of the Skull (Gulgalta), which are the laws of the Torah (and see Etz Chaim, Sha'ar Arich Anpin, chapter 5).

והנה גולגלתא הוא חיצוניות הכתר ומשם נמשכים המצות מהלבנונית שבין השערות וכשנמשכי' [וכשנמשכים / וכשנמשכין] בכתר דז"א נעשי' [נעשית / נעשים] תרי"ג ארחין כו' כמ"ש באדרא (דנשא דקכ"ט א') לתרי"ג ארחין דפליג בז"א.

Now, the Skull is the outer dimension (chitzoniyus) of Keser (the Crown), and from there the mitzvos are drawn, from the whiteness between the hairs; and when they are drawn into the Keser of Z'eir Anpin they become 613 paths, etc., as is written in the Idra (of Nasso, folio 129a): "into 613 paths, which divide in Z'eir Anpin."

אבל התורה נמשכה ממו"ס [ממוחא סתימאה] שהוא בחי' פנימי' [פנימיות / פנימית] היינו חכמה שבכתר אשר החכמה היא בחי' פנימי' [פנימיות / פנימית] ובחכמה אתברירו לברר מהו מותר ומהו אסור והוא למעלה מן המצות שהם הכלים.

But the Torah is drawn from Mocha Stima'ah, which is the level of the inner dimension (pnimiyus), that is, the Chochmah (wisdom) within Keser; for Chochmah is the level of the inner dimension, and "in Chochmah they are clarified," to clarify what is permitted and what is forbidden. And it is above the mitzvos, which are the vessels.

כמשל בעל הבית שמצוה באיזה מקום יעמידו הכלי. הרי הוא מושל על הכלי ומעמידה במקום שהוא חפץ כמ"כ [כמו כן] עד"מ מצות סוכה הוא ענין המשכת מקיפים דאימא.

As in the analogy of a householder who commands in which place they should set the vessel: he rules over the vessel and sets it in the place that he desires. So too, by way of analogy, the mitzvah of sukkah is the drawing down of the encompassing [lights] (makifim) of Imma.

4 ולימוד התורה איך ומה שתהיה הסוכה לא פחות מז"ט על ז"ט ולא למעלה מכ' ושאם לאו אינו מצוה כלל זהו הממשלה והציווי על המצוה

And the study of the Torah — how and what the sukkah shall be: not less than seven handbreadths by seven handbreadths, and not higher than twenty [cubits], and that if not, it is not a mitzvah at all — this is the dominion and the command over the mitzvah;

והוא כמו בעה"ב [בעל הבית] שמצוה איך תעמיד הכלי כו' וזהו בוצינא דקרדוניתא קו המדה שמודד איך יהיה הבנין

and it is like the householder who commands how the vessel is to be set, etc. And this is the Botzina d'Kardinusa (the lamp of darkness), the measuring line that measures how the building shall be;

והוא מבחי' מו"ס [מוחא סתימאה] שבו מלובש גבורה דעתיק והוא מאמר קו המדה וזהו ענין בראשית נמי מאמר הוא והיינו מאמר קו המדה.

and it is from the level of Mocha Stima'ah (the hidden brain), in which the Gevurah (restraint) of Atik is enclothed, and it is the utterance of the measuring line. And this is the matter of "'In the beginning' is also an utterance," that is, the utterance of the measuring line.

5 ומשם הוא מקור התורה שמודד איך יהיו עשיית המצות. ועמ"ש מענין זה בביאור ע"פ כה תברכו כו'

And from there is the source of the Torah, which measures how the performance of the mitzvos shall be. And see what is written on this matter in the explanation on [the verse] "So shall you bless," etc.

וזהו זאת התורה אדם כי הדם הוא הנפש משא"כ כמיא דאשקי לאילנא שמגדלם לבד כו' ואדם אדמה לעליון שהתורה ממשיך מבחי' רעוא דכל רעוין מחשבה הקדומה כו'

And this is [the meaning of] "This is the Torah: a man (adam)": for "the blood (dam) is the soul," whereas "like water that waters a tree" only makes them grow, etc. And "adam" [is as in] "I will be like (adameh) the Most High": for the Torah draws down from the level of the Will of all wills (Raava d'chol Raavin), the Primordial Thought, etc.

ולכן מתן תורה בשבועות, כי הנה ג' רגלים פסח כנגד אברהם כמ"ש לושי ועשי עוגות ושבועות כנגד יצחק כי מ"ת [מתן תורה] בקול שופר נגד אילו של יצחק.

And therefore the Giving of the Torah is on Shavuos. For of the three pilgrimage festivals, Pesach corresponds to Avraham, as it is written, "Knead and make cakes," and Shavuos corresponds to Yitzchak, for the Giving of the Torah was with the sound of the shofar, corresponding to the ram of Yitzchak.

ואברהם הוא חסד שמשם שרש המצות אברהם גימטריא רמ"ח. היינו רמ"ח פקודין רמ"ח אברים ועיין מזה בגמרא ספ"ג [סוף פרק ג'] דנדרים (דל"ב ע"ב)

And Avraham is Chesed (kindness), from which is the root of the mitzvos: Avraham is in gematria 248, that is, the 248 commandments, the 248 limbs. And see on this in the Gemara, end of chapter 3 of Nedarim (folio 32b).

וזהו שמתחלה נק' אברם ואח"כ ע"י המילה נוסף בו ה' היינו ה"ח [ה' חסדים] שהם שרש המצות כמיא דאשקי לאילנא כנ"ל והם מתגלים ע"י המילה

And this is why at first he was called Avram, and afterwards, through the circumcision, a hei was added to him: that is, the five Chasadim, which are the root of the mitzvos, "like water that waters a tree," as mentioned above; and they are revealed through the circumcision.

ועמ"ש בביאור ע"פ והיה מספר בנ"י [בני ישראל] ושם נתבאר ג"כ איך המצות הם בחי' מים.

And see what is written in the explanation on [the verse] "And the number of the children of Israel shall be," and there it is also explained how the mitzvos are the level of water.

6 ויצחק הוא בחי' גבורה עילאה וגם יצחק לשון צחוק ותענוג כי שרשו מגבורה דעתיק ולכן בשבועות שהוא מבחי' יצחק הוא זמן מתן תורה שהיא ג"כ מבחינה זו אדם כו' כנ"ל.

And Yitzchak is the level of supernal Gevurah (restraint); and also, "Yitzchak" is a term of laughter and delight, for his root is from the Gevurah of Atik. And therefore on Shavuos, which is from the level of Yitzchak, is the time of the Giving of the Torah, which is also from this level, "a man (adam)," etc., as mentioned above.

ולכן בא בעשרת הדברות הדבור לא תרצח שלא להיות ח"ו [חס ושלום] שופך דם האדם באדם כו' כמבואר למעלה.

And therefore in the Ten Commandments came the utterance "You shall not murder": that there should not be, G-d forbid, "one who sheds the blood of man into man," etc., as explained above.

וזהו ג"כ ענין ונהר יחרב ויבש יחרב בבית ראשון ויבש בבית שני כו' כנ"ל. וזהו ענין שהראו לטיטוס שהי ה דם מבצבץ ויוצא (כדאיתא בגיטין פרק הניזקין),

And this is also the matter of "And the river shall be wasted and dried up": "wasted" in the First Temple and "dried up" in the Second Temple, etc., as mentioned above. And this is the matter that they showed Titus that blood was spurting and coming out (as is found in Gittin, chapter HaNizakin):

דהיינו שמפני העונות והפשעים של ישראל גרמו שפיכת דם וחיות אדם דקדושה באדם דקליפה.

that is, because of the sins and transgressions of Israel, they caused the shedding of the blood and life-force of the Adam of holiness into the Adam of kelipah (the husk).

לא תנאף. כי הנה מבואר בע"ח [בעץ חיים] שער מ"ז ענין שארה כסותה ועונתה שארה הוא בחינת החיות הנמשך בתוך העולמות בבחי' פנימי' [פנימיות / פנימית] ע"ד אור פנימי.

"You shall not commit adultery": for it is explained in Etz Chaim, Sha'ar 47, the matter of "her food, her clothing and her conjugal time": "her food" is the level of the life-force drawn within the worlds in an inner manner, in the way of inner light (or pnimi).

7 וכסותה הוא בחי' אור מקיף. וכ"ז [וכל זה] היינו מה שנמשך בסדר ההשתלשלות כמ"ש ובטובו מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית

And "her clothing" is the level of encompassing light (or makif). And all this is what is drawn down in the order of the chain of descending worlds (hishtalshelus), as it is said, "And in His goodness He renews every day, continually, the work of creation":

דהיינו שמחדשם ומחיה ומהוה אותם שאל"כ [שאם לא כן] יתבטלו כל העולמות, ועכ"ז [ועם כל זה] התחדשות זו היינו לחדשם על דרך ואופן שהם.

that is, that He renews them and gives them life and brings them into being, for otherwise all the worlds would cease to be; yet even so, this renewal is to renew them in the way and manner that they are.

אך בחי' עונתה היינו המשכת אור חדש ממש מה שלא היה כלל בהשתלשלות העולמות כי אם נמשך אור חדש ונשמות חדשות ממש,

But the level of "her conjugal time" is the drawing down of a truly new light, which was not at all in the chain of the worlds' descent; rather, a new light and truly new souls are drawn down,

ועל דרך מ"ש בהקדמת מהרנ"ש לפע"ח [לפרי עץ חיים] אז יוסיפו אור כו' ותהיה התוספת הזה מרובה על העיקר כו' והיינו המיוחס בספר הזהר בשם הזיווג כו' ע"ש,

along the lines of what is written in the introduction of the Maharnash to Pri Etz Chaim: "Then they will add light, etc., and this addition will be greater than the principal, etc." And this is what is referred to in the Zohar by the name "union" (zivug), etc. See there.

ועמש"ל [ועיין מה שכתוב לעיל] בביאור ע"פ שחורה אני ונאוה הטעם למה כינו ענין המשכת האור חדש הזה במשל זיווג ויחוד שהוא משל גשמי מאד ע"ש הטעם.

And see what is written above in the explanation on [the verse] "I am black, yet comely" [for] the reason why they designated this drawing down of new light by the analogy of union and unification, which is a very physical analogy. See there for the reason.

8 ועד"ז בשבת נמשך תוספת אורות שנותנים במתנה אור חדש שלא היה עדיין בהתהוות אבי"ע [אצילות בריאה יצירה עשיה] ולכן נק' שבת מתנה טובה יש לי בבית גנזי ושבת שמה. ולכן מתפללין תפלת מוספין על שם תוספת הקדושה.

And in the same way, on Shabbos an addition of lights is drawn down, which are given as a gift: a new light that had not yet been in the bringing into being of Atzilus, Beriah, Yetzirah and Asiyah (the four worlds). And therefore Shabbos is called "a good gift I have in My treasure house, and Shabbos is its name." And therefore we pray the Musaf prayer, named for the addition of holiness.

9 ועיין בפע"ח [בפרי עץ חיים] שער הק"ש [הקריאת שמע] פ"ה ומשם יובן דבחי' שארה כסותה נמשך מחיצוניות דאו"א [דאבא ואימא]. ועונתה נמשך מבחינת פנימית

And see Pri Etz Chaim, Sha'ar Krias Shema, chapter 5; and from there it will be understood that the levels of "her food" and "her clothing" are drawn from the outer dimension (chitzoniyus) of Abba and Imma (Chochmah and Binah), and "her conjugal time" is drawn from the level of the inner dimension (pnimiyus),

וגם שהמשכה זו באה מלמעלה מעלה אור חדש כמש"ש [כמה שכתוב שם] ספי"א. וזהו האזהרה לא תנאף שלא ימשיך ח"ו [חס ושלום] בחי' המשכה זו לחיצונים.

and also that this drawing down comes from far above, a new light, as is written there at the end of chapter 11. And this is the warning "You shall not commit adultery": that one should not draw this level of flow, G-d forbid, to the external forces.

10 וכן לא תגנוב שהוא ע"י שמירת מדמיונות שוא שלא ידמה בעצמו ששיבר התאוות רעות ובאמת שקר הוא כו',

And so too "You shall not steal": this is through guarding [oneself] from false imaginings, that one should not imagine of himself that he has broken the evil desires, when in truth it is a lie, etc.;

ומזה נמשך ג"כ הגניבה למעלה שהחיצונים גונבים מהקדושה כמ"ש בע"ח [בעץ חיים] סוף שער האונאה כו' וגם כמ"ש במ"א בשם לקוטי הש"ס [הששה סדרים] מהאריז"ל [מהאריי זכרונו לברכה] גבי ירדן שנוטל מזה ונותן לזה כו' ע"ש כנזכר בפי שלח בד"ה ענין התכלת

and from this there is drawn also the stealing above, in which the external forces steal from holiness, as is written in Etz Chaim at the end of Sha'ar HaOna'ah, etc.; and also as is written elsewhere in the name of Likkutei HaShas of the Arizal concerning the Jordan, that it "takes from this one and gives to that one," etc. See there, as mentioned in Parshas Shelach, in the discourse beginning "The matter of the techeles."

ועיין בפרש"י [בפירש רש"י / בפירוש רש"י] באיוב סי' ד' ע"פ ואלי דבר יגונב ובסנהדרין דפ"ט ע"ב, כי אם יראה לשבר התאוות באמת לאמיתו וע"ז יומשך שלא יהיה הגניבה למעלה כו'

And see Rashi's commentary on Job, chapter 4, on [the verse] "And a word was stolen to me," and in Sanhedrin, folio 89b. Rather, one should take care to break the desires in very truth, and through this it will be drawn [down] that there will be no stealing above, etc.

[ועיין בזהר ס"פ יתרו ובמה דפסקא טעמא שרי למגנב דעתיה דרביה באורייתא ועיין בע"ח [בעץ חיים] שער האונאה פרק שני רק גניבה ממש כו'

[And see the Zohar at the end of Parshas Yisro, on "since the accent makes a break, it is permitted to 'steal the mind' of one's teacher in Torah"; and see Etz Chaim, Sha'ar HaOna'ah, chapter 2: only actual stealing, etc.

וזהו ע"ד המבואר במ"א בענין גביע הכסף שהטמין יוסף באמתחת בנימין צדיק תחתון שבחי' גביע הכסף האהבה רבה ושמחת הנפש אינו של בנימין עצמו כי אם מבחינת יוסף]:

And this is along the lines of what is explained elsewhere concerning the silver goblet that Yosef hid in the sack of Binyamin, the lower tzaddik: that the level of the silver goblet, the great love and the joy of the soul, is not Binyamin's own, but rather from the level of Yosef.]

11 ב והנה ע"י קיום המצות ועסק התורה ע"ז הוא עושי דברו שבונים ומתקנים דבר ה' שהוא בחי' מלכות דאצילות להיות המאציל א"ס ב"ה מלך על עם כו' וע"ז אח"כ לשמוע בקול דברו.

2. Now, through fulfilling the mitzvos and occupying oneself with the Torah, through this one is [among] "those who do His word": who build and perfect the word of Havayah, which is the level of Malchus (sovereignty) of Atzilus (Emanation), so that the Emanator, the Infinite One (Ein Sof), blessed be He, will be King over a people, etc.; and through this, afterwards, "to hearken to the voice of His word."

אך הכח הזה להיות עושי דברו בעובדא וברעותא דליבא תליא

But this power, to be "those who do His word," depends on the deed and on the will of the heart;

והיינו ע"י מי גילה לבני רז זה שהקדימו נעשה שע"י גילוי האהבה המסותרת לצאת מההסתר וההעלם אל הגילוי ע"ז ממשיכים מלמעלה ג"כ הגילוי מבחינת טמירא דכל טמירין.

and this is through "Who revealed to My children this secret," that they put "we will do" first: for through the revelation of the hidden love, [bringing it] out of hiding and concealment into revelation, through this they also draw down from above the revelation from the level of the Most Hidden of all hidden (Temira d'chol Temirin).

וזהו ההפרש בין ישראל שקבלו התורה בסיני ובין מה שהאבות קיימו את התורה והוא ע"ד משארז"ל [מה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה] במקום שבעלי תשובה עומדין צדיקים גמורים אינם יכולים לעמוד,

And this is the difference between Israel, who received the Torah at Sinai, and the Avos' fulfilling of the Torah. It is along the lines of what our Sages, of blessed memory, said: "In the place where baalei teshuvah stand, complete tzaddikim cannot stand."

ופי' הטעם בזהר (פ' חיי שרה דקכ"ט ע"ב) דאינון משכי עלייהו ברעותא דליבא יתיר ובחילא סגי כו' דהיינו שמוציאים נקודת הלב מההעלם יותר אל הגילוי מהצדיקים.

And the reason is explained in the Zohar (Parshas Chayei Sarah, folio 129b): "for they draw [it] upon themselves with more will of the heart, and with great strength," etc.; that is, they bring the point of the heart out of concealment into revelation more than the tzaddikim [do].

והוא ענין בחילא סגי דהיינו בכח גדול וחזק מפנימית ועומק נקודת הלב שמתגלה בהם.

And this is the meaning of "with great strength": that is, with a great and mighty power, from the inwardness and depth of the point of the heart, which is revealed in them.

12 ולכן מעוררים ג"כ למעלה שיומשך ויתגלה מן טמירא דכל טמירין יותר. כי לפי האתערותא דלתתא כך אתערותא דלעילא.

And therefore they also arouse [a response] above, that there be drawn down and revealed more from the Most Hidden of all hidden. For according to the arousal from below, so is the arousal from above.

וז"ש [וזהו שכתוב] גבי מתן תורה קול ה' בכח דהיינו לפי שהקדימו נעשה בבחי' גילוי הרז בחילא יתיר

And this is [the meaning of] what is written concerning the Giving of the Torah, "The voice of Havayah is in power": that is, because they put "we will do" first, in the manner of revealing the secret, "with more strength,"

דהיינו בכח גדול וחזק מנקודת הלב והוא בחי' תשובה והיינו ע"י יציאת מצרים כו' לכן המשיכו ג"כ מלמעלה בעת מ"ת [מתן תורה] מההעלם יותר אל הגילוי יותר

that is, with a great and mighty power from the point of the heart, which is the level of teshuvah (return), and this was through the Exodus from Egypt, etc.; therefore they also drew down from above, at the time of the Giving of the Torah, out of concealment into revelation to a greater degree,

והיינו יותר ג"כ ממה שהמשיכו האבות שהיו בחינת צדיקים גמורים שההמשכות שהמשיכו הוא למעלה באצילות ולא ירד למטה כו'

that is, to a greater degree also than what the Avos drew down, who were at the level of complete tzaddikim; for the flows that they drew down are above, in Atzilus, and did not descend below, etc.;

משא"כ ישראל המשיכו לשמוע בקול דברו שיומשך הגילוי למטה ושיהיה חרות על הלוחות כו' חירות מיניקת החיצונים כו'

whereas Israel drew down "to hearken to the voice of His word," that the revelation be drawn down below, and that it be "engraved (charus) on the tablets," etc.: freedom (cheirus) from the suckling of the external forces, etc.,

שהדבור גוזר ומבטיח לא תרצח דר"ל [דרוצה לומר] שלא יהיה עוד בחינה זו כו' וכמשנ"ת [וכמו שנתבאר] לעיל

for the utterance decrees and promises "You shall not murder," meaning that this level shall no longer be, etc., as was explained above.

ופי' מי גילה לבני רז זה מי היינו בינה גילה לבני רז זה הוא יסוד אבא שאהבה המסותרת היא מבחי' ח"ע [חכמה עילאה] כמ"ש בבינונים פי"ח והתגלותה ע"י בינה התבוננות וזהו ענין נקודה בהיכלא. כמ"ש ע"פ ראה אנכי נותן כו' כי חו"ב תרין ריעין כו' [חכמה ובינה]

And the meaning of "Who revealed to My children this secret": "Who" is Binah (understanding); "revealed to My children this secret": it is Yesod (foundation) of Abba; for the hidden love is from the level of supernal Chochmah (wisdom), as is written in [Sefer Shel] Beinonim, chapter 18, and its revelation is through Binah, contemplation. And this is the matter of "a point in a palace," as is written on [the verse] "See, I set [before you]," etc.: for Chochmah and Binah are "two companions," etc.

[וע' בהרמ"ז [בהרב משה זכות] פ' וירא (דצ"ח ע"א) גבי רזא סתימא איהו ור"פ חקת בפי' וברזא עילאה כו'

[And see the Ramaz on Parshas Vayera (folio 98a) concerning "it is a hidden secret," and at the beginning of Parshas Chukas, on the explanation of "and in a supernal secret," etc.

וגם אפשר לומר דרז זה היינו החסדים המכוסים ביסוד אימא עמ"ש בביאור ע"פ והיה מספר בנ"י [בני ישראל] כחול הים אשר לא ימד ולא יספר.

And it is also possible to say that "this secret" is the Chasadim that are covered in Yesod of Imma; see what is written in the explanation on [the verse] "And the number of the children of Israel shall be as the sand of the sea, which can be neither measured nor counted."

וז"ש [וזהו שכתוב] במדרש רבה (וירא פי' מ"ט) סוד ה' ליראיו זו מילה והיינו משום שע"י המילה הוא התגלות החסדים המכוסים ביסוד אימא שהיא נק' סוד דהיינו האהבה המסותרת כו'].

And this is [the meaning of] what is said in Midrash Rabbah (Vayera, section 49): "'The secret of Havayah is for those who fear Him': this is circumcision"; that is, because through circumcision is the revelation of the Chasadim that are covered in Yesod of Imma, which is called "secret," that is, the hidden love, etc.]

והנה ע"י"ז ניתן הכח להמשיך ג"כ מלמעלה גילוי רצון העליון להיות עושי דברו וע"ד שנת' [שנתבאר] בזהר (בלק דקצ"א ע"א) וע"י"ז אח"כ לשמוע בקול דברו.

Now, through this the power is given to draw down also from above the revelation of the supernal will, to be "those who do His word," along the lines of what is explained in the Zohar (Balak, folio 191a); and through this, afterwards, "to hearken to the voice of His word."

ופי' בקול י"ל [יש לומר] ע"ד מ"ש ע"פ כי תשמע בקול דהיינו מה שבתוך הקול כו' וגילוי זה נמשך למטה ע"י דברו ע"ד מ"ש בזהר (ואתחנן דרס"א א') מלולא דדא מגו דא כו' ע"ש בפי' המק"מ [המקדש מלך] ובפי' הרמ"ז [הרב משה זכות].

And the meaning of "bekol" [literally, "in the voice"] can be explained along the lines of what is written on [the verse] "For you shall hearken to the voice": that is, what is within the voice, etc. And this revelation is drawn down below through "His word," along the lines of what is written in the Zohar (Va'eschanan, folio 261a), "the speech of this from within this," etc.; see there in the commentary of the Mikdash Melech and in the commentary of the Ramaz.

וזהו לשמוע בקול דברו ולכן צ"ל תחלה עושי דברו וכמ"ש כי קרוב אליך הדבר כו' לעשותו

And this is "to hearken to the voice of His word." And therefore there must first be "those who do His word," as it is written, "For the word is near to you," etc., "to do it":

דהיינו לעשות ולתקן בחי' הדבר להמשיך בו גילוי בחי' קול וע' בזהר ח"ב [חלק ב'] (ד"ג ע"ב ודי' כ"ה ע"ב) מענין התחברות קול ודבור

that is, to make and perfect the level of the word, to draw into it the revelation of the level of voice. And see the Zohar, Part II (folio 3b and folio 25b), on the joining of voice and speech;

וגם להמשיך בו בחי' בקול כנ"ל וכענין מ"ש ע"פ ועתה יגדל נא כח אד' כו'

and also to draw into it the level of "in the voice," as mentioned above; and as in the matter of what is written on [the verse] "And now, let the power of Ado-nai be great," etc.;

והיינו ע"י תומ"צ [תורה ומצות] רעדכ"ר [רעוא דכל רעוין] כו' וזהו א"ת [אל תקרי] בניך אלא בוניך וע"ז אח"כ לשמוע בקול דברו כו':

and this is through Torah and mitzvos, the Will of all wills, etc. And this is [the teaching] "Do not read 'your children' (banayich) but 'your builders' (bonayich)"; and through this, afterwards, "to hearken to the voice of His word," etc.

13 ג ופי' מי גילה לבני יש לפרש עפמ"ש [על פי מה שכתוב] מי יתן והיה לבבם זה להם ליראה אותי (בפ' ואתחנן ה' כ"ו).

3. And the meaning of "Who revealed to My children" may be explained according to what is written, "Who will give that they should have this heart, to fear Me" (in Parshas Va'eschanan, 5:26).

ועיין מזה ברבות ס"פ כי תבוא היה להם לומר אתה תן. וכ"ה בגמרא (דע"ז [דעבודה זרה] דף ד' ע"ב ודף ה' סע"א [סוף עמוד א]).

And see on this in the Midrash Rabbah at the end of Parshas Ki Savo: "They should have said, 'You give.'" And so it is in the Gemara (Avodah Zarah, folio 4b and the end of folio 5a).

והקשה מהרמ"א [מהר"ם אלשיך] כי הלא ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים ואיככה יוכלו לומר תן אתה.

And Rabbi Moshe Alshich asked: but our Sages, of blessed memory, said, "Everything is in the hands of Heaven except the fear of Heaven"; so how could they say, "You give"?

ומהרש"א [ומהרש"א] בח"א [בחידושי אגדות] שם כתב וז"ל [וזה לשונו] גם שהכל בידי שמים חוץ מיראת שמים מ"מ פשיטא דביד הקב"ה להטות לב בני אדם לטובה דכמה כתובים מורים על זה עכ"ל [עד כאן לשונו]

And the Maharsha, in [his] Chiddushei Aggados there, wrote, and these are his words: "Although everything is in the hands of Heaven except the fear of Heaven, nevertheless it is obvious that it is in the power of the Holy One, blessed be He, to incline the heart of people toward good, for a number of verses indicate this." End of quote.

ועם כי דבריו מוכרחים שהרי אנו אומרים ויחד לבבינו לאהבה וליראה את שמך.

And although his words are compelling, for indeed we say, "And unite our hearts to love and to fear Your Name,"

וכמ"ש בתלים (סי' פ"ו י"א) יחד לבבי ליראה שמך ועיין בגמרא (פרק בתרא דסוכה דף נ"ב ע"ב) אלמלא שלשה מקראות כו' ע"ש.

and as it is written in Psalms (86:11), "Unite my heart to fear Your Name"; and see in the Gemara (the last chapter of Sukkah, folio 52b), "Were it not for three verses," etc. See there.

אך א"כ איך יתפרש מאמרם ז"ל [זכרונו לברכה / זכרונם לברכה] הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים. ולכן צ"ל כמ"ש הבחיי כאן

But if so, how is their saying, of blessed memory, "Everything is in the hands of Heaven except the fear of Heaven," to be explained? Therefore it must be said as Rabbeinu Bachya writes here:

דפי׳ הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים. היינו כי שמים נקראו המדות עליונות שבהן ועל ידן התנהגות העולמות שהן חסד וגבורה הנק׳ אש ומים וזהו ענין שמים.

that the meaning of "Everything is in the hands of Heaven except the fear of Heaven" is this: "Heaven" (shamayim) is the name for the supernal attributes (middos), in which and through which the worlds are conducted, which are Chesed (kindness) and Gevurah (restraint), called fire and water (esh and mayim); and this is the meaning of shamayim.

אבל יראת שמים אינו תולה בבחינות אלו. כי״א בבחי׳ שלמעלה מהמדות עליונות דלאו מכל אילין מדות איהו כלל.

But the fear of Heaven does not depend on these levels, but rather on the level that is above the supernal attributes, "for He is not of any of these attributes at all."

14 ועז״נ [ועל זה נאמר] מי יתן והיה לבבם כו׳ ע״ד מי יתן טהור מטמא כו׳ בחי׳ מי הוא א״ס ב״ה הסוכ״ע שאינו מושג כלל.

And of this it is said, "Who will give that they should have this heart," etc., in the manner of "Who will give a pure thing out of an impure," etc.: the level of "Who" is the Infinite One (Ein Sof), blessed be He, the light that encompasses all worlds (sovev kol almin), who is not grasped at all.

והיינו כי למטה בבחי׳ שמים יש זה לעומת זה מדות הרעות דקליפה נגד מדות דקדושה.

That is: below, at the level of "Heaven," there is "this opposite that": the evil attributes of kelipah (the husk) against the attributes of holiness.

משא״כ לגבי א״ס ב״ה עצמו גם חושך לא יחשיך ממך כו׳ הרים כדונג נמסו כו׳. (ועיין בסש״ב [בספר של בינונים] ס״פ י״ט)

Whereas in relation to the Infinite One, blessed be He, Himself: "Even darkness is not dark for You," etc.; "Mountains melted like wax," etc. (And see Sefer Shel Beinonim (Tanya), end of chapter 19.)

וכעין זה פירשו מארז״ל [מאמר רבותינו זכרונם לברכה] בני חיי ומזוני לאו בזכותא תליא שהן המדות חו״ג [חסד וגבורה] כי״א במזלא תליא שהוא כתר כו׳.

And similarly they explained the saying of our Sages, of blessed memory, "Children, life and sustenance do not depend on merit," which are the attributes of Chesed (kindness) and Gevurah (restraint), "but rather depend on mazal," which is Keser (the Crown), etc.

ואפשר לבאר הענין כי הנה בענין ידיעה ובחירה שהקב"ה יודע כל מה שיהיה.

And it is possible to explain the matter: for in the matter of [G-d's] knowledge and [man's] choice, the Holy One, blessed be He, knows all that will be.

15 וקודם שיהיה ידע שזה יהיה צדיק או רשע. ואעפ"כ [ואף על פי כן] אין ידיעה זו מכרחת הבחירה כמבואר בהרמב"ם [בהרבי משה בן מימון] פ"ה מהלכות תשובה והראב"ד [והראב"ד] שם פי' שאין ידיעתו גזירה כו'.

And before it comes to be, He knows that this one will be a tzaddik or a rasha. And even so, this knowledge does not compel the choice, as is explained in the Rambam, chapter 5 of Hilchos Teshuvah; and the Raavad there explains that His knowledge is not a decree, etc.

והענין כי הידיעה היא בדעת עליון שהוא בחי' הכתר מחשבה הקדומה שהוא מאיר רק בבחי' מקיף

And the explanation is that the knowledge is in the supernal Daas (knowledge), which is the level of Keser (the Crown), the Primordial Thought, which shines only as an encompassing [light];

ועל כן אין האדם מתפעל ממנה להיות מכרחת מעשיו כמ"ש בביאור ע"פ את שבתותי תשמרו.

and therefore a person is not affected by it so that it would compel his deeds, as is written in the explanation on [the verse] "You shall keep My Shabbosos."

משא"כ מבחי' המדות שמהם נמשך ההשפעה בפנימיות להאדם

This is not so with the level of the attributes (middos), from which the flow is drawn into a person inwardly;

ועל בחי' זו אמרו שהמלאך שואל טפה זו מה תהא עליה חכם או טפש כו' ואילו רשע או צדיק לא קאמר משום דהכל בידי שמים חוץ מיראת שמים (פ"ב [פרק ב'] דנדה דט"ז ע"ב)

and of this level they said that the angel asks, "This drop, what will become of it? Wise or foolish?" etc., but "wicked or righteous" he does not say, because "everything is in the hands of Heaven except the fear of Heaven" (chapter 2 of Niddah, folio 16b);

דהיינו בידי שמים דוקא אין תלוי יראת שמים. וכש"כ [וכל שכן] המלאך שהוא מבחינת צבא השמים אין לו שליטה ע"ז.

that is, it is precisely the hands of "Heaven" on which the fear of Heaven does not depend. And all the more so the angel, who is of the level of the host of heaven, has no dominion over this.

כי הידיעה מה שהקב"ה יודע שזה יהיה צדיק או רשע היא בבחי' גבוה מאד שלמעלה מהשתלשלות ונק' אור כללי שכולל כל השתלשלות העולמות במחשבה אחת כמאמר צופה ומביט עד סוף כל הדורות בסקירא אחת

For the knowledge, what the Holy One, blessed be He, knows, that this one will be a tzaddik or a rasha, is at a very high level that is above the chain of descending worlds (hishtalshelus), and is called a general light (or kelali), which includes the whole chain of the worlds' descent in one thought, as in the saying, "He looks and sees to the end of all generations in a single glance";

ולא נמשך כלל משם ההמשכה בפנימיות אפילו במדות העליונות דאצילות הנק' שמים שבהם ועל ידם הקב"ה מנהיג עולמו.

and no inner flow at all is drawn from there, even into the supernal attributes of Atzilus (Emanation), which are called "Heaven," in which and through which the Holy One, blessed be He, conducts His world.

16 ועמ"ש ע"פ האזינו השמים ואדברה כו' ולכן אין ידיעה זו מכרחת הבחירה כלל. כי אם הרשות נתונה לכל אדם.

And see what is written on [the verse] "Listen, O heavens, and I will speak," etc. And therefore this knowledge does not compel the choice at all; rather, the freedom [of choice] is given to every person.

אכן זהו שכן יסד הקב"ה עולמו להיות דעת עליון בלתי מאיר כלל בבחי' פנימיות אפילו בבחי' המדות עליונות כדי שלא יכריח הבחירה.

Indeed, this is because so did the Holy One, blessed be He, establish His world: that the supernal Daas (knowledge) should not shine at all in an inner way, even in the supernal attributes (middos), so that it would not compel the choice.

אבל אם היה רצון לפניו ב"ה להאיר ממנו איזו הארה בבחי' פנימיות. ע"ז ודאי יומשך היראה בבחי' פנימיות וע"ד אבל חרדה גדולה נפלה עליהם כו' משום דמזלייהו חזי.

But if it were His will, blessed be He, to shine some illumination from it in an inner way, then through this awe would certainly be drawn down in an inner way; along the lines of "but a great trembling fell upon them," etc., "because their mazal saw."

17 וע"ז נאמר מי יתן והיה לבבם זה להם ליראה אותי. מי יתן דוקא הוא בחי' סתימו דכל סתימין ששם יש כח זה להמשיך בהם היראה. אע"פ [אף על פי] שבידי שמים אין בחינה זו כנ"ל.

And of this it is said, "Who will give that they should have this heart, to fear Me." "Who will give" specifically: this is the level of the Most Concealed of all concealed (Stimu d'chol Stimin), where there is this power, to draw awe into them, although in the hands of "Heaven" this level is not [found], as mentioned above.

וא"כ פי' מי יתן זהו ע"ד מארז"ל [מאמר רבותינו זכרונם לברכה] (פ"ק [פרק קמא] דברכות ד"ז סע"א [סוף עמוד א]) שהקב"ה מתפלל כו' יהי רצון כו'

And if so, the meaning of "Who will give" is along the lines of the saying of our Sages, of blessed memory (first chapter of Berachos, end of folio 7a), that the Holy One, blessed be He, prays, etc.: "May it be the will," etc.

ופי' בספר שו"ס [שושן סודות] לתלמיד הרמב"ן [הרבי משה בן נחמן] ז"ל [זכרונו לברכה / זכרונם לברכה] שהקב"ה נקרא כאן בחי' האור המאיר במדות העליונות והוא מצלי להמשיך הרצון ממקור הרחמים שלמעלה מעלה מהמדות כו' ע"ש.

And it is explained in the book Shushan Sodos, by a student of the Ramban, of blessed memory, that "the Holy One, blessed be He" here refers to the level of the light that shines in the supernal attributes (middos), and He prays to draw down the will from the source of compassion that is far above the attributes, etc. See there.

ועד"ז יש לפרש הפסוק מי יודע רוח בני האדם העולה היא למעלה כו' (בקהלת סי' ג' כ"א)

And in the same way one may explain the verse "Who knows the spirit of men that goes upward," etc. (in Ecclesiastes 3:21);

דלכאורה אינו מובן שהרי אח"כ אמר והרוח תשוב אל האלקים אשר נתנה ואיך אמר תחלה מי יודע כו'.

for on the face of it this is not understood, since afterwards he said, "And the spirit returns to G-d, who gave it"; so how did he say first, "Who knows," etc.?

אך הענין עפמ"ש [על פי מה שכתוב] ברבות ס"פ האזינו ואיני יודע להיכן נפשי הולכת כו' שנאמר מי יודע רוח כו'

But the explanation is according to what is written in the Midrash Rabbah at the end of Parshas Haazinu: "And I do not know where my soul is going," etc., "as it is said, 'Who knows the spirit,'" etc.

לכאורה תמוה שיסתפק מרבע"ה [משה רבינו עליו השלום] שמא נפשו כו' ועוד דאם ח"ו [חס ושלום] יורדת למטה בארץ א"כ מהו שאמר שתהא מונחת יפה. דלכאורה רוח הבהמה היורדת למטה לארץ אין לה קיום

On the face of it, it is astonishing that Moshe Rabbeinu, peace be upon him, should be in doubt whether perhaps his soul, etc.; and further, if, G-d forbid, it goes down below into the earth, then what is [the meaning of] what he said, that it should rest well? For on the face of it, "the spirit of the beast that goes down below to the earth" has no endurance.

א"ו [אלא ודאי] עכצ"ל [על כרחך צריך לומר] דשמים וארץ אינן שמים וארץ גשמיים אלא הן זו"נ [זעיר אנפין ונוקבא] דאצילות שנקרא שמים וארץ.

Rather, one is compelled to say that "heaven" and "earth" are not the physical heaven and earth, but they are Z'eir Anpin (the emotive attributes) and Nukva (the feminine / Malchus) of Atzilus (Emanation), which are called heaven and earth.

אשר ארץ היא בחינת מלכות כמ"ש בד"ה והיה מספר בנ"י [בני ישראל]. ועז"נ [ועל זה נאמר] והארץ הדום רגלי וכתיב ועמך כולם צדיקים לעולם יירשו ארץ.

For "earth" is the level of Malchus (sovereignty), as is written in the discourse beginning "And the number of the children of Israel shall be." And of this it is said, "And the earth is My footstool," and it is written, "And Your people are all tzaddikim; they shall inherit the earth forever."

18 והנה הנשמה כלולה מבי' הבחינות דשמים וארץ שהרי נולדו ע"י יחוד זו"נ [זעיר אנפין ונוקבא] ועיין בזח"א [בזהר חלק א] ויחי דרמ"ה סע"א [סוף עמוד א] תלת נשמתין אינון כו' אך יש נשמות עליונות שעיקר הנשמה מז"א הנק' שמים וקצת מהמל' הנקרא ארץ.

Now, the soul is composed of the two levels of heaven and earth, for [the souls] are born through the union of Z'eir Anpin (the emotive attributes) and Nukva (the feminine / Malchus); and see the Zohar, Part I, Vayechi, end of folio 245a: "There are three souls," etc. But there are lofty souls whose main soul is from Z'eir Anpin, which is called heaven, and a little from Malchus (sovereignty), which is called earth.

וזהו ענין רוח האדם ויש להפך שעיקר נשמתם מבחי' מלכות שם ב"ן [שם ב"ן] רוח הבהמה כו'

And this is the meaning of "the spirit of men." And there are [souls] the reverse, whose main soul is from the level of Malchus, the Name Ban, "the spirit of the beast," etc.,

וכמו המלאכים שנק' פני אריה פני שור וגם י"ב שבטים נק' י"ב בקר וכמ"ש במק"מ [במקדש מלך] (פ' בראשית דל"ז סע"ב [סוף עמוד ב]).

like the angels that are called "the face of a lion" and "the face of an ox"; and the twelve tribes, too, are called "twelve oxen," as is written in the Mikdash Melech (Parshas Bereishis, end of folio 37b).

וזה היה ענותנותו דמשה שנסתפק מאיזו בחי' היא נשמתו כו' גם שמים נקרא גן העליון והארץ נקרא ג"ע [גן עדן] התחתון כנודע מענין מי לי בשמים ועמך לא חפצתי בארץ

And this was the humility of Moshe, that he was in doubt from which level his soul is, etc. Also, "heaven" is called the higher Garden [of Eden] and "earth" is called the lower Garden of Eden, as is known from the matter of "Whom do I have in heaven? And with You I desire nothing on earth";

וכמ"ש ע"פ וזאת המצוה אשר צוה ה' לעשות בארץ ועז"נ [ועל זה נאמר] מי יודע פי' בחי' מי שאמר והיה העולם הוא היודע איזה נק' רוח בני האדם העולה כו'.

and as is written on [the verse] "And this is the commandment that Havayah commanded, to do on earth." And of this it is said, "Who knows": that is, the level of mi, "He who spoke and the world came into being," is the One who knows which is called "the spirit of men that goes upward," etc.

וזהו ג"כ ענין מ"ש מי יודע ישוב ונחם האלקים (ביונה סי' ג' ט'). ועמ"ש בביאור ע"פ ועתה יגדל נא כח בפי' הפסוק אם עונות תשמר יה אדני מי יעמוד.

And this is also the meaning of what is written, "Who knows, G-d may turn and relent" (in Jonah 3:9). And see what is written in the explanation on [the verse] "And now, let the power be great," on the meaning of the verse "If You keep [account of] sins, Y-ah, Ado-nai, who will stand?"

ועפ"ז [ועל פי זה] יש לפרש ג"כ מארז"ל [מאמר רבותינו זכרונם לברכה] מי גילה לבני רז זה כו' ועמ"ש ע"פ וכל בניך למודי הוי' כו':

And according to this one may also explain the saying of our Sages, of blessed memory, "Who revealed to My children this secret," etc. And see what is written on [the verse] "And all your children shall be taught of Havayah," etc.

19 וזהו מ"ש במדרש תלים סי' י"ד ע"פ מי יתן מציון ישועות ישראל את מוצא שני פעמים כתוב בספר תלים מי יתן כו'

And this is what is said in Midrash Tehillim, chapter 14, on [the verse] "Who will give out of Zion the salvations of Israel": "You find that twice it is written in the book of Psalms, 'Who will give,' etc.

ולמה א"ר [אמר רבי] לוי הרב אמר כתוב אחד מי יתן והיה לבבם והתלמיד אמר כתוב אחד ומי יתן כל עם ה' נביאים לא דברי הרב ולא דברי התלמיד מתקיימין בעוה"ז. אבל לעוה"ב [לעולם הבא] שניהם מתקיימין.

And why? Rabbi Levi said: The teacher said one verse, 'Who will give that they should have this heart,' and the student said one verse, 'And who will give that all the people of Havayah be prophets'; neither the words of the teacher nor the words of the student are fulfilled in this world, but in the World to Come both of them are fulfilled.

דברי הרב מנין שנאמר ונתתי לכם לב חדש דברי התלמיד מנין שנאמר והיה אחרי כן אשפוך רוחי על כל בשר עכ"ל [עד כאן לשונו] הובא ג"כ בילקוט.

The words of the teacher, from where? As it says, 'And I will give you a new heart.' The words of the student, from where? As it says, 'And it shall come to pass afterwards that I will pour out My spirit upon all flesh.'" End of quote; it is also cited in the Yalkut.

וכל זה נמשך ע"י שלע"ל [שלעתיד לבוא] יהיה התגלות מבחי' מי שהוא בחי' שער החמשים דבינה כו'. והוא שער האיתן שע"ז אמרו אותיות איתן משמשות לעתיד:

And all this is drawn down because in the Time to Come there will be a revelation from the level of "Who" (mi), which is the level of the fiftieth gate of Binah (understanding), etc. And this is the gate of eisan (the strong), of which they said, "The letters of eisan [alef, yud, tav, nun] serve for the future [tense]."

LIKKUTEI TORAH • PARSHAS BAMIDBAR • MAAMAR 17

ענין שניתנה התורה על הר סיני דוקא ולא...

The Torah Was Given on Mount Sinai

1 ענין שניתנה התורה על הר סיני דוקא ולא על הר תבור וחרמון וכרמל שבאו ג"כ שתנתן התורה עליהם.

The matter of the Torah's having been given on Mount Sinai specifically, and not on Mount Tabor, Hermon and Carmel, which also came [asking] that the Torah be given upon them.

וכמ"ש בתרגום יונתן בשופטים סי' ה' ע"פ הרים נזלו ובתלים סי' ס"ח ע"פ למה תרצדון לית רעוותי למיתן אורייתא על טוריא גיותנין מבסרניא (תרגום הבוז לגאי יונים מבסרניא וגיותניא) הא טור סיני דמכיך כו',

As is written in Targum Yonasan on Judges, chapter 5, on the verse "The mountains flowed," and on Psalms, chapter 68, on the verse "Why do you leap": "It is not My will to give the Torah upon haughty (gaivsanin), scornful (mevasranya) mountains" (the Targum of "the contempt of the proud" is mevasranya vegaivsanya), "behold, Mount Sinai, which is low," etc.

והיינו שענין הגבהות של תבור וחרמון זהו ענין הגדלות שמגביה א"ע [את עצמו] בגסות והגסות הוא שרש כל הרע וכנודע מענין שבה"כ [שבירת הכלים] כו'

That is to say: the loftiness of Tabor and Hermon is the matter of self-aggrandizement (gadlus), raising oneself up with haughtiness (gasus); and haughtiness is the root of all evil, as is known from the matter of the shattering of the vessels (sheviras hakeilim), etc.

ועיקר התורה הוא להיות בבחינת ביטול ולא תחללו כו' וכמ"ש בכמה דוכתי. ועיין בביאור ע"פ ולא תשבית מלח.

And the essence of the Torah is to be at the level of self-nullification (bittul), and "you shall not profane," etc., as is written in several places. And see the explanation on the verse "And you shall not omit the salt."

וזהו שאמרו (עירובין נ"ד א') אם משים אדם עצמו כמדבר שהכל דשין בו ופרש"י [ופירש רש"י / ופירוש רש"י] שאין לו גסות תורה ניתנה לו במתנה

And this is what [our Sages] said (Eruvin 54a): "If a person makes himself like a wilderness, upon which everyone treads" — and Rashi explains: that he has no haughtiness — "the Torah is given to him as a gift,"

וכמאמר ונפשי כעפר לכל תהיה ואזי דוקא פתח לבי בתורתך (וכמ"ש מזה סד"ה ושאבתם מים בששון). ולכן ניתנה על הר סיני דמכיך שהוא ענין השפלות שאינו מגביה א"ע [את עצמו] כו'.

as it is said, "And may my soul be like dust to all," and then, specifically, "Open my heart to Your Torah" (as is written on this at the end of the discourse beginning "And you shall draw water with joy"). Therefore it was given on Mount Sinai, which is low, which is the matter of lowliness (shiflus): not raising oneself up, etc.

אך צ"ל א"כ למה היה שום הר שהרי גם הר סיני הוא הר עכ"פ [על כל פנים] שהוא ענין הגבהה רק שאינו גבוה כ"כ [כל כך].

But we need to understand: if so, why was there any mountain at all? For Mount Sinai, too, is at any rate a mountain, which is the matter of elevation; only it is not so high.

אבל הענין כי באמת עם היות שצריך כל האדם להיות שפל במאד מ"מ צריך התחזקות וקצת הגבהה כמ"ש ויגבה לבו בדרכי ה' (וכמ"ש מזה בד"ה יביאו לבוש מלכות)

But the explanation is that, in truth, although every person must be exceedingly lowly, nevertheless he needs self-strengthening and some elevation, as it is written, "And his heart was lifted up in the ways of Havayah" (and as is written on this in the discourse beginning "Let them bring royal apparel");

כי אם לא יהיה בבחינת הגבהה כלל לא יערב לבו לגשת אל העבודה באמרו מי אנכי ומה עבודתי.

for if he will not be at the level of elevation at all, his heart will not venture to approach the service, as he says, "Who am I, and what is my service?"

לכך צריך לו הגבהת הלב בתשוקה והצמאון שבו כו' אלא שהביטול צ"ל יותר הרבה כו' ע"ש, ובד"ה החלצו מאתכם גבי ענין שלום בפשמ"ע [בפמליא של מעלה] שבנפש מוח ולב כו'.

Therefore he needs an elevation of the heart, in the longing and the thirst that is within it, etc.; only, the self-nullification must be much greater, etc. See there; and [see] in the discourse beginning "Arm [men] from among you," regarding the matter of peace in the household above (pamalya shel maalah) that is in the soul: mind and heart, etc.

2 וזהו ענין ויספו ענוים בה' שמחה כי הנה השמחה היא התחזקות והגבהת הנפש, אלא ששמחה והגבהה זו נמשך מן הענוה והשפלות דוקא

And this is the matter of "And the humble shall increase joy in Havayah." For joy is a strengthening and elevation of the soul; only, this joy and elevation is drawn specifically from humility and lowliness.

וכמ"ש בסש"ב [בספר של בינונים] ס"פ ל"ד שמצד הגוף ונפש הבהמית הוא נבזה בעיניו מאד והיותו בשמחה הוא מצד נפש האלקי' וניצוץ אלהות המלובש בה להחיותה כו' ע"ש

And as is written in Sefer Shel Beinonim (Tanya), at the end of chapter 34: that from the side of the body and the animal soul he is very despised in his own eyes, and his being in joy is from the side of the G-dly soul and the spark of G-dliness that is enclothed in it to give it life, etc. See there.

ובמ"ש סד"ה תחת אשר לא עבדת בשמחה דאדרבה כל מה שיעמיק בענין פחיתות עצמו ויהיה נבזה בעיניו נמאס אזי יהיה שמחת נפשו בעסק התורה כפולה ומכופלת כו'.

And [see] what is written at the end of the discourse beginning "Because you did not serve with joy": that, on the contrary, the more he delves into the matter of his own inferiority and becomes despised in his own eyes, repugnant, then the joy of his soul in occupying himself with the Torah will be doubled and redoubled, etc.

3 וזהו ויספו ענוים דוקא בה' שמחה. וזהו ענין הר סיני שירדה שנאה על מדות הרעות ע"ד לעולם ירגיז אדם יצר טוב על יצר הרע ורוגז זה הוא ג"כ הגבהה והתנשאות על היצה"ר [היצר הרע] כו'. אך שהוא עיקר הביטול להיות אתכפייא כו'.

And this is [the meaning of] "And the humble," specifically, "shall increase joy in Havayah." And this is the matter of Mount Sinai: that hatred (sin'ah) descended upon the evil traits (middos), along the lines of "A person should always make the good inclination rage against the evil inclination"; and this rage, too, is an elevation and a rising above the evil inclination, etc. Only, it is chiefly self-nullification (bittul): to be [a state of] subjugation (iskafya), etc.

ועיין מ״ש עוד מענין הר בד״ה שימני כחותם.

And see what is written further on the matter of a mountain in the discourse beginning "Set me as a seal."

ועמ״ש בד״ה קול דודי בענין מדלג על ההרים ישאו הרים שלום לעם ועמ״ש סד״ה שובה ישראל:

And see what is written in the discourse beginning "The voice of my beloved," on the matter of "leaping over the mountains," [and] "May the mountains bear peace to the people"; and see what is written at the end of the discourse beginning "Return, O Israel."

LIKKUTEI TORAH • PARSHAS BAMIDBAR • MAAMAR 18

וידבר אלקים את כל הדברים האלה לאמר אנכי כו׳

And G-d Spoke All These Words

1 וידבר אלקים את כל הדברים האלה לאמר אנכי כו׳. להבין מהו את כל הדברים האלה והל״ל [והוה ליה למימר] וידבר אלקים אנכי כו׳, אך הנה ביאור מלת האלה הוא הוראה על דבר הנראה ונגלה באתגליא.

“And G-d spoke all these words, saying: ‘I am,’” etc. [We need] to understand: what is [the meaning of] “all these words”? It should have said, “And G-d spoke: ‘I am,’” etc. But the explanation of the word “these” (ha’eleh) is that it indicates a thing that is seen and revealed, openly (be’isgalya).

2 ולכך משנה תורה מתחלת אלה הדברים כי הם הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל באתגליא,

Therefore Mishneh Torah [the Book of Deuteronomy] begins, “These are the words,” for they are “the words that Moshe spoke to all Israel,” openly;

משא״כ בספרים הראשונים נאמר וידבר ה׳ אל משה וכתיב במשה וישמע את הקול מדבר אליו משה לבדו שמע וכל ישראל לא שמעו.

whereas in the first books it is said, “And Havayah spoke to Moshe,” and it is written of Moshe, “And he heard the voice speaking to him”: Moshe alone heard, and all Israel did not hear.

3 ולכן נק׳ משנה תורה מלשון משנה למלך שאינה בבחי׳ התורה עצמה שנאמר בה וידבר ה׳ אל משה בבחי׳ העלם אלא הוא גילוי התורה אשר דבר משה אל כל ישראל,

And therefore it is called Mishneh Torah, from the expression “second (mishneh) to the king”: for it is not at the level of the Torah itself, of which it is said, “And Havayah spoke to Moshe,” in a state of concealment; rather, it is the revelation of the Torah, which Moshe spoke to all Israel.

וכן תשבע״פ [תורה שבעל פה] הוא בחי׳ אתגליא שהוא גילוי התשב״כ [התורה שבכתב] שהתשבע״פ [שהתורה שבעל פה] הוא דרך פי׳ וביאור המצות שהן בהעלם בתושב״כ [בתורה שבכתב]

And so too the Oral Torah is the level of the revealed (isgalya), for it is the revelation of the Written Torah: the Oral Torah is by way of the interpretation and explanation of the mitzvos, which are concealed in the Written Torah.

ועל כולם הוא אומר את כל הדברים האלה. דהיינו כל בחי׳ אתגליא הן התשבע״פ [התורה שבעל פה] והן משנה תורה הכל נכלל בעשרת הדברות

And concerning all of them it says, "all these words." That is, every level of the revealed, both the Oral Torah and Mishneh Torah, is all included in the Ten Commandments

(ע׳ [עיין] בגמרא פ״ק [פרק קמא] דחגיגה דף ג׳ ע״ב גבי נתנו מרועה אחד דכתיב וידבר אלקים את כל הדברים וכן הוא ג״כ ברבות נשא פי״ד [פרק י״ד / פרשה י״ד] ועיין עוד כזה ברבות כי תשא ר״פ מ״ז. יתרו ס״פ כ״ח.

(see the Gemara, the first chapter of Chagigah, page 3b, concerning "they were given from one Shepherd," for it is written, "And G-d spoke all the words"; and so it is also in Midrash Rabbah, Naso, chapter 14; and see further [something] like this in Midrash Rabbah, Ki Sisa, at the beginning of chapter 47; Yisro, at the end of chapter 28;

זח״ב [זהר חלק ב׳] תרומה קל״ה סע״א [סוף עמוד א]. ועיין עוד מענין וידבר ברבות בהר ס״פ ל״ג. נשא פי״א [פרק י״א] בתחלת הפרשה ובסופה בקהלת רבה בפסוק לכל זמן)

Zohar, Part II, Terumah, end of 135a. And see further on the subject of "And [He] spoke" in Midrash Rabbah, Behar, at the end of chapter 33; Naso, chapter 11, at the beginning of the chapter and at its end; [and] in Koheles Rabbah, on the verse "To everything there is a season").

וכולם וידבר אלקים בסיני שנתצמצם אור א״ס ב״ה בבחי׳ אלקים מדת הצמצום בכל הדברים האלה כי מפי הגבורה שמענום (ע׳ [עיין] זהר ח״ב [חלק ב׳] פ״ו א׳ כ״ה ב׳ ח״ג [חלק ג׳] קל״ג א׳ ח״ב [חלק ב׳] דר״ו סע״א [סוף עמוד א]).

And all of them [are in] "And Elokim spoke" at Sinai: that the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, contracted itself into the level of Elokim, the attribute of tzimtzum (contraction), in all these words; for "from the mouth of the Power (haGevurah) we heard them" (see the Zohar, Part II, 86a, 25b; Part III, 133a; Part II, end of 206a).

והנה כלל נתינת התורה לישראל היה ברעש וקולות וברקים ולכאורה עשרת הדברות הם דברים פשוטים לא תרצח לא תנאף כו׳

Now, the giving of the Torah to Israel, as a whole, was with quaking, with thunder and with lightning; yet seemingly the Ten Commandments are simple things: "You shall not murder; you shall not commit adultery," etc.

אלא הענין הוא כי תכלית נתינת התורה כדי להיות גילוי אור א״ס ב״ה ממש שכשמו כן הוא אין לו סוף כו׳ המלובש בתורה שהיא חכמתו ית׳ והוא וחכמתו א׳ כי הוא המדע והוא היודע כו׳

But the matter is that the purpose of the giving of the Torah is in order that there be a revelation of the actual Infinite Light, blessed be He, who is as His name: He has no end, etc., which is enclothed in the Torah, which is His wisdom, may He be blessed; and He and His wisdom are one, for "He is the knowledge and He is the knower," etc.;

להיות גילוי זה למטה בדברים גשמיים דוקא.

[and that] this revelation be below, specifically in physical things.

וזהו וידבר אלקים את כל הדברים האלה. כדי לאמר אנכי ה׳ אלקיך דהיינו להיות אנכי הוא מהותו ועצמותו ית׳ ממש בבחי׳ גילוי עד שיהי׳ [שיהיה] נקרא אלקיך (ועיין מענין וידבר כו׳ לאמר ברבות כי תשא ר״פ מ׳).

And this is [the meaning of] "And Elokim spoke all these words": in order "to say: 'I am Havayah your G-d'"; that is, that "I" (Anochi), which is His very being and essence, may He be blessed, be in a state of revelation, until He is called "your G-d." (And see on the subject of "And [He] spoke… saying" in Midrash Rabbah, Ki Sisa, at the beginning of chapter 40.)

אך כדי לבא למעלה ומדרגה זו צ״ל תחלה ספירת העומר ז׳ שבועות תספר לך מהחל חרמש בקמה.

But in order to reach this height and level, there must first be the Counting of the Omer: "Seven weeks you shall count for yourself; from when the sickle is first [put] to the standing grain."

והענין כי בקמה היינו המדות הטבעיות שמנה״ב [שמנפש הבהמית] שהן בחי׳ יש כמו קמה שעומדת על עמדה וקיומה ונצבת במעמד קיום וחזק.

And the matter is that "the standing grain" refers to the natural emotive attributes (middos) of the animal soul, which are at the level of a separate existence (yesh), like standing grain that stands in its place and in its existence, and stands firm in a stance of endurance and strength.

4 וכך המדות הטבעיות הן חזקות בגוף בטבען ובתולדותן וצריך להכניען ולהשפילן בבחי׳ אתכפיא ואתהפכא ולהניף עליהם חרמש להכריתן ולכלותן ולהפכן ממש לאין להיות ז׳ מדות הטבעיות שמנפש הבהמית.

And so the natural emotive attributes are strong in the body, by their nature and from their birth; and one must subdue them and humble them, in the manner of subjugation and transformation (iskafya and is'hapcha), and lift a sickle over them, to cut them off, to consume them and actually to turn them into nothing, they being the seven natural emotive attributes of the animal soul.

ז׳ שבועות תספר לך. שתהיינה בטלות ונכללות במדות עליונות לך ה׳ הגדולה והגבורה כו׳ שהן בטלין באור א״ס ממש כמ״ש לך ה׳ כו׳.

"Seven weeks you shall count for yourself (lecha)": that they should be nullified and included in the supernal attributes, "Yours (lecha), Havayah, is the greatness and the might," etc., which are nullified in the actual Infinite Light, as it is written, "Yours, Havayah," etc.

וז״ש [וזהו שכתוב] וכל קומה לפניך תשתחוה פי׳ קומה בחי׳ קמה תשתחוה לפניך ממש, ועי׳ בזח״ב [בזהר חלק ב׳] תצוה קפ״ג א׳:

And this is [the meaning of] what is written, "And every stature (komah) shall bow down before You": that is, "stature," the level of the standing grain (kamah), "shall bow down before You," actually. And see Zohar, Part II, Tetzaveh, 183a.

5 ב וביאור הדבר הנה נודע מארז״ל [מאמר רבותינו זכרונם לברכה] שנמנו וגמרו שתלמוד גדול ממעשה ואמרו ע״פ וכל חפצים לא ישוו בה (במשלי ח׳ י״א) ואפי׳ [ואפילו] חפצי שמים.

2. The explanation of the matter: it is known from the saying of our Sages, of blessed memory, that "they took a vote and concluded that study is greater than deed"; and they said on [the verse] "And all desirable things cannot compare to it" (in Proverbs 8:11): "even the desires of Heaven."

ובירושלמי (פ״ק [פרק קמא] דפאה) איתא מ״ד [מאן דאמר] שאפילו לדבר א׳ מן התורה אין כל המצות כדאי כו׳,

And in the Jerusalem Talmud (the first chapter of Peah) there is one who says that all the mitzvos [together] are not worth even one word of the Torah, etc.;

וקרוב לזה הוא ברבות נח ס״פ ל״ה ועיין בסוף קהלת רבה בפסוק ויותר שהיה קהלת חכם.

and close to this is in Midrash Rabbah, Noach, at the end of chapter 35; and see at the end of Koheles Rabbah, on the verse "And besides that Koheles was wise."

אלא דבגמרא (פ״ק [פרק קמא] דמ״ק [דמועד קטן] ד״ט ע״ב) רמו קראי אהדדי

But in the Gemara (the first chapter of Moed Katan, page 9b) they set the verses against each other.

כתיב וכל חפצים לא ישוו בה אפי׳ [אפילו] חפצי שמים וכתיב וכל חפציך לא ישוו בה דמשמע חפציך ולא חפצי שמים, ומשני כאן במצוה שאפשר לעשותה על ידי אחרים וכאן במצוה שא״א כו׳,

It is written, "And all desirable things cannot compare to it," even the desires of Heaven; and it is written, "And all your desires cannot compare to it," which implies "your desires" and not the desires of Heaven. And it answers: here, with a mitzvah that can be done by others, and here, with a mitzvah that cannot, etc.

ועכ״פ [ועל כל פנים] מצוה שאפשר לעשותה ע״י אחרים מבטלין מפני תלמוד תורה ואפי׳ [ואפילו] כל המצות אינן כדאי אפי׳ [אפילו] לדבר א׳ מדברי תורה כדאיתא בירושלמי.

At any rate, a mitzvah that can be done by others is set aside because of Torah study; and even all the mitzvos are not worth even one word of the words of Torah, as is stated in the Jerusalem Talmud.

6 ולכאורה אינו מובן הלא ת״ת [תלמוד תורה] הוא העסק בפי׳ וביאור המצוה כיצד תהיה עשייתה ולמה יגדל כח ומעלת העוסק בפי׳ וביאור המצוה יותר ממעשה המצוה עצמה

Now seemingly this is not understood: is not Torah study occupation with the interpretation and explanation of the mitzvah, how it is to be performed? Why, then, should the power and merit of one who occupies himself with the interpretation and explanation of the mitzvah be greater than the performance of the mitzvah itself,

להיות מבטלין מצוה שאפשר לעשותה על ידי אחרים כגון הפרשת תרומה ע״ד משל שאפשר ע״י שליח בשביל עסק התורה שיהיה לו פנאי לעסוק בהלכות תרומה ויהיה הוא עוסק בפי׳ וביאור המצוה והמצוה תיעשה ע״י אחרים.

so that one sets aside a mitzvah that can be done by others, such as, by way of example, the separation of terumah, which can [be done] through an agent, for the sake of occupation with the Torah: so that he may have leisure to occupy himself with the laws of terumah, and he himself be occupied with the interpretation and explanation of the mitzvah, while the mitzvah is done by others?

אך הענין הוא כמארז״ל [כמאמר רבותינו זכרונם לברכה] אם אין חכמה אין יראה אם אין יראה אין חכמה.

But the matter is as our Sages, of blessed memory, said: "If there is no wisdom, there is no awe; if there is no awe, there is no wisdom."

7 וצריך להבין איך להתחיל. ויובן ענין זה בהקדים לבאר כי הנה נודע שבחיות ואור א"ס המחיה ומהוה את כל העולמות מריש כל דרגין כו׳ יש ב׳ בחי׳

And we need to understand how to begin. This matter will be understood by first explaining that, as is known, in the life-force and the Infinite Light that gives life to and brings into being all the worlds, from the head of all levels, etc., there are two levels.

הא׳ הוא בחי׳ ממלא כל עלמין להיות החיות מלובש וממולא תוך עלמין ממש ע"י ריבוי השתלשלות בדרך עילה ועלול וצמצומים רבים וירידת המדרגות ממדרגה למדרגה.

The first is the level of the light that fills all worlds (memalei kol almin): that the life-force be actually enclothed and filled within the worlds, through many [stages of] the chain of descent (hishtalshelus), by way of cause and effect, and many contractions, and the descent of the levels from level to level.

8 ומבשרי אחזה כמו התלבשות השכל במדות ומדות במחשבה ומחשבה בדיבור שיורד ומשתלשל מדרגה אחר מדרגה עד שנעשה מחשבה דיבור ומעשה ודי חושים ראיה שמיעה כו׳.

And "from my flesh I see": as with the enclothing of the intellect in the emotive attributes (middos), and of the emotive attributes in thought, and of thought in speech, which descends and comes down in a chain, level after level, until it becomes thought, speech and action, and the four senses, sight, hearing, etc.

והחיות השורה במוח ולב ומלב מתפשט לכל האיברים שמקבלים לפי מזגם ותכונתם להיות זה ראש וזה רגל כו׳.

And the life-force that rests in the brain and the heart spreads out from the heart to all the limbs, which receive [it] according to their makeup and their nature, so that this one is a head and that one a foot, etc.

9 וכל זה הוא דרך וסדר ההשתלשלות. להיות מתפשט כח הנפש וחיותו ממולא בכל הגוף שיהיו איברי הגוף ממולאים מכח וחיות הנמשך אליהם ומקבלים כל אחד לפי מזגו ותכונתו

And all this is the way and the order of the chain of descent (hishtalshelus): that the power of the soul and its life-force spread out and fill the whole body, so that the limbs of the body are filled with the power and life-force drawn to them, each one receiving according to its makeup and its nature.

ואין זה אלא בבחי׳ התפשטות כחות הנפש כי הנפש עצמה אין לה בחי׳ התחלקות לכמה כחות פרטים אלא שכל הכחות כלולים ומתאחדים ואין עולים בשם כח פרטי כלל.

And this is only at the level of the extension of the soul's powers; for the soul itself has no division into several particular powers; rather, all the powers are included and united [in it], and do not come under the name of a particular power at all.

אך מ״מ הכחות ההם וראשיתם כח החכמה והשכל שמתפשט מהנפש הוא נמשך מעצמיות הנפש עצמה שלכך נקרא נפש המשכלת ע״ש [על שם] כח השכל שמתפשט ממנה שהוא ראש ועיקר לכל הכחות כולם.

Yet nevertheless, those powers, and the first of them, the power of Chochmah (wisdom) and intellect that spreads out from the soul, are drawn from the very essence of the soul itself. Therefore it is called "the intellective soul" (nefesh hamaskeles), on account of the power of intellect that spreads out from it, which is the head and the principal of all the powers.

שעם היות שאין בנפש גילוי כח השכל פרטי מיוחד בפני עצמו. מ״מ מאחר שההתפשטות כח השכל המפשט מהנפש גם קודם התפשטותו הי׳ [היה] כלול בנפש אלא שהיה בנפש בהעלם.

For although there is no revelation in the soul of a particular power of intellect, distinct by itself, nevertheless, since the extension of the power of intellect that spreads out from the soul was, even before its extension, included in the soul, only that it was in the soul in concealment,

10 וההתפשטות הוא שיצא מההעלם אל הגילוי הרי היא מעצמיות הנפש. ולכך גם אחר ההתפשטות בבחי׳ גילוי כח שכל פרטי בפי״ע [בפני עצמו] הרי הוא מתאחד עם הנפש ממש עד שנקרא הנפש על שמו נפש המשכלת.

and the extension is its coming out from concealment into revelation, it is thus from the essence of the soul. Therefore, even after the extension, at the level of the revelation of a particular power of intellect by itself, it is actually united with the soul, so much so that the soul is called by its name, "the intellective soul."

11 וככה ככל המשל הזה הוא ענין בחי׳ השתלשלות החיות מאור א״ס ב״ה להחיות כל העולמות בחי׳ ממלא כל עלמין.

And just so, entirely like this analogy, is the matter of the chain of descent of the life-force from the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, to give life to all the worlds: the level of the light that fills all worlds (memalei kol almin).

כי הנה כתיב אתה הוא ה׳ לבדך אתה עשית את השמים שמי השמים,

For it is written, “You are He, Havayah, alone; You have made the heavens, the heavens of the heavens.”

פי׳ לבדך שהוא לבדו יתי׳ יחיד ומיוחד דלאו דאית לך צדק ידיעא וכו׳ ולאו מכל אינון מדות איהו כלל אלא מ״מ אתה עשית את השמים כו׳.

The meaning of “alone” is that He, may He be blessed, is alone, single and unique: “not that You have a known righteousness,” etc., and He is not of any of those attributes at all. Yet nevertheless, “You have made the heavens,” etc.

דהיינו התפשטות גדולת א״ס ב״ה למעלה עד אין קץ ולמטה עד אין תכלית.

That is, the extension of the greatness of the Infinite One, blessed be He, upward without end and downward without limit.

שאין זה אלא בבחי׳ התפשטות בלבד בבחי׳ הארה וזיו כי מלכותך מלכות כל עולמים

For this is only at the level of a mere extension, at the level of a radiance and a glow; for “Your kingship is the kingship of all worlds.”

ואין זה אלא בחי׳ שם כמאמר ונזכיר שמך דהיינו כמו שם האדם שיקראו לו בשמו והוא עונה ופונה אל הקורא אותו.

And this is only at the level of a name, as it is said, “and we will mention Your name”: that is, like the name of a person, by which they call him, and he answers and turns to the one who calls him.

12 וכך כתיב וישע ה׳ אל הבל ואל מנחתו שפונה ונמשך ממנו חיות אל הברואים והוא יחיד חי העולמים מלך פי׳ שהוא עצמו יתי׳ יחיד ומיוחד לבדו

And so it is written, “And Havayah turned to Hevel and to his offering”: that He turns, and life-force is drawn from Him to the creatures. And He is “Single, the Life of the worlds, King”: that is, He Himself, may He be blessed, is single and unique, alone;

רק חי העולמים דהיינו חיות וקיום העולמות הוא מבחי׳ מלך כו׳, והנה המשכה והתפשטות זו היא כסדר המדרגות ממדרגה למדרגה

only “the Life of the worlds,” that is, the life-force and the existence of the worlds, is from the level of “King,” etc. Now, this drawing-down and extension follows the order of the levels, from level to level.

כי בעולם האצי׳ איהו וחיוהי חד שאור א״ס ב״ה מיוחד שם ביחוד גמור כמו עד״מ התאחדות נפש המשכלת עם כח השכל המתפשט ממנה כנ״ל

For in the World of Atzilus (Emanation), "He and His life-forces are one": the Infinite Light, blessed be He, is united there in a complete unity, like, by way of analogy, the union of the intellective soul with the power of intellect that spreads out from it, as mentioned above

(כי אצילות הוא בחי׳ חכמה שע״ז נאמר כולם בחכמה עשית וכמ״ש בע״ח [בעץ חיים] שמ״ז פ״ג [פרק ג׳]), וע״ז נאמר גדול ה׳ ומהולל מאד ולגדולתו אין חקר ולתבונתו אין מספר

(for Atzilus is the level of Chochmah, of which it is said, "You have made them all with wisdom (Chochmah)," and as is written in Etz Chaim, Sha'ar 47, chapter 3). And of this it is said, "Great is Havayah and highly praised, and His greatness is unsearchable," "and His understanding is without number."

ואח״כ בעולם השרפים אלף אלפין ורבוא רבבן כו׳ ומ״מ היש מספר לגדודיו כו׳. ומשם יפרד יותר להיות מונה מספר לכוכבים

And afterwards, in the world of the Seraphim, "a thousand thousands, and myriads of myriads," etc.; and nevertheless, "Is there any number to His troops?" etc. And from there it divides further, so that "He counts the number of the stars."

וכתיב המוציא במספר צבאם. המוציא לשון המוציא מרה״י [מרשות היחיד] לרה״ר [לרשות הרבים] כי רה״י [רשות היחיד] הוא עולם האצילות איהו וחיוהי חד ומשם יפרד בריבוי התחלקות המדרגות מעולם עד עולם להיות בחי׳ רה״ר [רשות הרבים] טורי דפרודא,

And it is written, "He who brings out their host by number." "He who brings out" (hamotzi) is the expression used of one who carries out from the private domain to the public domain: for the private domain is the World of Atzilus, [where] "He and His life-forces are one," and from there it divides, through the many divisions of the levels from world to world, to become the level of the public domain, "the mountains of separation."

ומ״מ מרוב אונים ואמיץ כח איש לא נעדר פי׳ שלא נעדר מבחי׳ ביטול שזהו כלל בכל סטרא דקדושה ואפי׳ [ואפילו] במדרגות תחתונים נמשך בחי׳ ביטול היש בכל עולם לפי מדרגתו. וכ״ז [וכל זה] הוא בחי׳ הא׳ שהוא בחי׳ ממלא כל עלמין כסדר השתלשלות המדרגות:

And nevertheless, "by the greatness of His might, and because He is strong in power, not one is lacking": that is, not one is lacking the level of self-nullification (bittul); for this is a rule throughout the side of holiness, and even in the lower levels the nullification of the yesh (self-existence) is drawn down, in each world according to its level. And all this is the first level, the level of the light that fills all worlds, in the order of the chain of descending levels.

13 ג אך הבחי׳ הב׳ הוא בחי׳ סוכ״ע דהיינו שסובב ומקיף כלהו עלמין בהשואה א׳ השוה ומשוה כו׳.

3. But the second level is the level of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin): that is, that it encircles and surrounds all the worlds equally, as one, "equal, and making equal," etc.

והמשכה זו היא בבחי׳ מקיף והעלם בלבד ואינה באה לידי גילוי פנימי במוח ולב האדם דלית מחשבה תפיסא ביה כלל

And this drawing-down is only in the manner of something encompassing (makif) and concealed, and it does not come to an inner revelation in a person's mind and heart, for "no thought can grasp Him at all";

כי המשכה זו היא מעצמיות אור א״ס ב״ה שלמעלה מגדר עלמין ואני ה׳ לא שניתי ואין ערוך לך וכטיפה מים אוקיינוס כו׳.

for this drawing-down is from the essence of the Infinite Light, blessed be He, which is above the bounds of worlds; and "I, Havayah, have not changed," and "there is no comparison to You," and like a drop of water [to] the ocean, etc.

14 ואין כח בשום נברא שהוא מחודש מאין ליש להכיל גילוי אור זה שלא יתבטל במציאות ממש.

And no created being, which is brought into being anew from nothing to something, has the power to contain the revelation of this light without being actually nullified out of existence.

רק מ״מ ארז״ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] דאע״ג [דאף על גב] דאיהו לא חזי מזליה חזי גבי דניאל והאנשים אשר היו עמו

Yet nevertheless, our Sages, of blessed memory, said that "although he does not see, his mazal sees," concerning Daniel and the men who were with him,

כדכתיב וראיתי אני לבדי את המראה והאנשים אשר היו עמי לא ראו אבל חרדה גדולה נפלה עליהם.

as it is written, "And I alone saw the vision, and the men who were with me did not see, but a great trembling fell upon them."

15 ואמרו בגמרא מאחר דלא חזו מאי טעמא איבעית משום דמזלייהו חזו. פי' מזלייהו מלשון יזל מים מדליו שהוא לשון המשכה ומזל הוא המפעיל וממשיך המשכה ההיא.

And they said in the Gemara: "Since they did not see, why were they frightened? Because their mazal saw." The meaning of "their mazal" (mazlayhu) is from the expression "Water shall flow (yizal) from his buckets," which is an expression of drawing down; and the mazal is that which brings about and draws down that flow.

והיינו הנשמה שלמעלה שאינה מלובשת בגוף כי לא כל הנשמה מלובשת רק הארה והתפשטות ממנה וכל עצמיות הנשמה חופפת עליו מלמעלה

And this is the soul above, which is not enclothed in the body; for not all of the soul is enclothed, only a radiance and extension from it, while the whole essence of the soul hovers over him from above,

והוא נקרא בשם מזל שממנה ניזל השפעה להתפשטות הנשמה המלובשת בגוף ובבחי' מזלייהו דחזו נפלה עליהם חרדה גדולה.

and it is called by the name mazal, for from it influence flows (nizal) to the extension of the soul that is enclothed in the body. And through the level of "their mazal" that saw, "a great trembling fell upon them."

כי דניאל שראה את המראה שנתפסה בכח השגתו לא נפל עליו אימה ופחד

For upon Daniel, who saw the vision, which was grasped by his power of comprehension, dread and fear did not fall;

אבל האנשים אשר היו עמו מאחר שלא היה בכח השגתם להכיל את המראה אלא בבחי׳ מזלייהו שהוא למעלה מן ההשגה כי השגה הוא מבחי׳ התפשטות הנפש בגוף האדם בהתלבשותה במוחו ומוח שכלם היה קטן מהכיל את המראה לכך נפל עליהם חרדה גדולה.

but the men who were with him, since it was not within their power of comprehension to contain the vision except at the level of their mazal, which is above comprehension (for comprehension comes from the level of the soul's extension in a person's body, as it is enclothed in his brain, and the brain of their intellect was too small to contain the vision), therefore a great trembling fell upon them.

16 וכך הוא בענין גילוי אור א״ס בבחי׳ מזל שהוא הנשמה שלמעלה מהתלבשות בגוף לפי שאין גילוי זה בא לידי התלבשות להיות נתפס ונקלט במוח שכלו לכך תפול עליו אימה ופחד וחרדה גדולה,

And so it is with the revelation of the Infinite Light at the level of the mazal, which is the soul that is above enclothement in the body: since this revelation does not come to be enclothed, so as to be grasped and absorbed in the brain of one's intellect, therefore dread and fear and great trembling will fall upon him.

(ועמ״ש במ״א ע״פ האזינו ענין מזליה שהוא בחי׳ אין שלמעלה מהחכמה והשתא א״ש [אתי שפיר] דבחי׳ סובב יוכל להתגלות לבחי׳ מזל).

(And see what is written elsewhere, on the verse "Give ear" (Ha'azinu), on the matter of "his mazal," that it is the level of ayin (nothingness), which is above Chochmah; and now it is well understood that the level of sovev can be revealed to the level of mazal.)

ועל יראה גדולה כזו שהיא למעלה מההשגה במוח שכלו רק בבחי׳ מזלייהו אמרו אם אין חכמה אין יראה.

And about such a great awe, which is above comprehension in the brain of one's intellect, [being] only at the level of "their mazal," they said: "If there is no wisdom, there is no awe."

וכמ״ש ויצונו ה׳ לעשות את כל החקים האלה ליראה כו׳ שלהיות גילוי זה בבחי׳ מזלייהו עד שתפול עליו אימה ופחד הוא ע״י עסק התורה דאורייתא מחכמה נפקת

And as it is written, "And Havayah commanded us to do all these statutes, to be in awe," etc.: that for this revelation to be at the level of "their mazal," until dread and fear fall upon him, is through occupation with the Torah; for "the Torah comes forth from Chochmah,"

והוי׳ בחכמה כו׳ שאור א״ס ב״ה שורה ומתגלה בחכמה כח מ״ה [מה] בחי׳ ביטול שאין אור א״ס ב״ה שורה ומתגלה אלא במה שבטל כו׳, (ועמ״ש מזה בפ׳ ואתחנן בד״ה ואהבת את יעו״ש [יעויין שם]).

and "Havayah, in wisdom (Chochmah)," etc.: for the Infinite Light, blessed be He, rests and is revealed in Chochmah, koach mah ("the power of 'what'"), the level of self-nullification (bittul); for the Infinite Light, blessed be He, rests and is revealed only in that which is nullified, etc. (And see what is written on this in Parshas Va'eschanan, in the discourse beginning "And you shall love…"; see there.)

והיינו התורה שהיא חכמתו ית׳ ממש והוא וחכמתו אחד כי הוא המדע והוא היודע כו׳.

And this is the Torah, which is actually His wisdom, may He be blessed; and He and His wisdom are one, for "He is the knowledge and He is the knower," etc.

ועיקר גילוי זה למעלה במקור התורה שהיא בחי׳ חכמה עילאה היא בבחי׳ מזל שמזיל וממשיך השפעה מגילוי זה להתפשטות התורה שלפנינו המלובשת בג שמיות.

And the main [place] of this revelation above, in the source of the Torah, which is the level of the supernal Chochmah (Chochmah Ila'ah), is at the level of mazal, which makes the influence of this revelation flow (mazil) and draws it down to the extension of the Torah before us, which is enclothed in physicality.

והנה תלת קשרין מתקשראן דא בדא ישראל באורייתא כו׳ וישראל נק׳ חיילין דאורייתא בזהר (ר״פ במדבר קי״ז ב׳) ע״פ שאו את ראש בני ישראל כו׳

Now, "three bonds are bound one to another: Israel to the Torah," etc.; and Israel are called "the hosts of the Torah" in the Zohar (at the beginning of Parshas Bamidbar, 117b), on the verse "Lift up the head of the children of Israel," etc.;

כי ס״ר אותיות התורה הן שורש ומקור ס״ר נשמות ישראל כל אות שורש ומקור נשמה א׳ כו׳,

for the six hundred thousand letters of the Torah are the root and source of the six hundred thousand souls of Israel, each letter the root and source of one soul, etc.

ובעסק התורה למטה תעורר שורש נשמתו למעלה בחי׳ מזל להמשיך גילוי אור א״ס ב״ה המלובש בחכמה עילאה מקור התורה ששם יסודתה של הנשמה בהררי קדש

And through occupation with the Torah below, he will arouse the root of his soul above, the level of mazal, to draw down the revelation of the Infinite Light, blessed be He, which is enclothed in the supernal Chochmah, the source of the Torah, where the soul's "foundation is on the holy mountains";

להיות נמשך בחי׳ גילוי זה בבחי׳ מזלא שרש הנשמה למעלה ותפול עליו אימה ופחד וחרדה גדולה מפני גילוי אור ה׳ א״ס ב״ה ממש בבחי׳ מזלייהו דחזו.

so that this revelation be drawn down at the level of the mazal, the root of the soul above, and dread and fear and great trembling fall upon him because of the revelation of the very light of G-d, the Infinite One, blessed be He, at the level of "their mazal saw."

(ועמ״ש מזה בד״ה וזאת המצוה אשר צוה ובד״ה כי תצא. ועו״ל [ועוד יש לומר] בענין זה עפמ״ש [על פי מה שכתוב] בפ׳ בשלח ע״פ ויראו העם את ה׳ ויאמינו בה׳ שיש ב׳ שמות בי״ג מדות הרחמים ופסיק טעמא ביניהו

(And see what is written on this in the discourse beginning "And this is the commandment which [Havayah] commanded," and in the discourse beginning "When you go out." And one may further explain this matter according to what is written in Parshas Beshalach on the verse "And the people stood in awe of Havayah, and they believed in Havayah": that there are two Names in the Thirteen Attributes of Mercy, and a pause in the cantillation separates them;

ובחי׳ שם הוי״ה המהוה השתלשלות העולמות ממנו נמשך היראה שיראה הוא ע״י גילוי כמו והנורא בתוספת וי״ו משא״כ בבחי׳ שם הוי״ה שלמעלה מהשתלשלות סובב כל עלמין נאמר רק ויאמינו אבל לא שיומשך משם בחי׳ יראה.

and the level of the Name Havayah that brings into being the chain of the worlds: from it awe is drawn down, for awe comes through revelation, as in "and the awesome" (vehanora), with the added vav; whereas of the level of the Name Havayah that is above the chain of descent, sovev kol almin, it says only "and they believed," but not that the level of awe be drawn down from there.

וזה היה קודם מ״ת [מתן תורה] אבל מ״ת [מתן תורה] הוא ויצונו כו׳ ליראה פי׳ שע״ז יומשך גילוי שם הוי׳ סוכ״ע ג״כ שיהי׳ [שיהיה] מזה ממש בחי׳ יראה.

And this was before the Giving of the Torah; but the Giving of the Torah is "And He commanded us," etc., "to be in awe": that is, that through this the revelation of the Name Havayah of sovev kol almin will also be drawn down, so that from it there will actually be the level of awe.

ואיך הוא זהו ע״י מזלייהו דחזי בשרש התורה שהיא ג״כ מבחי׳ מזלא עילאה כמ״ש באדרא דנשא קל״ד א׳ בפי׳ הכל תלוי במזל אפי׳ [אפילו] ס״ת [ספר תורה] בהיכל כו׳

And how is this? It is through "their mazal sees," in the root of the Torah, which is also from the level of the supernal mazal (mazala ila'ah), as is written in the Idra of Naso, 134a, explaining "Everything depends on mazal, even a Torah scroll in the ark," etc.,

וכנזכר לעיל דהיינו שמזיל וממשיך ההשפעה לתורה שלפנינו כו׳, ונמצא יש ב׳ בחי׳ יראה הא׳ יראה תתאה הב׳ יראה עילאה ע״ד דמזלייהו חזו

and as mentioned above: that is, that it makes the influence flow and draws it down to the Torah before us, etc. It follows that there are two levels of awe: the first, the lower awe (yirah tata'ah); the second, the higher awe (yirah ila'ah), in the manner of "their mazal saw."

ולכן אין מבטלין ת״ת [תלמוד תורה] למצוה שאפשר לעשותה ע״י אחרים דכיון שתכלית התורה הוא ויצונו כו׳ ליראה כו׳, ועיקר התגלות יראה עילאה הוא ע״י התורה כי אם אין חכמה אין יראה)

Therefore Torah study is not set aside for a mitzvah that can be done by others; for since the purpose of the Torah is "And He commanded us," etc., "to be in awe," etc., and the main revelation of the higher awe is through the Torah, for "if there is no wisdom, there is no awe.")

(ועמ״ש עוד מענין עסק התורה בד״ה כי ביום הזה יכפר בפ׳ אחרי בפי׳ והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום כו׳ ע״ש).

(And see further what is written on the subject of occupation with the Torah in the discourse beginning "For on this day He shall atone," in Parshas Acharei, in the explanation of "And these words which I command you this day shall be," etc.; see there.)

אמנם למצוה שאי אפשר לעשותה ע״י אחרים מבטלין ת״ת דאל״כ [דאם לא כן] הרי אם אין יראה תתאה אין חכמה כו׳ וכשמבטל המ״ע [המצות עשה] הרי פורק יראה כו׳.

However, for a mitzvah that cannot be done by others, Torah study is set aside; for otherwise, if there is no lower awe, there is no wisdom, etc.; and when he neglects the positive commandment, he casts off awe, etc.

ועיקר יראה עילאה זו איתא בהרמ״ז [בהרב משה זכות] ר״פ וישב ופ׳ אחרי שהוא נמשך מגבורה דעתיק יראה גימ׳ [גימטריא] גבורה והוא המלובש במו״ס [במוחא סתימאה] שמשם המשכת בחי׳ מזלא שהוא מקור המשפיע לתורה שלפנינו דמחכמה נפקת.

And [as for] the essence of this higher awe, it is stated in the Ramaz, at the beginning of Parshas Vayeshev and in Parshas Acharei, that it is drawn from the Gevurah of Atik (yirah, "awe," is numerically equal to gevurah), which is what is enclothed in the Mocha Stima'ah (the hidden brain), from which the level of the mazal is drawn down, which is the source that flows to the Torah before us, which "comes forth from Chochmah."

17 וע׳ באגה״ק [באגרת הקודש] כשהאדם עוסק בתורה דיוקנו עוסק למעלה בתורה היינו התקשרות מזלי׳ [מזליה] של הנשמה במקור התורה וע״ז נמשך יראה עילאה הנ״ל.

And see in Iggeres HaKodesh: "When a person occupies himself with the Torah, his image (deyokno) occupies itself above with the Torah": that is, the bond of the soul's mazal with the source of the Torah; and through this the higher awe mentioned above is drawn down.

עוד יש לבאר ענין זה באופן אחר קצת והוא עפמ״ש [על פי מה שכתוב] בענין שרש העבודה ומצות תלמוד תורה והוא שהנשמה עצמה היא למעלה מהחכמה עד שהחכמה וכ״ש [וכל שכן] שאר בחי׳ הנפש בינה ודעת וז׳ מדות הם רק בחי׳ כלים לעצמיות הנשמה שהיא למעלה מהשכל,

This matter can be explained further in a somewhat different way, according to what is written on the subject of the root of [divine] service and the mitzvah of Torah study: that the soul itself is above Chochmah, so that Chochmah, and all the more so the other levels of the soul, Binah and Daas and the seven emotive attributes (middos), are only at the level of vessels for the essence of the soul, which is above intellect.

ועד״ז ויותר מזה לאין קץ שאור א״ס ב״ה הוא למעלה מעלה מהחכמה אלא שמ״מ שורה ומתייחד בחכמה ואורייתא מחכמה נפקת הרי יש בה השראת אור א״ס ב״ה שלמעלה מהחכמה

And in the same way, and infinitely more so, the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, is far, far above Chochmah; but nevertheless it rests in Chochmah and is united with it, and "the Torah comes forth from Chochmah"; thus in it [the Torah] there is the indwelling of the Infinite Light, blessed be He, which is above Chochmah.

וע״י התקשרות שכל האדם בחכמה שבתורה ע״ז יהיה ג״כ גילוי אור א״ס שלמעלה מהחכמה שהוא שורה בחכמה שבתורה

And through the bond of a person's intellect with the wisdom (Chochmah) that is in the Torah, through this there will also be a revelation of the Infinite Light that is above Chochmah, which rests in the wisdom of the Torah:

יהיה גילוי ממנו לבחי׳ הנשמה שלמעלה מהחכמה כו׳ שהחכמה מתאחדת עם הנשמה אף שהנשמה עצמה היא למעלה מהחכמה כנ״ל.

there will be a revelation from it to the level of the soul that is above Chochmah, etc.; for Chochmah is united with the soul, even though the soul itself is above Chochmah, as mentioned above.

18 ולכן ע״י עסק התורה שהוא התקשרות שכל האדם בחכמתו של הקב״ה

Therefore, through occupation with the Torah, which is the bond of a person's intellect with the wisdom of the Holy One, blessed be He,

ע״י״ז גם עצמיות הנשמה שלמעלה מהחכמה והשכל תתכלל ממש בעצמיות אור א״ס ב״ה שלמעלה גם מהחכמה עילאה כו׳ וכמ״ש מזה באריכות בביאור ע״פ ולא תשבית מלח.

through this even the essence of the soul, which is above Chochmah and intellect, will actually be included in the essence of the Infinite Light, blessed be He, which is above even the supernal Chochmah, etc.; as is explained on this at length in the explanation of the verse "And you shall not omit the salt."

וזהו אם אין חכמה אין יראה דא״א להיות גילוי זה במזלייהו ועצמיות הנשמה שממנו נמשך היראה עילאה הנ״ל אא״כ [אלא אם כן] ע״י התקשרות שכל האדם בחכמה שבתורה משום דהוי׳ בחכמה וכנ״ל ממשל קריאת שם נפש המשכלת:

And this is "If there is no wisdom, there is no awe": for there cannot be this revelation in "their mazal" and in the essence of the soul, from which the higher awe mentioned above is drawn, except through the bond of a person's intellect with the wisdom of the Torah; because "Havayah [is] in wisdom (Chochmah)," and as mentioned above from the analogy of the soul's being called by the name "the intellective soul."

19 ד אך כדי לבוא למעלה ומדרגה זו להמשיך בחי׳ חכמה עילאה מקור התורה שבה מלובש אור א״ס ב״ה ממש ומיוחדת עמו ביחוד גמור

4. But in order to reach this height and level, to draw down the level of the supernal Chochmah, the source of the Torah, in which the very Infinite Light, blessed be He, is enclothed, and which is united with Him in a complete unity,

להיות גילוי זה למטה בעסק התורה שלפנינו המלובשת בגשמיות בבחי׳ יראה וחרדה גדולה ע״ז אמרו אם אין יראה אין חכמה.

so that this revelation be below, in occupation with the Torah before us, which is enclothed in physicality, at the level of awe and great trembling: about this they said, "If there is no awe, there is no wisdom."

20 והיא בחי' יראה תתאה בקיום המצות מעשיות בפועל ממש. כי הנה המצות הן מצות המלך

And this is the level of the lower awe, in the actual fulfillment, in deed, of the practical mitzvos. For the mitzvos are the commands of the King;

ובקיומם מקיים שום תשים עליך מלך ויראה זו היא הכנה להמשיך על ידה גילוי אור א"ס ממש המלובש בח"ע [בחכמה עילאה] שע"י עסק התורה.

and by fulfilling them one fulfills "You shall surely set a king over yourself." And this awe is a preparation, through which to draw down the revelation of the very Infinite Light that is enclothed in the supernal Chochmah, which [comes] through occupation with the Torah.

21 וזהו קדשנו במצותיך תחלה ואח"כ ותן חלקנו בתורתך. והענין כי פ' קדשנו הוא לשון קידושין ואירוסין וכמ"ש וארשתיך לי לעולם והיינו ע"י המצות.

And this is [the meaning of] "Sanctify us with Your commandments" first, and afterwards "and grant our portion in Your Torah." The explanation is that "sanctify us" (kadsheinu) is an expression of kiddushin and betrothal, as it is written, "And I will betroth you to Me forever"; and that is through the mitzvos.

שכמו הקדושין הם ע"י שנותן הטבעת באצבע הכלה שהיא בחי' חיצוניות בלבד ועי"ז היא מתקדשת לו ונקנית לו בביאה שהיא המשכה פנימית.

For just as kiddushin is through his placing the ring on the bride's finger, which is only an outer matter (chitzoniyus), and through this she is consecrated to him and is acquired by him in union, which is an inner drawing-down;

כך המצות הגם שהם בחי' חיצוניות ולבושים להנפש מ"מ בהם ועל ידם נעשה בחי' קדושין להיות שום תשים עליך מלך בבחינת חיצונית והייתם קדושים לאלקיכם

so too the mitzvos: although they are an outer matter and garments for the soul, nevertheless in them and through them the level of kiddushin comes about, so that there is "You shall surely set a king over yourself" in an outer manner, and "you shall be holy to your G-d";

ובזה ותן חלקנו בתורתך, בתורתך דייקא שתהא שורה ומתגלה המשכת ח"ע [חכמה עילאה] בבחי' פנימית בבחי' זיווג ויחוד ממש.

and with this, "and grant our portion in Your Torah": "in Your Torah" specifically, so that the drawing-down of the supernal Chochmah may rest and be revealed in an inner manner (pnimiyus), as an actual union and oneness.

22 וכמארז"ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] ע"פ וביום חתונתו זה מ"ת [מתן תורה] שהיא בחי' חתונתו ממש,

And as our Sages, of blessed memory, said on the verse "and on the day of his wedding": "this is the Giving of the Torah," which is actually the level of His wedding.

ולכן אמרו רז"ל [רבותינו זכרונם לברכה] כל האומר אין לי אלא תורה אפי' [אפילו] תורה אין לו כי א"א להמשיך בחי' התורה במקורה ושרשה שהיא ח"ע [חכמה עילאה] בבחי' פנימית בלי קדימת המצות בבחי' יראה תתאה בחי' חיצוני'.

And therefore our Sages, of blessed memory, said, "Whoever says, 'I have nothing but Torah,' does not have even Torah"; for it is impossible to draw down the Torah in its source and root, which is the supernal Chochmah, in an inner manner, without the mitzvos coming first, at the level of the lower awe, the outer level.

וזהו שארז"ל [שאמרו רבותינו זכרונם לברכה] שאחר שקיבל עליו עומ"ש [עול מלכות שמים] יקבל עליו עול מצות כי א"א להיות קיום אמיתי לקבלת עומ"ש [עול מלכות שמים] שבפרש' [שבפרשת] ראשונה להיות עי"ז ודברת בם בשבתך בביתך כו' כי"א ע"י עול מצות המלך שהם בחי' קדושין כנ"ל:

And this is [the meaning of] what our Sages, of blessed memory, said: that after he has accepted upon himself the yoke of the Kingdom of Heaven, he should accept upon himself the yoke of the mitzvos. For there cannot be a true fulfillment of the acceptance of the yoke (kabbalas ol) of the Kingdom of Heaven in the first section [of the Shema], so that through it [there be] "and you shall speak of them when you sit in your house," etc., except through the yoke of the King's commands, which are the level of kiddushin, as mentioned above.

23 אך הנה כ"ז [כל זה] הוא דרך וסדר העבודה להקדים יראה תתאה בקיום המצות תחלה אם אין יראה אין חכמה. ואח"כ אם אין חכמה אין יראה

Now, all this is the way and the order of [divine] service: to begin with the lower awe, in the fulfillment of the mitzvos, first: "If there is no awe, there is no wisdom." And afterwards, "If there is no wisdom, there is no awe":

דהיינו המשכת ח"ע [חכמה עילאה] בעסק התורה שבה מלובש ומיוחד יחוד אור א"ס ב"ה עד שתפול עליו אימה ופחד בבחי' מזלייהו.

that is, the drawing-down of the supernal Chochmah through occupation with the Torah, in which the Infinite Light, blessed be He, is enclothed and united in unity, until dread and fear fall upon him at the level of "their mazal."

24 וסדר העבודה זו היא שייכא אחר שכבר ניתנו תורה ומצות לישראל. אבל בשעת מ״ת [מתן תורה] שעדיין לא היו ישראל מצווים על המצות מאין היתה המשכת התורה ח״ע [חכמה עילאה] בגילוי א״ס ב״ה ממש.

And this order of service applies once the Torah and the mitzvos have already been given to Israel. But at the time of the Giving of the Torah, when Israel had not yet been commanded concerning the mitzvos, from where did the drawing-down of the Torah, the supernal Chochmah, with the revelation of the very Infinite One, blessed be He, come?

אך ע״ז נאמר וירד ה׳ על הר סיני שהיתה אתערותא דלעילא ברצון יתׄ מאליו ולצורך שעה.

But of this it is said, "And Havayah descended upon Mount Sinai": it was an arousal from above (isarusa dil'eila), by His will, may He be blessed, of His own accord, and for the need of the hour.

רק שמ״מ ישראל הבינו מעצמם שא״א להיות קביעות זו לדורות אלא ע״י קיום המצות

Yet nevertheless, Israel understood of themselves that this could not become fixed for the generations except through the fulfillment of the mitzvos.

ולכך הקדימו נעשה לנשמע שא״א להיות נשמע הוא המשכת התורה בבחי׳ פנימית אלא ע״י נעשה בחי׳ עשיית המצות להיות כלים ומשכן להשראה והמשכה זו.

And therefore they put "we will do" before "we will hear": for there cannot be "we will hear," which is the drawing-down of the Torah in an inner manner, except through "we will do," the doing of the mitzvos, so that they be vessels and a dwelling for this indwelling and drawing-down.

25 וזהו שארז״ל [שאמרו רבותינו זכרונם לברכה] מי גילה רז זה כו׳ שהיה באמת בחי׳ רז שהוא בחי׳ העלם שהרי הגילוי היה בהמשכת התורה בלי קדימת המצות. אלא שישראל הבינו הסוד שהיה בהעלם:

And this is [the meaning of] what our Sages, of blessed memory, said: "Who revealed this secret," etc. For it was truly a secret, that is, something concealed, since the revelation came in the drawing-down of the Torah without the mitzvos coming first; but Israel understood the secret that was concealed.

26 ה אך כח גילוי זה שבמ״ת [שבמתן תורה] להיות גילוי רצון העליון ב״ה מלובש בח״ע [בחכמה עילאה] למעלה מסדר ההשתלשלות וסדר קביעות העבודה הוא ע״י ספירת העומר ז׳ שבועות תספר לך מהחל כו׳.

5. But the power of this revelation at the Giving of the Torah, that there be a revelation of the supernal will, blessed be He, enclothed in the supernal Chochmah, above the order of the chain of descent (hishtalshelus) and the fixed order of service, is through the Counting of the Omer: "Seven weeks you shall count for yourself; from when [the sickle] is first," etc.

והענין כי הנה פי׳ ענין ספי׳ [ספירה / ספירות] העומר הוא כי פי׳ ספירה הוא מלשון הארה.

And the explanation: the meaning of the matter of the Counting (sefirah) of the Omer is that the word sefirah is an expression of illumination.

27 והיינו הארות והמשכות אל העומר שהוא מן השעורים מאכל בהמה דהיינו חיות הנפש הבהמית בז׳ מדות הטבעיות המתפשטות ממנה

That is, illuminations and drawings-down to the Omer, which is of barley, the food of an animal: that is, the life-force of the animal soul, in the seven natural emotive attributes (middos) that spread out from it.

וצריך להאיר אותן ולזככן שתהיינה נכללות במדות דקדושה לך ה׳ הגדולה כו׳ בבחי׳ אתכפיא ואתהפכא.

And one must illuminate them and refine them, so that they be included in the attributes of holiness, "Yours, Havayah, is the greatness," etc., in the manner of subjugation and transformation (iskafya and is'hapcha).

והיינו ע״י המשכת היום יום שהוא המשכות ח״ע [חכמה עילאה] ב״ה שהוא אור וזרע זרוע המהפכים כו׳ ומעט אור דוחה הרבה חושך כו׳.

And this is through the drawing-down of [the count] "Today is day…," which is drawings-down of the supernal Chochmah, blessed be He, which is light, and a sown seed, which transform, etc.; and "a little light dispels much darkness," etc.

וזהו מהחל חרמש בקמה. חרמש מל׳ החרם תחרימם. קמה הן המדות שהן קמות וגם נצבות על עמדן במעמד קיום וחזק בתקפן בטבען כתולדותן שצריך להניף עליהם חרמש בחי׳ החרם תחרימם להכריתן ולהכניען תחת הקדושה.

And this is "from when the sickle is first [put] to the standing grain." Chermesh, "sickle," is from the expression "you shall utterly destroy them" (hacharem tacharimem). The "standing grain" (kamah) is the emotive attributes, which stand up (kamos) and also stand firm in their place, in a stance of endurance and strength, in their force, by their nature, as they were born; one must lift a sickle over them, the level of "you shall utterly destroy them," to cut them off and subdue them beneath holiness.

28 והנה כל הז׳ שבועות הם בבחי׳ מלחמה של נפש האלקית עם היצר הרע ונפש הבהמית להיות אתכפיא ואתהפכא והוא מבחי׳ השתלשלות מחכמה ולמטה כי בחכמה אתברירו.

Now, all the seven weeks are in the manner of a war of the G-dly soul against the evil inclination and the animal soul, to bring about subjugation and transformation; and this is from the level of the chain of descent (hishtalshelus), from Chochmah downward, for "through Chochmah they are refined."

אך אחר גמר המלחמה שגמר ונצח כל השונאים הן ז׳ מדות הטבעים לכבשן ולהכניען אזי מאליו וממילא מתגלה רצון העליון ב״ה שהוא למעלה מעלה מגדר ההשתלשלות שהוא הסוכ״ע והוא השוה ומשוה כו׳.

But after the end of the war, when one has finished and defeated all the enemies, namely the seven natural attributes, conquering and subduing them, then of itself and as a matter of course the supernal will (ratzon), blessed be He, is revealed, which is far, far above the bounds of the chain of descent; it is the light that encompasses all worlds (sovev kol almin), and it is "equal, and making equal," etc.

29 ובבחי׳ זו לא שייך שום מלחמה כי נעשה הכל א׳ ומרה״ר [ומרשות הרבים] נעשה רה״י [רשות היחיד] ליחודו יתי׳

And at this level no war at all applies, for everything becomes one, and from the public domain it becomes a private domain for His unity, may He be blessed.

וכמשל איברי הגוף שהם בהתחלקות לאיברים פרטים לפי מזגם ותכונתם כח הראיה בעין כו׳ וזה ראש וזה רגל כו׳ מ״מ מתאחדים והיו לאחדים וכולם נשמעים לרצונו.

As in the analogy of the limbs of the body, which are divided into particular limbs according to their makeup and nature, the power of sight in the eye, etc., and this one a head and that one a foot, etc.; nevertheless they are united and "become one," and all of them obey his will.

כך עד״מ בהתגלות רצון העליון ב״ה כולם נכנסים תחת יד הקדושה ביחוד גמור בלי שום פירוד ח״ו [חס ושלום].

So too, by way of analogy, with the revelation of the supernal will, blessed be He, all of them enter under the hand of holiness in a complete unity, without any separation, G-d forbid.

30 וז״ש [וזהו שכתוב] ועשית חג שבועות להי׳ אלהיך מסת נדבת ידך אשר תתן כו׳ ולא כתיב נדבת לבך שנדבת הלב היא מורגשת בהרגשת הלב ויש מי שאוהב כו׳. ועדיין אין זה בחי׳ ביטול ממש.

And this is [the meaning of] what is written, “And you shall make the Festival of Shavuos to Havayah your G-d, according to the measure of the freewill offering of your hand that you shall give,” etc. It does not say “the freewill offering of your heart,” for the freewill offering of the heart is felt in the heart’s feeling, and there is one who loves, etc.; and this is not yet the level of actual self-nullification (bittul).

31 ובגילוי רצון העליון ב״ה בחג השבועות מתגלה הרצון שלמעלה מן הלב שאין הלב כלי קיבול להיות נתפס ומורגש בתוכו הרצון העליון

But with the revelation of the supernal will, blessed be He, on the Festival of Shavuos, the will that is above the heart is revealed, for the heart is not a vessel able to receive the supernal will, so that it be grasped and felt within it;

ואזי נק׳ נדבת היד אשר תתן מאליה ומעצמה. כאשר יברכך הי׳ אלקיך כלומר כאשר נמשך מלמעלה.

and then it is called “the freewill offering of the hand that you shall give,” of itself and on its own. “As Havayah your G-d shall bless you”: that is, as it is drawn down from above.

32 ולכן כתיב בשתי הלחם שהקריבו בשבועות חמץ תאפינה. כי חמץ הוא לשון התנשאות ובפסח אסור החמץ שיש לזה יניקה לקליפות וסט״א [וסטרא אחרא] גבהות וגסות הרוח כו׳.

And therefore it is written of the two loaves that were offered on Shavuos, “they shall be baked chametz.” For chametz is an expression of self-elevation; and on Pesach chametz is forbidden, for this gives nurture to the kelipos and the sitra achra (the other side): haughtiness and coarseness of spirit, etc.

משא״כ בשבועות שנזדככו המדות הטבעיות ועולות להיות נכללות בקדושה הרי אין ההתנשאות אלא בבחי׳ הקדושה שזו ההתנשאות היא כמ״ש לך ה׳ הגדולה כו׳

Whereas on Shavuos, when the natural emotive attributes have been refined and rise to be included in holiness, the elevation is only at the level of holiness; for this elevation is as it is written, “Yours, Havayah, is the greatness,” etc.,

ואין שם יניקה לקליפה וסט״א [וסטרא אחרא] כלל. מחמת גילוי רצון העליון ב״ה שלמעלה מעלה מגדר ההשתלשלות.

and there is no nurture there for kelipah and the sitra achra at all, because of the revelation of the supernal will, blessed be He, which is far, far above the bounds of the chain of descent.

וזהו תכלית נתינת התורה לישראל כדי שיהי׳ [שיהיה] גילוי זה שלמעלה מעלה מהשתלשלות למטה בבחי׳ וסדר ההשתלשלות בעסק התורה:

And this is the purpose of the giving of the Torah to Israel: that this revelation, which is far, far above the chain of descent, be below, within the level and the order of the chain of descent, in occupation with the Torah.

33 וזהו וידבר אלקים את כל הדברים האלה כדי לאמר אנכי ה׳אלקיך

And this is "And Elokim spoke all these words," in order "to say: 'I am Havayah your G-d.'"

כי גילוי אנכי הוא מהותו ועצמותו שלמעלה מעלה מגדר השתלשלות להיות בבחי׳ הוי׳ אלקיך ממש הוא ע״י התורה וכמ״ש בק״ש [בקריאת שמע] והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך כו׳.

For the revelation of Anochi ("I"), which is His being and essence, far, far above the bounds of the chain of descent, so that it be at the level of "Havayah your G-d" in actuality, is through the Torah; and as it is written in the Shema, "And these words which I (anochi) command you this day shall be upon your heart," etc.

אך גילוי זה הוא בבחי׳ מזלייהו דחזי וצריך להקדים עול מצות. וע״ז רומז פי׳ שניה והיה אם שמוע תשמעו אל מצותי כו׳.

But this revelation is at the level of "their mazal sees," and the yoke of the mitzvos must come first. And to this the second section alludes: "And it shall be, if you will diligently listen to My commandments," etc.;

שמבלעדי המצות אין קיום להמשכ׳ התורה כנ״ל (ועמ״ש בד״ה כי תשמע בקול גבי לשמור את כל מצותיו):

for without the mitzvos the drawing-down of the Torah has no endurance, as mentioned above. (And see what is written in the discourse beginning "When you listen to the voice," concerning "to keep all His commandments.")

LIKKUTEI TORAH • PARSHAS BAMIDBAR • MAAMAR 19

ביאור על הדברים הנ"ל

An explanation of the matters above, on "And G-d spoke all these words"

1 ביאור על הדברים הנ"ל.

An explanation of the matters mentioned above.

2 להבין שרש המצות. הנה כתיב וירא העם וינועו ויעמדו מרחוק. הוא בחי' יראה ופחד גדול עד מאד שאין כלי הנפש יכולה להכיל בתוכה את היראה הגדולה הזאת ונשאר בבחי' מזל שהוא בחי' מקיף

To understand the root of the mitzvos. Now, it is written, "And the people saw, and they trembled, and they stood from afar." This is the level of awe and exceedingly great fear, such that the vessel of the soul cannot contain this great awe within itself, and it remains at the level of mazal, which is the level of makif (that which encompasses).

וכמ"ש בדניאל והאנשים אשר היו עמי לא ראו את המראה אבל חרדה גדולה נפלה עליהם.

And as is written in Daniel, "And the men who were with me did not see the vision, but a great trembling fell upon them."

(לפי זה נ' דר"ל [דרוצה לומר] שאין כח בנפש להכיל המראה והגילוי ונשאר בבחי' מזל ומקיף אבל החרדה והיראה מתפשטת גם בפנימי' [בפנימיות / בפנימית] כדמוכח מחברי דניאל.

(According to this, it seems that the meaning is that the soul has no power to contain the vision and the revelation, and it remains at the level of mazal and makif; but the trembling and the awe spread also into the inner dimension (pnimiyus), as is evident from Daniel's companions.

וכה"ג [וכהאי גוונא] מבואר במ"א דכשמתפללים בעשרה יתפעל האדם יותר מחמת דאכל בי עשרה שכינתא שרי' וההשראה בבחי' מקיף על האדם רק מזלייהו חזי ומ"מ מתפשט עי"ז הארה בפנימית ג"כ שמתפעל יותר באהוי"ר [באהבה ויראה])

And something like this is explained elsewhere: that when one prays with ten, a person will be more stirred, because "upon every [gathering of] ten the Shechinah (Divine Presence) rests"; and the indwelling is at the level of makif upon the person — only "their mazal sees" — yet nevertheless, through this, an illumination spreads into the inner dimension as well, so that he is more stirred in love and awe.)

וארז"ל [ואמרו רבותינו זכרונם לברכה] דאע"ג [דאף על גב] דאינהו לא חזי מזלייהו חזי פי' מזלייהו בחינת חי' ויחידה שבנפש. כי הנה בנפש יש נר"נ [נפש רוח נשמה] יחידה חיה (ברבות בראשית ס"פ י"ד).

And our Sages, of blessed memory, said: "Even though they did not see, their mazal saw." The meaning of "their mazal" is the level of chayah and yechidah that are in the soul. For in the soul there are nefesh, ruach and neshamah, yechidah [and] chayah (in Bereishis Rabbah, at the end of chapter 14).

בחי' נר"נ [נפש רוח נשמה] הוא בחי' התלבשות אורות בכלים שהשכל שורה במוח כו'. משא"כ בחי' חי' ויחידה אין להם בחי' כלי בנפש להשראתם ונק' בחי' מזל

The level of nefesh, ruach and neshamah is the level of the enclothement of lights in vessels, as the intellect rests in the brain, etc. Whereas the levels of chayah and yechidah have no vessel in the soul for their indwelling, and they are called the level of mazal.

והגם שחכמה הוא ראשית הגילוי היינו בחי' יסוד אבא הארה בעלמא מבחי' אבא בא לידי גילוי והתלבשות. אבל עצמיות אבא טמיר ונעלם.

And although Chochmah (wisdom) is the beginning of revelation, that is the level of Yesod (foundation) of Abba: a mere illumination from the level of Abba comes into revelation and enclothement. But the very essence of Abba is hidden and concealed.

3 וז"ש [וזהו שכתוב] והחכמה מאין תמצא שעצמיות חכמה היא בחי' אין אלא שתמצא שיסוד אבא הוא מתלבש ביסוד אימא שנק' בחי' יש כמ"ש להנחיל אוהבי יש כו' דאו"א [דאבא ואימא] תרין ריעין דלא מתפרשין.

And this is [the meaning of] what is written, "And wisdom, from where (me'ayin) shall it be found?": that the essence of Chochmah is the level of ayin (nothing); only that "it shall be found," in that Yesod of Abba is enclothed in Yesod of Imma, which is called the level of yesh (something), as is written, "To cause those who love me to inherit yesh," etc.; for Abba and Imma (Chochmah and Binah) are "two companions who never part."

ושם באימא הוא בחי' יש הבנת השכל בחי' אורך ורוחב כמ"ש קנה חכמה קנה בינה. ב"פ [ב' פעמים] קנה גימטרי' [גימטריא] י"ש והיינו בבינה ומשם לז"א בחי' הגילוי ביותר מדות אהוי"ר [אהבה ויראה].

And there, in Imma, is the level of yesh: the comprehension of the intellect, the level of length and breadth, as is written, "Acquire wisdom, acquire understanding." Twice kaneh ("acquire") has the numerical value of yesh (יש); and this is in Binah (understanding). And from there [it comes] to Z'eir Anpin, the level of the greatest revelation: the emotive attributes (middos) of love and awe.

4 וע"פ הנ"ל יובן ג"כ למעלה שבחי' כתר נקרא אין לפי שבחי' הכתר פנימיותו הוא בחי' מל' דא"ס למעלה מבחי' גילוי בכלים המלך המרומם לבדו כו' אין ערוך כו' כחשיכה כאורה ונקרא ג"כ בחי' מזל ומקיף כו':

And according to the above, it will also be understood [how it is] above: that the level of Keser (the Crown) is called ayin, because the inner dimension (pnimiyus) of the level of Keser is the level of Malchus of the Infinite One (Ein Sof), above the level of revelation in vessels — "the King Who alone is exalted," etc., "there is none to compare," etc., "darkness is as light" — and it is also called the level of mazal and makif, etc.

5 ב והנה ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] אם אין יראה אין חכמה פי' אם אין יראה הוא בחי' יראה תתאה עול מצות

2. Now, our Sages, of blessed memory, said, "If there is no awe, there is no wisdom." The meaning: "if there is no awe" is the level of the lower awe (yirah tata'ah), the yoke of the mitzvos;

כי גילוי המצות הוא בחי' מצות המלך שהוא בחי' מקיף שבחי' מלך על עבדיו הוא בחי' התנשאות עליהם ואין ערוך אליו והוא ענין מל' דאצילות עתיק לבריאה כו' שהוא בחי' כתר ומקיף

for the revelation of the mitzvos is the level of "the commands of the King," which is the level of makif (that which encompasses); for the level of a king over his servants is the level of exaltation over them, and there is no comparison to him. And this is the matter of Malchus (sovereignty) of Atzilus [being] Atik for Beriah, etc., which is the level of Keser and makif.

ועי"ז מצד רוממותו והתנשאותו עליהם וכל צבא השמים לך משתחוים בבחי' ביטול

And through this, by reason of His loftiness and His exaltation over them, "and all the host of heaven bow down to You," in a state of self-nullification (bittul).

ובחי' התנשאות זו הוא בבחי' מקיף עליהם ולא בבחי' א"פ [אור פנימי] כמו שאין קשר וחיבור למלך עם עבדיו וכמ"ש המלך המרומם כו'.

And this level of exaltation is in the manner of makif over them, and not in the manner of inner light (or pnimi), just as a king has no bond and connection with his servants; and as is said, "the King Who alone is exalted," etc.

6 וכך למעלה מעלה בחי' מל' דא"ס כתר לנאצלים היא ג"כ בחי' מקיף לאצילות. וכמ"ש בתיקוני זהר כתר עליון איהו כתר מל' ואיהו קרקפתא שבחי' כתר ובחי' מל' הוא ענין א'.

And so too, far higher above: the level of Malchus of the Infinite One (Ein Sof), [which is] Keser for the emanated [levels], is also the level of makif for Atzilus (Emanation). And as is written in the Tikkunei Zohar: "The supernal Keser is the crown of Malchus, and it is the karkafta (skull)": that the level of Keser and the level of Malchus are one matter.

כי הנה הכתר היא על הראש ואין לה ערך ושייכות כלל לעצם הראש.

For the crown is upon the head, and it has no comparison or relation at all to the head itself.

7 וכמ"כ [וכמו כן] בחי' מל' הוא בחי' התנשאות ואין ערוך בחי' מקיף כו'. ומה שלפעמים נקרא מל' בשם לבוש כמ"ש ה' מלך גאות לבש היינו ג"כ בבחי' לבוש ומקיף ולא בבחי' התלבשות פנימי' [פנימיות / פנימית]

So too, the level of Malchus is the level of exaltation, and there is no comparison: the level of makif, etc. And as for Malchus sometimes being called by the name "garment," as is written, "Havayah reigns; He is clothed in majesty": this too is in the manner of a garment and makif, and not in the manner of inner enclothement.

וזהו בחי' קרקפתא מקיף כו' וזהו בחי' קרקפתא עצם הגלגולת שהיא למעלה על הראש ואין לה קשר וחיבור עם המוחין

And this is the level of the karkafta: makif, etc. And this is the level of the karkafta, the bone of the skull, which is above, upon the head, and has no bond and connection with the brain (mochin);

שהמוחין מחי' את הגוף ע"י עורקים וגידים המסתעפים בכל הגוף אפי' [אפילו] ברגל שבחי' הקרקפתא היא בחי' כתר אלא שהיא בחי' חיצוני' הכתר.

for the brain gives life to the body through the veins and sinews that branch out through the whole body, even into the foot. For the level of the karkafta is the level of Keser, except that it is the level of the outer dimension (chitzoniyus) of Keser.

ובזה יובן שלפעמים נקרא תורה ומצות ז"א ונוק' [ונוקבא] כמ"ש כי נר מצוה ותורה אור (ע' [עיין] זהר ח"ב [חלק ב'] קס"ו ב') שהוא בחי' ו"ה שבשם הוי'

And with this it will be understood [why] Torah and mitzvos are sometimes called Z'eir Anpin and Nukva (the feminine), as is written, "For a mitzvah is a lamp, and Torah is light" (see Zohar, Part II, 166b), which is the level of the vav and hei of the Name Havayah.

ומצינו ג"כ שהמצות הם בכתר תרי"ג ארחין תר"ך עמודים אותיות כת"ר וכן מצינו שהמצות הם בז"א רמ"ח פיקודין רמ"ח אברין דמלכא שהוא בחי' ז"א כו'.

And we also find that the mitzvos are in Keser: "613 paths," 620 (תר"ך) pillars, the letters of Keser (כתר). And likewise we find that the mitzvos are in Z'eir Anpin: "the 248 commandments are the 248 limbs of the King," which is the level of Z'eir Anpin, etc.

(נמצא יש כאן ג' קושיות. הא' דלפעמים משמע שהמצות גבוהים מהתורה והוא שהמצות הם בכתר ותורה מחכמה נפקת. ולפעמים משמע שהתורה גבוה ממצות שהתורה בז"א ומצות בנוק' [בנוקבא].

(It follows that there are three difficulties here. The first: that sometimes it implies that the mitzvos are higher than the Torah, namely that the mitzvos are in Keser while the Torah "comes forth from Chochmah"; and sometimes it implies that the Torah is higher than the mitzvos, that the Torah is in Z'eir Anpin and the mitzvos in Nukva.

הקושיא הב' דפעמים משמע שתו"מ [שתורה ומצות] שרשם בזו"נ [בזעיר אנפין ונוקבא] ולפעמים משמע ששרשם בכתר וחכמה כנ"ל. הג' קשה עוד דפעמים משמע שהמצות שרשם בז"א כנ"ל דרמ"ח פקודין כו'. וזהו שלא כב' משמעות דלעיל ששרש המצות בכתר וג"כ במל' כנ"ל)

The second difficulty: that sometimes it implies that the root of Torah and mitzvos is in Z'eir Anpin and Nukva, and sometimes it implies that their root is in Keser and Chochmah, as mentioned above. The third: it is further difficult that sometimes it implies that the root of the mitzvos is in Z'eir Anpin, as mentioned above — "the 248 commandments," etc. And this is unlike the two implications above, that the root of the mitzvos is in Keser and also in Malchus, as mentioned above.)

אך הענין שיש בחינת אברי' הפנימי' [אברים] [הפנימיות / הפנימית] ואברים החיצונים.

But the matter is that there is the level of the inner limbs and [that of] the outer limbs.

והנה אברים הפנימים מקבלים חיותם מן המוחין שבראש ע"י עורקים וגידי' [וגידים] כו'. ולכן יש להם קשר וחיבור זה עם זה.

Now, the inner limbs receive their life-force (chayus) from the brain that is in the head, through veins and sinews, etc. Therefore they [and the brain] have a bond and connection with each other.

בחי' אברי' הפנימי' [אברים] [הפנימיות / הפנימית] הוא בחי' המדות שהם לפי ערך השכל וכמ"ש לפי שכלו יהולל איש. שההתפארות וניצוח וכן כל המדות הוא עפ"י [על פי] הוראת השכל

The level of the inner limbs is the level of the emotive attributes (middos), which are in proportion to the intellect, as is written, "A man is praised according to his intelligence": for glorying and prevailing, and likewise all the emotive attributes, are according to the direction of the intellect.

משא"כ אברים החיצונים אין מתקשרים זה עם זה במוח שבראש. אבל מתקשרים עם עצם הגולגולת שיורד ונמשך ומתחבר בח"י חוליות שבשדרה ומשם לגיד הנשהושם מת פצל החוט ויורד לירכין וכמ"ש ויגע בכף ירכו שכל האברים החצונים מתחברים בעצם הגלגולת שבראש.

Whereas the outer limbs are not bound together with the brain that is in the head, but rather they are bound with the bone of the skull, which descends and extends and connects into the eighteen vertebrae of the spine, and from there to the sciatic nerve (gid hanasheh), and there the cord branches out and descends to the thighs; as is written, "And he touched the hollow of his thigh." For all the outer limbs are connected to the bone of the skull that is in the head.

8 ועפ"י [ועל פי] הנ"ל יובן ענין המצות שהן מצות המלך היינו בחי' חיצוניות האברים ורמ"ח פקודין רמ"ח אברין היינו פנימיות האברים שהוא בחי' ז"א בחי' התורה.

And according to the above, the matter of the mitzvos will be understood: that they are "the commands of the King," that is, the level of the outer dimension (chitzoniyus) of the limbs; and "the 248 commandments are the 248 limbs" — that is, the inner dimension (pnimiyus) of the limbs, which is the level of Z'eir Anpin, the level of the Torah.

והגם שהמצות הן למטה במל' מצות המלך (ונמשך מחיצוניות האברים דז"א כדלקמן). למטה מבחי' תורה (שהוא פנימי' [פנימיות / פנימית] האברים דז"א) עכ"ז [עם כל זה] בשרשן הן למעלה

And although the mitzvos are below, in Malchus — "the commands of the King" (and this is drawn from the outer dimension of the limbs of Z'eir Anpin, as [explained] below) — below the level of Torah (which is the inner dimension of the limbs of Z'eir Anpin), nevertheless, in their root they are above:

היינו מבחי' קרקפתא עצם הגלגולת למעלה מן המוחין שהוא בחי' התורה דאורייתא מחכמה נפקת ואו"א [ואבא ואימא] מוחין לז"א בבחי' השתלשלות א"פ [אור פנימי].

that is, from the level of the karkafta, the bone of the skull, above the mochin (the brain), which is the level of the Torah; for "the Torah comes forth from Chochmah," and Abba and Imma are the mochin of Z'eir Anpin, by way of the step-by-step descent (hishtalshelus) of inner light (or pnimi).

(וכנ"ל במשל דפנימי' [דפנימיות / דפנימית] האברים מתקשרים במוח כן פנימי' [פנימיות / פנימית] האברים והכלים דז"א מתקשרים באו"א [באבא ואימא]. וזהו בחי' אורייתא דמחכמה נפקת ומתלבשת בפנימית ז"א. וחיצוני' האברים מתקשרים בגלגלתא וזהו שרש המצות ששרשן בגלגלתא.

(And as mentioned above in the analogy, that the inner dimension of the limbs is bound to the brain, so the inner dimension of the limbs and vessels of Z'eir Anpin is bound to Abba and Imma. And this is the level of the Torah, which "comes forth from Chochmah" and is enclothed in the inner dimension of Z'eir Anpin. And the outer dimension of the limbs is bound to the gulgalta (skull); and this is the root of the mitzvos, whose root is in the gulgalta.

ובהתמשכותן למטה מתלבשים דוקא בחיצוני' האברי' [האברים] למטה מבחי' התורה שהוא פנימי' [פנימיות / פנימית]. שכל דבר הגבוה יותר יוכל להתלבש למטה יותר עמ"ש במ"א ע"פ וייצר את האדם עפר כו' וכן ממשל כח הראיה שמתלבש בעשי' [בעשיה] גשמיות משא"כ כח השמיעה.

And as they are drawn down below, they are enclothed specifically in the outer dimension of the limbs, below the level of the Torah, which is the inner dimension. For whatever is higher is able to be enclothed lower down; see what is written elsewhere on [the verse] "And He formed man [of] dust," etc. And so too from the analogy of the power of sight, which is enclothed in the physical World of Asiyah (Action), whereas the power of hearing is not.

וז"ש [וזהו שכתוב] באגה"ק [באגרת הקודש] בד"ה איהו וחיוהי חד וז"ל [וזה לשונו] ובזה יובן היות המצות במל' והתורה בז"א הגם שלמעלה באי"א המצות הן בגלגלתא ושרש התורה מח"ס [מוחא סתימאה] אלא שהוא כחותם המתהפך ונעוץ תחלתן בסופן יעו"ש [יעויין שם])

And this is what is written in Iggeres HaKodesh, in the discourse beginning "He and His life-forces are one," and these are its words: "And with this it will be understood how the mitzvos are in Malchus and the Torah in Z'eir Anpin, although above, in Arich Anpin, the mitzvos are in the gulgalta and the root of the Torah is from Mocha Stima'ah (the hidden brain); only that it is like a seal that is reversed, and 'their beginning is wedged in their end.'" See there.)

ומה שמצינו מצות בבחי' ז"א. כי הנה מל' לית לה מגרמה כלום רק שהיא עשיראה דכולא.

And as for our finding mitzvos at the level of Z'eir Anpin: this is because Malchus "has nothing of its own," except that it is "the tenth of all."

כי ז"א הוא ט"ס [ט' ספירות] מכתר עד מל' או מחכמה עד מל' ועד בכלל. וכל א' כלולה מט' הרי פ"א.

For Z'eir Anpin is nine Sefiros: from Keser until Malchus, or from Chochmah until and including Malchus. And each one is comprised of nine; this makes eighty-one.

9 ובכל א' יש ג' בחי' ראש תוך סוף שהוא חב"ד [חכמה בינה ודעת] חג"ת [חסד גבורה תפארת] נה"י [נצח הוד יסוד]

And in each one there are three levels: head, middle and end, which are Chochmah, Binah and Daas; Chesed, Gevurah and Tiferes; Netzach, Hod and Yesod.

כי בכל ספירה בפרט יש עצם המדה שהיא בחי' חג"ת [חסד גבורה תפארת]. ושכל וטעם המדה בחי' חב"ד [חכמה בינה ודעת]. ונה"י [ונצח הוד יסוד] שהוא השפעה עד"מ בחי' הניצוח טעם הניצוח ועצם הניצוח והשפעת הניצוח שמתלבשת בבחינת המעשה בבחינת גילוי והוא בחינת עשיראה דכולא.

For in each Sefirah in particular there is the attribute itself, which is the level of Chesed, Gevurah and Tiferes; and the intellect and reason of the attribute, the level of Chochmah, Binah and Daas; and Netzach, Hod and Yesod, which is the outflow. For example, the level of prevailing: the reason for prevailing, the prevailing itself, and the outflow of the prevailing, which is enclothed in the level of action, in the level of revelation; and this is the level of "the tenth of all."

10 וטעם המספר רמ"ח אברים הוא בז"א ג"פ [ג' פעמים] פ"א עולה רמ"ג וה"ח [וה' חסדים] המגדילים רמ"ח. ובחי' המל' עשיראה דכולא שממל' דחסד נעשה חסד שבמל' וממל' שבגבורה גבורה שבמל' שהוא בחי' חיצוני'.

And the reason for the number of 248 limbs in Z'eir Anpin: three times eighty-one comes to 243, and the five Chasadim that bring about growth [bring it to] 248. And the level of Malchus [is] "the tenth of all": for from the Malchus of Chesed is made the Chesed in Malchus, and from the Malchus in Gevurah, the Gevurah in Malchus; which is the level of the outer dimension.

[ומתורצים כל הקושיות דלעיל בענין שרש התורה ומצות. אך ביאור ענין מהות שרש המצות בכתר ואיך אח"כ הם בזו"נ [בזעיר אנפין ונוקבא]. הענין כמו במצות שאנו עושים יש ב' בחי' מעשה המצוה.

[And all the difficulties above concerning the root of Torah and mitzvos are resolved. But the explanation of the essential nature of the root of the mitzvos in Keser, and how afterwards they are in Z'eir Anpin and Nukva: the matter is that, just as in the mitzvos that we do, there are two aspects: the deed of the mitzvah,

11 וענין רצון העליון שבה שהשי"ת [שהשם יתברך] רוצה שנעשה המצוה שנניח תפילין ונתעטף בציצית כמ"כ [כמו כן] יובן שרש המצות בכתר היינו בחי' רצון העליון שבמצות.

and the matter of the supernal will that is in it, that G-d, may He be blessed, wants us to do the mitzvah: that we put on tefillin and wrap ourselves in tzitzis — so too the root of the mitzvos in Keser will be understood: that is, the level of the supernal will that is in the mitzvos.

ושרשן בחיצוני' אברים דז"א הם תקון אברים דז"א שרצון העליון של המאציל ב"ה לתקנם ע"י רמ"ח מ"ע [מצות עשה] שאנו מקיימים כו' כמ"ש במ"א בענין פ' ציצית במ"ש ועשיתם את כל מצותי.

And their root in the outer dimension of the limbs of Z'eir Anpin is the rectification (tikkun) of the limbs of Z'eir Anpin: for the supernal will of the Emanator, blessed be He, is to rectify them through the 248 positive commandments that we fulfill, etc.; as is written elsewhere on the subject of the section of tzitzis, on what is written, "And you shall do all My commandments."

12 וכן מובן ממ"ש באגה"ק [באגרת הקודש] ד"ה להבין מ"ש בפע"ח [בפרי עץ חיים] דבזה"ז [דבזמן הזה] כו' שכל המצות לתקן רמ"ח אברים דז"א ע"י המשכת אור א"ס ב"ה כו'

And so it is understood from what is written in Iggeres HaKodesh, in the discourse beginning "To understand what is written in Pri Etz Chaim, that in the present time," etc.: that all the mitzvos are to rectify the 248 limbs of Z'eir Anpin through drawing down the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, etc.,

וחפץ עליון להמשיך האור כו' כגון בצדקה וגמ"ח [וגמילות חסדים] נמשך הארת א"ס ב"ה לחיצוני' הכלי דחסד דז"א ובקיום הדינים בחיצוני' גבורה. וברחמים כו' יעו"ש [יעויין שם].

and the supernal desire is to draw down the light, etc.; for example, through charity and acts of kindness (gemilus chassadim), the illumination of the Infinite One (Ein Sof), blessed be He, is drawn down to the outer dimension of the vessel of Chesed of Z'eir Anpin; and through upholding the laws, into the outer dimension of Gevurah; and through compassion, etc. See there.

ומשם משמע דענין רמ"ח פקודין רמ"ח אברים דז"א היינו חיצוני' הכלים ששם שרש המצות.

And from there it is implied that the matter of "248 commandments, 248 limbs" of Z'eir Anpin is the outer dimension of the vessels, where the root of the mitzvos is.

וכן במעשה הרמ"ח אברים שנמנו שם במשנה (ספ"ק [סוף פרק קמא] דאהלות) הם הכל חיצונית האיברים ולא אברים הפנימיים

And so too in actual fact, the 248 limbs that are enumerated there in the Mishnah (at the end of the first chapter of Ohalos) are all the outer limbs, and not the inner limbs;

דדוקא אברים החיצונים שיש בהן עצמות נק' אברים שם, משא"כ האברים הפנימיים שאין בהם עצם אינן נקראים אברים לענין טומאה והם כשאר בשר שאינו אבר

for specifically the outer limbs, which have bones in them, are called limbs there; whereas the inner limbs, which have no bone in them, are not called limbs with regard to impurity, and they are like other flesh that is not a limb.

והיינו כי עצמות מלשון עצמיות שהוא בחי' עצם ומהות הדבר ועמ"ש במ"א ע"פ הרע"מ [הרעיא מהימנא] פ' שופטים (דער"ה ע"א) ואמאי בגרמין יתיר מבשרא כו'

And this is because atzamos (bones) is from the expression atzmiyus (essence), which is the level of the essence and very being of the thing. And see what is written elsewhere on the Raaya Mehemna, Parshas Shoftim (folio 275a): "And why more in the bones than in the flesh?" etc.

וגם כי עיקר כח המעשה שבאדם הוא ע"י אברים החיצונים כח התנועה לעשות כל דבר ביד וכח ההילוך ברגל כו'.

And also because the main power of action in a person is through the outer limbs: the power of movement, to do anything with the hand, and the power of walking with the foot, etc.

והא דמצות הן במל' מצות המלך לפי שהמל' נמשכת מחיצונית ז"א כנ"ל שהיא עשיראה דכולא והתורה שהיא בז"א היינו המוחין ופנימי' [ופנימיות / ופנימית] האברים

And [as for] the fact that the mitzvos are in Malchus — "the commands of the King" — [that is] because Malchus is drawn from the outer dimension of Z'eir Anpin, as mentioned above, for it is "the tenth of all"; and the Torah, which is in Z'eir Anpin, is the mochin and the inner dimension of the limbs.

מיהו כאן משמע דרמ"ח פיקודין רמ"ח אברים היינו פנימית ז"א ולא קאי אמצות כ"א על התורה ועכ"פ [ועל כל פנים] הכוונה א' דהמצות הם בחיצונית ז"א ובמל' עשיראה דכולא ושרשן מגלגלתא.

However, here it is implied that "248 commandments, 248 limbs" is the inner dimension of Z'eir Anpin, and does not refer to the mitzvos but only to the Torah. In any case, the intent is one: that the mitzvos are in the outer dimension of Z'eir Anpin and in Malchus, "the tenth of all," and their root is from the gulgalta.

13 ובזה מתורץ ג' המקומות שבהן המצות פעם בגלגלתא ופעם בז"א ופעם במל' דהכל אמת.

And with this the three places are reconciled, in which the mitzvos are once in the gulgalta, once in Z'eir Anpin and once in Malchus: for all is true.

והתורה היא פנימית ז"א ושרשה מח"ע [מחכמה עילאה] ומתורץ ג"כ דבשרש התורה ומצות הרי מצות גבוהים גלגלתא למעלה ממוחא. ולמטה התורה גבוה כחותם המתהפך ונעוץ תחב"ס [תחלתן בסופן]:

And the Torah is the inner dimension of Z'eir Anpin, and its root is from the higher Chochmah (Chochmah Ila'ah). And it is also resolved that in the root of Torah and mitzvos, the mitzvos are higher — the gulgalta [being] above the brain — while below, the Torah is higher, like a seal that is reversed, and "their beginning is wedged in their end."]

14 ג וזהו מה שמצינו משנה תורה היא בחי' מל' מלשון משנה למלך בחי' גילוי כתר מל' וידבר משה כו' משא"כ בספרים הראשונים וידבר ה' כו' בז"א.

3. And this is [the meaning of] what we find, that Mishneh Torah [Deuteronomy] is the level of Malchus, from the expression "second (mishneh) to the king": the level of the revelation of the crown of Malchus, "And Moshe spoke," etc.; whereas in the first books, "And Havayah spoke," etc., in Z'eir Anpin.

וגם במל' היינו בחי' חיצוני' ז"א עשיראה דכולא בחי' מל' שבז"א שמהם נעשה בנין הנוק' [הנוקבא] כו'

And also in Malchus: that is, the level of the outer dimension of Z'eir Anpin, "the tenth of all," the level of the Malchus that is in Z'eir Anpin, from which the structure of Nukva is made, etc.;

ושרשן למעלה היא בחי' קרקפתא בחי' כתר (ע' [עיין] בזהר ח"ג [חלק ג'] דרס"א ודף ז' א' בענין משנה תורה. וע' בח"א [בחלק א'] פ"ז ב'. ובמק"מ [ובמקדש מלך] שם בפי' אלא חד כו').

and their root above is the level of the karkafta, the level of Keser (see in the Zohar, Part III, folio 261, and folio 7a, on the subject of Mishneh Torah; and see Part I, 87b, and in the Mikdash Melech there, on the explanation of "but one," etc.).

וזהו אם אין יראה אין חכמה. שממטה למעלה צ"ל תחלה בחי' יראה תתאה. מצות המלך בחי' חיצונית.

And this is [the meaning of] "If there is no awe, there is no wisdom": that from below upward there must first be the level of the lower awe (yirah tata'ah), "the commands of the King," the level of the outer dimension.

ומזה יעלה ויבא לבחי' חכמה בחי' פנימיות ואח"כ אם אין חכמה אין יראה בחי' יראה עלאה שהוא כתר ומזל כנ"ל.

And from this one will rise and come to the level of Chochmah, the level of the inner dimension. And afterwards, "if there is no wisdom, there is no awe": the level of the higher awe (yirah ila'ah), which is Keser and mazal, as mentioned above.

15 וכל זה הוא סדר ההשתלשלות אבל במ"ת [במתן תורה] שעדיין לא נצטוו על המצות הי' [היה] גילוי הארת הכתר שלא כסדר המדרגות ע"י יראה תתאה תחלה. אלא ע"י ספירת העומר.

And all this is the order of the chain of descent (hishtalshelus). But at the Giving of the Torah, when they had not yet been commanded concerning the mitzvos, there was a revelation of the illumination of Keser (the Crown) not in the order of the levels — through the lower awe first — but rather through the Counting of the Omer.

ואף שעדיין לא נצטוו על סה"ע [ספירת העומר] מ"מ ע"י השבעה שבועות עצמן שהן בחי' יצ"מ [יציאת מצרים] ממ"ט שערי טומאה למ"ט שערי קדושה שהוא בחי' אתכפייא ואתהפכא בבחי' פנימית המדות להפכן מן הקצה אל הקצה.

And although they had not yet been commanded concerning the Counting of the Omer, nevertheless [it was] through the seven weeks themselves, which are the level of the Exodus from Egypt: from the forty-nine gates of impurity to the forty-nine gates of holiness, which is the level of subjugation and transformation (iskafya and is'hapcha) in the inner dimension (pnimiyus) of the emotive attributes (middos), to turn them around from one extreme to the other.

16 וכמ"ש בכסף משנה פ"ז [פרק ז] מה' תמידין בשם הראשונים דבקמה קרי ביה בקומה בחי' קומה הוא מדות דקליפה

And as is written in the Kessef Mishneh, chapter 7 of the Laws of the Daily Offerings, in the name of the early authorities (Rishonim): that [in the word] bakamah ("in the standing grain") read bakomah ("standing at full height"). The level of "stature" (komah) is the emotive attributes of kelipah (the husk),

בחי' יש וקומה שלימה להפכן להיות נכללים במדות דקדושה ע"י ספירת העומר היום יום גימטרי' [גימטריא] ז"ן ע' [עיין] בכוונת בהמ"ז [ברכת המזון] גבי כי הוא אל ז"ן

the level of yesh (something) and a full stature; to transform them so that they become included in the emotive attributes of holiness through the Counting of the Omer, "Today is day …": [the word] yom ("day") has the numerical value of zan (ז"ן); see the intention (kavanah) of Grace after Meals concerning "for He is a G-d (El) Who nourishes (zan)";

וגימטרי' [וגימטריא] אל הוי' ביצירה כי ביצירה הוא שרש ומקור המדות דקליפה

and [it is] the numerical value of El Havayah in Yetzirah, for in Yetzirah is the root and source of the emotive attributes of kelipah.

וע"י התהפכות מדות דקליפה במדות דקדושה בבחי' פנימית הנה ע"י"ז מאליו וממילא נתגלה שער החמשים בחי' כתר וכמ"ש וירד ה' על ה"ס [הר סיני] שנתגלה בחי' הכתר ממילא ומתחלק לשנים חצי לנוק' [לנוקבא] וחצי לז"א בחי' אין שבחכמה (דהיינו בחי' מו"ס [מוחא סתימאה] שבכתר שרש התורה זהו נמשך לז"א).

And through the transformation of the attributes of kelipah into the attributes of holiness, in the inner dimension (pnimiyus), then through this, of itself and as a matter of course, the fiftieth gate was revealed, the level of Keser; and as is written, "And Havayah descended upon Mount Sinai": that the level of Keser was revealed as a matter of course, and it divides into two: half to Nukva and half to Z'eir Anpin, the level of ayin (nothing) that is in Chochmah (that is, the level of Mocha Stima'ah (the hidden brain) that is in Keser, the root of the Torah: this is drawn to Z'eir Anpin).

וחיצונית כתר בחי' קרקפתא לנוקבא. וזהו ועשית חג שבועות מסת נדבת ידך אשר תתן

And the outer dimension (chitzoniyus) of Keser, the level of the karkafta (skull), [goes] to Nukva. And this is [the meaning of] "And you shall make the festival of Shavuos, the measure of the freewill offering of your hand, which you shall give."

ולא כתיב נדבת לבך כי נדבת הלב היינו בחי' ז"א שנק' לב לפי שמקבל הארת ל"ב נתיבות החכמה בבחי' פנימית. אבל בשבועות הארת הכתר מתגלה גם בבחי' חיצוניות.

And it does not say "the freewill offering of your heart," for the freewill offering of the heart is the level of Z'eir Anpin, which is called lev (heart) because it receives the illumination of the thirty-two (lamed-beis) paths of Chochmah in the manner of the inner dimension. But on Shavuos the illumination of Keser is revealed also in the manner of the outer dimension.

וזהו נדבת ידך חיצוניות היד כאשר יברכך ה' אלקיך הארת הכתר

And this is "the freewill offering of your hand": the outer dimension of the hand; "as Havayah your G-d will bless you": the illumination of Keser.

(וכדלעיל דדוקא חיצונית האברים מתקשרים בגלגלתא והוא בחי' מל' מצות המלך נדבת ידך כו'. ומתן תורה כולל ב' בחי' תורה ומצות.

(And as [explained] above, that specifically the outer dimension of the limbs is bound to the gulgalta (skull); and this is the level of Malchus, "the commands of the King," "the freewill offering of your hand," etc. And the Giving of the Torah includes two aspects: Torah and mitzvos.

וזהו ב' הכתרים חצי לז"א בחי' תורה וחצי לנוק' [לנוקבא] בחי' מצות ולפי דשרש המצות גבוה בגלגלתא ע"כ הזכיר נדבת ידך).

And this is [the matter of] the two crowns: half to Z'eir Anpin, the level of Torah, and half to Nukva, the level of mitzvos. And because the root of the mitzvos is high, in the gulgalta, therefore it mentions "the freewill offering of your hand.")

וזהו שארז"ל [שאמרו רבותינו זכרונם לברכה] בשעה שהקדימו ישראל נעשה לנשמע יצתה בת קול ואמרה מי גלה רז זה לבני

And this is what our Sages, of blessed memory, said: "At the moment when Israel put 'we will do' before 'we will hear,' a heavenly voice went forth and said, 'Who revealed this secret to My children?'"

פי' שהבינו ישראל מעצמם שההארה שהיה אז במ"ת [במתן תורה] גילוי הכתר ממעלה למטה אינה קביעות הלכה לדורות בלתי ע"י קדימת עול המצות ת חלה נעשה ואח"כ נשמע כו'.

The meaning: that Israel understood of themselves that the illumination that there was then, at the Giving of the Torah — the revelation of Keser from above to below — is not fixed as a rule for the generations, except through the yoke of the mitzvos coming first: first "we will do," and afterwards "we will hear," etc.

17 ולכן כתיב בשתי הלחם דשבועות חמץ תאפינה כי בכל הקרבנות נאמר בו כי כל שאור וכל דבש כו'

And therefore it is written of the two loaves of Shavuos, "They shall be baked leavened"; for of all the offerings it is said, "For any leaven and any honey," etc.,

לפי ששאור הוא בחי' התנשאות ויכול להיות אחיזה ויניקה לחיצונים

because leaven is the level of self-exaltation, and the external forces (chitzonim) can have a hold and draw nourishment [from it].

משא"כ בשבועות הארת הכתר בחי' התנשאות המתנשא כו' כתיב חמץ תאפינה שאין לחיצונים שם שום אחיזה ויניקה כלל (ע' [עיין] מענין וידבר כו' אנכי כו' בזהר ח"ג [חלק ג'] קי"א ב' י"א סע"ב [סוף עמוד ב] ח"א [חלק א'] פ"ז ב' פ"ט סע"א [סוף עמוד א] ח"ב [חלק ב'] פ"ג [דף פ"ג] ב' כ"ה ב' ו' א'):

Whereas on Shavuos — the illumination of Keser, the level of the exaltation of "He Who is exalted," etc. — it is written, "They shall be baked leavened," for there the external forces have no hold or nourishment at all (see on the subject of "And He spoke," etc., "I am," etc., in the Zohar, Part III, 111b; end of 11b; Part I, 87b; end of 89a; Part II, 83b; 25b; 6a).

LIKKUTEI TORAH · PARSHAS BAMIDBAR · MAAMAR 20

דרוש לשבועות

A discourse for Shavuos: "And I was with Him a nurturer"

◇

1 דרוש לשבועות

A discourse for Shavuos.

2 ואהיה אצלו אמון ואהיה שעשועים יום יום משחקת לפניו בכל עת משחקת בתבל ארצו ושעשועי את בני אדם.

"And I was with Him a nurturer (amon), and I was delights (sha'ashu'im) day by day, playing before Him at all times; playing in the inhabited world (tevel) of His earth, and my delights are with the children of man."

ופי' במדרש רבה ר"פ בראשית אמון פדגוג האיך מה דאת אמר כאשר ישא האומן את היונק והוא לשון פרנסה וכן הוא עוד ברבות משפטים פ"ל.

And the Midrash Rabbah, at the beginning of Parshas Bereishis, explains: "Amon [means] a tutor (padagog), as you say, 'as the nurturer (omen) carries the suckling.'" And this is an expression of providing sustenance; and so it is also in the Rabbah on Mishpatim, section 30.

3 והענין כי משה רבינו ע"ה [עליו השלום] אמר להקב"ה כי תאמר אלי שאהו בחיקך כאשר ישא האומן את היונק כו' מאין לי בשר כו'

The explanation is: Moshe our teacher, peace be upon him, said to the Holy One, blessed be He, "that You should say to me, 'Carry them in your bosom, as the nurturer carries the suckling,' etc.," [and] "From where do I have meat," etc.

והיינו לפי שהיה במדרגה גבוה מן המים משיתיהו עד שהיה כבד פה לגבי תשבע"פ [תורה שבעל פה] וכבד לשון לגבי תשב"כ [תורה שבכתב] [ועמ"ש מזה בפ' בשלח בד"ה להבין ענין לחם משנה]

That is, because he was at a high level, "from the water I drew him," to the point that he was "heavy of mouth" with respect to the Oral Torah and "heavy of tongue" with respect to the Written Torah [and see what is written on this in Parshas Beshalach, in the discourse beginning "To understand the matter of the double bread (lechem mishneh)"].

ולכן אמר מאין לי בשר שאין זה בערכו כלל. [ועמ"ש מזה בפ' בהעלותך] רק המן ירד בזכותו מזונא דחכמתא,

Therefore he said, "From where do I have meat?" — for this is not within his measure at all. [And see what is written on this in Parshas Behaalos'cha.] Only the manna came down in his merit, the food of wisdom (mezona dechochmesa).

אבל התורה משבחת א"ע [את עצמו] במעלה יתרה שיכולה היא לירד ממעלתה הגבוה והרמה להיות אמון שהיא רועה ומפרנס נש"י [נשמות ישראל] כנודע שהתורה נק' מזון לנפש ולכן נק' התורה לחם כמ"ש לכו לחמו בלחמי.

But the Torah praises itself with an added virtue: that it is able to descend from its high and lofty level to be an amon, that it shepherds and sustains the souls of Israel, as is known that the Torah is called food for the soul. And therefore the Torah is called bread, as it is written, "Come, eat of my bread."

וזהו כאשר ישא האומן את היונק. דר"ל [דרוצה לומר] שמפרנסו בלחם אחר ימי יניקה דאם ר"ל [רוצה לומר] שמניקו מהו שאמר כאשר ישא האומן כו' מאין לי בשר כו'.

And this is [the meaning of] "as the nurturer carries the suckling": that is to say, that he sustains him with bread after the days of nursing. For if it meant that he nurses him, what is [the sense of] what he said, "as the nurturer carries," etc., [and] "From where do I have meat," etc.?

4 והנה גילוי בחי זו להיות התורה בבחי' לחם הוא בשבועות זמן מ"ת [מתן תורה] שהקריבו שתי הלחם לחמו בלחמי תשב"כ [תורה שבכתב] ותשבע"פ [ותורה שבעל פה] כי בימי הספירה הם ימי יניקה

Now the revelation of this level — that the Torah be at the level of bread — is on Shavuos, the time of the Giving of the Torah, when they offered the two loaves (shtei halechem): "eat of my bread," the Written Torah and the Oral Torah. For the days of the Counting [of the Omer] are days of nursing.

כי לידת נש"י [נשמות ישראל] הי' [היה] בשביעי של פסח ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים שנמשכו מההעלם אל הגילוי ומשביעי של פסח עד שבועות מ"ד ימים הם בבחי' יניקה

For the birth of the souls of Israel was on the seventh [day] of Pesach, [when] "the children of Israel walked on dry land in the midst of the sea," for they were drawn forth from concealment into revelation. And from the seventh of Pesach until Shavuos [are] forty-four days, which are at the level of nursing,

דהיינו הגדלת המדות חסד שבחסד כו' עד"מ שהחלב מגדל אברי הולד וכך ימי הספירה הם המשכות ימים עליונים היום יום כו'

that is, the growing of the emotive attributes (middos) — Chesed (kindness) of Chesed, etc. — just as, by way of analogy, milk makes the limbs of the infant grow. And so the days of the Counting are drawings-down of the supernal days: "Today is day," etc.,

לעומר שעורים שהוא מאכל בהמה הוא מקור וחיות הנפש הבהמית של האדם [כי הנשמה ונפש אלקית א"צ [אין צריך / אינו צריך] תיקון לעצמה כו']

"of the Omer" — [an Omer] of barley, which is animal food, [and] which is the source and life-force (chayus) of a person's animal soul [for the neshamah and G-dly soul needs no rectification for itself, etc.],

להפוך כל המדות שבה שתהיינה לה' לבדו ולא תחללו כו' יום ראשון חסד שבחסד כו'

to transform all the emotive attributes that are in it so that they be "for Havayah alone," and "you shall not profane," etc. The first day, Chesed of Chesed, etc.

והיינו בחי' גידול של המדות שבנפש הבהמית והעלאתן ממטה למעלה ע"י בחי' המשכת מוחין מלמעלה ונק' בע"ח [בעץ חיים] מוחין דיניקה, וכמ"ש במ"א ע"פ ולבן שינים מחלב,

And this is the growing of the emotive attributes in the animal soul and their elevation from below upward, through a drawing-down of the intellect (mochin) from above; and in Etz Chaim this is called "the mochin of nursing" (mochin deyenikah), as is explained elsewhere on [the verse] "and teeth white with milk."

וזו היא המשכה עליונה מלמעלה מן הימים העליונים הנמשכים במ"ד ימי הספירה עד"מ דם נעכר ונעשה חלב. כך ע"י אתכפיא שהאדם מזכך מדותיו נמשך הגדלת המדות.

And this is a supernal drawing-down from above, from the supernal days that are drawn down in the forty-four days of the Counting — just as, by way of analogy, blood decomposes and becomes milk. So too, through subjugation (iskafya), by which a person refines his emotive attributes, the growing of the emotive attributes is drawn down.

אך אין התינוק יודע לקרות אבא ואימא עד שיטעום טעם דגן שבבחי׳ יניקה עדיין לא נכנס בו דעת עד שיטעום טעם לחם היא בחי׳ התורה שנתנה אחר ימי הספירה בשבועות

But "the infant does not know how to call 'father' and 'mother' until he tastes the taste of grain": for at the level of nursing, Daas (knowledge) has not yet entered him, until he tastes the taste of bread, which is the Torah, which was given after the days of the Counting, on Shavuos.

ואזי הקריבו בו שתי הלחם והוא מזון לנפש האלקית לכו לחמו בלחמי והקרבה זו צריכה להיות ממושבותיכם בחי׳ ישיבה היא בחי׳ ק״ש [קריאת שמע]

And then they offered on it the two loaves, and it is food for the G-dly soul: "Come, eat of my bread." And this offering must be "from your dwellings (moshvoseichem)," the level of sitting, which is the Shema.

כי תפלה בעמידה וק״ש [וקריאת שמע] בישיבה בעולם הבריאה ששם הוא היחוד שבק״ש [שבקריאת שמע] יחודא עלאה או״א [אבא ואימא] שא״א לנו להשיגו באצי׳ [וכמ״ש בפע״ח [בפרי עץ חיים] שער הק״ש [הקריאת שמע] פ״ד].

For prayer is [said] standing, and the Shema sitting, in the World of Beriah (Creation), for there is the unification of the Shema, the higher unity (yichuda ila'ah) of Abba and Imma (Chochmah and Binah), which it is impossible for us to attain in Atzilus [as is written in Pri Etz Chaim, Sha'ar Kerias Shema, chapter 4].

ופי׳ הכתוב ממושבותיכם מבחי׳ ק״ש [קריאת שמע] במס״נ [במסירות נפש] תביאו לחם כו׳ תוכלו להמשיך בחי׳ התורה להיות לכם בבחי׳ לחם הגורם להמשיך בחי׳ הדעת וההשגה. וזהו ואהיה אצלו אמון:

And the meaning of the verse is: "From your dwellings" — from the level of the Shema with self-sacrifice (mesirus nefesh) — "you shall bring bread," etc.: you will be able to draw down the Torah to be for you at the level of bread, which brings about the drawing-down of Daas and comprehension. And this is [the meaning of] "And I was with Him a nurturer (amon)."

5 ב ואח״כ ואהיה שעשועים שע״י בחי׳ אמון הוא המשכת בחי׳ לחם ומזון להיות הדעת וההשגה ע״י אח״כ נמשך גילוי בחי׳ השמחה והשעשועים.

2. And afterwards, "and I was delights": for through the level of amon, which is the drawing-down of bread and food so that there be Daas (knowledge) and comprehension — through this, afterwards, the revelation of joy and delights is drawn down.

והנה ביאור ענין השמחה והשעשועים המתגלים ע"י הדעת וההשגה. יובן במ"ש זמירות היו לי חקיך כו' ואמרז"ל [ואמרו רבותינו זכרונם לברכה] [במדרש רבה.

Now, the explanation of the joy and delights that are revealed through Daas and comprehension will be understood from what is written, "Your statutes were songs (zemiros) to me," etc. And our Sages, of blessed memory, said [in the Midrash Rabbah,

6 ובתנחומא ובגמרא פ"ז [פרק ז'] דסוטה דל"ה ע"א] שנענש דוד על שקרא ד"ת [דברי תורה] זמירות ואמר לו הקב"ה זמירות קרית להו

and in the Tanchuma, and in the Gemara, chapter 7 of Sotah, folio 35a] that David was punished for calling words of Torah "songs." And the Holy One, blessed be He, said to him, "You called them songs?"

הריני מכשילך בדבר שאפילו תינוקות של בית רבן יודעין אותו דכתיב ולבני קהת לא נתן כי עבודת הקדש עליהם בכתף ישאו והוא הביא את הארון בעגלה.

"Behold, I will make you stumble in a matter that even schoolchildren know," as it is written, "But to the sons of Kehos he did not give [wagons], for the service of the holy [things] was upon them; they shall carry on the shoulder." And he brought the Ark on a wagon.

7 והענין הוא כי פי' וביאור מלת זמירות הוא כמו זמר וניגון שמזמרים ומנגנים ניגון א' כמה פעמים אע"פ [אף על פי] שהכל עריבות ומתיקות א' מ"מ כשערב לו לאדם איזה ניגון וזמר יכול לזמר ולנגן אותו כמה פעמים.

The explanation of this is: the meaning and sense of the word zemiros is like a song and melody, when one sings and plays one melody many times. Although it is all one pleasantness and sweetness, nevertheless, when some melody and song is pleasing to a person, he can sing it and play it many times.

8 וכך היה לי חוקיך חוקים נק' מצות שאין בהן טעם כמו פרה אדומה ושעטנז כו'

And so, "Your statutes were to me": chukim (statutes) is what the mitzvos that have no reason are called, such as the red heifer and sha'atnez, etc.

כלומר שהגם שאין למצוה זו שום טעם ודעת בשכל המושג ומובן מ"מ ערב ומתוק לחיכו עד מאד

That is to say: although this mitzvah has no reason or knowledge at all in intellect that is grasped and understood, nevertheless it was exceedingly pleasant and sweet to his palate.

והיינו לפי שאף גם אם אין טעם ודעת מלובש בהמשכת מצוה זו למטה בהתלבשותה בגשמיות מ"מ יסודתה בהררי קדש

And this is because, even if no reason or knowledge is enclothed in the drawing-down of this mitzvah below, as it is enclothed in physicality, nevertheless "its foundation is in the holy mountains":

הוא מבחי' רצון העליון ב"ה שלמעלה מעלה מבחי' טעם ודעת הנמשך מבחי' ח"ע [חכמה עילאה] והחכמה מאין תמצא שהיא נמשכת מבחי' אין הוא בחי' רצון העליון ב"ה

it is from the level of the supernal will (ratzon), blessed be He, which is far above the level of reason and knowledge that is drawn from the level of the higher Chochmah (Chochmah Ila'ah). And "Chochmah is found from ayin (nothing)," for it is drawn from the level of ayin, which is the level of the supernal will, blessed be He.

כי הנה החכמה נק' עדן שהוא עונג הנשמות בג"ע [בגן עדן] בשכל הנבראים המשכילים בגדולת א"ס ב"ה ונהנים בהשגתם תענוג נפלא עד אין קץ ע"ד שאמרו בגמ' [בגמרא] על אלישע אחר מוטב דלידייני כו'.

For Chochmah is called Eden, which is the delight of the souls in Gan Eden, in the intellect of created beings who contemplate the greatness of the Infinite One (Ein Sof), blessed be He, and take wondrous delight in their comprehension, without end — along the lines of what was said in the Gemara about Elisha Acher: "It is better that he be judged," etc.

9 והנה אף שבספרים נזכר רק ב' בחי' ג"ע [גן עדן] תחתון ועליון. אבל באמת יש הרבה מיני ג"ע [גן עדן] זה למעלה מזה עד אין קץ ותכלית גבוה מעל גבוה כו',

Now, although in the books only two levels of Gan Eden are mentioned, the lower and the upper, in truth there are many kinds of Gan Eden, one above the other, without end or limit, "one higher than the high," etc.

וע"ז רמזו רז"ל [רבותינו זכרונם לברכה] ת"ח [תלמיד חכם / תלמידי חכמים] אין להם מנוחה לא בעוה"ז ולא בעוה"ב [בעולם הבא] שנאמר ילכו מחיל אל חיל כו' אלא שהספרים לא דברו מהם רק מהב' מיני ג"ע [גן עדן] עליון ותחתון.

And our Sages, of blessed memory, alluded to this: "Torah scholars have no rest, neither in this world nor in the World to Come, as it is said, 'They go from strength to strength,'" etc. Only, the books did not speak of them, but only of the two kinds of Gan Eden, the upper Gan Eden and the lower.

אבל בג"ע [בגן עדן] העליונים עד רום המעלות לא שלחו את ידם וכל עדן שלמעלה מעלה עד רום המעלות הכל נק' בשם חכמה

But to the higher Gan Edens, up to the loftiest heights, they did not put forth their hand [to discuss them]. And every Eden, higher and higher up to the loftiest heights, is all called by the name Chochmah (wisdom),

כי העונג שבהם הוא לפי ערך ההשכלה וההשגה ויש השגה למעלה מהשגה עד רום המעלות. אך כל בחי' השגה ותענוג מריש כל דרגין כו' אינו אלא בבחי' זיו.

for the delight in them is according to the measure of the understanding and comprehension, and there is comprehension above comprehension, up to the loftiest heights. But every level of comprehension and delight, [even] from "the head of all levels," etc., is only at the level of radiance (ziv).

10 וכמארז"ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] ונהנין מזיו כו'. וזהו בורא קדושים ישתבח שמך לעד מלכנו. קדושים אלו הנשמות וקדושים בכל יום יהללוך סלה בלי הפסק בהשגה למעלה מהשגה כי ת"ח [תלמיד חכם / תלמידי חכמים] אין להם מנוחה כו'.

As our Sages, of blessed memory, said: "and they delight in the radiance," etc. And this is [the meaning of] "Creator of holy ones, may Your Name be praised forever, our King." "Holy ones": these are the souls; and "holy ones praise You every day, selah," without interruption, in comprehension above comprehension, for "Torah scholars have no rest," etc.

וכל ההילול והשבח הזה אין זה אלא ישתבח שמך בחי' שם בלבד בחי' זיו כו' (כמ"ש מזה בד"ה את שבתותי תשמרו)

And all this praise and acclaim is only "may Your Name be praised": the level of a name alone, the level of radiance, etc. (as is written on this in the discourse beginning "You shall keep My Sabbaths").

ושמו בגימ' [בגימטריא] רצון שהרצון הוא למעלה מעלה מבחי' חכמה והחכמה היא הנמשכת מבחי' הרצון שכך עלה ברצונו להתלבש בבחי' חכמה.

And "His Name" (shemo) has the numerical value of ratzon (will); for will is far above the level of Chochmah, and Chochmah is what is drawn from the level of will, for so it arose in His will, to be enclothed in the level of Chochmah.

ולזאת הרי בחי' החכמה בטילה כאין לגבי בחי' רצון העליון ב"ה המתלבש בה ואין ערוך אליו

Therefore the level of Chochmah is nullified as nothing before the level of the supernal will, blessed be He, that is enclothed in it, and it bears no comparison to it.

וזהו ענין הזמירות שקרא דוד לד"ת [לדברי תורה] לבחי' החוקים שעם היות שאין בהם טעם היינו לפי שנמשכו ונלקחו מרצון העליון ב"ה שהוא למעלה מההשגה והטעם.

And this is the matter of the "songs," as David called words of Torah, [namely] the level of the statutes: although they have no reason, this is because they were drawn and taken from the supernal will, blessed be He, which is above comprehension and reason.

11 ומ"ש אורייתא מחכמה נפקת נפקת דייקא. אבל יסודן למעלה מהחכמה תר"ך עמודי אור עד"מ העמוד שמחבר הגג עם הרצפה. כך המצות נשפלו למטה.

And as for what is said, "The Torah comes forth from Chochmah": "comes forth," specifically. But their foundation is above Chochmah, the 620 pillars of light — by way of analogy, the pillar that joins the roof with the floor. So the mitzvos were lowered below,

אבל שרשן גבוה מאד נעלה ע"כ היה שמח שמחה גדולה בעסק התורה ומצות ע"י התבוננות זו שהם רצון העליון

but their root is very high and exalted. Therefore he rejoiced with great joy in his occupation with Torah and mitzvos, through this contemplation: that they are the supernal will.

וע"כ קראן זמירות שהן היו לו כמין זמר שמנגנין זמר א' בהם כמה פעמים מגודל המתיקות שבו.

And therefore he called them "songs," for they were to him like a kind of song, in which one sings one song many times because of the great sweetness in it.

כך עם היות שכל המצות כולן הן רצונו יתי והרי זהו שבח אחד לכל המצות שבכולם מתלבש רצה"ע [רצון העליון] ב"ה מ"מ היה מתענג ושמח בכל א'

So too, although all the mitzvos, every one of them, are His will, may He be blessed, so that this is one praise for all the mitzvos, that the supernal will, blessed be He, is enclothed in all of them, nevertheless he delighted and rejoiced in each one,

כמו שמתענגים ושמחים בעריבות ומתיקות הניגון והזמר שניגון וזמר א' מנגנין ומזמרים כמה פעמים מאחר שהוא זמר יפה מאד וזו היא שמחה של מצוה.

just as one delights and rejoices in the pleasantness and sweetness of a melody and song, so that one melody and song is played and sung many times, since it is a very beautiful song. And this is the joy of a mitzvah (simchah shel mitzvah):

דהיינו מחמת עוצם גדולת המצוה עצמה כי גבהה מעלתה מאד שהוא הוא רצה"ע [רצון העליון] ב"ה שלמעלה מהחכמה שהוא בחי' עדן ותענוג והשגה נפלאה עד אין קץ מריש כל דרגין כו'.

that is, because of the immense greatness of the mitzvah itself, for its standing is very lofty: it is the supernal will itself, blessed be He, which is above Chochmah, which is the level of Eden and of delight and wondrous comprehension without end, from "the head of all levels," etc.

אך מ"מ נענש דוד ע"ז לפי שעדיין לא הגיע לתכלית השבח העיקר שבתורה ומצות ומעלתן העצמי' [העצמיות] שהרי לא שבח אותן אלא בבחי' רצה"ע [רצון העליון] ב"ה המלובש בהן.

Nevertheless, David was punished for this, because he had not yet reached the ultimate praise, the main [praise], of Torah and mitzvos and their essential virtue; for he praised them only in terms of the supernal will, blessed be He, that is enclothed in them.

12 והנה הרצון הוא עדיין בבחי' מעלת ומדרגת חיצונית שלהם. וכמ"ש וראית את אחורי ופני לא יראו.

Now, the will is still at the level of their outer virtue and rank, as it is written, "And you shall see My back, but My face shall not be seen."

אבל פנימיותן ועיקרן הוא הוא עונג העליון ב"ה שהוא פנימית הרצון כידוע

But their inner dimension (pnimiyus) and essence is the supernal delight, blessed be He, which is the inner dimension of the will, as is known.

וע"ז נאמר אחור וקדם צרתני ועד"מ מבשרי אחזה שהתענוג הוא עיקר המכוון והרצון הולך אחר התענוג שמחמת שיש נחת רוח ותענוג לפניו לכך הוא רוצה וחפץ בכך.

And of this it is said, "Back and front You have formed me." And by way of analogy, "from my flesh I behold": the delight is the main intent, and the will follows the delight; for because there is gratification and delight before him, therefore he wills and desires it.

13 ולכן נק' הרצון בחי' אחוריים ובחי' חיצונית לגבי העונג העליון ב"ה המלובש בו וע"ז נאמר וראית את אחורי ופני לא יראו שאין פנימית העונג מתגלה כ"א בחי' הרצון בלבד

Therefore the will is called the level of the back (achorayim) and the outer level, in relation to the supernal delight, blessed be He, that is enclothed in it. And of this it is said, "And you shall see My back, but My face shall not be seen": for the inner dimension of the delight is not revealed, only the level of the will alone,

כמו שאינו נראה ונגלה באדם לזולתו רק בחי' רצון בלבד כשמגלה לו רצונו להיות כך וכך.

just as in a person nothing is seen and revealed to another except the will alone, when he reveals to him his will that such-and-such should be.

אבל פנימית העונג המלובש בו והמכוון מזה איזה עונג ונחת רוח לפניו מזה לא ניתן להתודע ולהגלות ועונג זה הוא המלובש במצות שהן רצונו ית'.

But the inner dimension of the delight that is enclothed in it, and what is intended by it, what delight and gratification he has from it, is not given to be made known and revealed. And it is this delight that is enclothed in the mitzvos, which are His will, may He be blessed.

14 וזהו אשר קדשנו במצותיו אשר מלשון באשרי כי אשרוני שהוא לשון הילול ושבח והוא על עוצם ריבוי התענוג שיש בזה כדי להלל ולשבח מאד

And this is [the meaning of] "Who (asher) has sanctified us with His commandments": asher is from the expression "In my good fortune (be'oshri), for they will call me fortunate (ishruni)," which is an expression of praise and acclaim; and it is because of the immense abundance of delight that there is in this, enough to praise and acclaim [it] greatly.

ובבחי' זו נאמר באשר וטובל בשמן רגלו שבבחי' רגלו בלבד הוא מלובש בבחי' שמן היא בחי' ח"ע [חכמה עילאה] כו':

And of this level it is said of Asher, "and he dips his foot in oil": for only at the level of "his foot" is it enclothed in the level of oil, which is the higher Chochmah (Chochmah Ila'ah), etc.

15 ג והנה ההפרש שבין בחי' אחוריים לבחי' פנים מבשרי אחזה שבעורף אין בו התחלקות אברים שעור א' מכסה את כולו.

3. Now, the difference between the level of the back and the level of the face, [as] "from my flesh I behold": in the nape of the neck there is no division into organs, for one skin covers all of it.

משא"כ בבחי' פנים נראה ונגלה ציור התחלקות האיברים עינים לראות אזנים לשמוע כו' ותענוג שבבחי' ראיה הוא בחי' אחרת משמיעה כו'.

In the face, by contrast, the form of the division of the organs is seen and revealed: eyes to see, ears to hear, etc.; and the delight in sight is a different thing from [the delight in] hearing, etc.

כך הוא למעלה כביכול שבחי' רצון העליון ב"ה נק' בחי' אחוריים ואין בו שום התחלקות ולכך הרצון המלובש במצות כולל כל המצות בשוה שכולן הן בחי' רצונו ית'

So it is Above, as it were: the level of the supernal will, blessed be He, is called the level of the back, and there is no division in it at all. Therefore the will that is enclothed in the mitzvos includes all the mitzvos equally, for all of them are His will, may He be blessed,

והרי זה שבח א' לכולן אלא שהוא שבח גדול מאד כנ"ל שהרצון עליון הוא למעלה מהחכמה כו'

and so this is one praise for all of them; only, it is a very great praise, as mentioned above, for the supernal will is above Chochmah, etc.

ולכן נק' העונג והשמחה הנמשך מזה בשם זמירות כמו זמר שמנגנים ניגון א' היפה מאד הרבה פעמים כנ"ל.

And therefore the delight and joy that come from this are called by the name "songs," like a song in which one plays one very beautiful melody many times, as mentioned above.

אבל העונג העליון ב"ה המלובש במצות יש לכל מצוה תענוג פרטי כי העונג היא פנימי' [פנימיות / פנימית] המכוון המלובש ברצון ואין פנימית המכוון המלובש ברצון מצוה זו מלובש ברצון מצוה אחרת כי לכל מצוה יש כוונה אחרת כנודע.

But [as for] the supernal delight, blessed be He, that is enclothed in the mitzvos, each mitzvah has a particular delight. For the delight is the inner dimension of the intent that is enclothed in the will, and the inner dimension of the intent enclothed in the will of this mitzvah is not enclothed in the will of another mitzvah, for each mitzvah has a different intent, as is known.

16 וכמו עד"מ בפנים הרי התענוג שבראי' [שבראיה] המלובש בעינים אינו דומה כלל להתענוג שבשמיעה שבאזנים וכן תענוג שבטעמים חיך אוכל יטעם כו' כל מין תענוג הוא מהות אחר.

And just as, by way of analogy, in the face, the delight in sight, which is enclothed in the eyes, is not at all like the delight in hearing, which is in the ears; and likewise the delight in tastes, "the palate tastes food," etc.: each kind of delight is a different essence.

כך בחינת עונג העליון הנמשך ומתגלה ע"י המצות בציצית תענוג מיוחד ומשונה מהתענוג שבמצוה אחרת וכן בתפילין כו' ובכל המצות.

So [with] the supernal delight that is drawn down and revealed through the mitzvos: in tzitzis [there is] a unique delight, different from the delight in another mitzvah, and so in tefillin, etc., and in all the mitzvos.

ולא כמו מעלת הרצון שהוא מדרגה אחת לכולן (ועמ"ש בד"ה ראו כי ה' נתן לכם השבת בפי' דרכיה דרכי נועם),

This is unlike the standing of the will, which is one level for all of them (and see what is written in the discourse beginning "See that Havayah has given you the Shabbos," on the meaning of "Its ways are ways of pleasantness").

ולכן במ"ת [במתן תורה] דכתיב פנים בפנים דבר ה' שהי' [שהיה] גילוי בחי' פנים עליונים שהוא עונג העליון ב"ה המלובש בתורה ומצות.

Therefore, at the Giving of the Torah, of which it is written, "Face to face Havayah spoke," there was a revelation of the supernal face, which is the supernal delight, blessed be He, that is enclothed in Torah and mitzvos.

הנה אמרז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] על כל דבור פרחה נשמתן לפי שבכל דבור מעשרת הדברות הי' [היה] גילוי עונג פרטי המלובש בדיבור זה בלבד שאינו דומה לגילוי העונג שבדיבור השני

Indeed, our Sages, of blessed memory, said, "At each utterance their souls flew out": because in each utterance of the Ten Commandments there was a revelation of a particular delight, enclothed in that utterance alone, which is not like the revelation of the delight in the other utterance.

והגורם לזה שזכו ישראל לכך במ"ת [במתן תורה] היינו משום דכתיב פנים בפנים, שגם מלמטה למעלה היה בבחי' גילוי הפנימיות ולא בבחי' אחוריים כי גם בתשוקה וכלות הנפש שממטה למעלה יש ב' בחי' הא' כמ"ש מי לי בשמים ועמך לא חפצתי בארץ.

And what caused Israel to merit this at the Giving of the Torah is that it is written, "Face to face": for from below upward, too, it was at the level of the revelation of the inner dimension, and not at the level of the back. For in the yearning and the expiring of the soul (kelos hanefesh) from below upward, too, there are two levels. The first is as it is written, "Whom do I have in heaven? And besides You I desire nothing on earth":

דהיינו שמבטל רצונו וחפצו המלובש בגוף ונפש הבהמית ורוצה לדבקה בו ית' בתשוקה וצמאון כו'.

that is, he sets aside his will and desire that are enclothed in the body and the animal soul, and wants to cleave to Him, may He be blessed, with yearning and thirst, etc.

אך מ"מ רצון זה ותשוקה זו היא בחי' אחוריים שהרי עדיין נפשו האלקית מלובשת בגוף ונה"ב [ונפש הבהמית] בתענוגות בני אדם אלא שרוצה לצאת מהם ומסכים בהסכמה אמיתית שתתפשט האהבה מלבושיה שבנוגה לדבקה באלקים חיים.

Nevertheless, this will and this yearning are at the level of the back: for his G-dly soul is still enclothed in the body and the animal soul, in the pleasures of mankind; only, he wants to leave them, and agrees with true consent that the love should strip off its garments that are in [kelipas] nogah, to cleave to the living G-d.

אך עדיין לא נתפשטה האהבה עד שתחפץ בקרבת אלקים בשמחה וטוב לבב מרוב כל ולהתענג על ה' אהבה בתענוגים ממש שזהו בחי' הב' וכמ"ש כלה שארי ולבבי כו'

But the love has not yet been stripped [of them] to the point that it desires closeness to G-d "with joy and gladness of heart, from the abundance of everything," and to delight in G-d, actual "love with delights." This is the second level, as it is written, "My flesh and my heart pine away," etc.

והיא בחי' ומעלה יתירה שמחה ותענוג בה' ממש והיא שמחה של מצוה ונשמח בדברי תורתך וב מצותיך לעולם ועד כי הם חיינו כו'

And it is a level and a surpassing virtue: joy and delight in G-d Himself. And it is the joy of a mitzvah: "and we will rejoice in the words of Your Torah and in Your mitzvos forever and ever, for they are our life," etc.

ובחי' זו הב' היא בחי' גילוי פנימית וז"ש [וזהו שכתוב] פנים בפנים דבר ה'.

And this second level is the level of the revelation of the inner dimension. And this is [the meaning of] what is written, "Face to face Havayah spoke":

כלומר שהיו חיבור והתקשרות בחי' פנים עליונים בבחי' פנים התחתונים שהי' [שהיה] התלבשות עונג העליון ב"ה שהוא הוא פנימי' [פנימיות / פנימית] הרצון בבחי' עונג התחתון שממטה למעלה כלה שארי ולבבי כו'

that is to say, there was a joining and binding of the supernal face with the lower face: the supernal delight, blessed be He, which is the very inner dimension of the will, was enclothed in the lower delight that rises from below upward, "My flesh and my heart pine away," etc.,

בבחי' פנימי' [פנימיות / פנימית] האהבה בתענוגים להתענג על ה' ממש שעי"כ [שעל ידי כך] זכו והשיגו העונג העליון ב"ה המלובש בכל מצוה עונג פרטי.

at the level of the inner dimension of the "love with delights," to delight in G-d Himself. Through this they merited and attained the supernal delight, blessed be He, that is enclothed in each mitzvah as a particular delight.

17 ולכן על כל דבור ודבור פרחה נשמתן. וזהו שנענש דוד המלך ע"ה [עליו השלום] על שלא שיבח את התורה רק בבחי' זמירות שהוא מצד בחי' אחוריים של המצות

And therefore at each and every utterance their souls flew out. And this is [why] King David, peace be upon him, was punished: because he praised the Torah only as "songs," which is from the aspect of the back of the mitzvos,

ולא שיבח את התורה בבחי' זו הפנימי' [הפנימיות / הפנימית] שהיא מעלתן העקרית העצמית, ולכן העונש היה ג"כ מדה כנגד מדה ששכח מעלת התורה שהיא בבחי' פנים

and did not praise the Torah in this inner aspect, which is their main, essential virtue. And therefore the punishment, too, was measure for measure: he forgot the virtue of the Torah, which is at the level of the face.

כי הנה לכך נאמר בכתף ישאו שהלוים היו נושאי הארון והיו כתפיהם לחוץ ופניהם כנגד הארון זה כנגד זה

For this is why it is said, "They shall carry on the shoulder": the Levites were the bearers of the Ark, and their shoulders were outward and their faces toward the Ark, facing one another.

והיינו לפי שצ"ל בחי' פנים בפנים כנ"ל וגם הלוחות שבארון הי' [היה] בבחי' פנים לכל צד שהלוחות היו כתובים משני עבריהם שלכל עבר לא נראה רק בחי' הפנים

This is because there must be [the level of] face to face, as mentioned above. And the Tablets in the Ark, too, were at the level of face on every side, for the Tablets were written on both their sides, so that on each side nothing was seen but the face.

והוא נענש ששכח זה ונשאו בפרות על העגלה

And he was punished in that he forgot this, and they carried it with cows on the wagon.

ומה שנענש שנפל בבחי' שכחה היא בחי' אחוריים [עמ"ש פ' תצוה סד"ה זכור כו' לא תשכח] היינו מדה כנגד מדה שלפי שלא שיבח את התורה בבחי' פנים אלא בבחי' אחוריים שכח מעלת הלוחות שהיו בבחי' פנים ונפל לבחי' שכחה היא בחי' אחוריים.

And as for his being punished by falling into forgetfulness, which is the level of the back [see what is written in Parshas Tetzaveh, at the end of the discourse beginning "Remember," etc., "do not forget"], this is measure for measure: because he praised the Torah not at the level of the face but at the level of the back, he forgot the virtue of the Tablets, which were at the level of the face, and fell into forgetfulness, which is the level of the back.

18 ובזה יובן מ"ש ואהיה שעשועים כי בחי' שעשועים הן הן בחי' גילוי בחי' פנימי' [פנימיות / פנימית] דהיינו בחי' עונג העליון המלובש במצות

Through this will be understood what is written, "and I was delights": for delights (sha'ashu'im) are the very revelation of the inner dimension (pnimiyus), that is, the supernal delight that is enclothed in the mitzvos,

שהיא פנימית הרצון משא"כ בחי' זמירות הן בחי' אחוריים שהוא הרצון כנ"ל [ועמ"ש עוד מענין זה ע"פ ויהי מקץ שנתים ימים ובאגה"ק [ובאגרת הקודש] קרוב לסופו ד"ה דוד זמירות קרית להו].

which is the inner dimension of the will; whereas "songs" are the level of the back, which is the will, as mentioned above [and see what is written further on this matter on [the verse] "And it was at the end of two years," and in Iggeres HaKodesh, near its end, the passage beginning "David, You called them songs"].

אך הנה ואהיה כתיב לשון הוה והיינו שצריך להמשיך גילוי והתהוות בחי' השעשועים. דבאתאדל"ת תליא מילתא.

But note: it is written ve'ehyeh, a present-tense form. That is, one must draw down the revelation and coming-into-being of the delights; for the matter depends on an arousal from below.

19 וזהו יום יום דהיינו בחי' ק"ש [קריאת שמע] שאומרים דבר יום ביומו כי בכל יום נעשה בריה חדשה.

And this is [the meaning of] "day by day": that is, the Shema, which is said "each day's matter on its day," for every day there comes about a new creation.

וע"כ בכל יום צריך לקרות ק"ש [קריאת שמע] ולמסור נפשו באחד בכל יום ואהבת בחי' תענוג כו' ועי"ז גורם ירידת התענוג עליון שעשוע שבעצמותו שיתלבש בתורה וזהו אני תורתך שעשעתי.

Therefore every day one must recite the Shema and give over his soul at [the word] "One" every day, [and then] "And you shall love," the level of delight, etc. And through this he brings about the descent of the supernal delight, the delight (sha'ashua) that is in His essence, so that it is enclothed in the Torah. And this is [the meaning of] "I (ani) have delighted (shi'ashati) Your Torah."

שעשעתי הוא פועל יוצא שממשיך השעשועים בהתורה והיינו ע"י אני אותיות אין פי' בחינת ביטול היש שעושה מאני אין

Shi'ashati is a transitive verb: he draws the delights into the Torah. And this is through ani ("I"), which has the letters of ayin ("nothing"); that is, the level of the nullification of the self (bittul hayesh), when one makes of ani, ayin.

והיינו שגם בלימוד התורה לא יהי' [יהיה] בבחי' יש אלא בביטול היש כמ"ש בכל נפשך סמוך לודברת בם כו' ועי"ז גורם למעלה להמשיך מהיש לאין

That is, in the study of the Torah, too, he should not be in a state of yesh (self), but in the nullification of the self, as it is written, "with all your soul," next to "and you shall speak of them," etc. And through this he causes Above a drawing-down from yesh to ayin:

דהיינו מיש האמיתי שעשועים העצמיים יומשך הארה בחכמה שהיא בחי' אין ממש [והוא ג"כ ההמשכה מבחי' אני בבחי' אין ע' [עיין] בע"ח [בעץ חיים] שער השתלשלות הי"ס [הי' ספירות] דרך העגולים במה"ב [במהדורא בתרא] פ"ב [פרק ב'] בענין אני ואין.

that is, from the true Yesh, the essential delights, a radiance is drawn down into Chochmah, which is the level of actual ayin [and this is also the drawing-down from the level of ani into the level of ayin; see in Etz Chaim, Sha'ar Hishtalshelus HaYud Sefiros, Derech HaIgulim, in the Mahadura Basra, chapter 2, on the matter of ani and ayin.

20 ובמא"א [ובמאורי אור] אות א' ססעי' [סוף סעיף] ס"ד מל' דא"ק [דאדם קדמון] נק' אני מתלבשת ברדל"א [ברישא דלא אתיידע] נקרא אין עכ"ל [עד כאן לשונו] וע' מענין ואהי' [ואהיה] בזהר ויקהל דרי"ז ע"א והייתי לא כתיב אלא ואהיה כו'

And in Meorei Or, letter alef, at the end of section 64: "Malchus (sovereignty) of Adam Kadmon is called ani; [when] it is enclothed in Radla (the Unknowable Head) it is called ayin." End of quote. And on the matter of ve'ehyeh, see the Zohar, Vayakhel, folio 217a: "It is not written vehayisi ('and I was'), but ve'ehyeh," etc.;

ור"פ שמיני דל"ה ע"ב ובהרמ"ז [ובהרב משה זכות] שם ובפ' אחרי דס"ה ע"ב וסימן ואהיה כו' ודס"ז ע"ב]:

and at the beginning of Parshas Shemini, folio 35b, and in the Ramaz there; and in Parshas Acharei, folio 65b, "and a sign: ve'ehyeh," etc.; and folio 67b].

21 ד משחקת לפניו בכל עת. הנה יש כ"ח עתים י"ד לטובה כו' וא' מהם עת לחבק ועת לרחוק מחבק פי' שיש לפעמים עת רצון למעלה שנעשה בחי' חיבוק כנ"י [כנסת ישראל] מקור הנשמות עם הקב"ה

4. "Playing before Him at all times." Now, there are twenty-eight times, fourteen for good, etc., and one of them is "a time to embrace and a time to refrain from embracing." The meaning is: sometimes there is a time of favor (eis ratzon) Above, when there comes about an embrace of Knesses Yisrael (the Community of Israel), the source of the souls, with the Holy One, blessed be He.

כאדם החובק את חבירו מאחוריו שלא ילך מפניו כך כביכול הקב"ה מחבק כנ"י [כנסת ישראל] כמ"ש אהבתי אתכם אמר ה' ואהבתו לא תסור ממנו לעולמים שלא להיות האדם בבחי' נפרד ממנו ח"ו [חס ושלום].

Like a person who embraces his fellow from behind so that he not go away from him, so, as it were, the Holy One, blessed be He, embraces Knesses Yisrael, as it is written, "I have loved you, says Havayah," and His love will not depart from us forever, so that a person not be in a state of separateness from Him, G-d forbid.

22 וכמו שהיה במ"ת [במתן תורה] פנים בפנים דבר ה' עמכם שגם ממטה למעלה היה הכל בבחי' פנים שאפילו האחוריים נכללו בבחי' פנים ונעשה הכל בבחי' פנים

As it was at the Giving of the Torah: "Face to face Havayah spoke with you," for from below upward, too, everything was at the level of face: even the back was included in the level of face, and everything became face,

דהיינו שגם נפש הבהמית אתהפכא כו' וכמ"ש בכל לבבך בשני יצריך כו' וזהו ימין ה' עושה חיל

that is, even the animal soul was transformed (is'hapcha), etc., as it is written, "with all your heart," with both your inclinations, etc. And this is [the meaning of] "The right hand of Havayah does valiantly (oseh chayil)."

[וע' בע"ח [בעץ חיים] שער עשרים פ"ב [פרק ב'] דבי' פעמים כ"ד אותיות שיש בפסוק בשכמל"ו [ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד] דק"ש [דקריאת שמע] שחרית וערבית זהו ענין חיל ולכן נקרא כנס"י [כנסת ישראל] אשת חיל ועמ"ש ע"פ ושמתי כדכד וענין בשכמל"ו [ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד] היינו קבלת עול מלכות שמים וביטול היש וזהו ימין ה' עושה חיל].

[And see in Etz Chaim, Sha'ar 20, chapter 2: that twice the twenty-four letters that are in the verse "Blessed be the Name of the glory of His kingdom forever and ever" of the morning and evening Shema is the meaning of chayil; and therefore Knesses Yisrael is called "a woman of valor (eishes chayil)." And see what is written on [the verse] "And I will make [your windows of] kadkod." And the meaning of "Blessed be the Name of the glory of His kingdom forever and ever" is accepting the yoke (kabbalas ol) of the kingdom of Heaven and the nullification of the self (bittul hayesh); and this is [the meaning of] "The right hand of Havayah does valiantly"].

אמנם בגלות הוא בחי' עת לרחוק מחבק כשאין עת רצון אזי רחוק מלחבק ואזי אין עומדים כנס"י [כנסת ישראל] עם הקב"ה פנים בפנים דהיינו שאין דביקות הנפש באלקים חיים בבחי' פנים ממש ע"ד כלה שארי ולבבי כו'

In exile, however, it is the level of "a time to refrain from embracing": when there is no time of favor, then [He] refrains from embracing, and then Knesses Yisrael does not stand with the Holy One, blessed be He, face to face; that is, the soul's cleaving to the living G-d is not at the level of the actual face, in the manner of "My flesh and my heart pine away," etc.,

ויש לו תענוג במילי דעלמא הגם שיש לו רצון לה' הוא רק בחי' אחוריי' [אחוריים] כנ"ל שהרצון נק' אחוריים והתענוג הוא בחינת פנים כו'

and he has delight in worldly matters. Although he has a will for G-d, it is only at the level of the back, as mentioned above, for the will is called the back and delight is the level of face, etc.

וז"ש [וזהו שכתוב] למה תשיב ידך וימינך מקרב חיקך כלה חיקך קרי וחוקך כתיב וחוקך היינו התורה שהיא חוקת ה'

And this is [the meaning of] what is written, "Why do You withdraw Your hand, even Your right hand? From within Your bosom, make an end!" Cheikcha ("Your bosom") is how it is read, and chukcha ("Your statute") is how it is written; and "Your statute" is the Torah, which is the statute of G-d.

והוא בקשת כנס"י [כנסת ישראל] שיתגלה ימינו יתי' ולא יהי' [יהיה] גנוז ונעלם בחוקו ומכלל זה אתה שומע שיש עתים שהימין גנוז ונעלם בחוקו

And this is the request of Knesses Yisrael that His right hand, may He be blessed, be revealed, and not be hidden and concealed within His statute. And from this you can infer that there are times when the right hand is hidden and concealed within His statute.

והיינו ע"ד מארז"ל [מאמר רבותינו זכרונם לברכה] אור שנברא ביום ראשון היה אדם צופה בו מסוף העולם ועד סופו. ראה שאין העולם כדאי לו גנזו לצדיקים.

And this is along the lines of the saying of our Sages, of blessed memory: "The light that was created on the first day: by it man could see from one end of the world to the other. He saw that the world was not worthy of it, [and] hid it away for the righteous."

והיכן גנזו היינו בתורה ועי' [ועיין] בזהר פ' תרומה (דקמ"ט א')

And where did He hide it? In the Torah. And see the Zohar, Parshas Terumah (folio 149a).

וזהו ענין שהימין שהוא חסד עליון שהוא בחי' נהורא קדמאה הוא גנוז בקרב חוקו הוא התורה

And this is the meaning: the right hand, which is supernal Chesed (kindness), which is the level of the primordial light (nehora kadma'ah), is hidden within His statute, which is the Torah.

(ומזה מובן המעשה דאיתא בזהר סוף ח"ג [חלק ג'] דף ש"ה ע"א שאמר ר' [רבי] אלעזר ואנא חמינא כו' כי הוא היה יכול שיתגלה לו ע"י התורה בחי' אור ההוא הגנוז בו שאדם צופה בו מסוף העולם ועד סופו וע"כ אמר אנא חמינא ממש)

(And from this is understood the story found in the Zohar, at the end of Part III, folio 305a, that Rabbi Elazar said, "And I saw," etc.: for he was able to have revealed to him, through the Torah, that light hidden in it, by which man can see from one end of the world to the other; and therefore he said, "I saw," literally.)

וז"ש [וזהו שכתוב] ימין ה' רוממה ימין ה' עושה חיל כי תמיד יצוה ה' עלינו חסדו וימין ה' נטוי [נטויה] עלינו

And this is [the meaning of] what is written, "The right hand of Havayah is exalted; the right hand of Havayah does valiantly": for G-d always commands His kindness upon us, and the right hand of G-d is stretched out over us;

רק לפעמים היא רוממה מנפש האדם רק היא גנוזה בתורה ולפעמים יורדת ונמשכת למטה בנפש האדם ואזי היא עושה חיל

only, sometimes it is "exalted" above a person's soul, being only hidden in the Torah, and sometimes it descends and is drawn down below into a person's soul, and then it "does valiantly."

ולכן אמר הכתוב וימינך מקרב חיקך כלה כלומר שלא תהא מלובשת ומתעלמת בתורה להיות גנוזה שם רק תוציאנה מקרב חיקך מההעלם אל הגילוי להיות גילוי ימין וחסד ה' היא האהבה תקועה בנפש האדם

Therefore the verse says, "Your right hand, from within Your bosom, make an end": that is to say, that it should not be enclothed and concealed in the Torah, to be hidden there, but that You bring it out from within Your bosom, from concealment into revelation, so that there be a revelation of the right hand and kindness of G-d, which is the love implanted in a person's soul.

והנה בכל עת ועת בין בבחי' עת לחבק בין בבחי' עת לרחוק מחבק נאמר על התורה משחקת,

Now, at each and every time, whether at the level of "a time to embrace" or at the level of "a time to refrain from embracing," it is said of the Torah, "playing."

והענין כי הנה בחי' שחוק היא בחי' ביטול היש לאין וכמ"ש צחוק עשה לי אלהים

The explanation is that laughter (sechok) is the level of the nullification of yesh (something) into ayin (nothing), as it is written, "Elokim has made laughter for me."

פי' כי שם אלקים המעלים ומסתיר אור א"ס ב"ה להיות נראה העולם ליש ודבר נפרד כו' ושלא יבטל במציאות כו' כמו זיו השמש בשמש כו'

The meaning is: the Name Elokim, which hides and conceals the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, so that the world appears as a yesh and a separate thing, etc., and so that it not be nullified out of existence, etc., like the radiance of the sun within the sun, etc.,

הוא בשביל הצחוק שלבסוף הכל שישוב ויתהפך שיהי' [שיהיה] היש בטל לאין ונגלה כבוד ה' לעין כל

is for the sake of the laughter at the end of everything, when it will turn back and be transformed, so that the yesh will be nullified into ayin, and "the glory of Havayah will be revealed" before every eye.

כי שם אלקים המסתיר ומעלים שיהא נראה ליש כו' הוא רק כמו צחוק שעושין לפני שרים שעושים שינויים דברים זרים לשחוק בהם

For the Name Elokim, which conceals and hides so that [the world] appears as a yesh, etc., is only like the jesting done before princes, when they perform oddities, strange things, to laugh at them.

ונעשה בחי' יש ושיהי' [ושיהיה] היש בטל לאין ועשיית גילוי היש יהי' [יהיה] כמו זר נחשב ואין זה רק בחי' שחוק ועד"ז הוא ענין השחוק לע"ל [לעתיד לבוא] שעתיד הקב"ה לעשות קניגי לצדיקים שור הבר עם לויתן כו' וכמ"ש במ"א.

[So] there came about the level of yesh, and [this is] so that the yesh will be nullified into ayin, and the making of the revelation of the yesh will be "counted as a strange thing," and this is only the level of laughter. And along these lines is the matter of the laughter in the Time to Come, when the Holy One, blessed be He, will make a hunt (kenigi) for the righteous, the wild ox with the Leviathan, etc., as is explained elsewhere.

23 והנה גילוי בחי' ביטול היש לאין שיהיה לעתיד הוא ע"י התורה שהיא המשכת אור א"ס ב"ה בדברים גשמיים שתחת ממשלת קליפת נוגה להעלותם ולקשרם באור ה' וקדושתו והוא בחי' ביטול היש לאין

Now, the revelation of the nullification of yesh into ayin that will be in the Time to Come comes through the Torah, which is the drawing-down of the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, into physical things that are under the dominion of kelipas nogah, to raise them and bind them to the light of G-d and His holiness; and this is the nullification of yesh into ayin.

ולכן נקרא משחקת בכל עת היינו גם ע"י אתכפי' כו' נמשך התענוג עליון בהתורה וזהו בחי' בינונים זה וזה שופטן

Therefore it is called "playing at all times": that is, even through subjugation (iskafya), etc., the supernal delight is drawn into the Torah. And this is the level of the beinonim (intermediate people), [of whom it is said,] "this one and that one judge them."

ויש בהם משני העתים הנ"ל שבשעת התפלה הוא דבוק באלקות ואח"כ פונה לעסקיו כו':

And they have both of the times mentioned above: during prayer he cleaves to G-dliness, and afterwards he turns to his affairs, etc.

24 משחקת בתבל ארצו. תבל ב"פ [ב' פעמים] אריה כי יש אריה בחיות הקודש ויש אריה באופנים חיות בחי' יצירה שית ספירן מקננין ביצירה והן הם בחי' שיתא סדרי משנה

"Playing in the inhabited world (tevel) of His earth." Tevel is [in numerical value] twice aryeh (lion): for there is a lion among the holy chayos, and there is a lion among the ofanim. The chayos are of the level of Yetzirah (Formation): "six Sefiros nest in Yetzirah," and they are the six orders of the Mishnah,

שהם בבחי' טעם ודעת וכך החיות הקודש אהבתם היא בבחי' טעם ודעת ארי' [אריה] שואג כו' מחמת השגתם כי קדוש קדוש קדוש הוי' צבאות כו'

which are at the level of reason and knowledge. And so the holy chayos: their love is at the level of reason and knowledge, a lion roaring, etc., because of their comprehension that "Holy, holy, holy is Havayah of hosts," etc.:

איך שהוא קדוש ומובדל כו' ומבחי' זו שהיא בבחי' קדוש ומובדל שאינו בגדר עלמין נמשך לריבוי צבאות והיכלות עד שגם למטה מכה"כ [מלא כל הארץ כבודו]

how He is holy and set apart, etc.; and from this level, which is holy and set apart, not within the bounds of worlds, there is a drawing-down to a multitude of hosts and chambers, to the point that even below, "the whole earth is full of His glory."

ולכך הם מרעישים בקול רעש גדול על עוצם קדושה זו ממקום קדוש כזה שיהי' [שיהיה] נמשך ממקום כבודו מאור א"ס ב"ה שלמעלה מגדר עלמין להחיות העולמות

Therefore they raise a tumult "with a great roaring sound" over the immensity of this holiness: that from so holy a place there should be drawn down, "from the place of His glory," from the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, which is above the bounds of worlds, [light] to give life to the worlds.

אך עכ"ז [עם כל זה] הוא קדוש ומובדל ולא כדמיון הנפש שמתלבשת בגוף כו' אבל האופנים הם בבחי' עשי' [עשיה] שאין להם בחי' טעם ודעת והשגה גדולה באור א"ס ב"ה כחיות הקדש ואעפ"כ [ואף על פי כן] הם מרעישים מחמת אהבה טבעית שלהם

And yet He is holy and set apart, and not like the soul that is enclothed in the body, etc. But the ofanim are at the level of Asiyah (Action): they do not have reason and knowledge or great comprehension of the Infinite Light, blessed be He, as the holy chayos do; and nevertheless they raise a tumult, because of their natural love.

וזהו משחקת בתבל ב"פ [ב' פעמים] אריה שבב' בחי' ארי' [אריה] הוא בבחי' משחקת בין בבחי' אריה שבחיות הקדש בין בבחי' אריה שבאופנים.

And this is "playing in tevel," twice aryeh: for in both levels of lion it is at the level of "playing," both in the lion among the holy chayos and in the lion among the ofanim.

25 והנה כמו שיש ב' בחי' במלאכים חיות ואופנים כך יש ב' בחי' בבני אדם שוכני מטה יש שמתבונן בגדולת הוי' בק"ש [בקריאת שמע] שמע ישראל שמע לשון הבנה באחד ובשכמל"ו [וברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד]

Now, just as there are two levels among the angels, chayos and ofanim, so there are two levels among human beings, who dwell below. There is one who contemplates the greatness of Havayah in the Shema: "Hear, O Israel," "hear" being an expression of understanding, [contemplating] "One" and "Blessed be the Name of the glory of His kingdom forever and ever,"

וע"י יבא לקיום ואהבת בכל נפשך ממש ודברת בם בם בדברי תורה בבחי' ביטול היש לאין אני המשנה המדברת בפיך ודברי אשר שמתי בפיך והם הם הת"ח [התלמיד חכם / התלמידי חכמים] העוסקים בד"ת [בדברי תורה] שיתא סדרי משנה שהם ביצירה.

and through this he comes to fulfill "And you shall love … with all your soul," literally, [and] "and you shall speak of them," of them, in words of Torah, at the level of the nullification of yesh into ayin: "I am the Mishnah that speaks in your mouth," and "My words that I have put in your mouth." And these are the Torah scholars who occupy themselves with words of Torah, the six orders of the Mishnah, which are in Yetzirah.

26 ויש מי שאינו יכול ללמוד ודעתו קצרה וגם עוסק במו"מ [במשא ומתן] והוא מבחי' עשיי' [עשייה]

And there is one who cannot learn, and his mind is limited, and he is also occupied in business; he is of the level of Asiyah.

ואעפ"כ [ואף על פי כן] גם הוא יכול לשאוג כאריה שבאופנים ע"י פי' הפשוט שבאחד שהוא ית' לבדו הוא ועי"ז נמשך בו ג"כ ואהבת בכל לבבך בשני יצריך

Nevertheless, he too can roar like the lion among the ofanim, through the simple meaning of "One": that He alone, may He be blessed, is [G-d]. And through this there is drawn into him, too, "And you shall love ... with all your heart," with both your inclinations,

כי בכל א' יש אהבה הטבעית עיין בסש"ב [בספר של בינונים] פי"ח וזוכים לגילוי זה ע"י הצדקה שנק' מעשה כמ"ש והי' [והיה] מעשה הצדקה שלום כו',

for in every one there is the natural love (see Sefer Shel Beinonim, chapter 18). And they merit this revelation through charity (tzedakah), which is called "deed" (maaseh), as it is written, "And the deed of charity shall be peace," etc.

ועי"ז גורמים וממשיכים בחי' משחקת בתבל ארצו הוא ענין המשכת עונג ושעשועים העליונים כנ"ל וכמ"ש כמים הפנים לפנים כן לב האדם

And through this they bring about and draw down the level of "playing in the inhabited world of His earth," which is the drawing-down of the supernal delight and delights, as mentioned above; and as it is written, "As water, face to face, so the heart of man."

פי' כי יש ב' בחי' אדם היינו כי במלאכים פני אריה כו' כתיב ודמות פניהם פני אדם ויש בחי' אדם למעלה ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם

The meaning is: there are two levels of "man" (adam). For of the angels, [with] the face of a lion, etc., it is written, "And the likeness of their faces was the face of a man"; and there is a level of "man" above: "And upon the likeness of the throne, a likeness like the appearance of a man,"

דהיינו רמ"ח מצות עשה ושס"ה ל"ת [לא תעשה] וע"י כמים הפנים לפנים להיות בחי' פנימי' [פנימיות / פנימית] מלמטה למעלה להמשכת בחי' פנימית עליון כן נמשך לב האדם העליון שעל הכסא הוא בחי' התורה רמ"ח מצות עשה כו' לאדם התחתון שבמלאכים ודמות פניהם כו'

that is, the 248 positive commandments and the 365 prohibitions. And through "as water, face to face," so that there be the inner dimension from below upward, to draw down the supernal inner dimension, so "the heart of the man" — of the supernal man upon the throne, which is the Torah, the 248 positive commandments, etc. — is drawn down to the lower man that is among the angels, "and the likeness of their faces," etc.

וז"ש [וזהו שכתוב] ושעשועי את בני אדם הם הן ב' בחי' אדם הנ"ל להיות ההמשכה כמים הפנים כו'.

And this is [the meaning of] what is written, "and my delights are with the children of man (bnei adam)": these are the two levels of "man" mentioned above, so that the drawing-down be "as water, face to face," etc.

לכן אמרו רז"ל [רבותינו זכרונם לברכה] ביום חתונתו זו מתן תורה בחי' חתונה וזיווג משפיע ומקבל כו' שאין לך טפה יורדת מלמעלה עד שאין עולים כו':

Therefore our Sages, of blessed memory, said, "'On the day of his wedding': this is the Giving of the Torah," the level of a wedding and union of giver and receiver, etc.; for there is no drop that comes down from above without [two] rising up [toward it], etc.

LIKKUTEI TORAH • PARSHAS BAMIDBAR • MAAMAR 21

ביאור ע"פ ואהיה אצלו אמון

An explanation of "And I was with Him as a nursling (amon)"

1 ביאור ע"פ ואהיה אצלו אמון

An explanation of [the verse] "And I was with Him as a nursling (amon)."

2 א הנה ענין סה"ע [ספירת העומר] הוא בחי' מוחין דיניקה והוא בחי' מיתוק הגבורות. ונעשה ע"י מיתוק הגבורות באדם שהוא בחינת אתכפיא ואתהפכא כי הקליפות שרשם בחינת גבורות.

1. Now, the Counting of the Omer is the level of the mochin of nursing (mochin de-yenikah), and it is the level of the sweetening of the Gevuros (restraints). And it comes about through the sweetening of the Gevuros in man, which is the level of subduing and transforming (iskafya and is'hapcha); for the kelipos (husks), their root is the level of Gevuros.

ולכן בחינת לאכפיא לסט"א [לסטרא אחרא] ולאהפכא מחשוכא לנהורא הוא ענין מיתוק הגבורות, ויעקב חבל נחלתו כתיב וכמשל החבל שראשו אחד קשור למעלה וקצהו למטה

Therefore the level of subduing the sitra achra (the other side) and transforming darkness into light is the matter of the sweetening of the Gevuros. And it is written, "Yaakov is the rope of His inheritance": it is like the analogy of a rope whose one end is tied above and its [other] end below,

שע"י שמושך החבל מלמטה נמשך כמ"כ [כמו כן] למעלה, כך ע"י המתקת הגבורות הנ"ל באדם מעורר ג"כ למעלה שיתמתקו הגבורות, ופי' וענין המיתוק היינו שהגבורות עצמן נעשים מתוקים,

so that through one's pulling the rope from below, it is likewise drawn above. So too, through the sweetening of the Gevuros in man mentioned above, one also arouses above that the Gevuros be sweetened. And the meaning and substance of the sweetening is that the Gevuros themselves become sweet,

כמו עד"מ שממתיקים מאכל חמוץ הרי גם הוא עצמו בחינת מאכל רק שהוא חמוץ ועתה ממתיקים אותו ואז נעשה מרקחת ומשיב הנפש. כך בחי' מיתוק הגבורות שהם עצמן מתמתקים ואז הם מעולים ומשובחים יותר.

as, by way of analogy, when one sweetens a sour food: it too is itself in the category of food, only it is sour, and now one sweetens it, and then it becomes a confection and restores the soul. So too the level of the sweetening of the Gevuros: they themselves become sweetened, and then they are more excellent and more praiseworthy.

3 וזהו בחי' מוחין דיניקה כמשל דם נעכר ונעשה חלב שהדם עצמו שהוא בחי' גבורות נהפך לחלב חוורתא חסדים כו'.

And this is the level of the mochin of nursing, as in the analogy of "blood is decomposed and becomes milk": the blood itself, which is the level of Gevuros (restraints), is transformed into milk, whiteness, Chasadim (kindnesses), etc.

וזהו ענין מ"ד ימי ספירת העומר משביעי של פסח עד שבועות. כי ששי"פ [שביעי של פסח] הוא לידת הנשמות ואחר הלידה הוא בחי' יניקה הגדלת המדות. וזהו כמ"ש והניף את העומר כו' לרצונכם.

And this is the matter of the forty-four days of the Counting of the Omer, from the seventh day of Pesach until Shavuos. For the seventh day of Pesach is the birth of the souls, and after the birth comes the level of nursing, the growth of the emotive attributes (middos). And this is as is written, "And he shall wave the omer, etc., for your will (lirtzonchem)."

היינו שעיקר המכוון להפך הרצון והמדות שבנפש הבהמית שתהיינה לה' ואז הם משובחות יותר ממדות שבנפש האלקית וע"ז ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] טוב זה יצ"ט [יצר טוב] מאד זה יצה"ר [יצר הרע] (ועיין בזהר פ' יתרו דס"ח ע"ב ובפי' הרמ"ז [הרב משה זכות] שם)

That is, the main intent is to transform the will and the emotive attributes of the animal soul so that they be for G-d; and then they are more praiseworthy than the attributes of the G-dly soul. And about this our Sages, of blessed memory, said: "'Good' — this is the good inclination; 'very' — this is the evil inclination." (And see the Zohar, Parshas Yisro, folio 68b, and the commentary of the Ramaz there.)

ומטעם זה ג"כ ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] במקום שבעלי תשובה עומדים כו'

And for this reason too our Sages, of blessed memory, said, "In the place where penitents (baalei teshuvah) stand, etc."

ונודע שאין פי' תשובה על עבירות דוקא אלא שצ"ל בכל אדם כל ימיו בתשובה להתקרב להי' בבחינת פב"פ [פנים בפנים] והיינו ע"י להפך הרצון והמדות מבחי' יש כו'.

And it is known that teshuvah (return) does not refer specifically to sins; rather, every person must be in teshuvah all his days, to draw close to G-d in the manner of face to face; and this is through transforming the will and the emotive attributes from the level of "something" (yesh), etc.

4 והטעם בזה שע"י בירור מדות נה"ב [נפש הבהמית] נק' טוב מאד הוא משום שהמדות שבנה"ב [שבנפש הבהמית] מצד עצם מציאותן הן תקיפים וחזקים יותר ממדות שבנפש האלקית כיתרון הגבורה בבהמה מבאדם אלא שהיא בהמה.

And the reason that through the refinement of the attributes of the animal soul [this] is called "very good" is that the attributes of the animal soul, by virtue of their very existence, are mightier and stronger than the attributes of the G-dly soul, like the advantage of strength in an animal over [that] in a man, except that it is an animal.

אבל כשהבהמה נכלל בבחי' אדם אזי הוא רב כחו מאד כי שרשם מבחי' פני אריה פני שור שאהבתם ויראתם גדולה לאין שיעור

But when the animal is included in the level of man, then its power is very great; for their root is from the level of "the face of the lion" [and] "the face of the ox," whose love and awe are immeasurably great.

וכמ"ש בזהר בהעלתך (דף קנ"ד א') ש"ע אלף אריוותא סוחרנא דהאי אריה כו' כד געי האי אריה מזדעזעין רקיעין כו'.

As is written in the Zohar, [Parshas] Beha'aloscha (folio 154a): "Three hundred and seventy thousand lions surround this lion, etc.; when this lion roars, the firmaments tremble, etc."

והטעם בכ"ז [בכל זה] הוא כי גם בעולם התיקון עצמו שרש המדות הוא למעלה מהשכל כי או"א [אבא ואימא] במזלא תליין אבל ז"א בעתיקא אחיד ותליא

And the reason for all this is that even in the World of Tikkun (Rectification) itself, the root of the emotive attributes (middos) is above intellect; for Abba and Imma (Chochmah and Binah) "are suspended from the Mazla," but Z'eir Anpin (the emotive attributes) "is attached to and suspended from Atika";

רק שיציאותו והתגלותו הוא ע"י בינה וכמשל בן זכר שאע"פ [שאף על פי] שמתגדל ברחם האם ומשם נולד עכ"ז [עם כל זה] הרי עצמותו נלקח מלמעלה ממנה כו'

only its emergence and revelation are through Binah (understanding). It is like the analogy of a male child: although he grows in the mother's womb and is born from there, nevertheless his essence is taken from above her, etc.

[ולפעמים ג"כ יפה כח הבן מכח האב ועמ"ש בד"ה להבין ביאור ענין האבות הן הן המרכבה בפי' יתרו].

[And sometimes, too, "the power of the son is greater than the power of the father." And see what is written in the discourse beginning "To understand the explanation of the matter, 'The Patriarchs are themselves the Chariot,'" in Parshas Yisro.]

5 והנה זהו אפילו במדות דז"א דתיקון. וכ"ש [וכל שכן] בירור המדות שמעולם התהו כו'. שכשמתבררים מהשבירה הר' כחם רב מאד

Now, this is so even in the attributes of Z'eir Anpin of Tikkun. All the more so the refinement of the attributes that are from the World of Tohu (Chaos), etc.: when they are refined from the shattering, their power is very great.

וזהו ענין מיתוק הגבורות וזהו פי' לרצונכם כו'. ומי הוא הממתיק אותן היינו בחי' החסדים.

And this is the matter of the sweetening of the Gevuros, and this is the meaning of "for your will (lirtzonchem), etc." And who is it that sweetens them? It is the level of the Chasadim.

6 והנה ה"ח [ה' חסדים] הן מחסד שבחסד עד חסד שבהוד כי החסדים דיסוד ומל' הם רק כללות ה"ח [ה' חסדים] וכללות דכללות כמ"ש בפע"ח [בפרי עץ חיים] בכוונות דהו"ר [דהושענא רבה] וה"ח [וה' חסדים] אלו זהו ה' ימים דספירת העומר שלפני שביעי של פסח.

Now, the five Chasadim (kindnesses) are from Chesed that is in Chesed to Chesed that is in Hod; for the Chasadim of Yesod and Malchus are only the general and collective expression (klalus) of the five Chasadim, and the general expression of the general expression, as is written in Pri Etz Chaim, in the intentions (kavanos) of Hoshana Rabbah. And these five Chasadim are the five days of the Counting of the Omer before the seventh day of Pesach.

7 ויום ראשון דפסח הוא בחי' מוחין דאו"א [דאבא ואימא] מקור המדות ולכן גומרים בו את ההלל. משא"כ יום ב' דפסח מתחיל ספה"ע [ספירת העומר] הוא בחי' המדות. ולכן בא"י [בארץ ישראל] אין גומרים את ההלל ביום ב',

And the first day of Pesach is the level of the mochin of Abba and Imma (Chochmah and Binah), the source of the emotive attributes (middos); therefore we recite the complete Hallel on it. Whereas the second day of Pesach, [when] the Counting of the Omer begins, is the level of the emotive attributes. Therefore in the Land of Israel the complete Hallel is not recited on the second day.

והנה בשביעי של פסח שהוא בחי' לידת הנשמות בבריאה אשר שם יש יניקת החיצונים ע"כ צ"ל מיתוק הגבורות ע"י אתכפיא ואתהפכא שהאדם מזכך מדותיו כו'

Now, on the seventh day of Pesach, which is the level of the birth of the souls in the World of Beriah (Creation), where the external forces draw nourishment, therefore there must be the sweetening of the Gevuros through subduing and transforming, in which a person refines his emotive attributes, etc.

והי' ימים שלפני שביעי של פסח הם בבחי' אצילות ששם כתיב לא יגורך רע והם ה"ח [ה' חסדים] הממתיקים הגבורות כו'.

But the five days before the seventh day of Pesach are at the level of the World of Atzilus (Emanation), of which it is written, "Evil shall not dwell with You"; and they are the five Chasadim that sweeten the Gevuros, etc.

8 והנה ספה"ע [ספירת העומר] הוא בחי' מוחין דיניקה ועד"מ החלב מגדל אברי הולד כך המדות הם בבחי' קטנות כמו שהיו בתהו בבחי' נקודות וע"י החלב נעשה הגדלת המדות.

Now, the Counting of the Omer is the level of the mochin of nursing. And just as, by way of analogy, milk makes the limbs of the infant grow, so the emotive attributes (middos) are in a state of smallness (katnus), as they were in Tohu, in the form of points (nekudos); and through the milk the growth of the attributes comes about.

ששבעה מדות נעשים שבעה שבועות לפי שכל א' מתכללת משבעה וע"כ בכל מדה יש ז' ימים.

For the seven attributes become seven weeks, since each one comprises seven; and therefore in each attribute there are seven days.

וזהו ענין ההגדלה [ועמ"ש ע"פ שתיתי ייני עם חלבי]. ועי"ז נעשים כלי קיבול רחב לקבל התורה בשבועות הוא בחי' ואהי' [ואהיה] אצלו אמון כו' שתי הלחם כו':

And this is the matter of the growth [and see what is written on the verse "I have drunk my wine with my milk"]. And through this they become a broad vessel of reception to receive the Torah on Shavuos, which is the level of "And I was with Him as a nursling (amon), etc.," the two loaves, etc.

9 ב וענין ואהיה שעשועים. יובן בהקדים מ"ש בדוד זמירות היו לי חוקיך ונענש ע"ז. ויש להקדים ענין אור א"ס ב"ה.

2. And the meaning of "and I was a delight (sha'ashuim)" will be understood by first introducing what is written regarding David, "Your statutes have been songs to me," and he was punished for this. And one must first introduce the matter of the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He.

כי הנה אנו רואים למטה שהתענוג הוא הגדול ורב מכל כחות הנפש והוא ראש ומקור וחיות לכל דבר.

For we see below that delight is the greatest and most abundant of all the powers of the soul, and it is the head, source and life-force of everything.

10 וכמו שאנו רואים עוצם ריבוי מיני תענוגים שיש תענוג בראיה ותענוג בשמיעה ובריח ודבור וטעם

As we see the immense multitude of kinds of delights: there is delight in sight, and delight in hearing, and in smell, speech and taste;

וכן בכל מין ממינים אלו יש ריבוי בחי' תענוגים שיש כמה מיני מטעמים שאין טעם אחד דומה לחבירו והטעם הוא מעולם התענוג כו'

and likewise in each kind of these kinds there are many varieties of delights, for there are many kinds of delicacies, no one taste resembling another, and the taste is from the world of delight, etc.

וכן יש תענוגים רוחניים כמו התענוג מהשכל ודבר חכמה כו'. נמצא התענוג שלמטה הוא עצום ורב מכל כחות הנפש.

And likewise there are spiritual delights, such as the delight from intellect and a word of wisdom, etc. It follows that delight below is mightier and greater than all the powers of the soul.

11 וכל בחי' התענוג שבעוה"ז בכללו הוא רק מהשבירה שנפל פסולת כו' ואין ערוך מהות התענוג שבעוה"ז למהות התענוג שבג"ע [שבגן עדן] התחתון כו' וגבוה מעל גבוה כו' אבל אור א"ס ב"ה נק' מקור התענוגים.

And the whole level of delight in this world, as a whole, is only from the shattering, in which dross fell, etc.; and there is no comparison between the essence of the delight in this world and the essence of the delight in the lower Gan Eden, etc., "and higher above higher," etc. But the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, is called "the source of delights."

12 והיינו אור וזיו גילוי א"ס ב"ה ולא עצמותו שבעצמותו לא שייך לומר כן. רק בבחי' האור שייך לומר מקור התענוגים והתגלותו הוא בחכמה הנקרא עדן ע"י צמצום רב ועצום

That is, the light and radiance of the revelation of the Infinite One (Ein Sof), blessed be He, and not His essence, for of His essence it is not applicable to say so. Only of the level of the light is it applicable to say "source of delights." And its revelation is in Chochmah (wisdom), which is called Eden, through a great and immense tzimtzum (contraction);

כי כדי להיות נמשך הארה בחכמה שהוא מקור להשגות הנשמות שאין ערוך אליו ית' צ"ל צמצום רב.

for in order for a glow to be drawn into Chochmah, which is the source of the comprehensions of the souls, which bear no comparison to Him, may He be blessed, there must be a great tzimtzum.

שע"ז נשתנה ממהות למהות שאין מהות התענוג המתגלה בחכמה מערך מהות מקור התענוגים. כ"א עד"מ השערות הנמשכים מן המוח שהם בחי' מותרות מותרי מוחין עד שיכול לקוץ ולגלח השערות משא"כ קרום של מוח אם ניקב טרפה.

For through this it is changed from one essence to another, so that the essence of the delight that is revealed in Chochmah is not of the order of the essence of the source of delights, but rather, by way of analogy, [it is like] the hairs that are drawn from the brain, which are the level of superfluities, the superfluities of the brain, to the extent that one can cut and shave the hairs; whereas the membrane of the brain, if it is perforated, [the animal] is tereifah (fatally defective).

13 והיינו לפי שהשערות נמשכים מהגלגלת החופה ומכסה על המוחין. וכך למעלה בחי' כתר הנק' גלגלתא הוא המלביש הארת א"ס ב"ה

And this is because the hairs are drawn from the skull, which canopies and covers the brain. So too above: the level of Keser (the Crown), which is called Gulgalta (the skull), is that which enclothes the radiance of the Infinite One (Ein Sof), blessed be He.

וממנו נמשך אח"כ ע"י שערות ומזלות אבל בחי' תענוג עליון המלובש בו הוא בחי' א"ס שלמעלה מעלה מבחי' הכתר וגלגלתא.

And from it [the light] is afterwards drawn down through hairs and mazalos (flows); but the level of the supernal delight that is enclothed in it is the level of the Infinite One, which is far, far above the level of Keser and Gulgalta.

14 וענין הכתר הוא תר"ך עמודי אור שהם תרי"ג מצות דאורייתא וז' מצות דרבנן, והיינו עד"מ בחי' הרצון שבמצות שהן רצון העליון והרצון הוא בחי' חיצוניות היינו בחי' גלגלתא. שחופה ומלביש על הפנימית והוא בחי' עתיקא.

And the matter of Keser (the Crown) is the 620 pillars of light, which are the 613 mitzvos of the Torah and the seven mitzvos of the Rabbis. That is, by way of analogy, the level of the will that is in the mitzvos, which are the supernal will. And the will is the level of the outer dimension (chitzoniyus), that is, the level of Gulgalta, which canopies and enclothes the inner dimension (pnimiyus), and that is the level of Atika.

15 ועד"מ באדם שיש לו רצון כמו לנסוע לאיזה מקום למסחור הרי רצון זה הוא רק חיצוניות אבל הפנימית והמכוון הוא התענוג שיתענג מהריוח שירויח במסחור ההוא.

By way of analogy, in a person who has a will, such as to travel to some place for trade: this will is only the outer dimension (chitzoniyus), but the inner dimension (pnimiyus) and the intent is the delight he will take in the profit he will earn in that trade.

וכך בחי' עתיקא תענוג העליון הוא פנימית הרצון שבמצות אלא שהרצון הנק' גלגלתא הוא מלבישו ומעלימו שלא יהיה בגילוי אלא הרצון בלבד

So too the level of Atika, the supernal delight, is the inner dimension of the will that is in the mitzvos; only the will, which is called Gulgalta, enclothes it and conceals it, so that it should not be revealed, but only the will.

וכענין שתוק כך עלה במחשבה [וכמבואר במ"א בביאור ע"פ אני ה' אלקיכם דפ' ציצית].

And [it is] like the matter of "Be silent; so it arose in thought." [And as is explained elsewhere, in the explanation on the verse "I am Havayah your G-d" in the section of tzitzis.]

16 וממנו הוא שנמשך אח"כ הארה ע"י צמצום להתלבש בחכמה וזהו ביו"ד נברא העוה"ב [העולם הבא] בחי' שערות אבא יונק ממזלא ולפיכך אינו ממהות עצם התענוג העליון כו'.

And it is from it that a glow is afterwards drawn down, through tzimtzum (contraction), to be enclothed in Chochmah (wisdom). And this is [the meaning of] "With the yud the World to Come was created": the level of hairs; Abba draws nourishment from the Mazla. And therefore it is not of the nature of the very essence of the supernal delight, etc.

[וזהו בורא קדושים ישתבח שמך שמ"ו בגמטריא רצון שמזה מקבלים כל בחי' הקדושים שהוא בחי' חכמה שנק' קדש כו' ועמ"ש ע"פ את שבתותי תשמרו]

[And this is "Creator of holy beings, may Your Name be praised": shemo (His Name) has the numerical value of ratzon (will), for from this all the levels of the holy ones receive, which is the level of Chochmah, which is called kodesh (holy), etc. And see what is written on the verse "You shall keep My Sabbaths."]

והנה דוד שיבח התורה בבחינת היותם רצון העליון שזהו ענין זמירות כמשל שמזמרים זמר א' כמה פעמים מגודל יפיו.

Now, David praised the Torah in the aspect of their being the supernal will, which is the matter of "songs" (zemiros), like the analogy of singing one song many times because of its great beauty.

כך עם היות מעלתם זו שהם רצון העליון. הוא זמר אחד שהרי הוא השבח הכולל של כל המצות שכולן הן רצונו. אבל יש לשמוח בזמר זה כל פעם מרוב כל,

So too, although this virtue of theirs, that they are the supernal will, is one song, for it is the all-embracing praise of all the mitzvos, that all of them are His will, yet one should rejoice in this song every time, more than over an abundance of everything;

כי רצון זה הוא למעלה מבחי' החכמה והטעם עד שמבחי' שערה אחת הנמשכת מהרצון והוא בחי' המזלות כו' מזה מתהווים כל העולמות

for this will is above the level of wisdom and reason, to the extent that from the level of a single hair that is drawn from the will, which is the level of the mazalos (flows), etc., from this all the worlds come into being:

ג"ע [גן עדן] התחתון שאמרו עליו מוטב דלידיניה כו' וג"ע [וגן עדן] העליון עד אין קץ כו' ואפילו חכמה עילאה עדן כנ"ל.

the lower Gan Eden, of which they said, "Better that he be judged, etc.," and the higher Gan Eden, without end, etc., and even the higher Chochmah (Chochmah Ila'ah), Eden, as mentioned above.

17 ולכן אמר על החוקים שהם המצות שבלא טעם ובאמת כל המצות נק' חוקיך כי אין ערוך הטעם המושג לאמיתית הטעם. זמירות היו לי

Therefore he said of the statutes (chukim), which are the mitzvos that are without a reason — and in truth all the mitzvos are called "Your statutes," for the reason that is grasped bears no comparison to the true reason — "have been songs to me":

שהיו יקרים מאד אצלו מאחר שהן רצון העליון ומשערה א' בלבד הנמשך ממנו מתהווים כל החכמות והתענוגים שבעולמות אבי"ע [אצילות בריאה יצירה עשיה] כו'.

for they were very precious to him, since they are the supernal will, and from a single hair alone that is drawn from it come into being all the wisdoms and the delights in the worlds of Atzilus, Beriah, Yetzirah and Asiyah, etc.

[ונמצא שיבח דוד את המצות במעלתם העליונה יותר מבחינת היותם בג"ע [בגן עדן] העליון תענוג הנשמות כו'

[It follows that David praised the mitzvos in their supreme virtue, higher than the level of their being in the higher Gan Eden, the delight of the souls, etc.,

שזהו נמשך רק משערה א' לבד הנמשכת מהרצון והכתר בח"ע [בחכמה עילאה] מקור ושרש הג"ע [הגן עדן] והוא שיבחם בבחי' היותם רצון העליון עצמן כו'].

for that is drawn only from a single hair alone that is drawn from the will and Keser (the Crown) into the higher Chochmah (Chochmah Ila'ah), the source and root of Gan Eden; and he praised them in the aspect of their being the supernal will itself, etc.]

אך מ"מ נענש דוד ע"ז, כי מעלתן זו אינן אלא בחי' חיצוניות שחיצוניותן הוא בחי' רצון העליון וגלגלתא.

Nevertheless, David was punished for this, for this virtue of theirs is only the level of the outer dimension (chitzoniyus), for their outer dimension is the level of the supernal will and Gulgalta.

18 והיה לו לשבח התורה בבחי' פנימיותה שהוא בחי' התענוג עליון שהוא הגבה למעלה מהרצון עליון כנ"ל

He should have praised the Torah in the aspect of its inner dimension (pnimiyus), which is the level of the supernal delight, which is higher, above the supernal will, as mentioned above.

[וע' באגה"ק [באגרת הקודש] ד"ה דוד זמירות קרית להו והלכך גם כו' ע"ש והיינו כי הרצון עליון הוא מקור ושרש הנאצלים משא"כ בחי' עתיק כו']

[And see Iggeres HaKodesh, the section beginning "David, You called them songs," "And therefore also, etc.," see there. That is, the supernal will is the source and root of the emanations, whereas the level of Atik, etc.]

ומצד בחי' פנימיותן הנה יש תענוג פרטי לכל מצוה בפ"ע [בפני עצמו] כו' ולא כמשל זמר אחד כו' [ועמ"ש בד"ה למנצח על השמינית מענין חיצוניות א"ק [אדם קדמון] ופנימי' [ופנימיות / ופנימית] א"ק [אדם קדמון]].

And from the aspect of their inner dimension, there is a particular delight for each mitzvah by itself, etc., and not like the analogy of one song, etc. [And see what is written in the discourse beginning "For the conductor, on the sheminis," on the matter of the outer dimension of Adam Kadmon and the inner dimension of Adam Kadmon.]

19 וזה הי' [היה] הגילוי במ"ת [במתן תורה] דכתיב פנים בפנים דבר ה' שהיה ההתגלות בחינת הפנימית של המצות שהוא בחי' התענוג עליון של אותו הדבור

And this was the revelation at the Giving of the Torah, as it is written, "Face to face Havayah spoke": the revelation was of the level of the inner dimension (pnimiyus) of the mitzvos, which is the level of the supernal delight of that utterance.

ולכן פרחה נשמתם על כל דבור, שכל דבור הי' [היה] בו גילוי עונג בפ"ע [בפני עצמו] כו' וגילוי זה דבחי' פנים העליונים היינו ע"י שגם מלמטה היה בחי' החזרת פנים

Therefore their souls flew out at each utterance, for in each utterance there was a revelation of delight of its own, etc. And this revelation of the level of the supernal Face came about because from below, too, there was the level of turning the face [toward Him],

דהיינו ע"י ז' שבועות מיצ"מ [מיציאת מצרים] עד מ"ת [מתן תורה] שהוא ענין ז' שבועות דספירת העומר (ועיין בפי' הרמ"ז [הרב משה זכות] בזהר ר"פ שמות ד"ב סע"ב [סוף עמוד ב] בשם המדרש שגם ביצ"מ [ביציאת מצרים] ספרו ישראל נ' יום למ"ת [למתן תורה] ועיין בזהר פ' אמור דצ"ז)

that is, through the seven weeks from the Exodus from Egypt until the Giving of the Torah, which is the matter of the seven weeks of the Counting of the Omer (and see the commentary of the Ramaz on the Zohar, at the beginning of Parshas Shemos, folio 2, end of side b, citing the Midrash that at the Exodus from Egypt, too, Israel counted fifty days to the Giving of the Torah; and see the Zohar, Parshas Emor, folio 97),

שהפכו פנימיותם וכל המדות שתהיינה להי' לבדו וכמים הפנים לפנים כי לפי הפנים שמראים מלמטה כן כו'.

in which they transformed their inner dimension and all the emotive attributes (middos), so that they be for G-d alone; and [it is] "as water [reflects] face to face," for according to the face that is shown from below, so, etc.

וכמ"כ [וכמו כן] עכשיו כתיב ואהיה שעשועים יום יום ע"י ק"ש [קריאת שמע] במס"נ [במסירות נפש] בכל יום ממשיכים מלמעלה גילוי התענוג עליון והתלבשותו בנאצלים כתר וחכמה.

So too now it is written, "And I was a delight (sha'ashuim) day by day": through the recital of the Shema with self-sacrifice (mesirus nefesh) every day, one draws down from above the revelation of the supernal delight and its enclothement in the emanations, Keser (the Crown) and Chochmah (wisdom).

והם הנק' יום יום. (ועיין ברבות שיר השירים ע"פ ראשו כתם פז מענין יום יום) וזהו אני תורתך שעשעתי.

And they are what is called "day by day." (And see the Midrash Rabbah on Song of Songs, on the verse "His head is the finest gold," on the matter of "day by day.") And this is [the meaning of] "I (ani) — in Your Torah I have delighted (shi'ashati)."

שכדי להיות תורתך שעשעתי שיתלבש בחי' התענוג עליון בהרצון עליון הנק' גלגלתא ובחכמה עילאה הנק' עדן הוא ע"י אני,

For in order that there be "in Your Torah I have delighted" — that the level of the supernal delight be enclothed in the supernal will, which is called Gulgalta, and in the higher Chochmah (Chochmah Ila'ah), which is called Eden — it is through "I" (ani),

דהיינו כשעושה מבחי' אני אין שהוא ביטול היש. ע"ז דייקא ממשיכים בחי' שעשועים ותענוג עליון הנ"ל.

that is, when one makes of the level of ani (I) ayin (nothing), which is the nullification of the yesh (something). Through this specifically one draws down the level of sha'ashuim (delight) and the supernal delight mentioned above.

20 ויסוד כל התורה הוא ביטול היש לאין שכשלוקח האתרוג למצוה שורה עליו בחי' אין ורמ"ח מ"ע [מצות עשה] רמ"ח איברים כמשל האבר שבו נמשך חיות הנפש.

And the foundation of the entire Torah is the nullification of the yesh (something) into ayin (nothing): for when one takes the esrog for the mitzvah, the level of ayin rests upon it. And the 248 positive commandments are 248 limbs, like the analogy of the limb into which the life-force of the soul is drawn.

וגם הנפש מקבלת ממנו כי לולי האבר לא היתה הנפש עושה פעולתה כו' וכך ע"י המצות נעשה ביטול היש לאין

And the soul, too, receives from it, for were it not for the limb, the soul would not perform its action, etc. So too, through the mitzvos the nullification of the yesh into ayin comes about.

וע"י ביטול היש זה מעורר למעלה גילוי אין העליון הוא בחי' תענוג העליון דקמיה באמת כולא כלא חשיבא

And through the nullification of the yesh, this arouses above the revelation of the supernal Ayin, which is the level of the supernal delight, before Whom in truth "all is considered as nothing."

כי מה שהאדם מבטל עצמו אינו אמת עדיין אלא שע"ז נמשך גילוי אין כו' [ובאדר"ז [ובאדרא זוטא] דרפ"ח תחלת ע"ב ובגין כך ע"ק [עתיקא קדישא] איקרי אין והוא למעלה מבחי' גלגלתא כנ"ל ועמ"ש מענין זה ע"פ את שבתותי תשמרו]

For a person's nullifying himself is not yet [the] truth, but through this the revelation of Ayin is drawn down, etc. [And in the Idra Zuta, folio 288, at the beginning of side b: "And because of this, Atika Kadisha is called Ayin"; and it is above the level of Gulgalta, as mentioned above. And see what is written on this matter on the verse "You shall keep My Sabbaths."]

וזהו ענין שעשועים יום יום כי בכל יום עושה האדם מיש אין מחדש ועיקר בחי' זו ע"י מס"נ [מסירות נפש] בק"ש [בקריאת שמע] כנ"ל:

And this is the matter of "a delight day by day," for every day a person makes ayin out of yesh anew; and this level is chiefly through self-sacrifice (mesirus nefesh) in the recital of the Shema, as mentioned above.

21 ג משחקת לפניו בכל עת. ב' עתים הן כנודע שיש כמה זמנים שונים במל' פעמים עומדת פב"פ [פנים בפנים] ופעמים עד החזה דז"א ופעמים נקודה תחת היסוד

3. "Playing before Him at all times." There are two times, as is known, for there are several different times in Malchus (sovereignty): sometimes it stands face to face, and sometimes up to the chest of Z'eir Anpin (the emotive attributes), and sometimes a point beneath Yesod (foundation).

והיינו שפעמים מקור נשמות ישראל פנימיותם לה' ופעמים בבחי' אחוריים וכמ"ש עת לחבק ועת לרחוק מחבק [וע' בזהר פ' אחרי דנ"ח סע"א [סוף עמוד א] וע"ב]

That is, sometimes the source of the souls of Israel [has] their inner dimension (pnimiyus) toward G-d, and sometimes [it is] at the level of the back (achorayim); as it is written, "A time to embrace, and a time to refrain from embracing" [and see the Zohar, Parshas Acharei, folio 58, end of side a and side b];

כי וימינו תחבקני כתיב וע"ז גורם שתהיה פנים בפנים [עמ"ש בד"ה חייב אינש לבסומי בפוריא בענין שכפה עליהם הר כגיגית שהוא בחינת וימינו תחבקני כו' ע"ש וע' בפע"ח [בפרי עץ חיים] שער חג הסוכות]

for it is written, "And His right hand embraces me," and through this it brings about that there be face to face [see what is written in the discourse beginning "A person is obligated to become intoxicated on Purim," on the matter of "He overturned the mountain over them like a barrel," which is the level of "And His right hand embraces me," etc., see there; and see Pri Etz Chaim, Sha'ar Chag HaSukkos (the Gate of the Festival of Sukkos)].

ופעמים עת לרחוק מחבק שהחסדים מכוסים ביסוד אימא ואינן מתגלים ומאירים אלא נעלמים בתוך הבינה.

And sometimes [it is] "a time to refrain from embracing," when the Chasadim (kindnesses) are covered in the Yesod of Imma and are not revealed and shining, but are hidden within Binah (understanding).

22 וע"ז אומרים ופרוס עלינו סוכת שלומך ואותה אנו מבקשים וימינך מקרב חיקך כלה שיצאו החסדים מיסוד אימא שהוא בחי' תשבע"פ [תורה שבעל פה] ששם האור גנוז ולהיות ימין ה' עושה חיל כו'.

And about this we say, "And spread over us the sukkah of Your peace"; and this is what we request: "And Your right hand, from within Your bosom, bring forth," that the Chasadim come out from the Yesod of Imma, which is the level of the Oral Torah, where the light is hidden, and that there be "The right hand of Havayah does valiantly," etc.

ועל הב' עתים הוא אומר משחקת כי בכל א' מישראל יש בחי' מס"נ [מסירות נפש] ורצון לה' אלא שיש מי שהוא בבחי' אחוריים כו'.

And of the two times it says "playing," for in every one of Israel there is the level of self-sacrifice (mesirus nefesh) and will for G-d; only, there is one who is at the level of the back (achorayim), etc.

23 ואעפ"כ [ואף על פי כן] גם אז יכול לעבוד עבודה תמה ולמס"נ [ולמסירות נפש] באחד [ועמ"ש בד"ה זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך כו' בענין ואזניך תשמענה דבר מאחריך לאמר זה הדרך כו']

And even so, then too he can serve with a perfect service and have self-sacrifice (mesirus nefesh) in "One" [and see what is written in the discourse beginning "Remember what Amalek did to you on the way," etc., on the matter of "And your ears shall hear a word behind you, saying, 'This is the way,'" etc.].

ולכן גם ממנו הוא צחוק מביטול היש לאין ועי"ז מעוררים למעלה גילוי שעשועים עליונים בכתר וחכמה כו'.

Therefore from him, too, there is laughter, from the nullification of the yesh (something) into ayin (nothing); and through this one arouses above the revelation of the supernal delights (sha'ashuim) in Keser (the Crown) and Chochmah (wisdom), etc.

[ושחוק זהו ענין התגלות התענוג ועיין בע"ח [בעץ חיים] שער לידת המוחין פ"ב [פרק ב'] ושער לאה ורחל פ"ג [פרק ג'] דשחוק הוא ב"פ [בי פעמים] אור וכן ואהבת ב"פ [בי פעמים] אור,

[And laughter (sechok) is the matter of the revelation of delight. And see Etz Chaim, Sha'ar Leidas HaMochin (the Gate of the Birth of the Mochin), chapter 2, and Sha'ar Leah veRachel (the Gate of Leah and Rachel), chapter 3, that sechok is twice or (light), and likewise ve'ahavta (and you shall love) is twice or.

וב"פ [וב' פעמים] אור זהו ענין ושמתי כד כד, והיינו כ"ד אותיות שיש בפסוק בשכמל"ו [ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד] דק"ש [דקריאת שמע] שחרית וערבית וכנ"ל שע"י ביטול היש ומס"נ [ומסירות נפש] דק"ש [דקריאת שמע] נמשך התענוג עליון והשחוק כו'

And twice or is the matter of "And I will make kad kad," that is, the 24 letters in the verse "Blessed be the Name of the glory of His kingdom forever and ever" of the Shema of the morning and the evening; and as mentioned above, that through the nullification of the yesh and the self-sacrifice of the Shema the supernal delight and the laughter are drawn down, etc.

וע"ש דפ"ב [דפרק ב'] כ"ד זהו ענין אשת חיל כו' ומזה יובן ענין ימין ה' עושה חיל, ועיין באוצ"ח [באוצרות חיים] דנ"ח מענין זה (ועיין בב"י [בבית יוסף] ומ"א [ומגן אברהם] סס' [סוף סימן] תק"ס)

And see there, in chapter 2, [that] 24 is the matter of "A woman of valor (chayil)," etc.; and from this the matter of "The right hand of Havayah does valiantly (chayil)" will be understood. And see Otzros Chaim, folio 58, on this matter. (And see the Beis Yosef and the Magen Avraham at the end of section 560.)

ועכשיו נאמר בתורה משחקת לפניו בכל עת ולעתיד אז ימלא שחוק פינו

And now it is said of the Torah, "playing before Him at all times," and in the future, "Then our mouth will be filled with laughter."

גם שחוק כחשבון מקור חיים ע"ש [על שם] כי עמך מקור חיים והוא ג"כ כחשבון גימטריא אור א"ס שעל ידי גילוי אור אין סוף ב"ה נמשך התענוג עליון שהוא מקור חיים מקור התענוגים

Sechok (laughter) is also equal in number to mekor chaim (the source of life), named for "For with You is the source of life"; and it is also the numerical equivalent, in gematria, of Or Ein Sof; for through the revelation of the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, the supernal delight is drawn down, which is "the source of life," the source of delights.

והתגלות התענוג זהו ענין השמחה והשחוק ועיין בזהר ס"פ וילך ובפ' וירא דקי"ד א' ובפ' חיי שרה דף קכ"ז א' ועיין בלק"ת [בלקוטי תורה (להאריז"ל)] בישעי' [בישעיה] ע"פ ולא בכסף תגאלו מענין ישחק בשי"ן]:

And the revelation of delight is the matter of joy and laughter. And see the Zohar, at the end of Parshas Vayelech, and in Parshas Vayera, folio 114a, and in Parshas Chayei Sarah, folio 127a; and see the Likkutei Torah of the Arizal on Isaiah, on the verse "And not with money shall you be redeemed," on the matter of Yischak with a shin.]

24 משחקת בתבל ארצו. הארץ הדום רגלי היא המלי ותבל ארצו פי' תבל ב"פ [ב' פעמים] אריה ב"פ [ב' פעמים] יראה דהיינו בחיות ובאופנים.

"Playing in tevel artzo (the inhabited world, His earth)." "The earth is My footstool": it is Malchus (sovereignty). And "tevel artzo" means: tevel is twice aryeh (lion), twice yirah (awe), that is, in the Chayos and in the Ofanim.

אריה שאג ע"י התבוננות איך שהוא ית' קדוש ומובדל לא כהתלבשות הנפש בגוף כו'

"A lion has roared" through contemplating how He, may He be blessed, is holy and separate, not like the enclothement of the soul in the body, etc.

ובי' בחי' אלו יש בישראל כי יש שיש לו נפש דעשיי' [דעשייה] ויש שיש לו רוח דיצירה [ועי' [ועיין] בזהר ר"פ משפטים דצ"ד ע"ב] ועל שניהם אומר משחקת שמשניהם נעשה שחוק למעלה כנ"ל.

And these two levels exist in Israel, for there is one who has a nefesh of Asiyah (Action), and there is one who has a ruach of Yetzirah (Formation) [and see the Zohar, at the beginning of Parshas Mishpatim, folio 94b]; and of both of them it says "playing," for from both of them laughter is made above, as mentioned above.

[ובע"ח [ובעץ חיים] שער תיקון נוק' [נוקבא] ספ"ב [סוף פרק ב'] פי' ג"כ ענין תבל ב"פ [ב' פעמים] ר"ו אלא דפי' שרומז להמשכה גבוה מאד וכמ"ש ג"כ בפע"ח [בפרי עץ חיים] שער ק"ש [קריאת שמע] שעל המטה פ"ו.

[And in Etz Chaim, Sha'ar Tikkun Nukva (the Gate of the Rectification of Nukva), at the end of chapter 2, he also explains the matter of tevel as twice 216, except that he explains that it alludes to a very lofty drawing down; and as is also written in Pri Etz Chaim, Sha'ar Kerias Shema She'al HaMitah (the Gate of the Bedtime Shema), chapter 6.

אכן י"ל [יש לומר] דהמשכה עליונה זו נמשך ע"י האתעדל"ת [האתערותא דלתתא] דבי' בחי' אריה הנ"ל וזהו משחקת בתבל ארצו שמבחי' אתעדל"ת [אתערותא דלתתא] דתבל ארצו שבישראל נמשך בחינת שחוק ותענוג עליון והוא שרש המשכה עליונה שבע"ח [שבעץ חיים] ופע"ח [ופרי עץ חיים] שם]:

However, it can be said that this lofty drawing down is drawn through the arousal from below (isarusa dilesata) of the two levels of aryeh mentioned above. And this is "playing in tevel artzo": from the level of the arousal from below of "tevel artzo" that is in Israel, the level of laughter and supernal delight is drawn down; and this is the root of the lofty drawing down [described] in Etz Chaim and Pri Etz Chaim there.]

LIKKUTEI TORAH · PARSHAS BAMIDBAR · MAAMAR 22

וענין ממושבותיכם תביאו לחם תנופה שתים

The meaning of "From your dwellings you shall bring bread of waving, two [loaves]"

1 וענין ממושבותיכם תביאו לחם תנופה שתים. הנה בחי' ק"ש [קריאת שמע] נק' ישיבה והיא העיקר בתפלה להיות מס"נ [מסירות נפש] באחד

And the meaning of "From your dwellings you shall bring bread of waving, two [loaves]." Now, the level of the recital of the Shema is called "sitting" (yeshivah), and it is the main thing in prayer: to have self-sacrifice (mesirus nefesh) at [the word] "One" (Echad).

ושתים לפניה אינם אלא הכנה. והשמו"ע [והשמונה עשרה] שאח"כ הוא המשכה כו' אבל העיקר הוא בחי' מס"נ [מסירות נפש] וביטול היש בחינת ק"ש [קריאת שמע].

And the two [blessings] before it are nothing but a preparation. And the Shemoneh Esreh that comes afterwards is a drawing-down, etc. But the main thing is the level of self-sacrifice and the nullification of the 'something' (bittul hayesh), the level of the Shema.

2 והענין כי להיות עצמותו יתי' מרומם ונעלה למעלה מעלה מכל העולמות וכמאמר בורא קדושים ישתבח שמך כו' שהתהוותם מבחי' אור וזיו בלבד וכמשל האור שאינו ממהות עצם המאור כו'

And the explanation is: since His Essence, may He be blessed, is exalted and elevated far, far above all the worlds, as in the saying "Creator of holy beings, may Your Name be praised," etc., for their coming into being is from the level of light and radiance alone, as in the analogy of light, which is not of the essence of the luminary itself, etc.,

וככל יום צ"ל נמשך אור חדש מן המאציל ונמשך בכתר וחכמה וכמ"ש בפע"ח [בפרי עץ חיים] [שער א' פ"ז [פרק ז']] שאין המשכה שביום זה כהמשכה דיום אתמול וממשיכים אור חדש ע"י התפלה

so every day a new light must be drawn from the Emanator, and drawn into Keser (the Crown) and Chochmah (wisdom), as is written in Pri Etz Chaim [Sha'ar 1, chapter 7], that the drawing-down of this day is not like the drawing-down of yesterday. And a new light is drawn through prayer,

והיינו ע"י מס"נ [מסירות נפש] דייקא שגורם צחוק ותענוג עליון כו' [וע' בפע"ח [בפרי עץ חיים] שער הק"ש [הקריאת שמע] פ"ו ופרק י"א וכמ"ש מזה בביאור ע"פ הראיני את מראיך כו']

that is, through self-sacrifice (mesirus nefesh) specifically, which brings about supernal laughter and delight, etc. [And see Pri Etz Chaim, Sha'ar Kerias Shema, chapter 6 and chapter 11, and as is written on this in the Explanation on the verse "Show me your countenance," etc.]

וכמ"ש בלק"א [בלקוטי אמרים] בשם המגיד נ"ע [נשמתו עדן] המשל מלב מלכים אין חקר כשרוצים להמשיכו שיפנה לבקשת ההדיוט הוא ע"י שמביאים בנו הקטן שישתעשע בו או שמביאים דבר חדוש כמו צפור המדברת.

And as is written in Likkutei Amarim in the name of the Maggid, whose soul is in Eden: the parable on "the heart of kings is unsearchable." When one wishes to draw him [the king], so that he will turn to the request of a commoner, it is through bringing his little son, in whom he will take delight, or through bringing something novel, such as a talking bird.

כי כלום חסר מבית המלך ואין כל זהב וכסף חשוב לנגדו מאומה רק איזה דבר חידוש.

For is anything lacking in the king's house? No gold or silver whatever counts for anything before him, only some novel thing.

כמ"כ [כמו כן] כתיב ממושבותיכם דייקא תביאו מבחי' ישיבה שהוא בי"ע משם דייקא הוא העלאת מ"נ [מיין נוקבין],

So too, it is written, "From your dwellings" specifically, "you shall bring": from the level of "sitting," which is Beriah, Yetzirah and Asiyah; from there specifically is the raising of mayin nukvin (feminine waters).

וע"ד באשה קראו מושב שהעלאת מ"נ [מיין נוקבין] וחימום הנקבה גורם להזריע זרע הזכר כו' וכך ממושבותיכם תביאו והיינו שהוא עד"מ דבר חידוש שהיש בטל.

And [it is] along the lines of [what is said:] regarding a woman, they called [it] "seat" (moshav): for the raising of mayin nukvin and the warming of the female bring about the emission of the male's seed, etc. And so [it is with] "From your dwellings you shall bring": that is, it is, by way of analogy, a novel thing that the 'something' (yesh) is nullified.

3 וע"ז דוקא ממשיכים מ"ד [מיין דוכרין] מבחי' אצילות שהוא אלקות דאיהו וחיוהי חד וזהו תביאו לחם תנופה להמשיך האור בתורה ושתי הלחם ע"ג [על גבי] שני הכבשים מעלה ומוריד כו'.

And through this specifically, mayin duchrin (masculine waters) are drawn down from the level of Atzilus (Emanation), which is G-dliness, [where] "He and His life-forces are one." And this is [the meaning of] "you shall bring bread of waving": to draw the light down into the Torah. And the two loaves on top of the two lambs: he raises and lowers [them], etc.

[וע' בפע"ח [בפרי עץ חיים] שער הק"ש [הקריאת שמע] פ"ד במ"ש לכן גדולה מצות ק"ש [קריאת שמע] יותר מן התפלה שהרי מי שתורתו אומנתו מפסיק לק"ש [לקריאת שמע] ואינו מפסיק לתפלה ולהיות זווג או"א [אבא ואימא] עילאין ונעלם מאד אין בנו כח לעוררו בהיותנו בעולם האצילות אך ורק בהיותנו בבריאה עכ"ל [עד כאן לשונו],

[And see Pri Etz Chaim, Sha'ar Kerias Shema, chapter 4, in what is written: "Therefore the mitzvah of the Shema is greater than prayer, for one whose Torah is his occupation interrupts for the Shema but does not interrupt for prayer. And since the union (zivug) of the supernal Abba and Imma (Chochmah and Binah) is very hidden, we have no power to arouse it while we are in the World of Atzilus, but solely while we are in Beriah." End of quote.

והטעם י"ל [יש לומר] כנ"ל דמבריאה דוקא שהוא בחי' יש ודבר נפרד כשנעשה ביטול היש זהו דבר חידוש כמו עד"מ צפור המדברת משא"כ מה שהאצילות בטל אינו דבר חידוש

And the reason, it can be said, is as mentioned above: that from Beriah specifically, which is the level of 'something' (yesh) and a separate thing, when the nullification of the 'something' comes about, this is a novel thing, like, by way of analogy, a talking bird; whereas that Atzilus is nullified is not a novel thing.

ולכן הגם שביטול האצי' גדול יותר לאין קץ עכ"ז [עם כל זה] עיקר המשכת אור חדש להיות יחוד או"א [אבא ואימא] ממשיכים דייקא ע"י ק"ש [קריאת שמע]

And therefore, although the self-nullification (bittul) of Atzilus is infinitely greater, nevertheless the main drawing-down of new light, so that there will be the union of Abba and Imma, is drawn specifically through the Shema,

שהוא ביטול היש דבי"ע כו', ועמ"ש עוד מענין זה בביאור ע"פ צאינה וראינה בסד"ה הנה להבין ענין.

which is the nullification of the 'something' of Beriah, Yetzirah and Asiyah, etc. And see what is written further on this subject in the Explanation on the verse "Go forth and see," at the end of the discourse beginning "Now, to understand the matter."

4 וזהו ממושבותיכם דייקא תביאו לחם תנופה שתים ושתי הלחם הם או"א [אבא ואימא] או ב' מזלות מקור דאו"א [דאבא ואימא] וכמ"ש במ"א לחם בגימטריא מזלא וזהו ענין אני תורתך שעשעתי וענין שעשועים יום יום וכמבואר לעיל.

And this is [the meaning of] "From your dwellings" specifically "you shall bring bread of waving, two [loaves]": the two loaves are Abba and Imma (Chochmah and Binah), or the two mazalos, the source of Abba and Imma; and as is written elsewhere, lechem (bread) is numerically equal to mazla. And this is the meaning of "I — in Your Torah I have delighted," and the meaning of "a delight day by day," as is explained above.

בזהר נזכר עוד מענין ואהיה אצלו אמון כו' (ח"א [חלק א'] ה' א'. כ"ב א'. קל"ד א'. מ"ז א' ח"ג [חלק ג'] קע"ח א')]:

In the Zohar there is further mention of the subject of "And I was with Him as a nursling (amon)," etc. (Part I, 5a; 22a; 134a; 47a; Part III, 178a).]

LikuteiTorah.com
THE CHASSIDISHE PARSHA

About this edition

This edition contains the Hebrew text and the English translation.

The Hebrew text of Likkutei Torah: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Our English translation, made from the Hebrew without Kehot's notes: CC BY-NC 4.0.

This edition as a whole: CC BY-NC 4.0. Shuls, schools and non-profit projects may copy, print and share it freely, and may ask for donations to cover the cost of printing; it may never be sold. Credit Kehot Publication Society and likuteitorah.com. **https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/**

English translation: prepared for likuteitorah.com with AI assistance (claude-code/opus-5.5) and checked against the Hebrew and against Sefaria; not yet reviewed by a human editor. Please check anything important against the Hebrew.

The Rebbe asked that the maamarim of the week's parsha, the "Chassidishe Parsha," be learned during that week, spread over its seven days (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306–309). Why learn it, and the Rebbe's brachos: likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

A free, non-commercial project; nothing here is sold. Not affiliated with Kehot, Sefaria or the Lubavitch Library. © likuteitorah.com

From likuteitorah.com/likkutei-torah/bamidbar/

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok